Madras University Tamil Series, No. 6

NĀNĀRTHA-DĪPIKAI

(A TAMIL LEXICON OF HOMONYMS)

BY

KAVIRAJA MUTTUSWAMI PILLAI

OF TINNEVELLY

EDITED WITH NOTES BY

S. ANAVARATAVINAYAKAM PILLAI, M.A., L.T.,

Reader in Tamil, Oriental Research Institute,

University of Madras

UNIVERSITY OF MADRAS

1936

[Price: Rs. 6.

நாநார்த்த பிகை

திருநெல்வேலி

கவிராயர் முத்துசுவாமி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது

சென்னைச் சர்வகலாசாலை

தமிழாராய்ச்சித் துறைத் தலைவர்

சு. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை, M. A., L. T.

உரையெழுதிப்

பதிப்பித்தது

சென்னைச் சர்வகலாசாலை

சென்னை

1936

[விலை ரூபா 6

Printed at Ananda Press, Madras.

உள்ளுறை

FOREWORD

No language can be truly mastered without a grammar and a dictionary. Grammar was systematised in Tamil long ago and many good treatises on the subject were written, although a modern Tamil grammar is yet a desideratum. Not so with dictionary which is of greater use to a student of language. Dictionaries there are in Tamil, but a comprehensive dictionary prepared on scientific lines is possible only after a thorough examination of all the sources relating to matter, literary as well as lexical. Though there are a good number of metrical lexicons written in Tamil, only a few have been published so far. It is necessary that all of them must be made available to scholars who are engaged in linguistic studies, and especially the section on homonyms which treats purely of lexical matter. The present work *Nānārtha-dīpikai* is one of the very important nighaṇṭus of this class, and, as such, it is published in the hope that it will be a useful addition to the existing works on the subject.

The *Nānārtha-dīpikai,* a metrical lexicon dealing with homonyms alone, was written about 80 years ago. There were no doubt many Tamil lexicons before this, some similar to the one now published, dealing with homonyms alone. But there was none which contained the special features observable in this work. This work while appearing to follow the plan of the eleventh section of the *Cūḍāmaṇi-nighaṇṭu,* a very popular metrical lexicon, is an improvement on it in some respects. While the *Cūḍāmaṇi-nighaṇṭu* contains 309 stanzas with 1,575 main words, this contains 1,102 stanzas with 5,452 main words, more than thrice that number. Although rhyme is made the basis of classification in both, in the *Cūḍāmaṇi-nighaṇṭu* some rhyme-sections contain words that do not legitimately belong to them, which defect is avoided in this work. Again, unnecessary adjuncts which often obscure the meaning in other nighaṇṭus are scrupulously eschewed in this; Sanskritic words seem to form the bulk of homonyms dealt with.

The author was Kavirāja Muttusvāmi Piḷḷai, a native of Tinnevelly. It is said he was a munshi to European missionaries, Bishop Sargent among others. He was a great Tamil scholar well versed in Sanskrit and Telugu. Of his Sanskrit knowledge the present work bears ample evidence. This was not his only work, but this is the only one that could be secured. Even of this, the author's manuscript or the manuscript of his son-in-law Mr Svāminātha Piḷḷai, also a scholar, who wrote an Introduction in verse to this work and who is said to have attempted to write a commentary, could not be obtained, but only a bare text which was copied from the previous manuscript by the son of the latter, Mr Sōmasundaram Piḷḷai. In editing this work it was found that many stanzas presented difficulties which could be got over only by a reference to a number of Sanskrit lexicons. To make the work really useful a clear commentary with references to Sanskrit lexicons and Tamil nighaṇṭus had to be prepared. It is not, however, suggested that the author had before him all the books quoted or referred to when he wrote the work, but it is believed that the quotations and references justify the interpretations where the stanzas are obscure or ambiguous.

The editor is indebted to Dr T. R. Chintāmaṇi, Senior Lecturer in Sanskrit, Oriental Research Institute, for the readiness with which he looked over the Sanskritic portion of the notes and offered very valuable suggestions, and to Mr S. Vaiyāpuri Piḷḷai, Editor of the Tamil Lexicon, University of Madras, for kindly looking over the proofs and making many suggestions which were calculated to improve the work.

S. ANAVARATAVINAYAKAM PILLAI.

முன்னுரை

தமிழிலக்கியங்களை யுணர்தற்குக் கருவியாயிருக்கும் நூல்கள் நிகண்டு, இலக்கணம், தருக்கம் முதலாகப் பலதிறப்படும். அவற்றுள் நிகண்டு இலக்கியங்களிற் காணுஞ் சொற்களின் அர்த்தத்தை வரையறுத்தற் கின்றியமையாதது. சொல்லர்த்தத்தைத் தெளிவுபடுத்தும் அகராதிக்கு மூல நூல்களுள் முக்கியமானவையாகிய நிகண்டுகளில் பொருள்களின் பெயர்களைக் கூறும் பல பகுதிகளும், ஒருசொற் பல பொருளைக் கூறும் ஒரு பகுதியும் சாதாரணமாகக் காணப்படும். பொருள்களின் பெயர்களை யுரைக்கும் பல பகுதிகளைக் காட்டிலும் ஒருசொற் பலபொருளுரைக்கும் பகுதியையே மாணவர் நெட்டுருப்பண்ணுதல் நெடுநாள் வழக்கமாயிருக்கிறது. **சூடாமணிநிகண்டு** பதினொராவது தொகுதியைப் பாடம்பண்ணும் வழக்கம் தமிழ்ப்பாடசாலைகளில் இன்றும் உளது. கி. பி. 1843-ல் **நிகண்டு** என்னும் ஒருசொற் பலபொருட் டொகுதியைப் பிரசித்தம்பண்ண முன்வந்த யாழ்ப்பாணத்துப் புத்தக சங்கத்தாரும் **சூடாமணிநிகண்டு** பதினொராவது தொகுதியைச் சென்னைப் புலவர்சிகாமணி வேதகிரி முதலியார் இயற்றிய சில செய்யுட்களையுஞ் சேர்த்து விரித்துப் பிரசித்தம்பண்ணினர்.

நிகண்டுகளுட் பழமையானது **திவாகரம்**. அதில் ஒருசொற் பலபொருளுரைக்கும் பதினொராவது பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதி 377 சொற்களுக்குப் பொருளுரைத்தது. அது ஆதியிற்பொருள் அந்தத்துப் பொருள் என இரண்டு பிரிவுகளையுடையது. **பிங்கலந்தையிற்** பத்தாவது ஒருசொற் பல்பொருள் வகை 1091 சொற்களின் பொருள்களை யுரைத்தது. **சூடாமணிநிகண்டு** ஒருசொற் பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதி ககரவெதுகை முதல் னகரவெதுகை யீறாகப் பதினெட்டு எதுகைகளையுடைய சொற்களை 310 விருத்தங்களாற் கூறியது; அதிற் காணும் சொற்கள் 1575. **உரிச்சொனிகண்டில்** பதினொராவது ஒருசொற் பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதி 36 வெண்பாக்களையுடையது; அதில் 151 சொற்களின் பொருள்கள் உரைக்கப்பட்டன.

பின் ஒருசொற் பல்பொருள் மாத்திரங் கூறும் நிகண்டுகளும் பல தோன்றின. கி. பி. 1594-ல் சிதம்பர ரேவண சித்தர் இயற்றிய **அகராதிநிகண்டு** 3368 சொற்களின் பொருள்களை அகராதிக் கிரமமாக உரைத்தது. அருமருந்தைய தேசிகர் இயற்றிய **அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டில்** 700 விருத்தங்கள் உள்ளன; அதிற் காணும் சொற்கள் 3200. சுமார் கி. பி. 1780-ல் கல்லிடைக்குறிச்சி சுவாமிநாத கவிராயர் இயற்றிய **போதிகைநிகண்டு** முதற் பகுதியில் பத்தாவது ஒருசொற் பல்பொருட்

பெயர்த்தொகுதி எதுகை முறையைப்பற்றி 140 விருத்தங்களில் ஒரு சொற் பல்பொருள் உரைத்தது; இரண்டாம் பகுதி அகராதி முறையைப் பற்றி 2228 சொற்களின் பொருள்களை உரைத்தது. முன் குறிக்கப்பட்ட **நிகண்டி**ல் 583 விருத்தங்கள் உள்ளன; அதிற் காணுஞ் சொற்கள் 2526. **சூடாமணிநிகண்டு** பதினோராவது தொகுதியின் முறையைப் பின்பற்றி எதுகைக்கிரமத்தில் அமைக்கப்பட்ட நிகண்டு **நாநார்த்ததீபிகை**; 1102 விருத்தங்களா னியன்ற இந்நூல் முழுதும் ஒருசொற் பல்பொருளுரைப் பதே; இதிற் பொருளுரைக்கப்பட்ட சொற்கள் 5452. தமது நூலின் சிறப்பியல்புகளை ஆசிரியர் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில் 'ககராதி னகரவீ றெதுகை வைத்து அதிற் கலப்பு உறாது அடைவே பொருள் பெற எழுத்தின் முறையில் நாநார்த்ததீபிகை யென இது புகல்வாம்' என்றும், 'அடி ஒன்றில் இரண்டும் ஒன்றுமாக ஓர் தொடையிற் செய்யுள் முடிய ஓர் சொல் நாநார்த்தம் முறைதர மொழிகின்றேன்' என்றும், 'புகல்வன் வடநூற்சொற் செந்தமிழினும் பொருள்தொடுத்துச் செயும் நாநார்த்த தீபிகையே' என்றும், 'அடைசொற்கு அஞ்சிப் பற்பல விருத்தத்தாலும் பகர்ந்த' என்றும் குறிப்பிட்டார். **சூடாமணிநிகண்டு** சொற்களை எதுகை முறையில் உரைத்ததுபோலவே இதுவும் உரைப்பினும் இதில் எதுகைக் கலப்பில்லை. இவ்வெதுகைக் கலப்பின்மை **நிகண்டி**னும் காணப்படு கின்றது. மற்று, அடைசொற்களை நீக்கியிருத்தல் இதிற் சிறப்பாகக் காணப்படுவது. வடசொற்களின் விளக்கம் இந் நிகண்டிற்போல விரிவாக வேறெந்த நிகண்டினும் இல்லை யென்னலாம். இன்னும், **சூடாமணிநிகண்டு**, **நிகண்டு**களில் நூல் முழுதும் ஒருவகை விருத்தத்தா லமைந்திருத்தல் போலன்றி இதில் எல்லாவகை விருத்தங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆசிரியர் தமக்கு ஆதாரமான நூல்களை 'முன்னோர் பன்னூலிற் சில வெவ்வேறு உரைத்தவெல்லாஞ் சேர்த்து ஒன்றுறத் திரட்டி' யெனப் பொதுவகையாற் கூறினரேயன்றித் **திவாகரம்**, **பிங்கலந்தை**, **சூடாமணிநிகண்டு** முதலாகப் பெயராற் கூறினாரல்லர்.

நூலாசிரியர் கவிராயர் முத்துசாமி பிள்ளையவர்கள் பழனிக்கடுத்த உடுமலைப்பேட்டையிலிருந்து திருநெல்வேலிப் பாலூரில் வந்து குடியேறிய ஓர் சைவ வேளாள குடும்பத்திற் பிறந்தவர். பழனிபோலவே இப் பாலூர்க் குச் சிறிது தூரத்தில் கந்தன் கோயிலையுடைய ஒரு சிறு மலை உளது. ஆசிரியர் 'கந்தன் பழனிப்பதிக் குமரன் கருணைபெறு செண்பகக்கவிஞன் மைந்தன் எழுதாயுதப் பெருமானெனும் நாவலர்கோன் வரமதனால் வந்த அடியேன்' என்று கூறித் தம் தந்தையும் பிதாமகரும் இன்னின்னா ரென உரைத்தார். இந்நூற்பதிப்பாசிரியர்க்குப் பிதாமகரின் தமையனாராகிய ...யரைப்பற்றிக் கேள்வியா லறிந்த சிலச்சில குறிப்புக்களை இங்கு

எழுதப்படுகின்றன. ஆசிரியரின் முன்னோர்கள் கந்தக்கடவுளை நன்கு உபாசித்தவர்கள். அக் குடும்பத்தில் ஒரு பிதாவுக்கு ஒரு பிள்ளையே பிறப்பது வழக்கமாயிருந்தது. அப் பிள்ளையும் சிறுவயதிலேயே பழனிப்பதிக் கந்தன் சந்நிதியிற் சார்ந்தவுடனே கவியியற்றும் வன்மை வாய்ந்து கவியியற்றத் தொடங்கியதனால் அக் குடும்பத்தினர் பரம்பரையாகக் கவிராயரென வழங்கப்பட்டனர். ஆசிரியர் பிதா எழுதாயுதம் பிள்ளை ஒரு பிள்ளையோடு திருப்தியடையாது பல பிள்ளைகள் வேண்டுமென்று விரும்பி அங்ஙனமே வரம்பெற்றார். கவிராயரென்ற பெயரும் ஆசிரியர்க்குப் பின் அக் குடும்பத்தினரெவர்க்கும் வழங்கியதாகத் தெரியவில்லை. இந்நாள் திருநெல்வேலியில் பலவூர்களினும் அவர் சந்ததியினர் இருக்கின்றனர். இனி ஆசிரியர் இளமையிற் பாலூரில் வசித்தவர். பின் திருநெல்வேலியில் வந்திருந்து பிஷப் ஸார்ஜன்ற் உள்ளிட்ட பல ஐரோப்பிய பாதிரிமார்க்கும் உத்தியோகஸ்தர்க்கும் தமிழறிவுறுத்திவந்தார். திருக்குற்றாலத்திற்கடுத்த மேலகரத்திற் பிறந்து வளர்ந்து பின் திருவாவடுதுறையில் மஹாஸந்நிதானமாய் விளங்கிய ஸ்ரீஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளுக்கு இளமையிற் பாடஞ் சொல்லினரென்றுந் தெரிகிறது. இவர் தமிழ் நன்கு கற்றதோடமையாமல் ஸம்ஸ்க்ருதம் தெலுங்கு உருது முதலிய வேறு மொழிகளும் கற்றிருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார் என்பதற்கு நாநார்த்ததீபிகையொன்றே சான்று பகரும். மற்று, அவர் செய்ததாகச் சொல்லும் தமிழ் ஸம்ஸ்க்ருத தெலுங்கு அகராதிகளெல்லாம் செல்வாய்ப்பட்டொழிந்தன போலும். இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரஞ் சாற்றியவர் ஆசிரியரின் மருகரும் மகளை மணந்தவருமான தமிழறிஞர் சுவாமிநாத பிள்ளையவர்கள். இவர் இந்நூலுக்கு உரை யெழுதத் தொடங்கினரென்றும் அது பூர்த்தியுறவில்லையென்றும் கேள்வி. இவர் புத்திரர் தமிழறிஞர் சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் கையால் எழுதிய காகிதப் பிரதியே இப் பதிப்பிற்கு ஆதாரமாயிற்று. ஆசிரியர் கைப்பட எழுதிய ஓலைச் சுவடியாயினும் காகிதச் சுவடியாயினும் அகப்படவில்லை.

இந் நிகண்டைக் கண்ணுற் கண்டிலராயினும் ஆசிரியர் குலத்தினரெல்லாம் அதனை அருமையாக மதித்துவந்தனர். அதனைத் தத்தம் குடும்பத்துச் சிறாரை ஓதியுணரச் செய்யவேண்டுமென்னும் அவா அவரனைவர்க்கும் இருந்ததென்றே சொல்லலாம். ஆயினும் நூற்பிரதி தமிழறிஞர் சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் வசமேயிருந்தது. அதற்கு உரையெழுத வேண்டுமென்றே அவர் வடமொழியை ஊக்கமாகக் கற்றனர். பல காரணங்களால் அவர் கருத்து நிறைவேறாது போயிற்று. இதற்கு எளிதாக ஓர் உரை யியற்றி இதனைப் பதிப்பிக்கலாம் என்னும் நோக்கத்தோடு பதிப்பா

சிரியர் இதனை யாராய்ந்து பதவுரையும் இயற்றியபின் சில ஐயங்களை யொழித்துக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தமிழ்ப் பழ நிகண்டுகளையும் சில ஸம்ஸ்க்ருத கோசங்களையும் ஆராயவேண்டியிருந்தது. "மேற்கோள் நூல்கள்" என்னுந் தலைப்பின்கீழ்ப் பின் காணும் தமிழ்நூல்கள் வடநூல்களனைத்தும் ஆராய்ந்த பின்னரே இந் நிகண்டின் செய்யுட் பொருள்கள் நன்கு விளங்கின. அங்ஙனம் ஆராய்ந்தும் பொருளுக்காதாரங் காணப்படாத சொற்கள் உண்டு. உரையில் அவ்விடங்களில் பொருள் எண்கள் ஆதாரமின்றி வெறுமையாக விடப்பட்டன. சொற்பொருள்களுக்குத் தமிழ்நூல்களிலிருந்தும் வடநூல்களிலிருந்தும் ஆதாரங் காட்டுதலால் அவ்வாதாரங்களைக்கொண்டே ஆசிரியர் நூலியற்றினரென்பது பதிப்பாசிரியர் கருத்தன்று. பொருள்களின்கண் ஐயந் தீர்த்துக்கொள்ளற்காக ஆராயப்பட்ட நூல்களில் பொருள்கள் ஆங்காங்கே கண்டவிடத்து அங்ஙனமே காட்டியதாம். ஆயினும் ஆசிரியர் இந்நூலைப் பூர்த்தி செய்யாது சிறிது குறையாய் விட்டிருந்தனரோ என்றாகித்தற்கு நியாயஞ் சிலவுண்டு. 149-வது செய்யுளிற் பொருட்பிறழ்ச்சியும், 229, 382-வது செய்யுள்கள் பொருட் டெளிவின்றி யிருப்பதும், 159-வது செய்யுளில் ஒரு சொல் ஒரு பொருளோ டிருத்தலும், அவரம் ஏட்டை கடமை காயல் கிரந்தம் சீவநி நேயம் பிரதேசம் மைதுநம் என்னுஞ் சொற்கள் இரண்டு இடங்களில் பொருளுரைக்கப்பட்டிருத்தலும் ஆசிரியர்க்குத் தாமியற்றிய செய்யுள்களை மீண்டும் நோக்கித் திருத்துதற்கு அவகாசமில்லாது போயிற்றோ என்றும், செய்யுள்களிற் சில ஆசிரியர் வைத்துப்போன குறிப்புக்களைக் கொண்டு பிறர் இயற்றியனவோ என்றும் சங்கையுறச் செய்யும்.

முக்கிய நிகண்டுகளுக்கெல்லாம் காலத்தால் பிற்பட்ட நாநார்த்த தீபிகை தோன்றி எண்பது ஆண்டுகட்குமே லாகவில்லையாயினும் இந்நூல் இன்ன ஆண்டில் இயற்றி முடிந்தது என்று வரையறுத்துக் கூற வியலாமை வருந்தத்தக்கது. நூலாசிரியர் ஆண்டை யாண்டுங் குறித்திலர்; சிறப்புப்பாயிரமும் காலங் குறித்திலது.

சென்னைச் சர்வகலாசாலை
6—7—1936

சு. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை

சங்கேத மொழிகள்

உலக வழக்கிலுள்ள சொற்கள் வழக்கு, வழக்., என்று காட்டப் பட்டுள்ளன.

வடமொழிக் கோசங்கள் பொதுவாகக் கோசம் என்று குறிக் கப்பட்டன.

இலக்கண நூல் - தமிழ் இலக்கண நூல்.

சைவாகமவழக்கு, சைவசாஸ்திர வழக்கு, சைவநூல் வழக்கு: இவை சைவ சம்பிரதாயச் சொற்களைக் குறிக்கும்.

உரையிற் காட்டிய மேற்கோள் நூல்கள்

[தமிழ்]

கள:

அகராதிநிகண்டு—மதுரை, 1921. [அக. நி. பக்க எண்.]

அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டு — மதுரை, 1931. [அ. வி. நி. செய்யுள் எண்.]

உரிச்சொனிகண்டு — ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1914. [உரி. நி. தொகுதி எண், செய்யுள் எண்.]

சூடாமணி நிகண்டு, சுவாமிநாத பண்டிதர் பதிப்பு—சென்னை, 1909. [சூடா. பத்துத் தொகுதி — தொகுதி எண், செய்யுள் எண். பதினோராந்தொகுதி—தொகுதி எண், எதுகை எழுத்து, செய்யுள் எண். பன்னிரண்டாந் தொகுதி—தொகுதி எண், செய்யுள் எண்.]

திவாகரம்—சென்னை, ஆண்டு குறியாதது. [திவா. தொகுதி எண், சூத்திர எண்.]

நாமதீபநிகண்டு—சென்னை, 1930. [நா. தீ. நி. செய்யுள் எண்.]

நிகண்டு, ஒருசொற் பலபொருட் டொகுதி — யாழ்ப்பாணம், 1843. [நிக. செய்யுள் எண்.]

பிங்கலநிகண்டு—ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1917. [பிங். எண், சூத்திர எண்.]

பொதிகைநிகண்டு — சென்னை, 1934. [பொ. நி. இரண்டாம் ப   மாத்திரம்.   ர எண்.]

அகராதிகள்:[அக.]

தமிழ்மொழியகராதி — சென்னை, 1911.

Tamil Lexicon. Pub. by the University of Madras. சென்னை, 1924—1936.

இலக்கண நூல்கள்:

இலக்கண விளக்கம் [இலக்கணவி.]

தண்டியலங்காரம் [தண்டி., தண்டிய.]

தொல்காப்பியம், எழுத்து [தொல். எழுத்.]

,, சொல் [தொல். சொல்.]

,, பொருள் [தொல். பொ.; தொ. பொ.]

நன்னூல் [நன்.]

பன்னிருபாட்டியல்

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை [பு. வெ.]

யாப்பருங்கலக் காரிகை [காரிகை]

யாப்பருங்கலம்

வச்சணந்திமாலை.

இலக்கிய நூல்கள்:

கம்பராமயணம்

சிலப்பதிகாரம்

திருக்குறள், பரிமேலழகருரை [குறள்]

திருமுருகாற்றுப்படை

நளவெண்பா

முல்லைப்பாட்டு.

[ஸம்ஸ்கிருதம்]

கோசங்கள்:

கிரந்த லிபி:

அமரகோஶ: த்ராவிடடீகயா ஸஹ—சென்னை, 1889. [அ. கோ. தமிழுரை.]

நாநார்த்தரத்நமாலா, மூலம்—சென்னை, 1879. [நா. ர.]

தெலுங்கு லிபி:

நாநார்த்தரத்நமாலா ஸடீகம் — சென்னை, 1924. [நா. ர. ஸாமாந்யகாண்டம் முதலியன, i, ii, iii, iv, ஸங்கீர்ண (காண்டம்), அவ்யய (காண்டம்). ஶ்லோக எண்.]

வைஜயந்தீகோஶம் ஸடீகம்—சென்னை, 1933. [வை. காண்ட: முதலியன, அ முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

விஶ்வகோஶம் ஸடீகம் — சென்னை, 1931. [வி. ஶ. (தெ). காண்ட: முதலியன, அ முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

தேவநாகரி லிபி:

அநேகார்த்தஸங்க்ரஹ: மூலம்— நிர்ணயஸாகர யந்த்ரசாலை, பம்பாய், 1889. [அ. ஸ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

அநேகார்த்தஸங்க்ரஹ: with extracts from the commentary of Mahendra, edited by Th. Zachariae, Vienna, 1893. [அ. ஸ. ஏகஸ்வரகாண்ட: முதலியன, i, ii, iii, iv, v, vi, vii. ஶ்லோக எண். மஹேந்த்ர-டீகா உரை, டீகை, மகேந்திரர் டீகை என்று காட்டப்பட்டுளது.]

அமரகோஶ:, மஹேஶ்வரடீகா — பம்பாய், 1907. [அ. கோ. காண்டம், I, II, III; வர்க:, i, ii, iii முதலியன; ஶ்லோக எண்.]

அமரகோஶ:, வ்யாக்யாஸுதா—நிர்ணயஸாகர யந்த்ரசாலை, பம்பாய், 1929. [அ. கோ. காண்டம், வர்க:, ஶ்லோக எண்.]

த்ரிகாண்டஶேஷ: வ்யாக்யாஸமேத:— ஶ்ரீ வேங்கடேஶ்வர யந்த்ரசாலை, பம்பாய், 1916. [த்ரி. ஶே. காண்டம், வர்க:, ஶ்லோக எண்.]

நாநார்த்தார்ணவஸம்க்ஷேப: — அநந்தஶயநஸம்ஸ்க்ருதக்ரந்தாவலி:, 23. 1913 முதலிய ஆண்டுகள். [நா. ஸ. ஏகாக்ஷரகாண்ட:, த்வ்யக்ஷரகாண்ட: — i, பக்கம் 1—180, த்ர்யக்ஷரகாண்ட: — ii, பக்கம் 1-226,

த்³வ்யக்ஷரகாண்ட³:, த்ர்யக்ஷரகாண்ட³: iii, பக்கம் 1-107, பக்கவெண்ணும் பக்க எண்ணும். நூலில் பதங்கள் தடித்த எழுத்தில் காணப்படும்.]

மங்க²கோஶ: edited by Theodor Zachariae, Vienna, 1897. [ம. கோ. ஶ்லோக எண்.]

மேதி³நீகோஶ:, இரண்டாம் பதிப்பு—கல்கத்தா, 1897. [மே. காந்தவர்க³: முதலியன, க முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

விஶ்வப்ரகாஶ: — காசி, 1911. [வி. ப்ர. காந்தவர்க³: முதலியன, க முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

வைஜயந்தீ, edited by Gustav Oppert — சென்னை, 1893. [வை. பக்கம், வரி.]

ஶாஶ்வதகோஶ:, இரண்டாம் பதிப்பு — புனா, 1929. நாநார்த²-ரத்நமாலாகோஶ:, ஏகாக்ஷரகாண்ட³: இறுதியிற் காணப்படுகிறது. [ஶா. கோ. ஶ்லோக எண்.]

அகராதிகள்: [ஸ. அக.]

The Practical Sanskrit-English Dictionary by Vaman Shivram Apte, M.A. —Poona, 1890.

A Sanskrit-English Dictionary Etymologically and Philologically arranged, with special reference to cognate Indo-European languages by Sir M. Monier - Williams, New edition greatly enlarged and improved by E. Leuman and C. Cappeller and other scholars — Oxford, 1899.

வேறு நூல்கள்:

காவ்யாத³ர்ஶ:

தைத்திரீயஸம்ஹிதா

ஶைவாகமோத்தரம்

த⁴ந்வந்தரீயநிக⁴ண்டு:, ராஜநிக⁴ண்டு:

மநுஸ்ம்ருதி:

மஹாபா⁴ரதம்

ஶார்ங்க³தே³வநிஶ்ஶங்க

ஸங்கீ³தரத்நாகர:.

நூலாசிரியரின் மருகர்

சுவாமிநாத பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்

சீர்மருவு பாண்டிவளர் நாட்டினின் மலர்ப்பொழில்
    செறிந்திலகு பாகையென்னும்
  திவ்யநக ரதிபனுயர் கங்கைகுல திலகன்மிகு
    சீர்த்திபெறு சைவரத்நம்
  சிறந்திடு குணாகர னறக்கடன் மனர்க்குமுடி
    செங்குவளை யணியன்மார்பன்
  திகழ்கின்ற வடகலைக டென்கலைகண் முற்றுமுச்
    ணர்ந்தும்

ஏர்தரு தெலுங்குநா கரமுதல பாடைக
    ளெனைத்தையும் வரம்புகண்டும்
  எல்லையில் லாதகலை வேட்கைய னனந்தைநய
    ரியற்றிய தவங்கடாமே
  யெழில்கொளொரு வடிவுற் றெனப்பொறை தயங்குமெழு
    தாயுதப் பெருமான்வரத்
  தினிமைதரு மகவெனவு மாகிவளர் முத்துசுவா
    மிக்கவி யிராசர்கோமான்

பார்மிசை யிலக்கிய மெனப்பல துறைக்கொடு
    பரந்திய னிகண்டுமுதலாப்
  பற்பலக ராதிகளை யுந்திரட் டியதிலுறு
    பதாரடைக ணீத்துநன்றும்
  பதங்களொடு சிற்சில்வட பதமுஞ் செறித்தழகு
    பத்துற விருத்தவகையாற்
  பகர்ந்தருளி நாநார்த்த தீபிகை யெனுஞ்சுவைகொள்
    பாடலினை யாவரேனும்

ஓர்தலுற் றிடினுறு மனத்திரு ளிரித்தகல
    வுறும்பொருள் விளக்குசெயலால்
  உயர்கலைக ளுக்குரிய பொருள்வகை யெனைத்தையு
    முனற்குமு னளித்திடுதலா

னுலகுறு மிலக்கிய மெனுந்திரள்க ளுக்குமுத
லாயுறுதி பெற்றசெயலால்
உதயனென வுஞ்சுரர்க டருவதென வுங்கலைஞ
ருளமெனவு மொளிர்கின்றதே. (௧)

பற்பலநூல் கற்கினுமென் பாடித் தானென்
பயனிலவே யெழுத்தொடுசொற் பான்மை வந்த
வுற்பவமோர்ந் திலராயி னனைய தன்மைக்
குற்பவித்த முத்துசுவா மிக்க வீந்த்ரன்
அற்புதமாய்ப் பயில்பிரசங் கமதிற் சில்போழ்
தகப்படுபுல் லறிவரையு மாய்ந்த கேள்வி
விற்பனரும் வெல்லரிதென் றுலிந் நூலை
விண்டதவற் கொருவியப்போ விபுலை யீரே. (௨)

புகழ்பெருகு கம்பனொடு மொட்டக் கூத்தன்
புகழேந்தி காளமுகின் முதல்வ ராய
முகமுறுநற் புலவர்கண்முன் மாய்ந்த தோரின்
முற்றவுநன் றிற்றைஞான் றுறினு வல்லீர்
தகவுளவிம் முத்துசுவா மிக்க வீந்த்ரன்
றன்முனெதிர்ப் பட்டவர்க டன்மை குன்றிப்
பகலவன்முன் மின்மினிபோ லரவா ரிச்சொற்
பயனுளவென் பதற்கவனூல் பகருஞ் சான்றே. (௩)

முன்னிலக் கிசைநூன் முதுவிலக் கியங்கள்
மொழிப்பிறழ் வடைசொலான் முழுதுந்
துன்னிலக் கிதயத் துனிவட கலையாற்
சோதனை கண்டுசுத் தமதாப்
பன்னிலக் கியங்கட் கிலக்கிய மெனவிப்
பதப்பொருள் பகர்ந்தனன் பாகை
தன்னிலக் கினில்வாழ் தருங்கவி முத்து
சுவாமியாந் தமிழ்ப்புர வலனே. (௪)

கம்பனுக்குங் கும்பனுக்குங் காளியொட்டக் கூத்தனுக்கும்
கம்பனுக்கும் வாணி கருத்துருக்கும் - கம்பனுக்குங்
கொண்டணிகர் முத்து சுவாமிகுரு சாமிசெயுந்
தண்டமிழ்ப்ர சங்கமதிற் றான். (௫)

நாநார்த்த தீபிகை

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

பரசிவம்

உலகமோர் மூன்று மேத்த வுயிர்க்குயி ராகி யெங்கு
மிலகிய கடவுள் பாத மிறைஞ்சிமுன் னோர்பன் னூலிற் [ர்சொற்
சிலவெவ்வே றுரைத்த வெல்லாஞ் சேர்த்தொன்றாத் திரட்டி யோ
பலபொரு ளனுநா நார்த்த தீபிகை பகர லுற்றாம். (௧)

சுவர்க்க மத்திய பாதலமென்னும் மூவகை யுலகங்களும் வழிபட உயிரனைத்தினுக்கும் உயிராகி எங்கும் விளங்குகின்ற சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தொழுது முன்னோர் பலநூல்களில் வெவ்வேறாக உரைத்த சிலவற்றை யெல்லாம் சேர்த்து ஒன்றாகத் திரட்டி ஓர் சொற் பலபொருளென்னும் நாநார்த்த தீபிகையைச் சொல்லத் தொடங்

திரிபுரசுந்தரி

தெரிதர நவினா நார்த்த தீபிகைக் கொருதீங் கின்றி
விரிவெலாஞ் சுருக்க மாக விளம்பிட வேண்டி யன்பாற்
றிரிபுவ னங்க ளீன்றத் தேவர்மூ வரையுந் தந்த
திரிபுர சுந்த ரித்தாய் சேவடி வணக்கஞ் செய்வாம். (௨)

விளக்கமாகச் சொல்லும் நாநார்த்த தீபிகைக்கு ஓரிடையூறும் நேராமல் விரிந்தவையெல்லாம் சுருக்கமாக அதனை விளம்பிடுதற்கு, அன்பினாலே மூவுலகங்களையும் ஈன்று அத் திரிமூர்த்திகளையும் தந்தருளிய திரிபுரசுந்தரித் தாயாரது திருவடிகளை வணங்குவாம்.

திரிபுரசுந்தரி ஆசிரியர்க்கு உபாசனாமூர்த்தி. அ—பண்டறிசுட்டு.

விநாயகர்

பதமார் பொருள்சொ னாநார்த்த தீபி கைப்பேர்ப் பனுவல்செயத்
திதமா விரும்பு மநமருண்டு தேம்பித் தளைபட் டுழலாமே
யிதமாஞ் செம்பா கச்சொல்வள மீய மலர்ப்பொன் னடியேத்தி
மதமார் வெள்ளிக் கோட்டுமுக மாதங் கத்தை வணங்குவாம். (௩)

பதங்களுக்குரிய பொருள்களை எடுத்துச் சொல்லும் நாநார்த்த தீபிகை யென்னும் பெயர்கொண்ட நூலை யியற்ற உறுதியாக விரும்புகின்ற மனம் மயங்கி மெலிந்து தடைபட்டு உழலாமல் இனிமையான செம்பாகமாயுள்ள சொல்வள மளிக்கும்படி தாமரைமலர் போன்ற அழகிய திருவடிகளைத் துதித்து மதம் பொருந்திய வெள்ளைக் கொம்பினை யுடைய யானைமுகக்கடவுளை வணங்குவாம்.

முருகக்கடவுள்

கருங்கடற் சுருக்கி யுண்டு செந்தமிழ்க் கடல்வி ரிக்கும்
அருந்தவக் குறுமு னிக்கன் றருள்குரு பரன்றாள் போற்றி
வருந்துறு தையம் பேத மயக்கமு நீங்கப் பத்துத்
திருந்தழ கொடுநா நார்த்த தீபிகை செப்ப லுற்றும். (௪)

கருமையாகிய கடலை யாசமனஞ் செய்து செந்தமிழ்க் கடலை விரித்த அரிய தவத்தினையுடைய அகத்திய முனிவர்க்கு அந்நாளில் அருளிய குருமுதல்வாது திருவடிகளை வணங்கி, வருந்தாது ஐயம் திரிபு அஞ்ஞான மூன்றும் நீங்க, திருந்திய பத் அழகோடு நாநார்த்த தீபிகையைச் சொல்லத் தொடங்கினோம்.

ாமால்

திருமறு மார்ப னுலகெலாம் புரக்குந் திருநெடு மால்கல்வி பயிற்றற் [ந்து
கொருமுத லென்னத் தொழத்தகுங் கடவு ளுபயதா மரைப்பதம் பணி
வருககர ாதி னகரவீ றெதுகை வைத்ததிற் கலப்புறா தடைவே [வாம்.
பொருள்பெற வெழுத்தின் முறையினா நார்த்த தீபிகை யெனவிது புகல

இலக்குமி தேவியையும் ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறுவையும் மார்பிலே யுடையவனும் உலகமெல்லாம் காப்பவனும் திரிவிக்ரமாவதார மெடுத்தவனும் கல்வி பயிலுதற்கு ஒப்பற்ற தலைமையை யுடையவனென்று தொழத்தக்க கடவுளுமாகிய திருமாலினது திருவடித் தாமரைக ளிரண்டையும் வணங்கி, முதலிலே வருகிற ககரமுதலாக னகரமீறாக எதுகை வைத்து அவற்றில் ஒன்றிற் பிறிதொன்று கலவாமல் அடைவே பொருள் விளங்க எழுத்துக்களது முறையில் நாநார்த்த ிகை என இந்நூலை இயற்றுவாம்.

கலைமகள்

படிகவெண் ணிறத்த ளாய்ச்செம் பதுமத்தோ ருன்மு கத்துங்
குடிகொண்மெய்ஞ் ஞான மூர்த்தி குசேசயப் பதம்வ ணங்கி
யடியொன்றி லிரண்டு மொன்று மாகவோர் தொடையிற் செய்யுண்
முடியவோர் சொன்னா னார்த்த முறைதர மொழிகின் றேனல். (௬)

பளிங்கு போன்ற வெள்ளை நிறத்தளாய்ச் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனது நான்கு வாய்களிலும் குடிகொண்டிருக்கும் உண்மை ஞானவடிவினளாகிய கலைமகளது தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, அடியொன்றிலே இரண்டு சொற்களும் ஒரு சொல்லுமாக ஒரு நெறிப்படச் செய்யுள் பூர்த்தியாக ஓர் சொல் நாநார்த்தத்தை முறையாகச் சொல்கின்றேன்.

ஆசிரியர்

கந்தன் பழனிப் பதிக்குமரன் கருணை பெறுசெண் பகக்கவிஞன்
மைந்த னெழுதா யுதப்பெருமா ளெனுநா வலர்கோன் வரமதனால்
வந்த வடியே னவிருதாள் வணங்கிப் புகல்வன் வடநூற்சொற்
செந்த மிழினும் பொருடொகுத்துச் செயுநா நார்த்த தீபிகையே. (எ)

கந்தனும் பழனிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் குமரனுமாகிய முருகக்கடவுளது திருவருளைப்பெற்ற செண்பகக் கவிராயர்தம் புத்திரர் எழுதாயுதப் பெருமாள் என்னும் நாவலர்கோனுடைய வரத்தால் தோன்றிய அடியேன் அன்னார் இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கி வடநூற் சொற்களையும் செந்தமிழிற் பொருள்தொகுத்துச் செய்யும் நாநார்த்த தீபிகையைச் சொல்வேன்.

அவையடக்கம்

கற்பநா டுறுமைந் தர்க்கோர் பாடமா மெனக் கற்ற
விற்பனர் கொள்வ ராக வேண்டுகொண் டடைசொற் கஞ்சிப்
பற்பல விருத்தத் தாலும் பகர்ந்தவுந் தள்ளா ரென்றோர்
சொற்பல பொருள்வி ளக்கஞ் சொல்லின னகைநா ணாமே. (அ)

கற்க விரும்பும் இளைஞர்க்கு ஒரு பாடமாகுமென்று கற்ற புலவர் கொள்ளுக: வேண்டுவனவற்றைக் கொண்டு அடைமொழிகளை ஒழித்தற்காகப் பற்பல விருத்த பேதங்களாலும் சொல்லியவற்றையும் அவர் தள்ளார் என்று கருதி ஓர் சொற் பலபொருள் விளக்கம் சொல்லினேன் நகைக்கு நாணுதலின்றி.

நாநார்த்த தீபிகை

ஓரெழுத்துப் பலபொருள்

1. அப்பர னுமைமால் வேதா வணியாமை யமர்கால் கூட்டாம்
கப்பிர மன்காற் றான்மாக் கனல்கதிர் நமன்ம யிற்பேர்
குப்புவி யிடைச்சொல் பாவஞ் சிறுமையும் பழிப்புங் கூறும்
விப்பர மான்மாக் காற்றோ ருபசர்க்கம் விழிவிண் புள்ளே.

அ—சிவன்[1], உமாதேவி[2], விஷ்ணு[3], பிரமன்[4], ஆபரணம்[5], ஆமை[6], போர்[7], பாதம்[8], கூட்டு[9]. [1-8: அகாரோ ப்ரஹ்மவிஷ்ணீஶகமடேஷு... ரணே, ... பூஷணேऽங்க்ரிவாரணே—நா. ர. i, 9. 9: அஸ்த்ரீ வாயாம் ..., கஸ்துபூரேऽஸ்த்ரீ—நா. ர. i, 22.]

க—பிரமன்[1], காற்று[2], ஆன்மா[3], நெருப்பு[4], சூரியன்[5], யமன்[6], மயில்[7]. [1-7: கோ ப்ரஹ்மண்யாத்மநி ரவௌ மயூரேऽக்னௌ யமேऽநிலே—ஏ. ஸ. i, 5.]

கு—பூமி, ஓர் இடைச்சொல், பாபம், சிறுமை, பழிப்பு. [1, 3-5: கு: ... ப்ருத்வி கு பாபேऽல்பே குத்ஸாயாம்—நா. ர. i, 25. 2: நன். 298.]

வி—பரமாத்மா, காற்று, ஓர் உபசர்க்கம், கண், ஆகாசம், பறவை. [1, 2, 4-6: விஷ்வக்ஷேஷி வேதாத்மநி வாதே வ்யோமாக்ஷ்ணி பக்ஷிணி—நா. ர. i, 70. 3: வி—ஸ. அக.]

2. ஆவிரக்கம் பசுச்சொலிசை புழுக்கனிளை வாச்சா
வற்புதமோர் வினுவினையின் விகுதிவாய் திறத்தல்
ஓவிடைச்சொன் மதகுநீர் தாங்குகத விரக்கம்
ஓர்வினு வோலமிட்ட விளியோகி வியப்பாம்
மாவலிசெய் யவள்செல்வ நிலம்வியங்கோ ளசைச்சொல்
வண்டுகறுப் பளவுபுத்தி பரிகரிமைம் மாகென்
மாவயல்சந் திரன்மாதம் வெறுப்போர்சிற் றெண்ணோர்
மரம்பெருமை யழைக்கைமர ணஞ்சகம்வே லையுமே.

ஆ—இரக்கம்[1], பசு[2], சொல்லிசை[3], புழுக்கம்[4], நினைவு[5], ஆச்சாமரம்[6], வியப்பு[7], ஓர் வினு[8], ஓர் வினைவிகுதி[9], வாய்திறத்தல்[10]. [1: சூடா. xi, வ, 13. 2: திவா. iii, 17. 3, 5, 7: [illegible] ... [illegible] ...—நா. ர. [illegible] 2. [illegible] மென்பது [illegible] மென்றுரைகாரர் சொல்லுதலால் அது சொல்லிசையாகலாமென்று தோன்றுகிறது. சூடா. xi, வ, 3 இசை யென்று ஓர் பொருள் தருதலால் சொல் இசை இரண்டு பொருளாகவுங் கூடும். 4: [illegible]—நா. ர. i, 10. 6: திவா. iv, 4. 8: நன். 421, உரை. 9: நன். 140. 10: வழக்கு.]

ஓ—ஓர் இடைச்சொல்[1], மதகு நீர் தாங்கு கதவு[2], இரக்கம்[3], ஓர் வினு[4], ஓலமிட்ட விளி[5], யோனி[6], வியப்பு[7]. [1, 4. நன். 423. 2, 3: சூடா. xi, வ, 17. 5: வழக்கு. 6: [illegible] — நா. ர. i, 19. 7: நன். 421, உரை.]

மா—வ[illegible] இலக்குமி[2], செல்வம்[3], நிலம்[4], வியங்கோளசைச்சொல்[5], வண்டு[6], கறுப்பு[7], அளவு[8], புத்தி[9], குதிரை[10], யானை[11], பன்றி[12], நெல்லுமா[13], வயல்[14], சந்திரன்[15], மாசம்[16], வெறுப்பு[17], ஓர் சிற்றெண் $(\frac{1}{20})$[18], ஓர் மரம்[19], பெருமை[20], அழைக்கை[21], மரணம்[22], சனம்[23], கடற்கரை[24]. [1, 3, 4, 10, 13, 18, 21: பிங். x, 919. 2, 8, 9, 15, 16, 22-24: [illegible]—நா. ர. i, 59, 60. வேலை யென்பதற்குப் பலபொருளுளவேனும் உரைகாரர் கொண்ட பொருள் இங்குக் கொள்ளப்பட்டது. 5: நன். 439. 6, 7, 19, 20: திவா. xi, 189. 11, 12: குதிரையும் யானையும் பன்றியு மாவே என்று திவா. iii, 65 உரைக்குமாயினும் இடம் நோக்கி மா அவற்றின் ஆண்களைக் குறிக்குஞ் சொல்லாகவே கொள்ளப்படும். 14: பிங். iv, 124. 17: சூடா. xi, வ, 11.]

3\. காவசைச் சொற்று லாம்பூஞ் சோலைதோட் சுமைகா வென்றல்
சேவிள வெருத ழிஞ்சில் தேவநுக் கிரகந் தெய்வம்
தூவெள்ளை பற்றுக் கோடு நடுக்கந்தூ யம்பொன் சுத்தம்
பாவென்ப விரணஞ் செய்யுள் பரப்புக்கா ருகர்தந் நூற்பா.

கா—ஓர் அசைச்சொல், துலாம், பூஞ்சோலை, தோட்சுமை, காவெனல். [1: நன். 441. 2-4: பிங். x, 309. 5: திவா. xi, 83.]

சே—இளவெருது, அழிஞ்சில். [1: பிங். viii, 160. பேரெருதின் பெயர் வேறு கொடுக்கப்பட்டிருத்தல் நோக்கத்தக்கது. 2: சூடா. iv, 7.]

தே—அனுக்கிரகம், தெய்வம். [1: அக. 2: பிங். x, 646.]

தூ—வெள்ளை, பற்றுக்கோடு, நடுக்கம், தூபம், பொன், சுத்தம். [1: அக. 2, 6: பிங். x, 634. 3-5: [illegible] —நா. ர. i, 50. 'வித்தம்'-பொன்—பிங். vi, 131.]

பா—கிரணம், செய்யுள், பரப்பு, நெய்வோர் நூற்பா. [1: [illegible] —நா. ஸ. i, 6. 2: திவா. x, 111. 3, 4: சூடா. xi, வ, 13.]

4\. கோவிழி கணைநீர் திக்குக் குலிசம்விண் கதிர்பா னல்குங்
கோவிடை மதிசு வர்க்கங் குருசில்வாக் கிலக்குப் பூமி
பூவனப் பிடம்பார் கூர்மை பொலிவுடல் கமலங் கண்ணிற்
பூவிளை வொடுபி றப்பு நிலம்புட்ப நகர்பன் முப்பேர்.

கோ—கண்[1], அம்பு[2], நீர்[3], திசை[4], வச்சிராயுதம்[5], ஆகாசம்[6], கிரணம்[7], பால்தரும் பசு[8], எருது[9], சந்திரன்[10], சுவர்க்கம்[11], அரசன்[12], வாக்கு[13], இலக்கு[14], பூமி[15]. [1-5, 7-11, 13, 15: [illegible] ... —நா. ர. i, 28. 6: [illegible]—ஸ. அக. 12: திவா. xi, 286. 14: அக.]

பூ—அழகு[1], இடம்[2], பூமி[3], கூர்மை[4], பொலிவு[5], உடல்[6], தாமரை[7], கண்ணிற்பூ[8], விளைவு[9], பிறப்பு[10], நிலம்[11], புட்பம்[12], நகர்[13]. [1, 4, 5: திவா. xi, 75. 2, 3: [illegible] —அ. ஸ. i, 9, 10. 6, 13: [illegible] —அ. ஸ. i, 12. 7: அக. நி. 179. 8: அக. 9: வழக்கு. 10, 12: பிங். x, 845. 11: பிங். iv, 31.]

5\. ஔவென்ப துணவோ டூனும்
தாவயின் பகைவ ருத்தம்
நாவென்ப நடுவு நாக்கும்
யாவொரு வினவை சைச்சொல்.

ஔ—உணவு, ஊன். [1: அக. 2: தொல். எழுத். 269.]

தா—வயின், பகை, வருத்தம். [1: வயின் என்பது இடமென்னும் பொருளுடையதாயின் தா தெலுங்குச் சொல்லாதல் கூடும். ஆயினும் திவாகரம் முதலிய நிகண்டுகளைத்தினுங் காணும் வலியென்னும் பொருள் இங்குக் காணப்படாமையின் வயின் வயமென்பதற்கு எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையோ வென்று ஐயம் உண்டாகின்றது. 2: சூடா. xi, வ, 13. 3: திவா. xi, 125.]

நா—நடு, நாக்கு. [1: பிங். iv, 45. 2: பிங். v, 318.]

யா—ஒரு வினா, ஓர் அசைச்சொல். [1: நன். 67. 2: நன். 441.]

6. ஈயெழில் கமலை வாணி யிலவங்கஞ் செல்வம் வில்வம்
ஈயெனல் சரளம் வேடம் விடம்புண்ணிற் சீபன் றென்றும்
தீயென்ப நெருப்புப் புத்தி நிரையந்தீங் கென்ன நாற்பேர்
மீயுய ரம்விண் மேலாம் வீயென்ப பூவும் புள்ளும்.

ஈ—அழகு[1], இலக்குமி[2], சரசுவதி[3], இலவங்கம்[4], செல்வம்[5], வில்வமரம்[6], ஈயெனல்[7], சரளமரம்[8], வேடம்[9], விடம்[10], புண்ணிற்சீ[11]. [1-6, 8-10: ஶ்ரீர்லக்ஷ்மீ ... ஶோபாஹாஸம்வ்ருக்ஷஸாவிஷ; வாணீமுஷ்டீ- லவங்கேஷு விஷே ஸ்ரீ—நா. ர. i, 67, 68. 7: அக. 11: வழக்கு.]

தீ — நெருப்பு, புத்தி, நரகம், தீங்கு. [1, 4: பிங். x, 616. 2: ஙீ :—ஸ. அக. 3: சூடா, xi, ம, 9.]

மீ—உயரம், ஆகாசம், மேல். [1: திவா. v, 231. 2: திவா. i, 36. 3: திவா. i, 144.]

வீ—புட்பம், பறவை. [1, 2: பிங். x, 1059.]

7. ஐயரன் றிசாமு கங்கை வினைப்பெயர் விகுதி யாதி
யையுரு போடி டைச்சொ லழகையன் கபம்வெற் புச்சி
கையிடந் திரள்வி யூகஞ் சிறுமையின் முகட்டின் மூட்டுங்
கையொரு விகுதி செய்யு முறையோர்மெய் யுறுப்பொ ழுக்கம்.

ஐ—சிவன்[1], திசாமுகம்[2], கை[3], வினைப்பெயர் விகுதி முதலியன[4], ஐயுருபு[5], ஓர் இடைச்சொல்[6], அழகு[7], ஐயன்[8], கபம்[9], மலையுச்சி[10]. [1-3, 10: ஐகாரோ சிவத்வே ஹஸ்தே ஹாரமூர்த்திவோ—நா. ர. i, 19. 4: நன். 140. 5: நன். 296. 6: நன். 244. 7: பிங். vii, 183. 8: அக. நி. 45. 9: பிங். v, 359.]

கை—இடம்[1], திரள்[2], படைவகுப்பு[3], சிறுமை[4], வீட்டு முகட்டில் மூட்டுங் கைம்மரம்[5], ஒரு விகுதி[6], செய்யும் முறை[7], உடலுறுப்பு[8], ஒழுக்கம்[9]. [1: சூடா. xi, ய, 11. 2: வழக்கு. 3, 4, 8, 9: பிங். x, 399. 5: அக. 6: நன். 140, உரை. 7: கையறியாப் பேதை—குறள், 206.]

8. தையொரு மாதம் பூசம் வையென்ப கூர்மை நெற்றாள்
பையராப் படம்ப டாதி யாற்செய்த வுறைபச் சைப்பேர்
மையிரு ளஞ்ச நஞ்செம் மறிமுகில் கண்ணிற் றீட்டு
மையொரு விகுதி குற்ற மலட்டொடு கறுப்பொன் பான்பேர்.

தை—ஒரு மாசம், பூச நட்சத்திரம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 25.]

வை—கூர்மை, நெல்லின் தாள். [1, 2: திவா. xi, 375.]

பை—பாம்பின் படம், துணி முதலியவற்றாற் செய்த உறை, பச்சை. [1, 3: பிங். x, 860. 2: அக. நி. 182.]

மை—இருள்[1], அஞ்சனம்[2], செம்மறியாடு[3], மேகம்[4], கண்ணிலே இடும் மை[5], ஒரு விகுதி[6], குற்றம்[7], மலடு[8], கறுப்பு[9]. [1: சூடா. xi, ய, 11. 2, 8: பிங். x, 967. 3, 4, 7, 9: திவா. xi, 358. 5: அக. 6: நன். 140, உரை.]

ககர வெதுகை

9. பகவன்மால் பிரமன் புத்தன் சினன்குருப் பரமன் றேவன்
பகவதி முதல்வி செல்வி பார்ப்பதி துர்க்கை வாணி
அகவலோர் பாவோ ரோசை மயிற்குர லழைத்த லாடல்
தகவரு ளுரிமை பண்பாஞ் சகனோர்மன் சகாய னண்பன்.

பகவன்—திருமால்[1], பிரமன்[2], புத்தன்[3], சினன்[4], குரு[5], தேவன்[7]. [1, 3, 5, 6: ஹ௩வாநு வாஸுதேவ... —நா. ந. ஸஹஸ்ர. 25. 2: பிங். ii, 64. 4: ஹ௩வாந் ... —ஜ. கோ. 338. 7: ஸ. அக.]

பகவதி — முதல்வி, இலக்குமி, பார்வதி, துர்க்கை, சரசுவதி. [1: 2: ஹ௩வதீ—ஸ. அக. 3: ஹ௩வத்௫... —நா. ந. ஸஹஸ்ர. 25. 4: பிங். ii, 32. 5:]

அகவல்—ஓர் பா, ஓர் ஓசை, மயிற்குரல், அழைத்தல், ஆடல். [1, 3, 5: சூடா. xi, க, 16. 2: யாப்பருங்கலம், 69. 4: திவா. x, 49.]

தகவு — அருள், உரிமை, பண்பு. [1: பிங். vii, 238. 2: அக. 3: அ. வி. நி. 10.]

சகன்—ஓர் அரசன், சகாயன், நண்பன். [1: ஶகோ... ராஜ... —க. ஸ. ii, 17. 2, 3: ஸஹாய ... —க. ஸ. ii, 28.]

10. விககமே கிரக மம்பு பறவைமே கம்விண் மீனும்
விகடமே யகலம் பேதம் விசாலஞ்சுந் தாமுன் மத்தம்
முகடென்ப வீட்டி னுச்சி மலைத்தலை முலைமு கப்பேர்
சகதிசே றுலகம் பூமி சநமீரா றெழுத்தின் சந்தை.

விககம்—கிரகம், அம்பு, பறவை, மேகம், நட்சத்திரம். [1: விஹக:— ஸ. அக. 2, 3: விஹக... —... ௪, 51. 4, 5: 'விஹக: ஆகாசத்திற் செல்வது' என்னும் தாதுப்பொருளை வைத்து இரண்டு பொருள்களையும் கொள்ளலாம்.]

விகடம்—அகலம், பேதம், விசாலம், அழகு, உன்மத்தம். [1, 3, 4: விகட: ... . . . —நா. ந. iii, 106. 2, 5: அக.]

முகடு—வீட்டின் உச்சி, மலையுச்சி, முலைமுகம். [1. 2: அக. 3:]

சகதி—சேறு, உலகம், பூமி, சனம், பன்னிரண்டெழுத்துச் சந்தம். [1: பிங். iv, 159. 2-5: ஜகதீ ஜகதி க்ஷிதௌ,...ஜநே லோகே —அ. வ. iii, 253.]

11. சகநியம் பரிக்குரம்பிற் றினதுவா லுபத்தந் தாழ்மை
ககமென்ப பறவை காற்றுக் கணைவிண்மீன் கிரக மைம்பேர்
சுகமின்பங் கிளிநீர் வில்வந் துணியங்கப் புதல்சு வர்க்கம்
நகம்வெற்பு மரம்பாம் போர்மெய் யுறுப்புநா குணம ரப்பேர்.

சகநியம்—குதிரைக் குளம்பு(?), பிந்தினது, வால், உபத்தம், தாழ்மை. [1: 2, 4, 5: ஜகந்யம் சிச்நே கர்ஹ்யே(அ)ந்த்யே — அ. வ. iii, 480. உரைகாரர் 'அந்த்ய பச்சாத்' என்றனர். ஜகந்யோ(அ)ந்த்ய(அ)ப்ரதமேபி ச—ஹ. கோ. III, iii, 158. தாழ்மை—அதமம். 3: மேற்கோளி லுள்ள 'சிச்ந' என்பதற்கு 'வால்' எனவும் ஒரு பொருள் உண்டு.]

ககம— பறவை, காற்று, அம்பு, நட்சத்திரம், கிரகம். [1-5: பதாஸ்வ்ர்யேந்து...வாயவ:—நா. ர. ii, 28. நட்சத்திரத்திற்கு மாறாக 'சூரிய சந்திரர்' காணப்படுகிறது. அ. வ. ii 30, 31-ம் பதா ஸ்ர்ஷ்டாச்வக்ஷிஷ: ஸுரா என்றது.]

சுகம் — இன்பம், கிளி, நீர், வில்வம், துணியங்கப்புதல், சுவர்க்கம். [1, 3, 6: ஸுகம் ஸ்வர்கம் ஸுகம் ஸுகம்—நா. ர. ii, 24. 2: ஸுகோ...கீரயோ: — அ. வ. ii, 18. 4: 5: ஸுகம் த்ருணிஷண்டே— அ. வ. ii, 19.]

நகம்—மலை, மரம், பாம்பு, ஓர் உடலுறுப்பு, நாகுணமரம். [1, 2: சைலவ்ருக்ஷௌ நகௌ — ஹ. கோ. III, iii, 19. 3: நக:- -ஸ. அக. 4: நக:—ஹ. கோ. II, vi, 83. 5: அக.]

12. மகம்வேள்வி விழாவோர் நாளாம் மகன்மைந்தன் புருட னென்ப
முகமோர்மெய் யுறுப்பா ரம்பம் பிரதான முகப்பு பாயம்
யுகநுக முழநான் குள்ள துபயங்கி ருதாதி யும்பேர்
மகரமோர் நிதியம் வன்மீன் மலர்த்தாதோ ரிராசி யோர்மீன்.

மகம்—யாகம், உற்சவம், ஓர் நட்சத்திரம். [1: மக: — ஹ. கோ. II, vii, 13. 2: மஹ: — ஹ. கோ. I, vii, 38. 3: மகா: —ஸ. அக.]

மகன்—புத்திரன், புருடன். [1: சூடா xi, ர, 16. 2: சூடா. ii, 57.]

முகம்—ஓர் உடலுறுப்பு, ஆரம்பம், பிரதானம், தலைவாயில், உபாயம். [1-5: முகம் வ்யாஜே ப்ராரம்பே வக்த்ரே நி:ஸரணேऽபி ச; உபாயே—நா. ர. ii, 23, 24.]

யுகம்—நுகம், நான்கு முழமுள்ளது, இரண்டு, கிருதமுதலிய சதுர்யுகம். [1-4: யுகம் ஹஸ்தசதுஷ்கே, யுக்மே ச க்ருதாதௌ ச ரதாத்யங்கே தோ நா யுக:—நா. ர. ii, 38.]

மகரம்—நவநிதியு ளொன்று, முதலை, பூந்தாது, ஓர் இராசி, சுறு மீன். [1, 2, 4: மகரோ யாதஸி ஜ்ஞேயோ நிதிராசிவிசேஷயோ:—வி. ப்ர. ர, 111. 3, 5: சூடா. xi, க, 1.]

13. சிகரிகோ புரம்வி ருக்கங் கருநாரை வெற்புஞ் செப்பும்
புகர்நிற மழைக்கோள் குற்ற மிபமுகப் பொறிபுற் கென்றல்
பகர்தல்சொல் லுதல்விற் றற்பேர் பகினிசோ தரியும் பெண்ணும்
சுகர்மம்நல் வினையோர் யோகந் துகளென்ப குற்றந் தூளாம்.

சிகரி—கோபுரம், மரம், கருநாரை, மலை. [1, 3: சூடா. xi, ஞ, 2. 2, 4: தருஶைலௌ ஶிகரிணௌ—அ. கோ. III, iii, 106.]

புகர்—நிறம், சுக்கிரன், குற்றம், யானை முகத்திற் புள்ளி, புற் கென்றல். [1: திவா. viii, 55. 2, 3, 5: பிங். x, 817. 4: பிங். viii, 102. 'புகர் முகம்-யானை'.]

பகர்தல்—சொல்லுதல், விற்றல். [1, 2: சூடா. xi, ட, 6.]

பகினி—சகோதரி, ஸ்திரீ. [1: பகினீ—அ. கோ. II, vi, 29. 2: பகினீ—ஸ. அக.]

சுகர்மம்—நல்வினை, ஓர் யோகம். [1, 2: ஸுகர்மந்—ஸ. அக. 2: சோதிட நூலிற் கூறப்படும் 27 யோகங்களுள் ஏழாவது.]

துகள்—குற்றம், தூள். [1, 2: பிங். x, 617.]

14. அகலமே விரிவு மார்பா மகலுள்சீ றூரக நாடூர்
இகல்பகை வலிபோர் முப்பே ரிகுளையே தோழி சுற்றம்
உகல்கெட லுகுதல் சிந்த லுகளலே குதித்தல் தாண்டல்
பகலொளி நடுப்பி ளத்தல் பொழுதுநாள் பகலோ னீங்கல்.

அகலம்—விரிவு, மார்பு. [1, 2: சூடா. xi, ர, 20.]

அகலுள்—பெருமை, அகலம், நாடு, ஊர். [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 34. 3: திவா. v, 15. 4: திவா. v, 92.]

இகல்—பகை, வலி, போர். [1-3: பிங். x, 126.]

இகுளை—தோழி, சுற்றம். [1, 2: பிங். x, 127.]

உகல்—கெடல், உகுதல், சிந்தல். [1-3: அக.]

உகளல்—குதித்தல், தாண்டல். [1: சூடா. ix, 38. 2: பிங். vii, 428.]

பகல்—ஒளி[1], நடு[2], பிளத்தல்[3], பொழுது[4], நாள்[5], சூரியன்[6], நீங்கல்[7]. [1-3,5: திவா. xi, 324. 4, 6, 7: பிங். x, 713.]

15. புகல்குதிர் பிரவே சித்த லுடல்புகு மிடஞ்சொல் வென்றி
புகழென்ப துதிகீர்த் திப்பேர் புகறலே குறித்தல் சொல்லல்
அகளமே மிடாத்தா ழிப்பேர் அகறனீங் குதல கற்சி
அகிவிருத் திரன்பாம் பீய மகிலம்பூ மியும னைத்தும்.

புகல்—குதிர், புகுதல், உடல், புகுமிடம், சொல், வெற்றி. [1, 3, 5, 6: பிங். x, 818. 2, 4: அக.]

புகழ்—துதி, கீர்த்தி. [1, 2: அக.]

புகறல்—குறித்தல், சொல்லல். [1: சூடா. viii, 35. 2: திவா. 1, 2.]

அகளம்—மிடா, தாழி. [1: திவா. vii, 262: 2: திவா. vii, 263.]

அகறல்—நீங்குதல், விரிவு. [1, 2: அக.]

அகி—விருத்திராசுரன், பாம்பு, ஈயம். [1-3: அஹி: ஸர்பே வ்ரு-த்ரே வப்ரே—அ. ஸ. ii, 583, 'வப்ரம் ஈயம்'—அ. கோ. II, ix, 105.]

அகிலம்—பூமி, அனைத்தும். [1: பிங். iv, 2. 2: அகிலம்—அ. கோ. III, i, 65.]

16. திகிரிசக் கிரம்வேய் வட்டந் தேருருள் திரிகை வெற்பாம்
வகிரென்ப வழிதோ லின்வார் வகிர்தல்வார்ந் திடல்பி ளத்தல்
குகுமதிக் கலைதோற் றுத நிசிகுயிற் றொனியோர் நாடு
சகுடநாய் பொதியஞ் சேம்பாந் தகுதிதக் கதுபண் பென்ப.

ரி—சக்கிரம்[1], மூங்கில்[2], வட்டம்[3], தேர்[4], தேருருளை[5], திரிகை[6], மலை[7]. [1-5, 7: பிங். x, 607. 6: அக.]

வகிர்—வழி, தோலின்வார். [1: பிங். iv, 32. 2: அக.]

வகிர்தல்—வார்ந்திடல், பிளத்தல். [1, 2: அக.]

குகு—சந்திரகலை தோற்றாத இரவு, குயிலின் தொனி, ஓர் நாடி, [1-2: குஹூர்நஷ்டேந்துகலா ஸ்யாத் கண்டே கோகிலஸ்ய ச— அ. ஸ. ii, 583. 3: குஹூ:—ஶாங்க்யாயநோபநிஷத், i, 4.]

சகுடம்—நாய், பொதியமலை, சேம்பு. [1, 2: ஜகுட: —ஸ. அக. 3: திவா. iv, 146.]

தகுதி—தக்கது, பண்பு. [1: திவா. viii, 100. 2: அக.]

17\. மகுடமோர் சிவாக மஞ்சுற் றிக்கட்டுஞ் சடைமௌ லிப்பேர்
ககுதமுக் கியமெ ருத்தி னிமில்செங்கோல் கனக தண்டம்
பகுதிபிர கிருதி சேனை குடியிறை வளம்பங் கீடாம்
சகுநம்புட் பொதுக்கி ழங்கு நிமித்தமங் களவி ருப்பம்.

மகுடம்—ஓர் சிவாகமம், சுற்றிக்கட்டுஞ் சடை, முடி. [1, 3: மகுடம்—ஸ. அக. 'மகுடம்' பிறைவடிவினதாய்க் கிரீடமௌலிகளின் வேறானது. 2: வழக்கு.]

ககுதம்—முக்கியம், எருத்தின் இமில், செங்கோல், கனகதண்டம். [1-4: ப்ராயாந்நே ராஜலிங்கே ச வ்ருஷாங்கே ககுதோऽஸ்த்ரியாம் —அ. கோ. III, iii, 91.]

பகுதி—பிரகிருதி, சேனை, குடியிறை, வளம், பங்கீடு. [1-3, 5: நிக. 11. 4:]

சகுநம்—பறவைப் பொது, கிழங்கு, நிமித்தம், மங்களவிருப்பம். [1: ஶகுந: பக்ஷீ—அ. ஸ. iii, 415. 2: பிங். ix, 171. 3, 4: ஶகுநம் ஸ்யாத் ஶுபாஶுபஸூசிநிமித்தே—அ. ஸ. iii, 415. ஶுபாஶுபஸூசிநிமித்தே—ஹே. ந, 141, ஶுபாஶுபஸூசகநிமித்தே—நா. ர. iii, 269. இப்பிரமாணங்களால் மூலவாக்கியம் 'மங்களங் குறிநிமித்தம்' என்றிருத்தல் நலமென அறியலாகும். ஆயினும், ஶகுநம் ச நிமித்தம் ச ஶுபாஶுபவிஜ்ஞாபகே உபே—வை. 274, 33, ஶகுநம் ச நிமித்தம் ச ஶுபாஶுபவிஜ்ஞாபகே உபே—நா. ர. ஸங்கீர்ண. 23. இவை சகுனமும் நிமித்தமும் மங்கலங் குறிப்பது என்னும் பொருளன என உணர்த்தும். ஶகுநஸ்து...;...க்ஷுத் நிமித்தாதௌ ஶுபாஶுப: ஸூசகே—நா. ஸ. ii, 204. இது 'சகுனம்' என்பது நிமித்தம், மங்கலங்குறிப்பது என்னும் வேறு வேறு பொருளது என்னும்.]

18. சகுநியோர் கரணம் புள்ளோர் தராதிப னிமித்தம் பார்ப்போன்
முகுரமே மகிழ்கு லாலன் றடிமுகு ளங்கண் ணாடி
குசைநரி வாற்புல் வெற்பின் மூழையுமட் குசையுங் கூறும்
நகைவிளை யாட்டின் பம்பூண் சிரிப்பொளி நயச்சொல் பல்லே.

சகுநி—ஓர் கரணம், பறவை, ஓர் அரசன், நிமித்தம் பார்ப்போன். [1-3: [illegible]—ச. ஸ. iii, 416. கரண மென்னும் பொருளில் சோதிடவழக்கு. 4: அக.]

முகுரம்—மகிழமரம், குயவன்தடி, அரும்பு, கண்ணாடி. [1-4: [illegible]—ச. ஸ. iii, 589, 590.]

குசை-நரிவாற்புல், மலைக்குசை, மட்குசை. [1, 2: [illegible]—ச. ஸ. ii, 585. [illegible] ii, 479 இச்சொற் பொருளுரையில் [illegible] என்பது [illegible] எனப் பொருள்செய்யப்பட்டது. அத் தெலுங்குத் தொடர் நரிவாற்புல் எனப் பொருள்படுவது. 3: அக.]

நகை—விளையாட்டு[1], இன்பம்[2], ஆபரணம்[3], சிரிப்பு[4], ஒளி[5], நயச்சொல்[6], பல்[7]. [1, 2: திவா. xi, 314. 3: அக. 4, 5, 7: பிங். x, 670. 6: திவா. x, 56.]

19. இகத்தனீங் குதல்க டத்தல் விட்டிட லேக லும்பேர்
முகப்புமொள் ளுகைத லைப்பாம் விகற்பம்வேற் றுமைவி தர்க்கம்
இகழ்ச்சிபொச் சாப்பு நிந்தை புகழ்ச்சியேத் துதல்கீர்த் தித்தல்
[கொப் புட்பேர்.
பொகுட்டுத்தா மரைப்பூங் கொட்டை பொருப்புச்சேற் றெழுங்

இகத்தல்—நீங்குதல், கடத்தல், விட்டிடல், ஏகல். [1: பகை... நான்கு மிகவாவாம்—குறள், 106. 2: பிங். vii, 425, 3: அக. 4: திவா. ix, 38.]

முகப்பு—மொள்ளுகை, தலைப்பு. [1, 2: அக.]

விகற்பம்—வேறுபாடு, சந்தேகம். [1, 2: [illegible]—ஸ. அக.]

இகழ்ச்சி—மறப்பு, நிந்தை. [1: சூடா. viii, 59. 2: பிங். vii, 120.]

புகழ்ச்சி—துதித்தல், கீர்த்தித்தல். [1, 2: அக.]

பொகுட்டு—தாமரைப் பூங்கொட்டை, மலை, சேற்றி லெழுங் குமிழி. [1-3: பிங். x, 861.]

20. இகுத்தலே மறித்த றாண்ட லெறிதல்துன் புறுத்தல் வீழ்த்தல்
செகுத்தலோ டழைத்த லீதல் விரித்தல்சீத் திடலீ ரைம்பேர்
உகுத்தலூற் றுதல்வி டுத்தல் சொரிதலோ டுதிர்த்த லென்ப
பகுத்தல்வெட் டுதல்கொ டுத்தல் பங்கிட லெனமுப் பேரே.

இகுத்தல்—மறித்தல்[1], தாண்டல்[2], எறிதல்[3], துன்புறுத்தல்[4], வீழ்த்தல்[5], செகுத்தல்[6], அழைத்தல்[7], ஈதல்[8], விரித்தல்[9], துடைத்தல்[10]. [1: திவா. ix, 202. 2, 3: அக. 4, 10: அக. நி. 29. 5, 6: திவா. xi, 30. 7, 8: சூடா. xi, க, 7. 9: திவா. ix, 263.]

உகுத்தல்—ஊற்றுதல், விடுத்தல், சொரிதல், உதிர்த்தல். [1, 4: அக. 2, 3: நிக. 10.]

பகுத்தல்—வெட்டுதல், கொடுத்தல், பங்கிடல். [1: திவா. ix, 111. 2: பிங். vii, 371. 3: திவா. ix, 262.]

21. அகாதம்விண் ணவராற் றொட்ட குளம்பில நிலையா வாழம்
நிகாயமோர் வினைஞர் கூட்டம் பரமான்மா வீடி லக்காம்
நிகாரமே யவமா னம்நெற் றூற்றுகை விழுங்கு தற்பேர்
விகாரம்நோய் திரிபு லாவல் விளையாட்டுச் சினன்றன் கோயில்.

அகாதம்—தேவரால் தோண்டப்பட்ட குளம், பிலம், நிலையா ஆழம். [1: அகாதம் தேவகாதகம் — அ. கோ. I, x, 27. 2, 3: ஶ்வப்ரே ஸ்தாவாநந்த்யயோ:—அ. ஸ. iii, 333.]

நிகாயம் — ஓர்வினைஞர் கூட்டம், பரமான்மா, வீடு, இலக்கு. [1: ஸதர்மிணாம், ஸ்யாந்நிகாய: — அ. கோ. II, v, 42. 1-4: நிகாய: ஸத்ருஶ-ஸம்஘யோ:; பரமாத்மநி லக்ஷ்யே ச — அ. ஸ. iii, 482, 483.]

நிகாரம்—அவமானம், நெல் தூற்றுகை, விழுங்குதல். [1, 2: நிகாரஸ்த்வ பமாநே; தாந்யோத்க்ஷேபே — அ. ஸ. iii, 562, 563. 3: நிகார:—அ. கோ. III, ii, 37.]

விகாரம்—நோய், திரிபு, உலாவல், விளையாட்டு, சினாலயம். [1, 2: விகாரோ விக்ருதௌ ரோகே—அ. ஸ. iii, 596. 3-5: விஹாரஸ்து ஜிநாலயே; க்ரீடாயாம் ஸ்கந்தே—அ. ஸ. iii, 596, 597.]

22. விகாசம்விள் ளுகைவி ளக்கம் மிகிரமே மேகங் காற்றும்
விகாதமே தடைவி ரோதம் விகிரம்வெண் மணல்புள் ளென்ப

விகாயசம் பறவை விண்ணும் மிகிரன்சூ ரியன்புத் தன்பேர்
விகடந்தான் மறைவு நிந்தை விகிர்தங்குற் சிதம்பொய் நோயே.

விகாசம் — அலர்கை, விளக்கம். [1: விகாஸ. — ஸ. அக. 2: விகாஶ:—ஸ. அக.]

மிகிரம்—மேகம், காற்று. [1: ரா ... ஶ. வ. iii, 588. 2: மிஹிரா வாயு......ஸா. ர. iii, 347.]

விகாதம்—தடை, விரோதம். [1, 2: விகாத:—ஸ. அக.]

விகிரம்—வெண்மணல், பறவை. [1: விகிரோ வாலுகாயாம் வ— ஸா. ர. iii. 356. 2: விகிர:—ஶ. கொ. II, v, 33.]

விகாயசம்—பறவை, ஆகாயம். [1: விஹாயஸ: — ஸ. அக. 2: விஹாயஸ:—ஶ. கொ. I, ii, 2.]

மிகிரன்— சூரியன், புத்தன். [1, 2: மிஹிரோऽர்க்கே...புத்தே— ஶ. வ. iii, 588.]

விகடம்—மறைவு, நிந்தை. [1, 2: விகடௌ ... —ஶ. வ. iii, 180.]

விகிர்தம்—குற்சிதம், பொய், நோய். [1, 3: விக்ருதோ ரோகீ ..., பீஃஸ்த்ஸு—ஶ. வ. iii, 289. 2: விக்ருத—ஸ. அக.]

23. சகடம் பண்டி சண்டைபொன்னற் கிந்து மறைத லுரோகிணிநாள்
அகடு வயிறு நடுவுள்ளாம் அகணி யுள்ளிட் டதுமருதம்
தகடு பொன்னு தியினிலைபோற் சமைத்த திலைபோன் றதுமிலையும்
பகடு பெருமை யானைகடாப் படுவை யோடம் போரெருதே.

சகடம்—பண்டி, சண்டை, குருவுக்குச் சந்திரன் மறைதல், உரோகிணி நட்சத்திரம். [1, 3, 4: ஶகடீ—ஸ. அக. 2: தெலுங்கு வழக்கு. ஜகடமு.]

அகடு—வயிறு, நடு, உள். [1, 2: சூடா. xi, க, 10. 3: பிங். vii, 60.]

அகணி—உள்ளிட்டது, மருதநிலம். [1: பிங். vii, 60. 'உள்.' 2: திவா. v, 84.]

தகடு—பொன் முதலியவற்றால் இலைபோலாக்கியது, இலைபோன் இலை. [1: அக. 'இலைத்தட்டு'. 2: பிங். x, 565. 'ஐம்மை'. 3: பிங். x, 565.]

பகடு—பெருமை, யானை, எருமைக்கடா, தெப்பம், ஓடம், போரெருது. [1, 2: பிங். x, 712. 3: திவா. iii, 22. 4: திவா. vii, 218. 5: திவா. vii, 217. 6: பிங். x, 712. 'பேரெருது'.]

24. மகதி பெரிது நாரதயாழ் சிசிதன் வாசவன் றிருமால் [செப்பும் சிகதை யோர்நோய் சருக்கரைவெண் மணலம் மணற்சேர் தறை குகநங் குரூர மெலிபாம்பாம் குகதை பொறுமை படிற்றொழுக்கம் குகரங் கூழுங் கைதொளை பகனோ ரக்கன் குபேரனிநன்.

மகதி—பெரிது, நாரதன்யாழ். [1: மஹதீ—ஸ. அக. 2: வீணா-ஸெடிவ் மஹதீ—அ. கோ. III, iii, 69. வீணாஸெடா நாரதீ வீணா என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சிசிதன்—இந்திரன், திருமால். [நூலில் எவ்விடத்தும் எதுகைக் கலப்பில்லையாதலால் சிசிதன் என்பது சிதிதன் என்பதற்கு எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையாதல் வேண்டும். 1, 2: ஶிதிஜ என்றுஞ் சொல் அறிவுடைய, பிரகாசிக்கின்ற என்னும் பொருளுடையதாக ஸ. அக. யிற் காணப்படுகிறது.]

சிகதை—ஓர் நோய், சர்க்கரை, வெண்மணல், வெண்மணற்றரை. [1, 3, 4: ஸிகதா: ஸ்ருஷுரமேகாயாம் ஸிகதா லெகெத ரஜி—அ. ஸ. iii, 303. 2: ஸிகதா...ஶர்கராயாம்—நா. ர. iii, 167.]

குகநம்—குரூரம், எலி, பாம்பு. [1: கஹநம் 'பொறுமை, வஞ்சம்'—ஸ. அக. 2: கஹநோ உந்துரகே—வை. 258, 46. 3: கஹந:—ஸ. அக.]

குகதை—பொறுமை, படிற்றொழுக்கம். [1, 2: கஹநா தூஷ்ரூ-ஷாஸ்ட்ரயாஸீஷ்யரெளெ—மே. ந, 52.]

குகரம்—குள்ளமான கை, துளை. [1: கூகர—ஸ. அக. 2: கஹ-ரம்...பிலெ—அ. ஸ. iii, 532.]

பகன்—ஓர் அரக்கன், குபேரன், சூரியன். [1, 2: பகஸ்து ... ஶ்ரீதெ வ ரக்ஷஸி—மே. க, 30. 3: ஸூ ... கஸ்து......நா. ர. ii, 37.]

25. நகரம் புரமூர் கைக்நகப்பேர் நகுலி மாஞ்சி குக்குடியாம் மகிஷி யரச மாதெருமை மகிளை யரிவைப் பெண்ஞாழல் முகிரன் மூர்க்கன் காமுகனும் நிகிர்தன் பீடிப் பவன்கபடி நிகிர்தி கபடங் கபடியறுத் திடல்தள் ளுதல்நிக் தையுமாமே.

நகரம்—பட்டணம், ஊர், கைந்நகம். [1, 2: நகரீ — ஸ. அக. 3: நவர:—அ. கோ. II, vi, 83.]

சகுலி சடாமாசு இலவமரம். [1, 2: சகுலீ கண்டகத்ருமச்ச:—ச. வ. iii, 650.]

மகிஷி—அரச மாது, பெண்ணெருமை. [1, 2: க்ருதாபிஷேகா மஹிஷீ; மஹிஷ்யஜா—ச. வ. iii, 734, 735.]

மகிளா—அரிவைப்பெண், ஞாழல். [1, 2: மஹிளா நாரீ ப்ரியங்கு:—ச. வ. iii, 670.]

முகிரன்—மூர்க்கன், காமுகன். [1, 2: முகிரோ முர்க்ககாமுகயோ:—ச. வ. iii, 589, காமன்—மன்மதன். ஏனைக் கோசங்களிலு மிதுவே. காமுகன் என்னும் பொருள் ஸ. அக. மிலுங் காணப்படவில்லை.]

நிகிர்தன்—பீடிப்பவன், கபடி. [1: நிக்ருத: ப்ராப்தநிக்ருத:—ச. கொ. III, i, 41. 2: நிக்ருதஸ்த்வந்ருஜு: ஶட:—ச. கொ. III, i, 46.]

நிகிர்தி—கபடம், கபடி, அறுத்திடல், தள்ளுதல், நிந்தை [1, 2, 4, 5: நிக்ருதிர்ப்ருஷ்டதா க்ஷேபே வஞ்சநே ஶாட்யயோ:—வி. வ்ரு. த, 165. 3: நிக்ருஷ—ஸ. அக.]

26. எகினங் கவரி மாப்புளிமாப் புளியாண் மரமோ திமம்நாயாம்
சிகுரம் பதற்ற மனைக்கிரி சிரோரு கங்கட் செவிவெற்பு
பகுலை பசுக்கார்த் திகையேலம் பகுளம் கறுப்புக் கனல்பலவாம்
சிகுவை சுவாலை நாவாக்கு வெகுரூ பன்மால் சிவன்காமன்.

எகினம்—கவரிமா, புளிமா, புளி, ஆண்மரம், அன்னப்பறவை, நாய். [1, 5, 6: திவா. xi, 254. 2-4: பிங். x, 191.]

சிகுரம்—பதற்றம், மனைக்கிரி, தலைமயிர், பாம்பு, மலை. [1-5: சிகுர: ஸ்யாத் ப்ருஹக்ரே கேசே வஜ்ரகேஶயோ:—ச. வ. iii, 548.]

பகுலை—பசு, கார்த்திகை, ஏலம். [1-3: கவ்யா மாதா பஹுலா பஹுலா: க்ருத்திகா ஏலா—ஸா. கொ. 16.]

பகுளம்—கறுப்பு, நெருப்பு, பல. [1-3: பஹுல: ... க்ருஷ்ண... அக்நிஷு பஹுளம்—வை. 261, 122.]

சிகுவை—சுவாலை, நா, வாக்கு. [1-3: ஜிஹ்வா வாக்ரஸநா ஜ்வாலா—நா. ர. ii, 429.]

வெகுரூபன்—திருமால், சிவன், மன்மதன். [1-3: பஹுரூபக: ஶிவே விஷ்ணௌ...ஸ்மரே—வி. வ்ரு. வ, 21.]

27. சகத்து வாயு வுலகப்பேர் சிகர்த்த லொத்தல் சமர்செய்தல்
அகப்பா மதிலுண் மேடைமதி லகற்ற னீக்க லகலித்தல் [லுமாம்
தொகுத்த லீட்டல் தொகைசெய்தல் சுருக்கல் தொகுதி செய்த
[தலே.
அகைத்த லறுத்த லுலேப்புய்த்த லடித்த லொடித்த லுயர்த்து

சகத்து—வாயு, உலகம். [1, 2: ஜமஹாவஹா ஜகா வாயௌ விஷ்ணௌ—வி. வ. க, 139.]

சிகர்த்தல்—ஒத்தல், போர்செய்தல். [1, 2: அக.]

அகப்பா—மதிலுள் மேடை, மதில். [1, 2: பிங். x, 1.]

அகற்றல்—நீக்கல், அகலமாக்கல். [1, 2: அக.]

தொகுத்தல்—ஈட்டல், தொகைசெய்தல், சுருக்கல், தொகுதி செய்தல். [1-4: அக.]

அகைத்தல்—அறுத்தல், உலேப்பு, உய்த்தல், அடித்தல், ஒடித்தல், உயர்த்துதல். [1: திவா. ix, 101. 2: திவா. ix, 134. 3: சூடா. ix, 44. 4: திவா. ix, 254. 5: திவா. ix, 25. 6: சூடா. xi, க, 7.]

28. விகங்கம் புள்ளோ திமமம்பா மகண்டங் கண்ட மிலதெல்லாம்
சிகண்ட மயிற்சூட் டதின்ரேகை திகம்ப ரம்மம் மணயிருட்பேர்
[ரோன்
சிகண்டி மயில்குக் குடம்பாலேத் திறத்தோர் பண்வீட் டுமற்செற்
[கே.
பகன்றை சிவதை கிலுகிலுப்பை சகுந்தம் பறவைப் பொதுக்கழு

விகங்கம்—பறவை, அன்னம், அம்பு. [1, 3: ள வஹ-வாயகெள—நா. ர. iii, 67. 2: பிங். viii, 1.]

அகண்டம்—கண்ட மில்லாதது, எல்லாம். [1: அவண்ண — ஸ. அக. 2: அவண்டி—அ. கொ. III. i, 65.]

சிகண்டம்—மயிற்சூட்டு, மயிற்ரேகை. [1, 2: ஶிவணொ வஹ-ஹவயொ:—அ. ஸ. iii, 176.]

திகம்பரம்—அம்மணம், இருள். [1, 2: திமஷ்ரவஸு ... ; அ-நகா-ரெ...ஸஂராஷ்வஹிதெ கேவி வ—அ. ஸ. iv, 257, 258.]

சிகண்டி—மயில், கோழி, பாலேத்திறத்து ஓர் பண், வீட்டுமனேக் கொன்ரேன். [1, 2, 4: ஶிவணீ க-க்க-டெ...வஹி ..., ஷீஷாரெள—அ. ஸ. iii, 418. 3: பிங். vi, 280.]

பகன்றை—சிவதை, கிலுகிலுப்பை. [1: பிங். ix, 249. 'சிவேதை'. 2: பிங். ix, 233.]

சகுந்தம்—பறவைப் பொது, கழுகு. [1, 2: शकुन्तो विहगे भासे—अ. स. iii, 296.]

29. சகசரிபொற் குறிஞ்சிசகி கூடச்சஞ் சரிப்பாள்
சகனமரைத் தலமகளி ரின்பினரைப் புறமாம்
நிகடநிக ளஞ்சாணைக் கல்லுரைகல் லருகு
நிகளங்கால் விலங்கியானைக் கிடுசங்கி லிப்பேர்
ககனமறி யக்கூடா ததுதுக்கம் படைவிண்
காடுபுகக் கூடாத தகாதபிலக் குகையாம்
நிகமம்வழி கடைத்தெருநிச் சயம்வேதம் நகரம்
ஞெகிழிகாற் சிலம்புநெருப் புறுவிறகு நெருப்பே.

சகசரி—பொற்குறிஞ்சி, சகி, கூடச்சஞ்சரிப்பவள். [1: पीता कुरण्टको ... सहचरी :—अ. को. II, iv, 75. 2, 3: सहचरी—ஸ. அக.]

சகனம்—அரைத்தலம், மகளிரின் பின்அரைப்புறம். [1, 2: श्रोणिरारोहः स्त्रियाः जघनं जघनं कटिः—शा. को. 429. पश्चान्नितम्बः स्त्रीकट्याः क्लीबे तु जघनं पुरः—अ. को. II, vi, 74. மூலம் 'முனரைப்புறம்' என்றிருந்ததோ?]

நிகடம்—நிகளம், சாணைக்கல், உரைகல், அருகு. [1: निगडः (அடுத்த சொல்). 2, 3: निकषः शाणहेमके—अ. स. iii, 731. 4: समीपे निकटः—अ. को. III, i, 66.]

நிகளம்—கால் விலங்கு, யானைக்கிடு சங்கிலி. [1: निगडः—ஸ. அக. 2: शृङ्खले, ... निगडोऽस्त्री—अ. को. II, viii, 41.]

ககனம்—அறியக்கூடாதது[1], துக்கம்[2], படை[3], ஆகாசம்[4], காடு[5], புகக்கூடாதது[6], அகாதபிலக்குகை[7]. [1: गहनं—ஸ. அக. 2, 5-7: गहनं वनदुःखयोः, गह्वरे कलिले चापि—अ. स. iii, 362. 3: அக. 4: गगनं ... व्योम—अ. को. I, ii, 1.]

நிகமம்—வழி, கடைத்தெரு, நிச்சயம், வேதம், நகரம். [1-5: निगमाः पथि ... वेदनिश्चयायवणिक्पथाः—अ. स. iii, 459.]

ஞெகிழி—காற்சிலம்பு, நெருப்புறு விறகு, நெருப்பு. [1, 2: பிங். x, 563. 3: பிங். i, 44.]

30. அகமிடமுள் ளிராகதுவே டாதிமன மலைவெற்
பரவுத்ரு நானெனலான் மாப்பாவந் துன்பம்
பகமுயற்சி புகழறங்கொக் கிச்சைவைராக் கியம்வை
பவம்வீர்யம் ஞானமுத்தி யோனிசிவ மல்லி
சிகரமர நுனிபுளக மலையுச்சி யுயர்ச்சி
சிரசுமா துளவிதைநேர் மாமணித்துண் டப்பேர்
தகர்கிடாய் சுறுமீனாண் குஞ்சரம்யா ளியினாண்
சகலமெல்லா மரவுரிதுண் டந்தோ லுஞ் சாற்றும்.

அகம்—இடம்[1], உள்[2], இராகதுவேடமுதலியன[3], மனம்[4], வீடு[5], மலை[6], பாம்பு[7], மரம்[8], நானெனல்[9], ஆன்மா[10], பாபம்[11], துன்பம்[12]. [1, 9, 10: ஸ. அக. 2, 4, 5: பிங். x, 2. 6-8: அக: ஶைலே வ்ருக்ஷே... பந்நகே — வி. வ்ரு. ம, 2. 3, 11, 12: அகம் து வ்யஸநே பாபே து:கே ச:—வி. வ்ரு. வ, 1.]

பகம்—முயற்சி[1], புகழ்[2], அறம்[3], கொக்கு[4], இச்சை[5], வைராக்கியம்[6], வைபவம்[7], வீர்யம்[8], ஞானம்[9], முத்தி[10], யோனி[11], சிவமல்லி[12]. [1-3, 5-11: பக: ... ஜ்ஞாந ... யஶோவைராக்யேச்சாஸு, வீர்யப்ரயத்நா ... யத்ந்யோநிஷு — அ. ஸ. ii, 36. 4, 12: பகோ ... ஶிவமல்லிகாயோ:—அ. ஸ. ii, 12.]

சிகரம்—மரநுனி, புளகம், மலையுச்சி, உயர்ச்சி, தலை, மாதுளவிதை போன்ற பெரிய மணித்துண்டம். [1-4, 6: ஶிகரம் புலகாக்ரயோ:, பக்வதாடிமபீஜாபமாணிக்யஶகலேऽபி ச; வ்ருக்ஷாக்ரே பர்வதாக்ரே ச—அ. ஸ. iii, 604, 605. 5: பிங். v, 336.]

தகர்—கிடாய், சுறுமீன், ஆண்யானை, ஆண்யாளி. [1-4: துருவாடும் வேழமும் யாளியுஞ் சுறவும், தகரெனு நாமஞ் சாற்றப் பெறுமே—பிங். viii, 254.]

சகலம்—எல்லாம், மரவுரி, துண்டம், தோல். [1: ஸர்வம் ஸகலம் — அ. கோ. III, i, 65. 2-4: ஶகலம் ... , வல்கலே த்வசி கண்டே ச -அ. ஸ. iii, 678.]

31. சகளம்நீ லாம்பரம்வெள் ளாட்டாண்கள் ளருண்டை
தணியற்பிட் டுருப்படலா மத்தைமருட் காரை
சிகிகேதுக் கோளெருது குதிரைசூட் டுளது
சேவன்மயில் விருக்கமம்பு தீயெனவொன் பான்பேர்

சங்க டப்பட்ட தஞ்சுவது மாகும்
சகைபூமி கற்றுழை நன்னெறி குறுட்டை
சிகைகிரணஞ் சுவாலைமரச் சினைவிழுது கவளம்
செங்காந்தள் குடுமிமயிற் சூட்டுமுதன் மையுமே.

சகளம்—நீலவஸ்திரம்[1], வெள்ளாட்டிறைண்[2], கள்[3], உருண்டை[4], தணியற்பிட்டு[5], உருப்படல்[6], ஊமத்தை[7], மருட்காரை[8]. [1, 2: 𑌶𑌕𑌲𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑍇..., 𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇—𑌅. 𑌸. iii, 642. 3, 5, 7, 8: 𑌝𑌷𑌧𑌾𑌤𑍁𑌷𑌣𑍍𑌡𑌧𑍇; 𑌧𑍇𑌹𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌧𑍇𑌹𑍇 — 𑌅. 𑌸. iii, 642, 643, 4: 6:]

ஃ—கேது[1], எருது[2], குதிரை[3], சூட்டுள்ளது[4], சேவல்[5], மயில்[6], மரம்[7], அம்பு[8], தீ[9]. [1-9: 𑌶𑌿𑌖𑍀 𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌹𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌕𑍀 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌶𑌰𑍇; 𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑍇 𑌽𑌪𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑍌—𑌅. 𑌸. ii, 282, 283.]

சகிதம் — கூடப்பட்டது, அஞ்சுவது. [1: ஸஹித—ஸ. அக. 2: சகித—ஸ. அக.]

சகை—பூமி, கற்றுழை, நன்னெறி, குறுட்டை [1, 2: 𑌸𑌹𑌾... 𑌧𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀...; ... 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌚—𑌅. 𑌹, 10, 11. 3, 4:]

சிகை—கிரணம்[1], சுவாலை[2], மரக்கொம்பு[3], து[4], கவளம்[5], செங்காந்தள்[6], குடுமி[7], மயிற்சூட்டு[8], முதன்மை[9], [1-4, 6-9: 𑌶𑌿𑌖𑌾... 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌕𑌿𑌚𑍂𑌡𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍀𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇—𑌅. 𑌸. ii, 27. 5: அக.]

32. சகச முடன்பிறந் ததுதன் னியல்பு
விகசித மலர்ச்சி நடுவா மென்னகை
விகநம் பஞ்சை யெஃகும் விற்கொலை
தகர மயிர்ச்சாந் தோர்மர மீயம்.

சகசம்—உடன்பிறந்தது, தன்னியல்பு. [1, 2: 𑌸𑌹𑌜𑌃 𑌸𑌹𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇; 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚—𑌅. 𑌸. iii, 139, 140.]

விகசிதம்—அலர்ச்சி, நடுவாம் மென்னகை. [1: விகஸித—ஸ. அக. 2: 𑌈𑌷𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂—𑌅. 𑌕𑍋. I, vii, 35.]

விகநம்—பஞ்சைக் கொட்டும் வில், கொலை. [1, 2: 𑌵𑌿𑌹𑌨𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑍇; 𑌵𑌧𑍇—𑌅. 𑌸. iv, 192, 193.]

தகரம் — மயிர்ச்சாந்து, ஓர் மரம், ஈயம். [1: பிங். vi, 212, 2: நந்த்யாவர்த்தே து தகர:—வை. 61, 388. 3: அக. நி. 118.]

33. அகர முதலெழுத் தந்தணர் சிரேணியூர்
அகரு காரகி லிருவீ டகிலுமாம்
சிகழிகை பூந்தார் மலர்முடி வாசிகை
சுகிர்தம் புண்ணியஞ் சுபநற் செய்கையே.

அகரம் — முதலெழுத்து, பிராமணர்தெரு, ஊர். [1, 2: அக. 3: திவா. v, 92.]

அகரு—காரகில், இருவீடு என்னும் மரம், அகில். [1-3: அகுரு-ஸ்த்ரீ ஒனௌ; ஶிம்ஶபாயாம்—ஶ. ஸ. iii, 513, 514.]

சிகழிகை—பூமாலை, மலர்முடி, வாசிகை. [1-3: பிங். (x, 484) யிற் சிகழிகை 'மயிர்முடி வாசிகை கோவை சிகழிகை' யெனக் கூறப்பட்டது. இதற்குப் பொருள் மயிர்முடி, தொடுத்தமாலை, கோத்தமாலை யென்றெழுதப்பட்டுளது. பிங். (vi, 229) யில் கோத்தமாலை யென்ற தலைப்பின்கீழ் 'சிகழிகை படலை வாசிகை தொடையல்' என்று வந்தது. திவா. (iv, 268) வாசிகையை 'மாலை சிகழிகை வாசிகை தொடைய லாகுமென்ப வறிந்திசி னோரே' என்றது. சூடா. (xi, க, 2) 'சிகழிகை மயிர்மு டிப்பேர் சிறந்த வா சிகைதே மாலை' யென்றது; இதற்குப் பொருள் எழுதியோர் மயிர் முடி, சிகைமாலை, பூமாலை யென்றெழுதினர். வாசிகை யென்பதென்ன? மூலத்தில் மயிர்முடி யென்றிருக்கற்பாலது மலர்முடியெனப் பிரதிசெய் தோரால் பிழைபட எழுதப்பட்டது போலும். இன்னும், பிங். (ix, 377) யில் சிகழிகை சிகைமாலையின் பெயராகவுங் கூறப்பட்டது.]

சுகிர்தம் — புண்ணியம், சுபம், நற்செய்கை. [1-3: ஸுக்ருதம் து ஶுபே புண்யே ஸுவிஹிதே—ஶ. ஸ. iii, 304.]

34. விகிர்தியோ ராண்டு பேதம் விகுதி
நெகிழ்தல் குழைதல் மலர்தல் தளருதல்
மகிழ்நன் மகிழ்வோன் மருதத் தலைவன்
நகுத லொளிர்த ருகழ்த னகைத்தல்.

விகிர்தி—ஓர் ஆண்டு, மாறுபாடு, விகுதி. [1: விக்ருத:—ஸ. அக. 2: விக்ருதி—ஸ. அக. 3: விக்ருதி—ஸ. வியாகரண வழக்கு.]

நெகிழ்தல்—குழைதல், மலர்தல், தளர்தல். [1, 2: அ. வி. நி. 49. 3: வழக்கு.]

மகிழ்நன்—மகிழ்வோன், மருதநிலத்தலைவன். [1: அக, 2: திவா. ii, 140.]

நகுதல்—ஒளிர்தல், இகழ்தல், நகைத்தல். [1: திவா, viii, 57. 2: பிங். vii, 120. 3: அக.]

35. *ககுபந் திசைதந் திரித்தடை மருது*
சுகுமா ரம்வெண் கரும்பு மிருது
தகையே பெருமை தன்மை யிளைப்பு
புகையோ சனைதீப் புறப்படு மாவி.

ககுபம்—திசை, தந்திரித்தடை, மருதமரம். [1: 𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌕𑍁𑌭𑌃 —𑌅. 𑌕𑍋. I, iii, 1. 2, 3 : 𑌕𑌕𑍁𑌭𑍋 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌵𑍇...𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇—𑌅. 𑌨𑌾. iii, 446.]

சுகுமாரம்—வெண்கரும்பு, மிருது. [1, 2: 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍋𑌮𑌲𑍇, 𑌵𑌾𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑍌—𑌅. 𑌨𑌾. iv, 285.]

தகை—பெருமை, தன்மை, இளைப்பு. [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 257. 3: அ. வி. நி. 19.]

புகை—யோசனைதூரம், தீயிற் புறப்படும் ஆவி. [1: திவா. v, 240. 2: சூடா. xi, க, 7.]

36. *யுகந்தரம் பழுபா கலும்பார் மரமுமாம்*
சுகந்திநன் மணமுள தேலா வாலுகம்
திகம்பரன் சினவரன் சிவனிரு வாணிபேர்
முகுந்தமோர் நிதிகுந் துருவெள் ளிரதமே.

யுகந்தரம்—பழுபாகல், நுகங் கோக்குந் தடி. [1: 2: 𑌕𑍂𑌬𑌰𑍋 𑌨𑌾 𑌯𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑌃—𑌵𑍈. 115, 264.]

சுகந்தி — நன்மண முள்ளது, ஏலாவாலுகம். [1: 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃— 𑌅. 𑌕𑍋. I, v, 11. 2: 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌅. 𑌕𑍋. II, iv, 121.]

திகம்பரன் — சினவரன்; சிவன், நிர்வாணி. [1-3: 𑌦𑌿𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇;...𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍁𑌗𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—𑌅. 𑌨𑌾. iv, 257, 258.]

முகுந்தம்—ஓர் நிதி, குந்துருக்கம், இரசம். [1, 2: 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌨𑍀𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 ... 𑌖𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 — 𑌹𑍇. ௪, 38. 3: 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌃 ... 𑌪𑌾𑌰𑌦𑍇— 𑌵𑌿. 𑌶𑍍𑌰𑍁. ௪, 32.]

37. புகார்கழி முகங்கா விரிப்பூம் பட்டினம்
குகூல முமித்தீத் தறிநிரப் பியகுழி
துகூல மென்பவெண் பட்டுமென் றாசுமாம்
அகோரஞ் சிவன்முகத் தொன்றஞ் சாமையே.

புகார்—கழிமுகம், காவிரிப்பூம் பட்டினம். [1: திவா. v, 51. 2: பிங். iv, 24.]

குகூலம்—உமித்தீ, தறி நிரப்பிய குழி. [1, 2: 𑌕𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌤𑍁𑌷𑌾𑌨𑌲𑍇; 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌗𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌵—𑌅. 𑌕𑍋. iii, 633, 634.]

துகூலம்—வெண்பட்டு, மென்றாசு. [1, 2: 𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌸𑌿, 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇—𑌅. 𑌕𑍋. iii, 649.]

அகோரம் — சிவன் ஐம்முகத்தொன்று, அஞ்சாமை. [1: பிங். ii. 7. 2: 𑌅𑌘𑍋𑌰—ஸ. அக. 'பயங்கரமின்மை'. கோரம் அகோரம் இரண்டும் அக. யில் பயங்கர முடைமை யென்னும் ஒரு பொருளனவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அகோரத்திற்கு அப் பொருள் மங்கலவழக்கு. அகோரம் பயங்கரமின்மை யென்னும் பொருளதாகவுங் காட்டப்படுகின்றது. இங்கு அஞ்சாமை மங்கலவழக்குப் பொருளைத் தழுவியதாகத் தோன்றுகின்றது; தான் பயங்கர ஸ்வரூபியாயின் அஞ்சாமை யுடையனுவனன்றே. 'அகோர வீரபத்திரன்' என்னும் வழக்கும் நோக்குக.]

38. பக்கண மூறு காய்தின் பனவேடச் சேரி யென்ப
முக்கணன் கணேசன் வீர பத்திரன் மகேசன் முப்பேர்
உக்கம்பே ரால வட்ட நுசுப்பிட பமுமு ரைப்ப
சொக்கந்தூய் தெழில்கீ தப்பேர் சுக்கிரன் கனலோ ளோர்கோள்.

பக்கணம்—ஊறுகாய், தின்பன, வேடச்சேரி. [1: 2: 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍—ஸ. அக. 3: 𑌪𑌕𑍍𑌕𑌣𑌃—ஸ. அக.]

முக்கணன்—கணேசன், வீரபத்திரன், சிவன். [1: பிங். ii, 1. 2: பிங். ii, 22. 3: பிங். ii, 2.]

உக்கம்—பேராலவட்டம், இடை, இடபம். [1: பிங். vi, 601. 2: சூடா. ii, 88. 3: 𑌉𑌕𑍍𑌷𑌾 ... 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌃—𑌵𑍈. கொ. II, ix, 59.]

சொக்கம்—தூய்து, அழகு, கீதம், [1, 2: அக. 3: சிலப்பதிகாரம், பதிகம், 73 உரையில் சொக்கம் நிருத்தவகை யெனக் கூறப்பட்டது.]

சுக்கிரன்—அக்கினி, ஓர் கோள். [1, 2: ஶுக்ர: காவ்யே ... வி. ஶ்ரு. ரா, 51.]

39. *பொக்கம்பொய் பொலிவு மிக்காம் பொக்கென்ப பதர்குற் றப்பேர்*
செக்கர்செவ் வான்சி வப்பு மக்கண்மா னுடர்சி றூரம்
எக்கலெக் குதலே றற்பேர் எஃகமா யுதம்வேல் சக்ரம்
நிக்கிர கம்மொ டுக்க மெல்லைபந் தகமு நேரும்.

பொக்கம்—பொய், பொலிவு, மிகுதி. [1: பிங். vii, 131. 2: பிங். vii, 475. 3: அக. நி. 183.]

பொக்கு—பதர், குற்றம். [1: வழக்கு. 2: அக.; திவா. viii, 176—பிங். vii, 103; சூடா. viii, 58: 'போக்கு'.]

செக்கர்—செவ்வானம், சிவப்பு. [1: அக. 2: திவா. viii, 48.]

மக்கள்—மானுடர், சிறூர். [1: திவா. ii, 161. 2: அக.]

எக்கல்—வயிற்றை எக்குதல், ஏறுதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 24.]

எஃகம்—ஆயுதம், வேல், சக்கிரம். [1: சூடா. vii, 16. 2: திவா. vii, 13. 3: திவா. vii, 4.]

நிக்கிரகம்—ஒடுக்குகை, எல்லை, பந்தகம். [1: நிக்ரஹ:—ஸ. அக. 2, 3: நிக்ரஹ:, பந்தே ... ஸீம்நி—ச. ஸ. iii, 760.]

40. *சக்கிரங் கோண்வ ரைந்த மந்திரத் தகடி ராசிச்*
சக்கிரந் தேசந் தேர்க்கால் சலதிநீர்ச் சுழியோ டாணைச்
சக்கிரந் திரிகை செக்குச் சமூகம்வெட் பாலை சேனை
சக்கிர வாக மோரா யுதம்வட்ட மெனமூ வைம்பேர்.

சக்கிரம்—கோணம் வரைந்த மந்திரத்தகடு[1], இராசிச் சக்கிரம்[2], தேசம்[3], தேர்க்கால்[4], கடல்[5], நீர்ச்சுழி[6], ஆஞ்ஞாசக்கிரம்[7], திரிகை[8], செக்கு[9], சமூகம்[10], வெட்பாலை[11], சேனை[12], சக்கிரவாகப்புள்[13], சக்கிராயுதம்[14], வட்டம்[15]. [1, 2, 7, 9, 15: சக்ரீ—ஸ. அக. 3, 4, 6, 8, 10, 12, 13: சக்ரம் ... ரதாங்கே, ஜலாவர்தே ... ராஷ்ட்ரே ... ஸைந்யே ... சக்ர: கோகே—ச. ஸ. ii, 405, 406. 11: குடஜ: ஶக்ர:—அ. கோ. II, iv, 66. 14: சக்ரம் ... அஸ்த்ரபேதயோ:—மெ. 224, 13. 5: பிங். iv, 137.]

41. வக்கிரங் கொடுமை வட்டந் திருமுதல் வளைவு மாகும்
வக்கிரன் குரூரன் செவ்வாய் சுக்கொரு மருந்து சோகம்
சுக்கிலம் விளர்ப்போர் தாது சுக்கையே மலர்த்தார் விண்மீன்
கைக்கிளை யிசையி னொன்று மொருதலைக் காம மும்பேர்.

வக்கிரம் — கொடுமை, வட்டம், திரும்புதல், வளைவு. [1, 3, 4: வக்ரம் வாடிவெஷு வக்ர: குடிலெ க்ரூரெ... — ஸ. ஸ. ii, 441. 2: சூடா. xi, க, 8.]

வக்கிரன் — குரூரன், செவ்வாய். [1, 2: வக்ர: ... க்ரூரஹெள-ஜெயா:—ஸ. ஸ. ii, 441.]

சுக்கு—ஒரு மருந்து, சோகம். [1: ஶுஷ்க, ஶுஷ்காத்ரு — ஸ. அக. 2:]

சுக்கிலம்—விளர்ப்பு, ஏழுதாதுள் ஒன்று. [1: ஶுக்ல:—ஸ. கொ. I, v, 12. 2: ஶுக்லம் ரேதஸ்யாதயா:—வெ. 182, 222. ஸ. அக.]

சுக்கை—பூமாலை, நட்சத்திரம். [1: திவா. iv, 254. 2: பிங். ii, 177.]

— ஏழிசையி ரறு, ்ககாமம். [1: திவா. x, 153. 2: திவா. viii, 95.]

42. தெக்கணஞ்செய் யுளின்றொடர்ச்சி தெற்குச் சாளமரம்வலப்பால்
அக்க மாலை யருந்ததியோ டுருத்தி ராக்க மணிமாலை
கக்கம் பாவம் கிளைக்கொடிபுல் லுலர்கான் றாறு கைம்மூலம்
சிக்கல் மெலித லகப்படுதல் செக்கோ ரியந்தி ரஞ்சதையம்.

தெக்கணம் — செய்யுளின் தொடர்ச்சி, தெற்கு, சாளமரம், வலப்பக்கம். [1-4: தக்ஷிணஸ்து ஸரளதாக்ஷிண்யாதிகொடி, தக்ஷவைஶஸெஷு ஸமெவ—ஸ. ஸ. iii, 196. இங்குக் காணும் பொருள்களுள் ஸரளதாக்ஷிண்ய என்பது செய்யுளின் தொடர்ச்சியோடு ஒருவாறு பொருந்துவது. ஶா. கொ. (130) மும் ஸரளதாக்ஷிண்ய யென்னும் பொருளையுந் தருகிறது. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இத்தொடர்க்கு 'பிறர் மனத்துக்கிசைய நடப்பவன்' என்னும் பொருளே சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. லெ. யில் தக்ஷிணோ தக்ஷிணாஹக்ஸரளஸ்வ்ருவஷிஷ என்று வந்தது. ஸர இன்றித் தொடர் வருமிடத்தும் தன்னிஷ்டப்படி நடப்பவன், பிறர் அபிப்பிராயம்போல் நடப்பவன் என்றிருவிதமாகவே பொருள் சொல்லுகின்றனர்.]

அக்கமாலை—அருந்ததி, உருத்திராட்சமணிமாலை. [1, 2: அக்ஷமாலா அக்ஷவலயே வஸிஷ்டஸ்ய யோஷிதி—ச. வ. iv, 286.]

கக்கம்—பாபம், கிளைக்கொடி, புல், உலர்காடு, புதல், கைம்மூலம். [1, 3-6: கக்ஷோ வீருதி தோர்மூலே ... ஶுஷ்கவநே த்ருணே பாபே—ச. வ. ii, 546. 2: கக்ஷ:—ஸ. அக.]

சிக்கல்—மெலிதல், அகப்படுதல். [1: சூடா. ix, 61. 2: அ. நி. 24.]

செக்கு—ஓர் இயந்திரம், சதய நட்சத்திரம். [1: அக. 2: திவா. i, 100.]

43. தக்கன் றெரிந்தோ னோர்பிரசா பதியு தாச னன்சமர்த்தன்
உக்கி ரன்வீ ரேசனரன் சதுர்த்தை யான்மன் னருக்குதித்தோன்
இக்கு கந்தை நீர்முள்ளி நெருஞ்சி நாணல் வெள்ளீறில்
இக்கு வாகு குந்துருக்கம் பிசினோ ரிராசன் பேய்ச்சுரையே.

தக்கன்—தெரிந்தோன், ஓர் பிரசாபதி, அக்கினி, சமர்த்தன். [1, 3: ஸ. அக. 2, 4: தக்ஷ: ப்ரஜாபதிபேதே...படௌ—ச. வ. ii, 550.]

உக்கிரன்—வீரபத்திரன், சிவன், சூத்திர ஸ்திரீயிடத்து க்ஷத்திரியனுக்குப் பிறந்தவன். [1: பிங். ii, 22. 2, 3: உக்ர: க்ஷத்ரியத: ஶூத்ராஸுதே...ருத்ரே:—ச. வ. ii, 386.]

இக்குகந்தை—நீர்முள்ளி, நெருஞ்சி, நாணல், வெள்ளீறில். [1-4: இக்ஷுகந்தா காஶே க்ரோஷ்டீ கோகிலாக்ஷே ச கோக்ஷுரே—ச. வ. iv, 151.]

இக்குவாகு—குந்துருக்கம்பிசின், ஓர் இராசன், பேய்ச்சுரை. [1: 2, 3: இக்ஷ்வாகு: கடுதும்பீ ஸ்த்ரீ ஸூர்யவம்ஶ்யந்ருபே புமாந்—மே. க, 50.]

44. அக்கங்க ணம்புலன்னா னம்வழக்குச் சகட
மச்சுக்காற் பலங்கவறு தான்றிசுவர்ச் சிகைப்பேர்
சிக்கமெலி வுறிசிப்புக் குடுமிசிறைச் சாலை
செக்கர்வா னிறத்தோன்வீ ரேச்சுரன்ம கேசன்
பக்கமயிர்த் திரள்சிறகு சகாயநட்புக் கிரகம்
படையடுப்பின் றொளையுறுப்புத் திரள்பூர்வா பரமென்
பக்கம்விலாப் புறஞ்சாத்தி யமரசுவா வருக்கம்
பகைமாதப் பாதிபித்தி சமீபம்பா ரிசமே.

அக்கம்—கண்[1], ஐம்புலன்[2], ஞானம்[3], வழக்கு[4], சகடம்[5], அச்சு[6], காற்பலம்[7], கவறு[8], தான்றி[9], சுவர்ச்சிகை[10]. [1: திவா. ii, 206. 2-10: அக்ஷா ரத²ஸ்யாவயவே வ்யவஹாரே விபீ⁴தகே, ப்ராஸகே ஶகடே கர்ஷே ஜ்ஞாநே...; அக்ஷம் ஸௌவர்சலே...ஹ்ருஷீகே—அ. வ. ii, 543, 544. அச்சு-தேரச்சு. சுவர்ச்சிகை-ஓர் உப்பு.]

சிக்கம்—மெலிவு, உறி, சீப்பு, குடுமி, சிறைச்சாலை. [1, 5: அக. 2, 3: திவா. xi, 292. 4: பிங். x, 486.]

செக்கர்வானிறத்தோன் — வீரபத்திரன், சிவன். [1: சூடா. i, 22. 2: அக.]

பக்கம்—மயிர்த்திரள்[1], சிறகு[2], சகாயம்[3], நட்பு[4], கிரகம்[5], படை[6], அடுப்பின் துளை[7], உறுப்பு[8], திரள்[9], பூர்வம் அபரமென்னும் பக்கம்[10], விலாப்புறம்[11], சாத்தியம்[12], அரசுவா[13], வருக்கம்[14], பகை[15], மாதப் பாதி[16], சுவர்[17], சமீபம்[18], பாரிசம்[19]. [1-3, 5-8, 12-16, 19: பக்ஷஸ்து மாஸார்த்⁴தே க்³ருஹஸாத்⁴யயோ:; சுல்லீரந்த்⁴ரே ப³லே பார்ஶ்வே வர்கே³ கேஶாத் பரஶ்சயே, பித்தே விரோதே⁴ தே³ஹாங்கே³ ஸஹாயே ராஜகுஞ்ஜரே— அ. வ. ii, 551, 552. 4, 17, 18: பக்ஷ: ... அந்திக...பி⁴த்திஷு ஸகா²—நா. ர. ii, 483. 9: பக்ஷ:—ஸ. அக. 10: பக்ஷௌ பூர்வாபரௌ—அ. கோ I, iv, 12. 11: ஸ. அக.]

45. அக்கரம்விண் ணெழுத்துமுத்தி யறந்தவமிக் கான்மா
அக்குவிடை யின்முரிப்புச் சங்குமணி யெலும்பாம்
நக்கனிரு வாணிசம ணன்சிவன்வக் கிப்போன்
நக்கிரம்வா யிலிணிடுமேற் படிமரமாண் முதலை
விக்கிரகம் சமர்பிரிப்புச் செயலுடல்வித் தாரம்
விக்கிரம மிகுவலிசம் பத்துக்கால் வைப்பாம்
அக்கிரமுக் கியமுற்றம் பரிமாணம் பலமுன்
னுதிதிரள் சிரேட்டநுனி மதிலதிக மேலாம்.

அக்கரம்—ஆகாசம், எழுத்து, முத்தி, அறம், தவம், பரமாத்மா. [1-6: அக்ஷரம் ஸ்யாத³பவர்கே³ பரப்³ரஹ்மணி வர்ணயோ:; த⁴ர்மே தபஸி... — அ. வ. iii, 509, 510.]

அக்கு—எருத்தின் முரிப்பு, சங்குமணி, எலும்பு. [1, 2: பிங். x, 6. 3. அக.]

நக்கன் — நிர்வாணி, சமணன், சிவன், வந்திப்போன். [1, 2, 4: நக்நா விவாஸஸி; ஶாம்பெ க்ஷபணகே வ—அ. ஸ. ii, 267, 268. 3: ;வா. i, 1.]

நக்கிரம்—வாயிலினிடு மேற்படிமரம், ஆண்முதலை. [1. 2: நக்ரம் ... த்வாரஶாகா; நக்ரோ யாதஸி—அ. ஸ. ii, 423, 424.]

விக்கிரகம் — போர், பிரிப்புச்செயல், உடல், வித்தாரம். [1-4: விக்ரஹோ யுதி விஸ்தாரே ப்ரவிபாகஶரீரயோ:—அ. ஸ. iii, 764.]

விக்கிரமம் — மிகுவலி, சம்பத்து, கால்வைப்பு. [1-3: விக்ரம: ஶக்திஸம்பதி; க்ரமே ச—அ. ஸ. iii, 465, 466.]

அக்கிரம்—முக்கியம்[1], பற்றுக்கோடு[2], பரிமாணம்[3], ஓர் நிறை[4], முன்[5], ஆதி[6], திரள்[7], சிரேட்டம்[8], நுனி[9], மதில்[10], அதிகம்[11], மேல்[12]. [1: அக்ரம் ... ப்ரதாநயோ:—ஶ. கௌ. 695. 2-9, 11, 12: அக்ரம் பல: ப்ரமேயேபி, உபரிஷ்டாத் புரோ ஶ்ரேஷ்டே பரிமாணே பலாஶ்ரயே; ஸம்பாதே ப்ராந்தேऽதிகே—அ. ஸ. ii, 381, 382. பலபரிமாண மென்று கோசங்களில் வருவது இங்குப் பலம் பரிமாண மென்று இரண்டு பொருளாக வந்திருக்கின்றது. ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த கோசாந்தரங்களில் பலம் பரிமாணமென்னும் பொருள்கள் பாடபேதங்களால் இருந்தன 10:]

46. சுக்கிரங்கள் விந்திரியங் காடிநீர் கண்ணோய்
சுகிர்தம்பொன் புளிவஞ்சி புளியாணி மாதம்
சக்கிரிசெக் கான்குயவன் சக்கிரவா கப்புட்
சற்பஞ்சக் கிரவேந்தன் சக்கிரபா ணியும்பேர்
கொக்குமா மரமூல நாள்பரியோர் பறவை
குக்குடந்தீப் பொறிகோழி காணுங்கோ ழியுமாம்
பக்குமம்பூ விதழிமையின் மயிர்பூந்தா திறகு
பஞ்சினூ லாதியினுண் ணுனியடுப்பின் றோளையே.

சுக்கிரம்—கள்[1], விந்து[2], காடி[3], நீர்[4], கண்ணோய்[5], சுகிர்தம்[6], பொன்[7], புளிவஞ்சி[8], புளி[9], ஆனிமாதம்[10]. [1, 4, 6, 7: ஶுக்ரம் ... பும்ஸி ஜ்யேஷ்டமாஸே ...:—நா. ர. ii, 365. 2, 5, 10: ஶுக்ரஸ்து ... ஜ்யேஷ்டமாஸே ...; ஶுக்ரம் நே ரோகாக்ஷிரோஜ:— அ. ஸ. ii, 452, 453. 3: 8, 9: வ்ருக்ஷாம்லே ஶுக்தமேவ—அ. ஸ. ii, 409.]

சக்கிரி—செக்கான், குயவன், சக்கிரவாகப்புள், சர்ப்பம், சக்கர முடைய அரசன், திருமால். [1: பிங். v, 80. 2-6: 'சக்ரீ கொகெ குலாலெ ஸூசகெ ஹரௌ வெஷகலிகெ சக்ரவர்த்திநி' இதி மெதிநீ:—அ. கொ. (I, viii, 7.) வியாக்கியாசுதை யென்னும் உரையிற் காணப்படுகிறது.]

கொக்கு—மாமரம், மூலநட்சத்திரம், குதிரை, ஓர் பறவை. [1-4: பிங். x, 400.]

குக்குடம்—தீப்பொறி, கோழி, காலுங்கோழி. [1-3: குக்குட: குக்குடெ தாம்ரசூடெ ஸ்யாத் வஹ்நிகணெ ச—அ. ஸ. iii, 147.]

பக்குமம்—பூவிதழ், இமைமயிர், பூந்தாது, இறகு, பஞ்சினூலாதி யின் நுண்ணிய நுனி, அடுப்பின் துளை. [1-5: பக்ஷ்மாக்ஷிலோம்நி கிஞ்ஜல்கெ ஸூத்ராத்யம்ஶெ ச பக்ஷ்மணி—அ. ஸ. ii, 270. 6: அஶ்மந்தம் பக்ஷ்ம சுல்லிகா—நா. ர. ii, 276.]

47\. **பக்ககம் பாரிசம் பக்க வாயிலாம்**
தெக்கண னன்மநத் தவன்றி யாகிபேர்
அக்கதம் பொரியவை யரிசி தானியம்
பக்கதி புட்சிற கடிமு தற்றிதி.

பக்ககம்—பாரிசம், பக்கவாயில். [1, 2: பக்ஷக: பார்ஶ்வெ ச பக்ஷத்வாரெ ச பக்ஷக:—வி. ப்ர. க, 136.]

தெக்கணன்—நல்மனத்தவன், தியாகி. [1, 2: தக்ஷிண—ஸ. அக.]

அக்கதம்—பொரி, யவையென்னுந் தானியம், அரிசி, தானியம். [1-4: க்லீபெ(அ)க்ஷதம் தண்டுலெ யவெ ந நா லாஜெஷு ந நா ப்வெ—வெ. 258, 27.]

பக்கதி—பறவைச்சிறகடி, முதற்றிதி. [1-2: பக்ஷதி: ப்ரதிபத்-யெள; பக்ஷமூலெ—அ. ஸ. iii, 268, 269.]

48\. **உக்கிர கந்தம்வெள் ளுள்ளி யிங்குவாம்**
உக்கிர கந்தை யோமம் வசம்பெனும்
திக்கெனல் புகலிடம் திசையு தாரணம்
சிக்குரு வெனவிலைக் கறிமு ருங்கையே.

உக்கிரகந்தம்—வெள்ளுள்ளி, பெருங்காயம். [1: உக்ரகந்த:—ஸ. அக. 2. உக்ரகந்தி—ஸ. அக.]

உக்கிரகந்தை — ஓமம், வசம்பு. [1: உக்ரகந்தாஜமோதாயாம் வசாயாம்—மே. ய, 45.]

ிடம், திசை, உதாரணம். [1: வழக்கு. 2: 'திக் த்ருஷ்டாந்தே ... ஆஶாயாம் திஶா ...' இதி ஶப்தார்ணவ:—சு. கொ. (I, iii, 1) வியாக்கியாசுதை என்னும் உரையிற் காணப்படுகிறது. 3: திஶ்—ஸ. அக.]

சிக்குரு — இலைக்கறி, முருங்கை. [1, 2: ஶிக்ருர்னா ஶாகபேதே ச ஶோபாஞ்ஜனமஹீருஹே—மே. ர, 90.]

49. **ஏககுண் டலன்கு பேரன் பலராம னாதி சேடன்**
கீகசம் புழுவெ லும்பாம் கீகடம் மகதம் பாய்மா
வாகசம் பெரும்பாம் பாரைப் புதல்புனற் பாய்ச்சல் தீயாம்
காகணி காற்ப ணங்காற் கஃசுகான் முழஞ்சோ கிப்பேர்.

ஏககுண்டலன்—குபேரன், பலராமன், ஆதிசேடன். [1-3: ஸ. அக.]

கீகசம்—புழு, எலும்பு. [1, 2: கீகஸஸ்து க்ருமௌ கீகஸோஸ்தினி—சு. வ. iii, 742.]

கீகடம்—மகததேசம், குதிரை. [1, 2: கீகட: ... தேஶபேதே ச வாஜினி—சு. வ. iii, 146.]

வாகசம்—பெரும்பாம்பு, ஆரைப்புதல், நீர்ப்பாய்ச்சல், நெருப்பு. [1-3 : வாஹஸோஜகரே வாரிநிர்கமணவனிஷண்ணயோ:—சு. வ. iii, 750. 4: வாஹஸோக்னௌ—நா. ர. iii, 453.]

காகணி — காற்பணம், காற்கஃசு, கால்முழம், சோகி. [1-4: காகணீ மானதண்டஸ்ய பணஸ்ய ச, க்ருஷ்ணலாயாம் வராடே ச—சு. வ. iii, 189.]

50. **ஆகதங் குணிதங் கந்தை யடிப்பது பொய்ம்மைச் சொல்லாம்**
தோகதம் வயாநோய் வேட்கை தோகளஞ் சிந்தை யிச்சை
மாகத னிராச மாதின் வணிகற்குப் பவன்று திப்போன்
ஆகமம் வருகை யோர்நூல் ஆகவஞ் சமர்வேள் விப்பேர்.

ஆகதம்—பெருக்கிக் கண்ட பேறு, கந்தை, அடிப்பது, பொய்ம்மைச்சொல். [1, 3, 4: ஆஹதம் த்ரிஷு குணிதே, தாடிதே ம்ருஷார்த்தகே வாசி—சு. வ. iii, 236. 2: ஆஹதம் ..., ... ஜீர்ணவஸ்த்ரகே—மே. த, 90.]

தோகதம்—மசக்கை, வேட்கை. [1, 2: [illegible] —[illegible] I, vii, 28, மகேசுவரர் டீகை.]

தோகளம்—சிந்தை, இச்சை. [1: 2: [illegible] — [illegible]]

மாகதன்—க்ஷத்திரிய ஸ்திரீயிடத்து வைசியனுக்குப் பிறந்தவன், துதிப்போன். [1, 2: [illegible] ... [illegible]; [illegible] —[illegible] iii, 339, 340.]

ஆகமம்—வருகை, ஓர் நூல். [1, 2: [illegible] —[illegible] iii, 453.]

ஆகவம்—போர், யாகம். [1, 2: [illegible] — [illegible] iii, 687.]

51\. ஆகமார் பொடுதே கப்பே ரேகமே தனிமை யொன்றும்
ஊகம்வா னரந்த ருக்க முத்தியி னிச்ச யப்பேர்
கோககே மிப்புட் செந்நாய் தவளைசிற் றீந்துங் கூறும்
சாகம்வெள் ளாட்டாண் தேக்கந் தருவிலைக் கறியோர் தீவே.

ஆகம்—மார்பு, தேகம். [1, 2: திவா. xi, 22.]

ஏகம்—தனிமை, ஒன்று. [1, 2: [illegible] ... [illegible] ... —[illegible] 18.]

ஊகம்—குரங்கு, தர்க்கம், உத்தியினிச்சயம். [1: திவா. iii, 49. 2: [illegible] —[illegible] I, v, 3. 3: [illegible] —[illegible] 97, 350.]

கோகம் — சக்கிரவாகப்புள், செந்நாய், தவளை, சிற்றீந்து. [1-4: [illegible] ... [illegible] — [illegible] 30.]

சாகம்—வெள்ளாட்டின் ஆண், தேக்கமரம், இலைக்கறி, ஓர் தீவு. [1: [illegible] —[illegible] II, ix, 76. 2-4: [illegible] ... [illegible] —[illegible] 36.]

52. தோகஞ்சா தகப்பு ளற்பங் குலபரம் பரைசு தன்பேர்
மோகமே பழுதஞ் ஞான மூர்ச்சையா சைப்பெ ருக்கம்
வேகமோர் மரம்ப்ர வாக மிந்தியம் விசைநாற் பேராம்
மோகரோ வியருன் மத்தர் மூகனல் கூர்ந்தோ னூமன்.

தோகம் — சாதகப்புள், அற்பம், குலபரம்பரை, மகன். [1, 2: 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌃—𑌨. 𑌸. ii, 21. 3, 4: 𑌤𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨-𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃—𑌨. 𑌸. ii, 10.]

மோகம்—பழுது, அஞ்ஞானம், மூர்ச்சை, ஆசைப்பெருக்கம். [1: அக. 2, 3: 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌃 — 𑌅. 𑌕𑍋. 952. 4: சூடா. vii, 76.]

வேகம் — ஓர் மரம், பிரவாகம், விந்து, விசை. [1-4: 𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌯𑍋𑌃; 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌪𑌾𑌕𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿—𑌨. 𑌸. ii, 47, 48.]

மோகர்—ஓவியர், உன்மத்தர். [1: சூடா. ii, 28. 2: அக.]

மூகன்—வறியன், ஊமன். [1, 2: 𑌮𑍂𑌕𑍋 ... 𑌅𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍀𑌨𑍇𑌷𑍁—𑌨. 𑌸. ii, 14.]

53. ஆகர முறைவி டத்தோ டாதனப் பூமி கூட்டம்
சீகரங் காகந் தூறல் திவலைசா மரங்கல் லோலம்
சேகரஞ் சூட்டு மாலை சிரமகு டந்தி ரட்சி
ஆகல நம்பி ணித்த லெண்பெருக் குதலா சித்தல்.

ஆகரம் — உறைவிடம், அரதனபூமி, கூட்டம். [1-3: 𑌆𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌂𑌶𑌾𑌕𑌰𑌾𑌃—𑌨𑌾. 𑌰. iii, 348.]

சீகரம்—காகம், தூறல், திவலை, சாமரம், அலை. [1, 5: பிங். x, 505. 2, 3: 𑌶𑍀𑌕𑌰𑌃; 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌜𑌲𑌵𑍈𑌕𑌣—𑌨. 𑌸. iii, 606, 607. 4: சூடா. xi, க, 15.]

சேகரம்—சிகைமாலை, தலை, மகுடம், திரட்சி. [1: 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍀𑌡𑌶𑍇𑌖𑌰𑍌 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, vii, 136. 2: திவா. ii, 210. 3: 𑌶𑍇𑌖𑌰𑌃—𑌸. அக. 4: அக.]

ஆகலநம் — பிணித்தல், எண்பெருக்குதல், விரும்பல். [1-3: 𑌆𑌕𑌲𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—𑌨. 𑌸. iv, 160.]

54. *காகள மிகுதி சுட்கந் தெரியாச்சொல் களமெக் காளம்*
காகளி தருணப் பெண்கா களங்கண்டத் தெழுமெல் லோசை
ஏகன்மற் றவன்ம கேசன் பிரதாந னொருவ னென்ப
பாகனூர் தியையூர் வோனோ ரசுரன்பங் கினன்பு தன்பேர்.

காகளம்—மிகுதி, உலர்ந்தது, தெரியாச்சொல், களம், எக்காளம். [1-3, 5: காஹலம் து ஸ்ருஷ்டமே வாத்யத்ருவாதி ச; ஸம்ஷெ ச வாக்ஷ்யெஹெஷ ச—ஈ. ஸ. iii, 628, 629. 4: காஹல: ...; ... பலெ—மெ. ஓ, 75, 76.]

காகளி—தருணஸ்திரீ, காகளம், கண்டத்தி லெழும் மெல்லோசை. [1: காஹலீ தருணஸ்த்ரியாம்—ஈ. ஸ. iii, 629. 2: எக்காளம். 3: காகலீ து கலெ ஸூக்ஷ்மெ த்வநௌ து மதுராஸ்புடெ — ஈ. கொ. I, vii, 2.]

ஏகன்—மற்றவன், மகேசன், பிரதானன், ஒருவன். [1, 3, 4: ஏகொऽந்ய: கேவல: ஶ்ரேஷ்ட: —ஈ. ஸ. ii, 2. 2: ஏக:—ஸ. அக.]

பாகன்—ஊர்தியை யூர்வோன், ஓர் அசுரன், பங்கினன், புதன். [1: வாஹ:—ஸ. அக. 2: பாக: ... தைத்யயொ: — ஈ. ஸ. ii, 12. 3: பாகி—ஸ. அக. 4: திவா. i, 58.]

55. *ஆகிருதி யுருவு டம்பா மாகுலம் வருத்த மோசை*
கோகிலங் குயில்க லப்பை குறைக்கொள்ளி யுலக்கை யென்ப
காகுபா மரச்சொல் கண்ட தோடத்தி னொலிவி காரம்
நாகுவெற் பெருமை யான்சங் கிளமைபுற் றுமா நத்தை.

ஆகிருதி—உரு, உடம்பு. [1, 2: ஆக்ருதி: காயரூபயொ:—ஶா. கொ. 671.]

ஆகுலம்—வருத்தம், ஓசை. [1: பிங். vii, 121. 2: திவா. x, 173.]

கோகிலம்—குயில், கலப்பை, குறைக்கொள்ளி, உலக்கை. [1, 3: கோகிலொ வந்ஹிகணிகெள — நா. ர. iii, 392. 2, 4: கோகில:; ஈஷாயா முஸலெ பலெ—ஈ. ஸ. iii, 637, 638.]

காகு—பாமரச்சொல், கண்டதோடத்தின் ஒலி விகாரம். [1: 2: காகு: ஸ்த்ரியாம் விகாரொ ய: ஶோகபீத்யாதிபிர்த்வநெ:—ஈ. கொ. I, vi, 12.]

நாகு—மலை[1], எருமை[2], பசு[3], சங்கு[4], இளமை[5], புற்று[6], காட்டுப் பசு[7], நத்தை[8]. [1, 6: നാകഃ ... ഖസ്വർഗ്ഗയോഃ വനൗകസി — മേ. ക, 27. 2, 3: திவா. iii, 86. 4, 8: திவா. iii, 209. 5: திவா. viii, 204. 7:]

56. பாகுவெல் லம்ப ருப்புக் குழம்புபாக் குப்பா கன்பேர்
வாகுதோ ளழகா மென்ப வாகையோர் மரந்தோள் வெற்றி
சாகைதோ ளருகு வேதப் பங்கிரி தகிகொம் பர்ப்பேர்
தோகைவால் மயில்முன் றானை துவசம்புட் சிறகு மாமே.

பாகு—வெல்லம், பருப்புக்குழம்பு, பாக்கு, பாகன். [1, 2: பிங். x, 776. 3: சூடா. xi, ண, 8. 4: அக.]

வாகு—தோள், அழகு. [1: திவா. ii, 189. ഭുജബാഹു പ്രവേഷ്ടോ ദോഃ സ്യാത് — அ. கொ. II, vi, 80. 2: சூடா. xi, க, 13.]

வாகை—ஓர் மரம், தோள் வெற்றி. [1: பிங். ix, 94. 2: பிங். vii, 9. தோள் வலியாற் பெறும் வெற்றி.]

சாகை—தோள், அருகு, வேதப்பகுதி, கடுக்காய், மரக்கிளை. [1-3, 5: ശാഖാ ദ്രുമാംശേ വേദാംശേ ഭുജേ..., അന്തികേ — அ. ஸ. ii, 26. 4: ശാഖാ — ஸ. அக.]

தோகை—வால், மயில், முன்றானை, கொடி, பறவைச் சிறகு. [1: திவா. iii, 112. 2: திவா. iii, 148. 3: திவா. vii, 284. 4: பிங். vi, 197. 5: பிங். viii, 84.]

57. நீகாச முறுதி யொப்பாம் பூகேச மால்நீர்ப் பாசி
நாகாதி பதிசு ரேசன் வாசுகி நாற்கோட் டியானை
ஆகார முருவ முண்டி செய்தெரி யாக்க ருத்தாம்
மாகாலன் மாசாத் தன்றன் படைத்தலை வன்மா தேவன்.

நீகாசம்—உறுதி, ஒப்பு. [1, 2: നീകാശോ നിശ്ചയേ തുല്യേ — அ. ஸ. iii, 716.]

பூகேசம்—ஆலமரம், நீர்ப்பாசி. [1, 2: ഭൂകേശഃ ശൈവലേ വടേ — அ. ஸ. iii, 718.]

நாகாதிபதி—இந்திரன், வாசுகி, ஐராவதம். [1: നാകാധിപതിഃ — ஸ. அக. 2: നാഗാധിപതിഃ — വാസുകിസ്തു സർപ്പരാജഃ என்னும் அ. கொ. I, viii. 4 ஆதாரமாதல் வேண்டும். 3: നാഗാധിപതിഃ. யானைகளுள் தலைமைபெற்ற தென்பது பொருள்.]

ஆகாரம் — உருவம், உண்டி, நெய், தெரியாக்கருத்து. [1, 4: ஆகார இங்கிதாகாரைர்ஜ்ஞேயை:—க. ஸ. iii, 515. 2: ஆஹார: ... ஹோஜ-ஸே—ஸை. ர, 114. 3: பிங். x, 88.]

மாகாலன் — மாசாத்தன்றன் படைத்தலைவன், சிவன். [1, 2: மஹாகாலோ மஹாதேவ ... ஸர்வயாதை—ஸை. ல, 159.]

58. நாக தந்தம் யானைக்கொம் பதுபோ னாட்டு
ஆக நிகமண் ணகழ்கருவி பன்றி பெருச்சா ளியுமாகும்
நாக புட்பம் புன்னாகஞ் சிறுநா கப்பூச் சம்பகமாம்
ஓகம் வெள்ளம் பரம்பரைவீ டிடங்கு ழாங்கூத் தின்றுருதம்.

நாகதந்தம் — யானைக்கொம்பு, யானைக்கொம்புபோல் நாட்டும் முளை. [1, 2: நாகதந்தோ ஹஸ்திதந்தே மஹாநிர்வ்யூஹதாரணி — க. ஸ. iv, 112. 2: நாகதந்தாஸ்து நிர்யூஹா: ஸ்தம்ப்யாரணீ—வை. 163, 105.]

ஆகநிகம்—மண்ணகழ் கருவி, பன்றி, பெருச்சாளி. [1: ஆகநிக:—ஸ. அக. 2, 3: ஆகநிகஸ்தாகரிவ கிரோ உந்தர ... —க. ஸ. iv, 4.]

நாகபுட்பம்—புன்னாகம். சிறுநாகப்பூ, சம்பகம். [1-3: நாகபுஷ்ப: புந்நாகே சம்பகே நாககேஸரே—க. ஸ. iv, 209.]

ஓகம்—வெள்ளம், பரம்பரை, வீடு, இடம், குழாம், கூத்தின் துருதம். [1, 2, 5, 6: ஓக: ப்ரவாஹ: ஸம்வாஸே த்ருதந்ருத்தம் பரம்பரா—க. ஸ. ii, 52. 3, 4: ஓகஸ் ஸத்மாஶ்ரயௌ—நா. ர. ii, 10.]

59. சூகம் நெல்வா லம்புமுனை சுனைகாற் றிரக்கங் கருநெய்தல்
சேகம் வளர்க்கும் மிருகம்புள் ளொடுநீ ரிறைக்கை வல்லமையாம்
பேகம் முகில்மண் டூகப்பேர் பேகன் பிரு வோர்வள்ளல்
மேக மோர்நோய் முகில்கோரை வீகம் பூட்டு மோதிரமே.

சூகம்—நெல்வால்[1], அம்பு[2], முனை[3], சுனை[4], காற்று[5], இரக்கம்[6], கருநெய்தல்[7]. [1, 6: ஶூகோ கோஶீர்த்த ஶூகதயயோ:—ஸை. க, 38. 2, 5, 7: ஶூக:—ஸ. அக. 3: ஶூக:—ஸ. அக. 4: அக.]

சேகம்—வளர்க்கும் மிருகமும் பறவையும், நீர் இறைக்கை, வல்லமை. [1, 3: ஸேகோ வ்ருத்தௌ விஹங்கமநீஜஸேயோர்வயி — க. ஸ. ii, 7. 2: ஸேக:—ஸ. அக.]

பேகம்—மேகம், தவளை. [1, 2: ஸேகோ ஸேவஜ்ஞோ-ஏக ...— அ. வ. ii, 13.]

பேகன்—பயந்தவன், ஓர் வள்ளல். [1: ஸேகோ ... ஹீரு-ஷு-— அ. வ. ii, 13. 2 : பிங். v, 32.]

மேகம்—ஓர் நோய், முகில், கோரை. [1: ஜ்வரஸேஹஹமேஹா:— அ. கோ. II, vi, 56. 2, 3: ஸேவஷ்-ஸே-ஷ்ஸேக ஐமஜேஃஷி வ—அ. வ. ii, 52.]

வீகம்—பூட்டு, மோதிரம். [1: வீமகெ என்னும் தெலுங்குச் சொல். 2: பிங். vi, 96.]

60. ***போகம் வேசை கரிபரியின் பணையம் பொருளி ராச்யமநு***
போகம் விளைவு பாம்பினுடல் படம்பா லநம்போ சநஞ்சுகமாம்
யோக முடல்கூட் டரவுமருந் துபாயம் கவசம் நிலைமைபிர
யோகம் விட்கம் பாதிதநம் யுத்தி முயற்சி யியமாதி.

போகம்—வேசை யானை குதிரையின் பணையம்[1], பொருள்[2], இராச்சியம்[3], அநுபோகம்[4], விளைவு[5], பாம்பின் உடல்[6], பாம்பின் படம்[7], காத்தல்[8], போசனம்[9], சுகம்[10]. [1, 6, 7, 10: ஸோமஃ ஸ-வே ஸ்த்ரீ-ஹ-தாவஸேஹஸ்ய ஹணகாயயோ:—அ. கோ. III, iii, 23. மகேசுவரர் டீகையில் 'ஸ்த்ரீஹேதௌ வணஸ்த்ரீணா'. குஹிஸஜாஉஸ்ஸ்ஸாஹிகஜகாரா-ணா ஸ்ஜேதௌ ஃ-ஏவெ வாஃஜேத ஸரணெ வா ஸோமஃ' என்று வருவதும் கவனிக்கத் தக்கது. 2, 3, 8, 9: ஸோமஸ்-ராஜே ...; யஜே ... வாஃதாஸ்வஹாரயோ:—அ. வ. ii, 39, 40. 4: நிக. 29. 5: அக.]

யோகம்—உடல்[1], கூட்டரவு[2], மருந்து[3], உபாயம்[4], கவசம்[5], நிலைமை[6], பிரயோகம்[7], விட்கம்பம் முதலிய யோகம்[8], தனம்[9], யுக்தி[10], முயற்சி[11], இயமம் முதலிய யோகாங்கம்[12]. [1-12: யோமோ...; ...ஸமம-தோ காரணயோநய-ஷ்ஷ-, வ-:ஸேஷஸ்ஜயோமெ வ ஸம்நாஹெ ஸெஷஜெ யஜே; விஷ்கூஈவ-வாயெ வ—அ. வ. ii, 42-44. விட்கம்ப முதலியன சோதிட வழக்கு. யோகத்தில் பிரதானமான தியானம் அட்டாங்கத்தில் மற்ற அங்கங்களையுந் தழுவி நின்றது.]

61. ***வாகம் நானூற் றுக்குறுணித் தொகைபாய் மாத்தே ரெருதென்ப***
ஆக ருடம்விற் பழக்கஞ்சூ ததன்றன் பலகை கவறிழுத்தல்
கோக ருணமோர் தலமோர்பாம் பணிவி ரற்சாண் கோச்செவிமான்
போக வதிபா தாளகதி யுரக புரிசு காறுபவை.

வாகம்—நானூற்றுக்குறுணித்தொகை, குதிரை, தேர், எருது. [1, 2, 4: வாஹோ ப்ரஸ்தோ நயோ:; வ்ருஷே—க. ஸ. ii, 588, 589. மாகம்-மாக பேதம். 3: வாஹ:—ஸ. அக.]

ஆகருடம்—விற்பழக்கம், சூது, சூதாடுதற்குரிய பலகை, கவறு, இழுத்தல். [1-5: ஆகர்ஷ: வாபமெக யந்த்ராஹ்யாஸாஜ்ஞ உத்க்ஷேபெ ..., ஆகர்ஷெள ஶாரிபலகெப்யவி—க. ஸ. iii, 725.]

கோகருணம்—ஓர் தலம், ஓர் பாம்பு, மோதிரவிரற் சாண், பசுவின் செவி, ஓர் மான். [1, 4: கோகர்ண:—ஸ. அக. 2, 3, 5: கோகர்ணோ ... ஸர்ப்ப ஸாரங்க வ ...; அங்குஷ்டாநாமிகாதூர்ணே—கெ. ண, 46, 47.]

போகவதி — பாதாளநதி, நாகர்நகரம், சுகமனுபவிப்பவள். [1, 2: போகவதீ த்ரு ஸர்ப்பாணாம் நகரேப்யபி ஸரிதப்யபி—க. ஸ. iv, 125. 3: ஸ. அக.]

62. சாகசமா ராயாமற் செய்தல்வலாற் காரந்
தண்டித்தல் துவேடம்பொல் லாதசெயற் செய்கை
காகமோர் சுரதபந்த மோர்மரமோர் தீவோர்
கண்ணுளபுள் ளோரளவை தலைகழுவு தலும்பேர்
நாகம்விண் சுவர்க்கமலை நாகதந்தம் புன்னை
நாகப்பூக் குரங்குகுரு ராசாரந் துத்த
நாகமீ யந்தகரங் கரிசுரத பேதம்
நற்றுாசோர் கரணமுகில் பெருங்கோரை பாம்பாம்.

சாகசம்—ஆராயாமற் செய்தல், வலாற்காரம், தண்டித்தல், துவேஷம், பொல்லாத செயற் செய்கை. [1-3, 5: ஸாஹஸம் த்ரு தமெ ஸத்ருஷ்யகர்மணி; அவிம்ருஶ்யக்ருதெ யாஷ்ட்ர்யெ—க. ஸ. iii, 753, 754. 4: அக.]

காகம்—ஓர் சுரதபந்தம்[1], ஓர் மரம்[2], ஓர் தீவு[3], ஓர் கண்ணுள்ள பறவை[4], ஓர் அளவை[5], தலைகழுவுதல்[6]. [1-6: காக: ..., த்வீபமாநத்ரு ஸ்ஸெஷெ ஶிரோப்ரக்ஷாளநெ த்வீபெ; காகம் ... ஸ்யாத்ரதபந்தெ வ யோஷிதாம்—க. ஸ. ii, 4, 5.]

நாகம்—ஆகாசம்[1], சுவர்க்கம்[2], மலை[3], யானைக் கொம்பு[4], புன்னை[5], நாகப்பூ[6], குரங்கு[7], குருராசாரம்[8], துத்தநாகம்[9], ஈயம்[10], தகரம்[11], யானை[12], சுரதபேதம்[13], நல்லாடை[14], பதினொருகரணத் தொன்று[15], மேகம்[16], பெருங்கோரை[17], பாம்பு[18]. [1, 2: நாக: ஸ்வ: வெ—க. ஸ.

i, 10. 3: வா. v, 16. 4-6, 8, 10, 12, 13, 15-18: நாமோ உதஜ்ஜெ ஸெரு வடீ०நாமெ நாமகெஸெர; கூாரவாெர நாமஹெந்த உடீஸ்தெக வாரிஷெ5வி வ, ...; நாமம் ... ஸீலெவெத்ரு ஸ்ரீபெயு காரணாந்தெர —ஈ. ஸ. ii, 32-34. 7: நிக. 42. 9,11: அக. 14: திவா. vii, 275.]

63. பாகம்பாக் கியஞ்சிசுபக் குவஞ்சமைத்தல் பிச்சை
பங்குரூ பகப்பாதி யேகதேச சமூமாம்
பூகமே கமுகுதிரண் டதுதொளோகா லப்பேர்
போகலே குதல்நடத்தல் நீளுதலோ டுயர்தல்
நாகரமோர் மொழிநகரோற் பவங்கோரை சுக்காம்
நாகரிகங் கண்ணோட்ட நகரசம்பந் தமும்பேர்
வாகரமோக் கத்தினிச்சை நிருணயஞ்சா ணேக்கல்
வடவாமு காகலஞ்செந் நாய்தடையச் சமுமே.

பாகம்—பாக்கியம்[1], சிசு[2], பக்குவம்[3], சமைத்தல்[4], பிச்சை[5], பங்கு[6], ரூபகப்பாதி[7], ஏகதேசம்[8]. [1, 7, 8: ஸாமோ ரூவாயுகெ ஸாமெஹூகெஷமெயா:—ஈ. ஸ. ii, 38. 2, 4: வாக: வவெந ஶிஶு ... —ஈ. ஸ. ii, 12. 3: அக. 5: திவா. ix, 88. 6: நிக. 28.]

பூகம்—கமுகு, திரண்டது, துளை, காலம். [1, 2: வூம: கூஉகஸ०வுமெயா:—ஈ. ஸ. ii, 35. 3, 4: ஸூகஶூஜெரு காமெ—ஈ. ஸ. ii, 13.]

போகல்—ஏகுதல், நடத்தல், நீளுதல், உயர்தல். [1: அக. 2: திவா. ix, 38. 3: திவா. viii, 31. 4: பிங். vii, 2.]

நாகரம்—ஓர் மொழி, நகரத்திலுண்டானது, கோரை, சுக்கு. [1: ஸ. அக. 2-4: நாமரூ, ஶுணீஉஸ்தகவௌஷெரஷ—ஈ. ஸ. iii, 560.]

நாகரிகம்—கண்ணோட்டம், நகரசம்பந்தம். [1: பிங். vii, 278. 2: நாமரிக—ஸ. அக.]

வாகரம்—மோட்ச இச்சை[1], நிர்ணயம்[2], சாணேக்கல்[3], வடவா முகாக்கினி[4], செந்நாய்[5], தடை[6], அச்சம்[7]. [1, 3-7: வாமரொ வாரகெ ஶாணெ ... வாஷவெ வூகெ, உஉகெஷ்ள...வரிதஹுஸ்தயெ5வி வ—ஈ. ஸ. iii, 593. வாரக: என்பது தடையாம். உஉக்ஷு: என்பது மோக்ஷ இச்சை யுடையவன் என்று பொருள்படும். வரிதஹுஸ்தய: என்பது பயம் விட்டவனைக் குறிக்கும்; வி. வூ., ஜெ. கோசங்களும் மகாதஜெ என்றன. அச்சமென்று பொருள் செய்யும்படி பாடபேதம் ஒன்று போலும். 2: வாமரஸ்த ...; ... நிரணெய—ஜெ. ர. 212, 213.]

64\. காகருகன்கபடி திகம்பரனல் கூர்ந்தோன்
காமசித னிடம்பமுளோன் பயப்பட்டோ னென்ப
மேகலையேழ் கோவைப்பெண் ணரைமாலை கயிறு
வெற்பினடுக் கடிப்புறம்வா ளுறைறவேள்விக் கோலம்
போகிநா விதனரசன் சுகாநுபவன் பிரபு
புருகூதன் வியாபாரத் தொழிற்செய்வோன் பாம்பு
யோகிசிவன் மாசாத்தன் யோகுடையோ னருகன்
யோகினியோர் தேவதையா மளைதிதிச்சூ லமுமே.

காகருகன்—கபடி, நிர்வாணி, வறியன், காமத்தை வென்றோன், இடம்பமுள்ளோன், பயப்பட்டோன். [1: காகரூக — ஸ. அக. 2-6: காகரூகோ திமஜ்ஜரு; ... த உமே வீரூகே நிரூதேஷ்வ —க. ஸ. iv, 6, 7.]

மேகலை — ஏழ்கோவைப் பெண்அரைமாலை, கயிறு, மலையின் நடு, கடிப்புறம், வாளுறை, ஓமகுண்டத்தைச் சுற்றியிடுங் கோலம். [1: மேகலை காஞ்சி கலாபம் பருமம், விரிசிகை யேழுமோ ரெட்டுமீ ரெட்டு, மூவாறு நாலெட்டு முறைக்கோவை மணியே—திவா. vii, 57. ஸ்ரீகட்டி ஸெவஸா காஞ்சீ ஸப்தகீ ரஸநா ததா; க்லீபே ஸாரஸநம் ச—க. கொ. II, vi, 108, 109. மகேசுவரர் டீகையிலும் வியாக்கியாசுதையிலும் 'ஏககா யஷ்டிர்மேகலா காஞ்சீ ஸெவஸா த்வஷ்டயஷ்டிகா:, ரஸநா ஷோடஶ ஜ்ஞேயா கலாப: பஞ்சவிம்ஶக:' என்னுஞ் சுலோகம் காணப்படுகிறது. 2, 3, 5: ஸெவஸாத்ரி நிதம்பே ஸ்யாத்ரஸநாவந்தபந்தயோ: — க. ஸ. iii, 672. 4: கடி ஸெவஸா, ஶ்ரோணிஸூத்ரே — வெ. 248, 35. 6: ஸெவஸா— ஸ. அக.]

போகி — நாவிதன்[1], அரசன்[2], சுகம் அநுபவிப்பவன்[3], பிரபு[4], இந்திரன்[5], வியாபாரத் தொழிற் செய்வோன்[6], பாம்பு[7]. [1, 2, 4, 6, 7: போகீ ஸுஜஙகே, வையாவ்ருத்யகரே ராஜ்ஞி க்ராமண்யாம் நாபிதேஷ்வ —க. ஸ. ii, 273. 3: போகிந்—ஸ. அக. 5: பிங். x, 872.]

யோகி — சிவன், ஐயனார், யோகம் பயின்றவன், அருகன். [1: திவா. i, 1; யோகிந்—ஸ. அக. 2: பிங். ii, 25. 3, யோகிந்—ஸ. அக. 4: சூடா. i, 5.]

யோகினி—ஓர் தேவதை, யாமளை, திதிச்சூலம். [1, 2: யோகினீ— ஸ. அக. 3: விதானமாலை, எச்சவினைப்படலம், 42.]

65. சைகத மணற்றிடர் மணற்ற றைப்பெயர்
சைகதி கன்சம ணன்று றந்தவன்
நைகமன் வைச்சிய னகர வாசியாம்
வைகல்நாள் கழிவுநாள் வதிதல் வைகறை.

சைகதம்—மணற்றிடர், மணற்றறை. [1: സൈകതം സികതാ-പ്രായം—வை. 156, 66. 2: സൈകതം സികതാമയം — அ. கோ. I, x, 9.]

சைகதிகன்—சமணன், துறந்தவன். [1, 2: സൈകതികം ...; നാസ്തികേ ക്ഷപണകേ — மே. க, 221, 222.]

நைகமன் — வைசியன், நகரவாசி. [1, 2: നൈഗമഃ... വണിജോ-നാഗരേഽപി ച—மே. ம, 46.]

வைகல் — நாள், கழிவு நாள், தங்குதல், வைகறை. [1: திவா. i, 119. 2-4: திவா. xi, 376.]

66. ஆகசென் பதுதவ றதமம் பாவமாம்
கீகட னென்பகல் கூர்ந்தோன் கிருபணன்
வேகட னரதன விளைஞ னிளமையன்
மாகதம் வெண்சீ ரகமக தோற்பவம்.

ஆகசு — தவறு, அதமம், பாபம். [1, 3: പാപാപരാധയോ-രാഗഃ—அ. கோ. III, iii, 229. 2: ആഗസ് —ஸ. அக.]

கீகடன்—வறியன், உலோபி. [1, 2: കീകടഃ കൃപണേ നിഃസ്വേ—அ. ஸ. iii, 146.]

வேகடன் — இரத்தினப்பணி செய்வோன், இளமையன். [1, 2: വൈകടോ ജാതരൂപജ്ഞേ മണികാരേ—அ. ஸ. iii, 160.]

மாகதம்—வெண்சீரகம், மகததேசத்திற் பிறந்தது. [1, 2: മാഗധോ മഗധോദ്ഭൂതേ ശുക്ലജീരകേ ... —அ. ஸ. iii, 339.]

67. மாகதி முல்லைதிப் பலியோர் பாடையாம்
மேககர் மூத்திர மாண்குறி மேவுறும்
கேகய மகுணப் புள்ளோர் தேயமாம்
பாகலம் யானையி னோய்நறுங் கோட்டமே.

மாகதி—முல்லை, திப்பலி, ஓர் பிராகிருத பாஷை. [1-3: മാഗധീ സ്യാത് പിപ്പലീ, യൂഥീഭാഷാവിശേഷയോഃ—அ. ஸ. iii, 340.]

மேகநம்—மூத்திரம், ஆண்குறி. [1, 2: மேஹநம் ஶிஶ்நமூத்ரயோ: —க. வ. iii, 392.]

கேகயம் — அசுணப்புள், ஓர் தேசம். [1: திவா. iii, 143. 2: ஸ. அக.]

பாகலம் — யானையின் நோய், நறுங்கோட்டம். [1, 2: வாகலோ த்விபஜ்வரே; வாகலம் குஷ்டபேஷஜே—க. வ. iii, 656, 657.]

68. பாக தேயங் குடியிறை பாக்கியம்
மேக நாதஞ் சிறுகீரை காரொலி
மேக நாதன் வருண னிராவணி
மேக புட்ப மழைத்துளி யோசைநீர்.

பாகதேயம்—குடியிறை, பாக்கியம். [1, 2: பாகதேய: பலி: கரே, ... பாகதேயம் ச பாக்யே—க. வ. iv, 228.]

மேகநாதம் — சிறுகீரை, மேகத்தின் ஒலி. [1: மேகநாதோ தண்டுலீயே — வை. 57, 301. 2: மேகநாதோ மேகஶப்தே — க. வ. iv, 145.]

மேகநாதன்—வருணன், இராவணன் மகன். [1, 2: மேகநாதோ ... வருணே ராவணாத்மஜே—க. வ. iv, 145.]

மேகபுட்பம் — மழைத்துளி, ஓசை, நீர். [1-3: மேகபுஷ்பம் து நாதேயே விஷ்ணோரஶ்வே ஜலேऽபி ச—க. வ. iv, 211. 'மேகபுஷ்பம் து நாதே ஸ்யாத்' என்பதும் பாடம்'—நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

69. சோக மனத்துயர் திரளை தொடையாம்
மாக மகப்பூ ரணையுறு மாதம்விண்
யூகம் படையின் வகுப்புத் தலைப்பேனும்
பாகல் பலாமர மோர்பைங் கொடியுமே.

சோகம்—மனத்துயர், திரளை, தொடை. [1: ஶோகோ ஶோகே ச ஸாக்ஷீயாம்—க. கோ. I, vii, 25. 2: பிங். vii, 478. 3: திவா. ii, 173.]

மாகம்—மகப்பூரணையுறும் மாதம், ஆகாசம். [1: மாக:—ஸ. அக. 2: திவா. i, 36.]

யூகம்—படைவகுப்பு, தலைப்பேன். [1: 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌲𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. II, viii, 79. 2: 𑌯𑍂𑌕𑌃—ஸ. அக.]

பாகல்—பலாமரம், ஓர் பைங்கொடி. [1, 2: பிங். x, 775.]

70. கோகந தஞ்செங் குமுதஞ்செந் தாமரை
சாகரங் கண்டுயி லாமை சமுத்திரம்
வாகரன் பண்டிதன் றுறவி முமுட்சுவாம்
சாகிவெள் ளாடுவே தந்தரு வென்னுமே.

கோகநதம்—செங்குமுதம், செந்தாமரை. [1, 2: 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌕𑌨𑌦𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑍇—𑌮𑍇. 𑌦, 47.]

சாகரம்—கண்ணுறங்காமை, சமுத்திரம். [1: 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌃—ஸ. அக. 2: 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 ..., ... 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. I, x, 1.]

வாகரன்—பண்டிதன், துறவி, முமுட்சு. [1-3: 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌮𑌿𑌨𑍋 ..., 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍇 𑌶𑍂𑌰𑍇 𑌵𑍀𑌤𑌭𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—𑌅. ஸ. iii, 593. 63-ம் செய்யுளில் 'வாகரம்' என்னும் சொல் வந்தது. ஆசிரியர்க்கு இக்கோசமும் இப்பொருளைத் தரும் வேறு கோசங்களும் பிரமாணமாக இருந்தனவாயின், துறவி பயத்தை யொழித்தவனாகையால் 𑌵𑍀𑌤𑌭𑌯𑍇 என்னுந் தொடர் துறவியைக் குறித்ததாக அவர் கொண்டாரெனல் வேண்டும். துறவிக்கு முக்கியபயம் ஸம்ஸார பயம். இன்னும், ஸ. அக. யும் வாகரன் என்பதற்குப் பொருள் சொல்லுங்காலை சூரன், தைரியவான் என்றது.]

சாகி—வெள்ளாடு, வேதம், மரம். [1: 𑌅𑌜𑌾 𑌛𑌾𑌗𑍀 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, ix, 76. 2, 3: 𑌶𑌾𑌖𑍀 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌵𑍇𑌦𑌯𑍋𑌃—𑌅. ஸ. ii, 282.]

71. வாகினி யோர்படைத் தொகைநதி சேனை
போகில் புட்பொதுப் பூமொட்டுக் கொப்பூழ்
ஆகு வராக மெலிபெருச் சாளியாம்
வாகுசந் தானுப் பிறந்தவெள் ளுக்கிளி.

வாகினி—ஓர் படைத்தொகை, நதி, சேனை. [1-3: 𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 𑌤𑍁 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌨𑌦𑍀𑌸𑍇𑌨𑌾𑌸𑍁—𑌅. ஸ. iii, 405.]

போகில்—பறவைப்பொது, பூமொட்டு, கொப்பூழ். [1-3: பிங். 873.]

ஆகு—பன்றி, எலி, பெருச்சாளி. [1: ஆகு꞉ ஸூகர ...—வை. 214, 13. 2: உந்துருர்மூஷகோऽப்யாகு:—அ. கோ. II, v, 12. 3: திவா. iii, 62.]

வாகுசம் — தானாக முளைத்த எள், கிளி. [1, 2: வாகுஜஸ்து ஸ்வயஞ்ஜாததிலே ... கீரயோ:—அ. ஸ. iii, 137.]

72. வாகுரை மிருகம் படுக்கும் வ
கோகுலம் கோயில்கோ சாலை பசுத்திரள்
நாகுலி யென்பசிற் றரத்தை செவ்வியம்
ஈகை யிச்சை கொடையெடுப் பீங்கையே.

வாகுரை—மிருகம் படுக்கும் வலை, உறி. [1: வாகுரா ம்ருகபந்தனீ—அ. கோ. II, x, 26. 2:]

கோகுலம்-கோயில், கோசாலை, பசுத்திரள். [1: கோ குலம் எனப் பிரித்து 'குலம்' என்றற்கு இல் என்னும் பொருள் உண்மையால் கோயில் எனப்பட்டது. 2: கோகுலம்—ஸ. அக. 3: கோகுலம் து கோதனம் ஸ்யாத்கவாம் வ்ரஜே—அ. கோ. II, ix, 58.]

நாகுலி—சிற்றரத்தை, செவ்வியம். [1, 2: நாகுலீ சவ்யராஸ்னயோ:—அ. ஸ. iii, 651.]

ஈகை—இச்சை, கொடை, எடுப்பு, இண்டங்கொடி. [1, 3: ஈஹா ஸ்ப்ருஹேஹயோ:—ஶா. கோ. 703. 2, 4: பிங். x, 155.]

73. சாகா மிருகங் குரங்குதே வாங்கணில்
வாகீ சன்கவி ஞன்வாக் கிறையயன்
பாகட டஞ்சல சரம்பற் பதமுமாம்
காகோல மோர்நஞ் சண்டங் காக்கையே.

சாகாமிருகம் — குரங்கு, தேவாங்கு, அணில். [1: கபிப்லவங்கப்லவகஶாகாம்ருகவலீமுகா:—அ. கோ. II, v, 3. 2: தேவாங்கு மரக் கிளையைப் பற்றியிருக்கும் ஓர் மிருகம். 3: ஶாகாம்ருக:—ஸ. அக.]

வாகீசன்—கவிஞன், வாக்குக்கிறை, பிரமன். [1, 3: வாகீஶ:—ஸ. அக. 2: வாகீஶோ வாக்பதி: ஸமௌ—அ. கோ. III, i, 35.]

பாகூடம்—மீன், மலை. [1, 2: ஸாகூடி: ஜெஸஊீநயொ:— சு. ஸ. iii, 156. 'ஸாகூடி: என்பதும் பாடம்' — நிர்ணயசாகரப் பதிப்பு. ஸாகூடி: கயூெத ஸீநெஸெஉ ஜெஸஊாநரெஷவி உ—வி. வூ. டீ, 47. ெச., நா. ஸ. கோசங்களும் இவ்வாறே.]

காகோலம்—ஓர் நஞ்சு, அண்டங்காக்கை. [1, 2: காகொலொ ஜெளகூெள விஷெ—சு. ஸ. iii, 628.]

74. தீக்கணம் விடங்க டுஞ்சூ டிரும்புபோர் செய்யுட் சீரின்
றீக்கணங் கடலி னுப்புத் தீப்பொறி யுவர்ப்போ டெண்பேர்
மோக்கமே மோச நம்பேய்ப் பாதிரை மரண முத்தி
பாக்கரன் றகநன் பாநு வாக்குப்பா மகள்சொல் லாமே.

தீக்கணம்-விடம்[1], கடு[2], இரும்பு[3], போர்[4], செய்யுட் சீரின் தீக்கணம்[5], கடலினுப்பு[6], தீப்பொறி[7], உவர்ப்பு[8]. [1-4: விஷாஹிசஜொ-ஹெஷ தீக்ஷ்ணம் ஷீெஷ வெரொ த்ரிஷ—சு. கொ. III, iii, 53. 5: வச்சணந்திமாலை, முதன்மொழி யியல், 21. 'இடைநேர் — புளிமாங்கனி — தீக்கணம்.' 6: தீக்ஷ்ணம் ஸசூநூஊவணெ—சு. ஸ. ii, 141. 7: தீ + கண:. கண: = பொறி—ஸ. அக. 8. அக.]

மோக்கம் — விடுதல், பேய்ப்பாதிரை, மரணம், முத்தி. [1-4: ஜொெக்ஷா நி:ஶ்ரேயஸெ வ்ருக்ஷவிஶெஷெ ஜொவெந ஜெஶ — சு. ஸ. ii, 556. 2: ஜொக்ஷ:—சு. கொ. II, iv, 39.]

பாக்கரன் — அக்கினி, சூரியன். [1, 2: ஸாஸ்கொரா வஹ்நிஸூ-ரயொ:—சு. ஸ. iii, 578.]

வாக்கு—சரசுவதி, சொல். [1, 2: வாக் வசெந ஸரஸ்வத்ரோ ஸாஷா ஸீஸாரதீ யயா—வி. வூ. உ, 11.]

75. ஊக்கலே முயலல் நோக்கல் நெகிழ்த்தல்மேற் கொளனி னைத்தல்
தாக்கலெண் பெருக்கல் முட்டல் தாக்கென்ப வலியும் போரும்
தூக்கலே நிறுத்தல் தேர்த லெடுத்தல்தூக் குதலு மாகும்
நீக்கலே யகற்றல் போக்கல் பிரித்தல்மாற் றலுங்ழ் கழ்த்தும்.

ஊக்கல்—முயலல், நோக்கல், நெகிழ்த்தல், ஏறுதல், நினைத்தல். [1: அக. 2: 3: அக. 4, 5: அ. வி. நி. 20.]

தாக்கல்—எண்பெருக்கல், முட்டுதல். [1: அக. 2: நிக. 36.]

தாக்கு—வலி, போர். [1: அக. 2: திவா. ix, 147.]

தூக்கல்—நிறுத்தல், தேர்தல், எடுத்தல், தூக்குதல், [1, 4: நிக. 37. 2: திவா. ix, 73. 3: அக.]

நீக்கல்—அகற்றல், போக்கல், பிரித்தல், மாற்றல். [1: நிக. 36. 2, 3: 'நீங்கலே பிரிதல் போகல்'—நிக. 55. நீக்கல் அதன் பிறவினை. 4: அக.]

76. **நோக்கலே காத்தல் பார்த்தல் நோக்கென்ப தழகு பார்வை**
பாக்கியம் யவட்சா ரம்முற் சுபாசுப வினையட் டுப்பாம்
யோக்கியன் பிரிய வாக்கி யுபாயகன் சமர்த்தன் றக்கோன்
ஆக்கிர கங்கைக் கொள்கை யருள்கைநிற் பந்தங் கோபம்.

நோக்கல்—காத்தல், பார்த்தல். [1: பிங். vii, 65. 2: பிங். vii, 288.]

நோக்கு—அழகு, பார்வை. [1: பிங். vii, 183. 2: அக.]

பாக்கியம்—வெடியுப்பு, முற்செய்த நல்வினை தீவினை, அட்டுப்பு. [1: யவக்ஷாரோ ...; வாக்ய: — ஸ. கோ. II, ix, 108, 109. 2: ஸா-ம்ரம் க்ஷு ஸுஹாஸுஹே—ஸ. கோ. III, iii, 154. 3: வாக்யம் விஷம் வ க்ஷுத்கே உயே—ஸ. கோ. II, ix, 42.]

யோக்கியன்—பிரியவாக்கி, உபாயகன், சமர்த்தன், தக்கோன். [1-4: யோக்ய யோஜாஹ ஸக்தோ; உபாயிநி ப்ரவீணே ச.—ஸ. ஸ. ii, 367, 368. யோஜாஹ: என்பதற்கு டீகைகாரர் உசிதன் என்று பொருள் கூறினர். இச் சுலோகத்தில் உள்ள ப்ரவீண என்னும் சொல்லை 'பிரிய வாக்கி' யென மொழிபெயர்க்கப்பட்டதோ அன்றி அப்பொருளுக்கு வேறு ஆதாரமுளதோ அறியுமாறில்லை. ப்ரவீண: என்பதற்குத் தாறுப் பொருள் வீணைவல்லான் என்பது. அதுவே இலக்கணையாகப் பிரியவாக்கி யெனப் பொருள் பட்டது போலும். ப்ரவீணாபிஜ்ஞயோக்யாஸ்ச:—ஜ. கோ. 621.]

ம்—கைக்கொள்கை, அருள்கை, நிர்ப்பந்தம், கோபம். [1-3: ஹோஸநுக்ரஹ ... நிர்ப்பந்தக்ரஹணேஷு — நா. ர. iii, 461. 4: அக.]

77. மேக்குமேற் குயர்வு மேலாம் மீக்கோளே றுதல்மேற் போர்வை
சூக்குமம் நுண்மை யான்மா வணுத்தேற்றோர் சிவாக மப்பேர்
தோக்குமம் பசுமை பச்சை யவைகாதின் மலமுஞ் சொல்ப
சேக்கைகற் கடகங் கொங்கை மிருகந்துஞ் சிடம்ப டுக்கை.

மேக்கு—மேற்கு, உயர்வு, மேல். [1, 3: சூடா. xi, க, 9. 2: திவா. v, 231.]

மீக்கோள்—ஏறுதல், மேற்போர்வை. [1: பிங். vii, 221. 2: திவா. vii, 283.]

சூக்குமம்—நுண்மை, ஆன்மா, அணு, தேற்றா, ஓர் சிவாகமம். [1-4: ஸூக்ஷ்மமத்யாத்மம் ஸூக்ஷ்மோऽணுகே, ஸ்யாத்ரூபே ஸ்யாத்மகே—ஈ. ஸ. ii, 333. 5: அக.]

தோக்குமம் — பசுமை, பச்சை, யவை, காதின்மலம். [1-4: தௌக்ஷ்மம் கஷாயமே தௌக்ஷ்ய: ஸ்யாத் ஹரித்ராப்பின்கே—ஈ. ஸ. ii, 317.]

சேக்கை—கர்க்கடகம், கொங்கை, மிருகம் துயிலிடம், படுக்கை. [1: சூடா. i, 64. 2, 4: பிங். x, 517. 3: சூடா. xi, க, 14.]

78. ஆக்கம் பெருக்கங் கொடிப்படைதாக் கணங்கி லாபம் பொருளி
ம்பேர்
ஊக்கம் வலியுற் சாகமன வெழுச்சி மிகுதி யுயர்ச்சியெனும்
தூக்க முறக்க மாலசியங் குடையி லணியிற் றூங்குவவாம் [பே.
தூக்குக் கூத்துப் பாட்டுறிகாற் றுலாங்[து லாங்]தூக் கணமொப்

ஆக்கம் — பெருக்கம், கொடிப்படை, இலக்குமி, இலாபம், பொருள். [1: திவா. viii, 141. 'தந்த லாக்கம்.' 2: திவா. ii, 158. 3: திவா. i, 18. 4: திவா. viii, 211. 5: பிங். vii, 10.]

ஊக்கம்—வலி, உற்சாகம், மனவெழுச்சி மிகுதி, உயர்ச்சி. [1, 2: பிங். x, 187. 3: திவா, viii, 117. 4: சூடா. viii, 8.]

தூக்கம்—உறக்கம், சோம்பு, குடையிலும் அணியிலுந் தூங்குவன. [1, 3: அ. வி. நி. 17. 2: அக.]

தூக்கு—கூத்து[1], பாட்டு[2], உறி[3], காற்றுலாம்[4], துலாம்[5], தூக்கணங் குருவி[6], ஒப்பு[7]. [1-3: பிங். x, 635. 4: நா. தீ. நி. 805. 5. திவா. viii, 252. 'துலாம்' என்னும் பொருள் பிரதிசெய்தோரால் எழுதாது விடப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றினமையின் இங்குச் சேர்க்கப்பட்டது. 6: அக. 7: சூடா. viii, 78.]

79. ஆக்கலுண் டாக்கல் செய்தல் சமைத்தல்
ஆக்கிநேயந் தென்கீழ்த் திசையோர் புராணம்
சீக்கிரம் பண்டி யிலாமிச் சம்விசை
பாக்கெதிர் கால விடைச்சொற் றுவர்க்காய்.

ஆக்கல்—உண்டாக்கல், செய்தல், சமைத்தல். [1: நா. தீ. நி. 691. 2: அக. 3: நா. தீ. நி. 734.]

ஆக்கிநேயம் — தென்கிழக்கு, ஓர் புராணம். [1, 2: ஆக்நேய—ஸ. அக.]

சீக்கிரம்—வண்டி, இலாமிச்சம், விசை. [1-3: ஶீக்ரம் வக்ராஜ-தரண்யோ:, உஶீரே—க. ஸ. ii, 452.]

பாக்கு—எதிர்கால இடைச்சொல், துவர்க்காய். [1: நன். 343. 2: பிங். vi, 650.]

80. அங்கச முரோமஞ் செந்நீ ரங்கசன் மைந்தன் காமன்
அங்கதி கொடைதீ யோர்நோ யயனங்கி கோத்தி ரன்பேர்
துங்கம்வெற் புயர்ச்சி புன்னை துங்கிதை வேளை மஞ்சள்
புங்கமங் களவொ ழுக்கம் வல்லூறம் புக்கு தைப்பேர்.

அங்கசம்—உரோமம், இரத்தம். [1, 2: अङ्गजो...; ...केशेऽङ्ग-जं रक्ते—अ. स. iii, 131, 132.]

அங்கசன்—மகன், மன்மதன். [1, 2: अङ्गजो [illegible] मदे—अ. स. iii, 131.]

அங்கதி—கொடை, தீ, ஓர் நோய், பிரமன், அக் றா
ரன். [1, 3: अंहतिस्त्यागरोगयोः—अ. स. iii, 233. 2, 4, 5: अङ्ग-तिर्वह्निवेधसोः; अग्निहोत्रिणि—अ. स. iii, 232, 233.]

துங்கம்—மலை, உயர்ச்சி, புன்னை. [1-3: तुङ्गः पुंनागनग-योः ... स्यादुन्नतेऽपि च — अ. स. நிர்ணய சாகரப்பதிப்பில் அதிகப்பாடமாக 'तुङ्गः' என்பதை அடுத்துக் காணப்படுகிறது. அ. கோ. II, iv, 25, வியாக்கியாசுதையில் ஆளப்பட்டுளது.]

துங்கி—தைவேளைச் செடி, மஞ்சள். [1, 2: तुङ्गी रात्रौ हरिद्रायां बर्बरायामपीष्यते — अ. स. மேற்கண்டது போன்றதே.]

புங்கம் — மங்களவொழுக்கம், வல்லூறு, அம்புக்குதை. [1-3: पुङ्खः स्यान्मङ्गलाचारे शराङ्गे श्येनयोरपि—अ. स. ii, 23.]

81. வங்கமோர் தேயம் நாவாய் வழுதுணை தகர மீயம்
பொங்கர்வெற் பிலவு கொம்பர் புங்கவன் சிரேட்டன் றேவன்
பிங்கலன் சிவனி னன்பாற் றகநேற் முதிகு பேரன்
சிங்கலே மெலிதல் குன்றல் திங்கள்சந் திரன்மா தப்பேர்.

வங்கம் — ஓர் தேசம், மரக்கலம், கத்தரி, தகரம், ஈயம். [1, 3-5: वङ्गः ... वृन्ताके वङ्गा जनपदान्तरे; वङ्गं त्रपुणि सीसे च — अ. स. ii, 46, 47. 2: திவா. vii, 215.]

பொங்கர்—மலை, இலவு, மரக்கொம்பு. [1, 3: *பிங்.* x, 862. 2: *பிங்.* ix, 61.]

புங்கவன் — சிரேட்டன், தேவன். [1: புங்கவ: — ஸ. அக. அ. கோ. III, i, 59-ல் இச்சொல் உத்தரபதமாக வரும்பொழுது இப் பொருள் தருமென்று கூறப்பட்டுளது. 2: *திவா.* i, 28.]

பிங்கலன்—சிவன், சூரியன்பாற் றகனன், ஓர் முனி, குபேரன். [1-3: பிங்கல: ... ருத்ரே ஸூர்யபார்ஶ்விகே, ... நிதௌ — அ. ம. iii, 660, 661. பார்ஶ்விக—அணுக்கன். ஓர்முனி — சந்தஸ் என்னும் வேதாங்க நூல் செய்தவர்; தமிழ் நிகண்டு செய்தவருமாம். 4: *திவா.* i, 10.]

சிங்கல்—மெலிதல், குன்றல். [1: *பிங்.* vii, 171. 2: *திவா.* ix, 139.]

திங்கள்—சந்திரன், மாசம். [1, 2: *பிங்.* x, 609.]

82. **தொங்கலாண் மயிர்பூ மாலை தோகைவெண் கவிகை நாலல்**
மங்கல்மட் குதல்கெ டற்பேர் மங்குல்விண் ணிரவு மேகம்
சுங்கியா லித்தி கல்லால் துங்கீசன் மகேசன் சோமன்
பங்கியாண் மயிரு ரோமம் பிரகாரந் தரங்கம் பத்தி.

தொங்கல் — ஆண்மயிர், பூமாலை, மயிற்றோகை, வெண்குடை, நாலல். [1: *திவா.* ii, 211. 2: *திவா.* iv, 254. 3: *திவா.* iii, 149. 4: *திவா.* vii, 227. 5: *அக.*]

மங்கல்—மட்குதல், கெடல். [1: *அக.* 2: *பிங்.* vii, 154.]

மங்குல்—ஆகாசம், இரவு, மேகம். [1: *திவா.* i, 36. 2: *திவா.* i, 117. 3: *திவா.* i, 147.]

சுங்கி — ஆலமரம், இத்திமரம், கல்லால். [1-3: ஶுங்கா ராத்ரே வடே வ்ருக்ஷே—அ. ம. ii, 48.]

துங்கீசன்—சிவன், சந்திரன். [1-2: துங்கீஶ: ஶஶாங்கே ஶஶிஶேகரே—அ. ம. iii, 713.]

பங்கி—ஆண்மயிர், உரோமம், விதம், அலை, வரிசை. [1: *திவா.* ii, 211. 2: *திவா.* ii, 214. 3: பங்க்தி—ஸ. அக. 4, 5: பங்க்தி: ஶ்ரேணௌ; பங்க்தி-வீசீஶ்ரேண்யா:—அ. ம. ii, 37, 38.]

83. தங்கிச மருமந் துட்டங் கவசங்கண் டனங்காட் டியாம்
வங்கிச முதுகி னென்பு குலஞ்சம வாய மூங்கில்
இங்கித மனக்கு றிப்பின் றொழில்கம னம்பு ணர்ச்சி
சங்கிதை புராண வேதங் களிற்சில பங்கு சாஸ்த்ரம்.

தங்கிசம்—மருமம், தோடம், கவசம், கண்டனம், காட்டு ஈ. [1-5: தம்ஶோ வர்மணி மர்மணி, தோஷே வநமக்ஷிகாயாம் தம்ஶநே — அ. ஸ. ii, 535.]

வங்கிசம்—முதுகெலும்பு, குலம், சமூகம், மூங்கில். [1: வம்ஶஸ்து ப்ருஷ்டாவயவாஸ்தி—வை. 178, 131. 2-4: வம்ஶோऽந்வய: ஸந்ததி-ஸமூஹ... வேணவ:—ஹ. கோ. 882.]

இங்கிதம் — மனக்குறிப்பின் தொழில், கமனம், புணர்ச்சி. [1, 2: இங்கிதம் து ஸ்வாபிப்ராயசேஷ்டாயாம் கமநேऽபி ச—அ. ஸ. iii, 241. கமனம்—போதல். 3: இங்கிதம் ரதி ... —நா. ர. iii, 180.]

சங்கிதை — புராண வேதங்களிற் சில பகுதி, சாத்திரம். [1, 2: ஸம்ஹிதா ... ஶாஸ்த்ரவேதைகதேஶயோ: — அ. ஸ. iii, 299. புராணத்திற் பகுதி இதில் விடப்பட்டதாயினும் சங்கர ஸம்ஹிதை முதலியன ஸ்காந்த முதலிய புராணங்களில் உண்மை பிரசித்தம். டீகைகாரர் 'ஶாஸ்த்ரவேதைகதேஶ' என்று தனியே பிரித்தலும் கவனிக்கத்தக்கது.]

84. சங்கியை விசார மெண்ணுஞ் சங்குரந் திமிசு தேரே
அங்கிரி மரவேர் காலா மங்ஙன மாங்கத் தன்மை
பொங்குதல் கிளர்தல் கூர்தல் பொலிதல்பொங் கிடல்சோ ரூக்கல்
குங்குமஞ் செந்நி றஞ்செஞ் சாந்தொடு மரமுங் கூறும்.

சங்கியை—விசாரம், எண் [1, 2: ஸம்க்யைகார்த்தே விசாரே ச —அ. ஸ. ii, 376.]

சங்குரம்—திமிசு, தேர். [1, 2: ஶங்குரா: ஸ்யந்தநே வ்ருக்ஷே— அ. ஸ. iii, 546. திமிசு-ஓர் மரம்.]

அங்கிரி—மரவேர், கால். [1, 2: அங்க்ரி: பாதத்ருமூலயோ:— ஹ. கோ. 703.]

அங்ஙனம்—ஆங்கு, அத்தன்மை. [1, 2: அக. 'அங்ஙன்'—திக. 51.]

பொங்குதல்—கிளர்தல், மிகுதல், பொலிதல், பொங்கிடல், சோறு சமைத்தல். [1-5: அக.]

குங்குமம்—செந்நிறம், செஞ்சாந்து, குங்குமமரம். [1: அக. 2: காஶ்மீரம்; ..., லோஹிதசந்தநம் — அ. கோ. II, vi, 123, 124. 3: பிங். ix, 8. காஶ்மீரே—ஸ. அக.]

85. *சங்காசஞ் சமீப மொப்பா மங்காரந் தழலி ருந்தை*
சிங்காணம் வளைமண் ணின்பாத் திரமூக்கின் மலங்கிட் டப்பேர்
சிங்காரம் யானை யின்பூ டணஞ்சிந்தூ ரங்கை செய்யுஞ்
சிங்காரம் நவர சத்தொன் றிலவங்கம் பொடியுஞ் செப்பும்.

சங்காசம்—சமீபம், ஒப்பு. [1-2: ஸங்காஶ: ஸத்ருஶே(அ)ந்திகே— அ. ஸ. iii, 722.]

அங்காரம்—நெருப்பு, கரி. [1: அங்காரோ உல்முக:—வை. 196, 16. 2: அங்காரோ(அ)லாதமுல்முகம் — அ. கோ. II, ix. 30. இங்கு அங்காரம் எரிகொள்ளியென்று பொருள்படுகின்றது. ஸ. அக. யில் 'கரி' யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது.]

சிங்காணம்—வளைமண்ணின் பாத்திரம், மூக்கு மலம், இரும்புக் கிட்டம். [1-3: ஶிங்காணம் காசபாத்ரே ஸ்யாத் லோஹநாஸிகயோர் மலே—மே. ண, 81.]

சிங்காரம்—யானையின் பூடணம், சிந்தூரம், கை செய்யுஞ் சிங்காரம், நவரசத் தொன்று, இலவங்கம், பொடி. [1, 2, 4-6: ஶ்ருங்காரோ கஜமண்டநே; ... ரஸபேதே ச ஶ்ருங்காரம் நாகஸம்பவே, சூர்ணே லவங்கபுஷ்பே ச—அ. ஸ. iii, 607, 608. 3: அக.]

86. *பிங்கம்பொன் னிறஞ்சிசுவாம் பிங்கலம்பிங் கலந்தைபொன்மை*
பிங்கலைவா மகப்பிடிபொன் னிறப்பெண்வலச் சரமாந்தை
சங்கினியோர் நாடிசத புப்பியோர் சாதிப்பெண்
கங்குதிப் பொறிவரம்பி னருகுகருந் தினைமுப்பேர்.

பிங்கம் — பொன்னிறம், சிசு. [1, 2: பிங்கம் பாடலே பிஶங்கே —அ. ஸ. ii, 35.]

பிங்கலம்—பிங்கல நிகண்டு, பொன்மை. [1: அக. 2: பிங்கல: கபிலே—அ. ஸ. iii, 660. திவா. viii, 49.]

பிங்கலை—தென்றிசைப் பெண்யானை, பொன்னிறப்பெண், வலச் சரம், ஆந்தை. [1, 3: பிங்கலா கர்ணிகாயாம், ... நாடீபேதே —

க. ஸ. iii, 661. 2: பிங்கலம் பொன்னிறமென்னும் பொருளதாதலின் பிங்கலை பொன்னிறப் பெண்ணுக்குப் பெயராயிற்று. 4: உஷ-ஏகவெடி ஷிக்ஷா ஸ௱ாக கஙககாக்ஷீ வ வி௰ஷா—லெ. 27, 42.]

சங்கினி—ஓர் நாடி, சதபுட்பி, ஓர் சாதிப்பெண். [1: ஶஙிநீ — ஸ. அக. 2, 3: ஶஙிநீ ... வொஙவஷ்௱ா வய-ஏஷிஷி — ஜெ. ௩, 141.]

கங்கு — தீப்பொறி, வரம்பின் அருகு, க(. [1: அக. 2: பிங். x, 230. 3: க௰:—க. கொ. II, ix, 20.]

87\. கங்க தங்குற் சிதந்தருக்கங் கங்குல் பரணி நாளிரவு
அங்க பாலி யுபமாதா வாலிங் கனங்கோ டியுமாகும்
இங்கந் தெரியாக் கருத்தங்க சேட்டை மநுடா திகளென்ப
சங்கி ராமம் ரணமேற்செல் வழியாற் றின்மே லணைசமரே.

கஙகதம—குறசதம், தருக்கம். [1,2: கக்ஷ-த: என்னும் சொல் ஸ. அக. யில் சிப்பு என்னும் பொருளிலும், ஓராசிரியர் பெயராகவும் வருமென்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இங்குக்குறித்த பொருள்களுக்கு ஆதாரம் அகப்படவில்லை.

கங்குல்—பரணி நட்சத்திரம், இரவு. [1: அக. 2: திவா. i, 117.]

அங்கபாலி—செவிலித்தாய், ஆலிங்கனம், கோடி. [1-3: க௰வாலீ வஙெஷெ ஸ௱ாக்ஷாடு௱ாஜவெஜாதஙி—க. ஸ. iv, 287.]

இங்கம்—தெரியாக் கருத்து, அங்கசேட்டை, ஜங்கமங்கள். [1-3: ஐஜ: ... ஜஜெஜஷிதயொஙவி — ஜெ. ம, 5. ஐஜம் தஙீஷிதெ; ஜீஙம ஜமதி — ஜ. கொ. 118, 119. க. ஸ. ii, 30-லும் இப்பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. 1, 2 பொருள்கள் 'இங்கித' என்னும் சொல்லின் பொருளாகும். தெரியாக் கருத்தங்கசேட்டை என ஒரு பொருளாக்கொண்டு தெரியாக்கருத்தை யுணர்த்தும் அங்கசேட்டை யெனலும் ஒன்று. க. கொ. III, ii, 15, மகேசுவரர் டீகை இதனை 'கஷிவ்ராயாநஙஏவவெஷிதஸ௱' என்றது. இனி, மநுடாதிகள் மனிதன் முதலிய அசையும் பொருள்களை யெல்லாம் உணர்த்தும்.]

சங்கிராமம்—ரணமேற் செல்வழி, ஆற்றின்மேல் அணை, போர். [1: ஸஂக்ராஜ: — ஸ. அக. ஸஂக்ரெஜா உஙஸஂஙா: — க. கொ. III, ii, 25. கடத்தற்கரிய வழியென்று பொருள்படுகிறது. 2: ஸஂக்ரஜ:— ஸ. அக. 3: ஸஂஙாஜ:— க. கொ. II, viii, 105.]

3. *அங்க மிடம்பூ ணுருவகம்போ ரப்ர தாந முடலுடலின்*
அங்க முபாயங் குறிமடிகோ தருகோர் தேய மோர்கூத்தாம்
சிங்கி யாடா தோடைவிட மிராகு வின்றாய் குறிசெப்புஞ்
சிங்கி சிங்கப் பெண்சிறுகத் தரிமஞ் சிட்டை தேம்புறுத்தல்.

அங்கம் — இடம்[1], பூண்[2], உருவகம்[3], போர்[4], அப்பிரதானம்[5], உடல்[6], உ ன் அங்கம்[7], உபாயம்[8], குறி[9], மடி[10], கோது[11], அருகு[12], ஓர் தேசம்[13], ஓர் கூத்து[14]. [1-4, 9-12, 14: அங்கம் ப்ரதாநப்ரதீகயோ:; விதூஷகே பாதோத்யம்ஸோத்யாகே ஸ்ரோஹாம்நே: — ஸ. ஸ. ii, 1, 2. விதூஷக கௌதுகஸம்ரம்பே என்று டீகைகாரர் எழுதுவதால் இங்குப் போர் விளையாட்டுப் போராம். 5-8, 12, 13: அங்கோ நீசமாத்ரயோ:, உபஸர்ஜநப்ரதேஸகாத்ரோபாயப்ரதீகயோ:; அங்கா நீவ்ருதிஸேஷே — ஸ. ஸ. ii, 29, 30. ப்ரதீகேவயவே என்பது டீகை.]

சிங்கி — ஆடாதோடை[1], விடம்[2], இராகுவின்தாய்[3], குறிசொல்லுஞ் சிங்கி[4], பெண்சிங்கம்[5], சிறுகத்தரி[6], மஞ்சிட்டை[7], தேம்புறுத்தல்[8]. [1, 3, 4, 6: ஸிம்ஹீ ஸ்வர்பாநுமாதரி, வாஸாப்ருஹத்யோ: க்ஷுத்ராயாம் — ஸ. ஸ. ii, 591. க்ஷுத்ரா இழிந்த மாது, ஆடும் மாது என்னும் பொருள்களில் வழங்குகின்றது. 2: சூடா. vi, 31. 5: ஸிம்ஹீ — ஸ. அக. 7: மஞ்ஜிஷ்டா விகஸா ஜிங்கீ — அ. கோ. II, iv, 90. 8: அக. சிங்கி — ஓர் நோய். சிங்கல் —

89. *பங்கா ரம்நீர்க் குமிழிபுனற் பாசி சேது சோபாநம்*
சங்கி ரணமோ ரணியுடம்பா டசுத்தம் நிறைவுங் கலந்ததுமாம்
சங்கு கக்க மொட்டகங்கத் தபங்கோ வேறு கழுதைப்பேர் [*சொல்.*
சங்கு லம்வியா குலஞ்செறிவாய் நிறைவுற் றதுதம் மிற்பகைச்

பங்காரம் — நீர்க்குமிழி, நீர்ப்பாசி, அணை, சோபானம். [1-4: பங்காரோ ஜலகுல்மே; ஸோபாநே ஸேதௌ ஸேதௌ — ஸ. ஸ. iii, 566, 567.]

சங்கீரணம் — ஓர் அணி, உடம்பாடு, அசுத்தம், நிறைவு, கலந்தது. [1: ஸங்கீர்ணம் — காவ்யாதர்ஸ:, ii, 7. 2: ஸம்கீர்ணம் — அ. கோ. III, i, 109. அங்கீகிருத மென்பது பொருள். 3, 4: ஸங்கீர்ண நிசிதாஸுத்தௌ — அ. கோ. III, iii, 56. 5: ஸங்கீர்ணம் — அ. கோ. III, i, 85.]

சங்குகக்கம் — ஒட்டகம், கழுதை, கோவேறுகழுதை. [1, 2: ஸங்குகர்ண ஸ்ரோஷ்ட்ரோ — வை. 268, 88. 3:]

சங்குலம்—வியாகுலம், செறிவாய் நிறைவுற்றது, தம்மிற்பகைச் சொல். [1, 2: ஸங்குலம் வ்யாகுலே வ்யாப்தே—ஹை. கோ. 827. 3: ஸங்குலக்லிஷ்டே பரஸ்பரபராஹதே — அ. கோ. I, vi, 19. உதாரணம் ‘என் தாய் மலடி’ யென்பது; ‘குருடன் பார்க்கிறான், செவிடன் கேட்கின்றான்’ என்பதுமாம்.]

90. *சங்கதிஞா னந்தொடர்பு கூட்டங்கூட் டரவாஞ்*
சங்கிரக முடம்பாடீட் டுதலுயர்ச்சி சுருக்கம்
சங்கமோர் நிதிசிறுநா குணநுதலெலும் போரெண்
சவைபிராணித் திரள்புலவர் சங்குகுழாம் புணர்ச்சி
பங்கம்நீர்த் திரைகுடிலஞ் சேறுபின்னந் தோல்வி
பயம்பாவ முரோமமோர் நோய்பிளப்பீ ரைம்பேர்
சங்கரமா பத்துவிட முடம்பாடு கலப்புச்
சமர்கரும நிச்சயம்வன் னிக்காய்குப் பையுமே.

சங்கதி—ஞானம், தொடர்பு, கூட்டம், கூட்டரவு, [1,2: ஸங்கதிர்ஜ்ஞானஸங்கமயோ:—அ. ஸ. iii, 301. 3: ஸம்ஹதி:—அ. கோ. II, v, 40. 4: ஸங்கதி:—ஸ. அக.]

சங்கிரகம் — உடம்பாடு, ஈட்டுதல், உயர்ச்சி, சுருக்கம். [1: ஸங்க்ரஹ:—ஸ. அக. 2-4: ஸங்க்ரஹோ ... உத்க்ஷேபே க்ரஹஸங்க்ஷேபயோரபி—ஹை. ஹ, 25.]

சங்கம்—ஓர் நிதி[1], சிறு நாகுணம்[2], நெற்றியெலும்பு[3], ஓர் எண்[4], சபை[5], பிராணித்திரள்[6], புலவர்[7], சங்கு[8], குழாம்[9], புணர்ச்சி[10]. [1-3, 8: ஶங்க: கம்பௌ நிதிபேதே ஸ்யாத்பாலாஸ்திகாயுதி — அ. ஸ. ii, 26. சிறு நாகுணம் ஒரு கந்ததிரவியம். 4: ஸங்க்யாபேதே(அ)பி ஶங்கஸ்ய —வை. 282, 27. 5-7, 9: ஸங்க:—ஸ. அக. ஸங்கஸார்த்தௌ து ஜந்துபி: — அ. கோ. II, v, 41. 10: ஸங்க: ஶ்லேஷே ... — ஹை. கோ. 104. ஶ்லேஷ:—புணர்ச்சி.]

பங்கம் — நீர்த்திரை[1], குடிலம்[2], சேறு[3], பின்னம்[4], தோல்வி[5], பயம்[6], பாபம்[7], உரோமம்[8], ஓர் நோய்[9], பிளப்பு[10]. [1, 2, 4-6, 9, 10: பங்கஸ்தரங்கே பேதே ச ருக்விஶேஷே பராஜயே, கௌடில்யே பய விச்சித்த்யோ: — அ. ஸ. ii, 37. 3, 7: பங்கோ(அ)ஸ்த்ரீ கல்மஷே — அ. ஸ. ii, 12. 8:]

சங்கரம்—ஆபத்து[1], விடம்[2], உடம்பாடு[3], கலப்பு[4], சமர்[5], கரும நிச்சயம்[6], வன்னிக்காய்[7], குப்பை[8]. [1-3, 5-7: ஸங்கரோ(அ)க்நீக்ருதௌ யு-

ஜேஷ்டாக்ரியாகாரயோ விஷாவஸ்தோ:, ஸம்ஹாரம் ந ஹயே ஸ்த்ரீ:—க. ஸ. iii, 609. 4, 8: ஸம்கயோர் ஶால்மலீவ்ருக்ஷே தேஹே—ஶ. கோ. 720.]

91. மங்கலியம் வெளித்துவார வழிதயிரோ ரகில்வில்
வந்திராய் திருமரஞ்சுக் கழுகிதுவெண் கடலை
மங்கலியை சதபுட்பை வெள்வசம்பு ஞாழல்
வன்னிகவிழ் தும்பைசங்க புப்பிசுமங் கலையாம்
சங்குவெண்சங் கிலைநரம்பின் றிரளாப்போ ராயு
தங்கைவளை யாண்குறிநீர்ப் பன்றிகுற்றி யோரெண்
அங்குசநூ லாதியினுண் ணுனிகிரண மருக்கன்
அங்குரம்தென் முளையிரத்த நீருரோ மமுமே.

மங்கலியம்—வெளித்துவாரவழி[1], தயிர்[2], ஓர் அகில்[3], வில்வம்[4], திராய்[5], அரசமரம்[6], சுக்கு[7], அழுகிது[8], வெண்கடலை[9]. [1: 2, 4-6, 8, 9: ஶுக்லோத்வரக்ஷேஷு ஸூத்ரியோ ஶஶாநே; பித்வே ஶுக்லம் ஸர்வ் ஹுதம்—க. ஸ. iii, 491, 492, 3: காலாஸாரம் ஶுக்லம்—வை. 132, 216. 7:]

மங்கலியை—சதபுட்பை[1], வெள்வசம்பு[2], ஞாழல்[3], வன்னி[4], கவிழ் தும்பை[5], சங்க புட்பி[6], சுமங்கலை[7]. [1-6: ஶுக்லா ... ஸமீ, ஸதவசா ஸசுக்வயா ப்ரியங்கு: ஸ்வஸ்திகாவி; அய:புஷ்பீ—க. ஸ. iii, 492, 493, 7: ஶுக்லா—ஸ. அக.]

சங்கு—வெண்சங்கு[1], இலை நரம்பின் திரள்[2], ஆப்பு[3], ஓர் ஆயுதம்[4], கைவளை[5], ஆண்குறி[6], நீர்ப்பன்றி[7], குற்றி[8], ஓர் எண்[9]. [1: ஸ்வ: — ஸ. அக. 2-4, 6, 7, 9: ஸங்கு: பத்ரஸிராஜாலே ஸம்வ்யாகீலகஸம்ஸவ-ஷ; யாதோஸ்ஸ்லேஷயோர்த்வே — க. ஸ. ii, 17, 18. 2: இலை, நரம்பின் திரள் எனப்பிரித்து இரண்டு பொருளாகவும் கொள்ளலாம். ஸங்கு: வலய ஸிராஜாலே — நா. ர. ii, 6. 5: திவா. vii, 69. 8, ஸங்கு: ... ஸ்தாணௌ—நா. ர. ii, 6. ஸ்தாணு என்பது குற்றியென்றும் சிவனென்றும் பொருள்படும். மேல் க. ஸ. ii, 17, 18-ல் சம்பு வென்று பிந்திய பொருள் தெளிவாகத் தழுவப்பட்டது. மூலத்தில் குற்றியென்னும் பொருள் தழுவப்பட்டுளது.]

அங்குச—நூலாதியின் நுண்ணிய நுனி, கிரணம், சூரியன். [1-3: அம்ஸு: ஸூக்ஷ்மஸூத்ராதிஸூக்ஷ்மாம்ஸே கிரணே ஶுஞ்சாலிநேதள—க. ஸ. ii, 530.]

அங்குரம்—நெல்லாதியின் முளை, இரத்தம், நீர், உரோமம். [1-4: அங்குரோ ரோமணி ஸலிலே ரக்தேபிநவோத்கமே—அ. வ. iii, 511.]

92\. *அங்கா ரகம்நெருப்புக் கொள்ளியும்பொற் குறிஞ்சியுமாம்*
அங்கா ரிகைகரும்பின் றடிமுருக்கி னலர்க்கொத்து
அங்கா ரிணிகதிரோ னீங்குதிசை யழற்சட்டி
அங்கா ரிதம்நீறு யதுபலா சலர்த்திரளே.

அங்காரகம்—நெருப்புக் கொள்ளி, பொற்குறிஞ்சி. [1, 2: அங்கா-ரக உல்முகாம்லெ ... கடாரண்கெ—அ. வ. iv, 1.]

அங்காரிகை — கரும்பின் தடி, முருக்கம்பூக் கொத்து. [1, 2: அங்காரிகா லெக்ஷுதண்டெ கிம்ஶுககொரகெ — லெ. க, 174. முண் முருக்கின் அரும்பென்பதே ஸம்ஸ்கிருத வாக்கின் பொருள்.]

அங்காரிணி — சூரியன் நீங்குந் திசை, தீச்சட்டி. [1, 2: அங்கா-ரிணீ ஹஸந்த்யாம் வ ஹாஸ்தாக்ந்தஸந்திஶி—லெ. ண, 89.]

அங்காரிதம் — நீறனது, பலாசின் பூத்திரள். [1, 2: அங்காரிதம் தூ ஹஷ்லிதே; பலாஶகலிகொத்கடே — அ. வ. iv, 96, 97. பலாசின் அரும்பு அலர்கை யென்பதே ஸம்ஸ்கிருத வாக்கின் பொருள்.]

93\. *சங்ககந் தலைநோய் சங்கு கைவளை*
சங்கடம் நெருக்கமா மிடம்வ ருத்தமும்
அங்கண முற்றமிற் பகுப்புத் தூம்புவாய்
அங்கதந் தோளணி வசைச்சொல் பொய்யுமாம்.

சங்ககம்—தலைநோய், சங்கு, கைவளை. [1-3: ஶங்க:—ஸ. அக.]

சங்கடம்—நெருக்கமான இடம், வருத்தம். [1: ஸங்கடம் நாம ஸம்பாத:—அ. கோ. III, i, 85. 2: ஸங்கடம்—ஸ. அக.]

அங்கணம் — முற்றம், வீட்டின் ஒரு பகுதி, சலதாரை. [1, 2: அங்கணம் சத்வராஜிரே—அ. கோ. II, ii, 13. 3: திவா. v, 161.]

அங்கதம்—தோளணி, வசைச்சொல், பொய். [1: அங்கதம் தூ கேயூரே—அ. வ. iii, 318. திவா. vii, 67. 2: பிங். x, 8. 3: அக.]

94. சங்கதந் திடமிணைக் கச்சொற் சார்ந்தது
சங்கர னோருருத் திரன்ச தாசிவன்
சங்கரு டணன்றிரு மால லாயுதன்
சங்கையச் சம்முழந் தாள்சந் தேகமே.

சங்கதம்—திடம், இணைக்கச் சொல், சார்ந்தது. [1, 3: 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌸𑍇—ஸ. வ. iii, 298. 2: 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌗𑌮𑌂—ஸ. கொ. I, vi, 18.]

சங்கரன்—ஓர் உருத்திரன், சதாசிவன். [1: 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌃 — ஸ. அக. 2: 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌃—ஸ. கொ. I, i, 32.]

சங்கருடணன்—திருமால், பலராமன். [1: 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃—ஸ. அக. திருமாலின் வியூக மூர்த்தங்கள் நான்கனுள் ஒன்று. 2: 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃—ஸ. கொ. I, i, 25.]

சங்கை—அச்சம், முழந்தாள், சந்தேகம். [1, 3: 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌸𑌂𑌶𑌯𑍇 𑌭𑌯𑍇—ஸ. வ. ii, 17. 2: 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾—ஸ. கொ. II, vi, 72.]

95. கங்க ணங்கர சூத்திரங் கையணி
சிங்க மோர்விலங் கோரிரா சிப்பெயர்
அங்க ராகமெய்ப் பூச்சுமெய்ச் சட்டையாம்
ஏயங் கப்பை கார்த்திகை

கங்கணம்—கையிற் கட்டுங் காப்புக்கயிறு, கையணி. [1, 2: 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌂 𑌕𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑍇, ... 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚—ஸ. வ. iii, 186.]

சிங்கம்—ஓர் விலங்கு, ஓர் இராசி. [1, 2: 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑍇—ஸ. வ. ii, 590.]

அங்கராகம் — உடற்பூச்சு, உடற்சட்டை. [1: 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑌃 — ஸ. அக. 'பரிமளப்பூச்சு.' 2: அங்கரக்கா?]

அங்கி—உடற்சட்டை, கார்த்திகை, அக்கினி. [1: சூடா. vii. 73. 2: திவா. i, 79. 3: 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃—ஸ. கொ. I, i, 56.]

96. கங்க பத்திரங் கழுகின் சிறைகணை
மங்கலை மங்கலப் பெண்வெள் ளறுகு
புங்கவ மிடப மருந்து சிரேட்டம்
மங்கலம் பொலிவு சுபஞ்சுப வாழ்த்தே.

கங்கபத்திரம்—கழுகின் சிறை, அம்பு. [1: கங்கபத்ர —ஸ. அக. 2: திவா. vii, 8. கரு௫ஸமெ௫ரா௫ருஷாராஸ: கங்கபத்ரிணீ௯ஷவ: — மெவ. 119, 361.]

மங்கலை — மங்கலப்பெண், வெள்ளறுகு. [1: ம௩௯லா — ஸ. அக. 2: ம௩௯லா ஶ்வேதது௫ர்வா—ஸ. ஸ. iii, 670.]

புங்கவம்—எருது, மருந்து, சிரேட்டம். [1-3: ஷ௫ஂ௯வோ ௯லி லெஷஜெ௫ ஷ்ரேஷ்டெ—ஸ. ஸ. iii, 700.]

மங்கலம்—பொலிவு, சுபம், சுபவாழ்த்து. [1: ம௩௯லம்—ஸ. அக. 2: ம௩௯லம் ஷ௫ஷெ:; கஷ்யாணெ—ஸ. ஸ. iii, 669, 670. 3: அக.]

97\. இங்கு பெருங்கா யத்தோ டிவ்விடம்
கொங்கு மலர்த்தா தோர்தமிழ் நாடு
பங்கு முடவன் சனிபாதி கூறு
பங்குனி யுத்திர நாளோர் மாதமே.

இங்கு—பெருங்காயம், இவ்விடம். [1: ஹிங்கு — ஸ. கொ. II, ix, 40. 2: அக.]

கொங்கு—மலர்த்தாது, ஓர் தமிழ்நாடு. [1: திவா. iv, 252. 2: அக.]

பங்கு—முடவன், சனி, பாதி, கூறு. [1: ஷ௩௯ு:—ஸ. கொ. II, vi. 48. 2: ஷ௩௯ு:—ஸ. அக. 3: பிங். x, 719. 4: அக.]

பங்குனி—உத்திர நட்சத்திரம், ஓர் மாசம். [1, 2: ஃபல்குனீதுல்யா௫ஷெஶாவெ நக்ஷெத்ரெ ஃபல்குனீ ஸ்யாத் இதி ஶாஸ்வதாநந்த:—ஸ. கொ. I, iv, 15. வியாக்யா சுதை.]

98\. பங்குர மென்ப நசிப்பொடு கோணல்
அங்குலி கைவிர லியானைக் கையினுனி
இங்குலி கஞ்சிவப் புச்சாதி லிங்கம்
செங்கை சிவந்தகை யாதிரை நாளே.

பங்குரம்—நசிப்பு, கோணல். [1, 2: ஷ௩௯ுரௌ ஷக்ரநஸ்வரௌ . ஸ. iii, 577.]

அங்குலி—கைவிரல், யானைக்கையின் நுனி. [1, 2: அ௩௯ுலி: கர ஶாகாயாம் கரிகாயாம் மஜஸ்ய ௪—ஸ. ஸ. iii, 618.]

இங்குலிகம் — சிவப்பு, சாதிலிங்கம். [1, 2: அ. வி. நி. 67. 2: ஹிங்குலீ—ஸ. அக.]

செங்கை—சிவந்த கை, திருவாதிரை நட்சத்திரம். [1: செம்மை+கை. 2: திவா. i, 82.]

99. சங்கா டிகைமூக் கிரட்டை தொழுத்தை
சங்கா தந்திர ளோர்நிரை யங்கொலை
சங்கா ரங்கொலை குப்பை யழிப்பாம்
வங்கா ரம்பொனு லோகக் கட்டியே.

சங்காடிகை—மூக்கு, இரட்டை, படுவி. [1-3: ஸங்காடிகா து குட்டந்யாம் க்ராணே யுக்மே—ஞ. ஸ. iv, 38.]

சங்காதம்—திரள், ஓர் நரகம், கொலை. [1-3: ஸங்காத: ஸ்யாத் ஸம்ஸதி காதே ஸம்ஹதௌ நரகாந்தரே—வை. த, 166.]

சங்காரம்—கொலை, குப்பை, அழிப்பு. [1: 2: ஸங்காரோऽவகரே—ஞ. ஸ. iii, 610. 3: ஸம்ஹார:—ஸ. அக.]

வங்காரம்—பொன், உலோகக் கட்டி. [1-2: அக.]

100. சாங்கரி குகன்க ணேசன் தாங்கலே சுமத்த லேரி
ஞாங்கர்வேற் படையு முன்பும் பக்கமு மேலு நாற்பேர்
ஓங்கலே வெற்பு மூங்கி லுயர்தலோங் குதலெ ழுச்சி
சோருடு பவன்சங்க வினைஞ னென்ப.

சாங்கரி—குகன், கணேசன். [1, 2: சாங்கரீ ஸ்கந்தஹேரம்பயோ: —நா. ர. iii, 345.]

தாங்கல்—சுமத்தல், ஏரி. [1, 2: அ. வி. நி. 63.]

ஞாங்கர்—வேற்படை, முன்பு, பக்கம், மேல். [1-4: சூடா. xi, ங, 3.]

ஓங்கல்—மலை, மூங்கில், உயர்தல், ஓங்குதல், எழுச்சி. [1-3: பிங். x, 216. 4: அக. 5: அக.]

சாங்கிகன் — விசையுற்றோடுபவன், சங்கவினைஞன். [1: ஜங்காகரிகஜாங்கிகௌ — ஞ. கோ. II, viii, 73. 2: ஸங்க்யாவான் ஸாங்க்யிக: —ஞ. கோ. II, x, 8.]

101. பாங்கர் தோழர் பக்கமிடந் தீங்கு நவைபா வந்துட்டம்
ஏங்க லொலித்தன் மயிற்குரலோ டிளைத்த லழுத லிரங்கற்பேர்
தூங்கல் யானை தாழ்தனடித் திடல்சோம் புறங்க றூங்குதலாம்
தேங்க றதும்பல் திடுக்கிடற்பேர் நீங்கல் பிரிதல் செல்லுதலே.

பாங்கர்—தோழர், பக்கம், இடம். [1: திவா. ii, 150. 2: திவா. v, 229. 3: திவா. v, 227.]

தீங்கு—குற்றம், பாபம், தீது. [1, 2: பிங். x, 616. 3: பிங். vii, 129.]

ஏங்கல்—ஒலித்தல், மயிற்குரல், இளைத்தல், அழுதல், இரங்கல். [1: திவா. x, 171. 2: பிங். viii, 8. 3: வழக்கு. 4: திவா. ix, 32. 5: அக.]

தூங்கல்—யானை, தாழ்தல், நடித்திடல், சோம்பு, உறங்கல், தூங்குதல். [1: திவா. iii, 4. 2, 3: திவா. xi, 132. 4: திவா. viii, 164. 5: வழக்கு. நிகண்டுகளில் தூங்கல் நிரம்பாத்தூக்கம் என்று படிக்கப்பட்டுளது. 6:]

தேங்கல்—ததும்பல், திடுக்கிடல். [1-2: அக.]

நீங்கல்—பிரிதல், செல்லுதல். [1: சூடா. ix, 43. 2: திவா. ix, 38.]

102. வாங்கல் வளைதல் கொளலிழுத்தல் சார்ங்க மால்வில் விற்பொது வாம்
வீங்கல் பருத்த லேக்கறற்பேர் வேங்கை புலிபொன் னோர்மரப் பேர்
ஆங்கவ் விடத்தோ டொப்பென்ப ஊங்குவ் விடமுன் னதமிகுதி
பாங்கு முறைமை யுரிமையிடம் பக்க மழகு நன்மைப்பேர்.

வாங்கல்—வளைதல், கொள்ளல், இழுத்தல். [1-3: அக.]

சார்ங்கம்—திருமால் வில், விற்பொது. [1-2: 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌧𑌨𑍁𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. ii, 48.]

வீங்கல் — பருத்தல், ஏக்கறல். [1: அக. 2: வழக்கு. 'சோற்றுக்கு வீங்கி.']

வேங்கை—புலி, பொன், ஓர் மரம். [1-3: பிங். x, 1071.]

ஆங்கு—அவ்விடம், ஒப்பு. [1: சூடா. xi, ௫, 2. 2: பிங். vii, 531.]

ஊங்கு — உவ்விடம், உன்னதம், மிகுதி. [1,2: அக. 3: சூடா. viii, 7.]

பாங்கு—முறைமை, உரிமை, இடம், பக்கம், அழகு, நன்மை. [1: அக. 2, 4, 5: திவா. xi, 162. 3: பிங். iv, 272. 6: வழக்கு.]

103. *தூங்காமை சோர்வில் விழிப்புடைமை சோம்பின்மை*
ஆங்காரஞ் சுட்ட கரித்திர ளகங்காரம்
காங்கேயம் பொன்முத்தக் காசுகம லத்தின்வேர்
காங்கேயன் தெய்வ விரதன்கந் தக்கடவுள்.

தூங்காமை—சோர்வில்லாத விழிப்புடைமை, சோம்பின்மை. [1: சோர்வில்லாமை அரசர்குணங்களுள் ஒன்று—அக. விழிப்புடைமை வேறு பொருளுமாகலாம். 2: தூங்கல் சோம்பு, அஃதின்மை தூங்காமை.]

ஆங்காரம்—சுட்ட கரித்திரள், அகங்காரம். [1: அங்கார: — ஸ. அக. 2: அஹங்கார: என்னும் சொல்லின் தற்பவம்.]

காங்கேயம்—பொன், முத்தக்காசு, தாமரையின் வேர். [1-3: காங்கேயம் ஸ்வர்ண-முக்தயோ:; கசேரு-ணி — ச. ஸ. iii, 478. கசேரு— ஒருவகைப் புல்லின் வேர். தாமரைவேர் என்றதற்கு ஆதாரம் ஏற்படவில்லை.]

காங்கேயன்—பீஷ்மன், கந்தக்கடவுள். [1-2: காங்கேயோ காங்க- வத்ஸ-ஜ-ஷ்ம-யோ:—ச. ஸ. iii, 478.]

சகர வெதுகை

104. கசடுகுற் றங்க ளங்கங் கசிபுகூ றையுஞ்சோ றும்பேர்
அசதிகற் பிலாண யச்சொல் அசந்திமல் லிகைதீச் சட்டி
அசநிவச் சிராயு தந்தீச் சட்டியோ டனலே றென்ப
அசமூவாண் டுறுநெல் லாடாம் அசுபமே தீமை பாவம்.

கசடு—குற்றம், களங்கம். [1, 2: பிங் x, 231.]

கசிபு — கூறை, சோறு. [1, 2: கஶிபுர்போ4ஜநாச்சா2த3நயோ: — அ. ஸ. iii, 433.]

அசதி—கற்பிலாள், நயச்சொல். [1: அஸதீ—ஸ. அக. 2: திவா. x, 56.]

அசந்தி — மல்லிகை, தீச்சட்டி. [1, 2: ஹஸந்தீ ...; ஶாகிந்யங்கா3ரதா4ந்யாஸ்து—அ. ஸ. iii, 305, 306.]

அசநி—வச்சிராயுதம், தீச்சட்டி, இடி, [1, 3: அஶநிர்வஜ்ரவித்3யுதோ:—அ. ஸ. iii, 348. வித்3யுத் சாதாரணமாக மின்னல் என்று பொருள்படினும் இடி யென்னும் பொருளும் ஸ. அக. யிற் காணப்படுகின்றது. 2: ஹஸந்யங்கா3ரதா4நீ—வை. 163, 109.]

அசம்—மூவாண்டுறு நெல், ஆடு. [1: சூடா. xi, ச, 9. 'அஜ' ஓர் நெல்—ஸ. அக. 2: அஜ:—அ. கோ. III, iii, 30.]

அசுபம்—தீமை, பாபம். [1, 2: அஶுப4ம்—ஸ. அக.]

105. கசமத கயம்வ றட்புண் டலைமயிர் கட்டு நாற்பேர்
குசமரப் பொதுத ருப்பை கொங்கைநீர் தாம்போர் தீவாம்
நிசமெய்நித் தியந்த னுது நிசைமஞ்ச ளிராத்தி ரிப்பேர்
விசனென்ப மனுட னுய்கன் விசிகந்தோ மரமம் பென்ப.

கசம்—மதயானை, வறட்புண், தலைமயிர், கட்டு. [1: இ
ப4ஜா : — அ. கோ. II, viii, 34. ப4ஜ: யானையென்றுதான் பொருள்படும். கயத்திற்கு வேறு பொருள்களு முண்மையின் அவற்றை நீக்கற்கு மத மென்னும் அடை கொடுக்கப்பட்டது போலும். 2-4: கச: ஶுஷ்கவ்ரணே கேஶே ப3ந்தே4—அ. ஸ. ii, 54.]

குசம்—மரப்பொது, தருப்பை, கொங்கை, நீர், தாம்பு, ஓர் தீவு. [1: குஶொ ஜ்ரூஶெ—அ. ஸ. ii, 66. 2, 4: குஶொ ... உஜெ..., ...குஶம் —அ. ஸ. ii, 532. 3: ஸூநெள குசெள—அ. கோ. II, vi, 77. 5, 6: குஶொ ... யொக்த்ரெ த்வீபெ—வி. ஞு. ம, 2.]

நிசம்—மெய், நித்தியம், தனது. [1: அக. 2, 3: நிஜொ நிதெ ஸ்வகீயெ ச—அ. ஸ. ii, 70.]

நிசி—மஞ்சள், இராத்திரி. [1, 2: நிஶா ஹரித்ராயா ராத்ரௌ —அ. ஸ. ii, 537.]

விசன் — மனிதன், வணிகன். [1, 2: விஶொ மநுஷ்யெஶொ வெஶ்ஶ விஶொ மநுஷ்யெஶொ நரா:—ஶா. கோ. 283.]

விசிகம்—இருப்புலக்கை, அம்பு. [1: 2: விஶிவெஷ்டாஶெர ஶரெ —நா. ர. iii, 66.]

106\. அசிபடைக் கலம்வா ளோரா றவமதிச் சிரிப்பு மாகும்
குசியிரும் பாற்செ யப்பட் டதுகொடு வினைஞன் மத்தன்
மிசிசடா மாஞ்சி யோமம் சதபுட்பை சதபுப் பிப்பேர்
வசியுடற் றழும்பு கூர்மை கழுமுள்வாள் வசிய மென்றும்.

அசி—படைக்கலம், வாள், ஓர் நதி, அவமதிச் சிரிப்பு. [1: சூடா. xi, ச, 3. 2, 3: அஸி: வர்ஜ நதீஷிதி நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காட்டப்பட்டுளது. — அ. ஸ. ii. 4: திவா. ix, 272.]

குசி—இரும்பாற் செய்யப்பட்டது, பாபி, வெறியன். [1: குஶீ லொஹவிகாரெ—அ. ஸ. ii, 532. 2, 3: குஶாவே குசிபோலும். இவை யிரண்டும் ஒரு பதத்தின் பேதங்களே. குஶா பாபிஷ்டெயொ:— வி. ஞு. ம, 2.]

மிசி—சடாமாஞ்சி, ஓமம், சதபுட்பை, சதபுப்பி. [1-4: மிஸி: ஸ்த்ரீ ஜடாமாம்ஸெஶ ஶதபுஷ்பாஜமொதயொ: — வி. ஞு. ஸ, 12.]

வசி—உடற்றழும்பு, கூர்மை, கழுக்கடை, வாள், வசியம். [1: பிங். x, 981. 2, 5: திவா. xi, 200. 3: அக. 4: வஶீ:—ஸ. அக.]

107. உசிதமே மிதம்நி யாயம் யோக்கியம் பழக்க நாற்பேர்
கசிதலூ றுதலி ரங்க லுருகல்வேர்த் திடல்க வன்றல்
சசியமே பயிருங் காயும் சசிவன்மந் திரிச காயன்
அசிரங்காற் றுடல்சத் தாதி விடயந்தீ தவளை முற்றம்.

உசிதம்—மிதம், நியாயம், யோக்கியம், பழக்கம். [1, 3, 4: உசிதம் ... ஸஹ்யேத் இதி யத்நேऽபி—ஸ. வ. iii, 242. 2: உசிதம் ந்யாய்யம் —வை. 254, 13.]

கசிதல்—ஊறுதல், இரங்கல், உருகல், வேர்த்திடல், கவலைப் படல். [1, 3: அக. 2: அ. வி. நி. 81. 'கசிவு'. 4: சூடா. ix. 14. 'கசிவு'. 5: சூடா. viii, 64. 'கசிவு'.]

சசியம்—பயிர், காய். [1: ஸஸ்யம் — ஸ. அக. 2: வ்ருக்ஷாதீநாம் பலம் ஸஸ்யம்—ஸ. கோ. II, iv, 15.]

சசிவன்—மந்திரி, சகாயன். [1, 2: ஸசிவ: ஸஹாயேऽமாத்யே—ஸ. வ. iii, 708.]

சிரம்—காற்று, உடல், சத்தாதிவிடயம், தீ, தவளை, முற்றம். [1-3, 5, 6: அஜிரம் தர்துரே காயே விஷயே ப்ராங்கணேऽநிலே—ஸ. வ. iii, 512. 4: அஶிரோ ... அக்நௌ—ஸ. வ. iii, 512.]

108. சுசிரமே நெருப்புப் பள்ளந் தொளைதொளைக் கருவி யும்பேர்
விசிரம்பம் பத்தி நேயம் விளையாட்டுக் கலக மென்ப
சிசுவென்ப குழந்தை குஞ்சாம் பசுபதி சிவன்றீத் தெய்வம்
பசுவுயி ரான்வெள் ளாட்டாண் பிரமத கணம்ரு காதி.

சுசிரம் — நெருப்பு, பள்ளம், துளை, துளைக்கருவி. [1-4: ஶுஷிரம் வாத்யரந்த்ரயோ:, ஶுஷிரோऽக்நௌ ஸரந்த்ரே து—ஸ. வ. iii, 607.]

விசிரம்பம் — பத்தி, நேயம், விளையாட்டுக்கலகம். [1-3: விஸ்ரம்ப: கேலிகலஹே விஶ்வாஸே ப்ரணயே—ஸ. வ. iii, 451.]

சிசு—குழந்தை, குஞ்சு. [1: ஶிஶு: — ஸ. அக. 2: ஶிஶு:— ஸ. கோ. II, v, 38.]

பசுபதி—சிவன், அக்கினிதேவன், [1-2: பஶுபதி: பிநாகிநி ஹுதாஶநே—ஸ. வ. iv, 121.]

பசு—உயிர், ஆன், வெள்ளாட்டின் ஆண், சிவகணம், மிருக முதலியன. [1: பஶு: — ஸ. அக. 2: பிங். x, ~~720.~~ 3-5: பஶுஸ்ஸாமே க்ரு-மாதிஷு, ஸ்ரு ... வ—ஊ. வு. ii, 537.]

109. பிசுளம்நீர்க் காக்கை காஞ்சி மரமும்நீர்க் கடம்பும் பேசும்
இசைபண்சொல் லொலிபு கழ்ப்பேர் மிசைமேல்சோ றுயர்ச்சி [மேடு
கசைபரி முகத்தின் றாம்பு கரிணிசட் டுவஞ்ச வுக்காம்
தசைவத்தி யூன்முன் றானை யவத்தைகோட் களின்ற சைப்பேர்.

பிசுளம்—நீர்க்காக்கை, காஞ்சிமரம், நீர்க்கடம்பு. [1-3. விஜ்ஜலோ ... — ஊ. வு. iii, 662.]

இசை—பண், சொல், ஒலி, புகழ். [1: அக. 2-4: பிங். x, 128.]

மிசை—மேல், சோறு, உயர்ச்சி, மேடு. [1, 4: பிங். x, 934. 2: சூடா. xi, ச, 13. 3: அக.]

கசை—குதிரை முகத்தின் தாம்பு, பெண்யானை, சட்டுவம், சவுக்கு. [1, 4: கஶா ... நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காட்டப்பட்டுளது.—ஊ. வு. ii. 2: கஶா ...—ஊ. வு. ii, 55. 3: ... —ஊ. வு. ii, 67.]

தசை—வத்தி, ஊன், முன்தானை, அவத்தை, கிரகங்களின் தசை. [1, 3, 4: தஶா ... — ஊ. வு. ii. 536. 2: திவா. iii, 127. 5: தஶா—ஸ. அக.]

110. பசைபிசின் பசையி லாபம் பற்றிச்சை பசைவு சாரம்
அசைதலே துவளல் சோம்ப லாடலோ டுலாவல் தங்கல்
விசையனோர் வடுகன் மாலின் றுவாரிகன் விடையோன் பார்த்தன்
விசையையம் பிகைதற் பாங்கி சயைத்திதி வீரச் செல்வி.

பசை—பிசின்[1], பசை[2], இலாபம்[3], பற்று[4], இச்சை[5], பசைவு[6], சாரம்[7]. [1, 2, 4, 6, 7: அக. 3, 5: நிக. 77.]

அசைதல்—துவளல், சோம்பல், ஆடல், உலாவல், தங்கல். [1, 2, 4: அக. 3, 5: திவா. xi, 2.]

விசையன்—ஓர் வைரவன், திருமாலின் வாயில்காவலன், சிவன், அருச்சுனன். [1: 2: விஜய:— ஸ. அக.; அக. 3: பிங். ii, 89-ல்

விசயன் உருத்திரர் பதினொருவரில் ஒருவன் பெயராகப் படிக்கப்பட்டுளது. 4: விஜயோ ...; வாரேறு—சு. ஸு. iii, 496, 497.]

விசையை—அம்பிகை, அம்பிகையின் பாங்கி, சயைத்திதி, துர்க்கை. [1-3: விஜயோமோதக்ஷதேவ்ராஷ்யாவஷி — சு. ஸு. iii, 497. 4: விஜயா—ஸ. அக.]

111. விசர்க்கமே மலங்க ழித்தல் கொடைதள் ளி விடல்வி டுத்தல்
இசித்தலீழ்த் திடலு ரித்த லிணுங்குதல் சிரித்த னாற்பேர்
விசித்திரம் பலநி றம்பே ரழகொடு வியப்பு மாகும்
இசைத்தலே புணர்த்தல் கட்டல் சொல்லலோ டொலித்த லென்ப.

விசர்க்கம்—மலங்கழித்தல், கொடை, தள்ளிவிடல், விடுத்தல். [1, 3: விஸர்க:—ஸ. அக. 2, 4: விஸர்கா...த்ராகனடயோ:—சு. ஸு. iii, 121.]

இசித்தல் — இழுத்திடல், உரித்தல், இணுங்குதல், ல. [1, 3, 4: அக. இணுங்குதல் முரித்தல். 2:]

விசித்திரம் — பலநிறம், பேரழகு, வியப்பு. [1-3: விசித்ர:—ஸ. அக.]

இசைத்தல்—புணர்த்தல், கட்டல், சொல்லல், ஒலித்தல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 143. 4: திவா. x, 171.]

112. நிசர்க்கமே படைப்பி யற்கை நீசனே குறளன் றாழ்ந்தோன்
ஓசித்தலே யொடித்தல் சாய்த்த லூசலூ சுதலூஞ் சற்பேர்
நசித்தல்கே டுறலி றத்தல் நாசமே மரணங் கேடாம்
அசைத்தல்கட் டிடலாட் டற்பேர் ஆசையே திசையோ டிச்சை.

நிசர்க்கம் — படைப்பு, இயற்கை. [1, 2: நிஸர்க: ஸ்ருஷ்டௌ ஸ்வபாவே—சு. ஸு. iii, 114.]

நீசன்—குறளன், தாழ்ந்தோன். [1, 2: நீச: வர்ஷீயஸி த்ருஷ்ட—நா. ரு. ii, 52.]

ஓசித்தல்—ஒடித்தல், சாய்த்தல். [1: திவா. ix, 25. 2: அக.]

ஊசல்—ஊசுதல், ஊஞ்சல். [1: அக. 'பதனழிதல்'. 2: பிங். vi, 569.]

நசித்தல்—கேடுறல், இறத்தல். [1, 2: நஶ் —ஸ. அக.]

நாசம்—மரணம், கேடு. [1, 2: நாஶ: ...மரணே ஸம்பத்க்ஷயே
ஸ. ii, 536.]

அசைத்தல்—கட்டல், ஆட்டல். [1: திவா. ix, 142. 2: அக.]

ஆசை—திசை, இச்சை. [1-2: ஆஶா ககுபி த்ருஷ்ணாயாம்—
அ. ஸ. ii, 530.]

113. மசகங் கொசுக்குத் திரநோய்ப்பேர் வசிரங் கசதிப் பலியுப்பாம்
விசதந் தூய்தா னதுவெண்மை விசரங் கூட்டம் படர்ச்சிகொலை
தசநங் கவசம் பல்லென்ப சுசம மெனல்சுந் தரமுவமை
வசம தீநம் பிரபுத்வ மின்மை வாஞ்சை சென்மமுமே.

மசகம்—கொசு, குத்திரநோய். [1, 2: மஶக: க்ஷுத்ரஜந்து-
ரோகயோ:—அ. ஸ. iii, 72.]

வசிரம் — ஆனைத்திப்பலி, உப்பு. [1, 2: வஶிர: ஸாமுத்ர, ...
ஹஸ்திபிப்பல்யோ: க்லீபெ(அ)பி லவணே ஸ்ம்ருத:—மே. ர, 208.]

விசதம்—தூய்தானது, வெண்மை. [1, 2: விஶதோ ஜவலே ...
ஶுப்ரே—நா. ர. iii, 226.]

விசரம்—கூட்டம், படர்ச்சி, கொலை. [1, 2: விஸரஸ்து ஸமூ-
ஹே ப்ரஸரே(அ)பி ச—அ. ஸ. iii, 598. 3: விஶர: — அ. கோ. II, viii,
115.]

தசநம் — போர்க்கவசம், பல். [1, 2: தஶந: ... தந்தே கவசே
—மே. ந, 74.]

சுசமம்—அழகு, உவமை. [1, 2: ஸுஷமம் ருசிரே ஸமே—
அ. ஸ. iii, 467.]

வசம்—அதீனம், பிரபுத்துவமின்மை, வாஞ்சை, சென்மம். [1, 2:
ஆயத்தத்வப்ரபுத்வே வஶ: — த்ரி. ஶே. III, iii, 433. 'ஆயத்தத்வம்
அதீநதா. வஶீஸம்ஸாரவர்தநா: ஸ்வப்ரபுத்வம் ஸ்வாதீநத்வம் தயோ:'
என்பது வியாக்கியை. ஆயத்ததாயாமாயத்தே ப்ரபுத்வே ச வஶம் விது:
— ஶா. கோ. (50) த்திலும், அ. ஸ., வி. ப்ர., மே., ஶ. கோ., நா. ர.
முதலிய பல கோசங்களிலும் வஶ என்பதற்குப் பிரபுத்துவம் பொருளா
யுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3, ஸ்பாஹாயாமபி வஶ: — ஶா. கோ.
737. 4: வஶ:—ஸ. அக.]

114. அசல மலையாப் பசைவின்மை யசிர னருக்கன் கனல்கவந்தன்
குசன்மத் தன்செவ் வாய்நரகா சுரனி ராம குமாரன்பேர்
விசிகை பாரக் கோல்வைத்ய சாலை வீடு தெருக்கருத்தாம்
அசிதஞ் சிரிக்கின் றதுகருமை வெலக்கூ டாத தலர்ந்ததுமே.

அசலம்—மலை, ஆப்பு, அசைவின்மை. [1, 2: ஈவஶஸ்த-ூ ஷிஸி-க்ஷீஶயோ:— ஈ. ஸ. iii, 617. 3: ஈவஶ—ஸ. அக.]

அசிரன் — சூரியன், அக்கினி, கவந்தன். [1-3: ஈஶிரோ௨ரூ ரா௲ஸெ௨ஜ்ள—ஈ. ஸ. iii, 512.]

குசன்—மத்தன், செவ்வாய், நரகாசுரன், இராமகுமாரன். [1, 4: கூ-ஶோ ரா௨ஸ-ூெத ... ஓத்யோ:—ஈ. ஸ. ii, 532. 2, 3: கூ-ஜோ ..., கூரோ நரகஜெ௨தெ௫ வ—ஈ. ஸ. ii, 66.]

விசிகை—கடப்பாரை, வைத்தியசாலை, வீடு, தெரு, கருத்து. [1, 4: விஶிவா வநித்ரகாயாஂ ரயஹ்ரயாஃ—ஈ. ஸ. iii, 104. 2, 5: அக. 3:
]

அசிதம்—சிரிக்கின்றது, கருமை, வெல்லக்கூடாதது, அலர்ந்தது. [1, 4: ஹஸித— ஸ. அக. 2: கூஷ்ண ... ஈஸித ... — ஈ. கொ. I, v, 14. 3: ஈஜித—ஸ. அக.]

115. நிசிதம் நிறைவு கூர்த்ததுமாம் நிசுள மெய்ப்பை நீர்க்கடம்பு
சசிய கம்வா ளொடுதெங்கின் பேதஞ் சசிய நிறத்துமணி
கசியங் கசையி னடிக்குசித மூளது பரியி னிடைகள்ளாம் [பேர்.
பிசுவோர் கண்ணேய் பஞ்சோர்கள் பிசுநன் கோளன் றுட்டன்

நிசிதம் — நிறைவு, கூர்த்தது. [1: நிஶிதஶாஸிெத — வெ. 210, 230. 2: நிஶிதஃ—ஈ. கொ. III, i, 91. சாணை முதலியவற்றால் கூராக்கப்பட்டது.]

நிசுளம் — உடற்பை, நீர்க்கடம்பு. [1, 2: நிவ-ூஶஸ்த்வஜ்ஜஶெஜுள நிசொஶெக—ஈ. ஸ. iii, 651.]

சசியகம் — வாள், தெங்கின் பேதம், சசியநிறத்து மணி. [1-3: ஸஸ்ஹ்கஸ்ஹ்ரஜ்ஜணள வஜ்ர நாரிகெஶஸ்ஹ் வாஜ்ரோ — வி. ஶ்ரு. க, 121.]

கசியம்—கசையின் அடிக்கு உசித மூளது, குதிரையின் இடை, கள். [1-3: கஶ்யம் மத்³யே கஶார்ஹே ச ஹயமத்⁴யே ச ஶஸ்யதே—ஶா. கோ. 592.]

பிசு—ஓர் கண்ணோய், பஞ்சு, ஓர் கள். [1-3: பிசுஸ்தூலே ச ஸௌராஷ்ட்ரே, குஷ்ட²பே⁴தே³—நா. ர. ii, 49. ஸௌராஷ்ட்ரே என்பது ஓர் கள் எனப் பொருள்செய்யப்பட்டது. ஆயினும் பிசுஸ்தூலே ச கஷ்டே ச குஷ்ட²பே⁴தே³ஸௌராஷ்ட்ரே என்னும் வி. ப்ர. (ச, 3) கோசத்திலும், மே. யிலும் 'ஸௌ' வுக்கு முன் அவக்கிரகம் காணப்படுகிறது. ஸ. அக. யிலும் அசுரன் என்னும் பொருள் உளது. இனி, குட்டரோக மென்னும் பொருள் இங்குக் கண்ணோய் என்று வந்திருக்கிறது. பாடாந்தரங்களால் அப்பொருள் வந்திருக்கக்கூடும்.]

பிசுநன்—கோளன், துட்டன். [1, 2: பிஶுந: ஸூசகே க²லே—ஶ. ஸ. iii, 384.]

116. *பிசண்டமே பசுவி னங்கம் படுக்கையும் வயிறும் பேசும்*
பசுங்கதிர் பீட்டை சோமன் பசும்புல்லைம் பயிர்பச் சைப்புல்
குசும்பமே கமண்ட லம்பொன் குங்குமங் குசும்பைப் பூவாம்
அசும்பென்ப கிணறூற் றுப்பொல் லாநிலம் வழுக்குப் பூமி.

பிசண்டம்—பசுவின் அங்கம், படுக்கை, வயிறு. [1-3: பிசண்ட³: ஸ்யாத் பஶ்வங்கே³ ஶய்யாயாம் ஜட²ரே(அ)பி ச—நா. ர. iii, 112.]

பசுங்கதிர்—இளஞ்சூல், சந்திரன். [1: பிங். ix, 330. 2: பிங். ii, 133.]

பசும்புல் — பசுமையான பயிர், பச்சைப்புல். [1: திவா. iv, 184. 'பயிர்.' 2: பிங். ix, 348.]

குசும்பம் — கமண்டலம், பொன், குங்குமம், குசும்பைப்பூ. [1, 2, 4: குஸும்பம் து ஶாதகும்பே⁴ ஸ்யாத்குஸும்பா⁴யாம் கமண்ட³லௌ—ஶ. ஸ. iii, 446. 3: குங்குமே ... குஸும்பே⁴—வை. 259, 50.]

அசும்பு—கிணறு, ஊற்று, பொல்லாநிலம், வழுக்குப்பூமி. [1: திவா. v, 64. 2: திவா. v, 65. 3: திவா. v, 77. 4: அக.]

117. *வசந்த தூத மென்பகுயில் மாம ரம்பஞ் சமராகம்*
வசந்தத் தென்ற லோரிருது வாச வன்றன் மாளிகையாம்
வசந்தன் மதந தளபதியோர் கூத்து வசந்த விழாமதநன்
தசும்பு கடாரங் குடமென்ப விசும்பு திசைவிண் முகில்சுவர்க்கம்.

வசந்ததூதம்—குயில், மாமரம், பஞ்சமராகம். [1-3: வஸந்ததூதஃ-ஞூத ஞூதெ கெ ஷிகெ வஞூரோமெ—ஸ. ஸ. v, 21.]

வசந்தம்—தென்றல், இளவேனில், இந்திரன் மாளிகை. [1: திவா. i, 42. இதிலும் மற்றை நிகண்டுகளிலும் தென்றலின் பெயர் வசந்தன் என்றே வந்துளது. வசந்தம்—அக. 2: வஸந்தஃ—ஸ. கொ. I, iv, 18. 3: வெஜயந்தஃ என்பது இந்திரன் மாளிகையின் பெயர். அதன் தற்பவம் வசந்தமாகு மென்று தோன்றுகின்றது. ஸ்ராஸாதோ வெஜயந்தஃ என்பது ஸ. கொ. I, i, 49. அக. யில் வசந்தம் என்றற்கு இப்பொருள் காணப்படுகிறது.]

வசந்தன்—மதனதளபதி, ஓர் கூத்து, வசந்தவிழா, மன்மதன். [1: வஸந்தஃ—ஸ. அக. 2: அக. 3: வஸந்தோத்ஸவ:—ஸ. அக. சுருக்கமாய் வசந்தன் என நின்றதுபோலும். 4: பிங். ii, 53.]

தசும்பு—மிடா, குடம். [1: திவா. vii, 262. 2: திவா. vii, 259.]

விசும்பு—திசை, ஆகாசம், மேகம், சுவர்க்கம். [1: திவா. v, 6. 2: திவா. i, 36. 3. திவா. i, 147. 4: திவா. v, 2.]

118. வசதிமரு தத்தூர்வீ டிராத்திரிநல் லிடமாம்
வசுகமெருக் குச்சிவமல் லிகையளத்துப் பும்பேர்
முசலிநிலப் பனையோந்தி யுடும்புவிட் டுடும்பு
முதலைகே தகிபலபத் திரராம னென்ப
விசல்லியைவண் டானப்பெண் சிவதைநே பாள
விதைசீந்தி நாகணந்தி காந்தள்குப்பை மேனி
அசனயன்மா யோன்சிவன்மன் மதனிரகு சுதன்பேர்
அசிதன்வெலற் கரியோன்மா யவன்சனிநீ னிறத்தோன்.

வசதி — மருதநிலத்தூர், வீடு, இராத்திரி, நல்லிடம். [1: திவா. v, 103. 2-4: வஸதிஃ ஸ்ராஷவஸ்யோஃ நிஶாயாம் வஸனே வி வ — ஸ. ஸ. iii, 283.]

வசுகம்—எருக்கு, சிவமல்லிகை, அளத்து உப்பு. [1-3: வஸுகம் வஸுகஃ; ஶைவகெ வஸுகஸ்து ஸ்ராஷிவஸெ்லாகவலு யோஃ — ஸ. ஸ. iii, 85, 86. ஶைவகம்—ஶைவகலவணம். ஶிவமலீ—கொக்குமந்தாரை.]

முசலி—நிலப்பனை[1], ஓந்தி[2], உடும்பு[3], பல்லி[4], முதலை[5], தாழை[6], பலராமன்[7], [1, 4: ஜஸலீ தாலமூலீ ... ஹாஜஶமாலிகா—ஸ. ஸ.

iii, 672. 2: சூடா. iii, 28. 3: சூடா. iii, 29. 5: ஶோபா ... லக்ஷ்மீ— வை. 150, 51. 6: அக. 7: ஸம்பத்: ..., ...; ... லக்ஷ்மீ—அ. கோ. I, i, 24, 25.]

:ல்லியை — பெண் வண்டானம்[1], சிவதை[2], நேபாளவிதை[3], சிந்தி[4], நாகணந்தி[5], காந்தள்[6], குப்பைமேனி[7]. [1: 2-4, 7: விஶல்யா- க்ரிமிவிஷக்னீ மாஷா-குடீசீ வாபாரவா வ — வை. ய, 107. 5: 6:]

அசன்—பிரமன், திருமால், சிவன், மன்மதன், இரகுமகன். [1-5: அஜ: ... ஹரே விஷ்ணௌ ரகுஜே வேதஸி ஸ்மரே—அ. ஸ. ii, 64.]

அசிதன்—வெல்லற்கரியோன், திருமால், சனி, நீலநிறத்தோன். [1, 2: அஜித: ... விஷ்ணாவஜிஜ்ஞே — அ. ஸ. iii, 229. 3: அஸித: ... ஶநைஶ்சர:—வை. 19, 69. 4: க்ருஷ்ண ... அஸித ... — அ. கோ. I, v, 14. அஸித: கறுப்பு. அசிதன் கருநிறத்தன்.]

119. சுசிவெண்மை சுத்தமந்த்ரி முதிர்வேனி லாடி
தூயதுமுச் சுடர்கழிவு படாததுசிங் காரம்
வசுகிரணங் குபேரனனல் சிவமல்லி தநம்நீர்
மணிமதுரம் வறட்சிதும்புக் கயிறுதான் முதலோர்
வசைமிருதி கணவன்றன் சோதரிபெண் ணூனை
மகள்பெண்மலட் டாவசம்பு நிணம்பழிச்சொல் குற்றம்
விசையமார்த் தாண்டமண் டலம்வெற்றி தெய்வ
விமாநஞ்சற் கரைகடுக்கா யோர்சிவா கமமே.

சுசி—வெண்மை[1], சுத்த மந்திரி[2], முதிர் வேனில்[3], ஆடிமாசம்[4], தூயது[5], சூரிய சந்திர அக்கினி[6], கழிவுபடாதது[7], சிங்காரம்[8]. [1-8: ஶுசி: ஶுக்லே விதேऽனலே, க்ரீஷ்மாஷாடாநுபஹதேஷூபதா- ஶுத்தே ஶ்ருங்காரே — அ. ஸ. ii, 59, 60. இதில் அனலே என்பது அக்கினியை மாத்திரங் குறிக்கின்றது. ஶுசிர்க்ரீஷ்மாக்நிஶ்ருங்காரேஷ்வா- ஷாடே ஶுத்தமந்த்ரிணி ... — வை. வ, 10. இஃது இன்னுந் தெளிவாகச் சில ...ென்றது. ஶுசி: ... வஹ்நாஷாடஹரார்க்கேஷு ... ரவௌ—நா. ர. ii. 54. இது முச்சுடர்களின் பெயர்களையும் தந்தது.]

வசு—கிரணம்[1], குபேரன்[2], அக்கினி[3], சிவமல்லி[4], செல்வம்[5], நீர்[6], மணி[7], மதுரம்[8], வறட்சி[9], தும்புக்கயிறு[10], தான்முதலியோர்[11]. [1-3, 5, 7-11:

வஸுஸ்ஸ்த்ரௌ தேவதேவஸ்ய நரவே ராஜ்ஞி, யோக்த்ரு ஸர்வேஷ வஸு ஷ்வாதௌ ரத்ந வ்ருத்தியேஷு யமே ந — ச. வ. ii, 577. நரவ: அரச னைக் குறிக்குமாயினும் இங்குக் குபேரன் என்று பொருள் பண்ணப்பட் டது. ஸ. அக. களில் நரவத: யென்பது குபேரன் பெயராகக் காட்டப் படுகின்றது. 4: ஸிவசீஜ ... வஸு: — ச. கோ. II, iv, 81. 6: வஸு தொயெ—வெ. 236, 155. 11: பிங். ii, 90.]

வசை — [1], கணவன் சோதரி[2], பெண் ஆனை[3], மகள்[4], பெண்[5], மலட்டுப்பசு[6], வசம்பு[7], கொழுப்பு[8], பழிச்சொல்[9], குற்றம்[10]. [1: 2, 9, 10: அக. 3-6: வஸா நாரீ வந்த்யா வஸா ஹஸ்திந்யாம் உஹிதரி — ச. வ. ii, 540. 7: வசா — ச. கோ. II, iv, 102. 8: மேதஸ் வபா வஸா—ச. கோ. II, vi, 64.]

விசையம்—சூரிய மண்டலம், வெற்றி, தெய்வ விமானம், சர்க் கரை, கடுக்காய், ஓர் சிவாகமம். [1, 6: அக. 2, 3: விஜயோ ஜயே; ... விமாநே—ச. வ. iii, 496, 497. 4: திவா. vi, 106. 5: விஜயா—ஸ. அக.]

120. *பசநம் பாகஞ் செயல்வழி பாடு*
வசநம் வார்த்தை வசித்தல் மனை துகில்
தசமி பத்தாந் திதிகூன் கிழவன்
குசலம் நன்மை சமர்த்துப் புண்ணியம்.

பசநம்—சமைத்தல், வழிபாடு. [1: ரந்தநம் பசநம் — வெ. 194, 63. 2: யஜநம்—ஸ. அக.]

வசநம்—வார்த்தை, வசித்தல், வீடு, ஆடை. [1: ஜநவாதஸ்து வசநம்—வெ. 33, 67. 2, 4: வஸநம் வாஸவஸ்த்ரயோ:—நா. ர. iii, 243. 3: வஸநம்—ஸ. அக.]

தசமி — பத்தாந்திதி, கூன்கிழவன். [1: தஸமீ—ஸ. அக. 2: தஸமீ 91 முதல் 100 வயதுவரை யுள்ள காலம் — ஸ. அக. வர்ஷீயாந் தஸமீ ஜ்யாயாந்—வெ. 201, 7.]

குசலம் — நன்மை, சாமர்த்தியம், புண்ணியம். [1-3: குஸலம் க்ஷேமபுண்யயோ:, பர்யாப்தௌ — ச. வ. iii, 630. டீகைகாரர் பர்யாப்தி: ஸாமர்த்யம் என்றெழுதியிருக்கிறார்.]

121. அசமோ தையி லவம்பிசி னோமம்
சசம்வெள் ளுலோத்தி ரம்முயல் போளம்
சசியிந்தி ராணி சதாவரி சந்திரன்
விசிபத் மச்சுருள் விரதியர் பீடம்.

அசமோதை—இலவம்பிசின், ஓமம். [1, 2: அஜமோதா தத்ரு- ஷ்டா நிர்ஹ்ராஸ்யாதுவோதவி வ—நா. ர. iv, 66.]

சசம் — வெள்ளுலோத்திரம், முயல், போளம். [1-3: ஶஶ: பபோள; லோத்ரே ஶோத்ரெ—க. ஸ. ii, 541, 542.]

சசி—இந்திராணி, சதாவரி, சந்திரன். [1, 2: ஶசீந்த்ராணீ ஶதாவ- ர்யோ:—க. ஸ. ii, 59. சதாவரி தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு. 3: ஶஶீ சந்த்ர:—வெ. 19, 47.]

விசி — பத்மச்சுருள், விரதியர்பீடம். [1: விஷம், பிஸம் — ஸ. அக. 2: வ்ருஷீ தா வ்ரதிவிஷ்டரெ—க. ஸ. ii, 559.]

122. குசிகம் படைவாள் தான்றி மராமரம்
ஓசிதல் தளர்த லொடித் லசைவுறல்
விசினி பதுமக் குளம்பது மக்கொடி
சிசிரம் பனிசீ தளமோ ரிருது.

குசிகம்—கலப்பை, தான்றிமரம், மராமரம். [1-3: குஶிகோ ... ஸர்ஜாதெ ஸர்ஜ விபீதகெ—க. ஸ. iii, 25.]

ஓசிதல்—தளர்தல், ஒடிதல், அசைதல். [1: திவா. ix, 28. 2: பிங். vii, 153. 3: அக.]

விசினி — தாமரைக்குளம், தாமரைக்கொடி. [1, 2: பிஸிநீ ... பத்மஷண்டே ஸரஸ்வதி—வெ. 157, 86.]

சிசிரம்—பனி, சீதளம், ஓர் இருது. [1-3: ஶிஶிர: ஶீதகெ ஹிமெ, ருதுபேதெ—க. ஸ. iii, 605.]

123. அசநம் சிரித்தல்வேங் கைத்தரு போசநம்
சிசுக மூல்லமீன் சிஞ்சுமா ரம்மெனும்
பிசுநங் குங்குமங் குறளை பருத்திப்பேர்
குசுமங் கண்ணிநோய் பூப்பழம் பூப்புமே.

அசநம் — சிரித்தல், வேங்கைமரம், போசனம். [1: ஹாஸோ ஹஸநம்—வை. 99, 388. 2: அஸந:—அ. கோ. II, iv, 44. 3: அஶநம் போஜநம் —வை. 167, 204.]

சிசுகம்—உல்லமீன், முதலை. [1, 2: ஶிஶுக: ஶிஶுமாரே ... உலூபிநோர்பி—வி. ஷு. க, 54.]

பிசுநம்—குங்குமம், குறளை, பருத்தி. [1, 2: பிஶுந: ஸூசகே ..., ... பிஶுநம் ச கக்ஷோலே — அ. ஸ. iii, 384. 3. பிஶுந: —ஸ. அக.]

குசுமம்-கண்ணோய், பூ, பழம், பூப்பு. [1-4: குஸுமம் ஸ்த்ரீரஜோ-நேத்ரரோகயோ: ஃலபுஷ்பயோ:—அ. ஸ. iii, 455.]

124. நிசாசர ரரக்கர் கள்வர் நிசாசரி யரக்கி துட்டை
நிசாதந மிடமுண் மைப்பேர் நிசாந்தம்வை கறைவீ டென்ப
நிசாமநங் காட்சி கேள்வி நிசீதம்நள் ளிரவி ராவாம்
நிசாரமே கொடைச மூகந் திரவியம் நியாயஞ் சாரம்.

நிசாசரர்—அரக்கர், கள்வர். [1: நிஶாசரஸ்து ராக்ஷஸே— அ. ஸ. iv, 263. 2: அக.]

நிசாசரி — அரக்கி, துட்டை. [1: நிஶாசரீ — ஸ. அக. 2: நிஶாசரீ ச பாம்ஸுலா—அ. ஸ. iv, 264.]

நிசாதநம்—இடம், உண்மை. [1: பிங். iv, 272. 2: அக.]

நிசாந்தம்—வைகறை, வீடு. [1, 2: நிஶாந்தம் ஸத்மநி ... ப்ரபா-தேபி—அ. ஸ. iii, 262.]

நிசாமநம்—காட்சி, கேள்வி. [1, 2: நிஶாமநம்; நிரீக்ஷணஶ்ரவண-யோ:—அ. ஸ. iv, 178, 179.]

நிசீதம்—நள்ளிரவு, இரா. [1, 2: நிஶீதஸ்து ராத்ரிமாத்ரார்த்த-ராத்ரயோ:—அ. ஸ. iii, 310.]

நிசாரம் — கொடை, சமூகம், திரவியம், நியாயம், சாரம். [1-5: நிகர: ஸாரஸம்பயோ:; ந்யாயதாநவ்ருத்தே வ — அ. ஸ. iii, 561, 562. நிஸ்ஸார: சாரமற்றது என்று பொருள்படும். தமிழகராதிகளும் 'நிசாரம் சாரமற்றது' என்றே யுரைத்தன. ஆயினும் மோனியர் உவில்லியம்ஸ் ஸ.

அக. யில் 'நிஸார (√ ஸ்ரு?) — ஸங்க, ஸார அல்லது ந்யாயதாதவ்ய வித்த என்னும் பொருள்களில் கோசங்களில் காணப்படுகிறது. (நிகர என்பதற்குப் பிழையான பாடம் போலும்)' என்றிருத்தலால் இவ்வாசிரியர்க்கு அப் பாடமே கிடைத்திருக்கவேண்டும். இனி, கொடை யென்னும் பொருள் நிகரத்துக்கு ஸ. அக. களிற் காணப்படுகின்றதாயினும் தாதவ்ய என்பது கொடுக்கற்பாலது என்று பொருள்படும். அதற்கு நியாயமென்னும் பொருள் காணப்படவில்லை.]

125. *விசாகன்செவ் வேளி ரப்போன் நிசாடியே யரக்கி வேசை*
குசாக்கிர மரத்தி னுச்சி முலைக்காம்பு குசநு னிப்புல்
விசாரமீன் றேர்ச்சி சிந்தை விசாரத னறிஞ னூகி
விசாலைபேய்த் துமிட்டி யுச்சை யிநிநகர் விரிவு மாமே.

விசாகன்—முருகக்கடவுள், யாசகன். [1, 2: விஶாகோ யாசகே ஸ்கந்தே—ஸ. ஸ. iii, 105.]

நிசாடி — அரக்கி, வேசை. [1, 2: இரவில் திரிபவள் என்னும் பொருளுடைய ஸ. சொல்லாயிருக்கலாம். ஆயினும் அப்படி ஒரு சொல் ஸ. அக. களிற் காணப்படவில்லை.]

குசாக்கிரம்—மரத்தின் உச்சி, முலைக்காம்பு, தருப்பைநுனி. [1: குஜாக்ரம் — குஜ: மரம் த்ருஶாகீ குட: குஜ: — வை. 45, 9. அதன் நுனி குஜாக்ரம். 2: சூசுகம் து குசாக்ரம் — ஸ. கோ. II, vi, 77. 3: குஶாக்ரம் — குஶம் தருப்பை — ஸ. கோ. II, iv, 166. அதன் நுனி குஶாக்ரம்.]

விசாரம்—மீன், தேர்ச்சி, கவலை. [1: மீநோ ..., விஸார: — ஸ. கோ. I, x. 17. 2: விசார:—ஸ. அக. 3: அக.]

விசாரதன்—அறிஞன், ஊகி. [1, 2: ப்ரகல்பவிதுஷோர்வா விஶாரத:—நா. ர. iv, 68.]

விசாலை—பேய்த்தும்மிட்டி, உச்சயினிநகர், விரிவு. [1-3: இந்த்ரவாருண்யுஜ்ஜயிந்யோர்விஶாலா வ்யாப்தௌ த்ரிஷு — நா. ர. iii, 415. விசாலை பெருங்கொம்மட்டி யென்று வழங்குகின்றது.]

126. *சுசீமஞ்சுக் தரங்கு ளிர்ச்சி மசூரையே சூளை யோர்நெல்*
குசீலவன் கற்றுப் பாடி யக்கிநீத் திரன்வான் மீகி
கசேருவே முதுகி னென்பு கரணைமுத் தக்கா சும்பேர்
அசோகமே திமிசு சோக மல்லதோர் மரம்வெண் சூதம்.

சுசீமம்—அழகு, குளிர்ச்சி. [1, 2: ஸுஷீம: ஶிஶிரெ ரம்யெ—அ. ஸ. iii, 467.]

மசூரை—வேசை, ஓர் நெல். [1, 2: மஸூரா மஸுரா வ்ரீஹி-ப்ரபெதெ பண்யயொஷிதி—வி. ப்ர. ர, 215.]

குசீலவன்—கற்றுப்பாடி, யாகத்தில் அங்கி வளர்க்கும் இருத்துவிக்கு, வான்மீகி. [1-3: குஶீலவஸ்து வாரணெ, ப்ராசெதஸெ யாஜகெ ச—அ. ஸ. iv, 304. ப்ராசெதஸ: வான்மீகி. வி. ப்ர. (வ, 54) குஶீலவஸ்து வாஜ்மீகௌ என்று தெளிவாகச் சொல்லுகின்றது. இதில் யாஜகெ என்னுமிடத்தில் யாஜகேஃபி என்னும் பாடபேதம் நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பிற் காணப்படுகின்றது. அப் பாடமே இவ்வாசிரியர்க்கு அகப்பட்டிருக்கவேண்டும்.]

கசேரு—முதுகெலும்பு, கரணை, முத்தக்காசு. [1-3: கஶேரு பூஷ்டகீகஸெ; த்ருணஜாதௌ கந்தெபெதெ—அ. ஸ. iii, 527, 528.]

அசோகம்—திமிசுமரம், சோகமல்லது, ஓர் மரம், பாதரசம். [1-4: அஶோகௌ கங்கேலிவ்ருக்ஷௌ, நிஃஶோகபாரதௌ வாஶி—அ. ஸ. iii. 1. கங்கேலி என்பது அசோகு. வ்ருக்ஷ: அசோகுக்கும் பெயராயினும் திமிசுக்கும் பெயரென்பது வித்யாரண்ய நிகண்டு வ்ருக்ஷா என்னும் தொடர். (48, 92.) யால் விளங்குகின்றது.]

127\. நிசாசரங் கூகை பாம்பு நரிப்பெயர்
குசீதம் பொலிசை கொடுத்தல் சுசீவநம்
விசேடகம் விசேடஞ் செய்வது திலகம்
விசேடம் நுதற்குறி யவயவஞ் சிறப்பே.

நிசாசரம்—கூகை, பாம்பு, நரி. [1-3: நிஶாசரஸ்து ஸர்பெ ஸ்யாத் உலூகெ ஶ்ருகாலெ ச—அ. ஸ. iv, 263, 264.]

குசீதம்—வட்டிக்குக்கொடுத்தல், சீவனம். [1: குஸீதம் ..., வ்ருத்த்யாஜீவெ—அ. ஸ. iii, 322. 2: குஸீதம் ஜீவநெ—நா. ர. iii, 227. 'சீவநம்' மூலபாடமாயிருந்தது போலும். இனி வட்டிக்குக் கொடுத்துச் சீவித்தலில் கஷ்டமின்றாதலின் சுசீவநமாயிற் றென்றலு மொன்று.]

விசேடகம்—விசேடஞ் செய்வது, திலகம். [1, 2: விஶெஷகஸ்து வர்ணகெ, விஶெஷாயாயகெ வாஶி—அ. ஸ. iv, 34.]

விசேடம்—நுதற்குறி, உறுப்பு, சிறப்பு. [1-3: விஶேஷாஸ்வய-வெ ... திலகேஸ்த்ரிஷ்வகே—நா. ர. iii, 442.]

128. உச்சடை யிடம்பா சாரம் வெள்ளுள்ளி வட்டக் கோரை
எச்சமே குறைவு புள்ளின் மலமகப் பொதுயா கப்பேர்
பிச்சம்புட் சிறகாண் பங்கி வெண்குடை பீலிக் குஞ்சம்
புச்சம்பிற் புறம்வா லென்ப மெச்சல்கொண் டாடல் வாழ்த்தல்.

உச்சடை—இடம்பாசாரம், வெள்ளுள்ளி, வட்டக்கோரை. [1, 2: உச்சடா த்வே ஸமாசாரம் ஸ்ரேஷ்டே ஶஸ்தஸ்ய ச — க. ஸ. iii, 144. இங்கு இடம்பம் ஆசாரம் என இரண்டுபொருள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. வே. அக. யிலும் அப்படியே யிருக்கின்றது. இவ்வாசிரியர்க்கு த்வே-ஸமாசாரம் என்று ஒரு பாடங் கிடைத்திருக்கவேண்டும், 3. உச்சடா — க. கோ. II, iv, 160.]

எச்சம் — குறைவு, பறவையின் மலம், சந்ததி, யாகம். [1, 2: அக. 3: பிங். v, 198. 4: யஜ்ஞ: ... யாக: — க. கோ. II, vii, 13.]

பிச்சம்—பறவையின் சிறகு, ஆண்மயிர், வெண்குடை, பீலிக்குஞ்சம். [1: பிச்சம் பக்ஷே—நா. ர. ii, 58. 2-4: பிங். x, 799.]

புச்சம்—பின்புறம், வால். [1-2: புச்சோஸ்த்ரீ ப்ருஷ்டபாகேஸ்பி வாலேபி—நா. ர. ii, 59.]

மெச்சல்—கொண்டாடல், வாழ்த்தல். [1: அக. 2: சூடா. x, 4.]

129. எச்சன்பா வகன்மு குந்தன் அச்சுதன் மால்கே டில்லோன்
உச்சித னுயர்ச்சி யுள்ளோன் வளர்ந்தோனுற் பந்தன் முப்பேர்
விச்சித்தி சேதங் கைமெய் காட்டபி நயம்வீட் டெல்லை
வச்சிர மோர்யோ கம்வச் சிராயுதம் வயிர மென்ப.

எச்சன் — அக்கினி, திருமால். [1, 2: யஜ்ஞ: ... நாராயணஹுத-தாஶயோ:—க. ஸ. ii, 77.]

அச்சுதன்—திருமால், கேடில்லோன். [1, 2: அச்யுதோ ... கேஶவாஸ்ஸ்ருதயோரபி—க. ஸ. iii, 229.]

உச்சிதன்—உயர்ச்சியுள்ளோன், வளர்ந்தோன், உற்பன்னன். [1-3: உச்சிதம் த்ருப்தஜாதயோ:; ப்ரவ்ருத்தே—க. ஸ. iii, 243, 244.]

விச்சித்தி—சேதம், கைமெய் காட்டு அபிநயம், வீட்டின் எல்லை. [1, 2: விச்சித்தி: ... ஹாவவிச்சேதயோரபி—அ. ஸ. iii, 293. ஸ்ராக் விச்சித்திஸ்து விச்சேதே ஹாவபேதே ச யோஷிதாம், ஸ வாயம் வஸ்த்ராத்ய-தேஹ்ராபோஸாதாவுஸாவயோஷித: — நா. ஸ. ii, 8, 3: விச்சித என்னும் வினை பகு, பிரி என்னும் பொருளதாதலின் விச்சித்தி பகுப்பிற்காகி எல்லைக்கு ஆயிற்றுப் போலும்.]

வச்சிரம் — ஓர் யோகம், வச்சிராயுதம், வயிரம். [1: வஜ்ர:— ஸ. அக. 2, 3: வஜ்ரோஸ்த்ரீ வஹீரயோ:—நா. ர. ii, 369.]

130. அச்செனப தேரி னச்சோ டடையாள முயிரெ ழுத்தாம்
கச்சுரை பூனைக் காலி சிறியகாஞ் சொறிகச் சோலம்
விச்சுவ கருமன் வேதா விகர்த்தநன் றேவ சிற்பி
அச்சுவ தரமோர் நாகங் கோவேறு கழுதை யாமே.

அச்சு—தேரின் அச்சு, அடையாளம், உயிரெழுத்து. [1: அக்ஷோ ரதஸ்யாவயவே—ஹா. கோ. 26. 2: அக. 3: அச் —ஸ. அக.]

கச்சுரை — பூனைக்காலி, சிறுகாஞ்சொறி, கச்சோலம். [1-3: கச்சுரா ஸடீ, உ:ஸ்பர்சா ஸுவிகஸ்பிதீ வ—அ. ஸ. iii, 526. ஸடீ சிறுகச்சோலம் — அ. கோ. II, iv, 154, தமிழுரை. உ:ஸ்பர்சா சிறுகாஞ்சொறி. ஸுவிகஸ்பிதீ—பூனைக்காஞ்சொறி.]

விச்சுவகருமன்—பிரமன், சூரியன், தேவ சிற்பி. [1-3: விஸ்வகர்மா வஹஸ்ராம்யோ தேவஸில்பிநி வேயஸி—நா. ர. iv, 101.]

அச்சுவதரம்—ஓர் நாகம், கோவேறுகழுதை. [1, 2: அஸ்வதரோ நாகபேதே வேஸரே—அ. ஸ. iv, 235.]

131. உச்சுவ லஞ்சிங் காரம் விகசிதம் விளக்கந் தூய்தாம்
விச்சுவா வசுவோ ராண்டோர் கந்தர்வன் விபாவ ரிப்பேர்
இச்சையே யிட்ட மாசை மச்சையே மரக்காழ் மூளை
கொச்சைசீ காழி வெள்ளா டறிஞ்துகூ றுச்சொற் கீழ்மை.

உச்சுவலம்—சிங்காரம், விகசிதம், விளக்கம், தூய்து. [1-4: உஜ்ஜ்வல விகாஸிநி, ஸ்ருங்காரே விஸதே தீப்தே—அ. ஸ. iii, 620.]

விச்சுவாவசு—ஓர் ஆண்டு, ஓர் கந்தர்வன், இரவு. [1: விஶ்வாவஸு: —ஸ. அக. 2, 3: விஶ்வாவஸு: வஸுஷு; நிஶி மத்ஸ்யஹேஷே ச — ஈ. ஸ. iv, 333, 334.]

இச்சை—இஷ்டம், ஆசை. [1: இச்சா — ஸ. அக. 2: இச்சா ... ஜெநாராய:—ஈ. கொ. I, vii, 27.]

மச்சை—மரவயிரம், மூளை. [1: மஜ்ஜா — ஈ. கொ. II, iv, 12. 2: மஜ்ஜா—ஸ. அக.]

கொச்சை—சீகாழி, வெள்ளாடு, திருந்தாச் சொல், சிழ்மை. [1: அக. 2: பிங். viii, 174. 3, 4: அக.]

132. செச்சைவெள் ளாட்டாண் வெட்சி செஞ்சாந்தின் குழம்போர் [மாடம்
பச்சையோர் புதல்பு தன்மால் மரகதம் பசுமை தோலாம்
பொச்சைகா டும்பொ ருப்பும் பொற்றையுங் கரிகா டும்பேர்
மிச்சைபொய் மிடியஞ் ஞானம் விச்சையே மறுகு வித்தை.

செச்சை—வெள்ளாட்டின் ஆண், வெட்சி, செஞ்சாந்தின் குழம்பு, ஓர் மாடம். [1, 2: திவா. xi, 297. 3: சூடா. xi, ச, 5. 4: அக. 'வீட்டின் மேற்பக்கம்' என்றுளது.]

பச்சை—ஓர் புதல், புதன், விஷ்ணு, மரகதம், பசுமை, தோல். [1-4, 6: பிங். x, 721. 'பரிமளப் புதல்' என்றுளது. 5: அக.]

பொச்சை — காடு, மலை, குன்று, கரிகாடு. [1: திவா. iv, 86. 2: திவா. v, 16. 3: திவா. v, 21. 4: திவா. iv, 88.]

மிச்சை—பொய், வறுமை, அஞ்ஞானம். [1: ஶ்ரூஷா மித்யா ச வித்யெ — ஈ. கொ. III, iv, 15. 2, 3: பிங். x, 935.]

விச்சை — தெரு, வித்தை. [1: பிங். iv, 193. 2: வித்யா — ஸ. அக.]

133. அச்சங் கரடி பயமகத்தி பளிங்கு தெளிந்த தபிமுகமாம்
உச்ச மூயர்ச்சி வல்லிசைப்பேர் துச்ச முறுகண் பாழற்பம்
கச்சங் கரைநீர்த் தலஞ்சின்னி யருகீ றளக்குங் கால்கடனும்
குச்சம் பூங்கொத் தெண்ணூன்கு வடமுத் தாரங் கூனுந்தை.

அச்சம்—காடி, பயம், அகத்தி, பளிங்கு, தெளிந்தது, முன்புறம். [1, 4-6: [illegible] — அ. ஸ. ii, 60. 2, 3: பிங். x, 12.]

உச்சம்—உயர்ச்சி, உச்ச ஸ்வரம். [1: உச்ச:—க. கோ. III, i, 70. 2: உச்ச:—ஸ. அக.]

துச்சம்—துன்பம், வெறுமை, அற்பம். [1, 2: [illegible] — நா. ந. ii, 58, 59. 3: [illegible] ... [illegible]—உ. கோ. 142.]

கச்சம்—கரை, நீர்த்தலம், படுகரணை, பக்கம், ஈறு, மரக்கால், கடன். [1, 2, 4: [illegible] — நா. ந. ii, 57. 3: கச்ச:—க. கோ. II, iv, 128. 5: 6: பிங். x, 232. 7: அக.]

குச்சம் — பூங்கொத்து, முப்பத்திரண்டுவட முத்தாரம், கூன், ஆந்தை. [1: [illegible]—வெ. 46, 39. 2: [illegible] — வெ. 170, 280. 3: [illegible] என்னும் தாது வளை குனி முதலிய பொருள்தரும்—ஸ. அக. 4:]

134. கச்சை யரைஞா ணுள்ளுடைக்கீள் கயிறுத் தியோக மிபக்கழுத் [தின்
கச்சை யுத்த ரீயமுப ரிகைநாற் கட்டு வீடொப்பாம்
பிச்சை சருவ சுவைத்தெளிவு வாழை யிலவம் பிசினிரக்கும்
பிச்சை யொழுங்கு பரிக்குரநோய் கமுகம் பாளை யிலவும்பேர்.

கச்சை—அரைஞாண்[1], உள்ளுடைக்கீள்[2], கயிறு[3], உத்தியோகம்[4], யானைக்கழுத்தின் கச்சை[5], மேலாடை[6], உபரிகை[7], நாற்கட்டு வீடு[8], ஒப்பு[9]. [1, 2, 5, 8, 9: கக்ஷா [illegible] ... [illegible] — அ. ஸ. ii, 546, 547. 3: பிங். vi, 490. 4, 7: கக்ஷ்யா—ஸ. அக. 6: கக்ஷ்யா ப்ருஹதிகாயாம்—வி. ப்ர. ய, 56.]

பிச்சை—சருவ சுவைத் தெளிவு[1], வாழை[2], இலவம் பிசின்[3], இரக்கும் பிச்சை[4], ஒழுங்கு[5], குதிரைக் குளம்பு நோய்[6], கமுகம்பாளை[7], [1-3, 5-8: [illegible]

கோபஸம்ரம்பதாம்ராக்ஷ:, ஶோபாமாஸ விச்சித்ரே — அ. ஸ. ii, 62, 63. விச்சிந்ந இவை. 1: விச்வா ..., ஸத்வஸ்ய ப்ரகர்ஷே — மே. ஊ, 4. 4: ஸிக்தா ஸிக்த்வாத்வந்தி — பா. கோ. 328.]

135. பிச்சடங் கண்ணோ யீயந் திராப்பெயர்
சச்சநஞ் சேனைப் புறக்காவல் நற்சநம்
கச்சப மாமையோர் நிதியின் கட்டுரை
கச்சபி வாணியின் யாழ்கம டப்பெண்.

பிச்சடம்—கண் நோய், ஈயம், திரா. [1-3: பிச்சடஸ்து நேத்ர-ரோகே பிச்சடம் த்ரபுஸீஸயோ:—அ. ஸ. iii, 155.]

சச்சநம்—சேனைப் புறக்காவல், நற்சனம். [1: ஸஜ்ஜநம் தூபரக்ஷணம் — அ. கோ. II, viii, 33. 2: ஸஜ்ஜநஸ்து குலீநே — அ. ஸ. iii, 424.]

கச்சபம்—ஆமை, ஓர் நிதி. [1: கமட: — அ. கோ. I, x, 21. 2: கவீ பத்மோ மஹாபத்ம: ஶங்கோ மகரகச்சபௌ, முகுந்த-குந்த-நீலாஶ்ச கர்வாஶ்ச நிதயோ நவ—த்ரி. ஶே. I, i, 78.]

கச்சபி—சரசுவதியின் யாழ், பெண் ஆமை. [1, 2: கச்சபீ வீணா. ஹேஷ்யா கமடீ—அ. கோ. III, iii, 131.]

136. நிச்சய மெய்ம்மை நிருணய மென்றும்
தச்சன் மரவினை ஞன்சித் திரைநாள்
நொச்சி புரிசை யோர்மரஞ் சிற்றூர்
பச்சிம மேற்கும் பிற்பட் டதுமே.

நிச்சயம்—மெய்ம்மை, நிர்ணயம். [1: பிங். vii, 51. 2: ஸமௌ நிர்ணயநிஶ்சயௌ—அ. கோ. I, v, 3.]

தச்சன்—மரவினைஞன், சித்திரை நட்சத்திரம். [1: தக்ஷா — அ. கோ. II, x, 9. 2: சூடா. xi, ச, 11.]

நொச்சி—மதில், ஓர் மரம், சிற்றூர். [1-3: பிங். x, 711.]

பச்சிமம் — மேற்கு, பிற்பட்டது. [1: திவா. v, 9. பஶ்சிமா அ. கோ. I, iii, 1. 2: பஶ்சிமம்—அ. கோ. III, i, 81.]

137. பிச்சிலை யிலவோ டிருவீ டெனுமரம்
அச்சுவத் தங்கல் லாலர சிருபெயர்
விச்சுவஞ் சுக்குப் புவநஞ் சகலமும்
விச்சுவன் பரன்றிரி விக்ரம னிந்திரன்.

பிச்சிலை — இலவு, இருவீடென்னும் மரம். [1, 2: 𑌪𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑌾 ...; 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍌 𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 — 𑌶. 𑌸. iii, 663, 664.]

அச்சுவத்தம் — கல்லால், அரசு. [1-2: 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 — 𑌶. 𑌸. iii, 306.]

விச்சுவம் — சுக்கு, புவனம், எல்லாம். [1-3: 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌯𑍋𑌃 — 𑌶. 𑌸. ii, 525.]

விச்சுவன் — சிவன், நெடுமால், இந்திரன். [1: 2: 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃- 𑌸. அக. 3:]

138. இச்சி யைகொடை யாசநம் பூசனை
நிச்சி ரேணிசிற் றீந்தோ டேணியாம்
நிச்சி ரேயச மோக்க மங்களம்
கச்சு ரன்சிரங் குள்ள வன்விடன்.

இச்சியை — கொடை, யாகம், பூசனை. [1-3: 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌾 [illegible] — 𑌵𑌿. 𑌶𑍍𑌰𑍁. ய, 54.]

நிச்சிரேணி — சிற்றீந்து, ஏணி. [1-2: 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑌿𑌰𑌧𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌭𑍇𑌦𑌕𑍇 𑌚 — 𑌶. 𑌸. iii, 202.]

நிச்சிரேயசம் — மோக்ஷம், மங்களம். [1, 2: 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 — 𑌶. 𑌸. iv, 329.]

கச்சுரன் — சிரங்குள்ளவன், விடன். [1, 2: 𑌕𑌚𑍍𑌛𑍁𑌰𑌃 [illegible] 𑌪𑌾𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇 — 𑌶. 𑌸. iii, 526.]

139. கீசக மூங்கில் காற்றி னொலிக்குமூங் கிலுமா மென்ப
பேசகம் யானை வாலி னடித்தசைப் பிண்டங் கூகை
மேசக மிருள்க றுப்புச் சாமள மயிற்பீ லிக்கண்
சூசக னொற்றன் கோளன் கேசரி துரகஞ் சிங்கம்.

கீசகம்—மூங்கில், காற்றினால் ஒலிக்கும் மூங்கில். [1, 2: கீசகா வேணவஸ்தே யே ஸ்வநந்த்யநிலோத்ததா:—அ. ஸ. iii, 23.]

பேசகம்—யானைவாலின் அடித்தசைப் பிண்டம், கூகை. [1, 2: பேசக: கரிவாலமூலே ஸ்யாத் பேசகோ உலூகே—அ. ஸ. iii, 66.]

மேசகம் — இருள், கறுப்பு, சாமளம், மயிற்பீலிக்கண். [1-4: மேசக: ச்யாமலே க்ருஷ்ணே திமிரே பர்ஹிசந்த்ரகே—அ. ஸ. iii, 75.]

சூசகன்—ஒற்றன், கோளன். [1, 2: ஸூசக: ... சாரகே ..., பிசுநே—வி. ப்ர. க, 91.]

கேசரி—குதிரை, சிங்கம். [1, 2: கேஸரீ துரகே ஸிம்ஹே—வி. ப்ர. ந, 183.]

140. ஓசசு கிரணம் ஞானம் வலிசெருக் கொளிசொற் பண்பாம்
தேசசிந் திரியம் வெண்ணெய் பிரதாபந் திறல்தீக் காந்தி
சாசன மிறையி ருவூர் சாத்திரங் கருமந் தான
சாசனம் பொறித்த லாணை யடக்கலா யுதமே வற்சொல்.

ஓசசு — கிரணம், ஞானம், வலி, செருக்கு, ஒளி, சொற்பண்பு. [1, 3-5: ஓஜோ தீப்த்யவஷ்டம்பயோ:, பலேஷு தேஜஸி —— அ. ஸ. ii, 563. 2: 6: ா ..., ... காவ க——நா. ஸ. i, 34.]

தேசசு—இந்திரியம், வெண்ணெய், பிரதாபம், திறல், தீ, காந்தி. [1, 2, 4-6: தேஜஸ்த்விந்த்ரியே ப்ரபாவே; நவநீதே ... அமனே —— அ. ஸ. ii, 568, 569. 3: தேஜ: ... ப்ரதாபே——நா. ர. ii, 65.]

சாசனம்—இறை இருத ஊர்[1], சாத்திரம்[2], கருமம்[3], தானசாசனம்[4], பொறித்தல்[5], ஆணை[6], அடக்கல்[7], ஆயுதம்[8], ஏவற் சொல்[9]. [1-3, 5-9: ஸாஸநம் நிருத்தே ஸேவைவ்ய ... கரணி, வாஞ்சிதயோதே ப்ரஹாரணே ஸாஸ்த்ரே ஞாயே ச நிக்ரஹே; ஆஜ்ஞாயாம்—நா. ஸ. ii, 39. 4: ஸாஸ-நம்—ஸ. அக.]

141. தேசனங் கொறுக்கை மூங்கில் தேசியோ ரிரகம் பாய்மா
யோசனம் நாற்கு ரோச மான்மாக்கூ டுதல்யோ சித்தல்
காசமே வளைமண் கோழை யுறிநாணல் முதிர்புற் கண்ணோய்
பீசமே விதையே சுக்கி லத்தாது தத்து வப்பேர்.

தேசநம்—கொறுக்கை, மூங்கில். [1: தேஜநம் — ஸ. அக. 2: வேணுமஸ்கரதேஜநா:—அ. கோ. II, iv, 161.]

தேசி — ஓர் இராகம், குதிரை. [1, 2: அக. தேஶிநீ, தேஶீ, தேஶ்யா?]

யோசநம்—நாற்குரோசம், ஆன்மா, கூடுதல், யோசித்தல். [1-3: யோஜநம் பரமாத்மநி; சதுஃக்ரோஶ்யாம் ச யோகே—மே. ந, 113, 114. 4: யோஜநம்—ஸ. அக.]

காசம்—வளைமண், கோழை, உறி, நாணல், முதிர்புல், கண்ணோய். [1, 3, 6: காசோऽக்ஷிரோகே ஶிக்யே ... த்ருணே—அ. ஸ. ii, 55. 2: காஸ:—அ. கோ. II, vi, 52. 2, 4: காஶஸ்த்ருணே ரோகபேதே—அ. ஸ. ii, 531. 5: காஶம்—அ. கோ. II, iv, 162.]

பீசம்—விதை, ஏது, சுக்கிலத் தாது, தத்துவம். [1-4: பீஜம் து ரேதஸி; ... தத்த்வே ச ஹேதாவங்குரகாரணே—அ. ஸ. ii, 71, 72.]

142. *வாசரை நிசிபெண் பூமி வாசிதை பெண்பெண் ணூனை*
பேசலஞ் சமர்த்து லக்கை குயிலழ கியதும் பேசும்
மாசல முதலை நோயாம் மாசலன் றுதிப்போன் கள்வன்
மூசலே மொய்த்தல் சாய்தல் மோசைதா னிலவு வாழை.

வாசரை—இரவு, பெண், பூமி. [1-3: வாஸுரா வாஸிதாரா-த்ர்யோர்புவி — அ. ஸ. iii, 595. வாஸுரா என்பது நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதமாகக் குறிக்கப்பட்டுளது. இப் பாடமே மூலத்திற்கு ஆதாரம்போலும். மற்றை யடிகளின் முதற் சொற்களோடு எதுகையாற் பொருந்துவது வாசரையே.]

வாசிதை—பெண், பெண் ஆனை. [1, 2: ஸ்யாத் வாஸிதா; ஸ்த்ரீகரி-ண்யோ:—அ. ஸ. iii, 286, 287.]

பேசலம் — சாமர்த்தியம், உலக்கை, குயில், அழகியது. [1, 4: சாரௌ தக்ஷே ச பேஶல: — அ. கோ. III, iii, 204. 2: பேஶிகா— ஸ. அக. 'தூளாக்குவது'. 3:]

மாசலம்—முதலை, நோய். [1, 2: ஸ்யாத் சோரக:, ... ருஜி க்ராஹே —அ. ஸ. iii, 671.]

மாசலன்—தூறிப்போன், கள்வன். [1, 2: अपि चौरः, वैद्रिकेश— अ. स. iii. 671.]

மூசல்—மொய்த்தல், சாய்தல். [1: திவா. ix, 176. 2: அ. வி. நி. 86. 'சாதல்'.]

மோசை—இலவு, வாழை. [1-2: मोचा शाल्मलिकदल्योः— अ. स. ii, 57.]

143. தேசிகன் வணிக னாசா ரியன்தேசத் துள்ள வன்பேர்
வாசிகை யாடா தோடை நுதற்சூட்டு மாலை யென்ப
ஆசிதஞ் சகட பாரந் துலாயிரு நூறும் பாரம்
கேசிநி சங்க புப்பி பாதாந்த கேசப் பெண்ணே.

தேசிகன்—வணிகன், ஆசாரியன், தேசத்துள்ளவன். [1: சூடா. xi, ச, 1. 2: देशिकः वणिजः स्यादाचार्ये देशजः— வெ. 84, 44-க்கு மேல் ஒரு பிரதியில் அதிகபாடம். 3: देशिकः— ஸ. அக.]

வாசிகை—ஆடாதோடை, நெற்றியிற் சூட்டும் மாலை, மாலை. [1: वासिका— அ. கோ. II, iv, 103. 2: நுதலணிமாலைக்குச் சூட்டு இலம்பக மென்பவை பெயர்களெனத் திவா. பிங். சூடா. மூன்றும் உரைக்கின்றன. இங்கு வாசிகை அதற்குப் பெயர் என்றதற் காதாரங் கிடைக்கவில்லை. 3: திவா. iv, 254.]

ஆசிதம் — வண்டிப்பாரம், இருநூறு துலாங்கொண்ட பாரம். [1, 2: आचितः; ... शकटो भारे भारे द्वितुलाशते — अ. स. iii, 237, 238.]

கேசினி — சங்கபுப்பி, பாதம்வரை நீண்ட கூந்தலாள். [1, 2: केशी केशवती त्रिषु ... पादावलम्बि स्त्री —वै. ந, 53.]

144. ஆசிய முகோற்ப வம்வாய் முகமுகாந் தரஞ்சி ரிப்பாம்
பாகமே கங்க ளுப்பு மலிமச மழுக்குக் குற்றம்
ஆசுகங் கணைபுட் காற்றும் ஆசுக னருக்கன் வாயு
ஓசையே நாதங் கீர்த்தி பூசைபூ சனைபூ ஜைப்பேர்.

ஆசியம்—முகத்திற் பிறந்தது, வாய், முகம், முகாந்தரம், சிரிப்பு. [1-4: आस्यं तद्भवे तद्वे तद्वाक्: — अ. स. ii, 337. டீகைகாரர்

'ஸேவாந்நரஸேவயோ:' என்கிறார்; அது வாயாகும். ஹா. கோ. (485) 'ஸேவம் ஸேவாந்நாரஞ்ச' என்றது. தே. (ய, 5) யும் 'ஸேவே வந்நயோ:' என்றது. முகாந்தரம் வேறாக எப்படி வந்த தென்று தெரியுமாறில்லை. அக. யில் முகாந்தரம் ஏது நியாயம் என்னும் பொருள்களில் வருவதாக எழுதப்பட்டுளது. உலகவழக்கிலும் அச்சொல் அப்பொருள்களில் வருகின்றது. 5: ஹாஸ்ய:—அ. கோ. I, vii, 19.]

மாசு—மேகம், கறுப்பு, களங்கம், அழுக்கு, குற்றம். [1, 4, 5: பிங். x, 920. 2, 3: அக.]

ஆசுகம்—அம்பு, பறவை, காற்று. [1, 3: ஆஶுகௌ...ஶரௌ—வை. 239, 17. 2: அக. சூடா. (iii, 68) 'ஆசுகி' புட்பொதுவின் பெயரென்றது.]

ஆசுகன்—சூரியன், வாயு. [1, 2: ஆஶுகௌ ... வாயௌ—அ. வ. iii, 108.]

ஓசை—ஒலி, கீர்த்தி. [1: திவா. x, 173. 2: அக.]

பூசை—பூசனை, பூனை. [1: பூஜா நமஸ்யாபசிதி: ஸபர்யார்சார்ஹணா: ஸமா:—அ. கோ. II, vii, 35. 2: திவா. iii, 41.]

145. மாசங்க நிதியத் தொன்று மநுடரி னரம்போ ரெண்ணும்
வாசந்தங் குயில்தா சேரம் வாசந்தன் விகிதன் றூர்த்தன்
ஆசந்தி வேத்தி ராத நஞ்சிறு கட்டில் பாடை
வாசந்தி யென்ப முல்லை குருக்கத்தி பாதி ரைப்பேர்.

மாசங்கம்—ஓர் நிதி, மனிதரின் நரம்பு, ஓர் எண். [1-3: மஹாஶங்கோ நிதௌ ஸங்க்யாபேதே நராஸ்தி—அ. வ. iv, 44. மநுடரினெலும்பென் றிருக்கவேண்டியது நரம்பென வந்தது. தே. (வ, 16) யில் 'நரஸ்நாயு' என்பதையும், நா. ர. (iv, 20) யில் 'நரஸ்நாயுநி' என்பதையும் நோக்குக.]

வாசந்தம் — குயில், ஒட்டகம். [1, 2: வாஸந்த: புஷ்ட உஷ்ட்ரஶ்ச—அ. வ. iii, 285.]

வாசந்தன்—விகிதன், தூர்த்தன் [1, 2: வாஸந்த: ... ஷவதிதே விடே — அ. வ. iii, 285. டீகைகாரர் 'ஷவதித: ஸ்வாவயந:' என்றார்.

'வாஸந்' என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் எழுதுங்கால் மோநியர் உவில்லியம்ஸ் தமது ஸ. அக. யில் '=சுவஹித அல்லது விஹித (கோசம்)' என்றெழுதுகிறார்.]

ஆசந்தி — வேத்திராசனம், சிறுகட்டில், பாடை. [1: ஆஸந்தீ ஆஸநமெஹ: 'வெத்ராஸநமிதி வ்யாஸிஷ்டம்' — சு. கொ. III, v, 9, மகேசுவரர் டீகை. 'வெத்ராஸநமாஸந்தீ ஸ்தீ வ்யாஷீ வ வ்யதிகாஸநம்' என்னும் வசனம் வியாக்கியாசுதையிற் காணப்படுகின்றது. 2: ஆஸந்தீ ஸ்தீ நரி வெவூ: — வெ. 171, 320. ஆஸந்தீ உதுக: வடாவாஸுவொ உது-வாரணம்—வெ. 172, 328. 3: அக.]

வாசந்தி—முல்லை, குருக்கத்தி, பாதிரை. [1-3: வாஸந்தீ உாயவீ-ய-நுயீவாடஉாஸம—சு. ஸ. iii, 286.]

146. பாசநம்யோக் கியஞ்சுற்ற மிருப்பி டம்முண் கலன்பாண்டம்
கோச ரம்மிக் திரியத்தகப்பட் டதுகாண் குற்ற தைம்புலனும்
சேசம் லவங்கம் சோகம்வா ழைப்ப ழத்தோல் பனம்பழமாம்
வாச மொலிநீர் நெய்யவிசு மணம்வீ டிறகு துகில்வேகம்.

பாசநம்—யோக்கியம், சுற்றம், இருப்பிடம், உண்கலம், பாத்திரம். [1, 5: ஸாஜநம் பொஜுவாதுயொ: — வெ. ந, 101. 2, 4: பிங். x, 778. 3: ஸாஜநம்—ஸ. அக.]

கோசரம்—இந்திரியத்து அகப்பட்டது, காண்குற்றது, ஐம்புலன். [1: உநியாஸா: ... மொவுராஸு தெ—வெ. 196, 4. 2: மொவுர:—ஸ. அக. 3: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொ என்னுஞ் சொல் இந்திரியம் என்று பொருள்படும்.]

சோசம் — இலவங்கம், சோகம், வாழைப்பழம், தோல், பனம்பழம். [1: வொவும்—ஸ. அக. 2: ஸொவுநம்—ஸ. அக. 3, 5: வொவும்—சு. கொ. III, v, 30. 'வொவஉவயஸூஷவாவஸிஷும் தாலஷலும் வா; கஉவு: கஸூிக' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 4: ஸ. அக.]

வாசம் — ஒலி[1], நீர்[2], நெய்[3], அவிசு[4], மணம்[5], வீடு[6], இறகு[7], துகில்[8], வேகம்[9]. [1-4, 7, 9: வாஜம் ஸுஷீ வாஸிணி, யஜ்ஞாநெ வாஜ-ஸூ வவெக்ஷ ... நிஷூமவெமயொ: — சு. ஸ. ii, 75. 5: திவா. viii, 242.

'நறுநாற்றம்.' 6: வாஜோ வெஸ்நி — ஸ. வ. ii, 578. 8: வாஜோ வஜெஹ —நா. ப. ii, 470.]

147. வேசம் வீடு வேசைமனை வீச லெறிதல் கொடுத்தற்பேர்
ஆசி போர்வாழ்த் தொத்ததறை தூசி பரிதூள் படையுறுப்பாம்
சூசி யூசி கேதகைப்பூ முனையோர் சுரத மபிநயப்பேர்
பாசி வருணன் மீன்கரிய மணிநீர்ப் பாசி கிடைச்சென்ப.

வேசம்—வீடு, வேசைமனை. [1, 2: வெஶ்மா வெஶ்யாஜநாஶ்ரயெ —ஸ. வ. ii, 541.]

வீசல்—எறிதல், கொடுத்தல். [1, 2: பிங். x, 1060.]

ஆசி—போர், வாழ்த்து, ஒத்த தரை. [1, 3: ஆஜி: ... ஸமக்ஷ்மாயாம் ய—ஸ. வ. ii, 65. 2: ஆஶீர்ஹிதாஶம்ஸா—ஸ. கோ. III, iii, 227.]

தூசி—குதிரை, தூள், கொடிப்படை. [1: பிங். viii, 139. 2: அக. 3: திவா. ii, 158.]

சூசி—ஊசி, தாழம்பூ, முனை, ஓர் சுரதம், அபிநயம். [1, 4, 5: ஸூசிவ்யதநெ வ்யதெ காமிநீ:—ஸ. வ. ii, 60. 2: 'ஸூசிபுஷ்ப: கேதகிமரம்' என்னும் ஸ. அக. 3: 'ஸ்ஸூசி ரந்த்ரசந்தநக்ஷ வந்யநீஶ்ரவயோஸ்மா' இதி ரத்நகோஶ:—ஸ. கோ. III, v, 8, மகேசுவரர் டீகை.]

பாசி — வருணன், மீன், கரியமணி, நீர்ப்பாசி, கிடைச்சு. [1: ப்ரசேதா வருண: பாஶீ — ஸ. கோ. I, i, 64. 2, 3, 5: அக. 4: பிங். ix, 357.]

148. மாசி மகநா ளோர்மாதம் பாசு மூங்கில் பசுமையுமாம்
ஆசு விரைவோ ரிடைக்கார்நெல் லற்பம் பிழையோர் கவிகவசம்
காசு மணிப்பூ டணக்கோவை கஃசிற் செய்முத் திரைப்பணம்
[பொற்
காசு மணியின் பொதுகுதுக் கருவி குற்ற மெனவறுபேர்.

மாசி—மக நட்சத்திரம், ஓர் மாசம். [1: திவா. i, 86. 2: சூடா. xi, க, 13. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நட்சத்திரப் பெயர் மகா, மாசப்பெயர் மாகஃ.]

பாசு—மூங்கில், பசுமை. [1, 2: சூடா. xi, ச, 12.]

ஆசு—விரைவு, ஓர் இடைக்கார் நெல், அற்பம், குற்றம், ஓர் கவி, மெய்புகு கருவி. [1, 2: [illegible] — [illegible], 2. 3, 4, 6: திவா. xi, 23. 5: பிங். x, 94.]

காசு—மணிப்பூடணக் கோவை, கஃசிற் செய் முத்திரைப் பணம், பொற்காசு, மணிப் பொது, சூதாடு கருவி, குற்றம். [1-3: அக. கஃசு காற் பலம். ஸம்ஸ்கிருதத்தில் கர்ஷ: என்பது காற்பலம். கார்ஷிக: என்பது காற் பல வெடையுள்ள நாணயம். காசு அந்நாணயமும் பிற நாணயங்களு மாகலா மாகலின் இரண்டு பொருளுந் தரப்பட்டன. 4, 6: திவா. xi, 84. 5: திவா. vii, 232.]

149\. கோசம்வா ளுறைபயற்றி னெற்றுப்புத் தகமொக்
குட்பூக்கட் கிண்ணிமதி லுறுப்புமுட்டை யண்ட
கோசம்வீ டுடல்பண்ட சாலைசநத் திரள்பெண்
குறிதிவ்யம் போளம்நூல் சொயவெள்ளி சொயப்பொன்
பாசமூ சித்துளைபேய் கலாபார்த்தங் கிரணம்
பருந்துநிந்தார்த் தங்கயிறு சுவர்ணார்த்த மாசா
பாசமயிர்க் கற்றைகண்ணி செவிக்கடைநே யஞ்சோ
பநார்த்தமொடு குடையாதி யின்கடைமூ வைம்பேர்.

கோசம்—வாள் உறை[1], பயற்றின் நெற்று[2], புத்தகம்[3], மொக் குட்பூ[4], கள் வைக்குங் கிண்ணி[5], மதிலுறுப்பு[6], முட்டை[7], பீசம்[8], வீடு[9], உடல்[10], பண்டசாலை[11], சனத்திரள்[12], பெண்குறி[13], திவ்வியம்[14], போளம்[15], நூல்[16], சுயவெள்ளி[17], சுயப்பொன்[18]. [1, 2, 4, 5, 8, 11, 13-15: [illegible] — [illegible]. ii, 533, 534. 3, 7, 9, 10, 16: [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... — [illegible]. 231, 30. 6: திவா. v, 195. 12: 17, 18: [illegible] — [illegible]. 129, 148.]

பாசம் — ஊசித்துளை[1], பிசாசம்[2], கலாபார்த்தம்[3], கிரணம்[4], பருந்து[5], நிந்தார்த்தம்[6], கயிறு[7], சுவர்ணார்த்தம்[8], ஆசாபாசம்[9], மயிர்க் கற்றை[10], வலை[11], செவிக்கடை[12], நேயம்[13], சோபனார்த்தம்[14], குடையாதி யின் கடை[15]. [1, 2, 7, 9: திவா. xi, 163. 3. 6, 8, 10, 11, 12, 14, 15: [illegible] — [illegible]. ii, 537, 538. [illegible]

ஸகூநாழுக்ஷத்ராஷிஹ்ஹ: வெரா யஷி, கரா்ஷ்ரவஸ-வரார: கஷாவாரா: கஷாத்ர:- -நா. ர. ii, 445. வாஸ: வக்ஷஸ்ஸ ஹஸ்ஸ கஷாவாரா: கஷாத்ரெ—ச. கொ. II, vi, 98. இவ்வசனங்களால் 'வலே' யொன்று தவிர மற்றைப் பொருள்கள் பிறழ்ச்சி யடைந்துளவென் றூகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நூலாசிரியர் எழுதிவைத்திருந்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு வடநூற்பயிற்சி யில்லாத ஒருவர் செய்யுளைப் பூர்த்தி செய்திருக்கவேண்டும். மயிர்க்கற்றை யென்று பொருள்படும் 'கஷா:' என்பதற்குப்பின் 'வாஸ:' என்னும் சொல் வருமாயின் ('கஷவாஸ:') தொகுதி யென்னும் பொருளாதாம். அவ்வாறே மாணவன் முதலிய சொற்களுக்குப்பின் அச்சொல் வருமாயின் நிந்தார்த்தந் தரும், செவிக்குப்பின் சோபநார்த்தமும், சுவர்ணார்த்தமுந் தரும். 4, 5: ஸாவஸ்ஸ ஸாவஸி ம்ருயூஸக-ருயோ:— ச. ஸ. ii, 572. 13: சூடா. xi, ச, 7.]

150. சூசகம்நாய் பூனைவா யசமூசி சஞ்ஞை
சூசனைகந் தநம்பார்வை பொதுத்தலபி நயமாம்
வாசனைபூர் வாநுபவ சிந்தைபரி மளப்பேர்
வாசிகுணங் கூறுபரி கணைபறவை பொலிசை
கேசரம்பூந் தாதுமகிழ் பெருங்காயம் நாக
கேசரமச் சுவசிங்கப் பிடரின்மயிர் புன்னை
வாசிதம்புட் குரல்விலங்கின் றொனியறிவு துகிலான்
மறைக்கப்பட் டதுவாசங் கட்டினது மாமே.

சூசகம் — நாய், பூனை, காகம், ஊசி, சமிஞ்ஞை. [1-4: ஸூவக: ஸூநி ..., ... வீவமநூவெஹ ஶாஜாரெ வாயஸெஸ்ஷி வ—ச. ஸ. iii, 99. 5: ஸூவகழ—ஸ. அக.]

சூசனை — கந்தனம், பார்வை, பொதுத்தல், அபிநயம். [1-4: ஸூவநா ஸஹாஷிநயெ மநெந வஹயெந ஊரஸி — ச. ஸ. iii, 428. டீகைகாரர் 'மநநம் ஜெராஹாவிஷாயெண வரஷொஷொஷநெநழ, வஹயநம் ஸூவஹாஷிஜஹூஷி:' என்கிறார். கந்தநம்—துரோகசிந்தனையோடு பிறர் குற்றம் வெளிப்படுத்தல்.]

வாசனை—பூர்வாநுபவ சிந்தை, பரிமளம். [1: வாஸநா—ஸ. அக. 2: வாஸநா ... மநய-வாஸெஹழூவநாவியெள—நா. ஸ. ii, 195.]

வாசி—சௌக்கியம், தன்மை, குதிரை, அம்பு, பறவை, பொலிசை. [1, 2, 6: அக. 3-5: வாஜீ ஷ்ஷெ ஸெர வஷெ — வெ. 218, 109.]

கேசரம் — பூந்தாது, மகிழமரம், பெருங்காயம், நாககேசரம், குதிரை சிங்க மிவற்றின் பிடரிமயிர், புன்னைமரம். [1-6: கேஸரோ நாக-கேஸரே; துரங்க ஸிம்ஹயோ: ஸ்கந்தகேஶே பகுலே, புந்நாகவ்ருக்ஷே கிஞ்ஜல்கே ஸ்யாத்கேஸரம் து ஹிங்குநி — அ. ஸ. iii, 536, 537.]

வாசிதம்—பறவைக்குரல், விலங்கின் தொனி, அறிவு, துகிலால் மறைக்கப்பட்டது, வாசங் கட்டினது. [1: வாஸிதம் து வயோரவே — நா. ர. iii, 197. 2, 5: வாஸிதம் பாவிதே ரவே — வை. த, 152. 3, 4: வாஸிதம், வஸ்த்ரேஷு ஜ்ஞாநமாத்ரே — அ. ஸ. iii, 286.]

151. கூசல்கூ சுதல்வெருவல் வெள்கலச்சக் குறிப்பென்ப
பூசல்சம ரலங்கரித்தல் பேரொலிபூ சுதலும்பேர்
பாசறைதுன் பம்பகைமேற் சென்றோர்தங் கும்பதியாம்
தாசிகருங் குறிஞ்சியடி யாள்பரணி நாள்சாற்றும்.

கூசல்—கூசுதல், அஞ்சுதல், நாணுதல், அச்சக்குறிப்பு. [1. 2: அக. 3: பிங். vii, 95. 4: சூடா. viii, 56.]

பூசல்—போர், அலங்கரித்தல், பேரொலி, பூசுதல். [1: திவா. ix, 147. 2: சூடா. ix, 5. 3. திவா. x. 179. 4: திவா. vi, 45.]

பாசறை—துன்பம், பகைமேற் சென்றோர் உறைவிடம். [1: திவா. viii, 174. 2: சூடா. v, 39.]

ஞ்சி, அடியாள், பரணி நட்சத்திரம். [1, 2: தாஸீ ஜிண்ட்யாம் சேட்யாம் — அ. ஸ. ii, 569. 3: பிங். ii, 148.]

152. பேசிவா ளுறைமுட்டை முகிழ்மாஞ்சி பிசிதபிண்டம்
வீசியலை சுகமற்ப மயிரின்வளை வொழுங்கற்றம்
ஆசினிதான் மரக்காழீ ரப்பலா வாகாயம்
பாசுபதம் சிவமல்லி பசுபதிசம் பந்தமுமே.

பேசி— வாளுறை, முட்டை, முகிழ், மாஞ்சி, மாமிசபிண்டம். [1, 3-5: பேஶீ கோஶஸ்யாஸிகோஶயோ:; ... பலபிண்டே ஸுபக்வாண்ட-கேஶவி ச — அ. ஸ. ii, 538, 539. 2: பேஶீ த்வண்டே மாம்ஸீநாம் — நா. ர. ii, 449.]

வீசி—அலை, சுகம், அற்பம், மயிரின் வளைவு, ஒழுங்கு, சமயம். [1-3, 5, 6: வீசிஸ்த்வல்பே தரங்கே ச ஸுகேஷு ச — அ. ஸ. ii, 58. 4:]

-மரவயிரம், ஈரப்பலா, ஆகாசம். [1, 2: பிங். x, 93. 3: திவா. i, 36.]

பாசுபதம்—சிவமல்லி, பசுபதி சம்பந்தம். [1, 2: பாஶுபத: ஶிவமல்லிகாயாம் பாஶுபதம் பஶுபதிதைவதே—அ. ஸ. iv, 121.]

153. யாசக மிராச யானை யிரப்பாம்
மோசகந் துறவு வாழை முருங்கை
வேசகம் வாலச் சுவத்தின் குசைமயிர்
யாசகன் வேள்விக் குரியோ னிரவலன்.

யாசகம்—இராச யானை, இரப்பு. [1: யாஜகோ ராஜகுஞ்ஜரே —அ. ஸ. iii, 77. 2: யாசநம்—ஸ. அக.]

மோசகம்—துறவு, வாழை, முருங்கை. [1, 3: மோசகோ...கதளீ-ஶிக்ருவிரக்தேஷு—அ. ஸ. iii, 76.]

வேசகம்—வால், குதிரையின் குசைமயிர். [1: நா. தீ. நி. 235. 2: நா. தீ. நி. 211 குதிரை மயிர்க்குப் பரியாயமாக இச்சொல்லைத் தருகின்றது. அங்குக் குதிரை மயிரென்றது குதிரையின் குசை மயிரினையே.]

யாசகன் — யாகத்துக்குரியோன், இரவலன். [1: யாஜகோ ..., யாஜ்ஞிகே ச—அ. ஸ. iii. 77. 2: யாசக:—ஸ. அக.]

154. கேசம் வெட்டிவேர் தலைமயிர் கயிறுகை
ஆசயங் கருத்துப் பலசஞ் சார்விடம்
தாசரங் கழுதை மங்கின மாணிறம்
கேசவ னன்மயி ருள்ளோன் கிருட்டிணன்.

கேசம்—வெட்டிவேர், தலைமயிர், கயிறு, கை. [1-4: கேஶ: ஶிரஸிஜே பாஶபாணௌ ஹ்ரீவேர ... — அ. ஸ. ii, 533.]

ஆசயம்—கருத்து, பலா, சார்விடம். [1-3: ஆஶய ஆஶயே, அபிப்ராயபனஸயோ:—அ. ஸ. iii, 472.]

தூசரம்—கழுதை, மங்கின மாணிறம். [1, 2: ய-ஹெஸரஹூ- ரா-ஸஹெ ஹெராகவாணு-ரெர—அ. ஸ. iii, 559.]

கேசவன் — நன்மயிருள்ளோன், கிருட்டிணன். [1, 2: கெஶவ: கெஶவஶய-ெக; ... வாஸ-ஜெவெ வ—அ. ஸ. iii, 690, 691.]

155. காசறை மணிமயிர்ச் சாந்துகத் தூரி
தாச னடியான் சதுர்த்தன் பரதவன்
ஊசி தையற் கருவியெழுத் தாணி
கோசிக மெனலுடு கூறைபட் டாடையே.

காசறை—மணி, மயிர்ச்சாந்து, கத்தூரி. [1-3: அக. நி. 64.]

தாசன் — அடியான், சூத்திரன், செம்படவன். [1-3: உாஸொ ஶீவாஜாதிஹெயா:, வூஷெ—அ. ஸ. ii, 569.]

தையற் கருவி, எ . [1, 2: ஸ-ஹி:—ஸ. அக. கா. xi, ழ, 5.]

கோசிகம்—புடைவை, பட்டாடை. [1, 2: பிங். x, 413. 'கௌஶிகஂ அல்லது கொஶிகஂ பட்டாடை'—ஸ. அக.]

156. நாசிகை வாயிலின் மேற்படி நாசியாம்
காசிபி யவனி யருணன் கருடன்பேர்
தூசு புடைவை யிபத்தின் புரோசைதூள்
ஆசு சுக்கணி சூரிய னக்கியே.

நாசிகை—வாயிலின் மேற்படி, நாசி. [1: நாஸிகா — ஸ. அக. நாஸா ... உாரொாவூாரணி—ஜெ. ஸ, 5. 2: நாஸிகா — அ. கொ. II, vi, 89.]

காசிபி—பூமி, அருணன், கருடன். [1: காஶ்யபீ வஸுதா — அ. ஸ. iii, 434. 2, 3: காஶ்யபி:—ஸ. அக.]

தூசு—புடைவை, யானையின் கழுத்திடு கயிறு, தூள். [1, 2, பிங். x, 637. 2: உ-ஷ்ய—ஸ. அக. 3: அக.]

ஆசுசுக்கணி-சூரியன், அக்கினி. [1, 2: ஸூர்ய வஹ்னாவஶுஶுக்ஷணி: — நா. ர. v, 6.]

157. ஈசாநம் வடகீழ்த் திக்கு மீசனைம் முகத்தொன் றும்பேர்
ஆசாரம் படையொ ழுக்கஞ் சொரிமழை வியாபிப் பாடை
மாசாலி பெருநெற் பீர்க்கா மாசேந னருகன் கந்தன்
வாசாலை மிகவும் பேச வல்லனு கணவாய்ப் புள்ளாம்.

ஈசாநம்—வடகீழ்த்திசை, ஈசன் ஐந்து முகத்தில் ஒன்று. [1, 2: அக. ஈசன் வடகீழ்த்திசைக் கிறைவன்—ஸ. அக. 2: சைவாகம வழக்கு.]

ஆசாரம்—படை, ஒழுக்கம், சொரிமழை, வியாபிப்பு, ஆடை. [1, 3, 4: ஆஸாரோ வேகவத்வர்ஷே ஸைந்யஸுஹ்ருத்பலாஸாரயோ:—ந. ஸ. iii, 514. இங்கு 'நட்புப்படை' யென்பது பொருளாகத் தரப்பட்டது. 2: ஆசார:—ஸ. அக. 5: பிங். x, 92.]

மாசாலி—பெருநெல், பீர்க்கு. [1: மஹாஶாலி: — வை. 125, 64. 2: மஹாஜாஜீ—ந. கோ. II. iv, 117. பொன்னிறமான தும்மட்டியென்பர்.]

மாசேநன் — அருகன், கந்தன். [1: திவா. i, 11. 2: மஹாஸேநோ ... ஸ்கந்தேऽபி—ந. ஸ. iv, 186.]

வாசாலை—மிகவும் பேசவல்லள், நாகணவாய்ப்பறவை. [1: ஜல்பாகஸ்து வாசாலோ வாசாடோ பஹுகர்ஹ்யவாக் — ந. கோ. III, i, 36. குத்ஸிதம் பஹு பாஷதே வாசால: என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: வாசாலா ஶாரிகா ஶாரி:—வை. 27, 40.]

158. கௌசிகங் கூகை கீரி குக்குலுத் தீப கம்பம்
கௌசிகன் விசுவா மித்ரன் மேகவா கனன்பாம் பாட்டி
வைசாகஞ் சானு ளொத்த பதகிலை மத்தோர் மாதம்
ஔசீரங் கவரிக் காம்பா சநம்வெட் டிவேர்ப டுக்கை.

கௌசிகம்—கூகை, கீரி, குக்குலு, விளக்குத்தண்டு. [1-3: கௌஶிக: ... ஸர்பகயோ:; ... குக்குலௌ ... நகுலே — ந. ஸ. iii, 28, 29. 4: பிங். x, 430.]

கௌசிகன் — விசுவாமித்திரன், இந்திரன், பாம்பாட்டி. [1-3: கௌஶிகோ ... வ்யாலக்ராஹே ... ஶக்ரயோ:; ... விஶ்வாமித்ரோ காதிநந்தந:—ஹே. ச, 77, 78.]

வைசாகம்—சாண் உள்ளொத்த பதகிலை, மத்து, ஓர் மாசம். [1-3: யாசக்ஷேஸ்ராந்தௌ மந்தே வைஶாகோ ராஜஸ்ருங்கயோ: — ஹே. கோ. 99.]

13

ஔசீரம்—கவரிக்காம்பு, ஆசனம், வெட்டிவேர், படுக்கை. [1-4: ஔஶீரம் ஶயநாஸநே, உஶீரஜே சாமரே ச—அ. ஸ. iii, 520. ஔஶீ-ரம் ஶயநாஸநசாமரதண்டேஷ்வுஶீரஜே வ்யாக்ரு—வை. ர, 120.]

159. வைசயந்த மிந்திரன்றன் மாளிகையும் பதாகையுமாம்
வைசயந்தி தழுதாழை பதாகைவிண்டு வின்மாலை
கைசிகமோர் பண்கேசத் திரள்கைசி கியோர்விருத்தி
வைசிகமங் குரமுருங்கைத் தைலங்கா ரணமன்னும்.

வைசயந்தம் — இந்திரன் மாளிகை, இந்திரன் கொடி. [1, 2: வைஜயந்தோ கேஹேந்த்ரஸ்ய த்வஜேऽப்யாஸாதநே ஸ்ம்ருதா:—வை. த, 218.]

வைசயந்தி—தழுதாழை, கொடி, விஷ்ணுவின் மாலை. [1-3: வை-ஜயந்தீ பதாகாயாம் ஜயந்த்யாம் கேஶவஸ்ரஜி—வை. 271, 17.]

கைசிகம்—ஓர் பண், கேசத்திரள். [1, 2: கைஶிகம் கேஶஸம்-சயே, நாட்யாதிரஸே—அ. கோ. 66.]

ி—ஓர் விருத்தி, [1: வ்ருத்தௌ ஸ்த்ரீ கை-ஶிகீ ஹஸ்திபிர்ந்நேஷ்டா — அ. கோ. 66. விருத்திகள் நான்காவன: ஸாரதீ ஸாத்த்வதீ சைவ கைஶிக்யாரபடீதி ச; சதஸ்ரோ வ்ருத்த-யோ ஹ்யேதா நாட்யாலங்காரவிதா:—வை. 144, 202. ஹஸ்திபிர்ந்ந—யானைமேலிடும் வர்ணக்குறிகள். இங்குக் 'கைசிகி' க்கு ஒரு பொருளே காணப்படுகிறது. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நாநார்த்தகோசங்களில் இங்ஙனம் ஒரு பொருளோடு பதங்கள் ஏகதேசத்தில் வருதலுண்டு. அம்முறையைப் பின்பற்றியோ, அன்றி ஆசிரியர் குறிப்புக்களை வைத்துப் பின்னோர் செய்யுள் யாத்தோ இங்ஙனம் வந்தது.]

ம்—முளை, முருங்கைத் தைலம், காரணம். [1-3: வைஜிகம் காரணே ஶிக்ருதைலே ச வைஜிகோऽங்குரே—அ. ஸ. iii, 91.]

160. ஆசா டம்கற் றவர்கைக்கோ லாடி மாத மலையமலை
மோசா டஞ்சந் தகங்கதலிக் கருப்பங் கருஞ்சீ ரகமுப்பேர்
கோசா தகிகா யுருவிபிடிப் பீர்க்குப் படோலி கையுங்கூறும்
ஆசா பந்தஞ் சிலம்பியினூ லாடை நம்பிக் கையுமாமே.

ஆசாடம் — நற்றவர் கைக்கோல், ஆடிமாசம், மலயமலை. [1-3: ஆஷாடோ தண்டயஷ்டௌ வ்ரதிநோ மாஸி ச — அ. ஸ. iii, 178.]

மோசாடம்—சந்தனம், கதலிக்கரு, கருஞ்சீரகம். [1-3: மோசாட: க்ருஷ்ணஜீரகே; வந்தநே கதலீமஜ்ஜநி—ஆ. ஸ. iii, 158, 159.]

கோசாதகி—நாயுருவி, பிடிப்பீர்க்கு, படோலிகை. [1, 3: கோசாதகீ ஜ்யோத்ஸ்நிகாயாமபாமார்கே ச படோலகே — நா. ர. iv, 12. 2:]

ஆசாபந்தம்—சிலம்பியின் நூலாடை, நம்பிக்கை. [1, 2: ஆசாபந்த: மர்கடஜாலே ப்ரத்யயே ச வாஸகே—ஆ. ஸ. iv, 150.]

161. ஆசா னுசா ரியன்செவ்வே ளருகன் பாலை யாழ்த்திறப்பேர்
நாசீ ரம்முன் னெழுஞ்சேனை முந்தி நடத்தும் வாகனமாம்
ஆசு வலிதிற் கூலிகொடா வமஞ்சி நரக வாதையெனும்
காசு வேலா யுதம்விகல வாக்கோர் நோய்புத் தியுங்காட்டும்.

ஆசான்—குரு, முருகக்கடவுள், அருகன், பாலையாழ்த்திறம். [1: பிங். v, 57. ஆசார்ய:. 2. பிங். ii, 18. 3: திவா. i, 11. 4: பிங். vi, 275.]

நாசீரம்—முன்னெழும் சேனை, முந்தி நடத்தும் வாகனம். [1: நாஸீர:—ஸ. அக. 2: நாஸீரஸ்த்வக்ரயாநம் — வை. 120, 405.]

ஆசு—வலிதிற் கூலிகொடா அமஞ்சி, நரகவாதை. [1, 2: ஆஜு —ஸ. அக.]

காசு — வேலாயுதம், விகலவாக்கு, ஓர் நோய், புத்தி. [1-4: காஸு: சக்த்யாயுதேऽபி ருஜி; புத்தௌ விகலவாசி — ஆ. ஸ. i, 564, 565. விகலவாக்கு—குழறல்.]

162. தீச்சிகம் குசும்பைப் பூக்குங் குமமெரி கொள்ளி செப்பும்
தீச்சிகை தீக்கொ ழுந்து செங்காந்தள் குப்பை மேனி
ஆச்சுவா சஞ்சாக் காடு பழங்கதை யத்தி யாயம்
மூர்ச்சித னனலு யர்ந்தோன் மயங்கினோன் மூடன் முப்பேர்.

தீச்சிகம் — குசும்பைப்பூ, குங்குமம், எரிகொள்ளி. [1, 2: அக்நிசிகம் குஸும்பே குங்குமேऽபி ச — மே. வ, 14. அக்நிசிகம் இங்குத் தீச்சிகமென்று மொழிபெயர்க்கப்பட் டிருக்கிறது. 3:]

தீர்ச்சிகை — தீக்கொழுந்து, செங்காந்தள், குப்பைமேனி. [1: கஜ்ரிஶிவா—ஸ. அக. 2: கஜ்ரிஶிவா—க. கொ. II, iv, 118. 3: கஜ்ரிஶிவா — க. கொ. II, iv, 136. 1-3: இங்கும் கஜ்ரிஶிவாவே தீர்ச்சிகை யாயிற்று.]

ஆச்சுவாசம்—சாக்காடு, பழங்கதையத்தியாயம். [1, 2: ஆஶ்வாஸ: ஸஂஹாதஂ நிஶ்வாஸெதள, ஆஷஂயிகாவஶிஷெஉ—க. ஸ. iii, 740.]

மூர்ச்சிதன்—உயர்ந்தோன், ன், மூடன். [1-3: உச்ஸ்ரிதம் வோழ்யெ உசுவெ—க. ஸ. iii, 277. உசுவ என்பது 2, 3 ஆகிய இரண்டு பொருள்களுக்கும் பொருந்தும்.]

163. ஆச்சிரம முனிவரிடம் மடம்பிரம சரியாதி
ஆச்சிரவஞ் சபதஞ்சொற் படிகேட்டல் இலேசமுமாம்
ஆச்சுரித கம்பெருமைச் சிரிப்புநகக் குறியின்வடு
ஆச்சாத நம்போர்த்துக் கொளல்மறைவு மாடையுமே.

ஆச்சிரமம் — முனிவரிடம், மடம், பிரமசரிய முதலிய நான்கு நிலைகள். [1-3: ஆஶ்ரமொரஸ்த்ரீ உடஜெஸ்யாமெ ந ப்ரஹ்மசர்யாதிகெ உமெ—வெ. 258, 32.]

ஆச்சிரவம் — சபதம், சொற்படி கேட்டல், இலேசம். [1-3: ஆஶ்ரவொ வவநஸ்தெக; ப்ரதிஜ்ஞாயாஂவ க்லெஶெ வ — க. ஸ. iii, 687, 688.]

ஆச்சுரிதகம்—பெருமைச்சிரிப்பு, நகக்குறியின் வடு. [1, 2: ஆஷ்சுரிதகஂ ஹாஸநவயாதகவிஶெஷயொ:—க. ஸ. v, 1.]

ஆச்சாதநம் — போர்த்துக்கொள்ளல், மறைவு, ஆடை. [1-3: ஆச்சாதநஂ தூ வஸநெ ஸஂவரணெஂஶ்வாரணெ—க. ஸ. iv, 160.]

164. ஆச்சியம் நெய்சிறீ வாசமு மாகும்
வாச்சியஞ் சொலத்தக் கதுவாத் தியப்பேர்
பூச்சியன் மாமன் பூசிக்கத் தக்கவன்
ஈச்சுரன் சுவாமி மன்மதன் மகேசனே.

ஆச்சியம்—நெய், ஸ்ரீவாஸம். [1, 2: ஆஜ்யஂ ஸ்ரீவாஸஸர்பிஷோ: —நா. ர. ii, 303. ஸ்ரீவாஸம் தேவதாருவின் பிசின்.]

வாச்சியம்—சொல்லத் தக்கது, வாத்தியம். [1: 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯—ஸ. அக. 2: 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 என்னுஞ் சொல்லின் தற்பவம், பிராகிருத ரூபம்.]

பூச்சியன்—மாமன், பூசிக்கத் தக்கவன். [1, 2: 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑌯𑍋𑌃—அ. ஸ. ii, 362.]

ஈச்சுரன்—இறைவன், மன்மதன், சிவன். [1-3: 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇—அ. ஸ. iii, 517.]

ஞகர வெதுகை

165. அஞர்துன்ப நோயச் சப்பேர் அஞ்ஞனே மூடன் மூர்க்கன்
கஞறலே பொலிவெ ழூச்சி கதக்குறிப் பொடுநெ ருங்கல்
முஞல்கொசு வொடுமு யற்பேர் முஞ்சலே மொய்த்தல் சாதல்
உஞற்றலே முயறல் செய்த லுஞற்றுற்சா கம்வ ழக்காம்.

அஞர்—துன்பம், நோய், அச்சம். [1: திவா. viii, 174. 2: திவா. viii, 148. 3: திவா. viii, 168.]

அஞ்ஞன்—மூடன், மூர்க்கன். [1-2: அஜ்ஞஸ்து ஜடமூடௌ:— வி. வர். ஐ, 1. 1: திவா. ii, 77.]

கஞறல்—பொலிவு, எழூச்சி, சினக்குறிப்பு, நெருங்கல். [1: திவா. viii, 161. 2: திவா. ix, 185. 'எழூச்சியின் மிகுதி.' 3: திவா. viii, 103. 4: அக.]

முஞல்—கொசு, முயல். [1: அக. 2:]

முஞ்சல் — மொய்த்தல், சாதல். [1: திவா. ix, 176. 2: திவா. ix, 136.]

உஞற்றல்—முயலுதல், செய்தல். [1, 2: அக.]

உஞற்று—உற்சாகம், வழக்கு. [1: பிங். x, 157. 2: அக. நி. 34.]

166. வஞ்சகன் குரூரன் றூர்த்தன் மனேக்கீரி நரிவஞ் சிப்போன்
பஞ்சதங் குயில்கா லப்பேர் சிஞ்சிநி பதப்பூண் வின்னாண்
அஞ்சநங் கறுப்புக் கண்ணி விடுமைமேற் றிசையா னைப்பேர்
கஞ்சந மேகண் ணுடி கரிக்குரீஇ வலியா னென்றும்.

வஞ்சகன்—குரூரன், தூர்த்தன், மனேக்கீரி, நரி, வஞ்சிப்போன். [1-4: வஞ்சகோ ஜம்புகே ஸ்ரகே வஞ்சநோ:— அ. ஸ. iii, 84. 5: அக.]

பஞ்சதம்—குயில், காலம். [1, 2: பஞ்சம:— ஸ. அக. மாநியர் உவில்லியம்ஸ் இச் சொல் இரண்டுபொருளிலும் கோசங்களில் காணப் படுவதாகச் சொல்லுகிறார்.]

காலம் ... ன் நாண். [1, 2: ஶிஞ்ஜிநீ நூபுரமௌர்வ்யா:—வை. 249, 51.]

அஞ்சநம—கருமை, இடும்மை, மேற்றிசையானை. [1, 2: அஞ்ஜநம் ...; ஈவாஞ்ஜநெஷ்ஷு அ. வ. iii, 346, 347. 3: அஞ்ஜநா திஜ்ஜஜெ—அ. வ. iii, 347.]

கஞ்சநம்—கண்ணுடி, கரிக்குருவி, வலியான். [1: திவா. vii, 99. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் கஞ்ஜ் என்னும் வினையடி ஒளிர் என்று பொருள்படும். 2: திவா. iii, 154. வஞ்ஜந: — அ. கோ. II, v, 15. 3: பிங். viii, 34. கஞ்ஜந: என்பது ஒரு பறவை—ஸ. அக.]

167. வஞ்சநி காளி யேவற் பெண்ணிடா கினிவஞ் சிப்பாள்
அஞ்சனை சார்வ பூமப் பிடியுட னனுமற் பெற்ருள்
பஞ்சம மழகைந் தாவ தோர்சொரம் நிறைவோர் பண்ணும்
குஞ்சரம் கேசம் யானை குஞ்சியாண் மயிர்புட் குஞ்சே.

வஞ்சநி—காளி யேவற்பெண், இடாகினி, வஞ்சிப்பாள். [1: அக. 2: பிங். ii, 29. 3: வஞ்சந—ஸ. அக.]

அஞ்சனை — வடதிசையானைப்பிடி, அனுமன்தாய். [1: அஞ்ஜநா அல்லது அஞ்ஜநா — அ. கோ. I, iii, 5. 2: அஞ்ஜநா ஹநூமந்மாதரி — அ. வ. iii, 347.]

பஞ்சமம்—அழகு, ஐந்தாவது, ஓர் ஸ்வரம், நிறைவு, ஓர் பண். [1, 2, 4, 5: வஞ்சமோ ருசிரெ ... வஞ்சாநாம்வூரணெ, ராமஹெஷ—அ. வ. iii, 461. 3: ஷட்ஜருஷபகாந்தாரமத்யமா: வஞ்சமஸ்ததா—வெ. 146, 263.]

குஞ்சரம்—கேசம், யானை. [1, 2: குஞ்ஜரோஷ்கெகவெ கெஶெ —அ. வ. iii, 535.]

குஞ்சி—ஆண்மயிர், பறவைக்குஞ்சு. [1: திவா. ii, 211. 2: அக.]

168. குஞ்சங்கூன் புறங்கூற் றியானைக் கொம்புபல் கன்னம் பீலிக்
குஞ்சம்பைங் கொடியின் வீடாக் கொளுமுழைஞ் சடவி யும்பேர்
நெஞ்சமே மனமு மார்பும் புஞ்சம்நெற் பொலிபி ழம்பாம்
பஞ்சமே செழிப்பி லாமை பரப்புட னைந்து மாமே.

குஞ்சம்—கூன்[1], புறங்கூற்று[2], யானைக் கொம்பு[3], பல்[4], கன்னம்[5], பீலிக்குஞ்சம்[6], பைங்கொடியின் வீடாகக் கொள்ளும் முழைஞ்சு[7], காடு[8], [1: அக. ஸம்ஸ்கிருத வினையடி குஞ்ச் என்பது இப்பொருளதாகும்.

2: பிங். x, 349. 3, 5, 7: கஞ்ஜோ ஹம்ஸௌ உத்தமேத்ரு நிகஞ்ஜோ வ— ஸ. வு. ii, 66. 4: ஸ. அக. 5: அக. மயிற்றோகை யீயோட்டி. 8: கஞ்ஜோ ... காமகே — நா. ர. ii, 67.]

நெஞ்சம்—மனம், மார்பு. [1, 2: சூடா. xi, ரு, 2.]

புஞ்சம்—நெற்பொலி, பிழம்பு. [1: புஞ்ஜ: — ஸ. கோ. II, v. 42. 2: புஞ்ஜ:—ஸ. அக.]

பஞ்சம்—செழிப்பிலாமை, பரப்பு, ஐந்து. [1: சூடா. xi, ரு, 4. 2: பஞ்சு—ஸ. அக. 3: பஞ்ச—ஸ. அக.]

169. வஞ்சமே கொடுமை பொய்வாள் சிறுமைவஞ் சனையு மன்னும்
பஞ்சரஞ் செருந்தி பண்ணும் பறவைக்கூ டுடலி னென்பாம்
பிஞ்சரம் பொற்சி வப்பந் நிறப்பரி யரிதா ரம்பொன்
மஞ்சரி தளிர்மஞ் சாடி பருத்தமுத் தொழுக்க மாலை.

வஞ்சம்—கொடுமை, பொய், வாள், சிறுமை, வஞ்சனை. [1-3: பிங். x, 983. 4: அக. 5. வஞ்சகம்—ஸ. அக.]

பஞ்சரம் — செருந்திமரம், பண்ணும் பறவைக் கூடு, உடலின் எலும்பு. [1: திவா. iv, 21. 2, 3: பஞ்ஜரம்—ஸ. அக.]

பிஞ்சரம்—பொற்சிவப்பு, பொற்சிவப்பு நிறக் குதிரை, அரிதா ரம், பொன். [1, 2, 4: பிஞ்ஜரஸ்த்வ பீதரக்தே ஸ்வர்ணேऽபி, பிஞ்ஜரம் ஸா- தகஞ்சே — ஸ. வு. iii, 572. 3: ஹரிதாலம் தத்வ பிஞ்ஜரம் பிஞ்ஜரம் நடமண்டனம்—வை. 42, 26.]

மஞ்சரி—தளிர், மஞ்சாடிமரம், பருத்தமுத்து, ஒழுங்கு, மாலை. [1-3: மஞ்ஜரீ திலகத்ருமே, வல்லர்யாம் ஸ்தூலமுக்தாயாம் — ஸ. வு. iii, 587. 4: மஞ்ஜரீ—ஸ. அக. 5: சூடா. xi, ரு, 3.]

170. பிஞ்சலங் குசப்புற் பொன்மை பிஞ்சையே பஞ்சு மஞ்சள்
சஞ்சலை கமலை மின்னல் சஞ்சன்மா தேவன் வேதா
கிஞ்சற்கம் விண்பூந் தாதாம் கிஞ்சாரு கணைநெல் லின்வால்
கஞ்சன்று மரையோ னேர்கால் முடவன்கண் ணன்றன் மாமன்.

பிஞ்சலம்—தருப்பை, பொன்மை. [1, 2: பிஞ்ஜலம் ஸ்வர்ணதர்ப- யோஸ் ஹரித்ராயாம்—ஸ. வு. iii, 663.]

பிஞ்சை—பஞ்சு, மஞ்சள். [1, 2: 𑌪𑌿𑌞𑍍𑌜𑌾 𑌤𑍂𑌲𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃— 𑌅. ii, 71.]

சஞ்சலை — இலக்குமி, மின்னல். [1, 2: 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌡𑌿𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌃—𑌹𑍇. 𑌅. iii, 639.]

சஞ்சன்—சிவன், பிரமன். [1, 2: 𑌸𑌞𑍍𑌜𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌰𑍌 — 𑌹𑍇. 𑌅. ii, 76.]

கிஞ்சற்கம்—ஆகாயம், பூந்தாது. [1, 2: 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍇 —𑌨𑌾. 𑌮𑌾. iii, 38.]

கிஞ்சாரு — அம்பு, நெல்லின் வால். [1, 2: 𑌕𑌿𑌂𑌶𑌾𑌰𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌯𑌶𑍂𑌕𑍇 𑌸𑌾𑌯𑌕𑍇 𑌚—𑌹𑍇. 𑌅. iii, 531.]

கஞ்சன்—பிரமன், ஓர் கால் முடவன், கண்ணன்றன் மாமன். [1: 𑌕𑌞𑍍𑌜𑍋 𑌵𑍇𑌧𑌸𑌿 — 𑌹𑍇. 𑌅. ii, 65. 2: 𑌖𑌞𑍍𑌜𑌃 — 𑌹𑍇. 𑌕𑍋. II, vi, 49. 3: 𑌕𑌂𑌸𑌃 ..., ... 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑍇𑌦𑍈—𑌹𑍇. 𑌅. ii, 564.]

171. கஞ்சிகை மணிக்காற் பள்ளி யிடுதிரை பரிகட் டூர்தி
பஞ்சிகை சிறுதேக் கோர்நுண் பதவுரை வரவின் போக்காம்
அஞ்சிதம் பொருந்தல் கொண்டா டப்பட லசைத்தல் மூப்பேர்
சஞ்சுபுள் ளலகே ரண்டஞ் சஞ்சையே புகழ்ச்சி யாசை.

கஞ்சிகை—இரத்தினக்காற் பள்ளி, இடுதிரை, குதிரை பூண்ட வாகனம். [1: சூடா. vii, 47. 2: சூடா. xi, ஞ, 5. 3: சூடா. vii, 46.]

பஞ்சிகை—சிறு தேக்கு, ஓர் நுண்பதவுரை, வரவின் போக்கு. [1: 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌿𑌕𑌾 என்பது கண்டிபாரங்கி என்று 𑌹𑍇. 𑌕𑍋. II, iv, 89 தமிழுரை கூறுகின்றது. 2: 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌿𑌕𑌾 𑌟𑍀𑌕𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 என்பது 𑌹𑍇. 𑌕𑍋. III, v, 7 மகேசுவரர் டீகை. 3: 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌿𑌕𑌾 —𑌅. அக. வரவு செலவு எழுதும் புத்தக மென்பது பொருள். மூலம் குறிப்பாயிருந்தது பின்னோராற் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.]

அஞ்சிதம்—பொருந்தல், கொண்டாடப்படல், அசைத்தல். [1: அக. 2: 𑌅𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂—𑌅. அக. 3:]

சஞ்சு—பறவையலகு, ஆமணக்கு. [1, 2: 𑌚𑌞𑍍𑌚𑍁𑌃 𑌚𑌞𑍍𑌚𑍁𑌰𑍇𑌰𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍋𑌟𑍍𑌯𑍋𑌃—𑌹𑍇. 𑌅. ii, 57.]

சஞ்சை—புகழ்ச்சி, ஆசை. [1, 2: ஸம்ஜ்ஞோ ஸ்துதிவாஞ்சயோ:—ஹே. கோ. 932.]

172. அஞ்சுக முத்த ரீய மாடைமெல் லாடை யும்பேர்
கஞ்சுகம் பாம்புச் சட்டை குப்பாசங் கவச மென்ப
கிஞ்சுக முண்மு ருக்குப் பலாசுகே கயப்புட் செம்மை
கஞ்சுகி மெய்காப் பாளன் கட்செவி யகில்வி டன்பேர்.

அஞ்சுகம்—உத்தரீயம், ஆடை, மெல்லாடை. [1-3: அம்ஶுகம் வஸ்த்ரமாத்ரம், உத்தரீயம் வஸ்த்ரபேதச்ச—அ. ஸ. iii, 3.]

கஞ்சுகம்—பாம்புச்சட்டை, உடற் சட்டை, கவசம். [1-3: கஞ்சுகம் வாரபாணோ:; ..., நிர்மோகே—அ. ஸ. iii. 13, 14.]

கிஞ்சுகம்—முண்முருக்கு, பலாசு, கேகயப்புள், செந்நிறம். [1, 4: பிங். x, 335. 2: கிம்ஶுக:—அ. கோ. II, iv, 29. 3: அக.]

கஞ்சுகி—மெய்காப்பாளன், பாம்பு, அகில், விடன். [1: கஞ்சுகி—அ. கோ. II, viii, 8. 2-4: 'கஞ்சுகீ ஜாரசுந்தரே ஸர்ப்பே வண்டே விடே' இதி ஹேம:—அ. கோ. II, viii, 8, வியாக்கியாசுதை.]

173. தஞ்சம் பற்றுக் கோடெளிமை சஞ்ஞை யுரன்பே ரபிநயமாம்
பிஞ்சம் புள்ளி னிறகுகொலை வலிவி யாகு லமும்பேணும்
கஞ்ச ரீடம் வாட்கூர்மை விரத சாரி கரிக்குருவி
துஞ்சல் சோம்ப னிலைபெறுதல் துயிலல் சாத லெனநாற்பேர்.

தஞ்சம்—பற்றுக்கோடு, எளிமை. [1, 2: சூடா. xi, ஞ, 2.]

சஞ்ஞை—அறிவு, பெயர், அபிநயம். [1-3: நாமதேயநயோ: ஸம்ஜ்ஞா ஸம்ஜ்ஞாநாயாம் கராதிபி:—ஹா. கோ. 307.]

பிஞ்சம் — பறவை யிறகு, கொலை, வலி, வியாகுலம். [1: பிஞ்சம் பர்ஹ வஸ்த்ரம்—வை. 225, 42. 2-4: பிஞ்ஜா ...; பலே ஹிம்ஸாயாம் வ்யாகுலத்வே—மே. ஜ, 12, 13.]

கஞ்சரீடம்—வாட் கூர்மை விரதசாரி, கரிக்குருவி. [1, 2: கஞ்ஜரீடஸ்து கஞ்ஜநோ வ்ரதசாரிணி—அ. ஸ. iv, 60.]

துஞ்சல்—சோம்பல், நிலைபெறுதல், துயிலல், சாதல், [1: சூடா. xi, ஞ, 1. 2-4: திவா. xi, 308.]

174. இஞ்சி மதிலோர் மருந்தென்ப இஞ்சை களவா தியுங்கொலையும்
வஞ்சி கருவூ ரோர்மரமோர் வல்லி யோர்பாப் பாக்கழிப்பண்
மஞ்சு பணிபூண் முகடிளமை வலிகார் கரியின் முதுகழகாம்
கஞ்சை மணியுண் டாம்பூமி கமலை கள்விற் கும்வீடே.

இஞ்சி—மதில், ஓர் மருந்துச்சரக்கு. [1, 2: சூடா. xi, ௫, 3.]

இஞ்சை—களவு முதலியன, கொலை. [1, 2: ஹிம்ஸா சௌர்யாதி-கெ வயெ—ஈ. வ. ii, 582.]

வஞ்சி — கருவூர், ஓர் மரப், ஓர் கொடி, ஓர் பா, பாக்கழிப்பண். [1: பிங். x, 985. 2: அக. நி. 214. 3, 4: திவா. xi, 359. 5: பிங். vi, 297.]

மஞ்சு—பணி[1], பூண்[2], முகடு[3], இளமை[4], வலி[5], மேகம்[6], யானையின் முதுகு[7], அழகு[8]. [1, 5, 7: பிங். x, 881. 2: சூடா. xi, ௫, 2. 3: அக. நி. 192. 4. 6, 8: திவா. xi, 180.]

கஞ்சை—இரத்தினம் விளையும் பூமி, இலக்குமி, கள்விற்கும் வீடு. [1, 3: வரௌ ஶுஜ்ஞா ஸ்வர்ணாஜ்ஞெ — ஶா. கொ. 404. 2: கஜ்ஞா. கஜ்ஞ: பிரமன் என்று பொருள்படுதல் போலவே இப் பதம் இலக்குமியென்று பொருள்படும்.]

175. அஞ்சம்வெள் விடைபிராண வாயுமந்தி ராதி
யன்னப்புட் புயத்துச்சி பங்கிருப்பு முன்னும்
கஞ்சமம்போ ருகமயிர்தங் தலைமயிர்தா ளம்வெண்
கலம்நாழி வட்டில்பண்ட சாலையப்ப மென்ப
அஞ்சனேர் துறவிமதன் பொறுமையிலான் சிரேட்டன்
அருக்கன்சீ தரன்றியாக வேந்தனந்த ரான்மா
விஞ்சையர்விற் பன்னர்வித்தி யாதாரு மொக்கும்
விஞ்ஞாந முக்யவினை நூல்சிறப்பத் துணர்வே.

அஞ்சம்—வெள்ளை எருது[1], பிராணவாயு[2], மந்திர முதலியன[3], அன்னப்பறவை[4], புயத்துச்சி[5], பங்கு[6], இருப்பு[7], முன்[8]. [1: ஹம்ஸொ ..., ... ஶ்வேதவ்ருஷெ — வை. 219, 135. 2-4, 7, 8: ஹம்ஸொ ..., வஶ ... உத்ராதிஹெஷெஷ ...; ... ப்ராணவாதெ ஶ்ரேஷ்டெந்த்ர: ஸ்ரீத:—ஈ. வ. ii, 581, 582. டீகைகாரர் இறுதிப்பொருளிற்கு 'ஈந்த்ர: ஸ்ரீத உத்தரவசு-ஸ்ரீத: ஶ்ரேஷ்டெ' என்று விளக்கஞ் சொல்லி 'கவிஸம்ஸவெசவ்ஜ்ஞாந ...,

என்று உதாரணமுங் காட்டினர். ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த நிகண்டுகளில் வேறு பாடமிருந்தது போலும். 5: காம்ஸ்யம் — ஸ. அக. 6, கம்ஸ: —அ. கொ. II, ix, 89.]

கஞ்சம்—தாமரை[1], அமிர்தம்[2], தலைமயிர்[3], தாளம்[4], வெண்கலம்[5], நாழி[6], வட்டில்[7], பண்டசாலை[8], அப்பம்[9]. [1-3: கஞ்ஜோ ... கேஶே ச கஞ்ஜம் பீயூஷபத்மயோ: — மே. வ. ii, 65. 4: பிங். x, 235. 5-7: கம்ஸ-ஸ்த்ரீதைஜஸபாத்ரயோ:, பாநபாத்ரே — மே. வ. ii, 564. 8: மஞ்ஜா ஹாண்டாகாரே—மே. வ. ii, 67. 9: பிங். x, 235.]

அஞ்சன்—ஓர் துறவி[1], மன்மதன்[2], பொறுமையிலான்[3], சிரேட்டன்[4], சூரியன்[5], திருமால்[6], கொடையாளியான அரசன்[7], பரமாத்மா[8]. [1, 5, 7: யோகிஷே ... ஹம்ஸோ நிர்லோபநுபவஸுர்யயோ: — மா. கொ. 158. 2, 6: ஹம்ஸஸ்ஸ்ரே ... விஷ்ணௌ—நா. ர. ii, 466. 3, 8: ஹம்ஸோ ..., ... பரமாத்மநி மத்ஸரே—வி. ப்ர. வ, 8. 4. அஞ்சம் என்பதன்கீழ்க் காட்டிய மேற்கோளில் ஶ்ரேஷ்டே என்றிருப்பது இதற்காம்.]

விஞ்சையர் — விற்பன்னர், வித்தியாதரர். [1: வித்யாதரா: — ஸ. அக. 'கற்றோர்' என்பது பொருள். 2: வித்யாதரா: — அ. கொ. I, i, 11. விஞ்சை வித்யா என்னும் சொல்லின் மரூஉ.]

விஞ்ஞாநம் — முக்கிய வினைநூல், சிறப்பத்துணர்வு. [1: விஜ்ஞாநம் கார்மணி ஜ்ஞாநே—மே. வ. iii, 407. அ. கொ. I, v, 6 மகேசுவரர் உரையில் 'விஜ்ஞாநம் கர்மணி ஜ்ஞாநே' என்ற பாடம் காணப்படுகிறது. 2: மோக்ஷே தீர்ஜ்ஞாநமந்யத்ர விஜ்ஞாநம் ஶில்பஶாஸ்த்ரயோ:—அ. கொ. I, v, 6.]

176. பஞ்சநகம்புலி போதகங் கச்சபம்
பஞ்சமி யஞ்சாந் திதிதுரௌ பதியாம்
சஞ்சல மலைவதுங் காற்றுங் கிலேசமும்
அஞ்சலி யுழக்குக் கும்பிடல் கூப்புதல்.

பஞ்சநகம்—புலி, யானை, ஆமை. [1: பஞ்சநக: — ஸ. அக. 2-3: பஞ்சநகஸ்து கச்சபே; மஜே—மே. வ. iv, 43, 44.]

பஞ்சமி—ஐந்தாந் திதி, துரௌபதி. [1: பஞ்சமீ—ஸ. அக. 2: பஞ்சமீ திதௌ த்ரௌபத்யாம்—மே. வ. iii, 461.]

சஞ்சலம்—அலைவது, காற்று, இலேசம். [1: வஞ்சலஂ—க. கொ. III, i, 75. 2: வஞ்சொஸநிலஂ ... —க. வ. iii, 639. 3: அக.]

அஞ்சலி—உழக்கு, கும்பிடல், கூப்புதல். [1, 3: அஞ்ஜலிஸ்து கு-டவெ கரஸஂவுடெ—க. வ. iii, 617. 2: பிங். x, 13. அஞ்ஜலி:—ஸ. அக.]

177. மஞ்சிகை தாளிக் கொடிபேழை காதணி
மஞ்சுள மிரம்மியஞ் சுந்த ரங்குயில்
வஞ்சுளந் திமிசு வஞ்சி யசோகுமாம்
குஞ்சை யின்ஞெணி படகங் குன்றியே.

மஞ்சிகை—தாளிக்கொடி, பேழை, காதணி. [1, 3: அக. 2: திவா. vii, 219.]

மஞ்சுளம் — இரம்மியம், அழகு, குயில். [1: மஞ்ஜுலஂ து ..., ரமெ—க. வ. iii, 669. 2: மஞ்ஜுலஂ—க. கொ. III, i, 52. 3: க. வ. 'மஞ்ஜுலஸ்து ஜாதீஹெ' என்றது. மெ. ம, 122 'ஜலரெகெள' என்றது. இரண்டும் நீர்வாழ் பிராணியைக் குறிக்கும். குயில் என்னும் பொருள் ஸ. அக. களிலுங் காணலாவதில்லை.]

வஞ்சுளம்—திமிசு, வஞ்சி, அசோகமரம். [1-3: வஞ்ஜுலஸ்த்வசொ-கெ திநிஶுதரெ; வாநீரெ — க. வ. iii, 675, 676.]

குஞ்சை—இன்ஞெசை, படகப்பறை, குன்றி. [1-3: ம-ஞ்ஜா து க்ருஷ்ணாயாஂ ஸ்ரொத்வடஹெ மயூரயொஷிதி—க. வ. ii, 68.]

178. பஞ்சாங் குலமா மணக்குக் கையுமாம்
பஞ்சா சியமைம் முகங்கண் டீரவம்
கஞ்சா ரந்தந் தாவளம் வயிறு
கஞ்சா ரன்கு ரியன்கம லாசநன்.

பஞ்சாங்குலம்—ஆமணக்கு, கை. [1: வஞ்சாஙுல: — க. கொ. II, iv, 51. 2: அக. ஸ. அக. யில் வஞ்சாஙுலஂ என்பது ஐந்து விரலை வுள்ளது என்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. ஐந்து விரல்களை யுடையது கை யாகலின் இப்பொருளும் ஏற்கும் போலும்.]

பஞ்சாசியம்—ஐம்முகம், சிங்கம். [1: வஞ்சாஸ்யஂ என்பது ஸ. அக. யில் ஐந்து முக முடைய தென்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. 2: வஞ்சாஸ்ய:—க. கொ. II, v, 1.]

கஞ்சாரம்—யானை, வயிறு. [1, 2: கஞ்ஜாரः கஞ்ஜரெ ... ஜடரெ—கு. வு. iii, 524.]

கஞ்சாரன்—சூரியன், பிரமன். [1, 2: கஞ்ஜாரः ... வுஷ்ரெ ... ஊஷெணெ—கு. வு. iii, 524.]

179. பாஞ்சசந் நியந்தீ நாணல் பரந்தாம னுடைய சங்கம்
காஞ்சநம் பொன்பூந் தாது புன்னைசெண் பகம்நா கப்பூ
ஆஞ்சியே வெறியாட் டேலஞ் சோம்பலோ டலைய லற்பேர்
காஞ்சியோர் மரமோ ரூரெண் கோவைமே கலையோர் பண்ணும்.

பாஞ்சசந்நியம்—தீ, நாணல், திருமால் சங்கம். [1: அக. ஸ. அக. யில் இப்பதம் ஜம்புத் துவீபத்திலுள்ள எட்டு உபத்துவீபங்களுள் ஒன்று என்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. [2, 3: பாஞ்சஜந்யः: பொட்டமெ ஶஙெ்வ ஊடெரொஷாஷ வ—கு. வு. iv, 226.]

காஞ்சநம்—பொன், பூந்தாது, புன்னை, செண்பகம், நாகப்பூ. [1-5: காஞ்சநं ஹேம்நி கிஞ்ஜல்கெ காஞ்சநா நாமகெஷரெ, ... பும்நாமெ வதெகெஸவி வ—கு. வு. iii, 357.]

ஆஞ்சி—வெறியாட்டு, ஏலம், சோம்பல், அலையல். [1: அக. நி. 17. 'கூத்து.' 2: சூடா. iv, 34. 3: திவா. viii, 164. 4: திவா. ix, 275.]

காஞ்சி—ஓர் மரம், ஓர் ஊர், எண்கோவை மேகலை, ஓர் பண். [1, 3: திவா. xi, 273. 2, 4: பிங். x, 313.]

180. பாஞ்சலங் காற்றுக் கனவிலா பப்பொருள்
காஞ்சியங் கஞ்சக் கருவியப் பாத்திரம்
நாஞ்சில் கலப்பை மதிலுறுப் பும்பெயர்
பாஞ்சா லிகைதுரௌ பதிமரப் பாவை.

பாஞ்சலம்—காற்று, நெருப்பு, இலாபப் பொருள். [1-3: பாவநं ... நாரெ்ஜூ ராயநஷ்டவாதயொः—மெ. ஶ, 109.]

காஞ்சியம்—ஓர் வாத்தியம், வெண்கலப் பாத்திரம். [1, 2: காம்ஸ்யं வாஷ்ராந்தரெ வாநவாத்ரெ—மெ. ய, 11.]

நாஞ்சில்—கலப்பை, மதிலுறுப்பு. [1: 2: திவா. xi, 319.]

பாஞ்சாலிகை—துரௌபதி, மரப்பாவை. [1, 2: பாஞ்சாலிகா—ஸ. அக.]

181. கடகங்கற் கடக ராசி படைமதில் கேட கங்கைக்
கடகமோர் கூத்து வட்டங் கயத்திரள் மலைப்பக் கப்பேர்
சடகமூர்க் குருவி கள்ளுப் பாநபா சநங்கட் பாநம்
பிடகஞ்சாத் திரம்பௌத் தாக மம்பெட்டி பிளவை யாமே.

கடகம்—கர்க்கடக ராசி[1], படை[2], மதில்[3], கேடகம்[4], கைக்கடகம்[5], ர் கூத்து[6], வட்டம்[7], யானைத்திரள்[8], மலைப்பக்கம்[9]. [1: அக. 2, 5, 9: கடகஸ்த்வ நிதம்பே ஸ்யா ஸைந்யே வலயே; வைஜயந்தீ—க. வ. iii, 14, 15. 3, 4, 7: பிங். x, 236. 6: திவா. ix, 230. 8: சூடா. iii, 9.]

சடகம் — ஊர்க்குருவி, கள், பானபாத்திரம், கட்பானம். [1: சடக:—க. கொ. II, v, 18. 2-4: சஷகோ ஸ்த்ரீ ஸுராகே ஸ்த்ரீஹாஜநே—க. வ. iii, 36.]

பிடகம்—சாத்திரம், பௌத்தாகமம், பெட்டி, பிளவை. [1: சூடா. x, 24. 'நூல்'. 2: அக. பிடகம்—ஸ. அக. 3, 4: பிடகஸ்த்வஸ்த்ரீ விஸ்போடே ஸ்ருத்ராயாம் ச ஸமாநே—மே. க, 120.]

182. சடைகைதிப் பலிமூ லத்தோ டூர்க்குரு விப்பெண் சாற்றும்
விடதரம் பாம்பு மேகம் விடனென்ப தூர்த்தன் றேளாம்
இடபியே பூனைக் காலி யாண்வடி வப்பெண் கைம்மை
புடபேத முயர்த்துக் கொட்டும் பறைபுரம் நதிக்கோ ணற்பேர்.

சடகை—திப்பலி மூலம், ஊர்க்குருவிப் பெட்டை. [1: சடகா—ஸ. அக. 2: சடகா—க. கொ. II, v, 18.]

விடதரம்—பாம்பு, மேகம். [1: விஷதர: — க. கொ. I, viii, 7. 2: அக. விஷதர:—ஸ. அக.]

விடன் — தூர்த்தன், தேள். [1: விடோ தூர்த்த: — க. கொ. III, v, 17 மகேசுவரர் உரை. 2: விஷத்தை யுடையதெனத் தேளுக்கு ற்று. அக. யில் விடம் தேள் என்றிருக்கி

இடபி—பூனைக்காலிச் செடி, ஆண் வடிவப்பெண், கைம்மை. [1-3: ஸ்த்ரீ து ஸ்ருகஸிம்ப்யாம் ஸ்த்ரீரூபாகாரயோஷிதி; வியவாயாம்—க. வ. iii, 444, 445.]

புடபேதம்—உயர்த்துக் கொட்டும் பறை, நகரம், நதிக்கோணல். [1-3: படஹோ நீவ்ருத் வக்ரநாதொத்யோரபி—மே. ஓ, 51.]

183. கடமையே முறைமை காட்டுப் பசுக்கட னிறுப்பு நாற்பேர்
இடமிட மிடப்பால் செல்வ மிராசிவீ டகலம் விண்ணும்
சடமுடல் கடுமை பொய்யாஞ் சடன்மதி யீனன் மூர்க்கன்
வடம்பெருங் கயிறா லமர நாணி மணிக்கோ வைப்பேர்.

கடமை — முறைமை, காட்டுப்பசு, கடன், ருப்பு. [1-4: அக.]

இடம் — தலம்[1], இடப்பக்கம்[2], செல்வம்[3], இராசி[4], வீடு[5], அகலம்[6], ஆகாசம்[7]. [1, 6: அக. 2, 3: சூடா. xi, ர, 39. 4: வழக்கு. 5: திவா. v, 149. 7: திவா. i, 36.]

சடம்—உடல், கொடுமை, பொய். [1-3: பிங். x, 438.]

சடன் — மதியீனன், மூர்க்கன். [1: ஜடோऽஜ்ஞ: — அ. கோ. III, i, 38. 2: ஜடோ மூர்க்க—அ. ஸ. ii, 117.]

வடம் — பெருங்கயிறு, ஆலமரம், வில்லின் நாண், மணிவடம். [1, 2: வடோ ... மாணே ... வ்ருக்ஷே — அ. ஸ. ii, 95. 3: பிங். vi, 436. 4: அக.]

184. தடம்வளை யம்வ ரம்பு கரையிடந் தடாகஞ் செல்லுந்
தடம்விரி வோம குண்டம் பெருமைதாழ் வரைதி ராசாம்
படமிடு திரைதீட் டுஞ்சித் திரப்படாம் புடைவை பாம்பின்
படம்யானை முகப டாமும் பதாகையு முராளு மாமே.

தடம்—வளையம்[1], வரம்பு[2], கரை[3], இடம்[4], தடாகம்[5], செல்லுந் தடம்[6], விரிவு[7], ஓமகுண்டம்[8], பெருமை[9], தாழ்வரை[10], தராசு[11]. [1, 2, 8, 11: அக. 3: தடீ—அ. கோ. I, x, 7. 4: 5: பிங். x, 568. 6, 7: சூடா. xi, ட, 16. 9, 10: திவா. xi, 118.]

படம்—இடுதிரை[1], தீட்டுஞ் சித்திரப்படாம்[2], புடைவை[3], பாம்பின் படம்[4], யானைமுகபடாம்[5], கொடி[6], முராளஞ்செடி[7]. [1: படः — ஸ. அக. 2, 3, 7: படஸ்சித்ரபடே வஸ்த்ரே ஸ்த்ரியாமத்ரூமே வாமோநு மே. ட, 20. 4: படः—ஸ. அக. 5, 6: பிங். x, 723.]

185. விடமில வணம்நீர் நஞ்சு வெற்பெலி கருங்கா லிப்பேர்
பிடரமே தயிரின் மத்துப் பெருங்கோரை பானை யென்ப
படர்நடை வழிநோய் துன்பம் பகைவீரர் நினைப்பு மேடு
விடர்நிலப் பிளப்புக் காடு தூர்த்தர்வெற் பின்மு ழைப்பேர்.

விடம்—இலவணம், நீர், நஞ்சு, மலை, எலி, கருங்காலி. [1, 4-6: விடோऽலவணே ... உந்துரிகே விஷஶைலயோ வ — கே. பு, 28. 2, 3: விஷம் ஜலே, க்ஷ்வேடே—ச. வ. ii, 558.]

பிடரம்—தயிரின் மத்து, பெருங்கோரை, பானை. [1-3: பிடரம் மந்தி ஸ்தாலிகே; உஶீரம் ச—ச. வ. iii, 571, 572.]

படர்—நடை[1], வழி[2], நோய்[3], துன்பம்[4], பகை[5], வீரர்[6], நினைப்பு[7], மேடு[8]. [1, 5: உரி. நி. xi, 18. 2, 4, 7: திவா. xi, 149. 3: சூடா. xi, ட, 1. 6: பட: —ச. கோ. II, viii, 61. 8: திவா. v, 39.]

விடர்—நிலப்பிளப்பு, காடு, தூர்த்தர், மலை முழை. [1, 4: பிங். x, 1038. 2: திவா. iv, 86. 3: விடஃ ...; ... ஷிங்கே—ச. வ. ii, 96, 97.]

186. படலம்வீட் டிறப்புக் கண்ணோய் பரிச்சேதந் திலகங் கூட்டம்
படலிகை பெரும்பீர்க் குக்கைம் மணிவட்டப் படிவந் தட்டம்
படலைதார் கோத்த மாலை வெளிக்கத வொடுப டர்ச்சி
அடல்கொலை வலிபோர் முப்பே ரடவியே காடு சோலை.

படலம்—வீட்டிறப்பு, கண்ணோய், நூற்பிரிவு, திலகம், கூட்டம். [1, 2, 4, 5: படலம் திலகே நேத்ரரோகே ச்சதிஷி ஸம்சயே — ச. வ. iii, 654. 3: படலஃ—ஸ. அக.]

படலிகை—பெரும்பீர்க்கு, கைம்மணி, வட்டவடிவம், பூந்தட்டு. [1-4: பிங். x, 724.]

படலை—மாலை, கோத்தமாலை, வெளிக்கதவு, படர்ச்சி. [1: சூடா. xi, ட, 27. 2, 4: பிங். x, 725. 3: அக.]

அடல்—கொலை, வலிமை, போர். [1: சூடா. xi, ட, 16. 2, 3: பிங். x, 15.]

அடவி — காடு, சோலை. [1: அடவீ — ச. கோ. II, iv, 1. 2: திவா. iv, 85.]

187. படல்கெட லத்த மித்தல் துயில்மாளல் படுதல் தட்டி
மடல்பனை யோலை தாழை மடல்போல்வ மலரி தழ்ப்பேர்
கடல்வண்ணன் றிருமாலையன் கடவுளே தெய்வம் நன்மை
முடவனே சனிகா னொண்டி முடுவல்செந் நாய்பெண் ணாயே.

படல்—கெடல், அத்தமித்தல், துயில், மாளல், படுதல், தட்டி. [1, 2, 4-6: அக. 3: திவா. ix, 19. 'படை.']

மடல்—பனையோலை தாழைமடல் போல்வன, பூவினிதழ். [1, 2: திவா. xi, 345.]

கடல்வண்ணன்—திருமால், சாத்தா. [1: திவா. i, 2. 2: சூடா. i, 28.]

கடவுள்—தெய்வம், நன்மை. [1, 2: சூடா. xi, க, 3.]

முடவன்—சனி, கால் நொண்டி. [1: திவா. i, 61. 2: அக. நி. 199.]

முடுவல் — செந்நாய், பெண்ணாய். [1: அக. நி. 198. 2: திவா. iii, 54.]

188. தடவென்ப பெருமை தூப முட்டியும் வளைவுஞ் சாற்றும்
கொடிகாக்கை துவசம் நீளம் குகனுடல் படர்கொ டிப்பேர்
செடிபத னழிவு பாவம் புதல்செறி வெருத்தி னார்ப்பாம்
தடிவய லுலக்கை வில்லுத் தசையுடும் பொடுகைத் தண்டே.

தடவு — பெருமை, தூபக்கால், வளைவு. [1, 3: பிங். x, 569. 2: அக.]

கொடி — காக்கை, துவசம், நீளம், குமானுடல், படர்கொடி. [1: பிங். viii, 57. 2, 5: பிங். x, 401. 3, 4: அக.]

செடி—பதனழிவு, பாவம், புதல், செறிவு, எருத்தின் ஆரவாரம். [1: அக. 2, 3: பிங். x, 536. 4: சூடா. xi, ல, 16. 5:]

தடி — வயல், உலக்கை, வில், தசை, உடும்பு, கைத்தண்டு. [1-6: பிங். x, 570.]

189. துடியெழு மாத ராடல் கூதாளி யுடுக்கை யங்கத்
துடிவன்பாற் பறைசிற் றேலஞ் சிறிதையங் கால நுட்பம்
படியங்க வடிசோ பாநம் பகையொப்பு நாழி வாயிற்
படிவிதங் கொற்றுப் பூமி நிறையறி கருவி பண்பே.

துடி — சப்த மாதராடல்[1], கூதாளி[2], உடுக்கை[3], அங்கத்துடிப்பு[4], குறிஞ்சி பாலைப்பறைகள்[5], சிற்றேலம்[6], சிறிது[7], ஐயம்[8], காலநுட்பம்[9]. [1, 5: பிங். x, 620. 2: அக. நி. 128. 3: பிங். vi, 423. 4: 'துடிநூல்' என்னுந் தொடரில் அதற்குள்ளபொருள். 6-9: த்ருடி: ஸம்ஶயலேஶயோ:, ஸூக்ஷ்மைலாயாம் காலமாநபேதே—ஸ. ஸ. ii, 89.]

படி—அங்கவடி[1], கல் முதலியவற்றாலாய படி[2], பகை[3], ஒப்பு[4], நாழி[5], வாயிற்படி[6], விதம்[7], சம்பளம்[8], பூமி[9], நிறையறிகருவி[10], பண்பு[11]. [1, 2, 5, 11: பிங். x, 726. 3, 9: திவா, xi, 150. 4: உரி. நி. xi, 12. வ்ருதி: என்பதன் பாகத வுருவம். 6, 7, 8, 10: அக.]

190. பிடிபெண்ணொட் டகம்பெண் ணானை கவரிமான் கைப்பி டிப்பேர்
முடிநாற்றின் முடிகி ரீட மயிர்முடி குடுமி சென்னி
வடிகூர்மை கயிறு கள்ளாம் வடிவழ குருவம் வண்ணம்
அடிகளே முனிவன் மூத்தோன் குடில்சிறு வீடா காயம்.

பிடி—பெண்ஒட்டகம், பெண்யானை, கவரிமான், கைப்பிடி. [1: சூடா. iii, 34. 2, 3: பிங். viii, 269. 4: அக.]

முடி—நாற்றின் முடி, கிரீடம், மயிர்முடி, குடுமி, தலை. [1, 4: அக. 2, 3, 5: சூடா. xi, ட, 28.]

வடி—கூர்மை, கயிறு, கள். [1: அ. வி. நி. 128. 2: அக. 3: திவா. vi, 109.]

வடிவு — அழகு, உருவம், மேனி. [1: பொ. நி. ii, 2036. 2, 3: திவா. xi, 201.]

அடிகள்—முனிவன், மூத்தோன். [1: சூடா. ii, 2. 2: சூடா. ii, 9.]

குடில்—சிறுவீடு, ஆகாசம். [1: திவா. v, 150. 2: திவா. i, 36.]

191. சுடிகையே மகுட முச்சி மயிர்முடி நெற்றிச் சுட்டி
குடிஞைபுட் பொதுவும் யாறுங் கோட்டானுங் குடிசை யும்பேர்
கடிதல்வெட் டுதல்தண் டித்தல் கதஞ்செய்த லழித்தல் கொய்தல்
படிதலே குளித்தல் தாழ்தல் படிவமே வடிவும் நோன்பும்.

சுடிகை—கிரீடம், உச்சி, மயிர்முடி, நெற்றிச்சுட்டி. [1, 2: பிங். x, 516. 3, 4: திவா. xi, 110.]

குடிஞை—பறவைப்பொது, நதி, கோட்டான், குடிசை. [1-3: பிங். x, 354. 4: பொ. நி. ii, 765.]

கடிதல்—வெட்டுதல், தண்டித்தல், கோபஞ்செய்தல், அழித்தல், கொய்தல். [1-5: அக.]

படிதல்—குளித்தல், தாழ்தல். [1: அ. வி. நி. 131. 2: அக.]

படிவம்—வடிவு, நோன்பு. [1, 2: திவா. xi, 151.]

192. குடிலமே வளைவு வஞ்ச மாகாயஞ் சடையுங் கூறும்
குடிலையோர் நதியோர் மந்த்ரம் கொடிறுபூ சங்க துப்பாம் [பேர்
நெடில்வேய்நெட் டெழுத்து நீளம் நெடுமைபெண் மயிர்நீட் டப்
படிறுபொய் களவு வஞ்சம் படுவிகுட் டனிகள் விற்பாள்.

குடிலம்—வளைவு, வஞ்சம், ஆகாயம், சடை. [1: குடிலம் ஹஜு-ரே—ஸ. வ. iii, 632. 2: குடிலஃ—ஸ. அக. 3: சூடா. i, 46. 4: பிங். v, 349.]

குடிலை—ஓர் நதி, ஓர் மந்திரம். [1: குடிலா நதீ—ஸ. வ. iii, 632. 2: அக. 'பிரணவம்.']

கொடிறு—பூச நட்சத்திரம், கதுப்பு. [1: திவா. i, 84. 2: திவா. ii, 205.]

நெடில்—மூங்கில், நெட்டெழுத்து, நீளம். [1: பிங். ix, 110. 2: நன். 65. 3: திவா. viii, 31.]

நெடுமை — பெண்மயிர், நீட்டம். [1: திவா. ii, 212. 2: திவா. viii, 31.]

படிறு—பொய், களவு, வஞ்சம். [1-3: பிங். x, 727.]

படுவி—குட்டனி, கள்விற்பாள். [1, 2: சூடா. xi, ட, 17.]

193. உடுவிண்மீ னகழா டம்புத் தலையம்பின் சிறகோ டக்கோல்
வடுவசை தழும்பி ளங்காய் வாள்செம்பு பிரம சாரி
படுகர்நீர் நிலைமென் பாலோ டிழிக்தேறும் வழிபள் ளப்பேர்
முடுகலே விசையிற் போதல் மொய்த்திடல் வலியெ திர்த்தல்.

உடு—நட்சத்திரம், அகழ், ஆடு, அம்புத்தலை, அம்பின் சிறகு, ஓடக்கோல். [1: உடு — ஸ. கோ. I, iii, 21. 2-4, 6: பிங். x, 159. 5: சூடா. xi, ட, 8.]

வடு — வசை, தழும்பு, மாவடு, வாள், செம்பு, பிரமசாரி. [1, 3, 4: அ. வி. நி. 148. 2, 5: பிங். x, 989. 6: வடு:—ஸ. அக.]

படுகர்—நீர்நிலை, மருத நிலம், இழிந்தேறப்படும் வழி, பள்ளம். [1: திவா. v, 60. 2: திவா. v, 84. 3: திவா. v, 224. 4: திவா. vii, 216.]

முடுகல்—விரைவு, மொய்த்திடல், வலி, எதிர்த்தல். [1: திவா. ix, 40. 2: அக. 3: திவா. viii, 64. 4: பிங். vii, 222.]

194. கிடுகுதேர் மரச்சுற் றுக்கே டகந்தென்னோ லைப்ப டற்பேர்
இடுதலே சொரிதல் வைத்தல் போடுத லீதல் பண்ணல்
தொடுதலே தீண்டல் பற்றல் தோண்டுதல் புனைத லென்ப
விடுதலே யெறிதல் போக்கல் தீர்தல்விட் டிடலு மாமே.

கிடுகு — தேர்மரச் சுற்று, கேடகம், தென்னோலைப் படல். [1, 2: பிங். x, 337. 3: அக.]

இடுதல் — சொரிதல், வைத்தல், போடுதல், ஈதல், பண்ணல். [1-3, 5: அக. 4: திவா. ix, 81.]

தொடுதல்—தீண்டல், பிடித்தல், தோண்டுதல், புனைதல். [1: பிங். vii, 378. 2: பிங். vii, 406. 3: திவா. ix, 117. 4: அக.]

விடுதல்—எறிதல், போக்கல், தீர்தல், விட்டிடல். [1: பிங். vii, 404. 2-4: அக.]

195. அடைகன மப்ப வர்க்க மிலைபுள்ளி னடைய டுத்தல்
கடையிட முடிவு கீழ்மை வாயிலங் காடி பாதை
கிடைபசுக் கிடைகி டைச்சு மறையோது மிடங்கி டப்பாம் [தல்.
தொடையம்போ ருறுப்பு நாணி தார்செய்யுட் டொடைதொ டுத்

அடை—கனம், அப்பவர்க்கம், இலை, பறவையின் அடை, அடுத்தல். [1-3: பிங். x, 18. 4: அக. 5: சூடா. xi, ட, 23.]

கடை — இடம், முடிவு, கீழ்மை, வாயில், அங்காடி, பாதை. [1, 2, 4, 5: பிங். x, 244. 3, 6: அக.]

கிடை—பசுக்கிடை, கிடைச்சு, வேதமோதும் இடம், கிடப்பு. [1: நா. தீ. நி. 215. 2: பிங். ix, 356. 3, 4: அக.]

தொடை—அம்பு, ஓர் அவயவம், நாணி, மாலை, செய்யுட்டொடை, தொடுத்தல். [1: சூடா. vii, 5. 2: பிங். v, 276. 3: பிங். vi, 436. 4: சூடா. iv, 66. 5: தொ. பொ. 313. 6: அக.]

196. நடைவாயிற் கடவை கூத்து வழிநடப் பொழுக்க மென்ப
படைபடைக் கலம்ப டுத்தல் பரியின்கல் லணைசே னைப்பேர்
மடைசோறு நீர்பாய் தூம்பு மதகணிக் கடைப்பு ணர்ப்பாம்
முடையோலைக் குடைபு லாலம் முடைநாற்றந் தவிடு மாமே.

நடை—வாயிற் கடவை, கூத்து, வழி, நடப்பு, ஒழுக்கம். [1: அக. 2: அக. நி. 141. 3-5: பிங். x, 671.]

படை — உழுபடை, படுத்தல், பரியின் கல்லணை, சேனை. [1-4: திவா. xi, 325.]

மடை — சோறு, நீர்பாயும் மடை, மதகு, அணிக்கடைப்பூட்டு. [1, 4: பிங். x. 885. 2: அ. வி. நி. 172. 3: சூடா. xi, ட, 10.]

முடை—ஓலைக்குடை, புலால், புலால் நாற்றம், தவிடு. [1: அக. 2: சூடா. iii, 44. 3: பிங். viii, 241. 4: பிங். vi, 626.]

197. மடக்கோர்சித் திரப்பாட் டோர்மட் கலன்மடக் கியது மாகும்
கடத்தலுண் டுதன டத்தல் கடப்பாடு கடமை யீகை
கடத்துத னுட்க ழித்தல் விலக்குதல் கடக்கச் செய்தல்
படப்பையூர்ப் புறங்கொல் லைப்பேர் படித்தலே பழக லோதல்.

மடக்கு — ஓர் சித்திரப்பாட்டு, ஓர் மட்கலன், முடக்கியது. [1: தண்டி. 92. 2, 3: அக.]

கடத்தல்—தாண்டுதல், போகல். [1: திவா. ix, 36. 2: திவா. ix, 38.]

கடப்பாடு—கடமை, ஈகை. [1: அக. 2: பிங். vii, 370.]

கடத்துதல்—நாட்கழித்தல், விலக்குதல், கடக்கச் செய்தல். [1-3: அக.]

படப்பை—ஊர்ப்புறம், தோட்டம். [1, 2: சூடா. xi. ன, 9.]

படித்தல்—பழகல், ஓதல். [1: அக. 2: திவா. x, 80.]

198. அடர்த்தலே பொரனெ ருக்க லடித்தல்கொட் டுதல துக்கல்
துடித்தலே பதறல் துள்ளல் நொடித்தல்கை பிதிர்த்தல் சொல்லல்
கடித்திர மரையிற் கட்டும் புடைவைமே கலைதோற் பேதம்
கடுத்தல்கோ பித்த லையப் படலொத்தல் கடுக லும்பேர்.

அடர்த்தல்—போர்புரிதல், நெருக்கல். [1, 2: அக.]

அடித்தல்—கொட்டுதல், அதுக்கல். [1. திவா. ix, 254. 2: அக.]

துடித்தல்—பதறல், துள்ளல். [1, 2: அக.]

நொடித்தல்—கைந் நொடித்தல், சொல்லல். [1: அக. 2: திவா. x, 1.]

கடித்திரம்—அரையிற் கட்டும் புடைவை, மேகலை, தோற்பேதம். [1-3: கடித்ரம் து கடீவஸ்த்ரே ரஸநாசர்மபேதயோ:—அ. ஸ. iii, 525.]

கடுத்தல் — கோபித்தல், ஐயப்படல், ஒத்தல், விரைதல். [1: அக. 2-4: சூடா. xi, க, 16.]

199. தொடுத்தனு ணேற்ற லெய்த றொடங்கல்கட் டிடல்கோத் தல்பூத்
தொடுத்தல்பாத் தொடர்பு செய்தல் சேர்த்தல்பின் றொடர்த
லொன்பான்
விடுத்தலே நடத்தல் தீர்தல் போகவிட் டிடுதல் தங்கல்
அடுப்பென்ப தீவாய்த் தானம் பரணிநா ளச்ச முப்பேர்.

தொடுத்தல் — நாணேற்றல்[1], எய்தல்[2], தொடங்கல்[3], கட்டல்[4], கோத்தல்[5], பூத்தொடுத்தல்[6], பாத் தொடர்பு செய்தல்[7], சேர்த்தல்[8], பின் தொடர்தல்[9]. [1, 2, 5-8: அக. 3: நா. தீ. நி. 755. 4: திவா. ix, 143. 9: அ. வி. நி. 149.]

விடுத்தல்—நடத்தல், தீர்தல், போகவிட்டிடுதல், தங்கல். [1: சூடா. ix, 37. 2; சூடா. ix, 27. 3: அக. 4: சூடா. ix, 16.]

அடுப்பு—தீ யிருக்கும் இடம், பரணி நட்சத்திரம், அச்சம். [1, 3: பிங். x, 17. 2: திவா. i, 78.]

200. துடைத்தலே யழித்த லொன்றிற் றுவணீரைத் துகளைப் போக்கல்
படைத்தலாக் குதலந் நாதி பரிமாற லுடைத்தா தற்பேர்
புடைத்தல்குட் டுதல டித்தல் வீங்குதல் நெற்கொ ழித்தல்
கடைப்பிடி மறப்பி லாமை கருமத்தின் றுணிவு தேற்றம்.

துடைத்தல்—அழித்தல், ஒன்றில் துவள் நீரையாதல் துகளையா தல் போக்கல். [1, 2: அக.]

படைத்தல்–சிருட்டித்தல், அன்ன முதலியன பரிமாறல், உடைத் தாதல். [1-3: அக.]

புடைத்தல்—குட்டுதல், அடித்தல், வீங்குதல், நெற்கொழித்தல். [1: பிங். vii, 424. 2: பிங். vii, 379. 3, 4: அக.]

கடைப்பிடி — மறப்பிலாமை, கருமத்தின் துணிவு, தேற்றம். [1: திவா. viii, 147. 2: அக. 3: திவா. x, 38.]

201. இடங்கரே முதலை தூர்த்தர் நீர்ச்சாலுங் குடமு மேற்கும்
குடங்கரே குடிசை கும்பம் குடம்பைபுட் கூடு முட்டை
படங்குமேற் கட்டி யோடு பெருங்கொடி படாத்தின் வீடாம்
இடிம்பனே மூர்க்கன் பால ேனாரிராக் கதனு மெய்தும்.

இடங்கர் — முதலை, தூர்த்தர், நீர்ச்சால், குடம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 3. 3: திவா. vii, 264. 4: திவா. vii, 259.]

குடங்கர்—குடிசை, கும்பம். [1, 2: சூடா. xi, க, 6.]

குடம்பை—பறவைக் கூடு, முட்டை. [1, 2: பிங். x, 352.]

படங்கு—மேற்கட்டி, பெருங்கொடி, கூடாரம். [1-3: பிங். x, 722.]

இடிம்பன் — மூர்க்கன், பாலன், ஓர் இராக்கதன். [1, 2: ஙிஜொ வெவெயயவாஃயொ: — ஙு. ஸ. ii, 304. 3: ஙிஜ:—ஸ. அக.]

202. நிடதமோர் மலையோர் தேயம் நிடாதனே புலைஞன் வேடன்
தடவல்பூ சுதனீ வற்பேர் சடாயுகுக் குலுவோர் புள்ளாம்
கடறுகா டருநெ றிப்பேர் கடாவினு வெருமைப் போத்தாம்
துடம்நெல்லி னுமிதான் றிப்பேர் துடாரமே பனிகு ளிர்ச்சி.

நிடதம் — ஓர் மலை, ஓர் தேசம். [1, 2: நிஷய: ... ஔெ ... வஜ்ஷாநுெ—ெ௨. ய, 33.]

நிடாதன்—புலைஞன், வேடன். [1: நிஷாஃ: ... ஸ்ரூஹணாமெ— ெ௨. ௨, 34. 2: நிஷாஷொ ஜ்ரமவாஷாகூ — வெ. 77, 138.]

தடவல்—பூசுதல், நீவல். [1: அக. 2: பிங். vii, 415.]

சடாயு — குங்கிலியம், ஓர் பறவை. [1, 2. ஜடாயுர் ரு ஹ ெ வௌ வெமெ—ஙு. ஸ. iii, 480.]

கடறு—காடு, அருநெறி. [1: திவா. iv, 86. 2: திவா. v, 220.]

கடா—வினு, எருமையாண். [1: திவா. x, 57. 2: திவா. iii, 22.]

துடம்—நெல்லின் உமி, தான்றி. [1, 2: துஷஸ் யாநூத்வி விஹீதகெ—ஙு. ஸ. ii, 549.]

துடாரம் — பனி, குளிர்ச்சி. [1, 2: துஷாரஸ் ஶீதெ ... ஹிமெ—ெ௨. ர, 163.]

203. குடப மரப்பொங் துழக்கென்ப சுடவி யிருசீ ரகம்பாகல்
விடபங் கொம்பு மரப்படர்ச்சி பெருந்தூ றேருடு தளிர்விடையாம்
கடமை யாடு கடன்கடமான் கடவை யேணி கவரிறுக்கு
திடமே கடினம் பருத்தது மெய் செறிவு திரந்தீ விரம்வலியே.

குடபம்—மரப் பொந்து, உழக்கு. [1, 2: கூடபொ ...; நிஷ்குடெ ஊாநஹெஜெ —ஈ. ஸ. iii, 435, 436.]

சுடவி—இருவகைச் சீரகம், பாகல். [1, 2: ஸுஷவீ க்ருஷ்ணஜீர-கெ; ஜீரகெ காரவெலெ —ஈ. ஸ. iii, 708, 709.]

விடபம்—கொம்பு, மரப் படர்ச்சி, பெருந்தூறு, தளிர், எருது. [1-4: விடப: ஶாகெ ஸ்தம்பெ விஸ்தாரெ ஷிங்கபாவயொ: — ஈ. ஸ. iii, 438. 5: வ்ருஷஹ:—ஈ. கொ. II, ix, 59.]

கடமை—ஆடு, கடன், கடமா. [1-3: அக.]

கடவை—ஏணி, கடவுமரம். [1, 2: பிங். x, 239.]

திடம் — கடினம்[1], பருத்தது[2], மெய்[3], செறிவு[4], திரம்[5], தீவிரம்[6], வலிமை[7]. [1: த்ரு஢:—வெ. 196, 9. 2, 6, 7: த்ரு஢: ஸ்தூலெ ஸ்ருஷெ ஸ்ஷ்ட-ஞெ—ஈ. ஸ. ii, 128. 3: திவா. x, 8. 4: த்ரு஢ா ஸந்ஷ்ட-ஞஷமாஹா:—நா. ர. ii, 117. 5: அக.]

204. சடரம் வயிறு கடினப்பேர் சடிலம் குதிரை சடைநெருக்கம்
நடலை பொய்வஞ் சனைதுன்பம் நடவை கடப்பு மரம்வழிப்பேர்
முடலை பெருமை வலிதிரளை முருடு கழலை பெருங்குறடாம்
விடலை காம விடன்பாலைத் தலைவ னிளைஞன் விறலோனே.

சடரம் — வயிறு, கடினம். [1, 2: ஜடரஃ குக்ஷி ...; கடினெ — ஈ. ஸ. iii, 549, 550.]

சடிலம் — குதிரை, சடை, நெருக்கம். [1: அ. வி. நி. 134. 2: ஜடிலொ ஜடீ—ஈ. ஸ. iii, 643. 3: அக.]

நடலை—பொய், வஞ்சனை, துன்பம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 1. 3: திவா. viii, 174.]

நடவை—கடவு மரம், வழி. [1: அக. 2: திவா. v, 219.]

முடலை—பெருமை, வலிமை, திரளை, முருடு, கழலை, பெருங்குறடு. [1: பிங். x, 940. 2, 5, 6: அக. 3, 4: திவா. xi, 192.]

விடலை — காமவிடன், பாலைத்தலைவன், இளைஞன், விறலோன். [1, 2: பிங். x, 1039. 3: அக. 4: திவா. ii. 84.]

205. நடியே பவளக் கொடிநடிப்பாள் நடுவ னியம னடுச்சொல்வோன்
மடிபொய் சோம்பு நோய்கேடு வயிறுன் மடிகே தகியாடை
கடிநம் பானை குருரப்பேர் கடுவன் வெருகாண் குரங்காணாய்
மடுவாற் றினுட்பள் ளம்சுனையாம் குடுமி யுச்சி தலைமயிரே.

நடி — பவளக்கொடி, நடிப்பாள். [1: വിദ്രുമേ ലതാ ... നടീ— ஸ. கோ. II, iv, 129. ஒரு கந்த திரவியம். 2: നടീ ... ശൈലൂഷീ ...— வை. ட, 20. நடீ—ஸ. அக.]

நடுவன்—இயமன், நடுச் சொல்வோன். [1: பிங். ii, 105. 2: அக. மத்தியஸ்தன்.]

மடி—பொய்[1], சோம்பு[2], நோய்[3], கேடு[4], வயிறு[5], பசுவின்மடி[6], தாழை[7], ஆடை[8]. [1-5, 7, 8: பிங். x, 883. 6: அக.]

கடிநம்—பானை, குருரம். [1, 2: കടിത്രേഽപി സ്ത്രീപ്രോ ഷ്യാക ... നവാംശുകം ക്ഷൗമാർഷ്ടി—வை. ந, 45.]

கடுவன்—வெருகு, ஆண்குரங்கு, ஆண் நாய். [1: திவா. iii, 42. 2: திவா. iii, 49. 3: அக.]

மடு—ஆற்றினுட் பள்ளம், நீர்நிலை. [1, 2: பிங். x, 884.]

குடுமி—உச்சி, தலைமயிர். [1, 2: பிங். x, 355.]

206. இடைபார் சுவர்க்கம் நுசுப்புநடுப் பசுவாக் கிடத்தோ டிடச்சாப்பேர்
குடைபா துகையின் குமிழ்கவிகை சதுரக் கள்ளி குகன்கூத்தாம்
சடையால் விழுது கழுத்தின்மயிர்ப் பின்னல் கிடைச்சுத் தவத்தர் தலைச்
சடைவேர் மயிர்ச்சிக் கறிவில்லாள் பூனைக் காலி சடாமாஞ்சி.

இடை—பூமி[1], சுவர்க்கம்[2], நுசுப்பு[3], நடு[4], பசு[5], வாக்கு[6], இடம்[7], இடச்சாம்[8]. [1, 2, 5, 6, 8: ഇഡാ ഗോവാക്സ്വർനാഡീഭൂ ധേനുവാഗ്ഭൂമിഷു — ஸ. வ. ii, 108. 3, 4, 7: பிங். x, 132.]

குடை—பாதுகையின் குமிழ், கவிகை, சதுரக்கள்ளி, குகன்கூத்து. [1: பிங். vi, 614. 2: பிங். vi, 430. 3: ഉപാനത് — ஸ. கோ. II, iv, 105. 4: திவா. ix, 224.]

சடை — ஆல்விழுது[1], கழுத்தின் மயிர்ப்பின்னல்[2], கிடைச்சு[3], தவத்தர் தலைச்சடை[4], வேர்[5], மயிர்ச்சிக்கு[6], அறிவில்லாள்[7], பூனைக்காலி[8], சடாமாஞ்சி[9]. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 439. 4: உரி. நி. xi, 18. 5, 6, 9: ஜடா கேஶவிகாரே ஶாம்ஸிதவ்ரதயோ: — ஸ. வ. ii, 88. 7: ஜடா — ஸ. அக. ஜடோ ... நிர்வ்ருத்தௌ — வை. 228, 12. 8: ஜடா ஸ்ருஹ்ஸ்ம-கஶிம்பிகா — ஸ. வ. ii, 117.]

207. புடைகற் புழைபொந் திடம்பக்கம் அடைதல் புகல்சே ருதல் பெறுதல்
உடைதல் தகர்தல் சாய்தல்தளர் வுடைமை பணதி பொருளுரிமை
குடைதல் கடைத லுடல்குடைதல் குளித்தல் தொளைத்தல் தோண்டலுமாம்
விடையன் விடையத் தவன்றேச முடையோன் காமன் விடைக் கொடியோன்.

புடை—கற்புழை, பொந்து, இடம், பக்கம். [1: அக. 2: வழக். 3: திவா. v, 228. 4: திவா. v, 229.]

அடைதல்—புகல், சேருதல், பெறுதல். [1: வழக். 2, 3: அக.]

உடைதல்—தகர்தல், சாய்தல், தளர்வு. [1-3: அக.]

உடைமை—ஆபரணம், பொருள், உரிமை. [1-3: அக.]

குடைதல்—கடைதல், உடல் குடைதல், குளித்தல், துளைத்தல், தோண்டல். [1: திவா. ix, 124. 2-5: அக.]

விடையன்—விடையத்தவன், தேசமுடையோன், மன்மதன், சிவபிரான். [1-3: விஷயீ ..., பும்ஸி ஸ்ரோதஸ்யதோ காமே தேவே வைஷயிகே‌ऽபி ச — மே. ந, 211. 4: விடை வ்ருஷ என்பதன் தற்பவம். விடையை வாகனமாகவும் கொடியாகவு முடையவன் சிவன்.]

208. பொடிசன் னந்தூள் விபூதிப்பேர் பொடித்தல் முளைத்தல் தூளாக் கல்
அடுதல் பொரல்கொல் லுதல்சமைத்த லடுக்கல் வெற்போ டடுக்கு பா
கடுமை மிகுதி கடிதென்ப கடுப்புக் கடுத்தல் கடுகல்சினம்
கெடுதல் முறிதல் கேடாதல் கிடைத்தல் வாய்த்த லெதிர்த்தலுமே.

பொடி—சன்னம், தூள், விபூதி. [1: பிங், iv, 168. 2: அக. 3: நடா. vi, 20.]

பொடித்தல் — முளைத்தல், தூளாக்கல். [1: சூடா. ix, 62. 2: அக.]

அடுதல்—பொருதல், கொல்லுதல், சமைத்தல். [1: அக. நி. 9. 2: திவா. ix, 137. 3: சூடா. xi, ட, 27.]

அடுக்கல்—மலை, அடுக்குதல். [1: திவா. v, 16. 2: அக.]

கடுமை—மிகுதி, கொடுமை. [1: அக. 2: சூடா. viii, 60.]

கடுப்பு—கடுத்தல், விரைவு, சினம். [1: வழக். 2: திவா. ix, 43. 3: அக.]

கெடுதல்—முறிதல், கேடாதல். [1, 2: வழக்.]

கிடைத்தல்—வாய்த்தல், எதிர்த்தல். [1: சூடா. ix, 64. 2: சூடா. i x, 47.]

209. புடக்கி ரீவந் தயிர்கடையுந் தாழி யொடுசெப் புக்குடமாம்
இடித்த லுறுதிச் சொற்சொலல்கட் டிடித்தல் குற்ற லிடிமுழங்கல்
ஒடித்தல் முறித்த லொளிசெய்த லொடுக்க மடக்க முடிவிடப்பேர்
மடித்தல் கெடுதல் மடிசெய்தல் மடுத்தல் தடுத்த லுட்கொள்ளல்.

புடக்கிரீவம்—தயிர்கடையும் தாழி, செப்புக்குடம். [1, 2: [illegible] iv, 307.]

இடித்தல்—உறுதிச்சொற் சொல்லல், கட்டினது இடித்தல், குற்றல், இடி முழங்கல். [1-4: அக.]

ஒடித்தல்—முறித்தல், ஒளிசெய்தல். [1, 2: அக.]

ஒடுக்கம் — அடக்கம், முடிவு, இடம். [1, 2: நிக. 107. 3: அக. ஏகாந்தமான இடம், மறைவிடம்.]

மடித்தல்—கெடுதல், மடக்குதல். [1, 2: அக.]

மடுத்தல்—தடுத்தல், உட்கொள்ளல். [1, 2: அக.]

210. உடுக்கை சேலை யோர்பறையாம் உடைத்தல் தகர்த்தல் பேதித்தல்
படுத்த லாகச் செயல்சயனித் திடறுன் புறுத்தல் புட்படுத்தல்
தொடுப்புக் கலப்பை சால்வளைப்புக் குறளை சேர்க்கை தொடுத் தலுமாம்
அடைத்தல் மூடல் திறவாமை யரணஞ் செய்த லுட்படுத்தல்.

உடுக்கை—ஆடை, ஓர் பறை. [1: பிங். vi, 172. 2: திவா. vii, 121.]

உடைத்தல்—தகர்த்தல், பேதித்தல். [1: அக. 2: வழக்.]

படுத்தல் — உண்டாகச்செய்தல், சயனித்திடல், துன்புறுத்தல், பறவையைப்படுத்தல். [1: படுதலின் பிறவினை. 2-4: அக.]

தொடுப்பு—கலப்பை, சால்வளைப்பு, குறளை, சேர்க்கை, தொடுத்தது. [1: பிங். vi, 525. 2: திவா. v, 212. 3: பிங். vii. 262. 4, 5: அக.]

அடைத்தல்—மூடல், திறவாமை, காப்புச் செய்தல், உட்படுத்தல். [1, 3, 4: அக. 2: வழக்.]

211. குடம்பூ சஞ்சற் கரைகரிச்சங் காகந் திருமால் கூத்துநீர்க்
குடங்காற் பரடோர் கொடுந்தமிழ்நா டுண்டை வீடு சிலாகுட்டம்
நிடங்க மம்புக் கூடம்பாம் கிடங்கு குழிநீர் நிலையகழி
விடங்க மழகு விழாலரிசி முகடு வீதிக் கொடிகொடுங்கை.

குடம் — பூசம்[1], சர்க்கரை[2], கரிச் சன்னுகம்[3], திருமால் கூத்து[4], நீர்க்குடம்[5], காற்பரடு[6], ஓர் கொடுந்தமிழ் நாடு[7], உண்டை[8], வீடு[9], கல்லுளி[10]. [1: அக. 2, 3, 8: [illegible]: [illegible]—ச. வை. ii, 114. 4: திவா. ix, 222. 5, 9, 10: [illegible]: ... [illegible]—ச. வை. ii, 82. 6: [illegible]:—ஸ. அக. 7: அக.]

நிடங்கம் — அம்புக்கூடு, அம்பு. [1: [illegible] ... —ச. வை. iii, 113. 2:]

கிடங்கு—குழி, நீர்நிலை, அகழி. [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, எ, 17.]

விடங்கம்—அழகு, விழாலரிசி, முகடு, வீதிக்கொடி, கொடுங்கை. [1: திவா. viii, 59. 2: [illegible]—ச. கௌ. II, iv, 106. வாயுவிளங்கமென்ப. 3: [illegible]:—ஸ. அக. திவா. xi, 219. 4, 5: பிங். x, 1036.]

212. மடங்கலூழி மடங்குதனோ யிடியூ ழித்தீ நமன்சிங்கம்
முடங்கல் தாழை வரைந்தனுப்பு மோலை மூங்கின் முடங்குதலாம்
கொடிஞ்சி தேர்க்கூம் பொடுதோரங் குடும்பங் குடிமை சுற்றப்பேர்
ஓடுங்கல் பதுங்கல் கூம்புதலாம் கடும்பு வுறவு சுமையடையே.

மடங்கல்—ஊழி[1], மடங்குதல்[2], நோய்[3], [5], நமன்[6], சிங்கம்[7]. [1, 3-7: திவா. xi, 344. 2: அக.]

மூடங்கல்—தாழை, எழுதியனுப்பும் ஓலை, மூங்கில், முடங்குதல். [1, 3: பிங். x, 939. 2, 4: சூடா. xi, ட, 3.]

கொடிஞ்சி — தேர் மொட்டு, தேர். [1: பிங். vi, 381. 2: திவா. vii, 143.]

குடும்பம்—குடிமை, சுற்றம். [1: அக. 2: பிங். v, 175.]

ஒடுங்கல்—பதுங்கல், கூம்புதல். [1, 2: அக.]

கடும்பு—உறவு, சும்மாடு. [1: பிங். v, 175. 2: அக.] .

213. விடாக பாயி திருக்கௌரி விடாங்கன் பரமன் சச்சகனும்
தடாகங் குளம்யந் திரகூடம் குடாரங் குரங்கு தருப்பொதுப்பேர்
விடாணி கிடாய்க்கொம் புப்பாலை சிறுகொம் பொடுகொம் புள
ருகம
கடாயந் துவர்ப்பு நிறஞ்சாயம் பிசின்மேற் பூச்சுச் சுகந்தப்பேர்.

விடாகபாயி—இலக்குமி, பார்வதி. [1, 2: வ்ருஷாகபாயீ ஸ்ரீகௌர்யோ:—அ. கோ. III, iii, 155.]

விடாங்கன்—சிவன், நல்லவன். [1, 2: வ்ருஷாங்க: ஶங்கரே ஸாதௌ—மே. க, 159.]

தடாகம்—குளம், யந்திரகூடம். [1. 2: தடாகோ(அ)ஸ்த்ரீ ஜலாதார-விஶேஷ யந்த்ரகூடகே—மே. ம, 36.]

குடாரம்—குரங்கு, மரப்பொது. [1, 2: குடாரோ வ்ருக்ஷகீஶயோ:—அ. ஸ. iii, 536.]

விடாணி—கிடாய்க் கொம்புப்பாலை, சிறு கொம்பு, கொம்புள்ள மிருகம். [1: விஷாணீ மேஷஶ்ருங்க்யாம்—அ. ஸ. iii, 217. ஆடு தீண்டாப் பாலை. 2, 3: விஷாணம்—ஸ. அக.]

கடாயம்—சிவப்பு நிறம், சாயம், பிசின், மேற்பூச்சு, சுகந்தம். [1-5: கஷாயோ ... நிர்யாஸே ச விலேபநே, அங்கராகே ச ந ஸ்த்ரீ ஸ்யாத் ஸுரபௌ லோஹிதே த்ரிஷு—மே. ய, 77, 78. கஷாய: ஸுரபௌ ...; ராகவஸ்து நிர்யாஸே... விலேபநே, வர்ணே—அ. ஸ. iii, 475, 476.]

214. கடாரந் தமிழ்சூ ழோர்நாடு பொன்மை கடம்போற் பெரும்பாத்
ரம்
சடாலந் தேன்கூ டாலமரம் வேள்வித் தறிக்கிட் டிடும்வளையம்
கடாவல் செலுத்தல் வினவற்பேர் கடீர முழைஞ்சு கடித்தலமாம்
குடீரஞ் சிற்றில் குடிசையுமாம் கோடீ ரஞ்சூ டிகைசடையே.

கடாரம்—தமிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்த ஓர் நாடு, பொன்மை, கடம் போன்ற பெரும்பாத்திரம். [1: அக. 'காழகம்'—பிங். x, 329. 2: கடாரஃ: பு—ரெ3. ரு, 130. 3: பிங். vi, 637. 'கொப்பரை'.]

சடாலம்—தேன்கூடு, ஆலமரம், வேள்வித்தறிக்கு இடும் வளையம். [1, 3: அக. 2- ஜடாலஃ—ஸ. அக.]

கடாவல்—செலுத்தல், வினவல். [1: பிங். vii, 446. 2: பிங். vii, 270.]

கடீரம்—குகை, கடித்தலம். [1-2: கடீரம் கந்தரெ கடெள — நா. ரு. iii, 363.]

குடீரம்—சிற்றில், குடிசை. [1-2: குடீரஸ்து குடீ வஷீ — வை. 161, 54.]

கோடீரம்—கிரீடம், சடை. [1: கொடீரஃ ... கிரீடஃ — வை. 169, 270. 2: கொடீரஃ—ஸ. அக.]

215. அடகுகடன் கொளற்கீடா வைப்பதிலைக் கறியாம்
அடிமுதல்செய் யுளின்பாதங் கீழ்கால்கா லடிப்பேர்
இடபமத கயம்விடைமுக் கியப்பொருள்பன் றியின்வால்
ஏழ்சொரத்தொன் றோர்புதலோ ரிராசிசெவித் தொளையாம்
கடமிகுதி யுடலரைபாழ்ங் கிணறுகயி றியானைக்
கதுப்பதன்மத் தகம்யானைத் திரளதன்மும் மதமட்
கடமலைப்பக் கங்கடன்பாய் பிணம்பிணத்தேர் சமாதி
கபஞ்சுடலை யருநெறிகா டுரைகல்சா ணைக்கல்.

அடகு—கடன் கொள்ளற்கு ஈடாக வைப்பது, இலைக்கறி. [1: அக. 2: பிங். ix, 190.]

அடி — முதல், செய்யுளின் பாதம், கீழ், கால், காற்சுவடு. [1, 4: பிங். x, 16. 2: சூடா. xi, ட, 30. 3, 5: அக.]

இடபம் — மதயானை[1], எருது[2], முக்கியப்பொருள்[3], பன்றியின் வால்[4], ஏழு சுரத்தொன்று[5], ஓர் புதல்[6], ஓர் இராசி[7], செவித்துளை[8]. [1-3, 5, 8: ருஷபோ ஹோர்ஸ்த்ரௌ ச்ருங்கே ஸ்ரேஷ்டே ஸ்வரே வ்ருஷே —மே. 240, 26. 3, 4: ருஷப: ...; ... கோவேதநேர்ஹ ஸ்ரேஷ்டே வா-லத்ருணாஸ்த்ருத: அ. ஸ. iii, 443, 444. 6: ருஷப: ஸ. அக. 7: வ்ருஷப:—ஸ. அக. திவா. i, 66.]

கடம்—மிருதி[1], உடல்[2], அரை[3], பாழ்ங்கிணறு[4], கயிறு[5], யானைக் கதுப்பு[6], யானை மத்தகம்[7], யானைத்திரள்[8], யானையின் மும்மதம்[9], மட்கடம்[10], மலைப்பக்கம்[11], கடன்[12], பாய்[13], பிணம்[14], பிணத்தேர்[15], சமாதி[16]. கபம்[17], சுடலை[18], அருநெறி[19], காடு[20], உரைகல்[21], சாணைக்கல்[22]. [1, 3, 6, 13-15, 18: கடோ கஜகண்டே கடௌ ஹ்ருஸ்வே; ஸவே ஸவாஹ ... ஸ்ஸாநயோ: க்லிஜே — அ. ஸ. ii. 79, 80. 2, 5, 8, 9, 19, 20: பிங். x, 237. 4, 17: வடோऽந்த்ரகூபகயோ: — மே. டு, 10. 7, 10, 16: கடஸ்த்ரீ-ஸீர:கடே ஸமாதிகஹ்யோ:—அ. ஸ. ii, 86. 8: கடா ... கஜஸம-ஹதௌ — அ. ஸ. ii, 86. 11: கடக: — அ. கோ. II, iii, 5. 12: சூடா. xi, ட,18. 21: 22:]

216. நடம்நடநம் பெருமரம்நெட் டிக்கோரை யென்ப
நடுவென்ப நுசுப்புமையம் நீதிநடு வனுமாம்
குடந்நடமே பெருமுத்தக் காசுபெரு மரப்பேர்
குடிகுலமூர் குடிமைசிற்றில் கும்பதா சியுமாம்
புடமிலைக்க லம்வியாபிப் பலர்ச்சிதெரிந் தடுதெருப்
பொதிந்தெரித்தல் கணிதசுத்த மூக்கினிதழ் வெண்மை
வெடியிடிகள் ளச்சநறும் புகைவெளியு மொக்கும்
விடையிடபம் விடுத்தலதி விடையமெதிர் மொழியே.

நடம்—நடனம், பெருமரம், நெட்டிக்கோரை. [1: திவா. ix, 220. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் நட: என்பது ஆடுபவனையே குறிக்கும். 2: நட:— அ. கோ. II, iv, 56. 3: நல:—அ. கோ. II, iv, 162.]

நடு — இடை, மையம், நீதி, யமன். [1, 2: அக. நி. 3: அக. 4: 'நடுவன்.' சூடா. i, 30.]

குடந்நடம் — பெருமுத்தக்காசு, பெருமரம். [1, 2: கந்டந்ட: ஸோணகே கைவர்த்தீமுஸ்தே—அ. ஸ. iv, 59.]

குடி—குலம், ஊர், குடிமை, சிற்றில், தூதிகை. [1-3: பிங். x, 353. 4: 5: குடீ ... குடீஜாவீ—ச. வ. ii, 82.]

புடம்—இலக்கலம்[1], வியாபிப்பு[2], அலர்ச்சி[3], தெரிந்தது[4], எருப் பொதிந்தெரித்தல்[5], கணிதசுத்தம்[6], மூக்கின் இதழ்[7], வெண்மை[8]. [1, 5: புடீ — ஸ. அக. 2-4, 8: ஸ்புடோ வ்யக்தவ்யாஸ்துயோ:; ஸிதே —ச. வ. ii, 98, 99. 6: ஸ்புடீ—ஸ. அக. 7:]

வெடி—இடி, கள், அச்சம், நறும்புகை, வெளி. [1, 2: அ. வி. நி. 129. 3, 5: திவா. xi, 227. 4: பிங். x, 1063.]

விடை — எருது, விடுத்தல், அதிவிடயம், எதிர்மொழி. [1: வ்ருஷ:—ச. கோ. II, ix, 59. 2: சூடா. xi, ட, 24. 3: விஷா—ச. கோ II, iv, 99. 4: பிங். x, 1040.]

217. கடிபுதுமை வாசம்விளக் கம்மிகுதி யையங்
காவல்விவா கங்கூர்மை சீக்கிரம்பி சாசங்
கடிதடமின் பஞ்சிறப்புச் சிறுகும்பந் தடுக்குக்
கரிப்பச்ச நீக்கமொலி யெனப்பத்தொன் பான்பேர்
கடிகைநா ழிகைதுண்டம் பருவகா லமுமாம்
கடுகமே கடுரோணி திரிகடுகங் கார்ப்பாம்
கடில்லகங்கஞ் சாங்கோரை சாறடைபா கலும்பேர்
கடுகந்தம் வெள்ளுள்ளி முருங்கையிஞ்சி யாமே.

கடி—புதுமை[1], வாசம்[2], விளக்கம்[3], மிகுதி[4], ஐயம்[5], காவல்[6], விவாகம்[7], கூர்மை[8], சீக்கிரம்[9], பிசாசம்[10], கடிதடம்[11], இன்பம்[12], சிறப்பு[13], சிறுகும்பம்[14], தடுக்கு[15], கரிப்பு[16], அச்சம்[17], நீக்கம்[18], ஒலி[19]. [1, 3-6, 8, 9, 13, 16-18: தொல், சொல். 383, 384. 2, 7: திவா. xi, 59. 10: திவா. xi. 258. 11: கடி:—ச. கோ. II, vi, 74. 12, 19: அக. 14: வடீ—ஸ. அக. 15:]

கடிகை — நாழிகை, துண்டம், பருவகாலம். [1: வடிகா—ஸ. அக. 2: பிங். x, 241. 3: திவா. xi, 60.]

கடுகம் — கடுரோணி, திரிகடுகம், கார்ப்பு. [1-3: கடுகம் கடு, கடுரோஹிணீ வ்யூஷம் ச—ச. வ. iii, 13.]

கடில்லகம்—கஞ்சாங்கோரை, சாறடை, பாகல். [1-3: கடில்லக: வர்ஷாபூ: புநர்நவா காரவேல்லகே—ச. வ. iv, 5.]

கடுகந்தம் — வெள்ளுள்ளி, முருங்கை, இஞ்சி. [1-3: கடுகந்த: ஶ்ருங்கவேர ஶோபாஞ்ஜநரஸோநயோ:—ச. வ. iv, 139.]

218. கடுவென்ப முதுகிழோய் விடமுவர்ப்புக் கார்ப்புக்
கைப்புக்கேழ் வாருதினை சுகந்தியொடு நிந்தை
கடுரோணி மற்சரமோர் விருக்கங்கூன் முள்ளுக்
காரியமல் லதுகடுமை பிரியமல் லதும்பேர்
படுநோயி லான்சதுரன் றெரிந்தவன்கூர்ப் பாய்ச்செய்
பவன்கள்சத புப்பியுப்பு மரக்குலேபேய்ப் புடோலாம்
விடயங்கோ சரந்தேச மிந்திரியஞ்சத் தாதி
வனால் யாதொன்றை யறிவதோ வதுவே.

கடு—முதுகிழோய்[1], விடம்[2], உவர்ப்பு[3], கார்ப்பு[4], கைப்பு[5], கேழ்வரகு[6], தினை[7], சுகந்தி[8], நிந்தை[9], கடுரோணி[10], பொறாமை[11], கடுமரம்[12], கூன்[13], முள்[14], காரியமல்லது[15], கடுமை[16], பிரியமல்லது[17]. [1, 13: ஜரட: வ்ருத்தே கடோரே — அ. கோ. ii, 113. டீகைகாரர் 'வ்ருத்தஸ்ய ஜராக்ருதி: வ்ருத்தஸ்தோ ஜாம்பவானிதி யதா' என்கிறார். 2, 12: திவா. xi, 61. 3-5, 8-11, 15: கடு: காரேஷு தீக்ஷ்ணே ச உஷ்ணே ச கடூரவே, த்ரிஷு ப்ரியஜனவாசஹிகடுகாபராஜிகாஸ்வபி — அ. கோ. ii, 81. 6, 7: 14: சூடா. xi, 8. 16, 17: கடு: ... அப்ரிய-தீக்ஷ்ணேஷ்வபி — நா. ர. ii, 86.]

படு—நோயிலான்[1], சதுரன்[2], தெரிந்தவன்[3], கூர்ப்பாய்ச் செய்பவன்[4], கள்[5], சதபுப்பி[6], உப்பு[7], மரக்குலை[8], பேய்ப்புடோல்[9]. [1-4, 6, 7, 9: படு லவணே படுஸ்தீக்ஷ்ணபடோலயோ:, ஸ்பஷ்டே ரோகவிஹீனே ச ஸதாயாம் சதுரே ச —அ. கோ. ii, 92. 5, 8: பிங். x, 728.]

விடயம்—கோசரம், தேசம், இந்திரியம், சத்தாதிவிதம், எவனால் யாதொன்றை அறிவதோ அது. [1, 2, 4, 5: விஷயோ யஸ்ய யோ ஜ்ஞாதஸ்தத்ர தேசாந்தரேஷு ச; ஶப்தாதெள—அ. கோ. iii, 497, 498. 3: விஷய: —ஸ. அக.]

219. இடங்கமண் டொடுபடைகல் லுளிபொரிகா ரம்வா
ளின்னுறைகற் சாணேகோ பஞ்செருக்குக் கணேக்கால்
கடம்பமிலைக் கறிக்காம்பு கடம்பமர மம்பாங்
கடன்கொள்ளுங் கடனளத்தல் கடமைகுடி யிறைப்பேர்
இடும்பமுலை குடிகுழந்தை பெருந்துன்ப மார்பி
னிடப்பக்கத் திரல்சச முட்டையே ரண்டம்
கடம்பரைசா றடைபிடரி னரம்புகடு ரோணி
கரிணிபெருங் குரும்பைமகோ சிலைபிரசா ரணியே.

இடங்கம் — மண்தோண்டும் படை[1], கல்லுளி, பொரிகாரம்[3], உறை[4], கற்சாணை[5], கோபம்[6], செருக்கு[7], கணைக்கால்[8]. [1-4, 6, 8: டங்க: ... கஷிகொபெ கொபெ[illegible]... வ ஜங்வா- யாம் டங்க ... வ—க. வை. ii, 8. 5: 7: ... , ... ; ... டங்க ... —நா. ரு. ii, 4, 5.]

கடம்பம்—கீரைத்தண்டு, கடம்பமரம், அம்பு. [1, 3: அக. 2: கதம்ப:—க. கொ. II, iv, 42.]

கடன்—கொள்ளுங் கடன், அளத்தல், கடமை, குடியிறை. [1-4: அக.]

இடிம்பம்—முலைகுடி குழந்தை, பெருந்துன்பம், மார்பின் இடப் பக்கத்து ஈரல், பறவை முட்டை, ஆமணக்கு. [1: டிம்ப: — க. கொ. II. v, 38. 2, 3, 5: டிம்ப ... — ச. வை. ii, 300. 4: டிம்ப: ... —நா. ரு. ii, 255.]

கடம்பரை—சாறடைச் செடி[1], பிடரின் நரம்பு[2], கடுரோகணி[3], பெண்யானை[4], பெருங்குரும்பை[5], மஞ்சேசிலை[6], முதியார் கூந்தல்[7]. [1-7: கடம்பரா ... ; ... — க. வை. iv, 247, 248. இப் பொருள்களுள் கடம்பரா என்பதே பிடரி நரம்பெனப் பொருள்படற் பாலது. ஆயினும் கடம்பரா என்பது கொடிவகையை யென்று பொருள் படும். டீகைகாரரும் அஃது ஓடதி யென்றனர். கடம்பரெ என இருமை யாயின் அது பிடரியெனப் பொருள்படும் என்னும் ஸ. அக.]

220. விடாகபியிந் திரன்றிருமால் பாவகன்ம கேசன்
விடாணம்யா ளைக்கொம்பு மிருகக்கொம் பும்பேர்
கடாகங்கூர் மத்தின்முது கோடெருமைக் கன்று
கப்பரையெண் ணெய்முதலாம் பாகபாத் திரப்பேர்
படாகைவிரு துக்கொடிபத் தகத்தருகாங் கிராமம்
பாடீரம் வயல்கார்சந் தகம்வேய்ங்காழ் தகரம்
படாமென்ப புடைவைபெருங் கொடியொடிடு திரையாம்
பாடீரங் குங்கிலிய மரம்வாளை மீனே.

விடாகபி—இந்திரன், திருமால், அக்கினி, சிவன். [1: வ்ருஷா- கபி:—ஸ. அக. 2-4: வ்ருஷாகபி:, ... — க. வை. iv, 212.]

விடாணம் — யானைக்கொம்பு, மிருகக் கொம்பு. [1, 2: விஷாணம் த்வயோ: ஶ்ருங்கே கோலேபதந்தயோ: — அ. கோ. iii, 216.]

கடாகம் — ஆமை முதுகோடு, எருமைக்கன்று, கப்பரை, எண்ணெய் முதலானவற்றைப் பாகஞ்செய்யும் பாத்திரம். [1-4: கடாஹ: ஸ்யாத் கூர்மப்ருஷ்டே கர்பரே மஹிஷீஶிஶௌ, தைலாதிபாகபாத்ரே ச — அ. கோ. iii, 758.]

படாகை — விருதுக்கொடி, பட்டணத்தருகான கிராமம். [1: படாகா — ஸ. அக. 2: அக.]

பாடீரம் — வயல், மேகம், சந்தனம், மூங்கிற் காழ், தகரம். [1, 2, 4, 5: பாடீரோ ... வஜ்ர ... கந்தஸாரே, கேதாரே வேணுஸாரே ச — அ. கோ. iii, 570. 3: பாடீர: — ஸ. அக.]

படாம் — புடைவை, பெருங்கொடி, இடுதிரை. [1, 3: பட: — ஸ. அக. 2: அக.]

பாடீனம் — குங்கிலியமரம், வாளைமீன். [1, 2: பாடீனோ ... ... பீனஸே ச — அ. கோ. iii, 383, 384.]

221. மடமறி யாமை யறப்புற மாண வருமுனி வருமுறு முறையுள்
விடலிபெற் றிழப்பாள் மலடிசூத் திரகன் னிகைவிவா கத்தின் முன் பூத்தாள்
வடவைபார்ப் பனிதூ திகைகடை யனல்பெண் பரிநவாங் குலக் குய்ய வனிதை
படுதலுண் டாத ருக்குதல் கெடுதல் வருத்துதல் செயப்படல் மாளல்.

மடம் — அறியாமை, அறப்புறம், மாணவரும் முனிவரும் உறும் ஆச்சிரமம். [1-3: சூடா. xi, ட, 10. அறப்புறம் — சத்திரம். இங்கு முனிவர் வாசம் மாத்திரம் குறிக்கப்பட்டது. ஸ. அக. யில் மட: என்னும் சொல் மாணவர் முனிவர் வாசத்தைக் குறிக்கும்.]

விடலி — பெற்றிழப்பாள், மலடி, சூத்திரகன்னிகை, விவாகத்தின் முன் தெருண்டவள். [1-4: வ்ருஷலீ ஶ்ராத்தகீ கன்யா ... ... — வெ. 249, 48.]

வடவை — பார்ப்பனி, தூதிகை, ஊழித்தீ, பெண்குதிரை, ஒன்ப தங்குலக் குய்யமுடைய ஸ்திரீ. [1, 2, 4, 5: வடவாஶ்வாயாம் ஸ்த்ரீவிஶேஷே கபாலாக்நௌ ஹயஸ்த்ரியாம் — அ. கோ. iii, 705. 3. பிங். i, 45.]

படுதல்—உண்டாதல், தாக்குதல், கெடுதல், வருந்துதல், செய்யப் படல், மாளல். [1, 6: சூடா. xi, ட, 8. 2, 3: அக. 4: வழக். 5:]

222. படக மோர்பறை போர்ப்ப றையினொலி
வடகம் வற்றன்மேற் போர்வை வடைதோல்
சுடர்முச் சுடர்தீச் சிகைவிளக் கோடொளி
தொடர் நூல் சங்கிலி நட்புத் தொடர்ந்ததே.

படகம்—ஓர் பறை, போர்ப்பறையின் ஒலி. [1: வடமொழி...சூ-ந-கெ—டுஆ. ஹ, 19. 2: வட-ஹ: ஸ. அக. யிலும் அக. யிலும் 'போர்ப் பறை' என்னும் பொருளில் வருவதாகவே காட்டப்பட்டது.]

வடகம்—வற்றல், மேற்போர்வை, வடை, தோல். [1: அக. 2, 4: பிங். x, 987. 3: வட-கஃ—ஸ. அக.]

சுடர் — முச்சுடர், க, [1, 4: திவா. xi, 296. 2: அக. 3: பிங். x, 515.]

தொடர்—நூல், சங்கிலி, நட்பு, தொடர்ந்தது. [1-4: அக.]

223. தொடர்பு தொடுத்தது செய்யுள் தொடர்ச்சி
கெடவரல் மகளிர்தந் திரளவர் கிரீடை
தொடலை யுழவுநந் தநவநந் தோட்டம்
இடியிடி யேறொலி சுண்ணநென் மாவே.

தொடர்பு—தொடுத்தது, செய்யுள், தொடர்ச்சி. [1-3: அக.]

கெடவரல்—பெண்கள் கூட்டம், மகளிர் விளையாட்டு. [1: சூடா. ii, 11. 2: சூடா. ix, 3.]

தொடலை—உழவு, நந்தனவனம், தோட்டம். [1-3: அக. சொல் 'துடலை' என்று எழுதப்படுகின்றது.]

இடி — இடியேறு, ஒலி, பொடி, நெல்லுமா. [1: பிங். x, 131. 2: அக. 3: திவா. xi, 245. 4: சூடா. xi, ட, 6.]

224. தொடிகங் கணங்கைச் சூடக மொருபலம்
படிகஞ் சூரிய காந்தம் பளிங்கெனும்
தடிதல் குறைத்தல் தறித்தல் கொல்லுதல்
முடிதல் சாதல் முகிதல் முடிச்சிடல்.

தொடி — கங்கணம், கைவளை, ஒருபலம். [1: பிங். x, 655. 2, 3: திவா. xi, 312.]

படிகம் — சூரியகாந்தம், பளிங்கு. [1, 2: ஸ்படிகோऽர்க்கோ ரவி-காந்த ஸூர்யகாந்தோऽர்க்கோபல: — வை. 44, 73. இதனால் பளிங்குக்கே சூரியகாந்த மென்னும் பெயருண்மை புலப்படுகிறது.]

தடிதல்—குறைத்தல், தறித்தல், கொல்லுதல். [1-3: அக.]

முடிதல்—சாதல், முற்றுதல், முடிச்சு இடுதல். [1-3: அக.]

225. வடிதல் நீளனீ ரொழுகுதல் வற்றுதல்
தொடுமரு தந்திணை தோட்டம் வஞ்சனை
வடுகனோர் தேசன் சிறுவன் வைரவன்
படுநிலம் பாலைத் திணைபடு களமே.

வடிதல்—நீளல், நீர் ஒழுகுதல், வற்றுதல். [1-3: அக.]

தொடு—மருதநிலம், தோட்டம், வஞ்சனை. [1-3: பிங். x, 656.]

வடுகன்—தெலுங்கன், சிறுவன், வைரவன். [1: அக. 2: வடுக:—ஸ. அக. 3: பிங். ii, 23.]

படுநிலம்—பாலை நிலம், போர்க்களம். [1, 2: அக.]

226. இடக்கர்மீ தூர்தல் தூர்த்தர் மறைத்தசொல்
இடக்கை யோர்பறை யிடதுகை யென்ப
கிடக்கை பாயல் கிடத்த லகலிடம்
கடிப்பங் காதணி பூண்கொள் கலனே.

இடக்கர்—நெருங்கல், தூர்த்தர், மறைத்த சொல். [1, 2: அக. 3: பிங். x, 129.]

இடக்கை—ஓர் பறை, இடதுகை. [1: டக்கா—ஸ. அக. 2: அக.]

கிடக்கை—பாயல், கிடத்தல், பூமி. [1, 3: பிங். x, 336. 2: அக.]

கடிப்பம்—காதணி, ஆபரணச் செப்பு. [1, 2: பிங். x, 242.]

227. தடித்தல் பருத்தல் நொடித்தல் மின்னுதல்
முடித்த லழித்தல் முகித்தல் சூடுதல்
வடித்தல் வடியிடல் வசமாக் குதலாம்
சடைச்சி மயிர்ச்சடை யினள்கீர்ப் பாசியே.

தடித்தல் — பருத்தல், நொடித்தல், மின்னுதல். [1, 3: அக. தடித்—மின்னல். 2:]

முடித்தல்—அழித்தல், முற்றுவித்தல், சூடுதல். [1-3: அக.]

வடித்தல்—வடியவிடல், வசமாக்குதல். [1, 2: அக.]

சடைச்சி—மயிர்ச்சடையினள், நீர்ப்பாசி. [1: 'சடையன்' என்னும் சொல்லின் பெண்பால். 2: அக.]

228. கட்கம்வாள் கடமா னென்ப கட்சிகூ டமளி காடாம்
நிட்கமார் பணிபொன் பத்துப் பணநிறுத் திடுப லப்பேர்
மட்கல்மங் குதல்ம ழுங்கல் வட்கலே கெடுதல் வெள்கல்
வெட்கல்நா ணுதல்கூ சற்பேர் விட்கிர மயூரங் கோழி.

கட்கம்—வாள், கடமான். [1, 2: வெஹ்ாஸௌவை மஹ்ணெகஸ்வீ வ—ஃ. கொ. 116. இங்கு. மஹ்ணகஃ என்பதும் வஹ்ஃ என்பதும் காண்டாமிருகமென்றும் கல்யானை யென்றும் சொல்லப்படும் மிருகத்தைக் குறிக்கும். வஹ்ஃ என்பது வாளென்று பொருள்படுவதோடு காண்டாமிருகத்தின் கொம்பென்றும் பொருள்படும். கடமான் என்பது கடமா என்றும் சொல்லப்பட்டுக் காட்டுப்பசுவைக் குறிப்பதாகிறது. காட்டெருமையுமாகலாம்.]

கட்[illegible] [illegible]டு, படுக்கை, காடு. [1, 3: திவா. xi, 259. 2: அக. நி. 55.]

[illegible]ட்கம்—மார்பணி, பொன், பத்துப்பணம், நிறுத்திடு பலம். [1, 2, 4: ஶஹஸ்ர ... வெ, உரோவிஹ-ஷெணெ ... நிஷ்கேவியாஃ—ஃ. கொ. 13. 3: நிஷ்காஸ்ஹீ விംஶதிவணஷ்ஸஷ வா ஊஶ வா வலு—வெ 189, 91. ஆசிரியர்க்கு அகப்பட்ட கோசம் பத்துப்பணமென்றது போலும்.]

மட்கல்—மங்குதல், மழுங்குதல். [1, 2: அக.]

வட்கல்—கெடுதல், வெள்கல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 5.]

வெட்கல்—நாணுதல், அச்சக்குறிப்பு. [1, 2: அக.]

விட்கிரம்—மயில், கோழி. [1, 2: விஷ்கிரௌ ஶிவிக-க்ஷ-டௌ —நா. ரு. iii, 343.]

229. விட்கம்பந் தறியோர் யோகம் நாடகாங் கம்வித் தாரம்
நிட்கிர மஞ்சா மர்த்யம் புத்திசம் பத்து நேரும்
நிட்குடங் கதவு வீடு வயல்புறக் கடைத்தோப் பென்ப
பிட்சையே சேவை கூலி யிரப்பிரப் புப்பொ ருட்பேர்.

விட்கம்பம்—தறி, ஓர் யோகம், நாடகத்தின் ஓர் உறுப்பு, [1: விஷ்கம்ப:—ஸ. அக. 2-4: விஷ்கம்போ விஷ்ப்ரதௌ யோகவிசேஷ-ப்ரதிபந்தயோ:, ... நாடகாவயவேऽபி ச—சு. ஸ. iii, 450. யோகம் இருபத்தேழனுள் ஒன்று, சோதிடச்சொல்.]

நிட்கிரமம்—சாமர்த்தியம், புத்தி, சம்பத்து. [1, 2: யீஶக்திர்த்ருங்க ௌரஃஷீ—அ. கோ. III, ii, 25. இதற்கு மகேசுவரர் டீகை: 'யீஶக்தி: நிஷ்க்ரமஃ ப்ரஜ்ஞா ஸம்பத்திஶ்ச. "நிஷ்க்ரமோ ஸம்பத்தௌ" இதி விஶ்வ:. "ஶுஶ்ரூஷா ஶ்ரவணம் சைவ க்ரஹணம் தாரணம் ததா, ஊஹாபோஹௌ ச விஜ்ஞானம் தத்த்வஜ்ஞானம் ச யீகுணா:" இதி.' இ௵ நிஷ்க்ரமே பஹிர்கதௌ ஸம்பத்தி நிஷ்க்ரம:—ஶா. கோ. 313. நிஷ்க்ரமோ நிர்கமே ஸம்பத்தௌ—மே. கோ. 595. நிஷ்க்ரமோ நிர்கமே ஸம்பத்தௌ உத்கர்ஷேऽபி ச—சு. ஸ. iii, 458. யீஶக்த்யாமபி நிஷ்க்ரம:—நா. ர. iii, 301. வை., மே. கோசங்களும் இப்பொருள்களையே தருகின்றன. இச்சொல் விஷயத்திலும் ஆசிரியர் எழுதிவைத்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு ஏதோ பிறழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டு மென்று தோன்றுகிறது. நிட்கிரமம் என்னும் சொல்லுக்கு இரண்டு முக்கியப் பொருள்கள் வெளிப்படுதல், புத்திசம்பத்து. குழந்தையை முதலிற் புறத்துக் கொண்டுபோதல் நிஷ்கிரமணம். இந்தப் பொருள் இங்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. சாமர்த்தியம் என்னும் பொருள் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. புத்திசம்பத்தே புத்தி சாமர்த்தியம்.]

நிட்குடம் — கதவு, வீடு, வயல், புறக்கடைத் தோப்பு. [1, 4: நிஷ்குடோ க்ருஹவாடிகா; கேதாரக: கவாடஶ்ச—சு. ஸ. iii, 153, 154. 2, 3: க்ருஹே ... கேதாரே ... நிஷ்குட:—நா. ர. iii, 98.]

பிட்சை—சேவை, கூலி, இரப்பு, இரப்புப் பொருள். [1-4: பிக்ஷா ஸேவாப்ரார்த்தனயோர்ப்ருதௌ பிக்ஷிதவஸ்துநி—சு. ஸ. ii, 554.]

230. இட்டகந் தஞ்சு கந்த மேலாவா னுகமு மாகும்
இட்டமே துலங்கச் செய்கை மகவினை யிச்சையோகம்
கிட்டம்வேர் வாதி யாம்பன் னிருமல மிருப்புக் கிட்டம்
குட்டமே தொழுநோ யாழம் சிறுகுளம் நறுங்கோட் டப்பேர்.

இட்டகந்தம்—சுகந்தம், ஏலாவாலுகம். [1, 2: ஐஷ்டமந்: ஸுமந்: ஸுரிஷ்டமந்ம் தவ வாலுகே — சு. ஸ. iv, 150. இதற்கு டீகை 'வாலுகம் ஹைஷஜஹேஷ:' என்பது. வாலாவாலுகஹேவேயம் ஸுமந்தி ஹரிவாலுகஷ், வாலுகம் வ — சு. கொ. II, iv, 121. வாலுகஷ் ஒரு கந்ததிரவியம்.

இட்டம்—துலங்கச் செய்கை, யாககாரியம், இச்சை, யோகம். [1-4: ஐஷ்டீஸ்ஸிதே க்ருதகாருணி;...ஸம்ஸ்காரயோமே—சு. ஸ. ii, 78, 79.]

கிட்டம்—வேர்வை முதலிய பன்னிருமலம், இரும்புக்கிட்டம். [1: கிட்டீ—சு. கொ. II, vi, 65. பன்னிரு மலங்களாவன: 'வஸா ஶுக்ரம் ஸ்ருங்மஜ்ஜா மூத்ரவிண்ணாஸிகாகர்ணவா:, ஶ்லேஷ்மாஶ்ருதூஷிகா: ஸ்வேதோ த்வாதஶைதே ந்ருணாம் மலா:' 2: கிட்டீ—ஸ. அக.]

குட்டம்—தொழுநோய், ஆழம், சிறு குளம், நறுங்கோட்டம். [1, 4: குஷ்டம் ஹைஷஜரோகயோ:—சு. ஸ. ii, 103. 2: அக. 3: திவா. v, 60.]

231. சட்டமே நியமத் திட்டம் வரிச்சட்டங் கிடுகு செப்பம்
தட்டமுண் கலநச் சுப்பல் தட்டியே படல்கா வற்பேர்
நட்டங்கூத் திலாபத் தாழ்வாந் துட்டன்றுற் சநன்றே னென்ப
விட்டரந் தருப்பை முட்டி யிருப்பிடம் விருக்கம் பீடம்.

சட்டம் — நியமத்திட்டம், வரிச்சட்டம், கிடுகு, செப்பம். [1, 2: அக. 3: சூடா. vii, 56. 4. அக.]

தட்டம்—உண்கலம், நச்சுப்பல். [1: பிங். vi, 147. 2: அ. வி. நி. 138. தம்ஷ்ட்ர: என்பதன் சிதைவு.]

தட்டி—படல், காவல். [1, 2: அக.]

நட்டம்—கூத்து, இலாபத்தாழ்வு. [1: ந்ருத்தஷ் என்பதன் சிதைவு. 2: நஷ்டஷ் என்பதன் தற்பவம்.]

துட்டன்—துர்ச்சனன், தேள். [1: துஷ்ட:—ஸ. அக. 2: பிங். viii, 230.]

விட்டரம் — தருப்பைமுட்டி, இருப்பிடம், மரம், பீடம். [1-4: விஷ்டரோ விடபீ தர்ப்பமுஷ்டி: பீடாத்யமாஸநஷ் — சு. கொ. III, iii, 169.

இருப்பிடம் ஆசனப்பொது. 'பீடோऽஸ்த்ரியாம் யஸ்ய தஸ்யாஸனம் ச விஷ்டர:. ஆஸ்த்ருத்யோபவேசனார்த்தம் க்ருஷ்ணாஜினாதி. தத்ர பீடம் காஷ்டாதிமயமாஸனம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

232. சிட்டர்சத் தமரு யர்ந்தோர் செட்டிவா ணிகன்செவ் வேளாம்
கட்டலே பிணித்தல் கள்ளல் களைதல்கட் டுதல்த டுத்தல்
கொட்டலப் புதல டித்தல் குவித்தல்சிந் துதல்தேட் கொட்டல்
இட்டன்பூச் சியனே யன்பே ரேட்டையே வெருகாண் மேதி.

சிட்டர்—நல்லாருட் டலைவர், உயர்ந்தோர். [1-2: ஶிஷ்ட:—ஸ. அக.]

செட்டி—வாணிகன், முருகன். [1, 2: சூடா. xi, ட, 22. ஶ்ரேஷ்டி என்பது வணிகர் குழுவின் றலைவன் எனப் பொருள்படும்.]

கட்டல் — பிணித்தல், திருடல், களைதல், கட்டுதல், தடுத்தல். [1-3, 5: சூடா. xi, ட, 25. 4: அக.]

கொட்டல்—அப்புதல், அடித்தல், குவித்தல், சிந்துதல், தேள் கொட்டல். [1, 2: அ. வி. நி. 140. 3-5: அக.]

இட்டன்—பூச்சியன், நேயன். [1, 2: இஷ்டம் ...; பூஜ்யே ப்ரி-யவதி—ஸ. ஸ. ii, 78, 79.]

ஏட்டை—வெருகு, எருமைக்கடா. [1, 2: திவா. iii, 77.]

233. இட்டிசங் கிரகச் செய்யுள் கொடைபூசை வேள்வி யிச்சை
சட்டியோர் திதியோர் மட்பாத் திரமறு பதுமே சாற்றும்
திட்டியே சுகமா நந்தம் பரிணமந் திருட்டி தானம்
பட்டிமை களவு வஞ்சம் பட்டுப்பட் டாடை சிற்றூர்.

இட்டி—சங்கிரகச் செய்யுள், கொடை, பூசை, யாகம், இச்சை. 1, 4, 5: இஷ்டிர்யஜ்ஞேச்சயோ:, ஸங்க்ரஹக்ரந்தகே — ஸ. ஸ. ii, 79. 2, 3: —நா. ரு. ii, 82.]

சட்டி — ஓர் திதி, ஓர் மட்பாத்திரம், அறுபது. [1: ஷஷ்டீ — ஸ. அக. 2: திவா. vii, 270. 3: ஷஷ்டி:—ஸ. அக.]

திட்டி — சுகம், ஆனந்தம், பரிணமம், திருஷ்டி, தானம். [1-3: த்ருஷ்டி: ... ஸுகானந்தபரிணாமேஷு — நா. ரு. ii, 78. 4: த்ருஷ்டி: — ஸ. கொ. II, vi, 93. 5: த்ருஷ்டி: தானே — வை. 221, 37.]

பட்டிமை—களவு, வஞ்சம். [1, 2: அக. நி. 157.]

பட்டு—பட்டாடை, சிற்றூர். [1, 2: பிங். x, 732.]

234. பட்டினி தேவி யல்லாப் பரகூத்தி யுணவி லாமை
ஒட்டது பந்தம் புள்ளொட் டோரணி படைவ குப்பாம்
கட்டுமிக் குறுதி கட்டுந் தன்மைகட் டுடைமை பந்தம்
மட்டள வவதி கள்ளுப் பெருந்தம ருகம்வா சப்பேர்.

பட்டினி—தேவியல்லாத பர கூத்தி, உணவில்லாமை. [1: தேவீ க்ருதாபிஷேகாயாமிதராஸ்து பட்டிநீ — அ. கோ. I, vi, 13. அத நாட்யோக்தய: ..., ... ராஜ்ஞீ து ஸ்வாமிநீ மஹிஷீ து தேவ, தேவீ பட்டிநீ த்வநப்ரா மணிகா ராஜதாரிகா — வை. 144, 205. 2: நா. தீ. நி. 694.]

ஒட்டு—அநுபந்தம், புள்ளொட்டு, ஓர் அலங்காரம், படைவகுப்பு. [1. 2, 4: அக. 3: தண்டி. 50.]

கட்டு—மிக்குறுதி, கட்டுந்தன்மை, கட்டுடைமை, பந்தம். [1, 4: அக. 2, 3: வழக்.]

மட்டு—அளவு, எல்லை, கள், பெருந்தமருகம், வாசம். [1, 3: பிங். x, 886. 2: சூடா. xi. ட, 22. 4: உஜ்ஜ:—ஸ. அக. 5: அ. வி. நி. 146.]

235. முட்டென்ப குறைவி டைஞ்சல் பணிமுட்டு முழந்தாள் பூப்பாம்
கொட்டைகா தணிநூற் பஞ்சு பாதுகைக் குமிழ்காழ்க் கொட்
டட்டைவேய் கிளியோப் புங்கோ லோர்பறை திணைத்தாள் [டை
முண்டம்
மட்டைநெட் டிலையு டைத்தா மரப்பணை யுடற்கு றைப்பேர்.

முட்டு—குறைவு, இடைஞ்சல், தளபாடம், முழந்தாள், பூப்பு. [1, 3, 5: அக. 2: நா. தீ. நி. 631. 4: நா. தீ. நி. 578.]

கொட்டை — காதணி, நூற்பஞ்சு, பாதுகைக்குமிழ், காழா கிய கொட்டை. [1: பிங். vi, 73. 2: நா. தீ. நி. 392. 3: நா. தீ. நி. 458. 4: பிங். ix, 178.]

தட்டை—மூங்கில், கிளியோட்டுங் கோல், ஓர்பறை, திணைத்தாள், முண்டம். [1-4: பிங். x, 572. 5: சூடா. xi, ட, 14.]

மட்டை—நெட்டிலை யுடைத்தாம் மரப்பணை, உடற்குறை. [1. 2: அக.]

236. முட்டிவாட் பிடிகைப் பொத்தா மூட்டல்மூட் டுதல்பொ ருத்தல்
நிட்டுரங் குரூர மச்சொல் நீட்டனீள் வித்த லீதல்
சட்டைபாம் பின்றோல் மெய்ப்பை சாட்டியம் வருத்தம் வஞ்சம்
பட்டாங்கு மெய்ம்மை யூழாம் பாட்டுச்சொல் கீதஞ் செய்யுள்.

முட்டி—வாட்பிடி, கைப் பொத்து. [1, 2: த்ஸரௌ ... பாணிபே-ஜே த்வே-முஷ்டி:—ஹே. கொ. 165.]

மூட்டல்—மூட்டுதல், பொருத்தல். [1, 2: அக.]

நிட்டுரம்—குரூரம், குரூரச் சொல். [1: நிஷ்டுரம் — அ. கொ. III, i, 76. 2: நிஷ்டுரம்—அ. கொ. I, vi, 19. நிஷ்டுரம் பருஷம் ச்லக்ஷ்ணஸ்யவ்யதிரேக: என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

நீட்டல்—நீள்வித்தல், ஈதல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 9.]

சட்டை—பாம்பின்தோல், மெய்ப்பை. [1: அக. 2: திவா. vii, 294.]

சாட்டியம்—வருத்தம், வஞ்சம். [1. அக. ஜாட்யம். 2: சாட்யம் —அ. கொ. I, vii, 30.]

பட்டாங்கு—மெய்ம்மை, ஊழ். [1, 2: அக.]

பாட்டு—சொல், கீதம், செய்யுள். [1, 2: அக. 3: திவா. x, 111.]

237. கட்கி கடமான் வாள்பிடித்தோன் வெட்சி யோர்பூ நிரைகவர்தல்
புட்ப ரதம்பூந் தேர்பூந்தேன் புட்டம் புடைவை வளர்ப்பதுமாம்
கொட்புச் சுழற்சி கோணற்பேர் குட்டன் மகன்செம் மறிக்குட்டி
பெட்புப் பெருமை யாசையுமாம் பிட்ட கங்கண் ணேயப்பம்.

கட்கி—கடமான், வாள்பிடித்தோன். [1: கட்கம் (228) என்றதற் கெழுதியது இங்கும் பொருந்தும். கட்க: காண்டா மிருகத்தின் கொம் பாகவே கட்கி அதனை யுடைய மிருகத்திற் காயிற்று. 2: கட்க: வாள், கட்கி அதனைப் பிடித்தோன். இரண்டற்கும் ஆதாரம் ஸ. அக.

வெட்சி — ஓர்பூ, நிரைகவர்தல். [1, 2: சூடா. xi, ட, 26. அங்கு 'வெட்சிச் செடி' யென்றிருக்கிறது.]

புட்பரதம்—பூந்தேர், பூந்தேன். [1: புஷ்பரத: — ஸ. அக. 2: புஷ்பரஸ:—ஸ. அக.]

புட்டம்—புடைவை, வளர்ப்பது. [1: திவா. vii, 274. 2: வ—ஷ்டீ—ஸ. அக.]

கொட்பு—சுழற்சி, வளைவு. [1: பிங். vii, 426. 2: அக.]

குட்டன்—மகன், ஆட்டுக்குட்டி. [1: அக. 2: திவா. iii, 31.]

பெட்பு—பெருமை, ஆசை. [1, 2: சூடா. xi, ட, 26.]

பிட்டகம்—கண்ணோய், அப்பம். [1, 2: விஷ்கொ நேத்ரரோ-கெ ஸந்தாநந்ராஜிவஉெஸ௱ஷி உ—ஈ. ஸ. iii, 60.]

238. கட்ட மோவாய் மலஞ்சுங்கந் துறுமி டங்கா டிடுக்கணுமாம்
ஓட்டல் பொருந்த லுடன்படற்பேர் வட்டுச் சூதுக் கவறுருண்டை
தட்ட லிடற லொத்தறுத்தல் தகர்த்தல் முட்டல் மறுத்தலெனும்
முட்ட லெதிர்த்தல் தொடல்பாய்த னெருக்கல் தட்டல் முட்டுதலே.

கட்டம்—மோவாய், மலம், சுங்கம், துறுமிடம், காடு, இடுக்கண். [1: பிங். v, 307. 2: நா. தீ. நி. 599. 3: 4: வட்ட:—ஸ. அக. 5, 6: கஷ்டம் மஹாநக்ஷுஷ்யோ:— ஈ. ஸ. ii, 80.]

ஓட்டல்—பொருந்தல், உடன்படல். [1: அக. 2: திவா. ix, 167.]

வட்டு—சூது, கவறு, உருண்டை. [1-3: அக.]

தட்டல்—இடறல், ஒத்தறுத்தல், தகர்த்தல், முட்டல், மறுத்தல். [1: வழக். 2: திவா. ix, 235. 3-5: அக.]

முட்டல்—எதிர்த்தல், தொடல், பாய்தல், நெருக்கல், தட்டல், முட்டுதல். [1: நா. தீ. நி. 719. 2-4, 6: அக. 5: வழக்.]

239. குட்டி யாணல் லாவிலங்கின் குழவி சிறுவி சிறியதுமாம்
யட்டி சிறுதேக் கதிமதுர மோர்முத் தாரந் தடியீட்டி
பொட்டுப் பயறு தியின்மூடல் திலக மதுபோல் வதுபுழுப்பேர்
பெட்டை கழுதை பரிமரையொட் டகசிங் கப்பெண் பறவைப்
பெண்.

குட்டி—பெண்விலங்கின் குழவி, சிறுவி, சிறியது. [1: திவா. iii, 97. 2, 3: அக.]

யட்டி—சிறுதேக்கு, அதிமதுரம், ஓர் முத்தாரம், தடி, ஈட்டி. [1, 2: யஷ்டிஹ்ராஹ்ரம் உபயஷ்ட்யாம்—ஈ. ஸ. ii, 94. 3-5: யஷ்டிர்ஞெ ஹார-ஜெஜ ... ஆயுயாதரெ—நா. ர. ii, 77.]

பொட்டு—பயறு முதலியவற்றின் தோல், திலகம், திலகம்போல்வது, புழு. [1, 3: அக. 2: நா. தீ. நி. 391. 4: பிங். viii, 305.]

பெட்டை—க(ரை மான் ஒட்டகம் சிங்க மிவற்றின் பெட்டை, பறவைப்பெட்டை. [1: பிங். viii, 265. 2: பிங். viii, 94.]

240. புட்கரமோர் தீர்த்தமோ ரிராகம்வண் டானம்
போர்மேளப் பத்தல்முகப் போர்நாகம் பதுமம்
புட்கரத்தீ வோரிலைத்தா மரைகளிப்பா காயம்
புனல்யானைக் கரநுனிவா ளோரமீ ரேழ்பேர்
புட்கரிணி பொய்கையயப் பிடிசதுர வாவி
புட்கலமோர் முகில்திரட்சி நிறைந்தது சிரேட்டம்
புட்பகம்பித் தளையிரும்பா தியகணற்பூச் சட்டி
பூந்தேர்புட் பாஞ்சநத்தோ டரதனகங் கணமே.

புட்கரம் — ஓர் தீர்த்தம்[1], ஓர் இராகம்[2], வண்டானம்[3], போர்[4], மேளப்பத்தல் முகப்பு[5], ஓர் நாகம்[6], பதுமம்[7], புட்கரத்தீவு[8], ஓரிலைத் தாமரை[9], களிப்பு[10], ஆகாயம்[11], நீர்[12], யானைக்கைநுனி[13], வாளோரம்[14]. [1-3, 5-9, 11-14: புஷ்கரம் த்வீபதீர்த்தாஹிகராகௌஷதாந்தரே, தூர்ய-ஸ்யகட்கபலகே ... ஹஸ்தாக்ரே வ ஜலெ வ்யோம்நி — அ. ஸ. iii, 573. 4, 10: புஷ்கரம் ... யுத்தி ... ஶோபா—நா. ர. iii, 364.]

புட்கரிணி—பொய்கை, பெண்யானை, சதுரவாவி. [1, 2: புஷ்கரிணீ ஜலாஶயே, ஹஸ்திந்யாம்—அ. ஸ. iv, 86. 3: புஷ்கரிணீ. அ. ஸ. த்தில் மேற்காட்டியதை அடுத்து கமலிந்யாம் என்றுளது. மே. யி லும் ஸரோஜிந்யாம் என்றுள்ளது. இரண்டும் தாமரைத்தடாக மென்று பொருள்படும். அ. கோ. I, x, 27-ல் புஷ்கரிண்யாம் து காதம் ஸ்யாத் உதாதம் தேவகாதகம் என வருகின்றது. இந்த வரியையே யுடைய கொ. க்கு அங்கில மொழிபெயர்ப்பெழுதிய பதிப்பாசிரியர் புஷ்கரிணீ சதுரவாவி, பெரியவாவி என் றெழுதிவைத்தார்.]

புட்கலம்—ஓர் மேகம், திரட்சி, நிறைந்தது, சிரேட்டம். [1: புஷ்கர: —ஸ. அக. 2: 3, 4: புஷ்கலஸ்து பூர்ணே ஶ்ரேஷ்டே அ. ஸ. iii, 664.]

புட்பகம்—பித்தளை இரும்பு முதலியன, தீப்பூச்சட்டி, குபேரன் விமானம், புட்பாஞ்சனம், இரத்தின கங்கணம். [1-5: புஷ்பகம் ரீதி-

காஜாரஸகடூரம் ரதகஊணெ; காலலெ ஸ்ரீஉவிராஜெ ... ரஸா-ஜுலெ, வொஷகாலெஷு ரீஹிகாயா—அ. ஸ. iii, 62, 63. 4: வடஷக்ஷம் க-ஸ-ராஜுரு—அ. கொ. II, ix, 103.]

241. அட்டமே வறட்சிகுறுக் கட்டாலே மிகுதி
யாவணம்நம் புகைசதுக்கம் நிறைவிருநான் கும்பேர்
திட்டமே பரிபாக மாநந்தங் காலந்
தெய்வமொப் புரவுறுதி கட்டளையேழ் பெயராம்
பட்டமம்பி மணையாதி யெழுதுபட மதுபோற்
பண்ணுவன நாற்சந்தி யிராசாவாங் குருவாம்
பட்டம்விதைப் புக்காலம் கவரிமா வோடை
பதவிவிர ணுதிபந்த நம்பிரதி பந்தம்.

அட்டம்—வறட்சி[1], குறுக்கு[2], அட்டாலை[3], மிகுதி[4], ஆவணம்[5], நம்புகை[6], சதுக்கம்[7], நிறைவு[8]. [1, 4: அடூ ... ஸ-லெஷ ... அதிரெ— ஜெ. டீ, 2. 2: அக. 3, 5-8: அஜெ ஹடூாடூாவகயொரூலெ வத-ஷஹக்கயொ:—அ. ஸ. ii, 78. ஹக்க என்பதற்குப் பலபொருள்கள் உண்டு. இக் கோசத்திலும் மே. யிலும் ஹக்க: என்றும், ஜெ. கொ. த்தில் ஸிஜாநெ என்றும், நா. ர. யில் அநெ என்றும் வந்திருக்கிறது.]

திட்டம்—பரிபாகம், ஆனந்தம், காலம், ஊழ், ஒப்புரவு, உறுதி, கட்டளை. [1, 5: அக. 2: 3, 4: காஷெ தெஉவெ வதிஷவாக—ஶா. கொ. 732. 6, 7: திஷ—ஸ. அக.]

பட்டம்—அம்பி[1], மணை முதலியன[2], எழுதுபடம்[3], எழுதுபடம் போற் பண்ணுவன[4], நாற் சந்தி[5], இராசாவாம் குருவாம் பட்டம்[6], விதைப் புக்காலம்[7], கவரிமா[8], ஓடை[9], பதவி[10], புண்முதலியவற்றிற்குக் கட்டு[11], பிரதிபந்தம்[12]. [1, 2, 5, 11: வடூஷதஷஉயெ வீஉ ..., வுணாதிவநெ வெஷாஷி—அ. ஸ. ii, 91. 3-4: அக. வட:—ஸ. அக. 6: ஹட:—ஸ. அக. 7: 8-10: பிங். x. 730. 12:]

242. உட்டணந்தீ வெயில்கடுஞ்சூ டுருப்பமுதிர் வேனில்
உட்டிகையொட் டகப்பெட்டை யோர்மட்பாண் டமுமாம்
வட்டஞ்சுற் றுகைநீர்ச்சால் மடுப்பரிவட் டங்கைம்
மணிபணவட் டம்பலகை வட்டவடி ஆர்கோள்
கட்டளைது லாம்நியமம் நிறைகலுரை யாணி
கருவிசெங்கற் செயுங்கட்டி லாணையுமே வலும்பேர்
பட்டிசெவ்வு லோத்திரங்காட் டுத்தொழுகாய் நுதலின்
பட்டமிடங் களவுசிற்றூர் விக்ரமன்ற னமைச்சன்.

உட்டணம்—தீ, வெயில், கடுஞ்சூடு, கோபம், முதிர்வேனில். [1: உஷ்ணஸ்து ... வஹ்நௌ — நா. ர. ii, 138. 2, 3, 5: உஷ்ணோ க்ரீஷ்மோஷ்ணகோஷ்ணா-தவாஹிமா:—சு. ஸ. ii, 131. 4: உஷ்ண:—ஸ. அக.]

உட்டிகை—ஒட்டகப் பெட்டை, ஓர் மட்பாண்டம். [1, 2: உஷ்ட்ரிகா உஷ்ட்ரிகாபாண்டபேதேऽபி காமே ஸ்த்ரியாம்—மே. க, 52.]

வட்டம்—சுற்றுகை[1], நீர்ச்சால்[2], மடு[3], பரிவட்டம்[4], கைம்மணி[5], பணவட்டம்[6], கேடகம்[7], வட்டவடிவு[8], ஊர்கோள்[9]. [1: பிங். x, 991. வ்ருத்தம்—ஸ. அக. 2, 5, 7, 9: பிங். x, 991. 3, 4, 6: அக. 8: சூடா. xi, ட, 13. வ்ருத்தம்—ஸ. அக.]

கட்டளை—துலாம்[1], நியமம்[2], நிறைகல்[3], உரையாணி[4], கருவி[5], செங்கலச்சு[6], ஆணை[7], ஏவல்[8]. [1: பிங். x, 246. 2, 7: அக. 3, 4: திவா. xi, 260. 5: அக. 'நிறையறிகருவி.' 6: சூடா. xi, ட, 14. 8:]

பட்டி—செவ்வுலோத்திரம்[1], காட்டுத்தொழு[2], நாய்[3], நெற்றிப் பட்டம்[4], இடம்[5], ற்றார்[7], விக்கிரமன் மந்திரி[8]. [1, 4: பட்டீ பாடிகா; லோத்ர:—சு. ஸ. ii, 91, 92. 2, 3, 5: பிங். x, 731. 6-8: அக.]

243. விட்டிபத்தி ரைக்கரணங் கூலியிலா வேலை
விலைகூலி யாள்வலிது செயல்நரக வாதை
வட்டிகைகைம் மணிகூடை சித்திரமோர் சாந்தாம்
வட்டித்தல் பரிமாறல் வஞ்சினமொத் தறுத்தல்
தட்டுமே னிலைமறிப்புப் பலகைவட்டந் தாரசின்
றட்டுமுறம் வளைவுதடை முட்டுத்தேர்த் தட்டாம்
திட்டையா சகம்வெவத்தை கிலேசங்கே டுறுதி
திருவாக முடிவுதவஞ் சமாதிசித்தி மேன்மை.

விட்டி—பத்திரைக்கரணம் (7-வது கரணம் — சோதிடம்), கூலியிலாவேலை, விலை, கூலியாள், வலிது செயல், நரகவாதை. [1-4: விஷ்டி: கர்ம-கரே ப்ரேஷணே ஹட்டாஜ்ஞே ... —சு. ஸ. ii, 98. 5, 6: விஷ்டிர்நரகவா-தநே; பத்ராக்ரே வ—நா. ர. ii, 78, 79. இங்கு 'நரகத்தில் வீழ்தல்' என்பது பொருள்.]

வட்டிகை—கைம்மணி, கூடை, சித்திரம், ஓர் சாந்து. [1: அக. 2-4: அ. வி. நி. 138.]

வட்டித்தல் — பரிமாறல், வஞ்சினம், தாளம்போடல். [1: அக. 2: திவா. x, 7. 3: திவா. ix, 235.]

தட்டு—மேனிலை[1], மறிப்பு[2], பலகை[3], வட்டம்[4], தராசின் தட்டு[5], முறம்[6], வளைவு[7], தடை[8], முட்டு[9], தேர்த்தட்டு[10]. [1, 2, 5, 8: அக. 3: பிங். vi, 510. 'தோற்பலகை.' 4, 7: அ. வி. நி. 174. 6, 9, 10: சூடா. xi, ட, 22.]

நிட்டை—யாசகம்[1], வியவஸ்தை[2], கிலேசம்[3], கேடு[4], உறுதி[5], நிருவாகம்[6], முடிவு[7], தவம்[8], சமாதி[9], சித்தி[10], மேன்மை[11]. [1-4, 6-8, 10, 11: நிஷ்டா க்ஷத்ரவ்யவஸ்த²யோ:, க்லேஶே நிஷ்பத்தௌ நாஶேऽந்தே நிர்வாஹே யாசநே வ்ரதே—அ. வ. ii. 105. 5, 9: நிஷ்டா—வை. அக.]

244. அட்டாப தஞ்சாரிப் பலகையெண்காற் புள்ளெட்
டடிமான்சந் திரமல்லி பொன்சிலம்பி புழுவாம்
பட்டார கன்றேவன் பட்டமன்னன் முனிவன்
பட்டிகைகச் சரைஞாணோர் பாதிரைதெப் பப்பேர்
கிட்டால மிரும்புக்கிட் டந்தாம்பர கலசம்
கிட்டிகைத்தா ளந்தலையிற் றுப்பசுகிட் டிக்கோல்
நிட்பாவஞ் சுத்திதுலக் குதல்சூர்ப்பம் போளம்
நிருவிகற்ப முள்ளதுநெற் பதர்பயற்றி னெற்றே.

அட்டாபதம்—சூதாடு பலகை[1], சரபம்[2], எட்டடிமான்[3], சந்திரமல்லி[4], பொன்[5], சிலம்பி[6], புழு[7]. [1, 2, 4-7: அஷ்டாபத³ஸ்து சந்த்³ரமல்லிகாம் ஶு- தாயாம் ஶரபே⁴ க்ரிமௌ, கநகே ஶாரிப²லகே—அ. வ. iv, 136. க்ரிமௌ என்ற இடத்தில் க்ருமௌ என்று பாட பேதமுண்டென்று நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்புக் கூறுதலின் அப்பாடமே ஆசிரியர்க்கு ஆதாரமாயிற்றுப் போலும். 3: வருடைமான்?]

பட்டாரகன—தேவன், பட்ட மன்னன், முனிவன். [1-3: ப⁴ட்டாரகோ ராஜ்ஞி தே³வே ப⁴ர்த்ரே—அ. வ. iv, 25.]

பட்டிகை—கச்சு, அரைஞாண், ஓர் பாதிரை, தெப்பம். [1, 2, 4: சூடா. xi, ட, 22. 3: பட்டிகா — அ. கோ. II, iv, 41. செவ்வுலோத்திரமென்பர்.]

கிட்டாலம்—இரும்புக் கிட்டம், தாம்பிர கலசம். [1, 2: கிட்டாலஸ்து லோஹமலே தாம்ரஸ்ய கலஶேऽபி ச—அ. வ. iii, 629.]

கிட்டி—கைத்தாளம், தலையீற்றுப்பசு, கிட்டிக்கோல். [1: திவா. vii, 107. 2: க்ருஷ்டிஸ்து ஸக்ருத்ப்ரஸூதாயாம் க³வி—அ. வ. ii, 85. 3: அக.]

கிட்பாவம்—சுத்தி[1], துலக்குதல்[2], முறம்[3], போளம்[4], நிருவிகற்ப முள்ளது[5], நெற்பதர்[6], பயற்றினெற்று[7]. [1, 3, 5-7: [illegible] ... [illegible] — ச. ஸ. iii, 695, 696. 2, 4:]

245. கிட்கு முழஞ்சாண் முழங்கைகீ ழானவனும்
ஒட்ப மழகோ டறிவுடைமை யொண்மைப்பேர்
சட்ப மறிவின முளதிளம்புற் புன்மயிராம்
புட்பந் துணியங்கம் பூப்புமல ரோர்கண்ணோய்.

கிட்கு — முழம், சாண், முழங்கை, கீழானவன். [1-4: [illegible]—ச. ஸ. ii, 6.]

ஒட்பம்—அழகு, அறிவுடைமை, ஒண்மை. [1-3: அக.]

சட்பம்—அறிவினமுளது, இளம்புல், புன்மயிர். [1, 2: [illegible]—ச. ஸ. ii, 295. 3: [illegible]—அக.]

புட்பம் — துணியங்கப்புதல், பூப்பு, மலர், ஓர் கண்ணோய். [1: [illegible]. கொ. II, iv, 132. 2-4: [illegible] ... [illegible], ... [illegible]—ச. ஸ. ii, 292.]

246. சட்டகம் வடிவஞ் சயனஞ் சரீரம்
கிட்ட லெதிர்த்தல் கிடைத்த லருகுறல்
கொட்டி குமரன் கூத்தோர் நீர்ப்புதல்
புட்டில் கூடையோ டாயுதக் கூடுமே.

சட்டகம்—வடிவம், சயனம், சரீரம். [1: பிங். v, 270. 2: திவா. v, 182. 3: திவா. ii, 165.]

கிட்டல்—எதிர்த்தல், கிடைத்தல், அருகுறல். [1-3: அக.]

கொட்டி—குமரன் கூத்து, ஓர் நீர்ப்புதல். [1: திவா. ix, 224. 2: நா. தீ. நி. 345.]

புட்டில் — கூடை, ஆயுதக்கூடு. [1, 2: அக. 1: புட்டி லிறைவை; வட்டிகை—திவா. vii, 195, 196. 2: தடறுங் கருவிப் புட்டிலும் படையுறை—திவா. vii, 34.]

247. விட்டி லேயோர் பறவை பராய்மரம்
ஒட்டை சுட்டு விரற்சாணொ டொட்டகம்
கட்டை கூழை மரக்குற்றி காட்டமாம்
திட்டை மேடு திடருரல் திண்ணையே.

விட்டில் — ஓர் பறவை, பராய்மரம். [1: பிங். vii, 78. 2: பிங். ix, 125.]

ஒட்டை—சுட்டுவிரற் சாண், ஒட்டகம். [1, 2: அ. வி. நி. 156. சுட்டு விரற்சாண் பத்துவிரற் கிடை.]

கட்டை—கூழை, மரக்குற்றி, விறகு. [1, 2: அக. 3: சூடா. iv, 53.]

திட்டை—மேடு, திடர், உரல், திண்ணை. [1, 3, 4: பிங். x, 610. 2: திவா. v, 36.]

248. சொட்டை யோரா யுதந்தலை யின்வடு
பட்டை யோலைக் கலமரத் தோலெனும்
முட்டை புள்ளின் கருவுந் தவிடுமாம்
மொட்டை முண்டிதங் கூரின்மை மோழையே.

சொட்டை—ஓர் ஆயுதம், தலையின் வடு. [1, 2: அக.]

பட்டை—ஓலைக்கலம், மரத்தோல். [1: வழக். 2: அக.]

முட்டை—பறவையின் கரு, தவிடு. [1, 2: அ. வி. நி. 156.]

மொட்டை—முண்டிதம், கூரின்மை, மோழை. [1-3: அக.]

249. ஆடகம் நாறு ழிக்கால் பொன்றொடோர் வகைப்பொன் னும்மாம்
கேடகம் பகைமேற் செல்வோ ருறையிடங் கிடுகு மொக்கும்
கோடகம் புதிது பீர்க்குக் குதிரையோர் முடியு றுப்பாம்
சாடக மரக்கு மஞ்சள் பச்சைச்சத் தகஞ்சே லைப்பேர்.

ஆடகம்—நாறுழிக்கால், பொன், ஓர்வகைப் பொன். [1: ஆடக: [illegible]—ஸ. வ. iii, 9. 2. ஹாடகம் — ஸ. கொ. II, ix, 94. 3: சூடா. xii, 18.]

கேடகம்—பாசறை, பரிசை. [1, 2: அக.]

கோடகம்—புதிது, பீர்க்கு குதிரை, ஓர் முடியுறுப்பு. [1, 3, 4: பிங். x, 414. 2:]

சாடகம்—அரக்குமஞ்சள், பச்சைச் சந்தனம், சேலை. [1: காஶா-நஸாரஂ காஶயம ஜாவகஂ வாஸீ—வெ. 171, 307. இதில் ஜாவகஂ என்பதற்கு வேறு ரூப மிருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இவை மஞ்சளைக் குறிக்குஞ் சொற்கள். 2: ஜாஷகஂ — ஸ. அக. ஜாயகஂ — ச. கொ. II, vi, 125. மகேசுவரர் இச்சொல் பீதசந்தநமென வழங்கு வதைக் குறிக்கு மென்றனர். பீதம் மஞ்சணிறம். பச்சையென்பது தெலுங்கில் மஞ்சணிறத்தைக் குறிக்கும். ஆசிரியர்க்குள்ள தெலுங்குப் பழக்கத்தால் மஞ்சட் சந்தனம் எனற்பாலது பச்சைச் சந்தனமென வந்ததுபோலும். 3: ஶாடக:—ச. கொ. III, v, 33.]

250. கோடணை வாச்சி யங்கூக் குரலிட்டுச் சொல்ல லோசை
ஓடம்வண் டுலண்டுஞ் சொல்ப கேடென்ப நாசம் நட்டம்
வாடம்வீட் டொழுங்கு வேலி வழிதெருத் தோப்பு மன்னும்
கோடர மரப்பொந் தெட்டி மரமரச் சினைகு ரங்கே.

கோடணை — வாச்சியம், கூக்குரலிட்டுச் சொல்லல், ஓசை. [1: குடா. vii, 43. 2: வொஷணா—ஸ. அக. சூடா. x, 50. 3: சூடா. x, 44.]

ஓடம்—வண்டு, தோற்புழு. [1, 2: அ. வி. நி. 152.]

கேடு—நாசம், நஷ்டம். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 631.]

வாடம் — வீட்டொழுங்கு, வேலி, வழி, தெரு, தோப்பு. [1, 5: வாடீ வாஸ்ீது ஹாஶ்ஹ ... — ச. ஸ. ii, 96. 2, 3: வாட: வயீ வநெதள—ச. ஸ. ii, 96. 4: வாட:—ஸ. அக.]

கோடரம்—மரப்பொந்து, எட்டிமரம், மரக்கொம்பு, குரங்கு. [1: கொடரஂ — ச. கொ. II, iv, 13. 2: பிங். x, 415. 3: திவா. xi, 103. 4: பிங். viii, 196.]

251. மாடரன் சூரி யன்பால் வருமிந்த்ரன் வியாசன் விப்ரன்
நாடலா ராய்தல் தேடல் நாடிட முலகம் தேசம்
ஆடவ னிளைஞ னூடஉ ஆடைபாற் றடிப்புச் சேலை
ஏடனே செவிடன் றேமுன் ஏடிதழ் பனைம டற்பேர்.

மாடரன்—சூரியன்பால் வரும் இந்திரன், வியாசன், பிராமணன். [1-3: ஊாெரா வஹ்ராஸவிஷுயொ:; ஸுஹாஶாநெ — ச. ஸ. iii, 587, 588.]

நாடல்—ஆராய்தல், தேடல். [1: அக. 2: பிங். vii, 20.]

நாடு—இடம், உலகம், தேசம். [1, 3: அக. 2: திவா. v, 14.]

ஆடவன்—இளைஞன், புருடன். [1, 2: பிங். x, 97.]

ஆடை—பாலேடு, சேலை. [1, 2: அக.]

ஏடன்—செவிடன், தோழன். [1, 2: அக.]

ஏடு—பூவிதழ், பனைமடல். [1: திவா. iv, 253. 2: அக.]

252. ஆடியோர் மாத மூத்தி ராடங்கண் ணாடி நாரை
பாடியூர் சேரி முல்லைப் பதிபடை நாடும் பன்னும்
பீடிகை கடைத்தெ ருப்பா யிரஞ்சிற்று தனம்பூந் தட்டாம்
ஈடென்ப குழைவொப் பாண்மை பெருமையோ டிடுத லும்பேர்.

ஆடி—ஓர் மாதம், உத்திராட நட்சத்திரம், கண்ணாடி, நாரை. [1-3: பிங். x, 98. 4: சூடி:—ஸ. அக.]

பாடி—ஊர், சேரி, முல்லை நிலத்தூர், படை, நாடு. [1, 5: திவா. xi, 165. 2: பிங். iv, 26. 3, 4: பிங். x, 779.]

பீடிகை — கடைத்தெரு, பாயிரம், சிற்றுதனம், பூந்தட்டு. [1, 3, 4: பிங். x, 812. 2: வீதிகா—ஸ. அக.]

ஈடு—குழைவு, ஒப்பு, வலி, பெருமை, இடுதல். [1-4: சூடா. xi, ட, 9. 5: அக.]

253. ஓடுகப் பரைமட் பாண்டத் துடைந்ததோ ரிடைச்சொ லென்ப
தோடுபூ விதழ்காய்த் தோல்பொற் குழையணை தொகுதி யேடா
மாடென்ப பக்கஞ் செல்வ மணியானின் பொதுத்த னப்பேர் [ம்
மேடென்ப திடரு யர்ச்சி வீடில்லம் விடுதல் மோக்கம்.

ஓடு—கப்பரை, மட்பாண்டத் துடைந்தது, மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு. [1, 2: அக. 3: நன். 297.]

தோடு—பூவிதழ், காய்த்தோல், பொற்குழை, அணை, தொகுதி, ஏடு. [1, 5: திவா. xi, 134. 2: அக. 3: திவா. vii, 71. 4: அக. நி. 138. 6: திவா. xi, 134. 'பனைமடல் போல்வன.']

மாடு—பக்கம், செல்வம், மணி, ஆனின்பொது, தனம். [1-5: திவா. xi, 351.]

மேடு—திடர், உயர்ச்சி. [1: திவா. v, 39. 2: திவா. v, 231.]

வீடு—இல்லம், விடுதல், மோட்சம். [1: திவா. v, 149. 2: அக. 3: திவா. v, 1.]

254. ஓடைநீ ரோடை கேணி யோர்மர நுதற்பட் டப்பேர்
கோடைமேல் காற்று வேனில் சதபுட்பை யொடுவெண் காந்தள்
சூடையா னைப்பு ரோசை மயிற்சூட்டுக் குடுமி சொல்ப
வாடையே சிரேணி வீதி வாசமும் வடகாற் றும்பேர்.

ஓடை—நீரோடை, கேணி, ஓர் மரம், நெற்றிப்பட்டம். [1: அக. 2-4: பிங். x, 217.]

கோடை—மேல்காற்று, வேனில், சதபுட்பை, வெண்காந்தள். [1, 2, 4: பிங். x, 419. 3:]

சூடை—யானைப் புரோசை, மயிற் சூட்டு, குடுமி. [1: வ-ஹுஷா—வெ. 111, 167. 2. வ-ஹுஶா—ஸ. கொ. II, v, 31. 3: ஶிவா வ-ஹுஶா ஈ. கொ. II, vi, 97.]

வாடை — சிரேணி, வீதி, வாசம், வடகாற்று. [1, 3: அக. 2: சூடா. xi, ட, 11. 4: பிங். x, 1019.]

255. மாடகமைந் குன்றியெடைப் பொன்யாழின் முறுக்காணி
தாடிமமே லந்தாது மாதளையோ டதன்கனியாம்
காடுவகந் திரள்செறிவு பரணிநா ளோர்விகுதி
பேடுசிற்றூர் மதனன்கூத் தலிபறவைப் பெண்ணுற்பேர்.

மாடகம்—ஐந்து குன்றியெடைப்பொன், யாழின் முறுக்காணி. [1: ஊஷக:—ஸ. அக. 2: திவா. vii, 139.]

தாடிமம்—ஏலம், தாதுமாதளை, தாதுமாதுளங்கனி. [1, 2: ஊாஶிஃ: காமெகெஷயொ:—ஸ. ஸ. iii, 458. 3: ஊாஶிஃ—ஸ. அக.]

காடு—வனம், திரள், செறிவு, பரணி நட்சத்திரம், ஓர் விகுதி. [1: திவா. iv, 86. 2, 3: அக. 4: திவா. i, 78. 5: தொழிற் பெயர்விகுதி—நன். 140, உரை.]

பேடு—சிற்றூர், மன்மதன் கூத்து, அலி, பறவைப்பெண். [1-3: பிங். x, 857. 4: அக.]

256\. கேடங் கபங்குற் சிதம்வேட்டம் பனுட்டுக் கிரிசூ ழூர்கயிறும்
பாடங் கடுமை யுடம்பாடு மிகுதி படித்தல் தெருவைம்பேர்
பேடம் பெரிய கூடைகிடாய் பிரப்பம் பெட்டி முதலியவாம்
ஆடம் பரம்பல் லியமுழக்கம் கரிகற் சிதமா வேசமுமே.

கேடம்—கபம், குற்சிதம், வேட்டம், பனுட்டு, மலைசூழ்ந்த ஊர, கயிறு. [1-3, 5: ഖേടഃ സ്യാത്ഫലകേ ഹേഷേ കഫേ ഽധമേ, ... ഗ്രാമഭേദേ ச. ஸ. ii, 85. 4: 5: திவா. v, 95. 'கேடகம்'. 6:]

பாடம்—கடுமை, உடம்பாடு, மிகுதி, படித்தல், தெரு. [1, 2: ബാഢം ദൃഢേ ഭൃശേ സ്വീകാരേ—நா. ர. ii, 116. 3: ബാഢം ഹ്യധ്യയനേ:— க. ஸ. ii, 128. 4: ബാഠ:— ஸ. அக. 5: பிங். iv, 193.]

பேடம் — பெரிய கூடை, கிடாய், பிரப்பம் பெட்டி முதலியன. [1, 3: ഖേട:—ஸ. அக. 2: ഹേഢ:—ஸ. அக.]

ஆடம்பரம்—பல்லிய முழக்கம், யானை பிளிறொலி, ஆவேசம். [1-3: ആഡംബരസ്തു സംരംഭേ തൂര്യഗജിതേ ഗജനിസ്വനേ—க. ஸ. iv, 240.]

257\. போட களம்நெட் டிக்கோரை யோர்மீ னுணற் புதலென்ப
கூட லியலல் மதுரைதிர ளுதல்கூ டுதல்சே ருதலும்பேர்
பாடல் படித்தல் கவிசெய்தல் பாடை திரிசொல் பிணக்கட்டில்
சேட னநந்தன் பலதேவன் றோழ னேவல் செய்வோனே.

போடகளம் — நெட்டிக் கோரை, ஓர்மீன், நாணற்புதல். [1-3: ബോടഗലോ നലേ കാശേ ഝഷേ—க. ஸ. iv, 292.]

கூடல்—இயலல், மதுரை, திரளுதல், கூடுதல், சேருதல். [1, 3: யக. 2: திவா. v, 110. 4: சூடா. viii, 9. 5: சூடா. ix, 63.]

பாடல்—படித்தல், கவிசெய்தல். [1, 2: அக.]

பாடை—திரிசொல், பிணக்கட்டில். [1: பாஷா-ஸம்ஸ்கிருதத்திற் ந்த சொல், பாகதச்சொல். 2: திவா. vii, 256.]

சேடன்—அனந்தன், பலதேவன், தோழன், ஏவல்செய்வோன். [1. 2: ശേഷോഽനന്തേ...സീരിണി—க. ஸ. ii, 560. 3: பிங். x, 549. 4: திவா. ii, 65.]

258. சாடி தாழி துகில்குறளை தாடை கோரப் பல்விச்சை
நாடி புண்கைத் தாதுநரம் பறுகம் புன்னு ழிகைநாளம்
மாடி சேலைத் தலைப்பெளிமை யிலையி னரம்போ டிறைவாரம்
மோடி வடுகன் றாய்பிணக்காம் மோடு பெருமை வயிறுயர்ச்சி.

சாடி—தாழி, துகில், குறளை. [1-3: பிங். x, 461.]

தாடை—கோரப்பல், இச்சை. [1, 2: ஊாஜா ஊஂஷ்ட்ராஹிஜாஷயோ:—ஙு. வ. ii, 127.]

நாடி—புண், கைத்தாது, நரம்பு, அறுகம்புல், நாழிகை, நாளம். [1, 3-6: நாடீ நாடீவ்ரணே த்ருவா த்ருணே ஷ்ஜவிராவ வ — நா. ர. ii, 101. 2: நாடீ—ஸ. அக.]

மாடி—சேலைத்தலைப்பு, எளிமை, இலையின் நரம்பு, இறைவாரம். [1: ஊாஷி—ஸ. அக. 2, 3: ஊாஷிரெஜாநரு வத்ஷவிராஜா—ஙு. வ. ii, 128.]

மோடி—வடுகன்தாய், பிணக்கு. [1: சூடா. i, 33. 2: நா. தீ. நி. 649.]

மோடு—பெருமை, வயிறு, உயர்ச்சி. [1-3: பிங். x, 971.]

259. பாடு செயல்கே டிடம்வருத்தம் பெருமை படுத லொலிமடிவாம்
பீடு பெருமை பெருமிதப்பேர் பேடை பேழை பெண்பறவை
சேடை யாசி சொலித்தரும்வா லரிசி நிருமா லியதாநம்
பீடை கருணை முடிமாலை விரகஞ் சரள மரம்பீழை.

பாடு—செயல்[1], கேடு[2], இடம்[3], வருத்தம்[4], பெருமை[5], படுதல்[6], ஒலி[7], சாவு[8]. [1, 4: அக. 2: பிங். x, 780. 3: சூடா. xi, ட, 9. 5-7: திவா. xi, 166. 8: வழக்.]

பீடு—பெருமை, பெருமிதம். [1: திவா. viii, 20. 2: திருக்குறள், 59, உரை.]

பேடை—பேழை, பெண்பறவை. [1: பெடா— ஸ. அக. 2: திவா. iii, 191.]

சேடை—ஆசி சொல்லித்தரும் வெள்ளையரிசி, நிருமாலியதானம். [1: வழக். 'சேஷையிடுதல்' விவாககாலங்களில் நடைபெறும். 2: ஶேஷா)ந— ஙு. வ. ii, 561.]

பீடை — இருமை, முடிமாலை, விரகம், சாளமரம், பீழை. [1-5: पीडार्त्तिस्रजोत्तंसकृपावासरस्वतःसमुद्रे—अ. स. ii, 122. இவற்றில் ஆர்த்தி என்பதை விரகம் குறிப்பதாகிறது. ஆர்த்தி என்பது துன்பம், தௌர்ப்பாக்கிய மென்னும் பொருள்களையுடையது. விரகத்தின் காரிய மாதல் கூடும். விரகம் பிரிவு.]

260. *கூடமிந்த்ர சாலாதி கபடம்பொய் மறைவு*
கொற்சமட்டி யசைவில்லா ததுமேழி மாடக்
கூடமலை யுச்சிபுர வாயில்சூ னியம்நெற்
குவைகுவியல் புட்கண்ணி சூழ்வதுபா வமுமாம்
கோடமிடைச் சேரிமுகின் முழக்கமொலி வட்டங்
குட்டநோய் வெண்கலம்பே ரொலியோர்கான் முடப்பேர்
மாடமா ளிகையுழுந்தைங் குன்றியெடை யுளபொன்
மணிசரும தோடமிரு குன்றியெடை வெள்ளி.

கூடம்—இந்திரசால முதலியன[1], கபடம்[2], பொய்[3], மறைவு[4], கொற்சமட்டி[5], அசைவில்லாதது[6], மேழி[7], மாடக்கூடம்[8], மலையுச்சி[9], நகர்வாயில்[10], சூனியம்[11], நெற்குவை[12], குவியல்[13], பறவைவலை[14], சூழ்வது[15], பாவம்[16]. [1-3, 5-7, 9-11, 13, 14: कूटं पूर्द्वारयन्त्रयोः; मायानिश्चलयन्त्रेषु कैतवानृतराशिषु। अयोघने शैलशृङ्गे सीराङ्गे—अ. स. ii, 82, 83. 4, 15: गुप्तं रहःसंवृतयोः — अ. स. ii, 127. 8: வழக். 12: அக. 16: कूटोऽस्त्री ..., ... पापे च—ना. र. ii, 84.]

கோடம்—இடைச்சேரி[1], மேகமுழக்கம்[2], ஒலி[3], வட்டம்[4], குட்டநோய்[5], வெண்கலம்[6], பேரொலி[7], ஓர்கால் முடம்[8]. [1-3: घोषवद्धोष घोषो घोषरवौ निःस्वने — शा. को. 580. 4: कोटः—स. अक. 5: कोठः कुष्ठं च मण्डलम्—वै. 183, 248. 6: घोषः कांस्ये—अ. स. ii, 548. 7: घोषः—स. अक. 8: घोटः—स. अक.]

மாடம் — மாளிகை, உழுந்து, ஐந்து குன்றியெடைப் பொன், மணி, சருமதோடம், இரண்டு குன்றியெடை வெள்ளி. [1: வழக். 2, 3, 6: अथ माषवाक्, ना क्लीबं च माषे रूप्यसंज्ञयाः पञ्चकृष्णलमानेऽथ; रौप्यस्य द्विकृष्णलमाने; तत्त्वमाषो ... माषः—ना. स. i, 127. 4: பிங். x, 921. 5: माषो ... त्वग्दोषः—वै. ष, 21.]

261. பாடகங்காற் கடகநட்டம் கூலிசதுக் கிட்கோர்
பறைகரைசூ தாதிபா தகங்க்ராமப் பாதி
பாடலம்வெண் சிவப்புக்குங் குமமிடைக்கார்ச் செந்நெல்
பாதிரிசே ரன்குதிரை பாதிரிப்பூக் குதிரை
ஆடல்வென்றி விளையாடல் கூத்தாடல் புணர்தல்
அசைதல்செயல் சொல்லுதனீ ராடலா ளுதலாம்
வாடவம்பெண் பரித்திரள்வா டவக்கனல்பா தாளம்
வாடிசுற்று வேலிமனை கட்டுமிடங் கொல்லை.

பாடகம்—காற்கடகம்[1], நட்டம்[2], கூலி[3], சதுக்கிட்கு[4], ஓர்பறை[5], கரை[6], சூதாதி பாதகம்[7], கிராமப்பாதி[8]. [1: [illegible] என்பதன் மரூஉ. [illegible] ... [illegible] ... — [illegible], 116. 2, 4-8: [illegible] — [illegible] iii, 57. சதுக்கிட்கு ஓர் நீட்டலளவை: நான்குமுழம். 3: அக.]

பாடலம்—வெண்சிவப்பு[1], குங்குமம்[2], இடைக்கார்ச் செந்நெல்[3], பாதிரி[4], சேரன்குதிரை[5], பாதிரிப்பூ[6], குதிரை[7]. [1, 3, 4, 6: [illegible] ...; [illegible] — [illegible] iii, 413, 414. 2: [illegible] — ஸ. அக. 5: பிங். viii, 142.]

ஆடல்—வெற்றி[1], விளையாடல்[2], கூத்தாடல்[3], புணர்தல்[4], அசைதல்[5], செய்தல்[6], சொல்லுதல்[7], நீராடல்[8], ஆளுதல்[9]. [1, 3, 7: பிங். x, 96. 2, 5, 9: அக. 4: சூடா. xi, ட, 19. 6: பிங். vii, 533. 8: பிங். vii, 234.]

வாடவம் — பெண்பரித்திரள், வடவைத்தீ, பாதாளம். [1-3: [illegible] ...; [illegible] ... [illegible] — [illegible] iii, 705, 706.]

வாடி — சுற்றுவேலி, மனைகட்டுமிடம், கொல்லை. [1: [illegible] — ஸ. அக. 2, 3: [illegible] ... — [illegible] ii, 96.]

262. கோடியிடம் புதுக்கூறை புதிதோர்பே ரெண்விற்
குதைநுனிபெண் பரியிருபான் மணித்தொகைமேம் பாடாம்
சேடியடி யாள்பாங்கி விஞ்சையருர் சிரேணி
சேடுநன்மை யழகிளமை திரட்சிபெரு மைப்பேர்
கோடுசங்கூ துங்கொம்பு கிறும்வரை மிருகக்
கொம்புமரச் சினைவரம்பு கொடுமுடிநீர்க் கரையாம்
சாடுவிர தியர்பீடம் பண்டிதன்மாப் படுக்கை
சாதுரியம் புகழ்ச்சிச்சொல் சகடுபெருங் கூடை.

கோடி—இடம்[1], புதுவஸ்திரம்[2], புதிது[3], ஓர் பேரெண்[4], விற்குதை[5], நுனி[6], பெண்பரி[7], இருப்பது[8], மணித்தொகை[9], மேம்பாடு[10]. [1: 2, 8: அக. 3: சூடா. viii, 45. 4, 5, 10: கோடி: ஸ்ரீ யநகொ... ஸஹஸ்ரஹைவர்கஞயோ: — மே. டி, 10. 6: கோடி: — ஸ. அக. 7: வொடிகா—ஸ. அக. 9: வழக்.]

சேடி—அடியாள், பாங்கி, வித்தியாதரரூர், சிரேணி. [1: வெடீ—ஸ. அக. 2, 3: பிங். x, 550. 4: சூடா. v, 48.]

சேடு—நன்மை, அழகு, இளமை, திரட்சி, பெருமை. [1, 2, 4, 5: பிங். x, 551. 3: திவா. viii, 203.]

கோடு—சங்கு[1], ஊதுங்கொம்பு[2], சிறும்வரை[3], மிருகக்கொம்பு[4], மரக்கிளை[5], வரம்பு[6], மலையுச்சி[7], நீர்க்கரை[8]. [1, 2, 4, 5, 8: திவா. xi, 104. 3: வழக். 6, 7: பிங். x, 418.]

சாடு—விரதியர்பீடம்[1], பண்டிதன்[2], விலங்கின் படுக்கை[3], சாதுரியம்[4], புகழ்ச்சிச்சொல்[5], சகடம்[6], பெருங்கூடை[7]. [1: வடு: ... வ்ரதி நாஸநெ—மே. டி, 14. வாடு என்பதற்கு இப்பொருள் ஸ. கோசங்களிலாயினும் அக. யிலாயினும் காணப்படவில்லை. 2: சூடா. ii, 8. 3: 4: வாடு:— ஸ. அக. 5: வடுஸ்வாடுஸ்ரு ... — வெ. 215, 45. 6: சூடா. vii, 46. 7: அக.]

263. பேடக மரப்பெட்டி திரள்வேர்வைப் பருவாம்
தோடமிராத் திரிகுறைவு குணமலது பாவம்
வேடங்கா தணியோடு வேற்றுருக்கொள் கோலம்
பாடலிவெண் பாதிரைகள் ளுப்பேய்ப்பா திரையே.

பேடகம்—மரப்பெட்டி, திரள், வேர்வைப்பரு. [1, 2: ... ஸ. iii, 66. 3:]

தோடம் — இராத்திரி, குறைவு, குணமலது, பாபம். [1, 3: ... — 3. கோ. 904. 2: அக. 4: தோஷ: ... பாபெ—மே. ஷ, 15.]

வேடம்—காதணி, வேற்றுருக் கொள்ளுங் கோலம். [1: அக. 2: வெஷ:—ஸ. அக.]

பாடலி—வெண்பாதிரி, கள், பேய்ப்பாதிரி. [1: 2: சூடா. vi, 29. 3:]

264. ஆடகி துவரை கிருட்டிணப் பிரகம்
கோடல்வெண் காந்தள் கொள்ளுதல் கோணல்
மூட னறிவிலான் மூர்ச்சிதன் மூர்க்கன்
கோடிர மிந்திர கோபங் கிரியே.

ஆடகி-துவரை, கறுப்பு அப்பிரகம். [1, 2: ஆடகீ த-வரீ காஷீ- ஷ-ஸநாகோ—வெ. 42, 33.]

கோடல் — வெண்காந்தள், கொள்ளுதல், கோணல். [1: சூடா. v, 24. 2: அக. 3: உரி. நி. viii, 15.]

மூடன் — அறிவிலான், மூர்ச்சிதன், மூர்க்கன். [1-3: ஃ-ஸஃ: — ஸ. அக.]

கோடிரம் — இந்திரகோபம், கிரி. [1, 2: கொடிர: வ-ஂவலி நக-ெ ... மொவகஸக்ரயொ:—மே. ர, 144.]

265. கோடிகங் குண்டிகை பூந்தட்டுக் கூறைப்பேர்
ஈடிகை சித்திரக் குங்கோ லியானைக்கண்
தூடிகை கட்பிளை சித்திர மெழுதுகோல்
கூடையோர் கொள்கலங் கூத்தின் விகற்பமே.

கோடிகம்—குண்டிகை, பூந்தட்டு, கூறை. [1: அக. 2: திவா. vii, 190. 3: திவா. vii, 274.]

ஈடிகை- க்குங் கோல், யானைக்கண். [1, 2: ஏரஂஷிகா ஸ. அக.]

தூடிகை — கட்பிளை, சித்திரமெழுதுகோல். [1, 2: தூ-ஸஷிகா த-ஸிகாயாஞ் ஃெ ஸ்ரொவநஸ் வ —மே. க, 105.]

கூடை—ஓர் கொள்கலம், கூத்து விகற்பம். [1: திவா. vii, 196. 2: அக.]

266. நீட மிடம்புட் கூடென்ப
வாடல் மெலிதல் சோர்தற்பேர்
சூடு சுடுதல் நெற்போராம்
மரத்தூ ராடென்னும்.

நீடம்—இடம், பறவைக்கூடு. [1, 2: நீ஡ஂ ஸ்ாநெ வஸாயெ— க. வ. ii, 120.]

வாடல்—மெலிதல், சோர்தல். [1, 2: அக.]

சூடு—சுடுதல், நெற்போர். [1, 2: அக.]

மூடு — மரவேர், பெண் ஆடு. [1: நா. நி. 364. 2: திவா. iii, 88.]

267. வேட்டந மகுடங் காதுப் பணிதலைப் பாகை சுற்றல்
ஈட்டமே கூட்டந் தேட்ட மேட்டையே தளர்ச்சி யாசை
ஓட்டமே லுதடோ டற்பே ரோட்டலுய்த் திடல்து ரத்தல்
கூட்டமே திரள்பு ணர்ச்சி கூட்டலே திரட்டல் சேர்த்தல்.

வேட்டநம்—மகுடம், காது, பணி, தலைப்பாகை, சுற்றல். [1, 2, 4, 5: வேஷ்டநம் முகுடே கர்ணஶஷ்குல்யுஷ்ணீஷயோர்வ்ருதௌ — ஹ. வ. iii, 413. கர்ணஶஷ்குலீ என்பது புறக்காது. வேட்டனம்—காது: அக. 3: பணி இங்குக் காதிலணியும் ஆபரணவகைபோலும். இப்பொருள் கோசங்களிலும் அக. யிலும் காணப்படவில்லை.]

ஈட்டம்—கூட்டம், தேட்டம். [1: பிங். vii, 477. 2: அக.]

ஏட்டை—தளர்ச்சி, ஆசை. [1: திவா. viii, 129. 2: பிங். vii, 141.]

ஓட்டம்—மேலுதடு, ஓடல். [1: ஔஷ்ட: — வெ. 180, 174. பிங். v, 311. 2: அக.]

ஓட்டல்—உய்த்திடல், துரத்தல், [1, 2: அக.]

கூட்டம்—திரள், புணர்ச்சி. [1: பிங். x, 386. 2: சூடா. ix, 17.]

கூட்டல்—திரட்டல், சேர்த்தல். [1, 2: அக.]

268. நாட்டம்வாள் குறிப்புக் கண்ணும் நாட்டையோ ரிராக மோர்பண்
வேட்டமே பிசின்வேட் டைப்பேர் வேட்டுவன் மகநாள் வேடன்
ஊட்ட லூட் டுதல ருத்த லூட்டியே மிடறுண் டிப்பேர்
கேட்டல்கேட் டிடல்வி னுவல் கேட்டைமூ தேவி யோர்நாள்.

நாட்டம்—வாள், நோக்கம், கண். [1,3: பிங். x, 689. 2: அக.]

நாட்டை—ஓர் இராகம், ஓர் பண். [1, 2: அக.]

வேட்டம்—பிசின், வேட்டை. [1, 2: அக.]

வேட்டுவன் — மக நட்சத்திரம், வேடன். [1: திவா. i, 86. 2: பிங். x, 1073.]

ஊட்டல்—ஊட்டுதல், அருத்தல். [1, 2: அக.]

ஊட்டி—மிடறு, உண்டி. [1, 2: அக.]

கேட்டல்—செவிகொடுத்தல், வினவல். [1, 2: அக.]

கேட்டை — , ஓர் நட்சத்திரம். [1, 2: சூடா. xi, ம, 11.
ஷா என்பதன்

269. பூட்டல்பூட் டிடல்நா ணேற்றல் கொளுவுதல் பூணச் செய்தல்
வேட்டலா சைப்பெ ருக்கம் வேள்விசெய் திடல்வி வாகம்
பாட்டிபெண் ணரிபெண் ணாய்பெண் பன்றிமூ தாயு மாகும்
நாட்டிய நிருத்த வாத்ய கீதமும் நடன மும்பேர்.

பூட்டல் — பூட்டிடல், நாணேற்றல், கொளுவுதல், பூணச்செய்தல். [1-4: அக.]

வேட்டல் — ஆசைப்பெருக்கம், வேள்வி செய்திடல், விவாகம். [1, 2: அக. 3: சூடா. ix, 4.]

பாட்டி—பெண்நரி, பெண்நாய், பெண்பன்றி, மூதாய். [1: திவா. iii, 92. 2, 3: பிங். viii, 263. 4: அக. நி, 166.]

நாட்டியம்—நிருத்தவாத்திய கீதம், நடனம். [1: 𑌤𑍌𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 — 𑌅. 𑌕𑍋. I, vii, 10. 2: 𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌂 𑌨𑌟𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇—𑌅. 𑌕𑍋. I, vii, 10.]

270. பூட்கை மேற்கோள் கைம்மாவாம் பூட்சி யுடல்பூண் பனவுரிமை
ஆட்சி யுரிமை யாளுகைப்பேர் காட்சி யறிவு காண்பனவாம்
மாட்சி மாண்பு களிநிறைவு பாட்டங் கண்ணீர் வெம்மையெனும்
ஞாட்புப் பாரங் கூட்டம்போர் சேனை வலியைம் பேர்நாட்டும்.

பூட்கை—மேற்கோள், யானை. [1, 2: பிங். x, 848.]

பூட்சி—உடல், பூண்பன, உரிமை. [1: திவா. ii, 165. 2, 3: அக.]

ஆட்சி—உரிமை, ஆளுகை. [1: திவா. viii, 209. 2: அக.]

காட்சி—அறிவு, காண்பன. [1: திவா. viii, 84. 2: அக.]

மாட்சி—மாண்பு, பெருமை, நிறைவு. [1: அக. 2: சூடா. viii, 10. 3: திவா. viii, 101. 'நிறைவு மாட்சியின் பெயர்களுள் ஒன்று.']

பாட்பம்—கண்ணீர், வெம்மை. [1, 2: बाष्प ऊष्माक्षिजलयोः —अ. ख. ii, 293.]

ஞாட்பு—பாரம், கூட்டம், போர், சேனை, வலி. [1, 3: பிங். x, 561. 2: சூடா. xi, க, 17. 4: அ. வி. நி. 160. 5: அக.]

271. சேட்ட மூப்புக் கொண்டாடப் பட்ட தானித் திங்களுமாம்
ஆட்ட லசைத்தல் குளிப்பித்த லரைத்த லாடச் செய்தற்பேர்
பூட்டு வீகம் வின்னாணி பூட்டை செக்குக் காராம்பி
கோட்டு முகமாக் கரிபன்றி கோட்டை புரிசை நெற்குதிரே.

சேட்டம் — மூப்பு, கொண்டாடப்பட்டது, ஆனிமாசம். [1-3: ज्येष्ठः श्रेष्ठेऽतिवृद्धे च त्रिषु मासान्तरे पुमान् — मे. ठ, 5.]

ஆட்டல் — அசைத்தல், குளிப்பித்தல், அரைத்தல், ஆடச்செய்தல். [1, 2: அக. 3: வழக். 4: ஆடல் என்பதன் பிறவினை.]

பூட்டு — வீகம், வில்நாண். [1, 2: அக. 1: தெலுங்கில் बीगमु என வழங்கும்.]

பூட்டை—செக்கு, காராம்பி. [1: அக. 2: சூடா. vii, 58.]

கோட்டுமுகமா—யானை, பன்றி. [1: திவா. iii, 4. 'கோட்டுமா.' 2: அக. 'கோட்டுமா.']

கோட்டை—மதில், நெற்குதிர். [1: நா. தீ. நி. 500. 2: இருபத்தொரு மரக்கால் அளவாகிய ஒரு கோட்டை தானியங்கொள்ளுங் குதிராதல்கூடும். 'விரைக்கோட்டையிற் பெருச்சாளி புகுந்ததுபோல' என்னும் பழமொழியையும் நோக்குக.]

272. தீட்டலெழு துதல்மினுக்கல் கூர்ப்பிடல்சித் திரித்தல்
சேட்டன்மூப் பினனதிசி லாக்கியன்மூத் தோன்பேர்
தோட்டியங் குசமழுகு கதவுவா யினுமாம்
சூட்டுநுத லணிநுதலின் மாலைபுட்சூட் டென்ப
காட்டைமேம் பாடெல்லை யிடம்பதினெண் ணிமிடக்
காலமர மஞ்சள்சட்டு வந்திசையேழ் பெயராம்
சேட்டைகைகா லசைத்தல்தொழில் மூன்னுதித்தாள் பல்லி
சீர்கேடி நடுவிரல்மூப் பினள்கேட்டை நாளே.

திட்டல்—எழுதுதல், மினுக்கல், கூராக்கல், சித்திரித்தல். [1: பிங். vii, 366. 2: பிங். vii, 384. 3, 4: அக.]

சேட்டன் — மூப்பினன், அதிசிலாக்கியன், மூத்தோன். [1-3: ஜ்யேஷ்ட ...; ஸ்யம் வ்ருத்தஸ்ரேஷ்டவ்ருத்தஜ்யேஷ்ட த்ரிஷுக: — நா. ர. ii, 94, 95.]

தோட்டி—அங்குசம், அழுகு, கதவு, வாயில். [1, 3: பிங். x, 663. 2: திவா. vii, 59. 4: திவா. v, 198.]

சூட்டு—நுதலணி, நுதலின் மாலை, பறவைச்சூட்டு. [1: சூடா. vii, 30. 2: திவா. iv, 256. 3: அக.]

காட்டை-மேம்பாடு[1], எல்லை[2], இடம்[3], பதினெட்டு நிமிடகாலம்[4], மரமஞ்சள்[5], சட்டுவம்[6], திசை[7]. [1, 3-5, 7: காஷ்டா ஸ்த்ரீ ப்ரகர்ஷே ஸ்தாந ஸீமாஸு திக் தாருஹரித்ராஸு காலமாநப்ரபேதயோ — ஸ. வ. ii, 102. 2: காஷ்டா—ஸ. அக. 6: காஷ்டா தர்வீ—நா. ர. ii, 96.]

சேட்டை—கைகால் அசைத்தல்[1], தொழில்[2], முன்பிறந்தாள்[3], பல்லி[4], மூதேவி[5], நடுவிரல்[6], மூப்பினள்[7], கேட்டை நட்சத்திரம்[8]. [1, 2: சேஷ்டா—ஸ. அக. 3, 5: அலக்ஷ்மீர்ஜ்யேஷ்டா—வை. 221, 29. 4, 8: ஜ்யேஷ்டா ... நக்ஷத்ர க்ருஹகோதாயோ — நா. ர. ii, 94. 6: ...ஷ்டா ஸ்த்ரீ மத்யமா—வை. 179, 148. 7: ஜ்யேஷ்டா—ஸ. அக.]

273\. கோட்டமுள் வீடுள் வயிறு குதிர்மனக்
கோட்டம் வளைவோர் மருந்துகோ ணம்பசுக்
கோட்டமூர் நாடு குராமரந் தேவ
கோட்டந் துருக்கங் கூட்டமீ ரேழ்பேர்.

கோட்டம் — உள்வீடு[1], உள்வயிறு[2], குதிர்[3], மனக்கோட்டம்[4], , ஓர் மருந்து[6], கோணம்[7], பசுக்கொட்டில்[8], ஊர்[9], நாடு[10], குராமரம்[11], தேவ கோட்டம்[12], அரண்[13], கூட்டம்[14]. [1-3: கோஷ்ட ... கு... குக்ஷாந்தர்க்ருஹயோ வ — ஸ. வ. ii, 103. 4-6, 9-12: பிங். x, 420. 7: அக. நி. 86. 8: கோஷ்டம் கோஸ்தானகே—ஸ. வ. ii, 104. 13: கோட்டை—ஸ. அக. 14: அக.]

274\. மாட்டல் சொருகுதல் பொருத்தல் மாட்டுதல்
கோட்டிசல் லாபஞ் சவைகோட் டாலையாம்
தாட்டிய மடிக்கத் தக்கது தைரியம்
வீட்டுமன் றேவ விரத னுருத்திரன்.

மாட்டல்—சொருகுதல், பொருத்துதல், மாட்டுதல். [1, 3: வழக். 2: நா. தீ. நி. 728.]

கோட்டி—சல்லாபம், சபை, துன்பம். [1: 2: கோஷ்டீ ஸம்லாபே பரிஷத்யபி—ந. ஸ. ii, 104. 3: அக.]

தாட்டியம்—அடிக்கத்தக்கது, தைரியம். [1: தாட்யம்—ஸ. அக. 2: தார்ஷ்ட்யம்—ஸ. அக.]

வீட்டுமன்—தேவவிரதன், உருத்திரன். [1, 2: பீஷ்மோ காங்கேய-ருத்ரயோ:—ந. ஸ. ii, 323.]

ணகர வெதுகை

275. இணக்கஞ்சம் மதம்பொ ருத்தந் தணத்தலே பிரித லேகல்[ணும்
கணக்கனெண் ணறிவோன் சாமன் கணக்கென்ப வெழுத்து மெண்
புணர்ச்சிமை துனம்பொ ருத்தல் புணர்ப்புட லிசைப்பு பாயம்
உணர்த்தல்போ தித்த லூட லொழித்தலோ டறிவித் தற்பேர்.

இணக்கம்—சம்மதம், பொருத்தம். [1, 2: அக.]

தணத்தல்—பிரிதல், ஏகல். [1: அக. 2: திவா. ix, 38.]

கணக்கன்—எண் அறிவோன், புதன். [1: அக. 2: திவா. i, 58.]

கணக்கு—எழுத்து, எண். [1: சூடா. ix, 12. 2: சூடா. x, 31.]

புணர்ச்சி—மைதுனம், பொருத்தல். [1, 2: பிங். x, 822.]

புணர்ப்பு—உடல், இசைப்பு, உபாயம். [1: சூடா. ii, 85. 2, 3: அக.]

உணர்த்தல்—போதித்தல், ஊடல்ஒழித்தல், அறிவித்தல். [1, 3: அக. 2: சூடா. ix, 18.]

276. அணங்குதெய் வந்தெய் வப்பெண் ணங்கனை சுந்த ரத்தோ
டணங்காட்டுக் கொலைவ ருத்த மாசைநோ யெனவொன் பான்பேர்
துணங்கற விருள்வி ழாவாம் நுணங்கென்ப குழைவு நுண்மை
குணுங்கர்தோற் கருவி யாளர் பிசாசர்சண் டாளர் கூறும்.

அணங்கு—தெய்வம்[1], தெய்வப்பெண்[2], பெண்[3], அழகு[4], வெறியாட்டு[5], கொலை[6], வருத்தம்[7], ஆசை[8], நோய்[9]. [1, 6, 7, 9: திவா. xi, 236. 2: அக. நி. 14. 3: சூடா. xi, ண, 12. 4. பிங். x, 19. 5, 8: அ. வி. நி. 222.]

-இருள், விழா. [1, 2: பிங். x, 621.]

நுணங்கு — குழைவு, நுண்மை. [1: அக. 2: சூடா. xi, ற, 13.]

குணுங்கர்- ப் கருவியாளர், பிசாசர், சண்டாளர். [1, 3: பிங். x, 358. 2: அக.]

277. இணர்பூங்கொத் தலர்பூந் தாதாம் துணருமிம் முப்பே ரேற்கும்
உணராமை மயக்க மூடம் உணவென்ப வுண்டி சோறும்
பணவைபேய் கழுகட் டாலை பணிதலே வணங்கல் தாழ்தல்
கணிவேங்கை மரம்வ யற்பேர் கணிசம்நெற் கதிர்ம திப்பாம்.

இணர்—பூங்கொத்து, பூ, பூந்தாது. [1: திவா. iv, 249. 2: சூடா. iv, 48. 3: பிங். ix, 160.]

துணர்—பூங்கொத்து, பூ, பூந்தாது. [1: திவா. iv, 249. 2: பிங். ix, 159. 3: பிங். ix, 160.]

உணராமை—மயக்கம், மூடம். [1: பிங். vii, 128. 2: அக.]

உணவு—உண்டி, சோறு. [1: அக. 2: பிங். vi, 1.]

பணவை—பேய், கழுகு, பாண். [1: சூடா. xi, ண, 21. 2, 3: பிங். x, 733.]

பணிதல்—வணங்கல், தாழ்தல். [1, 2: அக.]

கணி—வேங்கைமரம், வயல். [1, 2: பிங். x, 248.]

கணிசம் — நெற்கதிர், மதிப்பு. [1: கணிஶம் ஸஸ்யமஞ்ஜரீ — அ. கோ. II, ix, 21. 2: அக.]

278. பிணிதுன்பம் நோய்கட் டென்ப பிணிமுக மயில்புள் ளன்னம்
மணிமாலை மகளிர் தம்மோர் பற்குறி வடுமுத் தாரம்
குணில்கவண் பறைய டிக்குங் கோல்குறுந் தடியு மாகும்
அணுவுயிர் நுணுங்கோ டற்ப மணுகனே சமர்த்த னற்பன்.

பிணி—துன்பம், நோய், கட்டு. [1: திவா, viii, 174. 2: திவா. viii, 148. 3: அக. நி. 170.]

பிணிமுகம் — மயில், பறவை, அன்னம். [1, 2: பிங். x, 800. 3: அக. நி. 179.]

மணிமாலை—மகளிர்தம் ஓர் பற்குறிவடு, முத்தாரம். [1, 2: மணி-மாலா ஹாரே ஸ்த்ரீணாம் தந்தக்ஷதபங்க்தௌ—அ. ஸ. iv, 296.]

குணில் — கவண், பறையடிக்குங் கோல், குறுந்தடி. [1-3: பிங். x, 357.]

அணு—உயிர், நுண்மை, அற்பம். [1: பிங். x, 21. 2: அணு: ... ஸூக்ஷ்மே—மே. ண, 2. 3: அணுமாத்ரம் ... த்ருஷ்ட்வா ஸ்தோகே —நா. ம. ii, 133.]

அணுகன்—சமர்த்தன், அற்பன். [1, 2: அணுகோ நிபுணே-ஸ்தோகே—அ. ஸ. iii, 1.]

279. புணரிகல் லோல முந்நீர் புணைமரக் கலந்தெப் பப்பேர்
அணவலெட் டுதல்சார் தற்பேர் அணைதலே யவிதல் சேர்தல்
துணிதுகிற் கிழிவு துண்டந் துணைவியே மனைவி தோழி
அணிதலே புனைதல் பூணல் கணையமம் பெழுப்ப டைப்பேர்.

புணரி—அலை, கடல். [1, 2: திவா. xi, 170.]

புணை—மரக்கலம், தெப்பம். [1: சூடா. vii, 51. 2: திவா. vii, 218.]

அணவல்—எட்டுதல், சார்தல். [1: பிங். vii, 76. 2: சூடா. xi, ௩, 2.]

அணைதல்—அவிதல், சேர்தல். [1, 2: அக.]

துணி—துகிற்கிழிவு, துண்டு. [1: பிங். x, 622. 2: சூடா. xi, ண, 3.]

துணைவி—மனைவி, தோழி. [1: பிங். v, 194. 2: பிங். v, 208.]

அணிதல்—அலங்கரித்தல், பூணல். [1: பிங். vii, 196. 2: அக.]

கணையம்—அம்பு, தண்டாயுதம். [1, 2: அக.]

280. அணைபுனற் கரைவ ரம்பு செய்கரை மெத்தை யாகும்
துணைவன்கேள் வன்ச காயன் சோதரன் றோழ னென்ப
பணைமுர சரசு வேய்மாப் படுக்கைமந் துரைம ரத்தின்
பணைவயல் பெருமை மென்பால் பறைப்பொது பருமை யும்பேர்.

அணை—நீர்க்கரை, வரம்பு, செய்கரை, மெத்தை. [1, 2: அக. 3, 4: பிங். x, 22.]

துணைவன்—கணவன், சகாயன், சகோதரன், தோழன். [1, 4: திவா. ii, 156. 2, 3: அக.]

பணை—முரசு[1], அரசமரம்[2], மூங்கில்[3], விலங்கின் படுக்கை[4], குதிரைப்பந்தி[5], மரத்தின்பணை[6], வயல்[7], பெருமை[8], மருதநிலம்[9], பறைப்பொது[10], பருமை[11]. [1, 5-7, 11: திவா. xi, 154. 2, 3, 9: பிங். x, 736. 4: பிங். iv, 261. 8: சூடா. xi, ண, 5. 10: அக.]

281. குணபம் பிணம்பொல் லாநாற் றம்குணனே குணம்வீ மன்மடையன்
புணர்தல் கூடல் கலத்தற்பேர் துணிதல் தெளிதல் தொடங்கலு
மாம
பிணவும் பிணாவும் புல்வாய்நாய் பன்றி யின்பெண் பெண்பொதுப்
பேர்
பணிதோற் கருவி யாபரணம் பாம்பு வார்த்தை பணித்தொழி
லாம்.

குணபம்—பிணம், பொல்லா நாற்றம். [1, 2: குணப: ம்ருதி-மந்நிரி, ஶவே—ஹ. ஸ. iii, 436.]

குணன்—குணம், வீமன், மடையன். [1: எழுத்துப்போலி. 2, 3: குணோ ... ஸூத ...; ... பீமே—ஹ. ஸ. ii, 136, 137.]

புணர்தல்—கூடல், கலத்தல். [1: பிங். vii, 208. 2: பிங். vii, 213.]

நாடங்கல். [1: திவா. viii, 152. 2: திருக்குறள், 467, உரை.]

பிணவு—மான் நாய் பன்றி இவற்றின்பெண், பெண்பொது. [1, 2: அக.]

பிணா—மான் நாய் பன்றி இவற்றின் பெண், பெண்பொது. [1: திவா. iii, 84. 2: பிங். viii, 274.]

— தோற்கருவி, ஆபரணம், பாம்பு, வார்த்தை, பணித் தொழில். [1-5: பிங். x, 734.]

282. இணையொப் புபயந் துணையென்ப இணைவு பிணைவு தொடுப்

கணைபா ணம்பூ ரந்திரளை சீர கந்திப் பலிச்செடியாம்
பிணைமான் புல்வாய் புலிகவரிப் பெண்ணோ டாசை தொடர்பென்ப
பிணைதல் பொருந்த லிணைதற்பேர் பிணையல் பிணைதல் பூமாலை.

இணை — ஒப்பு, இரண்டு, துணை. [1: திவா. viii, 262. 2: அக. 3: பிங். vii, 37.]

இணைவு—பிணைவு, தொடுப்பு, இசைவு. [1-3: வழக்.]

கணை—அம்பு, பூர நட்சத்திரம், திரளை, சீரகம், திப்பலிச்செடி. [1: திவா. vii, 8. 2: திவா. i, 87. 3: திவா. viii, 4. 4, 5: கணா ஜீரக-பிப்பல்யோ:—ஹ. ஸ. ii, 132.]

பிணை—மான் புல்வாய் புலி கவரி இவற்றின் பெண், ஆசை, தொடர்பு. [1: திவா. iii, 83. 2: திவா. viii, 88. 3: பிங். x, 801.]

பொருந்தல், இணைதல். [1: வழக். 2: அக.]

பிணையல்—பிணைதல், பூமாலை. [1: அக. 2: திவா. iv, 255.]

283. வணக்கல் வளைத்தல் பணிவித்தல் மணத்தல் விவாகஞ் செயல்கமழல்
குணக்கு வளைவு கிழக்கென்ப குணித்தல் மதித்த லெண்பெருக்கல்
பணித்தல் வணக்கல் சொல்லுதல்தாழ்த் திடல்கட் டளையாற் பணியிடலாம்
இணைத்த லிசைத்தல் சேர்த்தற்பேர் 'ல் தொடுத் ம.

வணக்கல்—வளைத்தல், பணிவித்தல். [1, 2: அக.]

மணத்தல்—விவாகஞ்செய்யல், கமழல். [1, 2: அக.]

குணக்கு—கோணல், கிழக்கு. [1: அக. 2: திவா. v, 7.]

குணித்தல்—மதித்தல், எண்பெருக்கல். [1, 2: அக.]

பணித்தல்—வணக்கல், சொல்லுதல், தாழ்த்தல், கட்டளையாற் பணியிடல். [1: பிறவினை. 2-4: அக.]

இணைத்தல்—இசைத்தல், சேர்த்தல். [1, 2: அக.]

பிணைத்தல்—இணைத்தல், தொடுத்தல். [1, 2: அக.]

284. குணங்கல் வளைத லனுங்கற்பேர் பிணங்க லூடல் மாறுபடல்
நுணங்கல் முடங்க னுண்மையுறல் நுணுங்கோர் சிறுநெல் நுட்பப்பேர்
வணங்கல் வளைதல் தெண்டனிடல் மணங்கல் யாணம் வாசமெனும்
துணங்கை யிருகை முடக்கிவிலா வொற்றி யாடல் விழாச்சொல்லும்.

குணங்கல்—வளைதல், சோர்தல். [1, 2: அக.]

பிணங்கல்—ஊடல், மாறுபடல். [1, 2: அக.]

நுணங்கல்—முடங்கல், நுண்மையுறல். [1, 2: அக.]

நுணுங்கு—ஓர் சிறுநெல், நுட்பம். [1: வழக்.? 2: அக.]

வணங்கல்—வளைதல், தண்டனிடல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 19.]

மணம்—விவாகம், வாசம். [1, 2: சூடா. xi, ண, 21.]

துணங்கை—இருகை முடக்கி விலா வொற்றியாடல், விழா. [1: திவா. ix, 233. 2: திவா. xi, 130.]

285. கணமற்பந் திவலைநொறுங் கையிருவி நாடிக்
காலமவ சரம்பரதந் திரம்பிரம தாதிக்
கணம்வியா பாரவிக லத்துவங்கு ழாம்ரு [வோர்நோய்
கத்திரளோர் படைத்தொகையெண் முகூர்த்தம்விழா
குணமுறழ்ச்சி தோடமன்மை சந்திவிக்ர காதி
கொடைபராக் கிரமாதி புகழ்சத்து வாதி
குணம்நாணி பஞ்சினூல் கயிறிதமிந் திரியங்
குடம்பண்பைம் புலன்வெள்ளை யாதிநிறங் கூறும்.

கணம்—அற்பம்[1], திவலை[2], நொறுங்கு[3], பத்து விநாடிக்காலம்[4], சமயம்[5], பரதந்திரம்[6], பிரமதாதிகணம்[7], வியாபார விகலத்துவம்[8], குழாம்[9], மிருகத்திரள்[10], ஓர் படைத்தொகை[11], எண்[12], முகூர்த்தம்[13], விழா[14], ஓர் நோய்[15]. [1, 3: கணோ யாநஹ்ராஂஶலேஶயோ: — அ. ஸ. ii, 132. 2: ஶீகரே கண:—வை. 215, 29. 4, 5, 8: க்ஷண: காலவிஶே-ஷே ... அவஸரே ..., வ்யாபாரவிகலத்வே ச—அ. ஸ. ii, 133. 6, 13, 14: உத்ஸவபரதந்த்ரதாமுஹூர்த்தேஷு, ... க்ஷண:—நா. ர. ii, 120. 7, 9, 11, 12: கண: ப்ரமதஸம்ஹத்யோ:, ஸமூஹே ஸேநாஹேதே — அ. ஸ. ii, 136. 10, 15: பிங். x, 247.]

குணம்—உறழ்ச்சி[1], தோடமன்மை[2], சந்திவிக்கிரகமுதலியன[3], கொடை[4], பராக்கிரம முதலியன[5], புகழ்[6], சத்துவமுதலிய குணம்[7], நாணி[8], பஞ்சின் நூல்[9], கயிறு[10], இதம்[11] இந்திரியம்[12], குடம்[13], பண்பு[14], ஐம் புலன்[15], வெள்ளையாதி நிறம்[16]. [1: குணநம் — ஸ. அக. 2, 11: குண:—ஸ. அக. 3-5, 7, 8, 10, 12, 16: குணோ மௌர்வ்யாம் ... இந்த்ரியே, த்யாகே ஶௌர்யாதிஸத்த்வாதிஸந்த்யாதி ... ரஜ்ஜுஷு; ஶுக்லாதா-வபி—மே. ண, 10, 11. 6: 9: குணோ ... தந்துஷு — அ. ஸ. ii, 136. 13: பிங். x, 356. 14: சூடா. xi, ண, 1. 15: குண:—ஸ. அக.]

286. பணம்வழக்கொட் டஞ்சூது விலைகூலி பாம்பின்
படந்தனங்கஃசெடைக்காசு சாகாதி பகர்ச்சி
அணிபெருமை யொழுங்கழகா பரணமுனை யெல்லை
யலங்கார மாலையச்சி ஞணிபடை வகுப்பாம்
மணிமுத்துப் போல்வகறுப் பசக்கழுத்தி னதன்கண்
மணியொலிக்கு மணியெழில்குய் யத்துறுப்ப ரதனம்
கணிகைகரிப் பிடிவேசை முன்னைமுல்லைப் புதல்தற்
காரிபர மாணுக்கோ துமைப்பொடிநீர்த் திவலை.

பணம்—வழக்கு[1], ஒட்டம்[2], சூது[3], விலை[4], கூலி[5], பாம்பின் படம்[6], தனம்[7], கலெசைடைக்காசு[8], சாகமுதலியன பகர்ச்சி[9]. [1-5, 7, 8: பண: கார்ஷாபணே க்லஹே, ... வேதனே த்யூதே மூல்யே; வ்யவஹாரே ச ஸ்வீக்ருதாஸ்வீக்ருதவஸ்துஷு — ஸ. வ. ii, 144, 145. 6: ஃபண: — ஸ. அக. 9: ஸ. கொ. III. iii, 46, மகேசுவரர் டீகையில் யாரணி கோசத்திலிருந்து காட்டப்பட்ட மேற்கோளில் 'விக்ரயஸ்யாகாரே' என்றிருக்கிறது.]

அணி—பெருமை[1], ஒழுங்கு[2], அழகு[3], ஆபரணம்[4]; மூலை[5], எல்லை[6], அலங்காரம்[7], மாலை[8], அச்சின் ஆணி[9], படைவகுப்பு[10]. [1, 7: பிங். x, 20. 2, 8: அக. 3, 4: திவா. xi, 4, 5, 6, 9: அணிராணிவதஸ்ரௌ ஸ்யாத்ஸீமாக்ஷாக்ரகீலகே — ஸ. வ. ii, 130. 10: பிங். vi, 402.]

மணி—முத்துப்போல்வன[1], கறுப்பு[2], ஆட்டுக்கழுத்தின் அதள்[3], கண்மணி[4], ஒலிக்கும் மணி[5], அழகு[6], குய்யத்துறுப்பு[7], இரத்தினம்[8]. [1: வழக். 2, 5, 6: பிங். x, 887. 3, 7, 8: மணிர்த்வஜாகலஸ்தநே; ரத்நே ... ரத்நே—ஸ. வ. ii, 148, 149. 4: அக. 7: மேஹநஸ்யாம் ... மணி:—வெ. 178, 124.]

கணிகை—பெண்யானை[1], வேசை[2], முன்னைச்செடி[3], முல்லைப் புதல்[4], தற்காரிச்செடி[5], பரமாணு[6], கோதுமைப்பொடி[7], நீர்த்துளி[8]. [1, 2, 4, 5: கணிகேபஸ்யாம் யூதிகாயாம் தர்க்காரீர்யாம் வேச்யயோஷிதி—ஸ. வ. iii, 33. 3, 6: கணிகா ஸூக்ஷ்மவஸ்துனி; அக்னிமந்தே — ஸ. வ. iii, 17, 18. 7: கணிகா ... கோதூமசூர்ணகே — நா. ர. iii, 25. 8: கணிகா—ஸ. அக.]

287. பணவஞ் சிறுமுர சியானைப் பிடர்த்தலை
குணிசிறு சின்னி பண்பிகூ ழங்கையன்
திணைநிலங் குலனே டொழுக்கங் குடியிடம்
துணையிணை யளவொப் புபயஞ் சகாயம்.

பணவம்—சிறு முரசு, யானைப்பிடர்த்தலை. [1: பணவ:—ஸ. கொ. I, vii, 8. 2: கஜஸ்கந்தே பணவ:—நா. ர. iii, 427.]

குணி—சிறுசின்னிச்செடி, பண்பி, கூழங்கையன். [1: குணி:—ஸ. கொ. II, iv, 128. படுகரணையென்பர். 2: குணிந்—ஸ. அக. 3: குகரே குணி:—ஸ. கொ. II, vi, 48.]

திணை—நிலம், குலம், ஒழுக்கம், குடி, இடம். [1-3: திவா. xi, 307. 4: சூடா. viii, 49. 5: பிங். iv, 272.]

துணை—இணை, அளவு, ஒப்பு, இரண்டு, சகாயம். [1, 4, 5: அக. 2, 3: சூடா. xi, ட, 15.]

288. கணிச்சி தறிகை யுளிமழு வாயுதம்
கணித்தல் வரையறுத் திடலெண் ணலுமாம்
அணைத்தல் தழுவுதல் சார்த்த லவித்தல்
பணைத்தல் கிளைத்தல் பிழைத்தல் பருத்தல்.

கணிச்சி—தறிகை, உளி, மழுப்படை. [1, 2: திவா. vii, 26. 3: திவா. vii, 3.]

கணித்தல்—வரையறுத்தல், எண்ணல். [1, 2: அக.]

அணைத்தல்—தழுவுதல், சார்த்தல், அவித்தல். [1-3: அக.]

பணைத்தல்—கிளைத்தல், தப்பல், பருத்தல். [1, 3: அக. 2: பிங். vii, 52.]

289. கணுதி பதிபூ தேசன் கணபதி
மணீசங் கையினுனி முத்து மலர்காய்
கணீசி பண்டிபூக் குங்கொடி குன்றி
கணேரு வணிகன் கயப்பிடி கோங்கே.

கணுதிபதி—சிவன், கணபதி. [1, 2: ஸ்தாணௌ கணாதிபே சைவ த்ருத்வே நா- யகே சாப்யதீபதௌ—ந. ஸ. v, 19.]

மணீசம்—கையின் நுனி, முத்து, மலர், காய். [1-3: மணீவந்த்ரஸ- ஸ்தேஶ்வி ப்ரஸூநௌக்திகயோரபி—வை. 252, 53. 4.]

கணீசி — பண்டி, பூக்குங்கொடி, குன்றி. [1-3: கணீஶி: ப்ரஷ்டி- தவதாமஞ்ஜர்யோ: ஶகடேஶ்வி ச—ந. ஸ. iii, 128.]

கணேரு — வணிகன், பெண்யானை, கோங்கு. [1-3: கணேரு- ஸ்து மணோரவக, வேஶ்யாஹீகர்ணிகாரேஷு—ந. ஸ. iii, 528. ‘வணிகன்’ என்னும் பொருளுக்குப் பிரதியாக எல்லாக் கோசங்களிலும் அக. களிலும் ‘வேசை’ என்பது காணப்படுகின்றது. ஆசிரியர்க்கு வேஶ்யா என்றொரு பாடங் கிடைத்திருத்தல் வேண்டும்.]

290. எண்ணென்ப கணக்கோ டெள்ளாம் எண்ணர்சோ திடர மைச்சர்
கண்மரக் கணுக்கண் ணோட்டங் களன்வேயோ ரவய வப்பேர்
பண்ணிறை நரம்பின் யாழோ டிசைப்பாட்டுக் கலணை யென்ப
புண்ணுடற் புண்வி டக்காம் பெண்ணையோர் நதிப னைப்பேர்

எண்—கணக்கு, எள். [1, 2: சூடா. xi, ண, 18.]

எண்ணர்—சோதிடர், அமைச்சர். [1: அக. 2: பிங். v, 114.]

கண்—மரக்கணு, கண்ணோட்டம், இடம், மூங்கில், ஓர் அவயவம். [1, 3-5: சூடா. xi, ண, 18. 2: சூடா. viii, 40.]

பண்—நிறை நரம்பின் யாழ், இசைப்பாட்டு, குதிரைக்க [1: திவா. x, 141. 2: திவா. x, 133. 3: திவா. vii, 44.]

புண்—உடற்புண், மாமிசம். [1: அக. 2: திவா. iii, 127.]

பெண்ணை—ஓர் நதி, பனை. [1: அ. வி. நி. 221. 2: திவா. iv, 73.]

291. மண்மிருத் திகைநி லந்தூள் முழவின்மார்ச் சனையு மன்னும்
விண்விசும் பிளமை மேகம் விண்ணவ னருகன் றேவன்
எண்ணமே மதிப்புச் சூழ்ச்சி யிங்கிதஞ் சிந்த னைப்பேர்
வண்ணமொப் பனைபாச் சந்தம் வடிவெழி னிறம்பண் பென்ப.

மண்—மிருத்திகை, பூமி, தூள், [illegible]ன் மார்ச்சனை. [1, 3: அக. 2: திவா. v, 12. 4: சூடா. xi, ண, 11.]

விண்—ஆகாசம், இளமை, மேகம். [1, 3: சூடா. xi, ண, 18. 2: நா. தீ. நி. 617.]

விண்ணவன்—அருகன், தேவன். [1: திவா. i, 11. 2: திவா. i, 28.]

எண்ணம்—மதிப்பு, சூழ்ச்சி, இங்கிதம், சிந்தனை. [1-4: அக.]

வண்ணம்—ஒப்பனை, பாச்சந்தம், வடிவு, அழகு, நிறம், பண்பு. [1: அக. 2, 3: திவா. xi, 202. 4, 6: பிங். x, 993. 5: திவா. viii, 55.]

292. எண்ணலே குறித்தல் தேர்தல் மதித்தலெண் ணுதல்நி னைத்தல்
கண்ணிதார் புட்ப டுக்குங் கயிறுதா மணிய ரும்பாம்
புண்ணிய சநரி யக்கர் நைருத ரறஞ்செய் வோர்பேர்
ஒண்மையே மிகுதி நன்மை யொழுங்கழ கறிவு மாமே.

எண்ண ம ல், கணக் ல், தல். [1: பிங். vii, 18. 2, 3: அக. 4: நா. தீ. நி. 797. 5: பிங். vii, 22.]

கண்ணி—மாலை, பறவை பிடிக்குங் கயிறு, தாம்பு, அரும்பு. [1: திவா. iv, 254. 2, 4: அக. 3: பிங். vi, 491.]

புண்ணியசநர் — இயக்கர், அரக்கர், அறஞ்செய்வோர். [1-3: புண்யஜநஸ்ஸஜ்ஜநே ராக்ஷஸி யக்ஷே—நா. ர. iv, 77.]

ஒண்மை—மிகுதி, நன்மை, ஒழுங்கு, அழகு, அறிவு. [1, 3: சூடா. xi, ண, 17. 2, 4, 5: பிங். x, 210.]

293. கொண்கனே துறைவன் கொண்டோன் நண்பனே கொழுநன் றோழன்
கண்படை யுறக்கம் பாயல் பண்பிலக் கணங்கு ணப்பேர்
குண்டகந் தைல பாத்ர மலிநந்தூள் கலோத்த மென்ப
முண்டகம் நுதன்முண் மூலம் முள்ளிகள் வநசந் தாழை.

கொண்கன்—நெய்தற் றலைவன், கொண்டோன். [1: திவா. ii, 137. 2: அக.]

நண்பன்—கொழுநன், தோழன். [1: அக. 2: திவா. ii, 150.]

கண்படை—உறக்கம், பாயல். [1: திவா. ix, 18. 2: சூடா. v, 58.]

பண்பு — இலக்கணம், குணம். [1: நா. தீ. நி. 603. 2: சூடா. viii, 79.]

குண்டகம்—தைலபாத்திரம், மலினம், தூள், கலோத்தம். [1-4: குண்டகோ மலிநே ஜாரே கலோத்தஸ்நேஹபாத்ரயோ:—மே. க, 84.]

முண்டகம் — நெற்றி, முள்ளுடை மூலம், முள்ளிச்செடி, கள், தாமரை, தாழை. [1, 3-6: பிங். x, 941. 2: சூடா. xi, ண, 7.]

294. கண்டக ரரக்க ரற்பப் பகையினர் கயவர் மூப்பேர்
அண்டசம் பறவை யோந்தி பாம்பாதி சலச ராதி
பண்டநம் கவசம் போராம் பண்டம்பொன் பலபொ ருட்பேர்
துண்டம்புள் ளலகு சாரை முகமூக்குத் துண்டிப் பென்ப.

கண்டகர்—அரக்கர், அற்பப் பகையினர், கயவர். [1: பிங். ii, 109. இங்கும், அக. களிலும் 'அசுரர்' என்னும் பொருளே காணப்படுகின்றது. அசுரர் அரக்கரின் வேறுவர். அரக்கரும் அசுரரைப்போலவே தேவர்க்குப் பகைவராதலின் அவரையும் கண்டகரெனல் பொருந்தும். 2: கண்டக: க்ஷுத்ரவைரிணி—ச. வ. iii, 15. 3: பிங். v, 147.]

அண்டசம்—பறவை, ஓந்தி, பாம்பு முதலியன, சலசரமுதலியன. [1-4: அண்டஜ: ஸர்பக்ருகலாஸமத்ஸ்ய கச்சப பக்ஷ்யாதிஷு—ச. வ. iii, 131.]

பண்டகம் — கவசம், போர். [1, 2: பண்டகம் கவசே யுத்தே — ச. வ. iii, 387.]

பண்டம்—பொன், பலபொருள். [1, 2: பிங். x, 738.]

துண்டம்—பறவையின் அலகு, சாரை, முகம், மூக்கு, துண்டிப்பு. [1-5: பிங். x, 623.]

295. முண்டமே கவந்தம் நெற்றி தலைமொட்டை திரளை குற்றி
குண்டலம் வளையங் காதுக் குழையாகா யம்பா சப்பேர்
குண்டலி மயிலி சங்கு குழையினன் வருணன் பாம்பாம்
மண்டலி கிளிநாய் பூனை பாம்புமண் டலவான் பாநு.

முண்டம்—கவந்தம், நெற்றி, தலை, மொட்டை, திரளை, குற்றி. [1, 5: அக. 2: சூடா. ii, 97. 3, 4: முண்டோ முண்டிதமஸ்தகே:—ச. வ. ii, 124. 6: முண்டம் ...; ஸ்தாணௌ த்ரு நா—மு. கோ. 194, 195.]

குண்டலம் — வளையம், காதுக்குழை, ஆகாயம், பாசம். [1, 2, 4: குண்டலம் வலயே பாசே தாடங்கே—ச. வ. iii, 632. 3: பிங். x, 359.]

குண்டலி—மயில், இசங்கு, குழையினன், வருணன், பாம்பு. [1, 4: குண்டலிநு—ஸ. அக. 2: திவா. iv, 207. 3, 5: அத குண்டலீ; ஸர்பே ... குண்டலவதி —நா. ர. iii, 410, 411.]

மண்டலி — கிளி, நாய், பூனை, பாம்பு, அரசன், சூரியன். [1: 2-6: மண்டலீ நா ராஜ்ஞி ஸூர்யே...ஶ்வானே ஶ்வபிடாலயோ:—நா. ர. iii, 411.]

296. கொண்டல்கீழ் காற்று மேகம் மண்டல்மூ ளுதல்கு டித்தல்
சுண்டியோர் புதல்சுக் கென்ப கொண்டியங் குறளை பொய்ச்சொல்
தண்டியோர் புலவன் வாயி லாளன்கூற் றுவன்றண் டிப்போன்
தொண்டியே தொழும்பி கள்ளாம் தொண்டுதொன் றடிமை
யொன்பான்.

கொண்டல்—கீழ்காற்று, மேகம். [1, 2: திவா. xi, 101.]

மண்டல்—மூளுதல், குடித்தல். [1: வழக். 2: அக.]

சுண்டி — ஓர் புதல், சுக்கு. [1: பிங். ix, 211. 2: பிங். vi, 622, ஶுண்டீ.]

கொண்டியம்—குறளை, பொய்ச்சொல். [1: பிங். vii, 262. 2:]

துண்டி — ஓர் புலவன், வாயிலாளன், யமன், தண்டிப்போன். [1: ஹுண்டி—ஸ. அக. 2, 3: ஊரவாஜே யமே ஹுண்டீ—வை. 216, 51. 4: ஹுண்டீ தண்டிப்பவனுக்கு ஓர் அறிகுறியாக ஹுண்டி இப்பொருள் பட்டது போலும்.]

தொண்டி—தொழும்பு செய்வாள், கள். [1: 'தொண்ட' னுக்குப் பெண்பால். 2: திவா. vi, 109.]

தொண்டு—பழமை, அடிமை, ஒன்பது. [1-3: சூடா. xi, ண, 9.]

297\. மண்டிலங் குதிரை நாடு வட்டம்போர் கூத்து மாகும்
செண்டுசெண் டாயு தம்பந் தெறிவீதி பூஞ்செண் டென்ப
வண்டென்ப வடுப்பூ சங்கை வளைபாண மறுகால் சங்கு
விண்டுவேய் மேகங் காற்று வெற்புவிட் டுணுவைம் பேரே.

மண்டிலம்—குதிரை, நாடு, வட்டம், போர், கூத்து. [1-3: பிங். x, 889. 4, 5: அக.]

செண்டு—செண்டாயுதம், பந்தெறிவீதி, பூஞ்செண்டு. [1: செண்டாயுதன் ஐயனர் பெயர்களுளொன்றாகக் காணப்படுகின்றது—பிங். ii, 25. 2, 3: அக.]

வண்டு—வடு, பூச நட்சத்திரம், கைவளை, அம்பு, அறுகால், சங்கு. [1-6: பிங். x, 992.]

விண்டு—மூங்கில், மேகம், காற்று, மலை, திருமால். [1-5: பிங். x, 1041. 5: விஷ்ணு:—ஸ. கோ. I, i, 18.]

298\. வண்டுணு மலர்ம ரஞ்சம் பகம்வேங்கை மரமு மொக்கும்
கண்டைபொற் சரிகை பேய்ப்பா திரைபெரு மணியுங் காட்டும்
சண்டையே சங்க புப்பி கலகஞ்சன் னக்கச் சேரலம் [வை.
தொண்டையா தொண்டை யானைத் துதிக்கையுண் மிடறு கொவ்

மலர்மரம்—சம்பகம், வேங்கைமரம். [1, 2: திவா. iv, 81.]

தண்டை—பொற்சரிகை, பேய்ப்பாதிரி, பெருமணி. [1: அக. 2: 3: அக. வண்ணா—ஸ. அக.]

சண்டை — சங்கபுப்பி, கலகம், சன்னக்கச்சோலம். [1, 3: வண்ணா யநஹறீ ஶஜுவ-ஹெஷ்ர:—ஜெ. ஃ, 12. 2: அக.]

தொண்டை—ஆதொண்டை, யானைத்துதிக்கை, உள்மிடறு, கொவ்வை. [1: சூடா. xi, ண, 10. 2, 4: பிங். x, 657. 3: வழக்.]

299. அண்டரே யிடையர் வானோர் அண்டிரன் மனுடன் வீரன்
கண்டல்கே தகைமுள் ளிப்பேர் கண்டோலங் கவளங் கூடை
சண்டிகை துர்க்கை காளி தண்டைகாற் கடகம் வாலாம்
இண்டைதா மரையோர் மாலை யெண்டோளி காளி துர்க்கை.

அண்டர்—இடையர், வானோர். [1, 2: திவா. xi, 5.]

அண்டிரன்—மனிதன், வீரன். [1, 2: கஷீர: ஶக்ஷுநரயொ:—க. ஸ. iii, 513.]

கண்டல்—தாழை, முள்ளி. [1, 2: சூடா. xi, ண, 8.]

கண்டோலம்—கவளம், கூடை. [1: ஃபெண்ணாஃ:—ஸ. அக. 2: கபெண்ணாஃ:—க. கொ. II, ix, 26.]

சண்டிகை—துர்க்கை, காளி. [1: பிங். ii, 32. வண்டிகா—ஸ. அக. 2: திவா. i, 22.]

தண்டை—காற்கடகம், வால். [1, 2: அக.]

இண்டை—தாமரை, ஓர் மாலை. [1: பிங். ix, 358. 2: நா. தீ. நி. 476. 'வட்டமாலை.']

எண்டோளி—காளி, துர்க்கை. [1: திவா. i, 22. 2: திவா. i, 23.]

300. தண்ட தரன்கூற் றுவனரசன் தண்மை தட்பந் தாழ்வெளிமை
கண்ட பரசு மழுத்தரித்த விராம னிராகு கறைக்கண்டன்
மண்ட நம்பூ ணலங்காரம் வண்டர் சுபப்பா டகர்யிண்டர் [த்தை.
குண்டம் பானை யோமகுண்டந் தாரைப் புனல்வீழ் குளந்தொழு

தண்டதரன்—எமன், அரசன். [1, 2: தண்டயர: வைவஸ்வத வஜ-யீநாயெ வெ௹தாயிவெஃவி வ—ஜெ. ர, 266.]

தண்மை—குளிர்ச்சி, தாழ்வு, எளிமை. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 577.]

கண்டபரசு — பரசுராமன், இராகு, சிவன். [1: வண்டவஶு: ஃஜுஶாரெ8 — ஜெ8. ஶ, 34. 2, 3: வண்டவஶு: ஶிவெ ஶாஹெள — க. வ. iv, 312.]

மண்டநம் — பூண், அலங்காரம். [1: 8ணூநம ஃஶுஷணெ — ஜெ8. ந, 105. 2: ஃஶ்ராநணூந8மண்காரெ—நா. ஶ. iii, 273.]

வண்டர்—மங்கலபாடகர், மிண்டர். [1: சூடா. ii, 47. 2: சூடா. ii, 50.]

குண்டம்—பானை, ஓமகுண்டம், தாரைப்புனல் வீழ் குளம், தொழுத்தை. [1, 3: கூணெ்ணா ..., ஜெவதொயாஶயெ ஷுாஶ்ராழ் — க. வ. ii, 110. 2: கூண்டுழ்—ஸ. அக. 4: சூடா. ii, 65.]

301. சண்டங் கொடுமை கடுங்கோபஞ் சலசத் திரள்கா டவியெருதாம்
மண்ட மடகு தயிர்த்தெளிவூன் சாரஞ் சிறகா மணக்கைம்பேர்
பண்டர் பௌத்தர் நபுஞ்சகராங் கண்டன் கணவன் பரன்வீரன்
சுண்டல் தெறித்தல் வற்றுதலாஞ் சுண்ணந் தூளி சுடுசாந்தே.

சண்டம்—உக்கிரம், கடுங்கோபம், தாமரைக்காடு, காடு, அலி, எருது. [1, 2: வணூவஷு ... ஊதிகொவெந, தீவெ—க. வ. ii, 115. 3, 6: ஷணூ வநாஷிஸஜாதெ ந ஷூ ஸ்ராக மொவெதள வ8ரூ—ஜெ8. ஶ, 26. 4: ஷணு: காநெந—க. வ. ii, 127. 5: ஷணு: ... நவஶஸெக — க. கொ. II, vi, 39.]

மண்டம்—இலைக்கறி, தயிர்த்தெளிவு, ஊன் சாரம், சிறகு, ஆமணக்கு. [1-5: 8ணூா 8ஷுமி ... வஶணூ ஸாஶவீஜயொ:, ஶாகெ— க. வ. ii, 124. கோசங்களிலும் அக. யிலும் சாரமென்ற பொருளே காணப்படுகிறது. இங்கு ஐம்பேர் என்று எண் குறித்திருத்தலால் ஊன் சாரமென்று ஒரு பொருளாக்கவேண்டி யிருக்கிறது.]

பண்டர் — பௌத்தர், நபுஞ்சகர். [1, 2: வணூ: ஷணூ —ஜெ8. ஶ, 18. நபுஞ்சகன் என்று பொருள்படும் வணூ: என்பது வசைச்சொல்லாகப் பௌத்தனைக் குறித்தது போலும்.]

கண்டன்—கணவன், சிவன், வீரன். [1: பிங். v, 192. 2: ஷண்ட:— ஸ. அக. 3: மண்ட:—ஸ. அக.]

சுண்டல்—தெறித்தல், வற்றுதல். [1, 2: அக.]

சுண்ணம்—தூளி, சுடுசாந்து. [1, 2: சூர்ணொ தூளௌ க்ஷாரபெஹெ—8. கொ. 222. 2: அக.]

302. தண்டங் கடிப்புக் கொலையானை வியூகம் படைதண் டனைராச
தண்டஞ் செருக்குச் சதுக்கிட்கோ டிருப்புத் தடிமத் தூன்றுகோல்
பிண்ட மிரும்பு வலிபோளங் கவளம் பிச்சை யுண்டைகருப்
பிண்டஞ் சிசுவீ டுடலுறுப்பு நெருக்கங் கூட்டம் பிதிர்ப்பருவம்.

தண்டம்—குறுந்தடி[1], கொலை[2], யானை[3], வியூகம்[4], படை டனை[6], இராசதண்டம்[7], செருக்கு[8], நான்குமுழம்[9], மத்து[11], ஊன்றுகோல்[12]. [1, 4-6, 8, 9, 11: உண்ட: ஸைஸெநூ உமெ8 ..., 8ாநவ்யூஹ ... 8யி, ... ஒமநெ ... சதுர்வாயமாவயொ: — அ. ஸ. ii, 118, 119. 2, 7: உண்டா<ஸ்ரீ ஶாஸநெ ராஜ்ஞாம் ஹிம்ஸாயாம் — வெ. 233, 76. 3. உண்ட: — ஸ. அக. யானைத்துதிக்கை என்பது பொருளாம். திவா. v, 180. 'தண்டம் யானை செல்வழி யென்ப'. 10: உண்ட:—ஸ. அக. 12: அக. நி. 119.]

பிண்டம்—இரும்பு[1], போளம்[3], கவளம்[-], பிச்சை உண்டை[6], கருப்பிண்டம்[7], சிசு[8], வீடு[9], உடல்[10], உறுப்பு[11], நெருக்கம்[12], கூட்டம்[13], பிதிர்ப்பருவம்[14]. [1, 6-8, 10, 14: பிண்டா வவாஷீ நிவாபெ மொஜெ<வுூய பிண்ஜயஸி மஹூஶிஶௌ—நா. ர. ii, 114. 2-4, 9, 11-13: பிண்டா வூநெ ... வொஜெ<ஜுஹியொ:, கவலெ பிண்டம் தநு வெ- ஶெஹகெஷெஶ ...; பலெ ஸாநெ — அ. ஸ. ii, 121, 122. 5: பிண்ட: — ஸ. அக. 7, 8: நா. ர. யில் இரண்டு பொருளும் ஒரு பொருளாகக் காணப்படுகின்றன. அக. யிலும் அவ்வாறே. 14: 'பிதிர்ப்பருவம்' விளங்கவில்லை. பிண்டம் சிராத்தாதிகளில் பிதிர்களுக்கு வழங்கும் அரிசி மாவாதிகளின் உண்டை. அக. யிலும் இப்பொருளே தரப்பட்டது.

303. வண்டல் புனலின் றிரைகொழித்த சேறு மகளிர் விளையாட்டாம்
குண்டன் கருமஞ் செய்யகிலான் கொழுநற் பிழைத்தங் கியற்கின்
சுண்டன் றெரியா தவன்சதய நாளு மூஞ்சூறும்சொல்லும் [றோன்
வண்டன் மிண்டன் வாலறுத்த வெருது குறளன் மணமில்லான்.

வண்டல்—நீரலை கொழித்த சேறு, மகளிர் விளையாட்டு. [1: அக. 2: திவா. ix, 4.]

குண்டன்—கருமஞ் செய்யகிலான், கொழுநற் பிழைத்து அந்நிய னுக்குப் பெறப்பட்டவன். [1: க—ண்டோ ऽகர்மண்யே—அ. ஸ. ii, 103. 2: க—ண்டோ ஜாராஜ்ஜீவத்பதே: ஸுதே—அ. ஸ. ii, 110.]

சுண்டன்—தெரியாதவன், சதய நட்சத்திரம், மூஞ்சூறு. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 517.]

வண்டன்—பிண்டன், வாலறுத்த எருது, குறளன், மணமில்லான். [1: சூடா. ii, 50. 2: வண்ட: — ஸ. அக. 'வாலில்லாத' என்று பொருள் படும். 3, 4: வண்ட: ஸ்த்ரீக்ருதோத்வாஹே வக்ரே—மே. ட, 8.]

304. உண்டி யிரைசோ றுணவென்ப வுண்டை யுருண்டைபடைவகுப்புப்
பண்டி சகடம் வயிறும்பேர் பண்டி தன்கற் றவன்புதனும்
குண்டு திரண்ட கல்லுண்டை குழியாண் குதிரை யாழப்பேர்
மண்டை யிரக்குங் கலன்றலையி னெலும்பு நெல்லி மரமெனுமே.

உண்டி—இரை, சோறு, உணவு. [1: சூடா. vi, 32. 2, 3: சூடா. xi, ற, 14.]

உண்டை—உருண்டை, படைவகுப்பு. [1, 2: பிங். x, 162.]

பண்டி—சகடம், வயிறு. [1: பிங். vi, 389. 2: சூடா. ii, 89.]

பண்டிதன்—கற்றவன், புதன். [1: பண்டித:—அ. கொ. II, vii, 5. 2: திவா. i, 58.]

குண்டு—திரண்டகல், உண்டை, குழி, ஆண் குதிரை, ஆழம். [1-3: அக. 4, 5: பிங். x, 360.]

மண்டை—இரப்போர் கலம், தலையோடு, நெல்லிமரம். [1, 2: அக. 3: மண்டா—ஸ. அக.]

305. கண்ண சார மிருவீடு சதுரக் கள்ளி கலைமான்பேர்
புண்ணி யம்நல் வினைநீர்பொன் புனிதந் தரும மலரழகாம்
பிண்ணி யாகங் குங்குமமெட் பொடிகுந் துருக்கம் பெருங்காயம்
கிண்ணு வந்தீ வினைபிண்ணாக் கநேக திரவ்ய கிருதக்கள்.

கண்ணசாரம்—இருவீடு என்னும் மரம், சதுரக்கள்ளி, கலைமான். [1-3: க்ருஷ்ணஸார: ஶிம்ஶபாயாம் ஸ்நுஹ்யேணே ஸ்ருஹீதரௌ—அ. ஸ. iv, 250.]

புண்ணியம்—நல்வினை[1], நீர்[2], பொன்[3], புனிதம்[4], தருமம்[5], மலர்[6], அழகு[7]. [1, 4, 5, 7: [illegible] — ஸ. ஸ. ii, 362. 2, 3, 6: [illegible] ... [illegible] — [illegible]. 234, 100.]

பிண்ணியாகம்—குங்குமம், எட்பொடி, குந்துருக்கம், பெருங்காயம். [1-4: [illegible] — ஸ. ஸ. iii, 60.]

கிண்ணுவம் — தீவினை, பிண்ணாக்கு, அனேக திரவியங்கள் கொண்டு செய்த கள். [1, 3: [illegible] — ஸ. ஸ. ii, 508. ஸ. கொ. வியாக்கியானங்களிலும் [illegible] என்பது [illegible] என்று பொருள் பண்ணப்பட்டது. [illegible] என்பது கள்ளின் நுரைக்கும் கள்ளுக்கு மூலதிரவியங்களுக்கும் பெயராம். 2: [illegible] — நா. ரு. ii, 431.]

306. வண்ண கம்பூச் சாரப்பேர் மண்ணல் கழுவ லலங்கரித்தல்
திண்ணந் திண்மை நிச்சயமாந் திண்மை திண்ணி யதுவலிமை
மண்ணை பேயோ டறிவின்மை வண்மை புகழ்மெய் கொடை வளமை
உண்மை யூழுள் ளதுமெய்ம்மை வெண்மை வெள்ளை வெளிறிளமை.

வண்ணகம்—பூச்சு, சந்தனம். [1, 2: [illegible] — [illegible]. ௧, 152.]

மண்ணல்—கழுவல், அலங்கரித்தல். [1: நா. தீ. நி. 743. 2: திவா. ix, 12.]

திண்ணம்—திண்மை, நிச்சயம். [1, 2: அ. வி. நி. 197.]

திண்மை—உறுதி, வலிமை. [1: அக. 2: திவா. viii, 64.]

மண்ணை—பேய், அறிவின்மை. [1: பிங். ii, 117. 2: அ. வி. நி. 221.]

வண்மை—புகழ், மெய், கொடை, வளமை. [1: சூடா. xi, ண, 17. 2-4: பிங். x, 994.]

உண்மை — ஊழ், உள்ளது, மெய்ம்மை. [1: viii, 39. 2: அக. 3: பிங். vii, 51.]

வெண்மை—வெள்ளை, வெளிறு, இளமை. [1: பிங். vii, 172. 2: பிங். vii, 156. 3: திவா. viii, 204.]

307. கண்டகமூ சியினுனிவிக் கனம்பெருமீன் குட்டி
கடமான்வேய் முள்ளுமயிர்ச் சிலிர்ப்புவாள் வித்தை
தண்டகம்போ திகைமாயை கரிக்குருவி திரட்சி
தருப்பணையோர் வனம்நுரையோர் செய்யுளின்வி சேடம்
குண்டகீ டன்சாரு வாகனதி யூகி
குட்டனிகேள் வன்சோர பார்ப்பனிபுத் திரனும்
பிண்டபுட்பந் தாமரைய சோகஞ்செம் பரத்தை
ரக் கசோகுசுரை தகரையென்மாப் புனர்தம்.

கண்டகம்—ஊசியினுனி[1], விகனம்[2], பெருமீன் குட்டி[3], கடமான்[4], மூங்கில்[5], முள்[6], மயிர்ச்சிலிர்ப்பு[7], வாள்[8], வித்தை[9]. [1: கண்டக:—ஸ. அக. 2, 4, 9: கண்டகோ வேணௌ வித்ராயாம் ... வஹிஷ்டே —ஸ. ஸ. iii, 32. 8: கண்டக: க்ஷுத்ரவைரிணி —நா. ம, 82. 3: கண்டக: ஸகண்டவாரூக:—ஸ. கோ. I, x, 17. அக. களில் ஸகண்டக: என்பது மீன்வகையென்றும் ஸகண்டவாரூக: என்பதும் மீன்வகையென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மகேசுவரர் டீகையில் கண்டக: ஸகண்டவாரூக: த்வௌ மத்ஸ்யவிசேஷௌ என்னப்பட்டது. வாரூக: என்பது குட்டியென்று பொருள்படுமாகலின் ஸகண்டக மீனின் குட்டியெனக் கொள்ளப்பட்டது போலும். கண்டக: வஹ்னிப்ரேமே ... ஸகண்டவாரூகே என்னும் நா. ஶ. iii, 48 தெலுங்கு உரையில் மீன் குட்டியென் றெழுதப்பட்டுளது. 5-7: கண்டக: ...; வேணௌ த்ருமாங்கே ரோமாஞ்சே—ஸ. ஸ. iii, 15, 16.]

தண்டகம்—போதிகை[1], மாயை[2], கரிக்குருவி[3], திரட்சி[4], மரப்ப[illegible] ஓர் வனம்[6], நுரை[7], ஓர் செய்யுளின் விசேடம்[8]. [1-5 7, 8: தண்டக: பஞ்ஜே ஸ்தம்பே ஸமாஸப்ராயவர்த்மனி ச, வ்ருத்தபேதே ... பேதே க்ஷ்வேடே—நா. ம. 98. ஸ. ஸ. iii, 43-ம் தண்டகஸ்து ஸமூஹே ஜாதகே என்றது. 6: தண்டகாரண்யே தண்டகம் என நின்றது. பார்க்கவர் சாபத்தால் இக்ஷ்வாகு மகன் தண்டகன் நாடு பாழாயிற்று.]

குண்டகீடன்—சாருவாகன், அதியூகி, குட்டனிகேள்வன், சோர பார்ப்பனி புத்திரன். [1-4: குண்டகீடஸ்து ஜாரத:; விப்ரவ்ருத்தௌ ஸீவதௌ சார்வாகோக்திவிசாரதே—ஸ. ஸ. iv, 59, 60.]

பிண்டபுட்பம்—தாமரை, அசோகம், செம்பரத்தை. [1-3: பிண்டபுஷ்பம் ஜபாயாம் பத்மாசோகே ஸஹஸ்ரபத்ரே—ஸ. ஸ. iv, 210.]

பிண்டி—பிண்ணாக்கு, அசோகு, சுரை, தகரை, நெல்லின் மா, புனர்பூச நட்சத்திரம். [1: பிண்டி: ... —வை. 216, 67. 2-4: பிண்டீ ... —மே. ஸ, 20. ஸ. அக. யில் பிண்டீ யின் பொருள்களுள் ஒன்றாக அசோகம் காணப் படுகிறது. திவா. iv, 10. 5: பிண்டீ ... —வை. 164, 139. பிங். x, 803. 6: திவா. i, 83.]

308. கண்டமணிக் குற்றமெழுத் தாணிசந்நி தானம்
கழுத்தோர்யோ கங்கதுப்புக் குமிழிபா தாதி
கண்டம்வாக் கொலிகேந்த்ரந் தத்துப்புண் பிளவை
கடமான்சற் கரைபரிப்பூ டணந்துண்டங் கைவாள்
அண்டமா காயமுட்டை யண்டகோ சப்பேர்
அண்ணமேல் வாய்ப்புறமு முண்ணாக்கு மாகும்
சண்டனோர் வடுகனுருத் திரன்வெய்யோன் யமதா
சன்மலடன் யமனலியந் தப்புரங்காப் போன்பேர்.

கண்டம் — மணிக்குற்றம்[1], எழுத்தாணி[2], சன்னிதானம்[3], கழுத்து[4], ஓர்யோகம்[5], கதுப்பு[6], குமிழி[7], பாதமுதலிய கண்டம்[8], வாக்கு[9], [10], கேந்திரம்[11], தத்து[12], புண்[13], பிளவை[14], கடமான்[15], சர்க்கரை[16], [ப]ரியணி[17], துண்டம்[18], கைவாள்[19]. [1, 16, 18: ... —வை. ... 2, 12: அக. 3, 4, 9, 10: ... —நா. ரு. ii, 93. 5-7, 15, 17: ... —ஈ. ஸ. ii, 112, 113. யோக மென்னும் பொருள் சோதிட வழக்கு. 8: ... —ஸ. அக. 11: 13, 14: ... —நா. ரு. ii, 99. 18: பிங். vi, 462. 19.]

அண்டம்—ஆகாயம், முட்டை, பீசம். [1: திவா. i, 36. 2, 3: ... —ஈ. ஸ. ii, 108.]

அண்ணம்—மேல்வாய்ப்புறம், உண்ணாக்கு. [1: திவா. ii, 200. 2: திவா. ii, 202.]

சண்டன்—ஓர் வைரவன்[1], ஓர் உருத்திரன்[2], சூரியன்[3], யமகிங்கரன்[4], மலடன்[5], யமன்[6], அலி[7], அந்தப்புரங் காப்போன்[8]. [1: 2: அக. 3: பிங். ii, 118. 4: ... —ஈ. ஸ. ii, 115. 5, 7, 8: ... —ஈ. ஸ. ii, 129, 130. 6: திவா. i, 13.]

309. புண்டரம்வெண் கரும்புநுதற் குறியொடுவெண் ணிறத்தம்
புயங்கிரமங் குருக்கத்தி யோர்தேய மறுபேர்
புண்டரிகந் தேமாவெண் குடைகமலங் கோட்டம்
புலியோர்திக் கயமோர்வண் டியானையினோய் சாரை
மண்டலம்பன் னிருராசி சமூகம்நாற் பதுநாள்
வட்டமோர் பாம்புபரி வேடஞ்சந் திரார்க்க
மண்டலஞ்சக் கிரயூகந் தேசமிரு காலு
மண்டலித்த நிலைபூமி நாய்வட்டத் தொழுநோய்.

புண்டரம்—வெண்கரும்பு, நெற்றிக்குறி, வெண்டாமரை, கிரமம், குருக்கத்தி, ஓர் தேசம். [1-5: புண்ட்ர꞉ க்ருமௌ திலகேக்ஷு-பேதயோ꞉; வாஸந்த்யாம் திலகே புண்ட்ரீகே—நா. ஸ. ii, 428, 429. ஸ. அக. யில் கரும்பு அல்லது செங்கரும்பென்னும் பொருள் காட்டப்பட்டுள்ளது. 'க்ருமௌ' என்பது 'புழு என்னும் பொருளில்' என்று பொருள்படும். ஆசிரியர்க்கு வேறு பாடம் அகப்பட்டிருக்கவேண்டும். அக. களிலும் கோசங்களிலும் கிருமி யென்னும் பொருளே காணப்படுகிறது. 6: புண்ட்ராஸ்து நீவ்ருதி—நா. ஸ. ii, 429.]

புண்டரிகம்—தேமா[1], வெண்குடை[2], தாமரை[3], கோட்டம்[4], அக்கினிதிக்குயானை[6], ஓர் வண்டு[7], யானையின் நோய்[8], சாரை[9]. [1-9: புண்டரீகம் ஸிதாம்போஜே, ஸிதச்சத்ரே பேஷஜே ச புண்டரீ-கோ(அ)க்நிதிக்கஜே; ஸஹகாரே ... ராஜிலாபேத ஸர்ஜ்வரே, கோஶ-காராந்தரே ஜ்வரே — நா. ஸ. iv, 20, 21. தாமரை வெண்டாமரையென்று வந்துள்ளது. ஆசிரியர் 'வெண்' என்னும் அடை தாமரைக்கும் பொருந்த நினைத்தாரோவென்று உறுதியாகச் சொல்லக் கூடவில்லை. தமிழில் தாமரைப்பொது வென்னும் பொருளில் புண்டரிகம் வருகின்றது.]

மண்டலம்—பன்னிருராசி[1], சமூகம்[2], நாற்பதுநாள்[3], வட்டம்[4], ஓர் பாம்பு[5], பரிவேடம்[6], சந்திர சூரியமண்டலம்[7], சக்கிர யூகம்[8], தேசம்[9], இரண்டுகாலும் மண்டலித்தநிலை[10], பூமி[11], நாய்[12], வட்டத்தொழுநோய்[13]. [1, 2, 5-7, 9, 12, 13: ஶ்வௌ பிம்பே தேஶயோ꞉, ஸங்கோபஸ்கரே பரி-வேஷே புஜகராஜகே; ஸம்வாதே குஷ்டபேதே ச — நா. ஸ. iii, 668, 669. இங்கு அரசனைச் சூழ்ந்த பன்னிரு அரசர் என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. அக. யிலும் இதர கோசங்களிலும் அதுவே. 'பன்னிரு ராசர்' மூல பாடம்போலும். 3: அக. 4: ஶ்வ꞉; த்ருஷ்ட வ்ருத்தே —ஜ. கோ. 824, 825. 8, 10: ஶ்வ꞉—ஸ. அக. 11: அக. மண்தலம்.]

310. முண்டன்மொட் டைத்தலைய னிராகுவோ ரரக்கன்
முண்டிமுண் டிதத்தலையன் மயிர்வினையா ளனுமாம்
தண்டுகுழா யிலைக்கறிக்காம் பியாழ்சிவிகை மிதுனந்
தடிபடைதண் டாயுதம்வேய் தொளைப்பொருள்நந் தீசன்
விண்டுபதந் தாமரைபாற் கடலாகா யப்பேர்
விண்டுபதி கங்கைதிர ராசியின்சங் கிராந்தி
சுண்டைதா மரையோடை நீர்க்கரிணி யானைத்
துதிக்கையோர் புதல்கள்ளு வாரப்பெண் சொல்ப.

முண்டன்—மொட்டைத்தலையன், இராகு, ஓர் அரக்கன். [1-3: முண்டோ முண்டிதசிரஸ்கே; ராஹௌ தைத்யாந்தரே — சு. வ. ii, 124, 125.]

முண்டி — முண்டிதத்தலையன், நாவிதன். [1, 2: முண்டீ — வ. அக.]

தண்டு—குழாய்[1], இலைக்கறிக்காம்பு[2], யாழ்[3], சிவிகை[4], மிதுன ராசி[5], தடி[6], படை[7], தண்டாயுதம்[8], மூங்கில்[9], துளைப்பொருள்[10], நந்தீசன்[11]. [1, 3, 5-7: பிங். x, 574. 2, 9, 10: அக. 4: அக. நி. 119. 8: பிங். vi, 475. 11: தண்டீ—வ. அக.]

விண்டுபதம்—தாமரை, பாற்கடல், ஆகாயம். [1-3: விஷ்ணுபதம் பத்மாகாசயோ:; விஷ்ணுபதஸ்து க்ஷீரோதே—சு. வ. iv, 145, 146.]

விண்டுபதி—கங்கை, திராசியின் சங்கிராந்தி. [1, 2: விஷ்ணுபதீ ஸுரநிம்னகா, ஸங்க்ராந்தி:—சு. வ. iv, 146.]

சுண்டை—தாமரையோடை, நீர்யானைப்பிடி, யானைத்துதிக்கை, ஓர் புதல், கள், வாரஸ்திரீ. [1-3, 5, 6: சுண்டா கரிகர: ஸுரா; ஜலேபீ நளினீ வாரஸ்த்ரீ—சு. வ. ii, 125, 126. 4: அக.]

311. தண்டாரங் குயத்திரிகை மதகயம்வா கம்வில்
சண்டாளன் கொலைஞன்பார்ப் பனிசதுர்த்தற் ரன்
பண்டாரங் குங்குமம்பல் பண்டமிரா சாங்கம்
பரமேசற் கடிமையா னவன்பண்ட சாலை
பிண்டார னெருமையைப்பா லிப்பவன்பிட் சுகனும்
பிண்டித கந்தகரை கடாரைமருட் காரை
கண்டூட முகப்பூர்த்தி துதிக்கைநுனி சிறங்கை
கண்டூதி தினவுகாஞ் சொறிப்புதலு மாமே.

தண்டாரம் — குயத்திரிகை, மதயானை, வாகனம், வில். [1-4: 𑌤𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇 𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇, 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌚 — க. வ. iii, 558. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் '𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇' என்னும் பாடபேதம் குறிக்கப்பட்டுளது.]

சண்டாளன்—கொலைஞன், பார்ப்பனிக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தோன். [1: திவா. ii, 51. 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌃: 2: 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌂𑌜𑌨𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍇𑌨 𑌯𑌃—க. கோ. II, x, 4.]

பண்டாரம்—குங்குமம், பல்பண்டம், துரைத்தனம், பரமசிவனுக்கு அடிமையானவன், பண்டசாலை. [1, 3, 4: அக. 2: சூடா. vi, 12. 5: 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑌃—ஸ. அக.]

பிண்டாரன் — எருமையைப் பாலிப்பவன், பிட்சுகன். [1, 2: 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌕𑍇 ..., 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌪𑌾𑌲𑌕𑍇—க. வ. iii, 571.]

பிண்டீதகம்—தகரை, கடாரை, மருட்கரை. [1-3: 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌤𑌕𑌃 𑌫𑌣𑌿𑌜𑍍𑌜𑌕𑍇; 𑌤𑌗𑌰𑍇 𑌮𑌦𑌨𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇 𑌚—க. வ. iv, 19, 20.]

கண்டூடம் — வாய் நிறைந்தது, துதிக்கை நுனி, சிறங்கை. [1-3: 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑍋 𑌉𑌪𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍇 — மே. ஷ, 35.]

கண்டூதி—தினவு, காஞ்சொறிப்புதல். [1: 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌤𑌿𑌃 — ரெவ. 183, 247. 2: பிங். ix, 232.]

312. தண்ணடைபச் சிலைகாடு மருதநிலத் தூராம்
தண்ணமழுப் படைகுளிர்ச்சி வனமோர்கட் பறைப்பேர்
அண்ணலரு கன்புத்தன் பெருமைமுல்லைத் தலைவன்
அரசனனு குறலண்ணன் பெருமையா ளனுமாம்
பண்ணவனு சாரியன்றே வன்முனிவ னருகன்
பண்ணிகா ரம்பலபண் டத்தொடப்ப வருக்கம்
பண்ணைநீர் நிலமருத நிலங்கழனி விலங்கின்
படுக்கையோர் புதல்மகளிர் கூட்டமவ ராடல்.

தண்ணடை—பச்சிலை, நாடு, மருதநிலத்தூர். [1: உரி. நி. xi, 33. 2, 3: பிங். x, 575.]

தண்ணம்—மழுப்படை, குளிர்ச்சி, காடு, ஓர்கட் பறை. [1, 4: பிங். x, 576. 2, 3: அக.]

அண்ணல்—அருகன்[1], புத்தன்[2], பெருமை[3], முல்லைத்தலைமகன்[4], அரசன்[5], அணுகல்[6], அண்ணன்[7], பெருமையாளன்[8]. [1: திவா. i, 11. 2: திவா. i, 12. 3, 6: திவா. xi, 6. 4: திவா. ii, 133. 5: திவா. ii, 19. 7: பிங். v, 185. 8: திவா. ii, 15.]

பண்ணவன்—ஆசாரியன், தேவன், முனிவன், அருகன். [1, 2: சூடா. xi, ண, 17. 3, 4: பிங். x, 739.]

பண்ணிகாரம்—பலபண்டம், அப்பவருக்கம். [1: திவா. vi, 14. 2: அக.]

பண்ணை—நீர் நிலம்[1], மருதநிலம்[2], கழனி[3], விலங்கின் படுக்கை[4], ஓர் புதல்[5], மகளிர் கூட்டம்[6], மகளிர் ஆடல்[7]. [1, 6, 7: திவா. xi, 326. 2: திவா. v, 84. 3: திவா. v, 204. 4: திவா. v, 183. 5: பிங். x, 740.]

313. வண்ட மரிவாட் பிடிகுந்த வாயுதம்
தண்ட யாமி யமன்கும்ப சம்பவன்
துண்டி கேரி பருத்திகொவ் வைப்பெயர்
சண்டி லனுருத் திரன்சீ மங்கலன்.

வண்டம்—அரிவாட்பிடி, குந்தவாயுதம். [1: வண்டா உாத்ருஸ ஃ௨வெஷ்ட ள—நா. ஸ. i, 144. 2: வண்ட: கு௨ந்தாயு௨டெய—க. ஸ. ii, 106.]

தண்டயாமி—யமன், அகஸ்தியன். [1, 2: உண்டயாஃஸு௨ ... கு௨- ஹ்ஜெ யஃ—க. ஸ. iv, 217.]

துண்டிகேரி — பருத்தி, கொவ்வை. [1, 2: த௨ண்டிகெரீ த௨ கூ௨ாஸீ ஸிம்பி௨காஸ்வீ ஶ—க. ஸ. iv, 255.]

சண்டிலன்—உருத்திரன், நாவிதன். [1, 2: ஶண்டில:, நாவிதெ ... ரு௨ஜெ—க. ஸ. 1215. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அடிக்குறிப்பில் பாடபேதமாகக் காட்டப்பட்ட பாடத்தை ஆசிரியர் கொண்டார்போலும்.]

314. இண்டநங் கிரீடை சுரதம் வாகநம்
பிண்டிகை முழங்காற் றசையுரு ளின்றொனை
பிண்டிதந் திரவியம் பெருக்கப் பட்டது
தண்டுல மரிசி விழாலரி சியுமே.

இண்டநம்—கிரீடை, சுரதம், வாகனம். [1-3: ஹிண்டநம் கீ்ரு௨ா- ரதயொரஞ்ரெந—க. ஸ. iii, 430.]

பிண்டிகை—முழங்காற்றசை, உருளின் துளை. [1: ஜங்காரோஸ்ச பிண்டிகா —வெ. 248, 28. 2: பிண்டிகா—க. கோ. II, viii, 56.]

பிண்டிதம்—திரவியம், பெருக்கப்பட்டது. [1, 2: பிண்டிதம் மாணிதே வமெந—க. ஸ. iii, 272. இப்பொருள்களே கோசங்களைத்தினும், ஸ. அக. யினும் காணப்படுகின்றன. ஆசிரியர்க்கு 'யமெந' என்றொரு பாடம் அகப்பட்டிருக்கவேண்டும்.]

தண்டுலம் — அரிசி, விழாலரிசி. [1, 2: கய தண்டுலா:, விடங்கே யாநஸாமெ ம—க. ஸ. iii, 647. விடங்கம் வாய்விளங்கம்.]

315. திண்ணியம் வீடிட மாண்மையின் மீனும்
திண்ணியன் சுக்கிரன் கனலோன் றிறலினன்
ஒண்ணுத லியலல் நன்னுத லுள்ளாள்
கண்ணுதல் நெற்றிக் கண்ணன் கருதுதல்.

திண்ணியம்—வீடு, இடம், ஆண்மை, நட்சத்திரம். [1-4: ஸ்தாநெநாக-வெஸ்மஸு; மெ—க. ஸ. ii, 359, 360.]

திண்ணியன் — சுக்கிரன், அக்கினிதேவன், திறலினன். [1, 2: யிஷ்ண்யாஸ்ஜௌ மாகெ ம—க. ஸ. ii, 360. 3: பிங். v, 145.]

ஒண்ணுதல்—இயலல், நல் நெற்றியுடையாள். [1, 2: அக.]

கண்ணுதல்—சிவன், கருதுதல். [1: திவா. i, 1. 2: பிங். vii, 18.]

316. கண்ணாளன் கண்மை யுடையோன் கம்மியன்
உண்ணீ டங்கிரீ டந்தலைக் கீடெனும்
மண்ணீடு திண்ணை வேயா மாடமாம்
கண்ணோட்டங் கண்மை காரிய நிர்வாகம்.

கண்ணாளன்—கண்ணோட்ட முடையோன், கம்மியன். [1: கண்-கண்ணோட்டம். பிங். vii, 279. 2: திவா. ii, 41.]

உண்ணீடம்—கிரீடம், தலைக்கீடு. [1, 2: உஷ்ணீஷம் ...; ஶிரோவெஷ்டெ கிரீடெ ம—க. ஸ. iii, 725, 726.]

மண்ணீடு—திண்ணை, வேயாமாடம். [1: திவா. v, 164. 2: சூடா. v, 52.]

கண்ணோட்டம் — தாட்சிணியம், காரிய நிருவாகம். [1: பிங். vii, 278. 2: அக.]

317. ஓணமோர் நாள்யா றென்ப ஏணிலை யுடைமை வீரம் [ணும்
காணங்கொள் ளோர்கண் ணின்மை செக்குப்பொற் காசு பொன்
சேணங்கல் லணைமெத் தைப்பேர் சேணிவிஞ் சையரூ ரேணி
தூணந்தூ ணீரந் தூணும் தூணைதூ ணிருப்புப் பாவை.

ஓணம்—ஓர் நட்சத்திரம், யாறு. [1, 2: பிங். x, 219.]

ஏண்—நிலையுடைமை, வீரம். [1, 2: திவா. xi, 55.]

காணம்—கொள், ஓர் கண்ணின்மை, செக்கு, பொற்காசு, பொன். [1: திவா. iv, 172. 2: காண வநகஷுூக்ஷ் — ெவ. 202, 25. 3: சூடா. xi, ண, 2. 4: திவா. vi, 5. 5: திவா. vi, 1.]

சேணம்—குதிரைக்கலணை, மெத்தை. [1, 2: அச.]

சேணி — விஞ்சையர் ஊர், ஏணி. [1: திவா. v, 4. 2: திவா. vii, 208.]

தூணம்—அம்பறாத்தூணி, தூண். [1: தூண: ... விஶிவாஶ்ரய:—ெவ. 118, 356. 2: ஸ்தூணா —ஸ. அக.]

தூணை—தூண், இருப்புப்பாவை. [1, 2: ஸ்தூணா ஸூர்மீ ஸ்தூணோ—சு. ஸ. ii, 154.]

318. காணலே பெறுத னோக்கல் கருதுத லுணர்தல் செய்தல்
நாணல்நா ணுதல்நா ணற்புல் நாணென்ப கயிறி லச்சை
பேணலே பாது காத்தல் கருதுதல் விரும்ப லும்பேர்
கோணனே சநிகூ னுள்ளோன் கோணிகோ ணிகைபார் பன்றி.

காணல்—பெறுதல், பார்த்தல், கருதுதல், உணர்தல், செய்தல். [1-5: அக.]

நாணல்—நாணுதல், நாணற்புல். [1, 2: அக.]

நாண்—கயிறு, இலச்சை. [1, 2: சூடா. xi, ண, 4.]

பேணல்—பாதுகாத்தல், கருதுதல், விரும்பல். [1: அக. 2: திவா. viii, 124. 3: திவா. viii, 88.]

கோணன்—சனி, கூனன். [1: ஶநி: ... கோண: — ெவ. 19, 69. 2: பிங். v, 237.]

கோணி — கோணிகை, பூமி, பன்றி. [1: ஶோணீ — வெ. 169, 259. 2: க்ஷோணி:— அ. கோ. II, i, 2. 3: வோணிநு— அ. கோ. II, v, 2.]

319. தாணுமா தேவன் குற்றி நிலைபேறு சைலந் தூணும்
வேணுவாள் வில்லு மூங்கில் வேய்ங்குழ லுட்டோ ளைப்பேர்
வீணைகின் னரமின் னென்ப ஆண்மைவீ ரியமாண் டன்மை
சேணென்ப வகலம் நீளம் சேய்மைவிண் ணுயர்ச்சி யாமே.

தாணு—சிவன், குற்றி, நிலைபேறு, மலை, தூண். [1-3: ஸ்தாணு: ஶர்வ ஹரெ வஸ்ராநு, அஸ்த்ரீ த்ருவெ—மே. ண, 32. 4: பிங். iv, 48. 5: பிங். vi, 530.]

வேணு—வாள், வில், மூங்கில், வேய்ங்குழல், உட்டுளை. [1, 2: சூடா. xi, எ, 13. 3: வேணு: — அ. கோ. II, iv, 161. 4: வேணு: —ஸ. அக. 5: பிங். x, 1075.]

வீணை—கின்னரம், மின்னல். [1, 2: வீணா ஸௌதாமிந்யாம் தவிக— அ. ஸ. ii, 152.]

ஆண்மை—வீரியம், ஆண்டன்மை. [1, 2: அக.]

சேண்—அகலம், நீளம், தூரம், ஆகாசம், உயர்ச்சி. [1: பிங். x, 552. 2, 5: திவா. xi, 115. 3: திவா. viii, 28. 4: அக. நி. 109.]

320. கோண முனைமூக் கிருப்புறக்கை குதிரை முடுக்கு மூலையந்த்ர
கோண முபாயம் வாச்சியமங் குசம்யாழ் மீட்டுங் கோல்கொடுவாள்
சாண முரைகல் காற்கஃசு கரவா ளஞ்சா ணைக்கல்லாம் [கம்.
சோணஞ் சிவப்போர் நதம்நெருப்புப் பெரும ரஞ்செந் நிறத்துர

கோணம்—முனை[1], மூக்கு[2], இருப்புறக்கை[3], குதிரை[4], முடுக்கு[5], மூலை[6], யந்திரகோணம்[7], உபாயம்[8], வாச்சியம்[9], அங்குசம்[10], யாழ்மீட்டுங் கோல்[11], கூன்வாள்[12]. [1, 3: கோணவாக்ஷ;...ஶஸ்த்ர லகுடெ—நா. ஸ. i, 67. இருப்புறக்கை இருப்புலக்கை யென்பதன் பிழையானபாட மாதல் வேண்டும். 2, 4, 10, 12: பிங். x, 422. 5: அக. 6: கோண: — ஸ. அக. 7: வழக். 8: 9: கோணோ வாத்யப்ரபேதெ — மே. ண, 8. 11: வீணாதிவாதநோபாயெ கோண:—ஹா. கோ. 178.]

சாணம் — உரைகல், காற்கம்சு, வாள், சாணைக்கல். [1-3: ஶாண: கஷோபலே ஶஸ்த்ரதேஜநே கரபத்ரகே — நா. ர. ii, 123. 4: ஶாண:—ஸ. அக.]

சோணம்—சிவப்பு, ஓர் நதம், நெருப்பு, பெருமரம், செந்நிறக் குதிரை. [1-5: ஶோணோ நதே ரக்தவர்ணே ஶ்யோநாகே(அ)க்நௌ ஹயாந்தரே — க. ஸ. ii, 154. பெருமரம் பெருவாகையென்றுஞ் சொல்லப்படும்.]

321. பூண லணிதல் பூணு நூல் பூணு பரணம் பூண்கட்டாம்
மாண வகனே சிறுபிள்ளை பிரம சாரி மாணாக்கன்
ஆணி யெல்லை யுரையாணி முளையச் சாணி யெழுத்தாணி
காணி யுரிமை யோர்சிற்றெண் கேணி யகழி நீர்க்கயமே.

பூணல்—அணிதல், பூணுநூல். [1: அக. 2: வழக்.]

பூண்—ஆபரணம், பூண்கட்டு. [1: திவா. vii, 79. 2: அக.]

மாணவகன்—சிறுபிள்ளை, பிரமசாரி, மாணாக்கன். [1, 2: மாணவகோ ... பாலே ... படௌ—மே. க, 209. 3: மாணவக:—ஸ. அக.]

ஆணி—எல்லை, உரையாணி, முளை, அச்சாணி, எழுத்தாணி. [1, 3, 4: அணிராணிவதஶ்ரௌ ஸ்யாத் ஸீமாக்ஷாக்ரகீலயோ: — க. ஸ. ii, 130. 2, 5: அக.]

காணி—உரிமை, ஓர் சிற்றெண். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 798.]

கேணி—அகழி, நீர்க்கயம். [1: பிங். iv, 180. 2: வழக்.]

322. வாணி நடம்பா மகள்மேகம் வாக்கு விலைநெய் யுந்தொழிற்பேர்
வேணி தேவ தாளிநதி நீரின் வேக மயிர்ப்பின்னல்
ஆணை மெய்ம்மை தடையேவல் சபதம் வென்றி யடையாளம்
கோணை நாசி யழிவின்மை கொடுமை தேர்க்கூம் பெணநாற்பேர்.

வாணி-கூத்து, சரசுவதி, மேகம், வாக்கு, விலை, நெய்யுந்தொழில். [1: நா. தீ. நி. 722. 2, 3, 5, 6: வாணிர்வ்யூதௌ; ஸ்யூதௌ மூல்யே ஸரஸ்வத்யாம்—க. ஸ. ii, 151, 152. 4: வாணீ—ஸ. அக.]

வேணி—தேவதாளி, நதி, நீரின் வேகம், மயிர்ப்பின்னல். [1, 2, 4: வேணீ கேஶஸம்பந்தே; நத்யந்தரே தேவதாடே— மே. ண, 28, 29. 3: வேணி: ப்ரவாஹே—நா. ர. ii, 126.]

ஆணை — மெய்ம்மை, தடை, ஏவல், சபதம், வென்றி, அடையாளம். [1, 3-6: திவா. xi, 242. 2: பிங். x, 100.]

கோணை—நாசி, அழிவின்மை, கொடுமை, தேர்க்கூம்பு. [1, 4: கோணா து நாஸிகா ஶ்ருங்கயோரபி—நா. ர. ii, 127. 2: திவா. viii, 222. 3: அக. நி. 83.]

323. யாணரெனல் புதுமையெழில் வளமைநன் மையுமாம்
ஏணிபழு வுடைக்கருவி யெல்லைபெண்மா னென்ப
வாணனறு மீனோர்வேந் தோரசுரன் வாழ்வோன்
வாணிகியா டுபவள்மதித் தவள்தூதி சமர்த்தி
தூணிநீ லிப்புதல்நாற் குறுணியம்புக் கூடாந்
தோணிகடை நாளோடஞ் சேறுகணை ஞாயில்
பாணிமுத்தி னீர்கருப்பஞ் சாற்றுக்கள் கீதப்
பாட்டுநெடும் போதுசெப்புக் கைத்தலமென் றறுபேர்.

யாணர்—புதுமை, அழகு, வளமை, நன்மை. [1, 2, 4: பிங். x, 973. 3: உரி. நி. xi, 29.]

ஏணி—பழுவுடைக்கருவி, எல்லை, பெண்மான். [1, 3: சூடா. xi, ௭, 4. 2: திவா. xi, 54. 3: ஹரிணீ—ஸ. அக.]

வாணன்—கார்த்திகை நட்சத்திரம், ஓர் அரசன், ஓர் அசுரன், வாழ்வோன். [1: திவா. i, 79. 2: அக. 3: பாண:...; பலிஸுதேऽஸுரே—அ. ஸ. ii, 147, 148. 4: அக.]

வாணிகி—ஆடுபவள், மதங்கொண்டவள், தூதி, சமர்த்தி. [1,2,4: ஸ்வைரிணீ து நர்தக்யாம் மத்தவித்யோரபி—அ. ஸ. iii, 405. 3: அக.]

தூணி — நீலிப்புதல், நாற்குறுணி, அம்புக்கூடு. [1, 3: தூணீ நீலியா:—அ. ஸ. ii, 142. 2: நா. தீ. நி. 803.]

தோணி—இரேவதி நட்சத்திரம், ஓடம், சேறு, அம்பு, ஞாயில். [1, 2, 4, 5: பிங். x, 664. 3: சூடா. xi, ௭, 4.]

பாணி—முத்தின் நீர், கருப்பஞ்சாற்றுக்கள், கீதப்பாட்டு, நெடும் போது, செப்பு, கைத்தலம். [1: பிங். த்திலும் அக. யிலும், 'நீர்' என்னும் பொருள் உளது. முத்து மாணிக்க முதலியவற்றின் நீரைப்பற்றிச் சொல்

வதுண்டாயினும் அதற்குப் பாணியென்னும் வழக்கு எங்குள்ளதென்று தெரியவில்லை. 2: ஶாணிதஃ — ஸ. அக. 3, 4: திவா. xi, 333. 5: உரி. நி. xi, 11. 'சொல்.' 6: வாணீ:—ஸ. அக. பிங். x, 782.]

324. பாணங் கைகருங் குறிஞ்சி பகழி
வாணி கன்றுலா ராசி வைச்சியன்
சோணிதஞ் செந்நீர் சிவந்த துஞ்சொலும்
பாணிசைப் பாட்டோர் சாதி பகர்ப.

பாணம்—கை, கருங் குறிஞ்சி, அம்பு. [1: வாண: —ஸ. அக. 2, 3: பிங். x, 781.]

வாணிகன்—துலாராசி, வைசியன். [1: திவா. i, 71. 2: வாணிஜ: —ஸ. அக.]

சோணிதம்—இரத்தம், சிவந்தது. [1: ஶோணிதஃ—சூ. கொ. II, vi, 64. 2: ஶோணிதஃ—ஸ. அக.]

பாண்—இசைப்பாட்டு, ஓர் சாதி. [1: திவா. x, 133. 2: அக.]

325. காண்டலே தெரித னோக்கல் நியமித்தல் நினைத்தல் காட்டும்
தோண்டலே யகழ்தல் மொள்ளல் நோண்டல்கிள் ளுதல்தோண்டற்பேர்
மாண்டார்மாட் சியரி றந்தார் மாண்புமாட் சிமையெ ழிற்பேர்
தாண்டவ மோர்புற் கூத்துப் புருடநாட் டியமுஞ் சாற்றும்.

காண்டல்—தெரிதல், நோக்கல், நியமித்தல், நினைத்தல். [1, 3, 4: அக. 2: சூடா. ix, 8.]

தோண்டல்—அகழ்தல், மொள்ளல். [1, 2: அக.]

நோண்டல்—கிள்ளுதல், தோண்டல். [1, 2: அக.]

மாண்டார்—மாட்சிமைப்பட்டவர், இறந்தார். [1, 2: அக.]

மாண்பு—மாட்சிமை, அழகு. [1, 2: அக.]

தாண்டவம்-ஓர் புல், கூத்து, புருடன் கூத்து. [1, 3: தாண்டவோ- த்ருணாந்தரே; [illegible] — மே. வ, 36, 37. 2: தாண்டவஃ—சூ. கொ. I, vii, 10.]

326. ஈண்டல் நெருங்க லெய்துதலாம் வேண்டல் இரத்தல் விரும்புதற்பேர்
கோண்டனெனல்பா மரசர்தன் பெருத்த கொப்பூழுடையோனும்
ஆண்டு வருட மவ்விடப்பே ரீண்டு விரைவோ டிவ்விடமாம்
யாண்டெவ் விடத்தோ டாண்டும்பேர் கோண்டை யிலந்தை கமு
கென்ப.

ஈண்டல்—நெருங்கல், எய்துதல். [1, 2: அக.]

வேண்டல் — இரத்தல், விரும்புதல். [1: சூடா. ix, 11. 2: சூடா. viii, 76.]

கோண்டன் — இழிபிறப்பினன், பெருங்கொப்பூழன். [1, 2: கௌண்ட: ஸங்கரஜாதிகே; பாமரஜாதௌ—நா. வ. ii, 114, 115.]

ஆண்டு—வருடம், அவ்விடம். [1: பிங். ii, 213. 2: திவா. v, 236.]

ஈண்டு—விரைவு, இவ்விடம். [1: திவா. ix, 41. 2: திவா. v, 237.]

யாண்டு—எவ்விடம், ஆண்டு. [1: சூடா. v, 67. 2: சாசனவழக்கு.]

கோண்டை—இலந்தை, கமுகு. [1, 2: கோண்டா பதரபூகயோ:—நா. வ. ii, 87.]

327. காண்டமரப் பணைநெல்லின் றாள்குதிரை மேன்மை
கணைவில்லே காந்தமரக் கணுநாளம் நூலின்
காண்டமவ சரம்வருக்க மூன்றுகோ லதமங்
கவ்வியம்பா நீயம்வலி முடிவீரோன் பான்பேர்
பாண்டம்நதிப் பரப்பினடுச் செட்டின்முதற் பணம்பூண்
பரியினணி நாடிபாத் திரமேளப் பத்தல்
பாண்டிலே மூங்கில்வட்டந் தகழிகட்டி லெருது
பரிபூண்ட வாகனங்கைத் தாளம்நா டெண்பேர்.

காண்டம்—மரப்பணை[1], நெல்லின்தாள்[2], குதிரை[3], மேன்மை[4], அம்பு[5], வில்[6], ஏகாந்தம்[7], மரக்கணு[8], நாளம்[9], நூலின் காண்டம்[10], அவசரம்[11], வருக்கம்[12], ஊன்றுகோல்[13], அதமம்[14], கவ்வியம்[15], நீர்[16], வலி[17], முடிவு[18]. [1, 2: காண்ட: ஸ்தம்பே தருஸ்கந்தே — ஹே. ய, 2. 3, 7, 8, 12: ஸ்ருதி ... ரஹோ வாஜி...வர்க்கே, ...காண்டோऽஸ்த்ரீ — நா. ர. ii, 110. 4, 9, 14, 16, 17: காண்டோ நாலேऽதமே ..., ஸஹ:ஸ்தம்பாம்புவர்ஷ — நா. வ. ii, 109. 5, 11, 13: காண்டோऽஸ்த்ரீ தண்டபாண...அவஸர...—ஹே. கோ. 192. 6: 10: காண்ட:—ஸ. அக. 15: 18: சூடா. xi, ண, 19.]

பாண்டம்—நதிப்பரப்பின் நடு[1], வியாபார முதற்பணம்[2], ஆபரணம்[3], குதிரையணி[4], நாடி[5], பாத்திரம்[6], மேளப்பத்தல்[7]. [1-4, 6: பா⁴ண்ட³ம் மூலவணிக்³வித்தே துரங்கா³ணாம் ச பூ⁴ஷணே, நதீ³கூலோப⁴யோர்மத்⁴யே ப⁴ஷணே பா⁴ஜநே(அ)பி ச—ஸ. வ. ii, 123. 5: 7: பா⁴ண்ட³ம் து வாத்³யே—நா. ர. ii, 103.]

பாண்டில் — மூங்கில்[1], வட்டம்[2], தகழி[3], கட்டில்[4], எருது[5], குதிரைபூண்ட வாகனம்[6], கைத்தாளம்[7], நாடு[8]. [1: சூடா. xi, ண, 19. 2-7: பிங். x, 783. 8: அக.]

328. தூண்ட லேவுதல் செலுத்தல் சுட்டுதல்
காண்டிவ மருச்சு னன்வில் விற்பொது
பாண்டு வெண்மையோர் நோயோர் பார்த்திவன்
பாண்டு ரம்புகர் நிறங்க டாரையே.

தூண்டல்—ஏவுதல், செலுத்தல், சுட்டுதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 59. 3: வழக். 'தூண்டிக் காட்டுதல்.']

காண்டிவம் — அருச்சுனன்வில், விற்பொது. [1, 2: காண்டீ³வ-காண்டி³வௌ பார்த²சாபே சாபஸாமாந்யே(அ)பி ச—ஸ. வ. iii, 693.]

பாண்டு—வெண்மை, ஓர் நோய், ஓர் அரசன். [1-3: பாண்டு³-ர்வேதே ரோக³பே⁴தே³ ந்ருபே—நா. ர. ii, 104.]

பாண்டுரம்—புகர்நிறம், கடாரை. [1, 2: பாண்டு³ர: ஸ்ரீதா³ம-வகேஷ வர்ணே—ஜெ. ர, 182.]

329. உதகநீர் மழைத்து ளிப்பேர் உதவியே கொடைச காயம்
கதகமேற் கட்டி தேற்று கதம்நோய்சென் றதுகோ பப்பேர்
சதகோடி யிடிவச் ராயு தத்தொடு நூறு கோடி
சிதடனே குருடன் மூடன் சிதடிபே தையள்சிள் வீடே.

உதகம்—நீர், மழைத்துளி. [1: உதகஂ—க. கொ. I, x, 4. 2. அக.]

உதவி—கொடை, சகாயம். [1: திவா. ix, 81. 2: நா. தீ. நி. 624.]

கதகம்—மேற்கட்டி, தேற்று. [1: கதகஃ — ஸ. அக. 2: கத-கொ ஊராவணஸவணஸா:—வெ. 48, 83.]

கதம்—நோய், சென்றது, கோபம். [1: மத: — க. கொ. II, vi, 51. 2: மதஂ—ஸ. அக. 3: திவா. viii, 102.]

சதகோடி—இடி, வச்சிராயுதம், நூறு கோடி. [1: அக. 2: ஶத-கொடி:—க. கொ. I, i, 50. 3: ஶதகொடி:—ஸ. அக.]

சிதடன்—குருடன், மூடன். [1: பிங். x, 487. 2: திவா. ii, 77.]

சிதடி—பேதையள், சிள்வீடு. [1: அக. 2: திவா. iii, 184.]

330. விததம்பொய்ச் சொல்வித் தாரம் விதரணங் கொடைச மர்த்தாம்
குதமலத் துவாரம் யானை மேல்விரிப் பொடுகு சப்புல்
சிதம்வெண் மைமெலிவு கூர்மை முகித்தல்கட் டுதல்சாந் திப்பேர்
இதரமுந் தியங்கீழ் மைப்பே ரிதரன்பா மரன்மற் றோனே.

விததம்—பொய்ச்சொல், வித்தாரம். [1: விதயஂ தூநுதஂ வவ:—க. கொ. I, vi, 21. 2: விததஂ—ஸ. அக.]

விதரணம் — கொடை, சமர்த்து. [1: விதரணஂ — க. கா II, vii, 29. 2:]

குதம்—மலத்துவாரம், யானைமேல் விரிப்பு, தருப்பை. [1: மாலஂ — க. கொ. II, vi, 73. 2, 3: கய கூய: ஸஂராஜாஸுரணஜூயொ: —க. ஸ. ii, 210.]

சிதம்—வெண்மை, மெலிவு, கூர்மை, முகித்தல், கட்டுதல், சாந்தி. [1, 4, 5: ஸிதஸ்த்வஸிதே ஬ஸ்ஜ வர்ண — ஸ. ஸ. ii, 203. 2, 3, 6: க்ஷீணே ஸாதம் ஸிதம் ஜாதம் ஸமாஸே ச நிஸிதே க்ருஶே—நா. ர. ii, 181.]

இதரம்—அன்னியம், கீழ்மை. [1: ஐதர: — ஸ. கோ. III, i, 82. 2: ஐதர:—வெ. 202, 43.]

இதரன்—பாமரன், மற்றோன். [1, 2: ஐதர: பாமரேரம்ஸ்ந்ருஷ்டிசு —ஸ. ஸ. iii, 516. பாமரன்—?]

331. உதரம்போர் வயிறு மாகு முதிரங்குங் குமமி ரத்தம்
சிதருறி பொடிபூந் தாது திவலைசே லைத்து ணிப்பேர்
புதர்புதல் போத முள்ளோர் புதனோர்கோ ளறிஞன் றேவன்
மதர்வென்ப வலிக ளிப்பா மதன்வலி யழகு காமன்.

உதரம்—போர், வயிறு. [1, 2: உதரம் ஸ்ந்தூரணயோ:— ஸ. ஸ. iii, 517.]

உதிரம்—குங்குமம், இரத்தம். [1, 2: ருதிரம் ஸங்ஸ்ருணே ரக்தே—ஸ. ஸ. iii, 591.]

சிதர்—உறி, பொடி, பூந்தாது, திவலை, சேலைத்துணி. [1: சூடா. xi, த, 27. 2: பிங். iv, 168. 3. பிங். ix, 160. 4, 5: பிங். x, 489.]

புதர்—புதல், போதமுள்ளோர். [1: அக. 2: ஸ்ஸய:—ஸ. அக.]

புதன்—ஓர் கோள், அறிஞன், தேவன். [1, 2: ஸ்ஸய: ஸௌமேஸ்ரு கவௌ—ஸ. ஸ. ii, 239. 3: ஸ்ஸய:—ஸ. அக.]

மதர்வு—வலி, களிப்பு. [1: சூடா. xi, த, 27. 2: திவா. xi, 181.]

மதன்—வலி, அழகு, காமன். [1-3: பிங். x, 891.]

332. சிதலைநோய் துணிசெல் லென்ப சிதுரனே வைரி தூர்த்தன்
பதலையே வெற்புக் குன்று பரந்தவாய்ப் பறைதா ழிப்பேர்
மதலையே பிள்ளை கொன்றை மரக்கலங் கொடுங்கை தூணும்
செங் கிடைவன் மீனு முதலிட முதன்மை யாதி.

சிதலை—நோய், துணி, கறையான். [1-3: பிங். x, 490.]

சிதுரன்—பகைவன், தூர்த்தன். [1, 2: ஷிஜ்ரு: ... ஶத்ரு வெரிணி — மே. ர, 156.]

பதலை—மலை, குன்று, பாந்தவாய்ப் பறை, தாழி. [1: பிங். x, 743. 2: அக. 3, 4: திவா. xi, 156.]

மதலை—பிள்ளை, கொன்றை, மரக்கலம், கொடுங்கை, தூண். [1, 3-5: திவா. xi, 182. 2: பிங். x, 890.]

முதலை—செங்கெட்டி, முதலை. [1, 2: பிங். x, 942.]

முதல் — இடம், முதன்மை, ஆதி. [1: பிங். iv, 272. 2: வழக். 3: பிங். vii, 489.]

333. நுதலென்ப புருவம் நெற்றி நுதிமுனை தோத்தி ரப்பேர்
முதல்வன்முன் னவன்மூத் தோனு முதல்வியே தலைவி தேவி
கதவமே கதவு காப்பாங் கதுவல்பற் றிடலி ழுத்தல்
புதவுகோ புரவா யிற்குட் சிறுவழி கதவோர் புல்லே.

நுதல்—புருவம், நெற்றி. [1, 2: பிங். x, 706.]

நுதி—முனை, தோத்திரம். [1: பிங். vi, 497. 2: ஸ்தோத்ரம் ஸ்துதிர்நுதி:—அ. கோ. I, vi, 11.]

முதல்வன்—முன்னவன், மூத்தோன். [1: அக. 2:]

முதல்வி—தலைவி, தேவி. [1, 2: அக.]

கதவம்—கதவு, காப்பு. [1, 2: சூடா. xi, த, 18.]

கதுவல்—பற்றுதல், இழுத்தல். [1, 2: அக.]

புதவு—கோபுர வாயிற்குட் சிறுவழி, கதவு, ஓர் புல். [1: திவா. v, 201. 2, 3: பிங். x, 824.]

334. கதிதெசை யுபாயம் புத்தி கமநமார்க் கம்பெ ரும்புண்
சிதிவெண்மை கருமை யோனி பிணஞ்சுடு கட்டை பூர்ச்சம்
ததியிர் சாம்ப ராணி தருணம்வா சமுமா மென்ப
பதிசிவ னதிபன் காந்தன் றலம்வீடூர் பாதை மூத்தோன்.

கதி—தசை, உபாயம், புத்தி, கமனம், மார்க்கம், பெரும்புண். [1-6: கதிர்வர்த்மநி ஜ்ஞாநே யாத்ராப்யுபாயயோ: — அ. ஸ. ii, 163.]

சிதி—வெண்மை, கருமை, யோனி, பிணஞ்சுடு கட்டை, பூர்ச்சம். [1, 2, 5: ஶிதிர்பூர்ஜே ஸிதேஸிதே—அ. ஸ. ii, 198. 3: வழக். 4: சிதி: — அ. கோ. II, viii, 117. ‘ஶவதாஹாயாரசிதம்’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

ர், சாம்பராணி, தருணம், வாசம். [1: ஊயி — வெ. 134, 277. 2: ஊயி—ஸ. அக. 3: அக. 4:]

பதி—சிவன்[1], அதிபன்[2], கணவன்[3], இடம்[4], வீடு[5], ஊர்[6], பாதை[7], மூத்தோன்[8]. [1: அக. நி. 161. 2: சூடா. ii, 10. 3: பிங். v, 191. 4: பிங். iv, 272. 5: திவா. v, 149. 6: திவா. v, 92. 7: வழிரு—ஸ. அக. 8: சூடா. ii, 9.]

335. பொதிமன்றங் கரிகா டோலைக் குடைபொதிச் சுமையு மொக்கும்
மதிபுத்தி யிச்சை சந்த்ரன் முன்னிலை யசைச்சொன் மாதம்
பதிகமோர் பொருண்மேற் பத்துச் செயுட்பாடல் பாயி ரப்பேர்
சிதிரமே கயிறு கைவாள் மழுப்படை சேர்ந்தார்க் கொல்லி.

பொதி—சபை, கரிகாடு, ஓலைக்குடை, பொதிச்சுமை. [1: சூடா. v, 49. 2: திவா. iv, 88. 3: திவா. vii, 224. 4: அக. நி. 183.]

மதி—புத்தி, இச்சை, சந்திரன், முன்னிலையசைச்சொல், மாதம். [1, 2: உதிஙுஷீவயொ:—ஸ. வ. ii, 183. 3-5: பிங். x, 892.]

பதிகம்—ஓர் பொருள்மேற் பத்துச்செய்யுட்பாடல், பாயிரம். [1: அக. 2: திவா. x, 97.]

சிதிரம்—கயிறு, கைவாள், மழுப்படை, நெருப்பு. [1-4: ஊிஷிரொ- ஃரௌ வாஸுயெ; ஊாவாஜெ வு ஙஜௌ வு—ஸ. வ. iii, 548, 549.]

336. எதிர்நேர்முன் பிறிதொப் பென்ப எதிர்தல்முற் படல்கிட் டற்பேர்
வெதிரென்ப செவிடு மூங்கில் விதுளம்நீர் வஞ்சி வஞ்சி
முதிர்தல்முற் றிடல்மூப் பாதல் முதுமைமூ துரைமூப் பென்ப
விதுவென்ப யானைக் கொம்பி னடுச்சந்த்ரன் மேக வண்ணன்.

எதிர்—நேர், முன், பிறிது, ஒப்பு. [1-4: அக.]

எதிர்தல்—முற்படல், கிட்டல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 47.]

வெதிர்—செவிடு, மூங்கில். [1, 2: பிங். x, 1064. 1: வயிரா:— ஸ. கொ. II, vi, 48.]

விதுளம்—நீர்வஞ்சி, வஞ்சி. [1, 2: விஊலை:—ஸ. கொ. II, iv, 30.]

முதிர்தல்—முற்றிடல், மூப்பாதல். [1, 2: அக.]

முதுமை—பழமொழி, மூப்பு. [1, 2: அக.]

விது — யானைக் கொம்பின் நடு, சந்திரன், திருமால். [1: :— க. கொ. II, viii, 37. 2, 3: விധுர்விஷ்ணுஶ்சந்த்ரே — க. வ. ii, 246.]

337. விதுக்ககங் கீழா நெல்லி மயிற்றுத்தங் கொத்த மல்லி
பதுமகங் கயமு கத்தின் புகர்ப்பொறி பதும காட்டம்
பதுமலாஞ் சனன்கு பேரன் புவனேசன் பிரமன் பாநு
பதுமலாஞ் சனைசீ தேவி தாரகை பனுவ லாட்டி.

விதுந்நகம் — கீழாநெல்லி, மயிற்றுத்தம், கொத்தமல்லி. [1: விதுந்நக:— க. கொ. II, iv, 126. 2: விதுந்நகஃ— க. கொ. II, ix, 101. 3: விதுந்நகஃ— க. கொ. II, ix, 37.]

பதுமகம்—யானைமுகத்தின் புகர்ப்பொறி, பதுமகாட்டம். [1, 2: பத்மகம் ஸ்யாத் பத்மகாஷ்டே பிந்துஜாலகயோரபி—மே. க, 113.]

பதுமலாஞ்சனன் — குபேரன், சிவன், பிரமன், சூரியன். [1-4: பத்மலாஞ்ச்சனோ யக்ஷேஶே வேதஸே ரவிவேதஸோ: — க. வ. v, 28. 'வேதஸ: ஶம்போ:' என்பது உரை.]

பதுமலாஞ்சனை — இலக்குமி, தாரை, சரசுவதி. [1-3: பத்மலாஞ்ச்சனா தாராயாம் ஸரஸ்வத்யாம் ஶ்ரியாமபி—க. வ. v, 29.]

338. பதுமினி முதற்சா திப்பெண் பங்கயக் கொடியவ் வோடை
விதுரனோ ரரசன் றீரன் விற்பந்நன் பிரிந்தோ னென்ப
இதைமரக் கலப்பாய் காரா மணிபுதுக் கொல்லை யென்றும் [பும்.
சிதையேவெண் ணிறத்தாள் வெண்சற் கரையீம விறகுஞ் செப்

பதுமினி—முதற்சாதிப்பெண், தாமரைக்கொடி, தாமரையோடை. [1-3: பத்மினீ யோஷிதந்தரே, கஜ்ஜைர்ஜினஸ்ஸரஸ்ஸ்யாம் ச — க. வ. iii, 382.]

விதுரன்—ஓர் அரசன், தீரன், விற்பன்னன், பிரிந்தோன். [1-3: விதுரோ நாகரோ தீரோ ஶ்ருதராஷ்டானுஜேऽபி ச—க. வ. iii, 596. 4. வியுக்த:—ஸ. அக.]

இதை—மரக்கலப்பாய், காராமணி, புதுக்கொல்லை. [1: திவா. vii, 216. 2: திவா. iv, 167. 3: திவா. v, 209.]

சிதை—வெண்ணிறத்தினள், வெண்சர்க்கரை, ஈமவிறகு. [1, 2: ஸிதா—ஸ. அக. 3: சிதா—க. கொ. II, viii, 117.]

339. விதர்க்கஞ்சந் தேக மூகம் எதிர்த்தல்நே ருறல்முன் னிற்றல்
அதிட்டானம் நகர்ப்ர பாவம் தேர்க்கால்மோ கரித்த லாகும்
குதித்தல்துள் ளுதல்க டத்தல் பதித்தல்தாழ்த் துதல ழுத்தல்
பொதிர்ப்பென்ப நடுக்க மச்சம் விதிர்ப்புமப் பெயர்பொ ருந்தும்.

விதர்க்கம்—சந்தேகம், ஊகம். [1, 2: वितर्कः संशयोहयोः—अ. स. iii, 89.]

எதிர்த்தல்—நேருறல், முன்நிற்றல். [1, 2: அக.]

அதிட்டானம்—நகர், பிரபாவம், தேர்க்கால், மோகரித்தல். [1-4: अधिष्ठानं चक्रपुरप्रभावाध्यासनेष्वपि—अ. को. III, iii, 125. 'अध्यासनमारोहणं अधिष्ठानम्' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

குதித்தல்—துள்ளுதல், கடத்தல். [1: நா. தி. நி. 744. 2: திவா. x, 36.]

பதித்தல்—தாழ்த்துதல், அழுத்தல். [1: அக. 2: நா. தி. நி. 721.]

பொதிர்ப்பு-நடுக்கம், அச்சம். [1: திவா. ix, 80. 2: திவா. viii, 168.]

விதிர்ப்பு-நடுக்கம், அச்சம். [1: திவா. ix, 80. 2: திவா. viii, 168.]

340. கதம்பகங் கடுகு கூட்டங் கதித்தல்மிக் குறலெ ழுச்சி
கதம்பந்தேன் கடம்பு கூட்டங் கடுகுவா சனையின் வற்கம்
ஒதுங்கலே பதுங்கல் செல்லல் ஒதுக்கமே நடையொ ளிப்பாம்
ததும்பல்மல் குதல்த ளம்பல் சதுக்கம்நாற் சந்தி நாற்கோண்.

கதம்பகம்—கடுகு, கூட்டம். [1: कदम्बकः — अ. को. II, ix, 17. 2: कदम्बकौ—अ. को. II, v, 40.]

கதித்தல்—மிக்குறல், எழுச்சி. [1: அக. 2: பிங். vii, 429.]

கதம்பம்—தேன், கடம்பு, கூட்டம், கடுகு, வாசனைவர்க்கம். [1: 2-4: कदम्बः सर्षपे नीपे कदम्बं निकुरम्बके — अ. स. iii, 439. 5:]

ஒதுங்கல்—பதுங்கல், செல்லல். [1: நா. தி. நி. 719. 2: பிங். vii, 43.]

ஒதுக்கம்—நடை, ஒளிப்பு. [1, 2: சூடா. xi, த, 22.]

ததும்பல்—நிறைதல், தளம்பல். [1: பிங். vii, 470. 2: அக.]

சதுக்கம் — நாற்சந்தி, சதுரம். [1: பிங். iv, 197. 2: அக. 1, 2: வ_த-ஷ்க:—ஸ. அக.]

341. சுதனென்ப மகனி ராசன் சுதாமநம் வெற்பு மேகம்
மிதவையே சோறு தெப்பம் விதாதாமந் மதனெண் கண்ணன்
பிதிர்நொடி திவலை தூளாம் பிதாமகன் பிரமன் பாட்டன்
சதுமுகன் சினன்வி ரிஞ்சன் சதாபல மத்தி தென்னை.

சுதன்—மகன், இராசன். [1, 2: ஸுத: ஸுதெ நூவெ—க. ஸ. ii, 205.]

சுதாமநம்—மலை, மேகம். [1, 2: ஸுதாமா ஸுவெ ஜெலெ—க. ஸ. iii, 427.]

மிதவை—சோறு, தெப்பம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 3.]

விதாதா—மன்மதன், பிரமன். [1, 2: விதாதா ஊநஷிணெ காமெ—க. ஸ. iii, 294.]

பிதிர்—நொடி, திவலை, தூள். [1, 2: பிங். x, 805. 3: திவா. vi, 71.]

பிதாமகன் — பிரமன், பாட்டன். [1, 2: பிதாமஹ: ஸுஹூயா-நௌ ஜநகெ ஜநகஸ்ய ஸ—க. ஸ. iv, 342.]

சதுமுகன்—அருகன், பிரமன். [1: சூடா. i, 5. 2: அக.]

சதாபலம் — அத்தி, தென்னை. [1, 2: ஸதாபல உடும்பெ, நாரிகெலெ—க. ஸ. iv, 300.]

342. அதமத்தி மரங்கீழ் கேடாம் ஆதமே விருப்பம் நேயம்
துதமுத றுகைய லைப்புத் தோதகந் துயரு றுக்கோல்
வதிசேற்று நிலம்வ ழிப்பேர் வாதுவஞ் சினந்த ருக்கம்
பதிதல்தா முதல மூந்தல் பாதையே வழிநா வாயாம்.

அதம்—அத்திமரம், கீழ், கேடு. [1: சூடா. iv, 18. 2: சூடா. xi, 28. கயஸ். 3: ஹத:—ஸ. அக.]

ஆதம்—விருப்பம், நேயம். [1, 2: அக.]

துதம்—உதறுகை, அலைப்பு. [1, 2: யுத:— ஸ. அக.]

தோதகம்—துயர், தாற்றுக்கோல். [1, 2: தொதநம் வ்யஸநெ தொதெத்ரு—க. ஸ. iii, 373.]

வதி—சேற்றுநிலம், வழி. [1: அக. 2: திவா. v, 219.]

வாது—சபதம், தருக்கம். [1, 2: அக.]

பதிதல்—தாழ்தல், அழுந்தல். [1, 2: அக.]

பாதை—வழி, மரக்கலம். [1: சூடா. v, 62. 2: திவா. vii, 215.]

343. பிதாமகேச் சுரன்மு னீந்த்ரன் பெற்றவன் பிரம னற்பேர்
பதாதிபோர் மார்க்கங் காலாள் பதாரங்காற் குறடு காற்றாள்
வதாநியன் மிகக்கொ டுப்போன் வாக்கில்வல் லவனு மாகும்
விதாரணம் பிளத்தல் கொல்லல் விதாரம்வெஞ் சமங்கி ழித்தல்.

பிதா — சிவன், அருகன், தந்தை, பிரமன். [1, 3, 4: பிங். x, 804. விதா. 2: சூடா. i, 4.]

பதாதி—போர், மார்க்கம், காலாள். [1, 2: வஉாஜிரூாரூயவஉ-யொ:—நா. ர. iii, 86. 3: வஉாஜி:—ஸ. கொ. II, viii, 66.]

பதாரம்—காற்குறடு, காற்றாள். [1, 2: வஉார: வாஉய-ஞிஷ, வாஉாவிநூ—ஸ. வ. iii, 567.]

வதாநியன் — மிகக்கொடுப்போன், வாக்கில் வல்லவன். [1, 2: வஉாநெ்ா உாதூவாஹூெநா:—ஶா. கொ. 668.]

விதாரணம்—பிளத்தல், கொல்லல். [1: விஉாரணஂ ஹெஉநெ—ஸ. வ. iv, 89. 2: விஉாரண—ஸ. அக.]

விதாரம்—போர், கிழித்தல். [1, 2: விஉாரொ யவயி உாரணெ—ஸ. வ. iii, 597.]

344. மதாரங்கத் தூரி யானை யானைமை துனம்வ ராகம்
உதாரனன் மனத்தோன் வள்ளல் பிரசித்தன் பெரியோ னும்பேர்
மதூலகம் நாக ணந்தி மாமலை யிருப்பை யென்ப
விதேயன்சாத் திராவ தாநி விநயவா னேவல் கேட்போன்.

மதாரம்—கத்தூரி, யானை, யானைமைதுனம், பன்றி. [1: ஊஉார:—ஸ. அக. 'ஒரு வாசனைத்திரவியம்'. 2: ஊஉாரொ ஹவஸ்தி ... — ஜெ. ர, 197. 3: 4: ஊஉார:—ஸ. அக.]

உதாரன்—நல்ல மனத்தோன், வள்ளல், பிரசித்தன், பெரியோன். [1, 2, 4: உஉாரொ உாதூஊஹெதாரூக்ஷிணெ — ஜெ. ர, 117. 3: உஉா-ரொ ... வஹ்ாதெ—நா. ர. iii, 388.]

மதூலகம்—நாகணந்தி, மாமரம், மலையிருப்பை. [1: 2: மதூலக: — ஸ. அக. 3: ... மதூலகா: —வை. 48, 87.]

விதேயன்—சாத்திராவதானி, வினயவான், ஏவல் கேட்போன். [1: 2, 3: விதேயோ விநயக்ராஹீ வசநேஸ்தித:—அ. கோ. III, i, 24.]

345. கதநம் பொரல்கொல் லுதல்பேசல் கதிர மம்பு கருங்காலி
நிதந மரணங் குலங்கேடாம் நிதுவ னம்மை துனம்நடுக்கம்
மதநங் கடைத லெழில்வசந்த மெழுகு மத்தை மருட்காரை
சதபத் திரமே மயூரமரங் கொத்தி சரோச மிராசகிளி.

கதநம் — பொருதல், கொல்லுதல், பேசல். [1, 2: கதநம் — ஸ. அக. 3: கதநம்—ஸ. அக.]

கதிரம் — அம்பு, கருங்காலி. [1: பிங். vi, 438. 2: கதிர: — அ. கோ. II, iv, 49.]

நிதநம் — மரணம், குலம், கேடு. [1: நிதநம் — ஸ. அக. 2, 3: நிதநம் குலநாசயோ:—அ. ஸ. iii, 378.]

நிதுவநம்—மைதுனம், நடுக்கம். [1, 2: நிதுவநம் ரதே கம்பே —அ. ஸ. iv, 177.]

மதநம்—கடைதல், அழகு, வசந்தம், மெழுகு, ஊமத்தை, மருட்காரை. [1: மதநம்—ஸ. அக. 2: 3-6: மதந: ... வஸந்தத்ருமபேதயோ: ஸிக்தகே—மே. ந. 103.]

சதபத்திரம்—மயில், மரங்கொத்தி, தாமரை, இராசகிளி. [1-4: சதபத்ரோ மயூரே ச ராஜகீரமயூரயோ:; சதபத்ரம் து ராஜீவே—அ. ஸ. iv, 282, 283.]

346. குதப னருக்க னக்கினிமேற் குலன்சோ தரிபுத் திரன்விருந்தோன்
அதமங் கீழா னதுநிந்தை யதரங் கீழ்கீ ழுதடகம்
வதரம் பருத்தி பருத்திக்கா யெனும்போ டிலந்தைக் காய்மன்னும்
அதரே வழிநுண் மணல்புழுதி கதம்வு பெருமை விசையதிகம்.

குதபன்—சூரியன், அக்கினி, மேற்குலன், சகோதரி புத்திரன், விருந்தினன். [1-5: குதப: ...; வைஶ்வாநரே த்விஜந்மநி த்விஜந்ம- ...யௌ ..., ஹாதிதேயே—அ. ஸ. iii, 434, 435.]

அதமம்—கீழானது, நிந்தை. [1, 2: [illegible]:—[illegible]. iii, 453.]

அதரம்—கீழ், கீழுதடு, ஈனம். [1-3: [illegible]—[illegible], 105.]

வதரம்—பருத்தி, பருத்திக்காய், பருத்திக்கா யெலும்பு, இலந்தைக்காய். [1-4: [illegible]—[illegible]. iii, 577.]

அதர்—வழி, நுண்மணல், புழுதி. [1-3: சூடா. xi, த, 27.]

கதழ்வு — பெருமை, விசை, அதிகம். [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. ix, 40. 3: திவா. viii, 26.]

347. இதழே டுதடு பூவின்மட லெதிரி பகைஞன் முன்னிற்போன்
நிதிப ணம்பொன் சங்கபது மாதி நிறைவு மணிப்பொதுவாம்
விதியூழ் செய்கை முறைகாலம் விரிஞ்ச னியதி வகைகற்பம்
பொதியில் பொதிய மம்பலமாம் புதுமை மிகுதி யபூர்வப்பேர்.

இதழ்—பனையேடு, உதடு, பூவின் மடல். [1-3: திவா. xi, 246.]

எதிரி—பகைவன், முன் நிற்போன். [1: அக. 2: வழக்.]

நிதி—பணம், பொன், சங்கம் பதுமம் முதலியன, நிறைவு, மணிப்பொது. [1, 3: [illegible]—[illegible]. I, i, 75. [illegible] "[illegible]." — மகேசுவரர் டீகை. 2: திவா. vi, 1. 4: அக. 5: திவா. vi, 4.]

விதி: — ஊழ்[1], செய்கை[2], முறை[3], காலம்[4], பிரமன்[5], நியதி[6], வகை[7], கற்பம்[8]. [1, 3-8: [illegible]:—[illegible]. ii, 245, 246. 2: [illegible]:—[illegible]. அக.]

பொதியில் — பொதியமலை, அம்பலம். [1: அக. நி. 182. 2: திவா. v, 167.]

புதுமை—மிகுதி, அபூர்வம். [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. viii, 190.]

348. சதுக மரக்குப் பெருங்காயம் சதுரன் சமர்த்தன் பண்டிதனும்
மதுகை வீரங் கருந்தினைப்பேர் முதுவ ரமைச்சர் மூதுணர்ந்
தோர்
பதுமன் பிரம னோர்நாகம் பதுமை சிறுதேக் கிலக்குமிப்பேர்
மதுரம் விடமோர் கவியினிப்புப் பிரியம் சுவைமத் திமவிசையே.

சதுகம்—அரக்கு, பெருங்காயம். [1, 2: ஜதுகம் ஹிங்குலாக்ஷயோ:—அ. ஸ. iii, 40.]

சதுரன்—சமர்த்தன், பண்டிதன். [1, 2: சதுரௌ தக்ஷபண்டிதௌ—வை. 254, 22.]

மதுகை—வீரம், கருந்தினை. [1: திவா. viii, 64. 2: ஹ்ரஸ்வகஜஷ்டி ஸ்தம்பகா—வை. 127, 112.]

முதுவர்—அமைச்சர், மூதுணர்ந்தோர். [1: திவா. ii, 26. 2: திவா. ii, 12.]

பதுமன்—பிரமன், ஓர் நாகம். [1: பத்மம்—தாமரை. 'மலரோன்' போல வந்த சொல். 2: பத்மோ ...; நாக நாமானி—வை. 3, 18, 19.]

பதுமை—சிறுதேக்கு, இலக்குமி. [1: பத்மா — அ. கோ. II, iv, 89. 2: பத்மா—அ. கோ. I, i, 28.]

மதுரம்—விடம், நாற்கவியி லொன்று, இனிப்பு, பிரியம், சுவை, மத்திம இசை. [1, 3-5: மதுரம் விஷே, மதுரஸ்து ப்ரியே ஸ்வாதௌ ரஸே—அ. ஸ. iii, 581. 2: திவா. xii, 45. 6: பிங். vi, 319.]

349. மதத்தல் கொழுத்தல் மதங்கொள்ளல் மதித்தல் கடைதல் கணித்
தற்பேர்
விதப்பு மிகுதி மதிலுறுப்பாம் விதித்தல் விதிசொல் லுதல்படைத்
தல்
மதர்ப்புக் களிப்பு மயக்கப்பேர் வதைத்தல் வருத்தப் படல்கொல்
லல்
பதுக்கை முரம்பு சிறுதிட்டை பாறை சிறுதூ றெனகாற்பேர்.

மதத்தல்—கொழுத்தல், மதங்கொள்ளல். [1, 2: அக. மதீ:]

மதித்தல் — கடைதல், கணித்தல். [1: அக. மத . 2: திவா. viii, 124.]

விதப்பு—மிகுதி, மதிலுறுப்பு. [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. v, 195.]

விதித்தல்—விதி சொல்லுதல், படைத்தல். [1: அக. 2: திவா. ix, 5.]

மதர்ப்பு—களிப்பு, மயக்கம். [1: பிங். vii, 25. 2:]

வதைத்தல் — வருத்தப்படல், கொல்லுதல். [1: வழக். 2: பிங். vii, 368.]

பதுக்கை—பரலடுத்துயர்நிலம், சிறுதிட்டை, பாறை, சிறுதூறு. [1: பிங். iv, 82. 2: திவா. v, 37. 3, 4: பிங். x, 745.]

350. சுதாக ரன்சந் திரன்கருடன் மதாணி பெரும்பூண் பொன்னாரம்
பதாகை துவச மடையாளம் சௌபாக் கியங்கூத் தின்விகற்பம்
உதாந ேனார்பாம் போர்வாயு வுதாத்தன் பெரியோன் கொடையா
ளன்
நிதேசங் கூலி யுபயோக மாணை யளாவு தலுமேரும்.

சுதாகரன்—சந்திரன், கருடன். [1: ஸுதாகர: — ஸ. அக. 'அமுதுக்குறைவிடம்.' 2: ஸுதாஹர: — ஸ. அக. 'அமுது களவாடினோன்'.]

மதாணி—பெரும்பூண், பொன்னாரம். [1: திவா. vii, 78. 2: திவா. vii, 79. 'ஆபரணப்பொது.']

பதாகை—கொடி, அடையாளம், சௌபாக்கியம், கூத்தின் விகற்பம். [1-4: பதாகா வைஜயந்தீ கேதௌ ஸௌபாக்யே நாடகாம்ஶகே— அ. ஸ. iii, 55. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பதாகா வைஜயந்தீ என்னும் பாடம் காணப்படுகிறது.]

உதாநன் — ஓர் பாம்பு, ஓர் வாயு. [1, 2: உதாந: பவநாந்தரே, ஸ —அ. ஸ. iii, 353.]

உதாத்தன் — பெரியோன், கொடையாளன். [1, 2: உதாத்தோ தாத்ருமஹதோ:—அ. ஸ. iii, 244.]

நிதேசம்—கூலி, உபயோகம், ஆணை, அளாவுதல். [1: 2: 3, 4: நிதேஶ: ... ஶாஸநே பரிபாஷணே—அ. ஸ. iii, 715.]

351. சதகமிலை புட்சிறகு சகம்வீடு மூடுதலாம்
பதவிசா லோக்கியாதி பதம்நிலைசெல் வம்வழிப்பேர்
மதுரசைகிங் கிணிப்பாலை பெருங்குரும்பை மூக்கிரிகை
புதையம்புக் கட்டுடம்பு மறைவுபுது மையும்புகலும்.

சதநம்—இலை, பறவையின் சிறகு, சனம், வீடு, மூடுதல். [1, 2: ഛദനം പര്ണ്ണപത്രയോഃ—க. வ. iii, 367. 3, 4: സദനം ജലസദ്മനോഃ—க. வ. iii, 420. இவ்விடத்தில் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ജനസദ്മനോഃ என்றொரு பாடபேதம் காணப்படுகின்றது. 5: ഛദനം—ஸ. அக.]

பதவி—சாலோக்கிய முதலிய பதம், நிலை, செல்வம், வழி. [1, 3: அக. 2: പദവീ—ஸ. அக. 4: പദവീ—க. கொ. II, i, 15.]

மதுரசை—கிங்கிணிப்பாலை, பெருங்குரும்பை, முந்திரிகை. [1-3: മധുരസാ ച മൂര്വ്വായാം ദ്രാക്ഷാദുഗ്ധികയോരപി — க. வ. iv, 332.]

புதை—அம்புக்கட்டு, உடம்பு, மறைவு, புதுமை. [1, 4: திவா. xi, 172. 2: திவா. ii, 165. 3: சூடா. xi, த, 9.]

352. வெதநமவாத் துயர்பாவம் பலமிலா முயற்சி
விபத்தசுப மபாக்யபலம் காமாதி தோடம்
குதபம்வாத் தியந்தருப்பை நடுப்பகலி னோர்மு
கூர்த்தமெள்ளுப் பசுவாட்டுக் கம்பளமூ விருபேர்
சதமிலை நா றிறகுநிச்சந் துணியங்கந் தமாலம்
ததம்நிறைந்த தகன்றதுதந் திரிக்கருவி யென்ப
நதம்நிலையா மடுக்கடலா றுறுதொசி வளைவாம்
நதிகாந்த மென்பநீர்க் கடம்புநொச்சி கடலே.

வெதநம்—அவா[1], துயர்[2], பாபம்[3], பயனிலா முயற்சி[4], விபத்து[5], அசுபம்[6], அபாக்கிய பலம்[7], காமாதி தோடம்[8]. [1, 3-8: വ്യസനം നിഷ്ഫലോദ്യമേ; ദൈവാനിഷ്ടഫലേ സക്തൗ സ്ത്രീപാനമൃഗയാദിഷു, പാപേ വിപത്താവശുഭേ—க. வ. iii, 400, 401. 2: വ്യഥ—ஸ. அக.]

குதபம்—வாத்தியம், தருப்பை, நடுப்பகலின் ஓர் முகூர்த்தம், எள், பசு, ஆட்டுக்கம்பளம். [1-3, 5, 6: കുതപസ്തു വാദ്യദര്ഭയോഃ; ... ഗവി, ... ഛാഗരോമോദ്ഭവേ വാസേ—க. வ. iii, 434, 435. 4: കുതപഃ ..., ... ദിനയോഃ—நா. ர. iii, 289.]

சதம்—இலை, நாறு, இறகு, நித்தியம், துணியங்கப்புதல், தமாலம். [1, 3, 5, 6: ഛദഃ പത്രേ പതത്രേ ച ഗ്രന്ഥിപര്ണ്ണതമാലയോഃ—க. வ. ii, 222. 2: ശത—ஸ. அக. 4: நா. தீ. நி. 607.]

ததம் — நிறைந்தது, அகன்றது, தந்திரிக்கருவி. [1-3: ததம் வீணாதிவாத்யே ஸ்யாத்ததோ வ்யாப்தே ... வ்ரூயௌ—ச. வ. ii, 167.]

நதம்—நிலையா மடு, கடல், ஆண் ஆறு, தொணி, வளைவு. [1-4: நதோ வஹத்புஞ்ச நிநதே — ச. வ. ii, 224. சஞ்ஞி: என்பதற்குக் குளம் ஏரி கடல் என்னும் பொருள்கள் உண்டு. 5: நதம் கடிபிவாம் வக்ரம்—மா. கோ. 570.]

நதிகாந்தம் — நீர்க்கடம்பு, நொச்சி, கடல். [1-3: நதீகாந்தோ நிர்குண்டிநிசுளாப்திஷு—ச. வ. iv, 111.]

353. பதமடையா ளஞ்சோறு வாக்கியஞ்சொல் கீதப்
பாட்டிடங்கா லங்கிரணம் பசைவுசுவர்க் காதி
பதமடையும் பதவிநிபம் நிச்சயமுத் தியோகம்
பண்டங்கா லின்குறிகால் வழியறுகு காத்தல்
மதமிடும்பு களிப்புக்கள் பூசிதமிந் திரியம்
மான்மதஞ்சம் மதங்கருத்துக் கயமதஞ்சண் மதப்பேர்
விதம்வகையா னையினுணவு கூலிசெய்கை விதியாம்
றடம் படப்பட்டுதறியப்பட் டதுமே.

பதம்—அடையாளம்[1], சோறு[2], வாக்கியம்[3], சொல்[4], கீதப்பாட்டு[5], இடம்[6], காலம்[7], கிரணம்[8], பசைவு[9], சுவர்க்கம் முதலிய பதம்[10], அடையும் பதவி[11], நிபம்[12], நிச்சயம்[13], உத்தியோகம்[14], பண்டம்[15], காலின் குறி[16], கால்[17], வழி[18], அறுகு[19], காத்தல்[20]. [1, 3, 4, 6, 12-17, 20: பதம் ஸ்தாநே ... ஸப்தே வாக்யேத்ராணவஸ்துநோ:; த்ராணே பாதே பாதசிஹ்நே வ்யவஸாயாபதேஶயோ: — ச. வ. ii, 225, 226. வ்யவஸாய: நிச்சயம் உத்தியோகமென்னும் இரண்டு பொருளையுந் தரும். 2, 7, 9, 18: திவா. xi, 327. 18: வழி:—ஸ. அக. 5, 11, 19: அக. 8: பதம் ..., ...; ... பதம்ஸி: கிரணே பதா:—பி. உ, 8. 10: இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும்—குறள். பரிமே.]

மதம்—கர்வம்[1], களிப்பு[2], கள்[3], பூசிதம்[4], வீரியம்[5], கத்தூரி[6], சம்மதம்[7], கருத்து[8], யானைமதம்[9], அறுவகைச்சமயம்[10]. [1-3, 5, 6, 9: மதோ ரேதஸ்யஹங்காரே மத்யே ஹர்ஷேபதாநயோ:, கஸ்தூரிகாயாம் — ச. வ. ii, 228. 4, 7: மதம் த்ரு ஸம்மதேர்சிதே—ச. வ. ii, 182. 8, 10: மதம்—ஸ. அக.]

விதம் — வகை, யானையின் உணவு, கூலி, செய்கை, விதி. [1-5: விதஸ்மி ப்ரகாரயோ:, ஹஸ்திகாரஹாரவிதிஷு — ச. வ. ii, 245. விதி

என்னும் தாது 'செய்' என்று பொருள்படும். [illegible] என்றற்கு முடித்தல் பூர்த்திசெய்தல் முதலிய பொருள்கள் உண்டு.]

விதிதம்—உடம்படப்பட்டது, அறியப்பட்டது. [1, 2: 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌—நா. ர. iii, 200.]

354. வதரைவரா கிப்புதல்சிற் றரத்தைவிண்டுக் கிராந்தி
மதுபன்னி யெனலவிரி பெருங்குமிழ்சீந் தியுமாம்
கதளிபிலந் தனிலிருக்கு மைந்நான்கங் குலமான்
காற்றுடி வாழைவிரு துக்கொடியு மேற்கும்
சதியுரோ கிணிநாள்வஞ் சகம்வீட்டி னிறப்புத்
தாளவொத்துச் சிவதேவி பதிவிரதை யென்ப
திதிநிலைபே றிருப்புமரி யாதைபிர தமையா
தியதிதிகண் டநம்புரத்த லசுரரைப்பெற் றவள்பேர்.

வதரை — வராகிப்புதல், சிற்றரத்தை, விண்டுக்கிராந்தி. [1: 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑍀 𑌬𑌦𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 — அ. கோ. II, iv, 151. 2, 3: 𑌬𑌦𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌𑌷𑌧𑌾𑌵𑌪𑌿 —அ. ஸ. iii, 576.]

மதுபன்னி—அவிரி, பெருங்குமிழ், சீந்தி. [1: 𑌨𑍀𑌲𑍀 ... 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾—அ. கோ. II, iv, 94. 2: 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾 — அ. கோ. II, iv, 35. 3: 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 ... 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿—அ. கோ. II, iv, 83.]

கதளி—பிலத்திலிருக்கும் இருபதங்குலமான், காற்றுடி, வாழை, விருதுக்கொடி. [1: 𑌕𑌦𑌲𑍀 [illegible] 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑌾 — வை. 66, 35. 2: அக. 3, 4: 𑌕𑌦𑌲𑍀 ... 𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 —அ. ஸ. iii, 627.]

சதி—உரோகிணி நட்சத்திரம், வஞ்சகம், வீட்டின் இறப்பு, தாளவொத்து, பார்வதி, பதிவிரதை. [1, 4: பிங். x, 441. 2: சூடா. xi, த, 6. 3: 𑌛𑌦𑌿𑌃—ஸ. அக. 5, 6: 𑌸𑌤𑍀 [illegible]; 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 — அ. ஸ. ii, 202, 203.]

திதி—நிலைபேறு[1], இருப்பு[2], எல்லை[3], பிரதமை முதலிய கண்டனம்[5], காத்தல்[6], அசுரரைப் பெற்றவள்[7]. [1, 2, 6: 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃—ஸ. அக. 2, 3: 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍀𑌮𑍋𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃—நா. ர. ii, 164. 4: 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃—ஸ. அக. 5, 7: 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌨𑍇—அ. ஸ. ii, 169.]

355. யதியோர்தா ளப்பிரமா ணம்மொடுக்கஞ் சந்நி
யாசிசெய்யு ளின்மோனை சிதேந்திரிய னென்ப
அதிகமூ தியமிகுதி சிரேட்டமேற் றமுமாம்
அதிகார மிக்கசெயல் பண்புநூல் வகுப்பு
அதிதிசிராத் தத்தொவ்வாத் திதிகௌரி பூமி
அமரரையீன் றுள்விருந்தி னன்குசனந் தனன்பேர்
மதுநீர்பால் பூந்தேன்றே னிருப்பைப்பூ வின்கள்
வசந்தருதுச் சித்திரைமா தங்கள்ளோ ரசுரன்.

யதி—ஓர் தாளப்பிரமாணம், ஒடுக்கம், சன்னியாசி, செய்யுளின் மோனை, சிதேந்திரியன். [1, 4: யதி:— ஸ. அக. 2, 3, 5: [illegible] — ச. வ. ii, 186.]

அதிகம்—இலாபம், மிகுதி, சிரேட்டம், ஏற்றம். [1: அக. 2-4: [illegible]—ஸ. அக.]

அதிகாரம்—மிக்க செயல், பண்பு, நூல்வகுப்பு. [1: நா. தீ. நி. 763. 2: அக. 3: [illegible]—ஸ. அக.]

க்கு ஒவ்வாத் திதி, பார்வதி, பூமி, தேவரைப் பெற்றாள், விருந்தினன், குசன்புத்திரன். [1: அக. 2-4: [illegible] — ச. வ. iii, 233. 5, 6: [illegible] —ஜை. ம, 14.]

மது—நீர்[1], பால்[2], பூந்தேன்[3], தேன்[4], இருப்பைப்பூவின் கள்[5], வசந்தருது[6], சித்திரைமாசம்[7], கள்[8], ஓர் அசுரன்[9]. [1-4, 6-9: [illegible] ...; [illegible] — ச. வ. ii, 240, 241. 5: [illegible] — ச. கோ. II, x, 41.]

356. விதுதமுத லுவதலைப்ப தொடுவிடப்பட் டதுமாம்
விதுரம்வச்சி ராயுதம்வி கலந்துயர்வி யோகம்
பதுமமோர் வியூகமிப முகப்புகரோர் பேரெண்
பங்கயமோர் முடியுறுப்போர் நிதிசோதி நாட்பே
மதுரைசத புட்பைசத புப்பிமுந் திரிகை
மாநகரத் தொன்றுபெருங் குரும்பையதி மதுரம்
சுதையமிர்தங் காடிநீர் மகள்கங்கை பூச்சுச்
சுடுசுணஞ்செங் கல்சதுரக் கள்ளிபெருங் குரும்பை.

விதுதம்—உதறுவது, அலைப்பது, விடப்பட்டது. [1: விய-தழ—ஸ. அக. 2, 3: விய-தம் கதெ த்தெ—ச. வ. iii, 289.]

விதுரம்—வச்சிராயுதம், கலக்கம், துயர், வியோகம். [1: விடு-ரழ—ச. கோ. I, i, 50. 2, 4: விய-ரம் வரத விலெஷ விகலெ—ச. வ. iii, 598. 3: விய-ரழ—ஸ. அக.]

பதுமம் — ஓர் வியூகம்[1], யானைமுகப்புள்ளி[2], ஓர் பேரெண்[3], தாமரை[4], ஓர் முடியுறுப்பு[5], ஓர் நிதி[6], சுவாதி நட்சத்திரம்[7]. [1-4, 6: வடெ வ-ஹெ நியெள ..., வஂவரஜயொ: வடிஹவிெள — ச. வ. ii, 321. 5: திவா. vii, 82. 7: வடு:—ஸ. அக.]

மதுரை—சதபுட்பை, சதபுப்பி, முந்திரிகை, மாநகரத்தொன்று, பெருங்குரும்பை, அதிமதுரம். [1-6: உய-ரா உய-ரா வ-ரம் யஷ்டெ உரஉய-ஷ-, உய-க-க்ஷ-பிகாயாஂ வ கிெஹயாஸ-தவ-ஷயொ:— ச. வ. iii, 582.]

சுதை—அமிர்தம்[1], காடி[2], நீர்[3]; மகள்[4], கங்கை[5], பூச்சு[6], சுண்ணச்சாந்து[7], செங்கல்[8], சதுரக்கள்ளி[9], பெருங்குரும்பை[10]. [1, 5, 6, 8-10: வ-யா மஜெஷிகாஷ-ஹெரா-ஹாவொவாஉ-தெஷ-வ— ச. வ. ii, 252. 2: 3: வ-யா — ஸ. அக. 4: வ-தா — வெ. 176, 79. 7: வ-யா—ஸ. அக. திவா. vi, 67.]

357. பதங்கம்விட்டில் கடாயத்ர வியம்புள்வெள் ளிரதம்
பதார்த்தம்பண் டத்திரவி யம்பதத்தின் பொருட்பேர்
விதண்டையோ ரிலேக்கறிவீண் டருக்கமனே சிலேயாம்
விதாரியோர் நோய்சிற்று மல்லிவெள் ளீ றிலுமாம்
நிதம்பம்பெண் ணின்முனரை கடித்தலந்தாழ் வரைப்பேர்
நிதாகமுதிர் வேனிற்கா லம்வெயர்வு வெப்பம்
உதும்பரஞ்செங் குட்டம்வீட் டின்முனடை வாயி
லுறுதிண்ணை யத்திமர மெருக்குத்தாம் பிரமே.

பதங்கம் டில், கடாயத்திரவியம், பறவை, பாதரசம். [1, 3, 4: வ ... வ ணா:; வாரெத ஹஔெஹ — ச. வ. iii, 115, 116. 2: அக. பதங்கம்வைத்த சரக்கு.]

பதார்த்தம் — பண்டம், திரவியம், பதத்தின் பொருள். [1-3: வடாஹ:—ஸ. அக. 'திரவியம்' என்னும் பொருளில் பதார்த்தம் தருக்க நூல் வழக்கு.]

விதண்டை — ஓர் இலைக்கறி, வீண்தருக்கம், மனோசிலை. [1-3: वितण्डा कुत्सितवादे शिलाह्वये, ... वादभेदे — ना. सं. iii, 176.]

விதாரி — ஓர் நோய், சிற்றாமல்லி, வெள்ளீறில். [1-3: विदारी रोगभेदे स्यात् शालपर्णीक्षुगन्धयोः — ना. सं. iii, 597.]

நிதம்பம்—பெண்ணின் முன் அரை, கடித்தலம், தாழ்வரை. [1-3: नितम्बः कटिरोधसोः, स्त्रियाः पश्चात्कटौ — ना. सं. iii, 440. नितम्बः ...; स्त्रियाः पश्चात्कटावद्रेः कटके कटिरोधके — वै. व, 12, 13. தமிழ் வழக்கில் நிதம்பம் பெண்ணின் முன் அரையாகிய அல்குலையே குறிக்கும்.]

நிதாகம்—முதிர்வேனிற் காலம், வெயர்வு, வெப்பம். [1-3: निदाघो ग्रीष्मकाले स्यादुष्णस्वेदाम्बुनोरपि — वै. व, 8.]

உதும்பரம் — செங்குட்டநோய், வீட்டின் முன் நடை, வாயிற் றிண்ணை, அத்திமரம், எருக்கு, தாம்பிரம். [1-4, 6: उदुम्बरः कुष्ठभेदे देहल्यां ... तरौ; उदुम्बरं ताम्रे — ना. सं. iv, 242, 243. 5: அக.]

358. விதானமவ சரந்தனமர்ச் சனைவகையு பாயம்
வேள்விமக வினைமந்தஞ் சூனியமேற் கட்டும்
விதானம்யானைக்கவளம் விதிசீவ கோடி
விடுதிவன்மம் வித்தாரந் துச்சநடாத் துதற்பேர்
நிதாகமுற்கா ரணந்தூய்மை யதார்த்தமுடி விரப்போர்
நியமந்திதி மறைத்துக்கொள் பொருள்கன்றின் கயிறும்
வதூவனிதை நன்னுதி சீதேவிப் பூடு
மணவாளப் பெண்மனைவி புதுமணப்பெண் ணெனுமே.

ம—அவசரம், தனம், கை[3], உபாயம்[4], யாகம்[5], யாககாரியம்[6], மந்தம்[7], சூனியம்[8], மேற்கட்டும் விதானம்[9], யானைக் கவளம்[10], விதி[11], சீவகோடி[12], விடுதி[13], வன்மம்[14], வித்தாரம்[15], துச்சம்[16], நடாத்துதல்[17]. [1, 5-9, 15, 16: वितानं क्रतौ यज्ञे विस्तारे तुच्छमन्द-करणि, तल्पे ऊढे ... समन्त्रावसरयोरपि — ना. सं. iii, 406. 2-4, 10, 11, 14, 17: वितानं सविकल्पे धने गजकवले विधौ; वैतानिकविधौ ... मर्मकरणि — ना. सं. iii, 409, 410. 12: அக. 'கூட்டம்.' 13: அக.]

நிதாநம் — முற்காரணம்[1], தூய்மை[2], யதார்த்தம்[3], முடிவு[4], இரப்பு[5], ஓர் நியமம்[6], நிதி[7], மறைத்துக்கொள் பொருள்[8], கன்றின் கயிறு[9]. [1: நிதாநம் த்வாதிகாரணம்—அ. கோ. I, iv, 28. 2, 4, 5, 9: நிதாநம் ... ஶுத்தௌ தப: ஃபலயாசநே, வத்ஸதாம்ந்யவஸாநே ச — ச. ஸ. ii, 379. 'தவத்தின் பலனை யிரத்தல்' என்று பொருள் படும் வாக்கியம் இங்கு இரப்பு என்னும் பொருள் மாத்திரம் தந்தது போலும். 3: அக. 6: அஷ்டாங்கயோகத்தின் ஓர் அங்கமாகிய நியமவகைகளுள் ஒன்று — ஈஶ்வரப்ரணிதாநம். 7, 8: நிதாநம் — ஸ. அக. நிதாநம் மஞ்ஜூஷகோஶோ நா நிதி:—வை. 14, 119.]

வதூ—வனிதை, நன்னாறி, சீதேவிப்பூடு, மணவாளப்பெண், மனைவி, புதுமணப்பெண். [1-6: வதூ: வத்ரூம் ஸ்நுஷாநாரீஷு: ஸ்ப்ருக்காஸாரிவயோரபி, நவபரிணீதாயாம் ச—ச. ஸ. ii, 244. சீதேவிப் பூடு ஸாரிவா என்பதன் பொருள். நாகப்பூ என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்நுஷா— மாட்டுப்பெண், அதுவே மணவாளப்பெண்ணாதல் வேண்டும்.]

359. பதநம் விழுதல் பேணுதல் நழுவுதல்
இதமநு கூலமும் ஞானமு மிட்டமும்
கதரமீ ரரிவாள் வெண்கருங் காலி
மதிதம்நீர் விடாமோர் கடையப் பட்டதே.

பதநம்—விழுதல், பேணுதல், நழுவுதல். [1, 3: பதந:—ஸ. அக. 2: அக.]

இதம்—அநுகூலம், ஞானம், இட்டம். [1: ஹிதம் பத்யே — ச. ஸ. ii, 208. 2: ஈதம் ... ஜ்ஞாநேऽபி — நா. ர. ii, 180. 3: ஹிதம்— ஸ. அக.]

கதரம்—ஈரரிவாள், வெண்கருங்காலி. [1, 2: கதர: ஶ்வேதகதிரே க்ரகசே ... —ச. ஸ. iii, 522.]

மதிதம்—நீர் விடா மோர், கடையப்பட்டது. [1, 2: மதிதம் நிர்ஜலகோலே சாலோடிதே ... —ச. ஸ. iii, 276.]

360. உதிதஞ் சொலப்பட் டதுதோன் றுவதாம்
அதிமுத் தகங்குருக் கத்தி திமிசு
மிதுந மாண்பெண் ணிணைவோ ரிராசி
உதய முதயவெற் புயர்ச்சி தோற்றமே.

உதிதம் — சொல்லப்பட்டது, தோன்றுவது. [1, 2: உதிதௌ கமிதொதூதௌ — வெ. 254, 10.]

அதிமுத்தகம்—குருக்கத்தி, திமிசு. [1: அதிமுக்த: — அ. கொ. II, iv, 72. 2: அதிமுக்தக:—அ. கொ. II, iv, 26. 'தினிசு' என்பர்.]

மிதுநம் — ஆண்பெண் இணைவு, ஓர் இராசி. [1, 2: மிதுநே நாரீபுமாம்ஸௌ மிதுநம் ராஶிபேதே—அ. வ. iii, 392.]

உதயம் — உதயகிரி, உயர்ச்சி, தோற்றம். [1-3: உதய: பூர்வஶைலே ஸமுந்நதாவுத்பத்தாவபி—நா. ர. iii, 318.]

361. சுதரிசந மாலின்சக் கிராயுதம்நற் காட்சி
நிதரிசந மோரணியு தாரணஞ்செவ் வையுமாம்
கிதியவநி குறைவுவீ டோர்பேரெண் ணும்பேர்
கதைதண்டா யுதங்கட்டுக் கதைசொல்லு மாமே.

சுதரிசநம் — திருமாலின் சக்கிராயுதம், நற்காட்சி. [1: ஸுதர்ஶந:, விஷ்ணோஶ்சக்ரே—அ. வ. iv, 205. 2: ஸுதர்ஶநம்—ஸ. அக.]

நிதரிசநம் — ஓர் அணி, உதாரணம், செவ்வை. [1: நிதர்ஶநா— ஸ. அக. 2, 3: நிதர்ஶநம்— ஸ. அக.]

கிதி—பூமி, குறைவு, வீடு, ஓர் பேரெண். [1-3: க்ஷிதிர்நிவாஸே க்ஷிதிர்நாஶ ... க்ஷயே — மே. த, 10. 4: அக. 'பத்துலக்ஷங்கோடா கோடி'.]

கதை—தண்டாயுதம், கட்டுக்கதை, சொல். [1: கதா — ஸ. அக. 2: ப்ரபந்தகல்பநா கதா—அ. கொ. I, vi, 6. 3: கதா—ஸ. அக.]

362. பதத்திரி பறவைநா ராச பாணமாம்
அதிர்ப்பென லார்ப்பரிப் பச்சங் கம்பிதம்
கதுப்பென லாண்மயிர் பெண்மயி ரொடுகவுள்
புதைத்தல்சே மித்தலாழ்த் துதல்மறைத் தலே.

பதத்திரி—பறவை, நாராசபாணம். [1: பதத்ரீ — அ. கொ. II, v, 33. 2: பதத்ரீ—ஸ. அக.]

அதிர்ப்பு—ஆர்ப்பரிப்பு, அச்சம், நடுக்கம். [1: திவா. x, 178. 2: திவா. viii, 168. 3: திவா. ix, 80.]

கதுப்பு—ஆண்மயிர், பெண்மயிர், கவுள். [1-3: சூடா. xi, த, 22.]

புதைத்தல்—சேமித்தல், ஆழ்த்தல், மறைத்தல். [1: சூடா. ix, 34. 2, 3: அக.]

363. முத்தக மென்ப கோரை தனிநின்று முடியுஞ் செய்யுள்
வித்தகன் புலவன் ஞானி யுத்தவம் விழாவேள் வித்தி
பத்ததி வழியொ ழுங்காம் பத்தர்நீர்ப் பத்தல் நேயர்
உத்தமம் முதன்மை நன்மை யுத்துங்க முயர்ச்சி மேன்மை.

முத்தகம்—கோரை, தனிநின்று முடியுஞ் செய்யுள். [1: मुस्तकम्—அ. கொ. II, iv, 159. 2: मुक्तकम्—ஸ. அக.]

வித்தகன்—புலவன், ஞானி. [1: அக. 'அறிஞன்'. 2: அக. 'வித்தகம் - ஞானம்'.]

உத்தவம்—விழா, யாகத்தீ. [1, 2: उत्सवः ...; उद्धवे क्रतु-वह्नौ—அ. ஸ. iii, 688, 689.]

பத்ததி — வழி, ஒழுங்கு. [1, 2: पद्धतिः पद्या पङ्क्तौ च — அ. ஸ. iii, 269.]

பத்தர் — நீர்ப்பத்தல், நேயர். [1: பிங். vi, 592. 2: भक्तः — ஸ. அக.]

உத்தமம்—முதன்மை, நன்மை. [1: उत्तमः — அ. கொ. III, i, 57. 2: उत्तमम्—ஸ. அக.]

உத்துங்கம் — உயர்ச்சி, மேன்மை. [1: उत्तुङ्गम् — ஸ. அக. 2: அக.]

364. சத்தமன் சிரேட்டன் மேலோன் சத்தித்த லொலித்தல் கக்கல்
சுத்தங்கே வலந்தூய் தென்ப சுத்திகை யகலிப் பிப்பேர்
நத்தமூ ரிராவி ருட்டாம் நத்துமூக் கொற்றி சங்கு
உத்தர மேல்சி ரேட்டம் வடாதெதி ருரைவ டக்கே.

சத்தமன்—சிரேட்டன், மேலோன். [1, 2: सत्तमः श्रेष्ठवाच्याः—அ. ஸ. iii, 466.]

சத்தித்தல்—ஒலித்தல், கக்கல். [1: शब्द् — ஸ. அக. 2: गर्द् —ஸ. அக.]

சுத்தம்—கேவலம், தூய்து. [1, 2: शुद्धः केवलपवित्रयोः —அ. ஸ. ii, 248.]

சுத்திகை—அகல், இப்பி. [1: திவா. vii. 267. 2: ஶுக்திகா—ஸ. அக.]

நத்தம் — ஊர், இரா, இருட்டு. [1, 3: சூடா. xi, த, 11. 2: நக்த—ஸ. கோ. III, iv, 6.]

நத்து—மூக்கொற்றி, சங்கு. [1, 2: அக.]

உத்தரம் — மேல், சிரேட்டம், வடக்கி லுள்ளது, எ வடக்கு. [1-4: உத்தரம் ப்ரவரோர்த்வயோ:; உதீச்யப்ரதிவசவயோ: ஸ. ஸ. iii, 517, 518. 5: திவா. v, 11. உத்தரா—ஸ. கோ. I, iii, 2.]

365. முத்தன்சங் கரன்று றந்தோன் வைரவ னருகன் மூடன
துத்தியுண் பனப டத்தின் பொறிசுணங் கோர்பு தற்பேர்
முத்திமோ சகமோக் கப்பேர் முத்தொரு மணிபி ரீதி
பித்திகை பல்லி வச்ரம் சதாவரி கருமு கைப்பேர்.

முத்தன்—சங்கரன், துறந்தோன், வைரவன், அருகன், மூடன். [1: அக. 2: முக்த:—ஸ. அக. 3: சூடா. i, 27. 4: சூடா. i, 3. 5: மூடோ முக்தெ—ஸ. ஸ. ii, 242.]

துத்தி — உண்பன, படத்தின் பொறி, சுணங்கு, ஓர் புதல். [1-3: திவா. xi, 309. 4: அக.]

முத்தி — மோசனம், மோட்சம். [1, 2: முக்திர்மோசனமோக்ஷ-யோ:—ஸ. ஸ. ii, 184.]

முத்து — ஒரு மணி, பிரீதி. [1: முக்தா மௌக்திக ... —ஸ. ஸ. ii, 184. 2: முதோ ... ப்ரீதௌ—ஸ. ஸ. ii, 242.]

பித்திகை—பல்லி, வச்சிரம், சதாவரி, கருமுகை. [1: பித்திகா — ஸ. அக. 2, 3: பித்திகா து ஶதாவர்யாம் வஜ்ரே—நா. ர. iii, 29. 4: அக. 'சிறுசண்பகம்.']

366. மத்திகை விளக்கின் றண்டு குதிரைச்சம் மட்டி யென்ப
உத்திர மரங்கல் லாற்செய் திடும்விட்ட மோர்நா ளும்பேர்
வத்திர முகஞ்சே லைப்பேர் வத்துபல் பொருளான் மாதி
பத்திரன் சிரேட்டன் சாது வுக்கிர னிராம பத்ரன்.

மத்திகை—விளக்குத் தண்டு, குதிரைச் சம்மட்டி. [1: திவா. vii, 193. 2: திவா. vii, 47.]

உத்திரம்—மரங் கல்லாற் செய்திடும் விட்டம், ஓர் நட்சத்திரம். [1: அக. 2: திவா. i, 88. உத்தராஷாடா—ஸ. அக.]

வத்திரம்—முகம், சேலை. [1: வக்த்ர — ஃ. கொ. II, vi, 89. 2: வஸ்த்ர—ஃ. கொ. II, vi, 115.]

வத்து — பல்பொருள், ஆன்மா முதலியன. [1, 2: வஸ்து ஸ. அக.]

பத்திரன்—சிரேட்டன், சாது, வீரபத்திரன், இராமபத்திரன். [1-4: ஶ்ரேஷ்ட ஸாது ... ராமே ...; ... ஶ்ரேஷ்ட வீரபத்ர ... — வி. ர. ர, 55, 56.]

367. மித்திர னிரவி நண்பன் வித்தையே கல்வி ஞானம்
சத்திரை கொத்த மல்லி சதபுப்பி யாம்பி முப்பேர்
அத்தோர்சா ரியைசி வப்போ டரையிற்பட் டிகைதைப் பென்ப
தத்துப்பாய்த் தவமி ருத்தாம் தத்தைமுன் பிறந்தாள் கிள்ளை.

மித்திரன்—சூரியன், நண்பன். [1, 2: மித்ரம் ... — ஃ. ஸ. ii, 437.]

வித்தை—கல்வி, ஞானம். [1, 2: வித்யா—ஸ. அக.]

சத்திரை—கொத்தமல்லி, சதபுப்பி, ஆம்பி. [1-3: ... — ஃ. ஸ. ii, 411.]

அத்து—ஓர் சாரியை, சிவப்பு, அரைப்பட்டிகை, தைப்பு. [1: நன். 244. 2-4: பிங். x, 28.]

தத்து—பாய்த்து, அவமிருத்து. [1, 2: அக.]

தத்தை—முன்பிறந்தாள், கிளி. [1, 2: பிங். x, 578.]

368. இத்துமம் வசந்தங் காமம் காட்டமோர் சமித்து மேற்கும்
சத்வரம் விசைவேள் வித்தீத் தானம்நாற் சந்தி முற்றம் [ளும்
இத்வரன் கயவன் றீயோன் வழிச்செல்வோ னிலம்பாட் டோ
அத்தைமுன் னிலைய சைச்சொல் பிதாவுடன் பிறந்தா ளாசாள்.

இத்துமம்—வசந்தம், காமம், விறகு, ஓர் சமித்து. [1: ... — வெ. 24, 175. 2: 3, 4: ஃ. கொ. II, iv, 13.]

சத்வரம்—விரைசை, வேள்விக்கீத்தானம், நாற்சந்தி, முற்றம். [1: [illegible]—ஈ. கொ. I, i, 68. 2-4: [illegible] — நா. ர. iii, 369.]

இத்வரன் — கயவன், தீயோன், வழிச்செல்வோன், வறியன். [1-4: [illegible] — ஈ. ஸ. iii, 516.]

அத்தை — முன்னிலையசைச் சொல், பிதாவுடன் பிறந்தாள், ஆசாள். [1: நன். 440. 2: அக. 3: திவா. ii, 114.]

369. சுத்தாந்த மிராணி வாச மேகாந்த மிராச மன்றம்
முத்தாப லம்மி சங்கம் பழங்கருப் பூர முத்தாம்
வித்தாரம் படர்ச்சி கொம்பர் விபுலமோர் கவிவிற் பங்கம்
உத்தாலம் விசைகு ரங்கு சிரேட்டமுற் கடங்க ராளம்.

சுத்தாந்தம்—இராணிவாசம், ஏகாந்தம், இராசமன்றம். [1, 2: [illegible] — ஜெ. த, 162. 3:]

முத்தாபலம் — இசங்கம்பழம், கர்ப்பூரம், முத்து. [1-3: [illegible] —ஈ. ஸ. iv, 297.]

வித்தாரம்—படர்ச்சி, கொம்பு, அகலம், நால்வகைக் கவியி லொன்று, விற்பன்னம். [1-3: [illegible] — ஸ. அக. 4: திவா. xii, 45. மற்றைக்கவிகள் ஆசு மதுரம் சித்திரம். 5: அக.]

உத்தாலம்—விசை, குரங்கு, சிரேட்டம், மதம், பயங்கரம். [1-5: [illegible] —ஈ. ஸ. iii, 620, 621.]

370. வத்த மாகஞ் சுவத்திகமா மணக்குச் சராவம் நிகழ்காலம்
துத்தம் நிறைப்ப தோரிசைதீ பாலு மயிற்றுத் தழுமைம்பேர்
பித்த முறிவோர் பிணிமயக்கம் பித்தன் மகேச னுன்மத்தன்
மத்தந் தலையும் மத்தமதர்ப் புகப்பு மதங்கொள் யானையுமே.

வத்தமாநம் — சுவத்திக முத்திரை, ஆமணக்கு, பாத்திரமூடி, நிகழ்காலம். [1-3: [illegible] ... ; ... [illegible] —ஈ. ஸ. iv, 189, 190. 4: [illegible]—ஸ. அக.]

துத்தம் — நிறைப்பது, ஏழிசையி னொன்று, நெருப்பு, பால், மயிற்றுத்தம். [1, 4: ஊஞ்ஙம் கஹீரெ வஸிரிதெ வ — ஊ. வு. ii, 238. 2: திவா. x, 153. மற்றை யிசைகள் குரல், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம். 3, 5: தெதூரசீதள தஷுதெ — ஊ. வு. ii, 214.]

பித்தம்—துண்டு, முப்பிணியு ளொன்று, மயக்கம். [1: ஷிதூ— ஸ. அக. 2: விதூ—ஸ. அக. மற்றையன வாதம் சிலேட்டுமம். 3: திவா. viii, 151.]

பித்தன்—சிவன், உன்மத்தன். [1: திவா. i, 1. 2: அக. நி. 170.]

மத்தம்—தலை, வெறி, மதர்ப்பு, மகிழ்ச்சி, மதயானை. [1: ஊஷூ— ஸ. அக. 2: ஊதூ: —ஸ. அக. 3: ஊதூ: — ஊ. கொ. III, i, 23. 4: ஊதூ: — ஊ. கொ. III, i, 103. 5: ஊதூ: — ஊ. கொ. II, viii, 36.]

371. அத்தி யெலும்போர் மரமுந்நீ ராணை பொய்கை கொலையின்பேர்
உத்தி தந்திர வுத்திதிரு வுறுப்புத் தேமல் படப்பொறியாம்
சித்தி முத்தி யணிமாதி பலன்சித் தித்த லோர்யோகம்
அத்தி யயந்தோ டந்துயர மடக்கல் நாச மதிக்கிரமம்.

அத்தி—எலும்பு, ஓர் மரம், கடல், ஆனை, பொய்கை, கொலை. [1: ஊஷி—ஊ. கொ. II, vi, 68. 2: திவா. iv, 17. 3, 5: ஊஷி: ஸஊதெஷ ஸாஸி—வி. வு. ய, 16. 4: ஊஷிநு—ஊ. கொ. II, viii, 34. 6: ஊதூ— ஸ. அக.]

உத்தி—தந்திரவுத்தி, சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலம், தேமல், பாம்பின் படப்பொறி. [1: நன். 15. 2-4: பிங். x, 164.]

சித்தி—முத்தி, அணிமா முதலிய அட்டசித்தி, பலன் சித்தித்தல், ஓர் யோகம். [1, 3, 4: ஸிஷிஸூ ஜொகெஷ நிஷதியொமயொ:—ஊ. வு. ii, 251. 2: ஸிஷி:—ஸ. அக.]

அத்தியயம்—தோடம், துயரம், அடக்கல், நாசம், அதிக்கிரமம். [1-5: ஊதூயொ ஷிகெஷ ஷொஷெ விநாஸெ ஊஷுக்ஷுயொ:—ஊ. வு. iii, 468.]

372. உத்தி யாகந் தலைக்கடைபூந் தோட்டம் பிரயோ சனமும்பேர்
பத்தி ராங்கம் பூர்ச்சமரம் பதும கஞ்செஞ் சந்தனமாம்
தொத்துப் பூங்கொத் தடிமையெனும் துத்தை யவிரி சிற்றேலம்
உத்து வேகம் வதுவைமிகு விரைவோ டச்சம் பாக்கென்ப.

உத்தியானம்—தலைவாயில், பூந்தோட்டம், பிரயோசனம். [1-3: உத்யாநம் ஸ்யாந்நி:ஸரணே வநபேதே ப்ரயோஜநே—ஸ. வ. iii, 352.]

பத்திராங்கம் — பூர்ச்சமரம், பதுமகம், செஞ்சந்தனம். [1-3: பத்ராங்கம் ரக்தசந்தநே, ஸுக்ஷ்மவக்ஷ்கயோர்பூர்வே—ஸ. வ. iii, 116.]

தொத்து—பூங்கொத்து, அடிமை. [1, 2: பிங். x, 658.]

துத்தை—அவிரி, சிற்றேலம். [1, 2: த்த்தா நீல்யாம் ஸூக்ஷ்மைலாயாம்—ஸ. வ. ii, 214.]

உத்துவேகம் — வதுவை, மிகுவிரைவு, அச்சம், பாக்கு. [1-3: உத்வஹ ... ஸீவாஹாதி நீ, உத்வேகோ வ ஹயேகலி ஸ்யாதக — ஸ. வ. iii. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிகபாடமாகக் காட்டப்பட்டது. 4: உத்வேகம் பூகிகாபலே — ஸ. வ. iii, 109.]

373. புத்தகஞ்சித் திரப்படாம் பொறித்ததிரு முறைப்பேர்
புத்தன்சாக் கியமுனிபோ திதனருகன் புலவன்
உத்தஞ்சஞ் செவிமலர்ப்பூண் சூட்டுமாலையுமாம்
உத்தமைநின் னிப்பாலை முதற்சாதிப் பெண்பேர்
அத்தமயிர்க் கற்றைமுழுந் துதிக்கைகண் ணடிகா
டருநெறிகே டத்தவெற்போர் காளருத்தப் பெயராம்
சத்தமுரை யொலியெழுத்து வாக்கியம்வீண் பிரசித்
தம்புகழ்ச்சி சுபங்கீத மேழொடுகேள் வியும்பேர்.

புத்தகம் — சித்திரப்படாம், எழுதிய நூல். [1, 2: புஸ்தம் லேப்யம் புஸ்தகே வ லேப்யாதிசில்ப கர்மணி — லே. த, 35. இக்கோசத்திலும், ஸ. வ. த்திலும் புஸ்த என்பதற்கே இப்பொருள்கள் தரப்பட்டன. புஸ்த சித்திரமெழுதுந் தொழிலுக்கும் புஸ்தக சித்திரப்படாத்திற்கும் பொருந்தும் போலும். ஸ. அக. யிலும் புஸ்தகத்திற்கு இப்பொருள் காணப்படவில்லை. 1: திவா. vii, 303. 'பொத்தகம்.' 2: பொ. நி. 1797. 'பொத்தகம்.']

புத்தன் — சாக்கியமுனி, போதிதன், அருகன், புலவன். [1: புத்த:— ஸ. கொ. I, i, 13. புத்தனுடைய அவாந்தரபேதம் சாக்கியமுனி. 2-4: புத்த: வஞ்சிதே புதிதே ஜிநே—ஸ. வ. ii, 239. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் வோயிதே என்றொரு பிரதிபேதமுளது.]

உத்தஞ்சம் — செவிமலர்ப்பூண், சூட்டுமாலை. [1, 2: உத்தம்ஸ: ஶேக²ரே கர்ணபூரே — அ. ஸ. iii, 741.]

உத்தமை — கிங்கிணிப்பாலை, பதுமினி. [1: உத்தமா ஸம்ஹ்ருஷ்டே கௌஷேயே — அ. ஸ. iii. 454. 2: ஸாதாரணா உத்தமா பத்மிநீ — அ. கோ. II, vi, 4. ஸ. அக.]

அத்தம் — மயிர்க்கற்றை[1], முழம்[2], துதிக்கை[3], கண்ணாடி[4], காடு[5], அருநெறி[6], கேடு[7], அஸ்தகிரி[8], ஓர் நட்சத்திரம்[9], அருத்தம்[10]. [1-3, 9: ஹஸ்த: ... கரே நாகஹஸ்தயோ:, கேஶாத்²யாதே ப்ரமாணயாம் — அ. ஸ. ii, 207. 4, 6: பிங். x, 26. 5: சூடா. xi, த, 11. 7, 8: அஸ்த: க்ஷிப்தே பஶ்சிமாத்³ரௌ — அ. ஸ. ii, 156. 10: அர்த²: — ஸ. அக. சொற்பொருள் திரவியம் இரண்டுமாம்.]

சத்தம் — உரை[1], ஒலி[2], எழுத்து[3], வாக்கியம்[4], ஆகாசம்[5], பிரசித்தம்[6], புகழ்ச்சி[7], சுபம்[8], கீதம்[9], ஏழு[10], கேள்வி[11]. [1: ஶப்³த: — ஸ. அக. 'ஓர் அளவை.' 2-5, 7, 9, 11: ஶப்³தோऽக்ஷரே யஶோகீ³தவாக்யே ஶ்ரவணே ஸ்வநே — அ. ஸ. ii, 231. 6: வழக். 8: 10: ஸப்த — ஸ. அக.]

374. சித்தமகம் பக்குவஞ்செ யந்நம்நிச் சயம்சித்
தியமோர்யோ கம்ப்ரசித்தம் சோற்றவிழ்தேன் மெழுகாம்
சித்தம்நன் மணத்தது பற் படகம்பூ சுவது
தீக்கசப்புப் படர்வதெண்ணெய் நஞ்சுண்ட கணைப்பேர்
பத்தங்கட் டுவதுநம்பு வதுசோறு முரைப்ப
பத்தாகா யகன்சுமப்போன் பாலிப்போ னென்றும்
மித்தஞ்சிங் தனைச்சுருக்கம் சித்திரையா லசியம்
வித்திவிசா ரணம்ஞாநம் சம்பவமி லாபம்.

சித்தம் — மனம்[1], பக்குவஞ்செய் அன்னம்[2], நிச்சயம்[3], யம்[4], ஓர் யோகம்[5], பிரசித்தம்[6], சோற்றவிழ்[7], தேன்மெழுகு[8]. [1: சித்தம் — அ. கோ. I, iv, 31. 2: பக்வம் தத்ர ஸித்தம் ஸித்தம் — வை. 166, 186. 3: ஸித்தம் — ஸ. அக. 4, 6: ஸித்தோ ... , நித்யே ப்ரஸித்தே — அ. ஸ. ii, 251. 5: ஸித்த: — ஸ. அக. 7, 8: ஸிக்த2ம் ... மதூச்சி²ஷ்டே ஸிக்தா ஸக்தபுலாகயோ — அ. ஸ. ii, 219.]

தித்தம் — நன்மணத்தது[1], பற்படகப்பூடு[2], பூசுவது[3], தீ[4], கசப்பு[5], படர்வது[6], எண்ணெய்[7], நஞ்சுண்ட கணை[8]. [1, 2, 5: திக்தஸ்து ஸுரபௌ ரஸே, ... திக்தம் பர்படகௌஷதௌ — அ. ஸ. ii, 168. 3, 6-8:

ஷிஜே ஷிஷே விஷாக்ஷேஷு வ்யவஹாரேஷ்வயாரவஷி — ஈ. வ. ii, 237. 4: அக. மேற்காட்டிய கோச சுலோகத்தில் 'ஸஹீள' என்னும் அதிகபாடம் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் காட்டப்பட்டது.]

பத்தம்—கட்டுவது, நம்புவது, சோறு. [1: வதுஃ—ஸ. அக. 'கட்டப்பட்டது.' 2, 3: ஸக்ஷேந்த த்ஷேர வ—ஈ. வ. ii, 179.]

பத்தா — நாயகன், சுமப்போன், பாலிப்போன். [1: ஸாஹா — ஈ. கெர. II, vi, 35. 2, 3: ஸாஹா வொஷூரி யாரகெ—ஈ. வ. ii, 179.]

மித்தம்—சிந்தனைச் சுருக்கம், நித்திரை, தாமதம். [1-3: ஷிஜூ ஷிதாஸிஸம்கெஷுவெ நிஜுாஷ்யதயொரவஷி — ஈ. வ. ii, 241.]

வித்தி—விசாரணம், ஞானம், சம்பவம், இலாபம். [1-4: விதிஸ்ஃ ஸ்ஃஸவெ, ஜூாநெ ஸாஷெ விஷாரெ வ—ஈ. வ. ii, 193.]

375. முத்தமழ கியதுதடு பிரியமுத்து விடுதல்
முத்தைகவ ளந்திரளை முழுமடப்பெண் ணென்ப
வித்தந்தள் ளுவதுவமை தொளைப்பதுப்ர சித்தம்
விசாரிதந்த்ர வியஞ்செல்வம் விலைப்பொருண் மிருபேர்
அத்தன்மூத் தோன்குரவன் றந்தைசிவ னருகன்
அத்திரம்வில் லம்பாதி யாவிடுமா யுதமாம்
சித்தன்முத் தன்வடுகன் சிரன்சிவன்சித் துடையோன்
சித்துவெற்றி மாயவித்தை வேள்விபுத்தி ஞானம்.

முத்தம்—அழகியது, உதடு, பிரியம், முத்து, விடுதல். [1, 3: ஊக்ஷ —ஸ. அக. 2: திவா. ii, 196. 4: ஊக்தா—ஈ. கெர. II, ix, 93. 5: ஊக்தம்—ஸ. அக. 'விடப்பட்டது.']

முத்தை—கவளம், திரளை, முழுமடப்பெண். [1, 3: அக. 2: சூடா. viii, 3.]

வித்தம்—தள்ளுவது[1], உவமை[2], துளைப்பது[3], பிரசித்தம்[4], விசாரிதம்[5], திரவியம்[6], செல்வம்[7], விலைப்பொருள்[8]. [1-3: விஜூ ஸஜூசெவ யிஷயொ: க்ஷிவெத—ஈ. வ. ii, 245. 4-7: வித்தம் ஸூஜுஷிணெ த்ஷு வூரெத விஷாரிதெ — உ. கொ. 281 8: வித்தம் ... யநெ-ஈ. வ. ii, 193.]

அத்தன்—மூத்தோன், குரவன், தந்தை, சிவன், அருகன். [1-4: சூடா. xi, த, 25. 5: சூடா. i, 3.]

அத்திரம் — வில், அம்புமுதலாக விடும் ஆயுதம். [1. 2: அஸ்த்ரம் ஸஹாஷாயாம்யெ வாலெ—பா. கோ. 719.]

சித்தன்—முத்தன், வைரவன், அருகன், சிவன், சித்துடையோன். [1: ஸிெத்தா ... உ-க்தயொ: — அ. ஸ. ii, 251. 2: பிங். ii, 23. 3: சூடா. i, 3. 4: ஸிஷ்தெவ: — ஸ. அக. 5. ஸிஷ்: — ஸ. அக. சித்து சித்தியின் திரிபு.]

சித்து—வெற்றி, மாயவித்தை, யாகம், புத்தி, ஞானம். [1, 5: சூடா. xi, த, 25. 2: நா. தீ. நி. 753. 3: பிங். vii, 43. 4: ஸித் — அ. கோ. I, v, 1.]

376. குத்திரமறைச் சாலைநில வறையொளிப்புக் காப்பாம்
குத்திரம்வஞ் சகம்விரைவின் குறிப்புமலை யற்பம்
சத்திதொடை துர்க்காதி தேவதைபெண் ணுமைவேல்
சௌரியம்போ சநம்வாந்தி யருள்சமர்த்துத் துவசம்
சுத்திகண்ணோய் கபாலதுண்ட மூலநோய் பரியின்
சுழிசிறுநா குணஞ்சங்கு தூய்துமுத்துச் சிப்பி
பத்திநடை பிரகாரம் பகுப்புக்கா லாளோர்
படைத்தொகைநம் பிக்கைகுண விருத்திசே வையுமே.

வறை, ஒளிப்பு, காப்பு. [1, 2, 4: மதி: ... ஸ-நிமஹாக்ஷயொ:; காராயாம்—அ. ஸ. ii, 164, 165. 3: மதி: —ஸ. அக.]

குத்திரம்—வஞ்சகம், விரைவின் குறிப்பு, மலை, அற்பம். [1: திவா. viii, 180. 2: திவா. ix, 42. 3: க-ம்: —ஸ. அக. 4: க்ஷுத்ராஸ்வ: — பா. கோ. 30.]

சத்தி—தொடை[1], துர்க்கை முதலிய தேவதை[2], பெண்[3], உமை[4], வேல்[5], பராக்கிரமம்[6], போசனம்[7], வாந்தி[8], அருள்[9], சமர்த்து[10], துவசம்[11]. [1: அக. நி. 91-ல் 'இசைச்செய்யுள்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. அக. நி. லும் பிங். சூடா. நிகண்டுகளிலும் 'குடை' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 2: ஶக்தி: ... உமாதிதெவதா:—நா. ர ii, 151. 3, 9: அக. 4: ஶக்தி: ... மௌராம்—ஐ. த, 61. 5: திவா. vii, 13. 6: ஶக்தி:—அ. கோ. II, viii, 102. 7: ஸஷ்டி:—ஸ. அக. 8: ஊர்மி:—ஸ. அக. 10: ... ஸாமர்த்யெயொ: ஶக்தி:—அ. கோ. III, iii, 66. 11: சூடா. xi, த, 23.]

சுத்தி—கண்ணோய்[1], கபாலதுண்டம்[2], மூலநோய்[3], ரைச் சுழி[4], சிறுநாகுணம்[5], சங்கு[6], தூய்து[7], முத்துச்சிப்பி[8]. [1-6, 8: ஶுக்தி: ஶங்கே ஶகே கபாலவண்டுக்ருஹ்மஜா:, ... கஶ்வாவர்தயோஸ்தக்தா-ஷோடகுஷ்டாதயோர்வி — க. வ. ii, 200. 7: ஶுத்தி:—வ. அக.]

பத்தி — நடை[1], பிரகாரம்[2], பகுப்பு[3], காலாள்[4], ஓர் படைத் தொகை[5], நம்பிக்கை[6], கௌணவிருத்தி[7], சேவை[8]. [1, 4, 5: பத்தி: பெ-டாஸிதஷயோஸ்தேள—க. வ. ii, 174. 2, 3, 6-8: ஷக்தி: பெவாமேளண-வ்ருத்யோர்ஜஷ்யோ: ஶ்ரத்தாவிஷாமயோ:—க. வ. ii, 179.]

377. புத்திபுசிப் போரந்தக் கரணம்போ திப்பாம்
புத்திரிகை மரப்பாவை மகள்செம்பஞ் சென்ப
வத்திதிரி முன்றானை சுடர்கண்ணி லிடுமை
வரிசுகந்த வத்துவிற்செய் திரிமணிக்கீழ்த் தகடாம்
சத்தியமோர் மேலுலக மெய்ம்மைசப தப்பேர்
சத்திரிசித் தியதாநங் கொடுப்போன்வாட் சுரிகை
மத்தியமை யம்நுசுப்புக் கள்ளுநடு வென்றும்
மத்துவெறி தயிர்கடைகோல் தயிர்த்தெளிவு மத்தை.

புத்தி—புசிப்பு, ஓர் அந்தக்கரணம், போதிப்பு. [1: ஷுக்தி:—வ. அக. 2: புத்தி: —க. கோ. I, v, 1. நா. தீ. தி. 570. 3: அக.]

புத்திரிகை—மரப்பாவை, மகள், செம்பஞ்சு. [1-3: புத்ரிகா பாவசுத்ரிகை, பாஞ்சாலிகாஷுஹிதாரஶு—க. வ. iii, 64.]

வத்தி—திரி[1], முன்றானை[2], தீபம்[3], கண்ணில் இடும் மை[4], வரி[5], ஊதுவத்தி[6], மணிக்கீழ்த்தகடு[7]. [1-5: வர்த்திர்காத்ராநுலேபிந்யாம் உபா-யாம் தீபகஶ்ய ச, தீபெ ... நயநாஞ்ஜநலேபயோ: — க. வ. ii, 190. ஊதுவத்தி என்னும் பொருள் காணப்படவில்லை. உடம்பிற் பூசும் வாசனையென்ற பொருள் உளது. 6, 7: அக.]

சத்தியம்—ஓர் மேலுலகம், மெய்ம்மை, சபதம். [1-3: ஸத்யம் த-ஶபதெ ...; தயெ ... ஸத்யலோகெ லொகஸிஸ—க. வ. ii, 375, 376.]

சத்திரி — நித்தியதானங் கொடுப்போன், உடைவாள். [1: ஸத்ரீ ஷுஹவதி: ஸமௌ — க. கோ. II, viii, 15. 'ஸதாந்நதாநகர்த்தா' — மகேசுவரர் டீகை. 2: ஶஸ்த்ரீ ... அஸிபுத்ரிகா —க. கோ. II, viii, 92.]

மத்தியம்—மையம், நுசுப்பு, கள், நடு. [1, 2: மத்யம் மத்யமேவ-லக்நம்—ஸ. வ. ii, 365. 3: மத்யம்—ஸ. கொ. II, x, 40. 4: மத்யம் வக்ர-மத்ரேவலி வ—மா. கொ. 746.]

மத்து—வெறி, தயிர்கடைகோல், தயிர்த்தெளிவு, ஊமத்தை. [1: மத்த: — ஸ. கொ. III, i, 23. 2, 4: சூடா. xi, த, 26. 3: மஸ்து தத்ஸமம் மஸ்து—ஸ. கொ. II, ix, 54.]

378. சித்திரக மோரண்டங் கொடுவேலி திலகஞ்
சித்திரபா நுக்கனலோன் றிவாகரனோர் வருடம்
சத்திரமா யுதங்கைவிடா வேலிரும்போர் வேள்வி
சதாதாநங் கிரதுவனந் துகில்குடைவஞ் சகப்பேர்
சித்திரமற் புதமழகோர் கவிபொய்யை மெய்போற்
செப்பல்பல நிறந்தொளைவெண் குட்டமோ வியமாம்
பத்திரம்வா கநந்திரள்பொற் பெருதுசுப மேருப்
பன்னமிற குடைவாளோ ரிபக்குலம்பொன் கோரை.

சித்திரகம்—ஆமணக்கு, கொடுவேலி, திலகம். [1: சித்ரக:—ஸ. கொ. II, iv, 51. 2: சித்ரக:—ஸ. கொ. II, iv, 80. 3: சித்ரகம் க —மே. க, 88.]

சித்திரபாநு—அக்கினிதேவன், சூரியன், ஓர் வருடம். [1, 2: சித்ர-பாநுர் விபாவஸு:—ஸ. வ. iv, 173. 3: சித்ரபாநு: —ஸ. அக.]

சத்திரம்—ஆயுதம்[1], கைவிடாவேல்[2], இரும்பு[3], ஓர் வேள்வி[4], சதா தானம்[5], யாகம்[6], வனம்[7], துகில்[8], குடை[9], வஞ்சகம்[10]. [1, 3: ஸஸ்த்ர-மாயஸ; லோஹம்—ஸ. வ. ii, 449, 450. 2: பிங். vi, 486. 4, 8: ஸத்ரம் ... யஜ்ஞேஸ்தே ... கம்ஸகே—நா. ர. ii, 350. 5-7, 10: ஸத்ர ... க்ரதௌ, ஸதாதாநே வநே வ்ருதௌ — ஸ. வ. ii, 454. 9: சத்ரம் ஸ்யாதாதபத்ராணே—ஸ. வ. ii, 411.]

[சி]த்திரம் — அற்புதம்[1], அழகு[2], நால்வகைக் [கவி...] பொய்யை மெய்போற் செப்பல்[4], பலநிறம்[5], துளை[6], வெண்குட்டம்[7], ஓவியம்[8]. [1, 5, 8: சித்ரம் ... ஆலேக்யே; ஆஸ்சர்யே—ஸ. வ. ii, 407, 408. 2, 4: திவா. xi, 293. 3: திவா. xii, 45. 6: சித்ரம் விவரம் ...

வக; மரிஜூ—ச. வ. ii, 411, 412. 7: கூஷ்மஹிமெரு—ச. கொ. II, vi, 54. 'கூஷ்மாதியம் ஸேதகூஷ்மெஷுமெருகெ' — மகேசுவரர் உரை.]

பத்திரம்—வாகனம்[1], திரள்[2], அழகு[3], எருது[4], சுபம்[5], மேரு[6], இலை[7], இறகு[8], உடைவாள்[9], ஓர் யானைக்குலம்[10], பொன்[11], கோரை[12]. [1, 7, 8: வத்ரம் ஸுராஹநமெந வமெண வமெக்ஷ வ ஸாரவகக்ஷிணாமூ — வி. வ்ரு. ர, 35. 2, 4-6, 10-12: ஹத்ரம் ஸுராநஜுமெ ஹெஜி உஷஸுெக ..., ஸமெத்ரா ... வ்ருஷெ ... மெராகத்ஷெயொ:; ஹஷிஜாஜுதுரெ— வி. வ்ரு. ர, 55, 56. 8: 9: வத்ரம் ... ஊரீ—ச. வ. ii, 425.]

379. குத்திரன்கீழ் மகனதமன் றியாகபோ கமிலான்
குரூரனீ ஞங்கனல்கூர்ந் தோன்பாத்து ரோகி
அத்திரியோ ரிருடிபருப் பதந்திவா கரனொட்
டகங்குதிரை கழுதைமர மெனவெழுபே ரறைப
பத்திரிவல் லூறுதேர் தேருடையோன் பாணம்
பறவையிலை பருப்பதம்பா தவமெனவோ ரெண்பேர்
குத்திரைதே னீகண்டங் கத்தரியீ முள்ளி
கொலைஞைவிக லாங்கிகூத் தாடுபவள் பாத்தை.

குத்திரன்—கீழ்மகன்[1], அதமன்[2], தியாகபோகமிலான்[3], குரூரன்[4], ஈனுங்கன்[5], கல்கூர்ந்தோன்[6], பாத்துரோகி[7]. [1-4: க்ஷுத்ர: ஸுாஷமெ கூருமெர கூவமெணமெ வ வாவுவக—வி. வ்ரு. ர, 57. 5: க்ஷுத்ர-ஸு...ஷீநாஜெ—நா. ர. ii, 367. 6: க்ஷுமெத்ரா உரிமெத்ர— ச. வ. ii, 393. 7:]

அத்திரி—ஓர் இருடி[1], மலை[2], சூரியன்[3], ஒட்டகம்[4], குதிரை[5], கழுதை[6], மரம்[7]. [1: அத்ரி: — ச. கொ. I, iii, 27. 2, 3, 7: அத்ரயொ த்ருமெமெஸாரா: — ச. கொ. III, iii, 163. 4-6: சூடா. xi, த, 23.]

பத்திரி—வல்லூறு[1], தேர்[2], தேருடையோன்[3], அம்பு[4], பறவை[5], இலை[6] மலை[7], மரம்[8]. [1, 4, 5: வத்ரீ ஸெமநஷவகக்ஷிஷ — நா. ர. ii, 338. 2, 3, 7, 8: வத்ரீ ... த்ருமெ; ரமெத்ரா ரயிகெ — ச. வ. ii, 270, 271. 6: வத்ரிகா—ஸ. அக.]

குத்திரை—தேனீ[1], கண்டங்கத்தரி[2], ஈ[3], முள்ளி[4], கொலைகாரி[5], அங்கக்குறையுடையவள்[6], கூத்தாடுபவள்[7], பாத்தை[8]. [1-8: க்ஷுத்ரா ... நடீ வமுஜாவ்ரு ஹதீஸாவாவ வ; வாஜெரிகாயாம் ஹிம்-ஸ்ராயாம் உக்ஷிகாமாத்ருவெஸமெயா:—ச. வ. ii, 393, 394.]

380. சித்திரையோர் பாம்பெலியால் நேபாள விதையோர்
திங்கள்சுபத் திரைதுமிட்டி தெய்வப்பெண் ணோர்நாள்
பத்திரையோர் காளிகங்கை யுலைத்துருத்தி குமிழ்பாற்
பசுவவிரி யரத்தைவிட்டி த்விதீயவட்டத் திதியாம்
சத்துவமோர் குணம்பண்டஞ் சொபாவம்வலி யுயிர்நிச்
சயமநம்நல் லதுமுயற்சி செந்துபிசா சாதி
தத்துவமைம் பூதாதி தொண்ணூற்று றுளது
தன்னியல்பு பரமான்மா விளம்பமா நமுமே.

சித்திரை—ஓர் பாம்பு[1], எலியால்[2], நேபாளவிதை[3], ஓர் மாசம்[4], சுபத்திரை[5], துமிட்டி[6], தெய்வப்பெண்[7], ஓர் நட்சத்திரம்[8]. [1-3, 5-8: சித்ரா த்வாஷ்ட்ரவர்ணஸர்ப்பாஹ்வயோ:, ... — ஙை. ஸ. ii, 408. 4: அக. சைத்ர:—ஸ. அக.]

பத்திரை—ஓர் காளி[1], கங்கை[2], உலைத்துருத்தி[3], குமிழ்[4], பாற்பசு[5], அவிரி[6], அரத்தை[7], விட்டி[8], துவிதீயவட்டத் திதி[9]. [1, 2, 4, 7, 8: ... — ஙை. ஸ. ii, 433. 3: 5: ... —ஸ. அக. 6: அக. 9: ... ..., ...; ... ..., ... —... ு, 70, 71.]

சத்துவம்—ஓர் குணம்[1], பண்டம்[2], ஸ்வபாவம்[3], வலி[4], உயிர்[5], நிச்சயம்[6], மனம்[7], நல்லது[8], முயற்சி[9], செந்து[10], பிசாசம் முதலியன[11]. [1-5, 7, 9-11: ஸத்த்வம் ... — ஙை. ஸ. ii, 528. 6, 8: ஸத்ய—ஸ. அக.]

தத்துவம்—ஐம்பூத முதலிய தொண்ணூற்றுறு, உள்ளது, தன்னியல்பு, பரமான்மா, நிருத்த கீத வாத்தியங்களில் விளம்பகாலம். [1: சைவ சாத்திர வழக்கு. 2: தத்த்வ — ஸ. அக. 3, 4: தத்த்வம் ... , ... —ஙை. ஸ. ii, 511. 5: ... —ஙை. கோ. I, vii, 9.]

381. கத்தாசா ரதிபொறையோன் தாசசுதன் வாயிற்
காப்பவன்கத் திரியைபாற் சூத்திரற்குற் பவித்தோன்
சித்தாந்தஞ் சாத்திரஞ்சை வாகமநூ லோர்சோ
திடகணித நூலிதுநிச் சயமெனவுஞ் செப்பும்

உத்தாரகம் வீடுகட்டு மிடத்தெல்லை முற்றம்
உன்முகம்புத் தகமோரா ளளவைபடை போர்மெட்
டுத்தாரகம் திருவாயி லடுப்புமலங் கழித்தல்
உவகைகிளம் புதலுத்தி யோகமுகி வும்பேர்.

க்ஷத்தா—சாரதி, பொறையோன், தாசபுத்திரன், வாயிற்காப்பவன், க்ஷத்திரியப் பெண்ணிடத்துச் சூத்திரனுக்குப் பிறந்தவன். [1, 3-5: க்ஷத்தா ஶூத்ராத்க்ஷத்ரியாயாம் ஜாதே ஸாரதிவேதஸோ:, நியுக்தே த்வா:ஸ்தே — க. ஸ. ii, 159. 2: மேற்காட்டிய மேற்கோளில் நியுக்த: என்றதற் கேற்ப உத்தியோகம் வகிப்போன் என்று கொள்ளலாம். 'பிரமன்' என்னும் பொருளுக்கேற்ப மறையோன் என்றிருந்தது பிறழ்ந்திருத்தலுங் கூடும்.]

சித்தாந்தம்—சாத்திரம், சைவாகமநூல், ஓர் சோதிடகணிதநூல், நிச்சயம். [1: ஸித்தாந்த: — ஸ. அக. 2: சைவ நூல் வழக்கு. 3: (ஸூர்ய) ஸித்தாந்த:—ஸ. அக. 4: ஸித்தாந்த: — க. கோ. I, v, 4.]

உத்தாரகம்—வீடுகட்டுமிடத்தெல்லை[1], முற்றம்[2], உன்முகம்[3], புத்தகம்[4], ஓராள் அளவை[5], படை[6], போர்[7], மெட்டுத்தானம்[8], திருவாயில்[9], அடுப்பு[10], மலங்கழித்தல்[11], உவகை[12], கிளம்புதல்[13], உத்தியோகம்[14], முகிவு[15]. [1, 2, 4-7, 9, 11-14: அயோத்தாரம் ஸேஸேந்ய ஸௌராஷ்ட்ர பாபி வாஸ்தகே, உத்ஸோத்ஸாஹரோஷ்டு வாஸ்த்வந்தஸ்த்ருஹஸேதத்- யோ:; உத்ஸாஹ ரோஹணோ — க. ஸ. iii, 351, 352. 3: உத்தாந: — ஸ. அக. 8: 10: உத்தாநம் ... அப்ரூவாஷ்—க. ஸ. iii, 353. 15:]

382. மததவா ரணந்தே வாலயம் வீதி மண்டபம் மதகயம் வரண்டம்
மத்திமம் நடுவா னதுசம னிசையோ ரிசைச்சொர மையமா
னதுமாம்
மத்திமை சக்தோ பேதமோர் வாக்கு நடுவிரல் பூப்புள வநிதை
சத்துநல் லதுசத் தியஞ்சிலாக் கியமுள் ளதுவலி சாரம்பூச்
சியமே.

மத்தவாரணம்—தேவாலயம், வீதி, மண்டபம், மதயானை, வரண்டம். [1: 2-5: மத்தவாரண:; ப்ராஸாதவீதீவாரண்டோ மத்தஹஸ்தினி — க. ஸ. v, 14, 15. ப்ராஸாதவீதீவாரண்டோ: என்னும் ஒரு பொருளானது இங்கு வீதி, மண்டபம், வரண்டம் என்னும் மூன்று பொருள்களாகக் கொள்ளப்பட்டது போலும்.]

மத்திமம்—நடுத்தரமானது, சமனிசை, ஓர் இசைச்சுரம், மையமானது. [1: அக. மற்றவை உத்தமம், அதமம். 2: ந. தீ. நி. 678. 3:

நிஷாத ருஷப காந்தார ஷட்ஜ மத்யம தைவதா:, பஞ்சமஶ்சேத்யமீ ஸப்த தந்த்ரீகண்டோத்திதா: ஸ்வரா: — அ. கோ. I, vii, 1. 4: மத்யமம் ச மத்யமே—வை. 207, 153.]

மத்திமை—ஓர் சந்தம், ஓர் வாக்கு, நடுவிரல், பூப்புள்ள பெண். [1, 3, 4: மத்யா மோ ..., ... ஸ்த்ரீ ச ஸம்ஹதமத்யாஜ்ஞேயாவலி; மமேத்ய ஷட்ஜ: ஸ்மிருதா — நா. ர. iii, 311, 312. 2: நா. தீ. நி. 575. மற்றவை சூக்குமை, பைசந்தி, வைகரி.]

— நல்லது[1], சத்தியம்[2], சிலாக்கியம்[3], உள்ளது[4], வலி[5], சாரம்[6], பூச்சியம்[7]. [1-4, 7: ஸத்யே ஸாதௌ வித்யமானே ப்ரஶஸ்தே ப்யர்ச்சிதே ச ஸத் — அ. கோ. III, iii, 83. 5, 6: அக.]

383. மத்தகம் நெற்றி தலையிப மத்தகம்
கைத்தல் சினத்தல் கசத்தல் வெறுத்தல்
பித்தி முடிவு சுவரிடம் பேதநம்
சித்திர கூட மோர்மலை தெற்றியே.

மத்தகம் — நெற்றி, தலை, யானைமத்தகம். [1: சூடா. xi, ட, 12. 2: மஸ்தக:—ஸ. அக. 3: அக.]

கைத்தல்—கோபித்தல், கசத்தல், வெறுத்தல். [1, 2: சூடா. xi, த, 25. 3: அக.]

பித்தி — முடிவு, சுவர், இடம், பேதனம். [1: 2, 3: ... குட்யே ப்ரதேஶே — அ. ஸ. ii, 180. 4: பித்தி:—ஸ. அக.]

சித்திரகூடம்—ஓர் மலை, தெற்றி. [1: சித்ரகூட: — ஸ. அக. 2: பிங். iv, 207.]

384. யுத்தி நிச்சய சாதநந் தக்கது
பத்தி யமிதஞ் சேறு சுலோகமாம்
பத்தி யைவழி தூளி கடுமரம்
உத்தி யோக மெதிர்க்கை முயற்சியே.

யுத்தி—நிச்சயசாதனம், தக்கது. [1, 2: யுக்தி:—ஸ. அக.]

பத்தியம்—இதம், சேறு, சுலோகம். [1: பத்யம் ஹிதம்—அ. ஸ. ii, 360. 2: 3: பத்யம் ஶ்லோகே—அ. ஸ. ii, 361.]

பத்தியை — வழி, தூளி, கடுமரம். [1: வத்்ா — ஹ்ருதி— க. வ. ii, 361. 2: வத்்ா பாதத்திலிருப்பது அல்லது வய்்ா வழியி லிருப்பது, தூளி. 3: வய்்ா ஹரீதகீ — க. வ. ii, 360.]

உத்தியோகம் — எதிர்க்கை, முயற்சி. [1: 2: உத்்ோக: —ஸ. அக.]

385. யுத்தம் நியாயங் கூடி யிருக்கைபோர்
நித்திய மதவர தஞ்சாச் சுவதம்
கத்துரு நாகங் களின்றாய் பொன்னிறம்
வித்துரு மந்தளிர் பவளம் விருக்கம்.

யுத்தம் — நியாயம், கூடியிருக்கை, போர். [1, 2: யுக்திர்்ோயே யோஜநே வ—க. வ. ii, 186. யுக்த:—ஸ. அக. 3: யுத்தம்—க. கோ. II, viii, 103.]

நித்தியம்—எப்பொழுதும், சாசுவதம். [1, 2: நித்்ம் ... ஸததெ ஸ்வஸி வ; ஶாஶ்வதெ த்ருஷு—மே. ய, 34, 35.]

கத்துரு—நாகங்களின் தாய், பொன்னிறம். [1, 2: கத்ரு: கந கவிஷெ ஸ்்ா த்த்ரு ஸ்்ு நாமைோதரி—க. வ. ii, 389.]

வித்துருமம் — தளிர், பவளம், மரம். [1, 2: வித்ருமொ ... ப்ரவாலெ வ்ரூவெ — வி. ப்ர. 8, 40. 3: வித்ருமொ வ்ருக்ஷ — க. வ. iii, 466.]

386. சூதக மாம ரம்வெள் ளிரதமா சூதஞ் சென்மம்
சேதகஞ் சிவப்புச் சேறும் சேதகன் ஞானி யான்மா
பீதகம் பொன்மை யோர்சாந் திருவேலி பொன்னும் பேசும்
போதக மிளமை தீக்கை மரக்கன்று புழைக்கைக் கன்றே.

சூதகம் — மாமரம், பாதரசம், ஆசௌசம், பிறப்பு. [1: சூதக: ... சூதெ வ—க. வ. iii, 39. 2, 4: ஸூதகம் ஜநநி ரஸெ— க. வ. iii, 99. 3: ஸூதகம்—ஸ. அக.]

சேதகம்—சிவப்பு, சேறு. [1, 2: பிங். x, 553.]

சேதகன் — ஞானி, ஆன்மா. [1, 2: சேதந: — ஸ. அக.]

பீதகம்—பொன்மை, ஓர் சாந்து, இருவேலிமரம், பொன். [1, 2: பீதகம்—ஸ. அக. 3: பிங். x, 813. 4: பீதம்—ஸ. அக.]

போதகம் — இளமை, தீக்கை, மரக்கன்று, யானைக்கன்று. [1: திவா. viii, 203. 2: வொயகஃ—ஸ. அக. 3, 4: பிங். x, 875.]

387. கேதந மடையா ளம்வீ டழைத்தல்கிருத் தியம்ப தாகை
சேதந மறுத்தல் பேத மறிவுள்ள சீவ கோடி
பீதநம் செந்நு ணவம் பணைசெஞ்சாந் தரிதா ரப்பேர்
பாதபம் பாத பீட மரம்பாத யாந மென்ப.

கேதநம்—அடையாளம், வீடு, அழைத்தல், கிருத்தியம், கொடி. [1, 2: கெதநஂ ... —வி. ரு. ந, 51. 3-5: ... —ஶா. கொ. 440.]

சேதநம்—அறுத்தல், பேதம், அறிவுள்ள சீவகோடி. [1: ... —ஸ. அக. 2: ... —வி. ரு. ந, 52. 3: ... —க. கொ. I, iv, 30.]

பீதநம் — செந்நுணா, அம்பணை, குங்குமம், அரிதாரம். [1-4: ... —க. வ. iii, 385.]

பாதபம்—பாதபீடம், மரம், பாதயானம். [1-3: ... —ந. ர. iii, 286.]

3. ஏதம்பன் னிறஞ்ச மித்து விறகுகே டிடும்பை குற்றம்
ஓதங்கல் லோலம் வெள்ள முவரியோ டண்ட வாதம்
சீதமே கோணல் வஞ்சி மரம்நறு வலிகு ளிர்ச்சி
சூதம்வெள் ளிரதம் பாகத் தொழில்கறி மாம ரப்பேர்.

ஏதம்—பன்னிறம், சமித்து, விறகு, கேடு, இடும்பை, குற்றம். [1: ... —க. கொ. I, v, 17. 2: ... —க. கொ. II, iv. 13. 3: ... —ஸ. அக. 4: அக. 5, 6: பிங். x, 198.]

ஓதம்—அலை, வெள்ளம், கடல், அண்டவாதம். [1, 3: பிங். x, 220. 2, 4: அக.]

சீதம்—கோணல், வஞ்சிமரம், நறுவலி, குளிர்ச்சி. [1-4: ... —க. வ. ii, 199.]

சூதம்—பாதரசம், பாகத்தொழில், கறி, மாமரம். [1: ... — க. கொ. II, ix, 99. 2: '...' சமையற்காரன்' என்னும் பொருளினின்று வந்ததாகத் தோன்றுகிறது. 3: ... —வை. 165, 171. 4: ... —க. கொ. II, iv, 33.]

389. *பேதமோ ருபாயம் வேறு படல்விசே டம்பி ளப்பாம்*
மோதமே பிரியம் வாசம் மோதுத லடர்த்தன் மொத்தல்
வாதமோர் பிணித ருக்கம் வாயுவோ டிரத வாதம்
ஆதர மோடக் கூலி யாசையா தரிக்கை நேயம்.

பேதம்—நான்குபாயத்தொன்று, வேறுபடல், விசேடம், பிளப்பு. [1-4: ஜெதொ ரெஜூயெ விஶெஷெ ஸஂஹநநஜாவெ விதாரணெ—வி. ரு. த, 5.]

மோதம்—பிரியம், வாசம். [1, 2: மொதஃ:—ஸ. அக.]

மோதுதல்—அடர்த்தல், மொத்தல். [1, 2: அக.]

வாதம்—முப்பிணியுளொன்று, தருக்கம், வாயு, இரசவாதம். [1: வாதஃ:—ஸ. அக. மற்றைப்பிணிகள் பித்தசிலேட்டுமங்கள். 2: வாதஃ:—ஸ. அக. 'வாதப்போர்.' 3: வாதஃ:—க. கொ. I, i, 66. 4: அக.]

ஆதரம்—ஓடக்கூலி, ஆசை, ஆதரிக்கை, நேயம். [1, 2: அக. 3, 4: ஆதரஃ:—ஸ. அக.]

390. *வாதரங் குன்றி வித்து வலம்புரிச் சங்கு நீர்தேன்*
ஆதரி சங்கண் ணடி புத்தகத் தெதிரு ரைப்பேர்
காதலன் கணவன் மைந்தன் காதலி புதல்வி காந்தை
வீதலே கெடுதல் சாதல் வேதனெண் கணன்வி யாழம்.

வாதரம் — குன்றிவித்து, வலம்புரிச்சங்கு, நீர், தேன். [1-3: வாதூரம் க்ருஷ்ணலாபீஜதக்ஷிணாவர்த்தஶங்கயொ:; நீரெ ச — மெ. ர, 211, 212. வாதரஃ—ஸ. அக. 4:]

ஆதரிசம்—கண்ணடி, புத்தகத்தெதிர், உரை. [1-3: அயாதஶ்ர-ஷீகாயாம் ப்ரதிபுஸ்தகெ; தர்ப்பணெ—அ. ஸ. iii, 709, 710.]

காதலன்—கணவன், புதல்வன். [1, 2: திவா. ii, 154.]

காதலி—புதல்வி, மனைவி. [1, 2: திவா. ii, 155.]

வீதல்—கெடுதல், சாதல். [1, 2: சூடா. xi, த, 30.]

வேதன்—பிரமன், வியாழன். [1: பிங். ii, 64. 2: சூடா. i, 62.]

391. *ஆதவ மொளிவெ யிற்பே ராதித்த ரருக்கர் விண்ணோர்*
பூதவன் றிருமால் பூபன் போதனுன் முகன்பா லன்பேர்
ஓதிகற் றறிந்தோன் கல்வி செறிவுபெண் மயிர்வெற் போந்தி
கோதிகோ தும்மை நெற்றி கோதென்ப சக்கை குற்றம்.

ஆதவம் — ஒளி, வெயில். [1: ஆதவ:—ஸ. அக. 2: ஆதப:—அ. கொ. I, iii, 34.]

ஆதித்தர் — அருக்கர், விண்ணோர். [1, 2: ஆதித்யௌ ஸூர்யதேவௌ—ஈ. ஸு. iii, 472.]

பூதவன்—திருமால், அரசன். [1, 2: பூ + தவ:.]

போதன் — பிரமன், பாலன். [1: திவா. i, 3. 2: போத: — அ. கொ. II, v, 38.]

ஓதி—கற்றறிந்தோன், கல்வி, செறிவு, பெண்மயிர், மலை, ஓந்தி. [1, 4, 5: பிங். x, 222. 2: சூடா. x, 20. 3: பிங். vii, 476. 6: சூடா. xi, த, 8.]

கோதி—கோதுமை, நெற்றி. [1: திவா. iv, 171. 2: லலாடம் ... கோதி:—வெ. 181, 191.]

கோது—சக்கை, குற்றம். [1: அக. 2: திவா. viii, 176.]

392. சோதிகண் ணிரவி விண்மீன் சுடரீச னொளிதீ யோர்நாள்
வேதிகை பலகை திண்ணை வேதைவே தித்தல் துன்பம்
ஊதிய மிலாபங் கல்வி யோதுதல் படித்தல் சொல்லல்
பூதியம் புவியு டற்பேர் போதுபூ முகுளங் காலம்.

சோதி —கண்[1], சூரியன்[2], நட்சத்திரம்[3], தீபம்[4], சிவன்[5], ஒளி[6], தீ[7], ஒரு நட்சத்திரம்[8]. [1-3, 6, 7: ஜ்யோதிர் த்ருஷ்டிநக்ஷத்ரயோ:; ப்ரகாசே ஹுதாசநே—ஈ. ஸு. ii, 566, 567. 4, 5: சூடா. xi, த, 20. 8: ஸ்வாதி:—அ. கொ. III, v, 38. 'ஸ்வாதிநக்ஷத்ரம்' — மகேசுவரர் டீகை.]

வேதிகை—பலகை, திண்ணை. [1, 2: பிங். x, 1076. 'வேதிகா.']

வேதை—வேதித்தல், துன்பம். [1, 2: அக.]

ஊதியம்—இலாபம், கல்வி. [1, 2: சூடா. xi, ண, 2.]

ஓதுதல்—படித்தல், சொல்லல். [1, 2: அக.]

பூதியம்—புவி, உடல். [1, 2: பிங். x, 851.]

போது—பூ, அரும்பு, காலம். [1, 3: சூடா. xi, த, 30. 2: அக.]

393. மாதிரந் திசையா காயம் நிலம்பருப் பதமா தங்கம்
சேதுமா விலிங்கோர் தீர்த்தம் செய்கரை சிவப்புப் பாலம்
மாதுல மோர்பாம் போர்நெல் லூமத்தை மருட்கா ரைப்பேர்
ஓதையே மதிலுண் மேடை புரிசைபே ரொலியு மாமே.

மாதிரம்—திசை, ஆகாசம், நிலம், மலை, யானை. [1, 4, 5: பிங். x, 925. 2, 3: சூடா. xi, த, 20.]

சேது—மாவிலிங்கு, ஓர் தீர்த்தம், செய்கரை, சிவப்பு, பாலம். [1: ஸேது: — அ. கோ. II, iv, 25. 2: அக. 3: பிங். iv, 163. 4: சூடா. viii, 20.]

மாதுலம்—ஓர் பாம்பு, ஓர் நெல், ஊமத்தை, மருட்காரை. [1-4: மாதுலோ மத₃நே; ஸ்யாஹிவ்ரீஹிபே₄த₃யோ: — அ. ஸ. iii, 670, 671.]

ஓதை—மதிலுள் மேடை, மதில், பேரொலி. [1-3: பிங். x, 223.]

394. தாதுமண் ணாதி யைந்து சத்தாதி யைந்து பூவின்
தாதுசுரோத் ராதி யைந்தோ ராண்டுதொக் காதி யேழ்மே
தாதுபொன் னாதி யேழ்வா தாதிமுப் பிணிசெய் யென்சொற்
றாதுபோ சநசா ராங்கி சம்மனோ சிலைகா விக்கல்.

தாது—மண் முதலிய ஐந்து[1], சத்தமுதலிய ஐந்து[2], பூவின்தாது[3], சுரோத்திரம் முதலிய ஐந்து[4], ஓர் ஆண்டு[5], தொக்கு முதலிய ஏழு[6], மேதம் முதலிய ஏழு[7], பொன் முதலிய ஏழு[8], வாதம் முதலிய முப்பிணி[9], செய்யென்னுஞ் சொற்றாது[10], போசன சாராம்சம்[11], மனோசிலை[12], காவிக்கல்[13]. [1, 2, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13: தா₄து: ஶ்ரோத்ராதி₃கேஷு விஷயே-ஷ்விந்த்₃ரியேஷு ச, ஶப்₃தா₃தி₃ஷு ரஸாஸ்ருங்மாம்ஸமேதோ₃ஸ்த்₂யாதி₃ஷு வாதா₃திஷு; வஸ்து-ந்யேவ தா₄துர்மஹாபூ₄தே விஶேஷாத்₃ஸ்வர்ணகைரிகே-வி. ப்ர. த, 19, 20.

மண்ணாதி யைந்து—மண் நீர் தீ காற்று வான் என்னும் ஐம்பெரும்பூதங்கள். சத்தாதி யைந்து—சப்தம் ஸ்பரிசம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் என்னும் ஐம்புலன்கள். சுரோத்திராதி யைந்து—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஐம்பொறிகள். மேதாதி ஏழு — இரதம் உதிரம் எலும்பு தோல் இறைச்சி மூளை சுக்கிலம் என்பது தமிழ் நிகண்டு முறை— சூடா. xii, 67. ‘ரஸாஸ்ருங்மாம்ஸமேதோ₃ஸ்தி₂மஜ்ஜாஶுக்ராணி தா₄தவ:’ என்பது வடநூல் முறை. வாதாதி முப்பிணி—வாதம் பித்தம் சிலேஷ்மம் என்பன. சுரோத்திராதி யைந்து—ஶ்ரோத்ர க்₄ராண சக்ஷு ஜிஹ்வா த்வக் என்பனவென்று மகாபாரதங் கூறும். சுரோத்திராதி யிவை யெனக் கொள்ளின் தொக்காதி யென நிறுத்தி அவை ஐந்தெனக்கொண்டு ஐம்பொறியையுங் காட்டலாம். ஏழ் மேதாதி யெனக் கூட்டல்வேண்டும். ‘மேதாது’ என்னும் பாடம் பொருள் தரவில்லை. 3: அக. 5: தா₄த்ரு—ஸ. அக. 8: சூடா. xi, த, 21. செம்பொன், வெண்பொன், கரும்பொன், செம்பு, ஈயம், வெண்கலம், தரா. 11:]

395. காதைமுன் னோர்ச ரித்ரக் கவிகதை யோர்வி ருத்தம்
சீதைசா னகிப டைச்சால் பயிர்தேவ கங்கை நாற்பேர்
பேதைபெண் மிடியன் மூடன் பெண்ணின்முற் பருவ மென்ப
மேதையே தரிக்கும் புத்தி நிணம்புதன் கள்ளு மேன்மை.

காதை—முன்னோர் சரித்திரக்கவி, கதை, ஓர் விருத்தம். [1: அக. 2: திவா. xi, 86. 3: மாயா—ஸ. அக.]

சீதை—சானகி, படைச்சால், பயிர், தேவகங்கை. [1-4: ஸீதா ஸஸ்யே ஹலபத்ததௌ ஜாநக்யாம் ஸுரநிம்நகாயாம்—நா. ர. ii, 146.]

பேதை—பெண், மிடியன், மூடன், பெண்ணின் முதற்பருவம். [1: திவா. ii, 112. 2, 3: பிங். x, 858. 4: திவா. ii, 113.]

மேதை — தரிக்கும் புத்தி, நிணம், புதன், கள், மேன்மை. [1: தீர்தாரணாவதீ மேதா—அ. கோ. I, v, 2. 2: மேதஸ் — ஸ. அக. 3, 4: சூடா. xi, த, 10. 5: அக.]

396. நைதலே நலிதல் தேய்தல் கைதைநன் னிலந்தா ழைப்பேர்
பைதலே துன்பம் பையல் பைத்தல்சீ றுதல்ப சத்தல்
வைதலே சுதல்ச பித்தல் மைதுநம் புணர்த லொன்றல்
கைதவங் கபடஞ் சூது கைதவன் செழியன் வஞ்சன்.

நைதல்—நலிதல், தேய்தல். [1, 2: அக.]

கைதை—நன்செய், தாழை. [1: பிங். iv, 124. 2: திவா. iv, 78.]

பைதல்—துன்பம், பையல். [1: திவா. viii, 174. 2: அக.]

பைத்தல்—சீறுதல், பசத்தல். [1, 2: சூடா. xi, த, 26.]

வைதல்—ஏசுதல், சபித்தல். [1: நா. தீ. நி. 654. 2: அக.]

மைதுநம் — புணர்தல், ஒன்றல். [1, 2: மைதுநம் ஸங்கதே ரதே—வி. ரு. ந, 50.]

கைதவம்—வஞ்சனை, சூது. [1, 2: கைதவம் த்யூதஶாட்யயோ:—வி. ரு. வ, 34.]

கைதவன்—பாண்டியன், வஞ்சன். [1: திவா. ii, 23. 2: கைதவம் அதாவது வஞ்சனையை யுடையான்.]

397. காதாவான் குயில்சு ரும்பு சிறமுள்ளோன் காநஞ் செய்வோன்
ஆதாரம் பரிப்பூண் பற்றல் ஆதேசந் திரிபோ டாணை
கேதாரம் பாத்தி யோர்கேத் திரம்பனிக் கிரிக்கோ டும்பேர்
பூதான்மா வுடல்வி ரிஞ்சன் கோதூமம் நரத்தை யோர்கெல்.

காதர—ஆண்குயில், வண்டு, சினமுள்ளோன், கானஞ்செய்வோன். [1-4: காதர: வாஸலேக்ஷாகிமே ஷ்ரேஷ்ட ஷட்பதே ரோஷணே-ஃபி ச — வி. ரு. த, 21. ஸ. அக. யில் காதர என்னுஞ் சொல்லிற்கு இந் நான்கு பொருள்களும் காட்டப்படுகின்றன. காதரவின் எழுவாயொருமை யுருவம் காதர.]

ஆதாநம் — குதிரையணி, பற்றல். [1, 2: ஆதாநம் வாஜிபூஷணே; க்ரஹணே—க. வ. iii, 350, 351.]

ஆதேசம்—திரிபு, ஆணை. [1: அக. 2: ஆதேஶ:—ஸ. அக.]

கேதாரம்—பாத்தி, ஓர் ஸ்தலம், இமயமலை யுச்சி. [1-3: கேதார: கேத்ரவிதேபாலவாபே ... ஶைலயோ: — க. வ. iii, 538. 3: கேதார:—ஸ. அக. 'இமயமலைப்பாகம்'.]

பூதான்மா — உடல், பிரமன். [1, 2: பூதாத்மா தேஹே தாதரி—க. வ. iii, 389.]

கோதூமம்—நரத்தை, ஓர் நெல். [1, 2: கோதூமௌ ... நாகரங்கவ்ரீஹிபேதயோ:—க. வ. iii, 456.]

398\. சாத கும்ப மலரிபொனுந் தாதன் றாசன் றயாலுபிதா
காத மகழ்ந்த குளங்கொலைநாற் குரோச தூர மெனக்கழறும்
சாத மெலிவு கூர்மைசுகஞ் சநநம் சேறு சோறிளம்புல்
பீதம் பாகம் மஞ்சணிறம் பீதை மஞ்சள் பொற்குறிஞ்சி.

சாதகும்பம்—அலரி, பொன். [1, 2: ஶாதகும்பம் ஸுவர்ண ஸ்யாச்சாதகும்போ ஹயமாரகே—வி. ரு. ஸ, 36.]

தாதன்—தாசன், தயாலு, பிதா. [1: தாஸ:—க. கோ. II, x, 17. 2, 3: தாதோ தாநகரே பித்ரி—க. வ. ii, 168.]

காதம் — அகழ்ந்த குளம், கொலை, நாற்குரோச தூரம். [1: காத:—ஸ. அக. 2: காத:—க. கோ. II, viii, 115. 3: அக. பத்துமைல் அளவு.]

சாதம்—மெலிவு[1], கூர்மை[2], சுகம்[3], சனனம்[4], சேறு[5], சோறு[6], இளம்புல்[7]. [1, 2: ஶாத:—ஸ. அக. 3: ஶாதம் — க. கோ. I, iv, 25. 4: ஜாதம்—ஸ. அக. 5, 7: ஶாத: கர்தமஶஷ்பயோ: — க. வ. ii, 232. 6: அக.]

பீதம்—பானம், மஞ்சள் நிறம். [1, 2: பீதோ வர்ணவிஶேஷயோ:—அ. ஸ. ii, 175.]

பீதை—மஞ்சள், பொற்குறிஞ்சி. [1: பீதா ஹரித்ரா—அ. ஸ. ii, 176. 2: பீதா—அ. கோ. II, iv, 75.]

399. போதம் யானைக் கன்றுசிசுக் குஞ்சு புத்தி மரக்கலமாம்
வீதம் வலியில் பரிசாந்தம் வலியில் கரியங் குசவினையாம்
காத ரந்தீ வினைத்தொடர்பஞ் சுறல்சோ காதி யின்கவலம்
மாதர் மகளி ரழகாசை வாதை வருத்து நோய்துக்கம்.

போதம் — யானைக்கன்று, சிசு, குஞ்சு, புத்தி, மரக்கலம். [1: வஞ்சவர்ஷோ பவேத்பாலோ போத: தஶவர்ஷக:, த்ரிம்ஶத்வர்ஷஸ்து கலபோ விக்கோ விம்ஶதிவர்ஷக: — வை. 109, 131. 2, 5: போத: ஶிஶௌ வஹித்ரே ச—வி. ஸ்ரூ. த, 15. 3: போத: — ஸ. அக. 4: போத:—ஸ. அக.]

ம- [illegible] ரை, சாநதம, வலியிலலாத யானை, அங்குசத் தொழில். [1-4: வீதம் த்வங்குஶகர்மணி; அஸாராஶ்வகஜே ஶாந்தே—அ. ஸ. ii, 193, 194.]

காதரம்—தீவினைத்தொடர்பு, அஞ்சல், சோகாதியால் மிக்க கவலை. [1: திவா. ix, 97. 2, 3: காதர:—அ. கோ. III, i, 26. 'அதீர: காதர: த்ரு பயகஷ்டநிவாரகாநிஷ்டேஷு' — மகேசுவரர் டீகை. அகராதியில் அச்சம், இக்கட்டு, விருப்பம் என்னும் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. 'ஸ்வநாமார்த்தாவாகம்ஹாரோபி அதீராத்ரு' என்பது டீகாஸர்வஸ்வம்.]

மாதர்—மகளிர், அழகு, ஆசை. [1, 3: திவா. xi, 190. 2: பிங். x, 922.]

வாதை—வேதனை செய்யும் நோய், துக்கம். [1: திவா. viii, 150. 2: பாதா—அ. கோ. I, ix, 3.]

400 தூதன் புதன்றூ துவனென்ப சூது கபடங் கவறுடல்
நீதி நியாய முறைமைப்பேர் ஏது நிமித்த முபகரணம்
போதி சினன்ற னறம்பௌத்த சமாதி யரசு மலைபுத்தன்
கேது பதாகை யடையாளங் கிரண மோர்கோ ளுற்பாதம்.

தூதன் — புதன், தூதுவன். [1: பிங். ii, 139. 2: தூத: — ச. கோ. II, viii, 16.]

—கபடம், கவருடல். [1: அக. 2: த்யூத: —ச. கோ. II, x, 45.]

நீதி—நியாயம், முறைமை. [1: நீதி: —ஸ. அக. 2: அக.]

ஏது—நிமித்தம், உபகரணம். [1: ஹேதுர்நா காரணம் பீஜம் —ச. கோ. I, iv. 28. 2: ஹேது: —ஸ. அக.]

போதி — அருகன் அறம், பௌத்த சமாதி, அரசமரம், மலை, புத்தன். [1-3: போதிர்பௌத்தஸமாதௌ ஸ்யாதஶ்வத்தேऽர்ஹதி ச புத்தே—ச. வ. ii, 240. 4: திவா. v, 16. 5: போதி:—ஸ. அக.]

கேது—கொடி, அடையாளம், கிரணம், ஓர் கோள், உற்பாதம். [1-5: கேதுர்த்வஜபதாகயோ:, க்ரஹோத்பாத ... விஶேஷே — ச. வ. ii, 162.]

401. ஆதங் கம்நோய் சந்தாப முரசி னோசை யச்சப்பேர்
கோதண் டம்வில் லொடுபுருவங் கூதிர் பனிக்காற் றப்பருவம்
வேதண் டம்பற் பதம்யானை சௌதா மினிமின் னரமகள்பேர்
காதம் பரங்கள் ளொடுவெண்ணெய் காதம் பரிசா ரிகைகுயிலே.

ஆதங்கம் — நோய், துன்பம், முரசின் ஓசை, அச்சம். [1-4: ஆதங்கோ ரோகஸந்தாபஶங்காஸு முரஜத்வநௌ—வி. ரு. க, 151.]

கோதண்டம்—வில், புருவம். [1, 2: கோதண்டோ ப்ரூலதா-யாம் ... கார்முகே—வி. ரு. ண, 29.]

கூதிர்—பனிக்காற்று, பனிப்பருவம். [1: திவா. i, 38. 2: திவா. i, 137.]

வேதண்டம் — மலை, யானை. [1: திவா. v, 16. 2: வேதண்ட:—ஸ. அக.]

சௌதாமினி — மின், அரமகள். [1, 2: ஸௌதாமிந்யப்ஸரோ-பேதே தடித்பேதயோரபி—வி. ரு. ந, 200.]

காதம்பரம்—கள், வெண்ணெய். [1, 2: காதம்பரம் ததிஸா-ரே ஸீதுபேதயோ:—ச. வ. iv, 249.]

காதம்பரி — நாகணவாய்ப்புள், குயில். [1, 2: காதம்பரீ கோகிலாயாம் வாணீஸாரிகயோரபி—சு. வை. iv, 249.]

402. மாதா வுமையிந் திரையின்றுள் மகிபி ராமி முதலெழுவர்
வேதா மலரோன் மாலறிஞன் பாதீ டளித்தல் பங்கிடுதல்
பாதா ளங்கீ ழுலகமதோ கதிவா டவத்தீ யெனப்பகர்ப
ஆதீ நவந்துன் புறுவதுபொல் லாத மரணம் பாவமுமாம்.

மாதா—உமை, இலக்குமி, பெற்ற தாய், பூமி, பிராமிமுதலிய சத்தமாதர். [1, 3, 5: ப்ராஹ்ம்யாத்யா ... ப்ரஸூர்ஜனனீ வ மாதா:—நா. ர. ii, 170. 2: மாதா — வை. அக. 4: மாதா ... மஹீ — சு. வை. ii, 183.]

வேதா—பிரமன், திருமால், அறிஞன். [1-3: வேதா விதாதரி, விஷ்ணௌ விதுஷி — மே. கோ. 922.]

பாதீடு—அளித்தல், பங்கிடுதல். [1: திவா. ix, 154. 2: நா. தீ. நி. 741.]

பாதாளம்—கீழுலகம், அதோகதி, வடவைத்தீ. [1, 3: வாதாலம் வடவாநலே, ரஸாதலே—சு. வை. iii, 657. 2: அக.]

ஆதீநவம் — துன்புறுவது, பொல்லாத மரணம், பாபம். [1-3: ஆதீநவ: ஸந்தாபே வ்ருத்திஷ்டுர்ம்ருத்யோ: —சு. வை. iv, 303.]

403. சாதகமோர் பிரபந்த மோர்புளுப கரணம்
சந்மபத் திரிகைபூ தகணமப்பி யாசம்
ஆதநம்யா னைக்கழுத்துப் பீடமா சநப்பேர்
ஆதித்யன் விருந்தோம்பு வோனதிதி சுதனும்
சாதநமாண் குறிமறைவு நடைகொலைபி ரேதச்
சடங்குகா ரகம்நிவிர்த்தி யுபாயஞ்சித் திக்குஞ்
சாதநம்பின் றொடர்தல்கொடுப் பித்தல்சே நாங்கம்
தநம்கருவி நிறைவேற்றல் சாசநா மமுமாம்.

சாதகம்—ஓர் பிரபந்தம், ஓர் புள், உபகரணம், சன்மபத்திரிகை, பூதகணம், அப்பியாசம். [1: பன்னிருபாட்டியல், 172. 2: வாதக: —சு. கோ. II, 5, 17. 3, 6: ஸாதகம் — வை. அக. 4: ஜாதகம் —வை. அக. 5: திவா. i, 34.]

ஆதநம்—யானைக்கழுத்து, பீடம், ஆசனம். [1, 2: ஆஸநம்; கரிஸ்கந்தே ச பீடே ச — ஹ. கோ. 504, 505. 3: ஆஸநம் — ஸ. அக. யோகத்திற்கு அங்கமாகிய பதுமாதி யாசனங்கள்.]

ஆதித்யன்—விருந்தோம்புவோன், அதிதி மகன். [1: ஆவேசிகஸ்த்வாகந்துராதித்ய: ப்ராகூர்ணோऽதிதி: — வை. 88, 135. ஸ. அக. யிலும் விருந்து வந்தோன் என்னும் இப் பொருளே காணப்படுகிறது. 'விருந்தோம்புகை' என்னும் பொருளையுடைய ஆதித்யம் என்னும் சொல்லிலிருந்து இப் பொருள் வந்திருக்கவேண்டும். 2: ஆதித்ய: —ஸ. அக.]

சாதநம் — ஆண்குறி[1], மறைவு[2], நடை[3], கொலை[4], பிரேதச் சடங்கு[5], காரகம்[6], நிவிர்த்தி[7], உபாயம்[8], சித்திக்கும் சாதனம்[9], பின் தொடர்தல்[10], கொடுப்பித்தல்[11], சேனாங்கம்[12], தனம்[13], கருவி[14], நிறைவேற்றல்[15], சாசனம்[16]. [1, 3-8, 10-13, 15: ஸாதநம் ஸித்திஸைந்யயோ:; உபாயேऽநுகமே மேட்ரே நிவ்ருத்தௌ காரகே வதே, தாபநே ம்ருதஸம்ஸ்காரே ... மேட்ரே யமே — ந. வி. iii, 425, 426. ஸைந்யம் சேனை. சேனாங்கம் சேனையின் ஒரு பகுதி, சதுரங்க பலத்தின் அங்கமுமாம். காரகம் இலக்கணநூல் வழக்கு. 2: ஸாதந: — ஸ. அக. 9, 14: ஸாதநம்—ஸ. அக. 16: ஶாஸநம்—ஸ. அக. தற்பவம்.]

404. வேதகஞ்சீ வநம்ஞாநம் கூலிபொதுத் தலும்பேர்
வேதனைதுன் பஞ்சுகதுக் காநுபவ முணர்கை
பூதனைகண் ணனுக்குநச்சு முலைகொடுத்தோள் கடுக்காய்
பூதிகாட் டஞ்சரள மரந்தேவ தாரம்
நாதமென்ப விந்திரிய மோசையுரி மைப்பேர்
நாதனு யகனதிபன் பிரபுசந் திரனும்
பாதமர வேர்செயுளி னோரடிசூழ்ந் திருக்கும்
பருப்பதங்கால் கிரணம்வெண்ணெய் நீர்நான்கி னென்றே.

வேதநம்—சீவனம், ஞானம், கூலி, துளையிடுதல். [1: வேதநம்—ஸ. அக. 2: வேதநா ... ஜ்ஞாநே ச ஜீவநோபாயகம்—வை. 263, 165. 3: வேதநம் — அ. கோ. II, x, 38. 4: வேதநம்—ஸ. அக.]

வேதனை—துன்பம், சுகதுக்கநுபவம், உணர்கை. [1, 2: வேதநா ஸ்யாதநுபவ: பீடாயாமபி வேதநா — ஶா. கோ. 348. 3: வேதநா ஜ்ஞாநே—ந. வி. iii, 414.]

பூதனை—கண்ணனுக்கு நச்சுமுலை கொடுத்தோள், கடுக்காய். [1, 2: பூதநா து ஹரீதகீ; பய்யா ச பாலஸ்யஹேதவஸ்ய—க. ஸ. iii, 385, 386.]

பூதிகாட்டம்—சாளமரம், தேவதாருமரம். [1, 2: பூதிகாஷ்டம் து ஸரளே தேவதாருண்யபி ச—க. ஸ. iv, 69.]

நாதம் — இந்திரியம், ஓசை, உரிமை. [1: நா. தீ. நி. 601. 2: நாத:—க. கொ. I, vi, 23. 3: நாதம்—ஸ. அக.]

நாதன்—நாயகன், அதிபன், பிரபு, சந்திரன். [1, 2: நாத:—ஸ. அக. 3, 4: நாதஸ்த்விந்த்ரே ப்ரபௌ — வெ. 233, 90. நாதஸ்த்விந்த்ரே ப்ரபௌ நேத்ரே—நா. ர. ii, 205. இவ்விரண்டு கோசங்களிலும் இந்திரன் என்னும் பொருளே காணப்படுகிறது. மூலத்தில் சந்திரன் என்றிருப்பது எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையோ அன்றி வேறு பாடத்தை யாதாரமாகக் கொண்டதோ?]

பாதம்—மரவேர்[1], செய்யுளின் ஓர்அடி[2], சூழ்ந்திருக்கும் மலை[3], கால்[4], கிரணம்[5], வெண்ணெய்[6], நீர்[7], நான்கிலொன்று $(\frac{1}{4})$[8]. [1, 4: பாதாங்க்ரி: சரணா ஜந்தோர்வ்ருக்ஷஸ்ய ச ஸமாஹா:—ஶா. கொ. 325. 3, 5, 8: பாதோ ரஶ்மௌ துரீயாம்ஶே ஶிலோ: ப்ரத்யந்தபர்வதே—ஶா. கொ. 182. 2: பாத:—ஸ. அக. 6: ஹையங்கவீநம் வீயம் ச நவநீதம் ச தக்ரஜம்—வெ. 134, 276. வீயம் என்பது பாடபேதத்தால் பாயம் எனப் படிக்கப்பட்டு இப் பொருளைத் தந்தது போலும். 7: பாய:, பாயஸ் — ஸ. அக.]

405. பூதமடை வதுதக்க ததீதமுப மாநம்
பூதகணந் தூய்மைசெந்து புவியாதி பஞ்ச
பூதமுண்மை தூற்றுந்தா னியம்பினரை யுண்டை
போனகா லந்தருப்பை புனையணியி னழகாம்
யூதம்விலங் காதிபற வைத்திரள்ச மூகம்
யூதிமுல்லை பொன்னிறவா டாமலரு மொக்கும்
மாதவம்வை காசிபெருந் தவம்வசந்த காலம்
மாதவனிந் திரைகேள்வன் பெருந்தவத்தோன் வசந்தன்.

பூதம்—அடைவது[1], தக்கது[2], அதீதம்[3], உபமானம்[4], பூதகணம்[5], தூய்மை[6], செந்து[7], பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூதம்[8], உண்மை[9], தூற்றுந் ம்[10], பின் அரை[11] ண்டை[12], இறந்த காலம்[13],

தருப்பை[14], புணையணியின் அழகு[15]. [1-5, 7-9: ஸ-ஞ-த்ம ஸமெ-த்ராவரோ-ந-யொ:; ஷாரெஷ்தீரெத விமாவாரெஷ வ்யூஹாரெஷ ஜந்-ய-க்-யொ: — சு. ஸ. ii, 180, 181. 6: வவித்ர: ... வ-ஞ-த: — சு. கொ. II, vii, 45. 10: யாதநூ வ-ஞ-தஃ — சு. கொ. II, ix, 23. 11: வ-ஞ-த: (இருமை) — ஸ. அக. 12: ஸ-ஞ-த ..., ... வுரெத்த — ரெ. த, 41. 13: ஸ-ஞ-தஃ — ஸ. அக. 14: வ-ஞ-த: — ஸ. அக. 15: வ-ஞ-த ... மரிரெத — ரெ. த, 36. மர் என்னும் தாது புனைதல் என்னும் பொருளது — ஸ. அக.]

யூதம் — விலங்குமுதல் பறவை யீறாகவுள்ள உயிரின் திரள், சமூகம். [1, 2: ய-ஞ-யம திர்யக்ஸெ-ஞெஹ ஸஜாதீயஸமூஹெ உ ஸாவதஃ — வி. ப்ர. ய, 12.]

யூதி — முல்லை, பொன்னிற வாடாமலர். [1, 2: ய-ஞ-யீ வ-ஷவா-ஹெஷெ ... க-ஞணெ — வி. ப்ர. ய, 12.]

மாதவம் — வைகாசி, பெருந்தவம், வசந்தகாலம். [1, 3: மாயவ: ... வஸநெ் வெமாவெ — சு. ஸ. iii, 702. 2: பிங். x, 923. மஹா-தவஸ்.]

மாதவன் — திருமால், பெருந்தவத்தோன், மன்மதன். [1: மாயவ:, விஷள — சு. ஸ. iii, 702. 2: 'மஹா தவத்தினையுடையான்.' 3: அக.]

406\. மாதவிகள் ளின்வெல்லந் தொழுத்தைகுருக் கத்தி
வாதிவா தஞ்செய்பவ னோர்புலமைத் திறத்தோன்
சூதனே ரிருடிதச்சன் பார்ப்பனிசே ரிராச
சுதன்புகழ்வோன் றேர்ப்பாகன் சூதுளோன் மடையன்
ஆதியதிட் டாகமுதல் புராதகம்கே ரோடல்
அரன்முதல்வ னதிபனேற்றி காரைமகோ துக்கம்
ஈதிவெகு மழைமுதலா மறுவகையுற் பாதம்
யாத்திரைசெய் திடல்கொள்ளை முதலபெருந் துன்பம்.

மாதவி — கள்ளின் வெல்லம், தொழுத்தை, குருக்கத்தி. [1-3 : மாயவீ மய-மாஷா; வாஸந்தீ க-டீ — சு. ஸ. iii, 702, 703.]

வாதி — வாதஞ்செய்பவன், ஓர் புலமைத்திறத்தோன். [1: வாதிநு — ஸ. அக. 2: திவா. xii, 44. மற்றைப் புலமையோர் கவி, கமகன், வாக்கியென்பார்.]

சூதன்—ஓர் இருடி[1], தச்சன்[2], பார்ப்பனியிடம் அரசனுக்குப் பிறந்தோன்[3], புகழ்வோன்[4], தேர்ப்பாகன்[5], சூதுளோன்[6], சமையற் காரன்[7]. [1: ஸூத: ..., வ்யாஸஶிஷ்ய—நா. ரா. ii, 189. 2-5: ஸூத- ஸ்த ஸாரதௌ தக்ஷ்ணி ... க்ஷத்ரியாத்ப்ராஹ்மணீஜே ஸ்துதி ஸூத: ... பந்திநா: — வி. ப்ர. த, 11. 6: அக. 7: ஸூத: ஸூபகாரே— ச. ஸ. ii, 234.]

ஆதம்—அநுட்டானம்[1], முதல்[2], பழமை[3], நேரோடல்[4], சிவன்[5], முதல்வன்[6], அதிபன்[7], ஒற்றி[8], நரை[9], மனோதுக்கம்[10]. [1, 10: வேத: வீஆயிஷ்டாநஆய: — ஹ. கோ. 410. 2, 6: ஆதி: — ச. கோ. III, i, 80. 3-5: பிங். x, 102. 7: அக. 8: 9: ஆதி: — வெ. 26, 21.]

ஈதி—வெகுமழை முதலாகிய அறுவகை உற்பாதம், யாத்திரை செய்திடல், கொள்ளை முதலிய பெருந்துன்பம். [1, 2: ஈதி: ப்ரவாஸே ... ஸ்யாதிவ்ருஷ்ட்யாதிஷட்கஸ்ய ச — வி. ப்ர. த, 54. அறுவகை உற்பாதமாவன அதிவ்ருஷ்டிரநாவ்ருஷ்டிர்முஷிகா: ஶலபா: ஶுகா:, ஸ்வசக்ரம் பரசக்ரம் ச ஷடேதா ஈதய: ஸ்ம்ருதா:. 3: ஈதி:—ஸ. அக.]

407. சாறியா தனைகள்ளின் றெளிவுகொடை முடிவு
சனநங்கோத் திரஞ்சிறுசம் பகம்விப்பி ராதி
சாதிபொதுப் பிரம்புநெல்லி சாரதிமா வலனோர்
சந்தசுசா திக்காய்கம் பில்லமரந் தேக்காம்
பூதிசம்பத் துற்பாதந் தூர்க்கந்தம் நிரையம்
புலாலின்பக் குவம்பிறப்பு விபூதிகயப் பொறப்பு
வீதிதெரு நேரோடல் குதிரைவழி யொழுங்கோர்
வீட்டுறுப்புக் கிரணம்நெருப் போர்காட காங்கம்.

சா; கள்ளின் தெளிவு[2], கொடை[3], முடிவு[4], சனனம்[5], கோத்திரம்[6], சிறு சம்பகம்[7], பிராமணர் முதலிய சாதி[8], பொது[9], பிரம்பு[10], நெல்லி[11], சாரதி[12], மாவலன்[13], ஓர் சந்தசு[14], சாதிக்காய்[15], கம்பில்லமரம்[16], தேக்கு[17]. [1: 2, 8, 10, 17: பிங். x, 464. 3, 4: ஸாதிஸ்ஸாவஸாநயோ: — ஶா. கோ. 665. 5-7, 9, 11, 14-16: ஜாதி: ஸாமாந்யஜந்மநோ:, ஜாதிஸ்ஜாதிகோஶம் ச ... கம்பில்லஜநாமா:; ஜாதீ- ஸஹநே ஸஹநகஸ்வீ ச — ச. ஸ. ii, 166, 167. 12, 13: ஸ்ய ஸாஹிநோ; நேத்ர ஸாரயிஹயாரோஹ—ச. கோ. III, iii, 106, 107.]

பூதி—சம்பத்து[1], உற்பாதம்[2], துர்க்கந்தம்[3], நிரயம்[4], புலாலின் பக்குவம்[5], பிறப்பு[6], விபூதி[7], யானையழகு[8]. [1, 2, 5, 7: ஸ-ு-திஸ்-ு ஸஷு-தி; ஊஂஸவாகவிமெஷெ வ ஸஂவஷ-ு-தாதயொரவி — க. ஸ. ii, 181, 182. 3: ப-ு-தி: — ஸ. அக. 4: பிங். iv, 9. 'நரகபேதம்.' 6, 8: ஸ-ு-தி...ஜாதென—வி. வு. த, 57.]

வீதி—தெரு[1], நேரோடல்[2], குதிரை[3], வழி[4], ஒழுங்கு[5], வீட்டு றப்பு[6], கிரணம்[7], நெருப்பு[8], ஓர் நாடகாங்கம்[9]. [1, 2: பிங். x, 1061. 3, 7: வீதிரெவு ..., ... தீஜெள—க. ஸ. ii, 194. 4-6, 9: வீயீ வாதீ வகெஜா வ ...ஹாஜெ நாடு...வகெ—க. ஸ. ii, 218. 8: வீதி: —ஸ. அக.]

408. வேதிமதில் சதுரவே திகையறிஞன் கேட்டை
விரிஞ்சனலங் கிருதநில மங்குலிமுத் திரையாம்
பூதிகங்கா வட்டம்புல் லோமங்கற் பூரம்
பூந்தணக்கு நிலவேம்பு சிறுகுமிளென் றறுபேர்
சாதுநல்ல குலபுருடன் பொலிசையா லுண்போன்
சச்சனன்முக் குடைச்செல்வன் முனிவனழ கிதுமாம்
கோதைமுன்கை யினிறகட்டு முடும்புத்தோல் பூந்தார்
குடக்கோன்காற் றக்கோதா வரிபெண்மயி ருடும்பே.

வேதி—மதில்[1], சதுரவேதிகை[2], அறிஞன்[3], கேட்டை நட்சத்திரம்[4], பிரமன்[5], அலங்கிருத நிலம்[6], அங்குலி முத்திரை[7]. [1: அக. 2: வெதி: — க. கொ. II, vii, 18. 3, 6, 7: வெதிரஜு-ுமி...யாம வ-ு-தெ...—க. ஸ. ii, 231. 4: திவா. i, 94. 5: வெதிாு— ஸ. அக.]

...கம்—காவட்டம்புல், ஓமம், கர்ப்பூரம், பூந்தணக்கு, நிலவேம்பு, சிறுகுமிள். [1-3, 5, 6: ஸ-ு-தீகஂ க...ெளஷயெ; யவாநீ... வநவாரெ வ ஸ-ு-தி... ஸ-ு-...வி வ—க. ஸ. iii, 70, 71. 4: ப-ு-திக:—க. கொ. II, iv, 48. மணிப்புன்கென்பர்.]

சாது—நல்ல குல புருடன், பொலிசையால் உண்போன், சற்சனன், அருகன், முனிவன், அழகிது. [1: ஸாயு-ு: — க. கொ. II, vii, 3. 2-6: ஸாயு-ுஜீநெ ...நெள வாஷுஷிகெ ஸஜநர...யொ:—க. ஸ. ii. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதம்.]

கட்டும் உடும்புத்தோல்[1], பூமாலை[2], சேரன்[3], காற்று[4], கோதாவரி[5], பெண்மயிர்[6], உடும்பு[7]. [1, 7: கொ⁴தா ப்ராணிவிஶேஷ ஜ்யாகா⁴தவாரணே — ஸ. வ. ii, 237. 2-4: திவா. xi, 287. 5: கோதை கௌதமை யாகக் கொள்வர்—திவா. v, 57. கௌதமை கோதை — பிங். iv, 114. இவ்வாறு கோதை கௌதமை நதியின் பெயராகத் தரப்பட்டது. கோதாவரியின் பெயர் விமலையும் விருத்த கங்கையுமாகும். ஆயினும் ஸ. அக. கௌதமீ கோதாவரியின் பெயரென்றுரைக்கின்றது. மராட்டி முதலிய வட இந்திய மொழிகளிலும் கோதா கோதாவரியின் பெயராக வழங்குகின்றது. இந்நூல் 10-ம் செய்யுளையும் நோக்குக. 6: திவா. ii, 212.]

409. தாதாவோ திமத்துவசன் றாங்குவோன் கொடுப்போன்
சாதீயான் செறிந்தோன்சச் சனதிரூ பன்பேர்
ஆதார முடல்தாங்கிக் கொள்வதுமூ லாதி
யடியீடு குளத்தேரி பாத்தியதி காணம்
வாதூலங் காற்றினது திரள்சுழல்காற் றென்ப
மாதேவன் பரமேச னுருத்திரரி லொருவன்
நாதேயி யென்பதுசெம் பரத்தைதழு தாழை
நாரத்தை நீர்வஞ்சி நிலநாவ லாமே.

தாதா—பிரமன், தாங்குவோன், கொடுப்போன். [1, 2: தா⁴தா வேத⁴ஸி தா⁴ரகே—ஸ. வ. ii, 170. 3: தா³தா—ஸ. அக.]

சாதீயான்—செறிந்தோன், சற்சனன், அதிரூபன். [1-3: ஜாதீய— ஸ. அக. செறிந்தோன் உறவினன் என்னும் பொருளது போலும்.]

ஆதாரம்—உடல்[1], தாங்கிக்கொள்வது[2], மூல முதலிய ஆறுதாரம்[3], அடி[4], ஈடு[5], குளத்தேரி[6], பாத்தி[7], அதிகாணம்[8]. [1: திவா. ii, 165. 2: ஆதா⁴ர:—ஸ. அக. 3: ஆதா⁴ர (-சக்ர:) —ஸ. அக. 4, 5: அக. 6-8: ஆதா⁴ரஸ்த்வாலவாலே(அ)ம்பு³ப³ந்தே⁴(அ)தி⁴கரணே(அ)பி ச—வி. ப்ர. ர, 167.]

வாதூலம்—காற்றினது திரள், சுழல்காற்று. [1, 2: வாதூலோ ... வாதஸமூஹே வாத்யாயாமபி—ஸ. வ. iii, 676.]

மாதேவன்—சிவன், ஏகாதச ருத்திரரில் ஒருவன். [1: பிங். ii, 2. 2: திவா. xii, 158. 1, 2: மஹாதே³வ:.]

நாதேயி—செம்பரத்தை, தழுதாழை, நாரத்தை, நீர்வஞ்சி, நிலநாவல். [1-5: நாதே³யீ ஜபாவானீரே ஜம்பூ³த்³ருமநாக³ரங்க³யோ:, காகஜங்கா⁴ச ஜயாயாம் ச—ஸ. வ. iii, 482.]

410. யௌதகஞ்சீ தனப்பொருளோர் புடைவையுடைத் தொங்கல்
இரட்டைசந்தே கஞ்சுளகி னுனிதக்க தேழ்பேர்
கௌதமன்சாக் கியபுத்த னோர்தபோ தனனும்
கௌதமிபார்ப் பதிகோதா வரிநதியுங் கணிப்ப
கௌதுகமுற் சவம்பிரிய மகிழ்ச்சிசுபக் காகங்
கணமாபின் சீர்கீர்த்தி கீதாதி யிச்சை
மைதுநங்கூட் டரவுகலந் திருத்தல்புணர்ச் சியுமாம்
வைதேக கன்வணிசா சூத்ரசுதன் வணிகன்.

யௌதகம்-சீதனப்பொருள்[1], ஓர் புடைவை[2], உடைத்தொங்கல்[3], இரட்டை[4], சந்தேகம்[5], சுளகின் நுனி[6], தக்கது[7]. [1-7: யௌதகம் து யௌதகே யுத்யுக்தயோ:; ஸம்ஶயே ஶூர்பாக்ரே ஸீவஸ்ஸ்தேஷ வடாரூஷ்வு — க. ஸ. iii, 77, 78. யௌதகம் என்பதற்கு மாத்திரமே சீதனப்பொருள் என்னும் அர்த்தம் அமராதி கோசங்களிற் காணப்படுகிறது. க. ஸ., மே., வி. வ்ர. முதலிய கோசங்களிலெல்லாம் யௌதகம் என்பதற்கே இங்குக் காட்டிய பொருள்களிற் சிலவும் பலவும் தரப்பட்டன.]

கௌதமன்—சாக்கிய புத்தன், ஓர் தபோதனன். [1, 2: கௌதமே ... ஶாக்யஸிம்ஹர்ஷிமேதயோ:—க. ஸ. iii, 457.]

கௌதமி—பார்வதி, கோதாவரி நதி. [1: கௌதமீ ஶிவாயாம் —க. ஸ. iii, 457. 2: கோதாவரீ து கௌதமீ—நா. ர. iii, 307.]

கௌதுகம் — உற்சவம்[1], பிரியம்[2], மகிழ்ச்சி[3], சுபகாரியத்துக் காகக் கையிற் கட்டுங் காப்பு[4], மாபின் சீர்[5], கீர்த்தி[6], கீதமுதலியன[7], இச்சை[8]. [1-5, 7, 8: கௌதுகம் ... உத்ஸவே கௌதுகே ஹர்ஷே; பாரம்பர்யாகதக்யாதமங்கலோத்ஸவேஷு ச, கீதாதௌ — க. ஸ. III, 27, 28. 6: கௌதுகம் ... க்யாதே—மே. 250, 20.]

மைதுநம்—கூட்டரவு, கலந்திருத்தல், புணர்ச்சி. [1, 3: மைதுநம் ஸங்கதே ரதே—க. கோ. III, iii, 121. 2: ஸம்பந்தே மைதுநம் — மே. 252, 54.]

வைதேகன்—வணிகமாதுக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தவன், வணிகன். [1, 2: வைதேஹகோ வாணிஜகே ஶூத்ராத்வைஶ்யாஸுதே—வி. வ்ர. க, 205.]

411. ஏதி கிரணஞ் சுவாலை படைக்கலம்
பீதி நடுக்கம் பயம்பரி பானம்
யூதிகை முல்லைப் புதல்வா ரணப்பிடி
வீதி கோத்திர னெழுகா விரிச்சிகன்.

ஏதி—கிரணம், சுவாலை, படைக்கலம். [1-3: ஹேதி: ஸூர்யா-யுதயோ ஜ்வாலே ஹேதிஸ்தரணிதேஜஸி—வி. ப்ர. த, 58.]

பீதி—நடுக்கம், பயம், குதிரை, பானம். [1, 2: பீதி: ஸாத்வஸகம்பயோ: — வி. ப்ர. த, 56. 3, 4: வீதி: வாஜிநே பங்க் ச வி. ப்ர. த, 56.]

யூதிகை—முல்லைப்புதல், பெண்யானை. [1: யூதிகா—அ. கோ. II, iv, 71. 2:]

வீதிகோத்திரன் — அக்கினி, சூரியன். [1, 2: வீதிஹோத்ரோ-ஹுதாஶார்க்கயோ:—வி. ப்ர. ர, 273.]

412. காத கன்பரத் துரோகி கொலைஞன்
யாதனை நரக வாதை கொடுந்துயர்
ஆத னறிவிலா னருகன் குருவுயிர்
மேதி களத்திற் பிணைதறி யெருமை.

காதகன்—பரத்துரோகி, கொலைஞன். [1: ஘ாதுக:—அ. கோ. III, i, 47. 'ந்ருஶம்ஸ: ஘ாதுக: க்ரூர: பாப: ஸர்வாணி பரத்ரோஹஶீலே' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: ஘ாதுக:—அ. கோ. III, i, 28.]

யாதனை — நரகவாதை, கொடுந்துயர். [1: திவா. viii, 149. 2: யாதநா தீவ்ரவேதநா—அ. கோ. I, ix, 3. ஆயினும் இச்சொல் நரகவர்க்கத்தில் வருதலாலும், மகேசுவரர் டீகையில் 'காரணா யாதநா தீவ்ரவேதநா த்ரயம் நரகபீடாயா:' என்றிருத்தலாலும் நரகத்தில் அநுபவிக்கும் கொடுந்துயர் என்றொருபொருளே ஏ.]

ஆதன்—அறிவிலான், அருகன், குரு, உயிர். [1, 4: சூடா. xi, த, 3. 2: சூடா. i, 4. 3: பிங். v, 57. 'பட்டாரகன்...சாமி யீச னாத னிறைவன் ... குருவே.' அச்சிட்ட பதிப்பில் ஈசன் நாதன் என்று பிரித்து உரைகூறப் பட்டிருக்கிறது. ஆதன்-குரு—அக.]

மேதி—பொலிக்கட்டை, எருமை. [1: அக. 2: திவா. iii, 21.]

413. காதல்கா துதலா சைப்பேர்
ஆதவ னிரவி பார்ப்பான்
மாதுபெண் ணோ ரசைச்சொல்
ஆதுர மவாவும் நோயும்.

காதல்—கொல்லுதல், ஆசை. [1, 2: சூடா. xi, ழ, 4.]

ஆதவன் — சூரியன், பார்ப்பான். [1: திவா. i, 55. 'ஆதவ:'. 2: அக.]

மாது—பெண், ஓர் அசைச்சொல். [1: பிங். v, 220. 2: நன். 441.]

ஆதுரம்—அவா, நோய். [1, 2: ஆதுர—ஸ. அக.]

414. கோத்தக மையெண் கோவை முத்தாரங் கோமு லைப்பேர்
பூத்தல்பெற் றிட லுண் டாதல் புட்பித்தல் பூப்பா தற்பேர்
கூத்தன்கூத் தாடி சீவன் கோத்திரை புவியான் கூட்டம்
ஆத்தியோர் மரஞ்சம் பந்த மடைதல்கைப் பொருளி லாபம்.

கோத்தகம் — நாற்பதுகோவை முத்தாரம், பசுவின் முலை. [1: கோஸ்தந ஹாரபேதெ—ஸ. வ. iii, 364. நாலுகோவை யாரமெனவும் வடமொழிக்கோசங்கள் கூறு மென்பது சதுர்யஷ்டிஹார: கோஸ்தந: என்னும் வாக்கியம் ஸ. கொ. வியாக்கியா சதைமிற் காட்டப்படுதலால் அறியத்தக்கது. 2: கோஸ்தந:—ஸ. அக.]

பூத்தல்—பெற்றிடல், உண்டாதல், புட்பித்தல், பூப்பாதல். [1-4: அக.]

கூத்தன்—கூத்தாடி, உயிர். [1, 2: சூடா. xi, த, 13.]

கோத்திரை—பூமி, பசுக்கூட்டம். [1, 2: கோத்ரா ஸ்ஸி ஹவாம் ஹணே—ஸ. வ. ii, 402.]

ஆத்தி—ஓர் மரம், சம்பந்தம், அடைதல், கைப்பொருள், இலாபம். [1: திவா. iv, 31. 2, 5: ஆப்தி: ஸம்பந்தலாபயோ: — ஸ. வ. ii, 156. 3: ஆப்தி:—ஸ. அக. 4: 'ஆப்தி' என்றொரு சொல் முக்கிய திராவிட மொழிகள் நான்கினுங் காணப்படுகிறது. அதனுடைய மூலச்சொல்

415. காத்திர முடலு றுப்புப் பருமையா னையின்முன் காலாம்
தாத்திரங் குடாரி கூன்வாள் சாத்துத லணித லப்பல்
மாத்திர முழுமை வேறொன் றலாநிய மம்ப்ர மாணம்
தாத்திரி பூமி நெல்லி மரம்வளர்த் திடுதா யீன்றாள்.

காத்திரம்—உடல், உறுப்பு, பருமை, யானையின் முன்கால். [1, 2, 4: காத்ரம் கஜாக்ரஜங்காதிபாகேங்கே கலேவரே — மே. ர, 23. 3: அக.]

தாத்திரம் — கோடரி, கூன்வாள். [1: அக. 2: தாத்ரம் — சா. கௌ. II, ix, 13.]

சாத்துதல்—அணிதல், அப்பல். [1, 2: அக.]

மாத்திரம் — முழுமை, வேறொன்றலா நியமம், அளவு. [1, 2: மாத்ரம் ... வதாரணே கார்த்ஸ்ந்யே — சு. ஸ. ii, 436. 3: மாத்ரம்—ஸ. அக.]

தாத்திரி—பூமி, நெல்லிமரம், வளர்க்குந் தாய், பெற்ற தாய். [1-4: தாத்ரீ ஸ்யாதுபமாதாபி, க்ஷ்மாமலக்யாம் ஜநந்யாம் ச — சு. ஸ. ii, 422.]

416. சீத்தல் தூர்த்தல் தூய்தாக்கல் ஆத்தன் சிநனம் புதலுள்ளோன்
சோத்தி யம்மற் புதஞ்சோதித் ததுசொல் லச்சொல் லுதல்தூய் தாம்
நேத்தி ரங்கண் மரவேர்பட் டாடை மத்தின் கயிறென்ப
யாத்தி ரையுற் சவம்பயணஞ் சீவ நோபா யமுமேற்கும்.

சீத்தல்—துடைத்தல், தூய்தாக்கல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 12.]

ஆத்தன்—அருகன், நம்பத்தக்கோன். [1: சூடா. i, 4. 2: ஆப்த: —சா. கௌ. II, viii, 13.]

சோத்தியம் — அற்புதம், சோதித்தது, சொல்லச்சொல்லுதல், தூய்து. [1, 3: ஶோத்யம் ஸம்ஶோத்யதே ஶுத்தௌ — வி. வ. ய, 29. 2: அக. ஶோத்யம் என்றற்குச் சோதிக்கற்பாலது என்பதே கிரமமான பொருள். சோதித்தது என்னும் பொருளை ஶோதிதம் என்னுஞ் சொல்லால் உணர்த்துவர். 4: அக. இங்கும் தூய்து என்பதற்கு ஶோதிதம் என்னும் சொல்லே வரற்பாலது.]

நேத்திரம் — கண், மரவேர், பட்டாடை, மத்தின் கயிறு. [1-4: நேத்ரம் வடே த்ருமமூலே தந்த்ரேஸ்யாதே விலோசநே — நா. கோ. 698.]

யாத்திரை — உற்சவம், பயணம், சீவனோபாயம். [1-3: உத்ஸவே வ்ருத்தௌயாபநே யாத்ரா ஸ்யாத் கமநேऽபி ச — நா. கோ. 715.]

417. ஓத்து மறையோ ரினப்பொருளை யொருநேர் படவைத் துரைக்கு
மியல்
வாத்து நகரி வீடெல்லை மனைகோ லுமிடம் நுழைவாயில்
சாத்தா வருக னரியபுத் திரன்றண் டிப்போன் சாக்கியனும்
நீத்தார் துறந்தார் சமணரெனு மூத்தோர் முதியோர் முன்னு
தார்.

ஓத்து—வேதம், ஓரினப்பொருளை ஒரு நேர்பட வைத்துரைக்கும் இயல். [1: திவா. x, 83. 2: தொ. பொ. 482.]

வாத்து—நகர், வீடு, எல்லை, மனைகோலுமிடம், நுழைவாயில். [1-5: வாஸ்து ஸங்க்ருஹக்ஷேத்ரக்ருஹாஹ்ருதயே ஸீமோபரோஹயோ: — க. ஸ. ii, 192.]

சாத்தா—அருகன், அரியபுத்திரன், தண்டிப்போன், சாக்கியன். [1, 3: ஶாஸ்தா ஜிநே ஶாஸகே ச — க. ஸ. ii, 197. 2: சூடா. i, 28. 4: ஶாஸ்தா ... பௌத்தே—வி. வ்ரு. த, 39.]

நீத்தார் — துறந்தார், சமணர். [1: திவா. ii, 1. 2: ஶ்ரமணா:— ஸ. அக. பௌத்தருள்ளும் சைனருள்ளும் யதிகளைக் குறிப்பது.]

மூத்தோர் — முதியோர், முன் உதித்தோர். [1: அக. 2: பிங். v, 185.]

418. சாத்தியமோர் யோகஞ்சா திக்கத்தக் கதுவாம்
சாத்திரம்வி யாகரண முதலிய நூ லாணை
காத்தியா யனிதுர்க்கை யுமைபாதி கரைத்துக்
கல்லாடை யுடுத்தவமங் கலியாம்பே ரிளம்பெண்
கேத்திரம்புண் ணியபூமி பழனமனை வாழ்க்கைக்
கிழத்தியுடல் வீடுதெய்வத் தலம்யோகி யேழ்பேர்
ரெங்கேத் திரம்சம்பா வியம்போத மார்க்கம்
குலம்வலிகா மங்காடு மலைகுடையு மாமே.

சாத்தியம் — ஓர் யோகம், சாதிக்கத்தக்கது. [1, 2: ஸாெயுா யொெம ஸாயநீயெ — ஈ. ஸ. ii, 377. யோகம் சோதிட வழக்கு. 21-வது.]

சாத்திரம் — வியாகரணம் முதலிய நூல், ஆணை. [1, 2: ஶாஸ்த்ரம் ஆஜ்ஞிெயஶயொ: — வி. வ்ரு. ஈ, 40.]

காத்தியாயனி—துர்க்கை, உடை, பாதிநரைத்துக் கல்லாடையுடுத்த அமங்கலியாம் பேரிளம்பெண். [1: பிங். ii, 32. 2, 3: காத்யாயநீ தூ வாஸ்வீ; காஷாயவஸ்த்ரவாஸ்வ்ருத்தவிதவா — ஈ. ஸ. iv, 167, 168.]

கேத்திரம்—புண்ணியபூமி[1], வயல்[2], மனைவாழ்க்கைக் கிழத்தி[3], உடல்[4], வீடு[5], தெய்வத்தலம்[6], யோனி[7]. [1-5, 7: க்ஷேத்ரம் ஶரீரகேதாரஸித்தஸ்தாநகளத்ரயோநிஷு—நா. ஈ. ii, 351. 6: க்ஷேத்ரம் ஸித்தஸ்தாந ... —ஶா. கொ. 238.]

கோத்திரம்—கேத்திரம்[1], சம்பாவியம்[2], போதம்[3], மார்க்கம்[4], குலம்[5], வலி[6], நாமம்[7], காடு[8], மலை[9], குடை[10]. [1-5, 7, 8: 'கோத்ரம் க்ஷேத்ர-வர்த்மநோ:, ஸம்பாவநீயெ போதெ ச காநநக்ஷேத்ரவர்த்மஸு—மெ.' ஈ. கொ. III, iii, 180, மகேசுவரர் டீகையிற் கண்டபடி. மெ. அச்சுப்பிரதியிலும் வி. வ்ரு., ஈ. ஸ., ஸ. அக. எல்லாவற்றிலும் ஸம்பாவநீயபோதெ 'நிகழற்பாலவற்றினுணர்வு' என்னும் பொருளே காணப்படுகிறது. 6, 9: கோத்ரா நா ஸம்யுெ ... பலெ — நா. ஸ. i, 74. 10: கோத்ரம் ஸ. அக. மெ. ஈ, 26, 27, அச்சுப்பிரதியில் கோத்ரெ ...; ... காநநக்ஷேத்ர-வர்த்மஸு என்றிருக்கிறது.]

419. பாத்திரம்யோக் கியன்ராச மந்திரிநாட் டியப்பெண்
பாண்டமிரு கரையினடுச் சுருவைதிர வியப்பேர்
கேத்திரியன் பரதேக சிகிற்சைசெய்யோக் கியன்றன்
கேள்வனுற் பிறற்கீன்ற சுதன்பரதா ரிகனும்
மாத்திரைகா தணியிமைப்போ தற்பஞ்சத் திரசா
மராதிமருந் துக்குளிகை யளவெழுத்தி னுறுப்பு
போத்துமயில் பசுவெருமை கலைமரைநீர்ச் சாதி
புலிபூனை பரியிவற்றுண் விலங்கின்பா லும்பேர்.

பாத்திரம் — யோக்கியன்[1], இராசமந்திரி[2], நாட்டியப்பெண்[3], பாண்டம்[4], இருகரையின் நடு[5], சருவை[6], திரவியம்[7]. [1, 2, 4-6: பாத்ரம் ஸ்ருவாதௌ பாஜநே யோக்யே பாத்ரம் தீரத்வயாந்தரே; பாத்ரம் ஸ்ருவாதௌ ... ராஜமந்த்ரிணி — வி. ப்ர. ர, 35, 36. 3: பாத்ரம் ..., ... நாட்யானுகர்த்ரி — ச. வ. ii, 427. 7: பாத்ரந்த ... த்ரவிணே — நா. ர. ii, 349.]

கேத்திரியன்—பரதேக சிகிற்சைசெய் யோக்கியன், தன் கணவனனுமதியாற் பிறனுக்கீன்ற புத்திரன், பிறன்மனை விழைவோன். [1, 3: க்ஷேத்ரியம் ...; க்ஷேத்ரியாஸ்ஸ்பரதாரிகா: ... பாரதாரிகே — வெ. 254, 20. 2: க்ஷேத்ரஜ:—ஸ. அக.]

மாத்திரை—காதணி[1], இமைப்போது[2], அற்பம்[3], சத்திர சாமர முதலியன[4], மருந்துக்குளிகை[5], அளவு[6], எழுத்தின் மாத்திரை[7]. [1-4, 6, 7: மாத்ரா பரிச்சதே; அக்ஷராவயவே ... மாத்ரேஸ்வே கர்ணபூஷணே, காலே—ச. வ. ii, 436, 437. 5: அக.]

போத்து—மயிலின் ஆண்[1], பசு எருமை கலை மரை யிவற்றின் ஆண்[2], நீர்வாழ்சாதியின் ஆண்[3], புலியின் ஆண்[4], பூனையின் ஆண்[5], குதிரையின் ஆண்[6], விலங்கின் பாயல்[7]. [1-6: திவா. iii, 68-70. 7: திவா. v, 183.]

420. சூத்திரம்வாக் கியச்செய்யுள் வியவத்தைபஞ்சி னூலென்ப
தோத்திரம்யானைப்பரிகக் கோலுழவு கோல்துதியாம்
போத்திரம்பன் றியின்முகத்து நுனிகலப்பை யின்முனைப்பேர்
கேத்திரிய மசாத்தியநோய் விடங்கேத்தி ரோற்பவப்புல்.

சூத்திரம்—வாக்கியச்செய்யுள், வியவத்தை, பஞ்சின் நூல். [1-3: ஸூத்ரம் து ஸூசநாகாரித்ருஷ்டே தந்துவ்யவஸ்தயோ: — ச. வ. ii, 458.]

தோத்திரம்—யானைப்பரிகக்கோல், தாற்றுக்கோல், துதி. [1, 2: தோத்ரம் வேணுகே ப்ரதோதே—ச. வ. ii, 419. 3: ஸ்தவ: ஸ்தோத்ரம் —ச. கோ. I, vi, 11.]

போத்திரம்—பன்றியின் முகத்து நுனி, கலப்பையின் முனை. [1, 2: போத்ரம் ... ஸூகராஸ்யே ஹலஸ்ய ச—வி. ப்ர. ர, 36.]

கேத்திரியம்—அசாத்திய நோய், விடம், கேத்திரத்தில் முளைத்த புல். [1-3: க்ஷேத்ரியம் பரதாரே ... க்ஷேத்ரஜே த்ருணே;...ஸர்வாஸாம்ப்ரதிகேஶவீ வ—நா. ர. iii, 338, 339. வேறு கோசங்களில் க்ஷேத்ரஜத்ருணே என்றிருக்கிறது.]

421. தாத்தியூ கங்குயில் சாதகப் புட்பேர்
சாத்திர வஞ்சத் துருத்துவங் கேடுமாம்
ஆத்தி ரேயனத் திரிகோத் திரன்விது
ஆத்தி ரேயிபூப் புள்ளவ ளோர்நதி.

தாத்தியூகம்—குயில், சாதகப்பட்சி. [1, 2: தாத்யூஹ: காலகண்டே ஸர்வாதாத்யூஹஸ்தகேஶவீ வ—வி. ப்ர. ஹ, 19.]

சாத்திரவம்—சத்துருத்துவம், கேடு. [1: ஶாத்ரவம் ..., ஶத்ருஸந்தே—க. ஸ. iii, 707. 2:]

ஆத்திரேயன்—அத்திரிகோத்திரத்தான், சந்திரன். [1: ஆத்ரேய:—ஸ. அக. 2: அக.]

ஆத்திரேயி—பூப்புள்ளவள், ஓர் நதி. [1, 2: ஆத்ரேயீ ஸரித்ருதௌ, ஆத்ரேயீ வைஜயந்த்யாஞ்—வி. ப்ர. ய, 80.]

422. அநகமே பாவ மன்மை யழுக்கல தழகு சாந்தம்
கநகம்பொன் சம்ப கம்நா கப்பூமுன் முருக்கூ மத்தை
சநகனோர் பரம யோகி தந்தைசா நகியைத் தந்தோன்
பநசமோர் நோய்ப லாவாம் வநசமே பதுமம் யானை.

அநகம் — பாவமன்மை, அழுக்கலது, அழகு, சாந்தம். [1-3: அநகோ நிர்மலபாபயோர் மநோஜ்ஞே ஹ்ருதயேபி ச — வி. ப்ர. வ, 6. 4:]

கநகம் — பொன், சம்பகம், நாகப்பூ, முண்முருக்கு, ஊமத்தை. [1-5: கநகம் ஹேம்நி கே ஸுரே கிம்ஶுகே நாககேஸரே, தத்தூரே — வி. ப்ர. க, 48.]

சநகன் — ஓர் பரமயோகி, தந்தை, சானகியின் தந்தை. [1: ஸநக: — ஸ. அக. 2, 3: ஜநக: பித்ருவிதேஹயோ: — க. வ. iii, 40.]

பநசம் — ஓர் நோய், பலா. [1, 2: பநஸ: கண்டகிபலே ... கபி-ராஜ்ஜிதோ: — வி. ப்ர. ஸ, 15.]

வநசம் — தாமரை, யானை. [1, 2: பத்மே வநஜம் வநஜோ கஜே — வி. ப்ர. ஜ, 19.]

423. வநசுவா புழுகுப் பூனை வல்லியங் கோணாய் செந்நாய்
சநநம்வங் கிசம்பி றப்பாம் சநநிதாய் மலைமஞ் சட்பேர்
அநயந்தீ வினையா பத்தோ டசுபஞ்சூ தாதி துன்பம்
புநர்வசு புணர்த நாள்காத் தியாயந முநியும் போற்றும்.

வநசுவா — புழுகுப்பூனை, புலி,)ய், செந்நாய். [1, 2: வநஶ்வா ..., ஶார்தூலே கந்தமார்ஜாரே — க. வ. iii, 404. 3, 4: வநஶ்வ என்பது காட்டுநாய் என்று பொருள்தரலால் கோணாய் செந்நாய் என்னும் இரண்டு பொருள்களும் பெறப்படும்.]

சநநம் — வம்சம், பிறப்பு. [1, 2: ஜநநம் வம்ஶஜந்மநோ: — மே. ந, 66.]

சநநி — தாய், மலைமஞ்சள். [1: ஜநநீ — அ. கோ. II, vi, 29. 2:]

அநயம்—தீவினை, ஆபத்து, அசுபம், சூதுமுதலிய துன்பம். [1-4: 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. III, iii, 149. '𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஆயின் அவர் '𑌅𑌶𑍁𑌭𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍' என்பது 𑌅. 𑌸. iii, 470-ல் கொள்ளப் பட்டதாயினும் 𑌶𑌾. 𑌕𑍋. 297 '𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌦𑍈𑌵𑍇' என்றும், வி. ப்ர. ய, 64 இன்னும் தெளிவாக '𑌅𑌨𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇 𑌦𑍈𑌵𑍇 𑌅𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃' என்றும் கூறலால் 𑌦𑍈𑌵𑌮𑍍 (இங்குத் தீவினை) என்றும் 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 என்றும் வேறு வேறு பொருள்களாகக் கொண்டமைக்கு ஆதாரமுண்டு.]

புநர்வசு—புநர்பூச நட்சத்திரம், காத்தியாயனமுனி. [1, 2: 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌮𑍁𑌨𑌾𑌵𑌪𑌿 — 𑌅. 𑌸. iv, 330.]

424. சிநவர னருகன் புத்தன் சிநன்சிநேந் திரன்மு நீந்த்ரன்
கநிமணி யுண்டாம் பூமி யினிப்புக்கந் நிகைப ழப்பேர்
சநியோர்கோள் மணப்பெண் காந்தை மலைமஞ்சள் சநிப்ப மூங்கல்
முநியானைக் கன்ற கத்தி மரம்வில்லு முநிவன் புத்தன்.

சிநவரன்—அருகன், புத்தன். [𑌜𑌿𑌨𑌵𑌰𑌃. 1: அக. சூடா. நிகண்டில் சினன் வரன் என்றிரண்டு பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. 2: திவா. i, 11.]

ன் — அருகன், புத்தன். [1, 2: 𑌜𑌿𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃 ... — 𑌅. 𑌸. ii, 262.]

கநி — மணி உண்டாகும் பூமி, இனிப்பு, கன்னிகை, பழம். [1: 𑌖𑌨𑌿𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. II, iii, 7. '𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: 'கனி' — சூடா. viii, 54. 3: கநீ — ஸ. அக. 4: 'கனி' திவா. iv, 117.]

சநி—ஓர் கிரகம், மணப்பெண், பிரிய மனைவி, மலைமஞ்சள், பிறப்பு, துன்பம். [1: 𑌶𑌨𑌿𑌃 — ஸ. அக. 2, 3: 𑌜𑌨𑍀 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌵𑌨𑌿𑌤𑌯𑍋𑌃 — 𑌅. 𑌸. ii, 262. 4: 𑌜𑌨𑍀 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, iv, 153. 'இண்டு' என்பர். 5: 𑌜𑌨𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. I, iv, 30. 6: வழக்.]

முநி—யானைக்கன்று, அகத்திமரம், வில், முனிவன், புத்தன். [1, 2: பிங். x, 954. 2, 4, 5: 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌂𑌯𑌮𑍇 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 — 𑌨𑌾. 𑌰. ii, 232. 3: திவா. vii, 5.]

425. தநிகனே தனவான் காந்தன் தநுசாரி திருமா லிந்த்ரன்
விநிபாத மரணம் நிந்தை விழுதலோ டிடுக்க ணென்ப
விநியோக முபயோ கித்தல் பலப்பொருட் டீத லேவல்
அநிருத்தன் மதன்சே யொற்ற னடங்காதோன் றடையற் றோனே.

தநிகன்—தனவான், கணவன். [1, 2: யநிகொ ... யவெ; யநா-ஶெ௱ —ஈ. வ. iii, 49, 50.]

தநுசாரி—திருமால், இந்திரன். [1, 2: அக.]

விநிபாதம் — மரணம், நிந்தை, விழுதல், இடுக்கண். [1, 4: வாகூ:—ஸ. அக. 2: அக. 3: விநிவாதஸ்ூ ..., ... வாவவாலெத வ — ஈ. வ. iv, 127.]

விநியோகம் — உபயோகித்தல், பயனோக்கி யீதல், ஏவல். [1, 3: விநியொமஃ: — ஸ. அக. 2: விநியொமொசுணாம் ஷமெ — வெ. 194, 49.]

அநிருத்தன்—மன்மதன்மகன், ஒற்றன், அடங்காதோன், தடையற்றோன். [1, 2, 4: அநிரு-ஜஶஸொ வ-ஷவாவஸ-ஞநாவநூமெ — ஈ. வ. iv, 149. 3: அநிரு-ஜ:—ஸ. அக.]

426. அநிர்தமே யுழவு பொய்ச்சொல் அநிலனோர் வசுவா யுப்பேர்
அநுகன்கா முகன்பின் செல்வோன் அநுபந்தி தாகம் விக்கல்
அநுசயம் பின்னி ரக்கம் நெடும்பகை யநுபந் தப்பேர்
அநுமதி கலையொன் றாநப் பூரணை யநுச்சை யென்ப.

அநிர்தம்—உழவு, பொய்ச்சொல். [1, 2: அநூகு கூஷாவஸ-தெ௱ஸவீ—வி. வூ. க, 72.]

அநிலன்—அட்டவசுக்களுள் ஒருவன், வாயு. [1, 2: அநிலொ வஸ-வாகயொ:—ஒீ. ஐ, 57.]

அநுகன்—காமுகன், பின்செல்வோன். [1: அந-க:—ஈ. கொ. III, i, 23. 2: அந-ம:—ஸ. அக.]

அநுபந்தி — தாகம், விக்கல். [1, 2: அந-வெநீ வ ஷிக்கூயாம் தூஷாயாஜவீ கய௱தெ—வி. வூ. ய, 37.]

அநுசயம்—பின் இரக்கம், நெடும்பகை, அநுபந்தம். [1-3: அந-ஶய: வஶூாதாவெ தீஸூஷெஷாந-வஜூயொ:—ஈ. வ. iv, 220.]

அநுமதி—ஒரு கலை குறைவாகிய பூரணை, அநுஞ்ஞை. [1, 2: அநுமதி: ஸ்யாத்கலாஹீநேந்து பூர்ணிமாநுஜ்ஞயோரபி — வி. ப்ர. த, 213.]

427. வநப்பதி பூவா மற்காய்த் திடுமர மரப்பொ துப்பேர்
அநர்த்தங்கே டருத்த மன்மை கநிட்டையங் குலிகை தங்கை
கநிட்டன்மிக் கிளமை யுள்ளோன் சிறியோன்பின் பிறந்தோன்
காட்டும்
அநுத்தரம் வடக்கு மேல்சி ரேட்டங்க ளலது மேன்மை.

வநப்பதி — பூவாமற் காய்த்திடும் மரம், மரப்பொது. [1, 2: வநஸ்பதிர்வ்ருக்ஷமாத்ரே விநா புஷ்பம் பலத்ருமே — வி. ப்ர. த, 211.]

அநர்த்தம்—கேடு, அருத்தமன்மை. [1, 2: அநர்த:—ஸ. அக.]

கநிட்டை — அங்குலிகை, தங்கை. [1: கநிஷ்டா — அ. கொ. II, vi, 82. 2: நா. தீ. நி. 191.]

கநிட்டன் — மிக்கிளமையுள்ளோன், சிறியோன், தம்பி. [1-3: கநிஷ்டோऽதியுவாத்யல்பாநுஜே—மே. ௦, 12.]

அநுத்தரம்—வடக்கலது, மேலலது, சிரேட்டமலது, மேன்மை. [1-3: உதீச்யஶ்ரேஷ்டயோருத்தர: ஸ்யாதநுத்தர:; நாஸ்தி விதயே ஶ்ரேஷ்டே—அ. கொ. III, iii, 189, 190.]

428. தநஞ்சயன் றகநன் பார்த்தன் றசவாயு வினிலொன் றும்பேர்
அநந்தன்மால் சிவனோர் நாக மலாயுத னாதி சேடன்
சுநந்தையோர் கடவு ணல்லாள் சுந்தரி யுரோச னைப்பேர்
இநன்கதி ரவனி ராசன் றநாட்டிய னதிப னென்றும்.

தநஞ்சயன்—அக்கினி, அருச்சுனன், தசவாயுவிலொன்று. [1-3: தநஞ்ஜயோ ... ஜாதவேதஸி; பார்தேऽஸ்த்ரே—அ. ஸ. iv, 224, 225.]

அநந்தன்—திருமால், சிவன், வாசுகியென்னும் நாகம், பலாாமன், ஆதிசேடன். [1, 5: அநந்த: ...; விஷ்ணௌ ஶேஷேऽபி—அ. ஸ. iii, 230, 231. 2-4: அநந்த: —ஸ. அக.]

சுநந்தை — ஓர் தெய்வமாது, உமாதேவி, உரோசனை. [1, 2: ஸ. அக. யில் உமாதேவியின் தோழிபெயரென்றும் எழுதப்பட்டுளது. 3: ஸுநந்தா ரோசநா—அ. ஸ. iii, 332. ரோசனை கோரோசனை.]

இநன் — சூரியன், இராசன், செல்வமிக்கான், அதிபன். [1-4 ஐநோ ஸூர்யெ ரவௌ வதாந்யெ பநிகஸ்வாமிநோரவிஷு — நா. ர. ii, 239.]

429\. அநாகதம் புதிய சேலை யாருதா ரத்தொன் றென்ப
கநாகநங் கொல்லு மத்தக் களிறுபெய் முகில்நெ ருக்கம்
பிநாகமே சிவகோ தண்டந் திரிசூல மண்மா ரிப்பேர்
விநாசமே மரணங் கேடாம் விநேதாதே சிகனி ராசன்.

அநாகதம் — புதிய சேலை, அருதாரத்தொன்று. [1: அநாஹ-தம்—அ. கொ. II, vi, 112. 2: அநாஹதம்—ஸ. அக.]

கநாகநம்—கொல்லும் மதயானை, பெய்மேகம், நெருக்கம். [1-3: ஸநாஸநோ நிரந்தரெ, ... வாதகெ தத்ஸமெ ஸுந்தகவா-ரிதெ—அ. ஸ. iv, 172. மதயானை யென்ற பொருள்தான் ஏற்படுகிறது. முன்னுள்ள பதம் கொலைகாரன் என்ற பொருள்தரும். பாடப்பிறழ்ச்சியால் கொல்லும் என்னும் அடை மதயானையோடு சேர்க்கப்பட்டது போலும்.]

பிநாகம்—சிவன்வில், திரிசூலம், மண்மாரி. [1-3: பிநாகோ ஹரகோதண்டெ வாம்ஸுவ்ருஷ்டித்ரிஸூலயோ: —வி. வ்ரு. க, 83.]

விநாசம்—மரணம், கேடு. [1, 2: விநாஸ:—ஸ. அக.]

விநேதா — தேசிகன், இராசன். [1, 2: விநேதா தேஸிகெ ராஜ்ஞி—வி. வ்ரு. த, 147.]

430\. சநாபியே சமானம் ஞாதி தநூருகஞ் சிறகு ரோமம்
விநாயக னருகன் புத்தன் கணதிபன் குருபுள் வேந்தன் [லும்
சுநாரம்நாய் முலைப்பால் பாம்பின் முட்டையூர்க் குருவி சொல்
அநீகம்போர் சேனை யென்ப அநேகமொன் றன்மை காலம்.

சநாபி — சமானம், ஞாதி. [1, 2: ஸநாபிர்ஜ்ஞாதிஸத்ருஸோ: — அ. ஸ. iii, 452.]

தநூருகம் — சிறகு, உரோமம். [1, 2: தநூருஹம் பக்ஷரோம்ணோ: — வி. வ்ரு. ஹ, 29.]

விநாயகன்—அருகன், புத்தன், கணாதிபன், குரு, கருடன். [1-5: விநாயகஸ்து ஹேரம்பே தார்க்ஷ்யே விக்நே ஜிநே குரௌ — வி. ப்ர. க, 188. அ. ஸ. iv, 32, 33-ல் 'விநாயகோ கணாதிபே; புத்தே' என்று தெளிவாக இருக்கிறது.]

சுநாரம்—நாய்முலைப்பால், பாம்பின் முட்டை, ஊர்க்குருவி. [1-3: ஶுநாரஸ்து ஶுநீஸ்தந்யே ஸர்பாண்டகலவிங்கயோ:—வி. ப்ர. ர, 173.]

அநீகம்—போர், சேனை. [1, 2: அநீகம் ரணஸைந்யயோ: — அ. ஸ. iii, 2.]

அநேகம்—ஒன்றன்மை, காலம். [1: அநேகம் — ஸ. அக. 2: அநேஹஸ் — அ. கோ. I, iv, 1.]

431. கநீயான்மிக் கிளமை யுள்ளோன் மிகச்சிறி யோன்க நிட்டன்
சிநீவாலி கௌரி யிந்து தெரியிரா வமாவா சைப்பேர்
விநோதஞ்சந் தோடங் காமர் விளையாட்டாற் பொழுது போக்கல்
மநோரதம் வாஞ்சை யின்பம் மநோரம மெழில்ம கிழ்ச்சி.

கநீயான்—மிக்கிளமையுள்ளோன், மிகச்சிறியோன், கநிட்டன். [1-3: கநீயாநநுஜே'ல்பகே, அதியூநி—அ. ஸ. iii, 742.]

சிநீவாலி — கௌரி, சந்திரன் தெரியும் இராவமாவாசை. [1, 2: ஸிநீவாலீ து த்ருஷ்டேந்துகலாமாவாஸ்யயோர்வி—ஹே. ௨, 166.]

விநோதம்—சந்தோடம், அழகு, விளையாட்டாற் பொழுதுபோக்கல். [1, 3: விநோத:—ஸ. அக. 2: அக.]

மநோரதம் — இச்சை, இன்பம். [1: மநோரத: — அ. கோ. I, vii, 27. 2: மநோரத:—ஸ. அக.]

மநோரமம் — அழகு, மகிழ்ச்சி. [1: மநோரமம் — அ. கோ. III, i, 52. 2: மநோரமம்—ஸ. அக.]

432. விநதம் வளைவு வணக்கப்பேர் விநிமய மாற்று கையீடு
தநதன் குபேரன் கொடையாளன் தநுசர் புதல்வர் தாநவர்பேர்
சநப தந்தே சஞ்சநமாம் சநமோ ருலக மனிதரினம்
விநயம் வணக்க முபசாரந் தரும மடக்கம் பொறைமேவும்.

விநதம்—வளைவு, வணக்கம். [1, 2: விநத: ப்ரணதே நதே— அ. ஸ. iii, 290.]

விநிமயம்—மாற்றுகை, ஈடு. [1: வ்யதிவர்த்தோ விநிமய: — வெ. 128, 141. 2: விநிமய:—ஸ. அக.]

நநதன்—குபேரன், கொடையாளன். [1, 2: யக்ஷோ தநதஸ்ரீதே—வி. வ்ரு. உ, 14.]

நநுசர்—புதல்வர், தானவர். [1: தநுஜா: — ஸ. அக. 2: தநுஜா:—அ. கோ. I, i, 12.]

சநபதம்—தேசம், சனம். [1, 2: ஜநபதோ தேசே ஜநே —வி. வ்ரு. உ, 39.]

சநம்—ஓர் உலகம், மனிதரினம். [1, 2: ஜநோ லோகே ஜநஸ்தோ—அ. ஸ. ii, 261.]

விநயம்—வணக்கம், உபசாரம், தருமம், அடக்கம், பொறை. [1, 4: விநய: ஶிக்ஷாப்ரணத்யோ:—அ. ஸ. iii, 498. 2, 3, 5: விநயோ யோ ... க்ஷமாப்ரஶாந்திஷு — வெ. 244, 140. இதிலும் நா. ரு. விலும் ஆசாரமென்றே யிருக்கிறது. உபசாரத்திற்கு ஆசார மென்ற பொருள் அக. யில் காணப்படுகிறது. இரண்டு சொற்களுக்கும் நன்னடை யென்னும் பொருளில் ஒற்றுமையுளது.]

433\. சநாதநம்மென் பதுநிலைபே றுளது நித்த மானதுமாம்
சநாதநன்மா லோர்பரம யோகி சதாசி வன்பிரமன்
விநீதம் நல்ல சுமைக்குதிரை யடக்கம் விநய மபநீதம்
விநீதன் செட்டி சிதேந்திரிய னடக்க முள்ளோன் விநயவான்.

சநாதநம்—நிலைபேறுள்ளது, நித்தியமானது. [1, 2: ஸநாதந: ..., ... ஶாஶ்வதே ஸ்திரே—அ. ஸ. iv, 198.]

சநாதநன்—திருமால், ஓர் பரமயோகி, சதாசிவன், பிரமன். [1, 3, 4: ப்ரஹ்மஹரீஶேஷு ஸநாதந:—நா. ரு. iv, 92. 2: ஸநாதந: — ஸ. அக.]

விநீதம்—நல்ல சுமைக்குதிரை, அடக்கம், வணக்கம், நீக்கப்பட்டது. [1-4: விநீத: ஸுவஹாஶ்வ ..., ... அபநீதே ச நிப்ருதே விநயாந்விதே—மே. த, 154.]

விநீதன்—வர்த்தகன், சிதேந்திரியன், அடக்கமுள்ளோன், விநயவான். [1-4: விநீதஸ்து நிப்ருதே ஜிதேந்த்ரியே; வணிஜே ... விநயப்ராப்திதே—அ. ஸ. iii, 289, 290.]

434. கரமிகுதி செறிவுநடுத் தரப்பாடல் கஞ்சக்
கருவிநடு வானதயி ருடல்பருமை கனக்குங்
கனமகலங் கோரைபிரா ணித்திரளோர் கணிதம்
கடினமிருப் புத்தடிபொன் முகிலெனவெண் ணிருபேர்
கநரசம்நீர் சமைக்குமன்ன தியின்சாரம் நெருக்கங்
கருப்பூரங் கரும்பின்வேர் பெருங்குரும்பை பிசினும்
வநிதையநு ராகப்பெண் பிறப்பித்தாள் மகடூஉ
மநுசுவா யம்புவா தியர்நீதி மந்த்ரம்.

கநம்—மிகுதி[1], செறிவு[2], நடுத்தரப்பாடல்[3], கஞ்சக்கருவி[4], நடுவான தயிர்[5], உடல்[6], பருமை[7], கனக்குங் கனம்[8], அகலம்[9], கோரை[10], பிராணித்திரள்[11], ஓர் கணிதச்சொல்[12], கடினம்[13], இருப்புத்தடி[14], பொன்[15], மேகம்[16]. [1-3, 9-11, 13, 14, 16: கந: ஸாந்த்ரே த்ருடே தார்ட்யே விஸ்தாரே லோஹமுத்கரே, ஸங்கே கந: ஸ்யாந்த்ருத்யாதிக்ரியாயாம்—க. ஸ. ii, 258. 4: காம்ஸ்யதாலாதிகம் கநம்—அ. கோ. I, vii, 4. 5: 6, 7: கந:—ஸ. அக. 8: பிங். x, 304. 12: அக. 15: உரி. நி. xi, 4.]

கநரசம்—நீர்[1], சமைக்கும் அன்னமுதலியவற்றின் சாரம்[2], நெருக்கம்[3], கருப்பூரம்[4], கரும்பின் வேர்[5], பெருங்குரும்பை[6], பிசின்[7]. [1, 2, 4-6: கநரஸோ ஜலே கர்ப்பூரே ... ஸிக்தரஸே ..., மோரடே பீலுபர்ண்யாம் ச—க. ஸ. iv, 327. 3, 7: கநரஸ: ஸாந்த்ரநிர்யாஸே—மே. ஸ, 51.]

வநிதை—காதலி, பெற்றாள், மகடூஉ. [1, 2 : வநிதா ஜநிதாத்யர்த்தாநுராகாயாம் ச யோஷிதி—அ. கோ. III, iii, 73. 3:]

மநு—சுவாயம்புவர் முதலிய மனுக்கள், நீதி, மந்திரம். [1, 3: மநு:—ஸ. அக. 2: சூடா. xi, ண, 17.]

435. அநுமஞ்சள் கவுளொழுங்கோ ருபசருக்கந் தொடர்ச்சி
யாயுதம்நா குணமரம்நோய் சமீபமர ணமுமாம்
தநுவில்லோ ரிராசியற்ப மெலிவுமுரு வுடம்பு
சருமந்தா னவர்ப்பயந்தாள் நீக்கமுள தும்பேர்
அநுபந்தம் பகுதிவிகு தியிற்றொக்க வெழுத்தோ
டடித்தொடுத்த தின்றொடர்ச்சி தோடத்துற் பவமாம்
அநுபாவம் பெரியோர்தம் புத்தியைநிச் சயித்தல்
அபிப்பிரா யங்காட்டு மபிநயம்ப்ர பாவம்.

அநு—மஞ்சள்[1], கவுள்[2], ஒழுங்கு[3], ஓர் உபசர்க்கம்[4], தொடர்ச்சி[5], ஆயுதம்[6], நாகுணமரம்[7], நோய்[8], சமீபம்[9], மரணம்[10]. [1, 2, 6, 8, 10: ஹநு:

கலெ்வொமாவயவெ உராணாஉயவொரவலி, ஹரிஜ ராயாஉாயாலெ வ — க. ஸ. ii, 287. 3-5, 9: கநுா — ஸ. அக. 7. ஹநு: — க. கொ. II, iv, 130. சங்குநகமென்றுஞ் சொல்லப்படும் ஓர் கந்ததிரவியம்.]

தநு—வில்[1], ஓர் இராசி[2], அற்பம்[3], மெலிவு[4], முளைஞ்செடி[5], உடம்பு[6], தோல்[7], தானவர்தாய்[8], நீக்கமுளது[9]. [1, 2, 5: யநு:ஸஂஜ்ஞா லியாஜெ்ள ராஶிஸெஷ ஶராஸநெ — வி. ஞு. ந, 17. 3, 4, 6, 7, 9: தநுாவநுஸெ்வா:, விரலெஸ்ஜெ் கூபெ — க. ஸ. ii, 263. 8: உநு: — ஸ. அக.]

அநுபந்தம்—பகுதிவிகுதியிற் றொக்க எழுத்து, அடித்தொடுத்தலின் தொடர்ச்சி, தோடத்தற்பவம். [1-3: ஜொஷொதாஜெஸநு வநு: ஸூகூகூாஷீநஸ்ெ, ... ஞுகூதஸூாநுவாுநெ — க. கொ. III, iii, 98.]

அநுபாவம்—பெரியோர் தம் புத்தியை நிச்சயித்தல், அபிப்பிராயங்காட்டும் அங்கியம், பிரபாவம். [1, 3: கநுஹாவ: ஞுஹாவெ வ ஸதாஂ வ உதிநிஜூயெ — க. கொ. III, iii, 208. 2: கநுஹாவொ ஹாவஸூவநெ — க. ஸ. iv, 302.]

436. அநங்கமா காயமுள்ள மங்கமிலா மையுமாம்
அநந்தம்வின் முடிவின்மை நாசமன்மை கநகம்
அநந்தைசிறு காஞ்சொறிநன் னறிகுப்பை மேனி
யறுகுகடு மாஞ்சிந்தி மேதிநிசெங் காந்தள்
தநங்கணிதத் திற்கூட்டற் குறிதிரவி யங்கோ
தநங்கொங்கை தன்மைபசு வின்கன்றுஞ் சாற்றும்
வநந்துளசி யமுகுசலி லம்வீடு காடு
மயாநமலைச் சுனைசோலை பயணம்போ தலுமே.

அநங்கம்—ஆகாசம், உள்ளம், அங்கமிலாமை. [1, 2: கநஜூ ஶொகாஶசுநஸொ: — வி. ஞு. ம, 40. 3: கநஜூ — ஸ. அக.]

அநந்தம்—ஆகாசம், முடிவின்மை, நாசமன்மை, பொன். [1, 2: கநநூஂ வெ நிரவயெள — க. ஸ. iii, 230. 3: கநநூ — ஸ. அக. 4: பிங். iv, 132.]

அநந்தை—சிறுகாஞ்சொறி[1], நன்னறி[2], குப்பைமேனி[3], அறுகு[4], கடுமாம்[5], சிந்தி[6], பூமி[7], செங்காந்தள்[8]. [1-8: கநநூா தா மாஷுவீ

ஸ-ஞ்ரூ-பராஜஸா, விஶஜ்ர ஶாஜா்ஜ் உ-ஞ்ரூ ஶாரிவா லெஜஙெவ-தலிவி—ஸ. ஸ. iii, 231.]

தரம்—கணிதத்திற் கூட்டற்குறி, திரவியம், பசுத்திரள், மூலை, தன்மை, பசுவின் கன்று. [1: யுநஃ—ஸ. அக. 2, 3: யுநஂ விநெது லொ-யெந — ஸ. ஸ. ii, 265. 4: ஷுந:—ஸ. கொ. II, vi, 77. 5: அக. 6: பிங். x, 589.]

வரம்—துளசி[1], அழகு[2], நீர்[3], வீடு[4], காடு[5], மயானம்[6], மலைச்சுனை[7], சோலை[8], பயணம் போதல்[9]. [1, 6, 8: சூடா. xi, ள, 17. 2: திவா. xi, 204. 3-5, 7, 9: வநஂ ஷுஷுவணெ லெஙெஹ ஷுவாலெஸ ஜவி காநெந—ஸ. ஸ. ii, 278.]

437. கநீநிகை கண்ணின் கருவிழி சிறுவிரல்
சுநீதிநன் னீதி துருவனைப் பெற்றவள்
அநூகங் கழிபிறப் புக்குலஞ் சீலமாம்
அநூப மெருமைக் கடாநீர்ப் படுகையே.

கநீநிகை — கண்ணின் கருவிழி, சிறுவிரல். [1, 2: கநீநிகாக்ஷி-தாரகா, ஸ்ரொத்நிஷ்ராஜு-ஙிரவி—ஸ. ஸ. iv, 6.]

சுநீதி — நன்னீதி, துருவன்தாய். [1, 2: ஸ-நீதிரு-வஜாதா ஸ்ரொது-நயொஃவி—ஸ. ஸ. iii, 305.]

அநூகம் — கழிபிறப்பு, குலம், சீலம். [1-3: அநூகஜநயெ; ஶீலெஃநஃகொ ஶஜநநி—ஸ. ஸ. iii, 2, 3.]

அநூபம் — எருமைக்கடா, நீர்ப்படுகை. [1, 2: அநூவஸ-லெஸரிஹெ, ஜஷுராயெஃவி—ஸ. ஸ. iii, 430.]

438. அந்தக னழிப்போன் கூற்றோ ரசுரனுங் குருட னும்பேர்
அந்தண ரறவோர் பார்ப்பார் அந்திய மதம மீறும்
சந்ததி தநயன் கோத்ர மரபுவித் தாரம் பந்தி
கந்தநங் கொலைப்பொ ருட்டு மூயலல்கு சநம்ப்ர காசம்.

அந்தகன்—அழிப்போன், எமன், ஓர் அசுரன், குருடன். [1: அநுகஃ — ஸ. அக. 2: அநுகஃ — ஸ. கொ. I, i, 62. 3, 4: அநுகஃ — ஸ. அக.]

அந்தணர்—அறவோர், பார்ப்பார். [1, 2: சூடா. xi, ந, 8.]

அந்தியம்—அதமம், ஈறு. [1, 2: [illegible]—அ. ஸ. ii, 336.]

சந்ததி — புத்திரன், கோத்திரம், மரபு, விரிவு, வரிசை. [1-5: [illegible]—அ. ஸ. iii, 300, 301.]

கந்தனம் — கொலை, முயலல், சூசனம், வெளிப்படுத்துகை. [1-4: [illegible] — அ. ஸ. iii, 362, 363. கொலைப்பொருட்டு—கொலை யென்னும் பொருளது. '[illegible]' என்பது அ. ஸ. டீகை.]

439. தந்தம்பல் லிபக்கோம் பொத்த தாழ்வரை யுயர்ந்த கல்லாம்
தொந்தமே தொடர்பு செற்றந் துந்தியே வயிறு கொப்பூழ்
அந்தரி யுமையெண் டோளி யந்திலவ் விடம சைச்சொல்
சுந்தரி பவளந் துர்க்கை கௌரிசுந் தரப்பெண் ணும்பேர்.

தந்தம்-பல், யானைக்கொம்பு, ஒத்த தாழ்வரை, உயர்ந்த கல். [1-3: [illegible]—நா. ஸ. i, 91. 4: [illegible]—ஸ. அக.]

தொந்தம்—தொடர்பு, நெடுங்கோபம். [1: அக. 2: திவா. viii, 106.]

துந்தி — வயிறு, கொப்பூழ். [1: அக. [illegible]. 2: [illegible] — ஸ. அக.]

அந்தரி—உமை, துர்க்கை. [1, 2: பிங். x, 32.]

அந்தில்—அவ்விடம், அசைச்சொல். [1, 2: திவா. xi, 8.]

சுந்தரி — பவளம், துர்க்கை, உமை, சுந்தரப்பெண். [1, 4: [illegible] — அ. ஸ. iii, 613. இதில் [illegible] என்பது, பவளமும் ஒருவகை மரமாகலின், வித்துருமத்தைக் குறித்தது போலும். 2: பிங். x, 519. 3: சூடா. xi, எ, 14.]

440. குந்தள மயிர்க்கு முற்சி கலப்பையோர் தேசங் கூந்தல்
அந்திமுச் சந்தி பாலை யாழிசை யிரவு மாலை
குந்திபாண் டவர்தந் தாய்குற் குலுமாஞ் சல்ல கிப்பேர்
அந்திகை கபடம் பம்பக் கிராயடுப் பிரவு சித்தம்.

குந்தளம்—மயிர்க்குழற்சி, கலப்பை, ஓர் தேசம், கூந்தல். [1: பிங். v, 343. 2, 3: குந்தல: ... ஹலே கேஶபாஶ்யோரபி—வி. வ. ௯, 74. 4: பிங். v, 340.]

அந்தி—முச்சந்தி, பாலையாழிசை, இரவு, மாலை. [1-4: சூடா. xi, ௩, 7.]

குந்தி — பாண்டவர்தாய், மரம், சல்லகி. [1-3: குந்தீ பாண்ட்வப்ரியாயாஞ்ச ஸல்லக்யாம் த்ருமாந்தரே வ. க, 33. சல்லகியை ஆனைவணக்கி யென்பர்.]

அந்திகை — கபடம், பம்பந்திராய், அடுப்பு, இரவு, ம. [1, 4, 5: அந்திகா து கைதவே ஸ்த்ரீஷ்வஸ்யாமபி—அ. ஸ. iii, 6. 'கைதவம் த்ரிஷ்வத். ஸ்வஸா ஜ்யேஷ்ட:. த்யும் நீஷ்டா' என்பது டீகை. கைதவம் 'சூது' என்னும் தமிழ்ச்சொல்போன்றது. அதற்குச் சூதாடல் வஞ்சனை என்னும் இரண்டு பொருள்கள் உண்டு. இங்குச் சூதாடல் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாறே டீ. க, 46-ல் 'அந்திகா த்ரிதமே ச ராத்ராவபி' என்னப்பட்டது. இதுவே 'இரவு' என்னும் பொருளுக்கும் ஆதாரமாம். 2, 3. அந்திகா து சுல்ல்யாம் ஸ்த்ரீசா-தனாவப்ஸுஷ்யோரபி ச — அ. ஸ. iii, 4. ஸாதனா காயத்துராய் என்று சொல்லப்படுகிறது.]

441. சந்திர காசஞ் சந்தி ரிகைகட்கந் தசமு கன்வாள்
சந்திரங் கருப்பூ ரம்பொன் சலிலங்கா மியங்கம் பில்லம்
இந்திர னந்த ரான்மா விறைவன்சூ ரியன்சு ரேசன்
இந்திரி யம்நேத் ராதி வாக்காதி யிரேத சென்ப.

சந்திரகாசம்—சந்திரிகை, வாள், இராவணன்வாள். [1: சந்த்ர-காஸ:. 2, 3: சந்த்ரஹாஸோ ஸிர்தசாஸ்யஸ்ய—அ. ஸ. iv, 327, 328.]

சந்திரம்—கர்ப்பூரம், பொன், நீர், அழகு, கம்பில்லமென்னுஞ் செடி. [1-5: சந்த்ரஸ் கர்ப்பூரே, ஸ்வர்ண ... கம்போ கம்பி-ல்லே—அ. ஸ. ii, 406.]

இந்திரன்—அந்தரான்மா, இறைவன், சூரியன், தேவேந்திரன். [1, 3, 4: இந்த்ர: ஸுரேந்த்ராத்ம, சூரிதே—அ. ஸ. ii, 385. 2: அக.]

இந்திரியம்—நேத்திரமுதலியன, வாக்குமுதலியன, ரேதஃ [1, 3: இந்த்ரியம் சக்ஷுராதிஷு ரேதஸி — ச. வ. iii, 474. 2: இந்த்ரியஃ—ச. கொ. I, v, 8.]

442. சந்துதா துடம்பின் மூட்டு முடுக்குச்சந் தனம்பொ ருத்தாம்
பந்துமட் டத்து ருத்தி யெறியும்பந் துறவோ னண்பன்
துந்துபி கவறோ ராண்டோ ரரக்கன்பே ரிகையு முழக்கம்
தொந்துவ மிரட்டை போர்மை துனராசி யிராசி யப்பேர்.

சந்து—தாது, உடம்பின் மூட்டு, முடுக்கு, சந்தனம், பொருத்து. [1, 3, 5: அக. தாது என்னும் பொருளில் ஸந்தி: என்பதன் தற்பவம் போலும். 2: பிங். v, 355. 4: பிங். ix, 4. ஸந்தஃ. 2, 5: ஸந்தி:]

பந்து—மட்டத்துருத்தி, எறிபந்து, உறவோன், நண்பன். [1, 2: சூடா. xi, ந, 3. மட்டுப்பட நீர்தாங்குருத்தி மட்டத்துருத்தி. 3, 4: பந்து-ர்ப்ராத்ருபாந்தவயோ:—ச. வ. ii, 239.]

துந்துபி—சூதுகருவி, ஓர் ஆண்டு, ஓர் அரக்கன், பேரிகை, முழக்கம். [1, 4: ஸ்த்ரீபும்ஸ்த்ரீ துந்துபி: பும்ஸி ஸ்த்ரீஅக்ஷ துந்துபி: ஸ்த்ரியாஃ—ச. கொ. III, iii, 135. 'அக்ஷ பாசத்ரயோபகரணே ஸ்த்ரிதரிஷு இதி ஹேமாத்ரப்ரஸித்த ஸ்த்ரியாஃ' என்பது மகேசுவரர் உரை. ஆயினும் அக்ஷ: என்பது கவறு என்றும் பொருள்படும். இனி, கோசங்களனைத்திலும் அக்ஷவிந்த்ரகக்வெ என வந்திருக்கிறது; அது கவறெறி முறையுளொன்று. 2: துந்துபி: — ஸ. அக. 3: துந்துபிஸ்-ஸ்வநே—ச. வ. iii, 448. 5: அக.]

தொந்துவம்—இரட்டை, போர், மிதுனராசி, இரகசியம். [1-4: த்வந்த்வம் கலஹ யுக்மயோ: ரஹஸ்யே—ச. வ. ii, 512.]

443. கந்தியோ ரிராசி துர்க்கை காளிகல் யாண மில்லாக்
கந்தியோர் நதித வப்பெண் கற்றாழை யத்த நாளாம்
சந்தியன் மனுள தோமுன் றக்கைதகிந் தியன்ற யாதன்
மந்தியு வேள்வி கோப மதத்துயர் வருத்த நாற்பேர்.

கந்தி—ஓர் இராசி[1], துர்க்கை[2], காளி[3], கல்யாணமில்லாக் கன்னி[4], ஓர் நதி[5], தவப்பெண்[6], கற்றாழை[7], அத்தநட்சத்திரம்[8]. [1: கந்யா ராசி-ந்தரேஃவி வ — நா. ர. ii, 300. 2: பிங். ii, 32. 3: நா. தீ. நி. 19. 4: கந்யா ... குமாரீ — ச. வ. ii, 340. 5: பிங். x, 308. 6: சூடா. ii, 62. 7: சூடா. iv, 30. 8: திவா. i, 89.]

சந்தியன்—மரப்பிள்ளைத்தோழன், தந்தை, நிந்திக்கத்தக்கவன், சிவன். [1: ஜநஹ்ர: ஷ்நிஹ்ரா வாஸஹ் யெ—ஸ. கொ. II, vii, 58. 2: ஜநெகஹ்ர ... ஜநகெ—ஸ. ஸ. ii, 352, 353. 3: ஜநஹ்ம் ... வரீவாஷெ—வி. ஷ். ய, 13. இதிலிருந்து ஜநஹ்: நிந்தியன் என்னும் பொருள் வந்ததாகத் தோன்றுகிறது. 4: ஜநஹ்:—ஸ. அக. தயையை அளிப்பவன் என்பது சொல்லின் மேற் பொருள்.]

மந்தியு—வேள்வி, கோபம், மனத்துயர், வருத்தம். [1-4: உநஹ்: வாஉரீ க்ரயி, டெஷெநஹ் ஶொகெ வ யஜெ வ— ஓ. ய, 45.]

444. தந்த சடம்கா ரத்தைபுளி வஞ்சி கபித்த மிருமிச்சை
பந்த நங்காற் றளைகாவற் படுத்தல் கயிறு கொலைகட்டல்
கந்த வதிவா யுவினகரம் வியாசற் பெற்றாள் காசினியாம்
மந்தன் மூர்க்கன் சநிநோயன் மடிய னிற்பாக் கியன்மூடன்.

தந்தசடம்—நாரத்தை, புளிவஞ்சி, விளாமரம், இருமிச்சை. [1-4: உநஶம: ஸஹ்ரஜ்ஜீர கவிதெ ..., நாமரஜெஃவி வாஜெரஹ்ம் ஷ்நா உநஶமா வாஉடியெ: — வி. ஷ். ம, 17. வாஜெரீ புளியாத்தை யெனப்படுகிறது.]

பந்தநம்—காற்றளை, காவற்படுத்தல், கயிறு, கொலை, கட்டல். [1, 3: வநநம் என்பது வருமிடத்து ஸ. கொ. III, ii, 14. வியாக்கியா சுதையில் 'உஉகஉடஷஉ—வநநவாயநரஜஉநிமவாஷெ: — ஐகஹ்ராஹ' என்றெழுதப்பட்டுளது. 2: வநநஃ — ஸ. கொ. II, viii, 26. 4, 5: வநநம் வயவநயொ:—ஓ. ந, 97.]

-வா ்ன நகரம், வியாசர் தாய், பூமி. [1: மநவதீ— ஸ. அக. 2, 3: மநவதீ ... வ்யாஸ்யொஜநமநயொ:—ஸ. ஸ. iv, 108.]

மந்தன்—மூர்க்கன், சனி, நோயன், மடியன், நிர்ப்பாக்கியன், மூடன். [1: உநூ: ... உஞெஜ—வி. ஷ். உ, 10. 2-6: உதொ உஞெஶ ஶநெள ரொமிணஹ்யெஸ ஷாமஹ்வஜ்ஜெக — ஸ. ஸ. ii, 229.]

445. உந்தி கொப்பூ ளோர்விளையாட் டருளை நதிநீர்ச் சுழிமுந்நீர்
கந்தி கமுகு தவப்பெண்பேர் கந்தை பழந்தூ சுத்தரியம்
பந்தி யொழுங்கு பரிச்சாலை சிறைபத் தெழுத்துச் சந்தசுமாம்
இந்தி ராணி யோர்சுரதம் கொச்சி மரமிந் திரதேவி.

உந்தி—கொப்பூழ், ஓர் விளையாட்டு, நதி, நீர்ச்சுழி, கடல். [1, 3, 4: திவா. xi, 41. 2, 5, 6: பிங். x, 166.]

கந்தி—கமுகு, தவப்பெண். [1: திவா. iv, 72. 2: சூடா. ii, 62.]

கந்தை—பழந்துணி, உத்தரியம். [1: கந்தாகந்தநிகெ ஸமெ — மெவ. 169, 256. 2: கந்தா ... வஸாவரணெ—க. ஸ. ii, 210.]

பந்தி—ஒழுங்கு, குதிரைச்சாலை, சிறை, ஓரடிக்குப் பத்தெழுத்துள்ள சந்தசு. [1, 4: வஜிஸூத:ஸேணெ: — க. ஸ. ii, 174. 2: பிங். iv, 240. அக. 3: வந்தீ ஸீ வந்ஸ: — மெவ. 140, 114. சிறைப்பட்டவனென்னும் பொருளில் வந்துள்ளது.]

இந்திராணி — ஓர் சுரதம், நொச்சிமரம், இந்திரன் தேவி. [1-3: இந்தாணீ ஸவூாம நிஜணஷூாம ஸீகரணெஷவீ—க. ஸ. iii, 183.]

446\. சந்தி ரிகைபே ரேலம்நிலாத் தந்து பஞ்சி னூல்தந்த்ரம்
அந்து கயச்சங் கிலிகிணறு பதசா லம்நெல் லரிவண்டாம்
மந்து புத்தி யபராதம் வந்தை பெருமை புல்லுருவி
நந்தை கொத்தான் முதல்வட்டத் திதிசம் பத்து நீர்ச்சாலே.

சந்திரிகை — பேரேலம், நிலா. [1: வந்திகா — ஸ. அக. 2: வந்திகா—க. கொ. I, iii, 16.]

தந்து—பஞ்சின் நூல், தந்திரம். [1: தந்து: — க. கொ. II, x, 28. 2: அக.]

அந்து—யானைச்சங்கிலி, கிணறு, பாதகிங்கிணி, நெல்லரிவண்டு. [1, 3: அந்து: ஸூாநிமெ ஸந்ஷாஸெ—க. ஸ. ii, 220. க. கொ. II, viii, 41-ல் இச்சொல் யானை சம்பந்தமான சங்கிலியென்று பொருள் பண்ணப் பட்டது. 2, 4: அக.]

மந்து—புத்தி, குற்றம். [1: மந்து:—ஸ. அக. 2: அவராயொ மந்தவஸ—க. கொ. II, viii, 26.]

வந்தை—பெருமை, புல்லுருவி. [1: அக. 2: வந்தா — க. கொ. II, iv, 82.]

நந்தை—கொத்தான், முதல்வட்டத் திதி, சம்பத்து, நீர்ச்சால். [1: பிங். ix, 251. 2-4: நந்தா ஸம்வதூிஜெ, திமிஷெ வ—க. ஸ. ii, 224.]

447. துந்நஞ் சின்னி மரந்தைத்தல் பிந்நம் பிளப்புப் பேதிப்பு
கிந்ந ரங்கிந் நரிநீர்ப்புள் சந்நி யுப்பங் கயன்செந்து
சந்நி யம்போர் மணாட்டியின்சீ தநமங் காடி சநவாதம்
சந்நி வேச மூர்கட்டுந் தாநம் வீடு மனைப்புறமே.

துந்நம் — சின்னிமரம், தைத்தல். [1: துந்ந: — அ. கோ. II, iv, 127. படுகரணையென்பர். 2: பிங். vii, 544. 'துன்னம்.']

பிந்நம்—பிளப்பு, பிரித்தல். [1; 2: பிந்நம் த்ரிஷு விஶேஷிதே — த்ரி. ஶே. 803.]

கிந்நரம்—யாழ், நீர்ப்பறவை. [1, 2: பிங். x, 344.]

சந்நியு—பிரமன், செந்து. [1, 2: ஜந்யு: ப்ராணி ... தாத்ரு-ஷு—வி. ப்ர. ய, 12.]

சந்நியம்—போர், மணாட்டியின் சீதனம், அங்காடி, சனவாதம். [1, 3: ஜந்யம் ... யுத்தே — அ. ஸ. ii, 353. 2: ஜந்யா: ...; ... நவோ-ஜாநவராஷிகே — அ. ஸ. ii, 352, 353. இவ் வாக்கியம் சீதனத்தையுங் குறித்ததோ? 4: ஜந்யம் ஸ்யாஜ்ஜநவாதேऽபி—அ. கோ. III, iii, 158. 'ஜநவாதே நிந்தாவாதே' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

சந்நிவேசம்—ஊர்கட்டுந் தானம், வீடு, மனைப்புறம். [1: ஸந்நி-வேஶ: — அ. கோ. II, ii, 19. 'புராதௌ க்ருஹாதிரசநாவிஶிஷ்ட-தேஶவிஶேஷ:' என்பது மகேசுவரர் உரையிற் காணப்படுவது. 2, 3: ஸந்நிவேஶ:—ஸ. அக.]

448. பந்தக மொற்றி பிணைப்படல் கட்டுச் சேவகா விருத்திநிர் பந்தம்
சந்தசு காயத் திரிமுத லியவே தங்கருத் ததீநம்வாஞ் சையுமாம்
நந்தந மகிழ்ச்சி யிந்திரன் சோலை நந்தநன் சுதன்மகிழ் வுள்ளோன்
கந்தள மதுரத் தொநியுப ராகம் நவாங்குரம் கலாபமோர் மான்பேர்.

பந்தகம்—ஒற்றி, பிணைப்படல், கட்டு, சேவகாவிருத்தி, நிர்ப்பந்தம். [1: ஆதிஶ்ரவே து பந்தக:—நா. ர. iii, 60. பந்தகம் ஸ்யா-த்விநிமயே — வை. க, 128. 2: பந்தகஸ்து ஸத்யங்காரே — அ. ஸ. iii, 67. 3: பந்தக:—ஸ. அக. 4: 5:]

சந்தசு—காயத்திரி முதலியன, வேதம், கருத்து, அதீனம், இச்சை. [1, 2, 5: காயத்ர்யாதிஶ்ருதிஸ்வைச்சந்தோ வேதேஷ்வபீஷ்யதே—

ஶா. கொ. 402. 3, 4: ஆநந்தஸ்ஸ்வப்ராயவஶோ:—ஶா. கொ. 676. பின் 449-ம் செய்யுளையும் பார்க்க. வடமொழியில் ஆநந்த், ஆநந்த என்னுஞ் சொற்கள் வேறுவேறாகக் கருதப்படுகின்றன.]

நந்தகம்—மகிழ்ச்சி, இந்திரன் சோலை. [1: நந்தநம்—ஸ. அக. 2: நந்தநம், ஆநந்தப்ரதே—க. வ. iii, 377.]

நந்தநன்—மகன், மகிழ்வுள்ளோன். [1, 2: நந்தநஸ்து தநயே ஹர்ஷகாரிணி- . வ. iii, 377.]

நந்தனம்—மதுரத்தொனி, நிந்தை, புதுமலை, தொகுதி, ஓர் மான். [1-5: நந்தந் து நவாந்தே ஸமூஹே; உபாலம்பே ஶ்ரு-மஹே ஸமாவே—க. வ. iii, 624, 625.]

[வாம்

449\. சந்திசி யேற்றுற் பொலிபசுக் காலந் தவறிப்பால் கறக்கின்ற பசு நந்தியா வர்த்தந் தகரபா தபமோ ரரண்மனை நந்தியா வட்டம் சந்திர காந்தம் நிலவின்மு னீர்கால் சலாகைவெள் ளாம்பலுஞ் சாற்றும்

துந்துமா ரம்பா தாதிக மிந்த்ர கோபந்தூ மக்கிர கப்பேர்.

சந்திநி—ஏற்றுற் பொலி பசு, காலந்தவறிப் பால் கறக்கின்ற பசு. [1, 2: ஸந்திநீ து தேநு:; வ்ருஷாக்ராந்தாகாலதோஹ்யா — க. வ. iii, 424, 425.]

நந்தியாவர்த்தம்—தகரமரம், ஓர் அரண்மனை, நந்தியாவட்டம். [1, 2: நந்த்யாவர்த்தா ம்ருக்ஷாந்தரே, ப்ரஸாதே — க. வ. iv, 111. 3: நந்த்யாவர்த்த:—ஸ. அக.]

சந்திரகாந்தம்—நிலவின் முன் நீர்கால் சலாகை, வெள்ளாம்பல். [1, 2: சந்த்ரகாந்தஸ்து ஹேமே ஸ்ப்ராம்ஸந்தாந்தம் மெகரவே—வி. ப்ர. த, 200.]

துந்துமாரம்—பாதாதிகம், இந்திரகோபம், தூமக்கிரகம். [1-3: துந்துமார: ஶக்ரகோபே ம்ருஹதூமே பதாதிகே—வி. ப்ர. ர, 261. இதர கோசங்களிலும் இப்படியே காணப்படுகிறது. ம்ருஹதூமம் வீட்டுப்புகை; ஒரு செடி என்னும் ஸ. அக. தூமக்கிரகம் இராகு என்னும் பொருள் தரும். 'பதாதிகஶ்சோஷதிபேதே:' என்பது க. வ. iv, 262, டீகை. பாதாதிக: காலாள் என்னும் பொருள்படுகின்றதே யன்றி பாதாதிகம் என்றொருசொல் காணப்படவில்லை.]

450\. அந்தமுடி வெல்லீச் சயமரண மிருள்கே
டழகவய வஞ்சமீ பஞ்சோபா வமுமாம்
சந்தம்நிற மழகுசந்த னம்பாட்டின் சந்தம்
சாயலபிப் பிராயந்தன் னிச்சைகுண மென்பேர்
கந்தமரப் பணைமேகம் புயத்தினுச்சி கிழங்கு
கரணைநதிக் கரைமணம்விஞ் ஞானாதி பஞ்ச
கந்தமிலே சந்திரள்வி யூகஞ்சம் பந்தம்
களிப்புக்கந் தகம்வகுப்பென் றைம்மூன்று நாமம்.

அந்தம்—முடிவு[1], எல்லை[2], நிச்சயம்[3], மரணம்[4], இருள்[5], கேடு[6], அழகு[7], அவயவம்[8], சமீபம்[9], சுபாவம்[10]. [1: அந்த: ... அவஸாந-யோ:—உ. கோ. 294. 2, 3, 6, 8-10: அந்த: ஸ்வரூபே நிகடே ப்ராந்தே நிஶ்சயநாஶயோ:, அவயவேऽபி—அ. ஸ. ii, 155. 4: அந்தோ ... மரணே—அ. கோ. II, viii, 116. 5: அந்தம் தமஸ்யபி — அ. கோ. iii, 3, 102. 7: அந்த: ... அதிமநோஹரே—வி. ப்ர. த. 31.]

சந்தம்—நிறம்[1], அழகு[2], சந்தனம்[3], பாட்டின் சந்தம்[4], வண்ணம்[5], அபிப்பிராயம்[6], தன்னிச்சை[7], குணம்[8]. [1-3: சூடா. xi, ந, 1. 4, 8: அக. 5: 6, 7: ஸந்தோऽபிப்ராயவஶயோ: — ஶா. கோ. 676. இப்பொருள்கள் முன்னும் 447-ம் செய்யுளில் சந்தசு என்னுஞ் சொல்லின்கீழ் வந்தன.]

கந்தம்—மரப்பணை[1], மேகம்[2], புயத்தினுச்சி[3], கிழங்கு[4], கரணை[5], நதிக்கரை[6], மணம்[7], விஞ்ஞானம் முதலிய பஞ்சகந்தம்[8], அற்பம்[9], திரள்[10], வியூகம்[11], சம்பந்தம்[12], களிப்பு[13], கந்தகம்[14], வகுப்பு[15]. [1, 3, 8, 10, 11: ஸ்கந்த: ப்ரகாண்டே ... அம்ஸே விஜ்ஞாநாதிஷு ச வ்யூஹே ச ... ஸமிதௌ ஸமரேऽபி ச—அ. ஸ. ii, 249. 2, 4, 5: கந்தோऽப்தே கந்தே ஸமூர்ச்சிதே—அ. ஸ. ii, 221. 6: 7, 9, 12-14: கந்த: ஸம்பந்தலேஶயோ: கந்தகாமோதகர்வேஷு—அ. ஸ. ii, 236. 15: சூடா. xi, ந, 1.]

451\. குந்தந்தோ மரங்கண்ணோய் குதிரையற்ப செந்து
குருந்தம்வகக் கோதுமையோர் நிதிசக்ரச் சுழற்சி
பந்தமயிர் முடிகட்டுப் பெருந்துருத்தி யுடல்சம்
பந்தம்பா வின்றளைபந் தினில்விளக்குண் டையுமாம்
மந்தமசீ ரணம்யானைக் குலபேதங் கண்ணோய்
மத்துநிற்பாக் கியமற்ப மெல்லெனல்சோம் பலுமாம்
கந்தரம்கென் முளைமுழைஞ்சு தொளைகழுத்து முகிற்பேர்
கந்துகம்பந் தொடுகுதிரை குறும்பர்குதி ரையும்பேர்.

குந்தம்—தோமரம்[1], கண்ணோய்[2], குதிரை[3], அற்பசெந்து[4], குருந்த மரம்[5], வனக்கோதுமை[6], ஓர் நிதி[7], சக்கிரச்சுழற்சி[8]. [1: சூடா. vii, 11. 'பெருஞ்சவளம்.' தோமரப்ராஸகுந்தயா ... குந்த:—ஐ. கொ. II, viii, 93. 2, 3: சூடா. xi, ந, 6. 4, 6: குந்த: க்ஷுத்ரஜந்தௌ மலயாந்தே — வி. ஞா. ௯, 33. 5, 7, 8: குந்த: ... நிதயோ வக்ரஸ்ருதௌ வ பாலேது வ—ஐ. ஸ. ii, 221.]

பந்தம்—மயிர்முடி[1], கட்டு[2], பெருந்துருத்தி[3], உடல்[4], சம்பந்தம்[5], பாவின் தளை[6], தீப்பந்தம்[7], உண்டை[8]. [1: பிங். v, 348. 'ஆண்பால் மயிர்முடி.' 2: பந்து ருயோ வ பந்தே—ஐ. ஸ. ii, 238. 3, 7: அக. 4: பந்த: காய:—வெ. 177, 105. 5: பந்த:—ஸ. அக. 6: காரிகை. தற்ப். 8: பிங். x, 748.]

மந்தம்—அசிரணம்[1], யானைக்குலபேதம்[2], கண்ணோய்[3], மத்து[4], நிர்ப்பாக்கியம்[5], அற்பம்[6], மெல்லெனல்[7], சோம்பல்[8]. [1: வழக். 2, 5-8: மந்தோ ... கஜஜாதிவிசேஷ, மூஜாதிஸ்ரமே ... ஸ்வைரே ... மந்த: ... மந்த—ஐ. ஸ. ii, 229. 3, 4: மந்தா ... மதி ... நேத்ரரோகே வ—ஐ. ஸ. ii, 216.]

கந்தரம்—நெல்லின் முளை, குகை, துளை, கழுத்து, மேகம். [1-3: கந்தரோங்குரகுஹே, விவரே வ ம்ருண்டகாயாம் வ—ஐ. ஸ. iii, 521, 522. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் குஹாவிர என்றொரு பாடபேதங் காட்டப்பட்டுளது. 4, 5: கந்தரோங்குலே கந்தரா க்ரீ வ ரீரோயோ — ஐ. ஸ. iii, 527.

கந்துகம் — பந்து, குதிரை, குறுநிலமன்னர் குதிரை. [1: கந்துக:—ஐ. கொ. II, vi, 138. 2: பிங். viii, 139. 3: பிங். viii, 143.]

452. அந்தரம்விண் ணெல்லையுடைத் தூசிடம்வி சேடம்
அதற்காதல் புறம்புவெளி மறைவுகடுப் பேதம்
அந்தரான் மாத்தனது தவிர்கையய லான
தவகாசந் தொளைகுழியுள் ளவசரந்தி மையுமாம்
மந்தரமெல் லெனப்போத லோர்மலைசு வர்க்கம்
மயிரின்வளை வகலமத்துக் கமண்டலமந் தாரம்
கந்தருவம் பிறப்பிறப்புக் கிடையிலுள பூதங்
காமரமான் குயில்குதிரை பெருவயிற்றோர் மானே.

அந்தரம்—ஆகாயம்[1], எல்லை[2], உடுத்தும் ஆடை[3], இடம்[4], விசேடம்[5], அதற்காதல்[6], புறம்பு[7], வெளி[8], மறைவு[9], கடு[10], பேதம்[11], அந்த

ரான்மா[12], தனது[13], தவிர்கை[14], அயலானது[15], அவகாசம்[16], துளை[17], குழி[18], உள்[19], அவசரம்[20], தீமை[21]. [1: திவா. i, 36. 2, 3, 5, 7-10, 14, 16-18, 20: அந்தரம் ரந்த்ராவகாஶயோ:; ஆத்மீயே விநார்தே ... விஶேஷேऽவஸரே-ऽவதௌ ... வஹிர்யோகோபஸம்வ்யாநே — அ. வு. iii, 507, 508. வாஹ்ய என்பது புறம்பு வெளி யென்னும் இரண்டு பொருளிலும், ரந்த்ர என்பது துளை குழி யென்னும் இரண்டு பொருளிலும் வரும். 4, 6, 13, 15: ஸ்வாத்மீயாத்மாக்ய ... வாந்தரே — மா. கோ. 88. 11: அந்தரேண ... ஹேது — வி. வ்ரு. ர, 97. 12: அந்தர: ... அந்தராத்மனி வர்தவே — நா. ர. iii, 375, 376. 19: அந்தர: — ஸ. அக. 21: திவா. viii, 126.]

மந்தரம்—மெல்லெனப்போதல்[1], ஓர் மலை[2], சுவர்க்கம்[3], மயிரின் வளைவு[4], அகலம்[5], மத்து[6], கமண்டலம்[7], மந்தாரமரம்[8]. [1, 4-7: மந்தர: ... வஹுலே மந்தே வ்ருஷேயே மதி; மந்தரம் ஜன அவமானே ஸ்ம்ருத — அ. வு. iii, 583, 584. 2, 3, 8: மந்தரோ மந்தவார்ஜே; ஸ்வர்மந்தாரயோ: — அ. வு. iii, 580, 581.]

கந்தருவம்—இறப்புக்கும் பிறப்புக்கு மிடையிலுள்ள பூதரூபம், இசை, ஆண் குயில், குதிரை, பெருவயிற்று ஓர் மான். [1-5: கந்தர்வ: ... வர்ணேஷ்வாகிரே மாயபேத வ ம்ருகபேதே அந்தராஜஸே; அந்தராபவ-தேஹே வ—அ. வு. iii, 692, 693.]

453. கந்தளியோர் முழுத்தளவிற் பெருவயிறு முன்னங்
காலினிடைக் கறுப்புமுள மிருகமோர் மரப்பேர்
சந்திபுணர்ப் பெல்லையொட்டோர் நாடகாங் கம்முச்
சந்தியந்தி யுடம்பாடோர் பண்சுருங்கை யோநி
நந்திசிறு பறையாகந் தஞ்சூது செக்கான்
நம்பனந்தி கேசனிட பங்கல்லா லாலம்
மந்திரமே காந்தாலோ சனைமந்த வோசை
மனைநகரி மறைமொழிகா யத்திரியா தியுமே.

கந்தளி—ஓர் முழுத்தளவிற் பெருவயிறும் முன்னங்காலினிடைக் கறுப்புமுள்ள மான், ஓர் மரம். [1, 2: கந்தலீ த்ருமம்ருகபேதயோ: —மே. ல, 71.]

சந்தி—புணர்ப்பு[1], எல்லை[2], ஒட்டு[3], ஓர் நாடகாங்கம்[4], முச்சந்தி[5], அந்தி[6], உடம்பாடு[7], ஓர் பண்[8], சுருங்கை[9], யோனி[10]. [1, 2, 6, 7: ஸம்யோக

காருணீகிரோ:; ... ஸம்ப்ரதே ஸீக்ஷ்ண ஸந்நாநே—ஸ. ஸ. ii, 376, 377. 3: ஸத்ரி: — ஸ. அக. 4, 9, 10: ஸத்ரிரேவ்ஸநௌ ஸாமாஜ்ஞாயாம் நாட்யோ- ஜெ — ஸ. ஸ. ii, 250. 5: திருமுருகாற்றுப்படை, 225, உரை. 8: பிங். vi, 279. 'ஓர் பெரும்பண்.']

நந்தி—சிறுபறை[1], ஆனந்தம்[2], சூது[3], செக்கான்[4], சிவன்[5], நந்தி கேசன்[6], இடபம்[7], கல்லாலமரம்[8], ஆலமரம்[9]. [1: அக. 2, 6: நநீ: ... ஆநநெந்தவீ நநீகெஸூரெ வாசேஷு — ஜெ. உ, 6. 3: நநீவா ...; ...உஷீதெ வ—ஸ. ஸ. ii, 224, 225. 4: பிங். v, 80. 5, 7: பிங். x, 672.]

மந்திரம்—ஏகாந்த ஆலோசனை, மந்தவோசை, வீடு, நகரி, மறைமொழி, காயத்திரிமுதலியன. [1, 6: வெஷவெஷெ மநவ்வாஷெ உநூ: — ஸ. கோ. III, iii, 166. வெஷவெஷ: காயத்திரியாதி யென்று தமிழுரையிற் காணப்படுகிறது. 2: உநூ: — ஸ. கோ. I, vii, 2. 3, 4: உதிரம் நமநெ மூவெ—ஸ. ஸ. iii, 583. 5: தொல். பொ. 490.]

454\. தந்திரமுக் கியமுபயார்த் தகமருந்து தேசஞ்
சாத்திரம்வே தப்பிரிவி னோர்கலையு பாய
தந்திரம்யா கப்பிரயோ கஞ்சேனை நெய்வார்
தறிகுடும்ப கிருத்தியம்வீண் சாதகஞ்சித் தாந்தம்
தந்திரியாழ் நரம்புடம்பி னரம்புறக்கஞ் சோம்பல்
தனமுடையோ னுபாயகன்சாத் திரிகயிறு சிந்தி
கந்துபற்றுக் கோடுபண்டி யுள்ளிரும்பு தூணங்
காமம்யாக் கையின்மூட்டு கடுந்தறிநெற் குதிரே.

தந்திரம்—முக்கியம்[1], இருபொருள்தருவது[2], மருந்து[3], தேசம்[4], சாத்திரம்[5], வேதப்பிரிவின் ஓர் கலை[6], உபாயதந்திரம்[7], யாகப்பிரயோகம்[8], சேனை[9], நெய்வார்தறி[10], குடும்பகிருத்தியம்[11], வீண்சாதகம்[12], சித்தாந்தம்[13]. [1, 5-7, 11, 13: தநூம் கூடுமூகூநெதெ ஸொநஸ ... ஸாஷெ வீயாநெ ஸிஷாநெ ...; தநூஷிஸாயநாவாயெ ஶூதி- ஸாவாநூரெவ்வீ வ—வி. வூ. ர, 46, 47. 2, 8: தநூம் ..., யாமவூ- யொமெ ...; வாகவெஷெவொஷயாஞ்ஷெஷ — ந. ர. ii, 385, 386. 3, 4, 10, 12: தநூம் ..., ராஷெஷ ... க உெஷ ... தநூவாஷெ ...; ... ஷெெஷ- ஸாயெக — ஸ. ஸ. ii, 413, 414. தநூவாகம் தநூவாயெரவகரணெ.

… நிர்வ்யவஸாயக: ஶ்ரேஷ்டீ:’ என்பது டீகை. இங்கு வ்யவஸாயகே என்றொரு பாடபேதம் மூலத்தில் ‘வீண்சாதகம்’ என்னும் பொருளுக்கு மானது போலும். 9. தந்த்ரீ—ஸ. அக.]

தந்திரி—யாழ்நரம்பு[1], உடம்பின் நரம்பு[2], உறக்கம்[3], சோம்பல்[4], தனமுடையோன்[5], உபாயகன்[6], சாத்திரி[7], கயிறு[8], சிந்தி[9]. [1, 2: தந்த்ரீ வீணாகுணே தனௌ; ஶிராயாம் — வி. வ்ர. ர, 47, 48. 3, 4: தந்த்ரீ நித்ராவ்ரீடயோ:—ஶ. கௌ. III, iii, 175. ‘ஶ்ரூசாநிநா ஸ்வேந்த்ர்யாவஷ்டம்பம் வ்ரீடா’ என்பது மகேசுவரர் டீகை. 5: 6: அக. 7: தந்திர முணர்ந்தோனைத் தந்திரி யென்றல் வழக்கு. தந்திரமாவது பூஜாதி கிரமங்கள். 8, 9: தந்த்ரம் ஸூத்ரே … ரஜ்ஜ்வாம்—வை. 221, 31.]

கந்து—பற்றுக்கோடு[1], பண்டியு ளிரும்பு[2], தூண்[3], காமம்[4], யாக்கையின் மூட்டு[5], கடுதறி[6], நெற்குதிர்[7]. [1, 3, 5: பிங். x, 262. 2: திவா. vii, 152. 4: கந்தர்ப:—ஸ. அக. 6: அக. ‘கட்டுத்தறி.’ 7:]

455. சிந்துமுச்சீ ரடியோர்நா டகப்பாட்டோர் யாறோர்
தேயமிப மதங்கடல்வா மநவுருவோர் நதமாம்
விந்துவட்ட மாம்புள்ளி யட்டவற் கத்தெண்
வீசம்நீ ரின்றுளிபற் குறியொடறி பவன்பேர்
பந்துரமுன் நதவனேவோ டிரம்மியமன் னப்புள்
பந்தூக மெனல்வேங்கை மரமுச்சித் திலகம்
சந்தையுடம் பாடுபறப்பல் வியாபாரத் தொழிலோர்
சார்கூட்டம் நிலைமையிச்சை வேதாத்தி யயநம்.

சிந்து—முச்சீரடி[1], ஓர் நாடகப்பாட்டு[2], ஓர் யாறு[3], ஓர் தேசம்[4], யானை மதம்[5], கடல்[6], வாமனவுரு[7], ஓர் நதம்[8]. [1, 7: பிங். x, 492. 2: அக. 3-6, 8: ஸிந்துர்நதீபிதா ஜநபதேஸ்யந்தந ஸமுத்ரயோ: — ஶ. ஸ. ii, 252. ஸிந்து: … கஜே என வை. 238, 194 உரைத்தலால் யானை யென்னும் பொருளும் உண்டு என்று தெரிகிறது.]

விந்து—வட்டமாம் புள்ளி, அட்டவர்க்கத்தெண், சுக்கிலம், நீரின் துளி, பற்குறி, அறிபவன். [1: பிந்து:—ஸ. அக. 2: 3: நா. தீ. நி. 601. 4-6: பிந்துர்த்விரேப ஜ்ஞாதே ஜலகணே—ஶ. ஸ. ii, 230.]

பந்துரம்—உன்னத ரம்மியம், அன்னப்பறவை. [1-3: பந்துரோ ரம்யநம்ரயோ:, பந்துராஸ்து ஹம்ஸே — ஶ. ஸ. iii, 574.]

பந்தூகம் — வேங்கைமரம், உச்சித்திலகம். [1, 2: பந்தூக: பீதஸாரகே, பந்தூஜீவே—ச. வ. iii, 67.]

சந்தை—உடம்பாடு, பற்பலவியாபாரத் தொழிலோர் சாருங் கூட்டம், நிலைமை, இச்சை, வேதாத்தியயனம். [1, 3: ஸம்தா ஸ்திதி-ப்ரதிஜ்ஞயோ:—ச. வ. ii, 249. 2, 5: அக. 2-வது பொருளுக்கு ஸம்தா என்றும், 5-வது பொருளுக்கு ஸந்தஸ் என்றும் மூலம் உரைப்பது முண்டு. 4: ஸந்த: ... ஸஹிதாயாம்—ச. கோ. III, iii, 231.]

456. சந்தானஞ் சுரதருச்சந் ததிகுலம்பூட் டுதல்தும்பாம்
மந்தாரங் கவிரெருக்கோர் சுரதருவா னின்மறைப்பு
சிந்தூரம் புளிமாஞ்செந் நிறப்பொடிசெங் கிடைதிலகம்
சிந்தூரி செங்கழுநீ ராத்திசெஞ்சே லையினுடையாள்.

சந்தானம் — தேவதரு, சந்ததி, குலம், பூட்டுதல், தும்பு. [1-3: ஸந்தாந: ... கோத்ரயோ:; ஸந்ததௌ தேவவ்ருக்ஷ ச—ச. வ. iii, 422, 423. 4: ஸந்தாநம் ச ஸம்பந்தே—ச. வ. iii, 424. 5: ஸந்தாநஃ—ஸ. அக. 'பூட்டுதற்குக் கருவியாயுள்ளது'.]

மந்தாரம்—முண்முருக்கு, எருக்கு, ஓர் தேவதரு, மப்பு. [1-3: மந்தார: பாரிபத்ரேऽர்க்கே, பாரிஜாதே ஸுரத்ருமே ச—ச. வ. iii, 584. 4: அக.]

சிந்தூரம்—புளிமரம், செந்நிறப்பொடி, செங்கிடை, திலகம். [1, 3, 4: பிங். x, 493. 2: ஸிந்தூரம் ரக்தசூர்ணகே—மே. ர, 236.]

சிந்தூரி—செங்கழுநீர், ஆத்தி, செஞ்சேலையுடை தரித்தவள். [1-3: ஸிந்தூரீ ரக்தசேலிகா; ரோசநீ தாதகீ — ச. வ. iii, 612, 613. 'ரோசநா ரக்தகஹ்லாரே' என்று ச. வ. iii, 397 கூறுவதற்கேற்ப இவ் வாசிரியர்க்கு ரோசநா என்னும் பாடங் கிடைத்ததுபோலும். தாதகீ ஆத்தி—பிங். ix, 88.]

457. நந்தகன் மகிழ்வுள் ளோன்குல பாலன்
பந்தகி கற்பில் லவள்பிடி யானை
செந்தக மொழுகல் நீர்தேர் திமிசு
மந்தநங் கடைதல் யானை முகபடாம்.

நந்தகன் — மகிழ்வுள்ளோன், குலபாலன். [1, 2: நந்தக: குலபாலகே, ஹர்ஷகே—ச. வ. iii, 51. 'மகிழ்விப்போன்.']

பந்தகி—கற்பில்லாதவள், பெண்யானை. [1, 2: பந்தகீ; ஸ்வைரிண்யாம் ச கரிண்யாம் ச—அ. ஸ. iii, 67, 68.]

செந்தகம்—ஒழுகல், நீர், தேர், திமிசு. [1-4: ஸ்யந்தநம் ஸ்ரவணே தோயே ஸ்யந்தநஸ்திநிசே ரதே—அ. ஸ. iii, 421.]

மந்தகம்—கடைதல், யானைமுகபடாம். [1: மந்தநே — ஸ. அக. 2: பிங். vi, 513.]

458. இந்தகம் விறகெரி யிடுகலன் சமிதை
மந்தரன் மெல்லெனச் செல்வோன் சூசகன்
வந்தியர் மங்கலப் பாடகர் மலடிகள்
மந்திரி பொன்ன னமைச்ச னிதிக்கோன்.

இந்தகம்—விறகு, எரியிடுகலன், ஓமவிறகு. [1, 3: இந்தநம் த்வேத இத்மமேத: ஸமித்ஸ்த்ரியாம்—அ. கோ. II, iv, 13. ‘இந்தநம் ... ஸமித் வஹ்நிஸந்துக்ஷணம் ஸாக்ஷஸ்ய த்ருணகாஷ்டாதே:. சுஷ்கத்ருணம் கூஷ்மாண்டவந்த்ருணகாஷ்டாதே:. ... சுஷ்கத்வயம் யாகாதௌ ஹோமீயஸாதநஸமித்யாதே:’—மகேசுவரர் டீகை. ‘இந்தநவத்கூஷ்மாண்டாதே: காஷ்டத்ருணாதௌ ... ஹோமீயே த்ரிஷ்வேத ஸமித்யுயோரப்ஹவ: வர்யோக:’ — டீகாஸர்வஸ்வம். 2: இந்தன மிசையே காட்ட மெரியிடு கனலு மாகும்—சூடா. xi, ந, 1. எரியிடுகனல் அக்கினிச்சுவாலையென்று பொருளும் எழுதப்பட்டுளது. எரியிடுகலன் நெருப்புச்சட்டியென்று பொருள்படும். கனல் எழுதுங்கால் தவறாகக் கலன் என எழுதப்பட்டதோ?]

மந்தரன் — மெல்லெனச் செல்வோன், சூசகன். [1, 2: மந்தர: ஸூசகே ... மந்தே—அ. ஸ. iii, 583.]

வந்தியர்—மங்கலப்பாடகர், மலடிகள். [1, 2: சூடா. xi, ந, 7. 1: வந்தி ந ஸ்துதிபாடகா:—வை. 106, 59. 2: வந்த்யா—ஸ. அக.]

மந்திரி—வியாழன், அமைச்சன், குபேரன். [1: திவா. i, 59. 2: மந்த்ரீ—அ. கோ. II, viii, 4. 3: திவா. i, 10.]

459. கந்த பலிசம் பகழுகிழ் ஞாழல்
உந்த லுயர்த லேற லுகைத்தல்
வந்தி புகழ்வோன் மலடி மலட்டா
தந்தி ரிகைசிந் திக்கொடி சோம்பல்.

கந்தபலி—சம்பகமுகிழ், ஞாழல். [1, 2: மதனமீ ...ப்ரியஜேள வஉகஸ்ய வ கொாரகெ—ஞ. ஸ. iv, 290.]

உந்தல்—உயர்தல், ஏறுதல், உகைத்தல். [1-3: அக.]

வந்தி—புகழ்வோன், மலடி, மலட்டுப்பசு. [1: வதிநு — வெவ. 106, 59. 2: வந்யா—ஸ. அக. 3: வந்யா—ஞ. கொா. II, ix, 69.]

தந்திரிகை—சிந்திக்கொடி, சோம்பல். [1: தந்திகா—ஞ. கொா. II, iv, 82. 2: தந்த்ரிகா—ஸ. அக.]

460. இந்தளந் தூப முட்டியோர் பண்ணெனும்
தந்திநே பாள விதைசற்பம் யானை
இந்திரை செய்யாள் கடாரை மரப்பேர்
குந்திரை கோரை சிறுகோரை ஞாழல்.

இந்தளம்—தூபமுட்டி, ஓர் பண். [1: திவா. vii, 106. 2: பிங். vi, 282.]

தந்தி—நேபாளவிதை, சர்ப்பம், யானை. [1: உந்தீ ஸ்ராஜெராஷயீ-ஹெஜெ—வி. ஞ. க, 32. 2: அக. 3: உநிநு — ஞ. கொா. II, viii, 34.]

இந்திரை — இலக்குமி, கடாரைமரம். [1: ஐதிரா — ஞ. கொா. I, i, 29. 2: ஸ்ராதிநா ... ஹணீஜுகெ—ஞ. ஸ. ii, 385.]

குந்திரை—கோரை, சிறு கோரை, ஞாழல். [1-3: மந்ரா ப்ரிய-ஜேள வெகெவநீ ...கெ ஹநு...கெ—ஞ. ஸ. ii, 400.]

461. கந்தரா ளங்கல் லாலித்தி கல்லுகாய்
மந்தி பெண்முசு வாநரம் வண்டுமாம்
தந்து வாயன் சிலம்பிநெய் கின்றவன்
சிந்து வாரந் தறுசுவெண் ணொச்சியே.

கந்தராளம்—கல்லாலமரம், இத்திமரம், கல்லுகா. [1: கநூராலு:—ஞ. கொா. II, iv, 43. 2: கநூராலு:—ஞ. கொா. II, iv, 29. 3:]

மந்தி—பெண்குரங்கு, குரங்கு, வண்டு. [1, 3: பிங். x, 899. 2: பிங். viii, 196.]

தந்துவாயன் — சிலம்பி, நெய்கின்றவன். [1: தநுவாய: —ஞ. கொா. II, v, 13. 2: தநுவாய:—ஞ. கொா. II, x, 6.]

சிந்துவாரம்—வில், வெண்ணொச்சி. [1: பிங். vi, 435. 2: ஸிந்துவார:—அ. கோ. II, iv, 68.]

462. பங்கசும் பாம்பொடு பதுமகாட் டப்பேர்
சங்கயம் பிறப்படை சம்பந் தந்திரள்
சங்கத்தன் கவசதா ரணன்சந் நாகத்தன்
சந்நிதி யென்ப கிட்டுகை சமீபமே.

பங்கசும்—பாம்பு, பதுமகாட்டம். [1, 2: பந்நகஸ்து பத்மகாஷ்டே ஸர்ப்பே —அ. ஸ. iii, 114. பதுமகாட்டம் ஒரு மருந்துச்சரக்கு.]

சங்கயம்—பிறப்படை, சம்பந்தம், திரள். [1, 3: ஸமூஹவஸ்துப்ரயோஜனம் ஸம்பந்தயோஸ்ய ஸம்நயேளா — அ. கோ. III, iii, 150. 2: ஸம்நய இவ்விரண்டு பொருள்களும் உடையது என்னும் நா. ரா. iii, 315. உரையில் 'ஸகாராதிஸம்பந்தநைமித்திகா' என்றலால் இப்பொருளும் அதற்கு உண்டு.]

சந்நத்தன் — கவசதாரணன், சந்நாகத்தன். [1, 2: ஸம்நத்தோ வர்மிதே ஸஜ்ஜே—அ. ஸ. iii, 342.]

சந்நிதி—கிட்டுகை, சமீபம். [1, 2: ஸம்நிதிர்ஸந்நிதௌ, ப்ரத்யக்ஷ—அ. ஸ. iii, 343. ப்ரத்யக்ஷ கண்ணுக்குப்புலனுதல்.]

463. சந்நதி தொாணிவ ணக்கம்
தந்நிய முலைப்பால் செல்வம்
அந்நிய ரயலோர் மற்றோர்
சந்நியை யன்னை தோழி.

சந்நதி—தொாணி, வணக்கம். [1, 2: ஸம்நதி: ப்ரண ா:—அ. ஸ. iii, 301.]

தந்நியம்—முலைப்பால், செல்வம். [1: ஸ்தந்யம்—ஸ. அக. தெவ. 135, 289. 2: யந்யம்—ஸ. அக.]

அந்நியர்—அயலோர், மற்றோர். [1, 2: உதராஸக்ஷ்மோஸந்ய:—ஸா. கோ. 676.]

சந்நியை—அன்னை, தோழி. [1, 2: ஜநநீ ஸாத்ருவயஸ்யாயா—தெ. ய, 26.]

464. ஆநகம் படகம் பேரி மிருதங்க முகின்மு ழக்கம்
மாநதம் பொய்கை யுள்ளம் யாநம்வா கனம்போ தற்பேர்
காநநங் கமலத் தோன்றன் முகங்காடு வீடுங் காட்டும்
ஈநமே குறைவி கழ்ச்சி மீநமோ ரிராசி மீனே.

ஆநகம்—படகம், பேரி, மிருதங்கம், மேகமுழக்கம். [1-4: 𑌆𑌨𑌕𑌃 𑌪𑌟𑌹𑍇 𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌧𑍍𑌵𑌨𑌦𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍇—𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. 𑌕, 69. 𑌅. 𑌸. iii, 7-லும் '𑌧𑍍𑌵𑌨𑌦𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌯𑍋𑌃' என்று வருகிறது. முழங்கும் மேகம் எனப் பொருள்படும்.]

மாநதம்—பொய்கை, உள்ளம். [1, 2: 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌰𑌸𑍋𑌃 -𑌅. 𑌸. iii, 747.]

யாநம்—வாகனம், போதல். [1, 2: 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍌 𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 —𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. 𑌨, 7.]

காநநம்—பிரமன்முகம், காடு, வீடு. [1-3: 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇—𑌅. 𑌸. iii, 358.]

ஈநம்—குறைவு, இகழ்ச்சி. [1, 2: 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍋𑌨𑌯𑍋𑌃 — 𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. 𑌨, 11.]

மீநம்—ஓர் இராசி, மீன். [1, 2: 𑌮𑍀𑌨𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇 — 𑌅. 𑌸. ii, 274.]

465. காநமே காடு கீதம் தீநமே வறுமை கேடாம்
நாநம்நீ ராடல் நீராட் டின்றிர வியங்கத் தூரி
ஈநனே தள்ளப் பட்டோன் கீழ்மக னிகழ்ச்சி யுள்ளோன்
யோநிபெண் குறியி டங்கா ரணமுமிங் கிதமு மோதும்.

காநம்—காடு, கீதம். [1: திவா. iv, 86. 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 என்பதன் மரூஉ. 2: 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌨𑌮𑌿𑌮𑍇 𑌸𑌮𑍇 — 𑌅. 𑌕𑍋. I, vi, 25.]

தீநம் — வறுமை, கேடு. [1, 2: 𑌦𑍀𑌨𑌮𑍍 — ஸ. அக. 1: 𑌦𑍀𑌨𑌃— 𑌅. 𑌕𑍋. III, i, 49.]

நாநம்—நீராடல், நீராட்டின் திரவியம், கத்தூரி. [1, 2: 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍀𑌯𑍇 𑌸𑌵𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍍—𑌶𑌾. 𑌕𑍋. 696. 3: திவா. iii, 48.]

ஈநன்—தள்ளப்பட்டோன், கீழ்மகன், இகழ்ச்சியுள்ளோன். [1, 3: ஹீநோ ந்யூநோ விவர்ஜிதோ—மே. 229, 40. 2: நீசே ச ஹீநாவமதாவுதாரா:—மே. 202, 43.]

யோனி—பெண்குறி, இடம், காரணம், இங்கிதம். [1, 2: ஸ்த்ரீ-ஸ்மராலயயோர்யோநி:—ஶா. கோ. 660. 3: யோநி: காரணே—ஸ. ii, 275. 4:]

466. ஏகம் பன்றி நவைபாவம் நூநந் குறைவு நிச்சயமாம்
சூநம் விடக்குப் பிரசவம்பூ சூநி யம்பாழ் சநமின்மை
பாநம் புரத்தல் பருகுதலாம் பீநம் பருமை தசைந்துளது
தாந வன்சந் திரன் றகுவன் சாநு சமத்தாழ் வரைமுழந்தாள்.

ஏநம்—பன்றி, குற்றம், பாவம். [1: திவா. iii, 35. 'ஏனம்.' 2, 3: ஏநோ(அ)பராதே பாபே ச—ஶ. கோ. 924.]

நூநம்—குறைவு, நிச்சயம். [1: ஹீநந்யூநாவுநகர்ஹ்யா—அ. கோ. III, iii, 127. 2: நூநம் ... நிஶ்சயே —அ. கோ. III, iv, 16.]

சூநம்—மாமிசம், பிரசவம், பூ. [1: சூன ருண் விலைஞர்—திவா. ii, 47. இச் சொல்லிலிருந்து சூனம் ஊன் என்பது வந்திருக்கவேண்டும். ஸ. கோசங்களில் ஸூநா 'வத்யஸ்தாநம்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது, அஃதாவது ஊனுக்காக மிருகங்களைக் கொல்லுமிடம். ஸூநா ஊன் விற்றல் என்னும் பொருளிலும் வருகின்றது—ஸ. அக. 2, 3: ஸூநம் ப்ரஸவபுஷ்பயோ:—வி. ப்ர. ந, 9.]

சூநியம் — பாழ், சனமின்மை. [1: ஶூந்யம் — அ. கோ. III, i, 56. 2: ஶூந்யம் ... நிர்ஜநே—அ. ஸ. ii, 374.]

பாநம்—காத்தல், குடித்தல். [1, 2: பாநம் பீதௌ ச ரக்ஷணே—வி. ப்ர. ந, 7.]

பீநம்—பருமை, தசைமிக்கது. [1: பீநம்—அ. கோ. III, i, 61. 2: பீந—ஸ. அக.]

தாநவன்—சந்திரன், அசுரன். [1: திவா. i, 56. தாநவம் மெலிவு என்னும் பொருள் தருதலின், தானவன் கலைகுறையுந் திங்களை யுணர்த்தியதுபோலும். 2: தாநவா:—அ. கோ. I, i, 12.]

சாநு—சமத்தாழ்வரை, முழந்தாள். [1: ஸாநு: — ச. கோ. II, iii, 5. 2. ஜாநு—ச. கோ. II, vi, 72.]

467. மீநத் துவசன் மதன்வழுதி சூநுச் சுதன்வின் மணியிளையோன்
வாநப் பிரத்த மூன்றுமரச் சிரம தூக முண்முருக்காம்
ஆநர்த் தகம்நா டகசாலை யமரோர் தேயஞ் சநம்நாற்பேர்
தேநுக் கறவை பசுப்பொதுவாம் பாநுக் கிரணந் திவாகரனே.

மீநத்துவசன் — மன்மதன், பாண்டியன். [1: திவா. i, 7. 'மகர முயர்த்தோன்.' மீநத்வஜ:—ஸ. அக. 2: திவா. ii, 23. 'மீனவன்.']

சூநு—மகன், சூரியன், இளையோன். [1-3: ஸூநு: ஸுதே(அ)நுஜே ரவௌ—வி. ரு. ந, 19.]

வாநப்பிரத்தம் — மூன்றும் ஆச்சிரமம், இருப்பை மரம், முண்முருக்கு. [1-3: வாநப்ரஸ்தோ மதூகே ஸ்யாத் கிம்ஶுகாஶ்ரமபேதயோ: —ச. ஸ. iv, 135.]

ஆநர்த்தகம் — நாடகசாலை, போர், ஓர் தேசம், சனம். [1-4: ஆநர்த்தோ ஜநபதே ஜலே; ஸமரே ந்ருத்யசாலாயாம் — ச. ஸ. iii, 235, 236.]

தேநு—கறவை, பசுப்பொது. [1, 2: தேநு: ஸ்யாந்நவஸூதிகா—ச. ஸ. ii. இது நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காணப்படுதலோடு ச. கோ. II, ix, 71, வியாக்கியாசுதையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.]

பாநு—கிரணம், சூரியன். [1, 2: பாநு: கிரணஸூர்யயோ: —வி. ரு. ந, 20.]

468. சீநமுப்ப தங்குலமான் பெரும்பாம்பேர் செல்லோர்
தேயஞ்சிபஞ் சேலைதந்து கொலைத்தொழில்வஞ் சனையாம்
தாநம்வலி புரத்தல்சுத்தி யிபமதம்வீ டவகா
சங்கொடைகண் டநமிருப்புச் சுவர்க்கமிட நிலைப்பேர்
மாநமகங் காரமந வெழுச்சிபிர மாணம்
வலிபெருமை நவைநாழி யாதியோர் கோபம்
வாநமுலர் மரம்வறட்சி கொத்தல்புற்பாய் சுகந்தம்
மழைவிண்ணீர்த் திரைபோதல் சுருங்கைசுவ ரடியே.

சிகம் — முப்பதங்குலமான்[1], பெரும்பாம்பு[2], ஓர் செல்[3], ஓர் தேசம்[4], கிபம்[5], சேலை[6], நூல்[7], கொலைத்தொழில்[8], வஞ்சனை[9]. [1: விநவூ... கவொதா த்ரிஸஹஜுவா — லெ. 66, 42. 2: ஸீந:— ஸ. அக. 3, 4, 6, 7: வீநெரா ஜெஸாஂஸுகவீரஷிஹெஜ தநாள — வெ. ந, 4. 5, 8, 9: இப் பொருள்களுக்குக் கோசங்களிலாயினும் அகராதியிலாயினும் ஆதாரமில்லை. க. ஸ. ii, 260-ல் வீந: என்பதனை யடுத்து ஊஜ ஸாமெ்ரிகவஜெஸ வாதிகாூணி என்றிருக்கிறது. ஊஜ என்பதற்கு இம் மூன்று பொருள்களுங் காட்டப்பட்டன. ஆசிரியர்க்கு அகப்பட்ட பாடத்தில் 'ஊஜ' இருந்ததில்லைப்போலும்.]

தாகம்—வலி[1], காத்தல்[2], சுத்தி[3], யானைமதம்[4], வீடு[5], அவகாசம்[6], கொடை[7], கண்டனம்[8], இருப்பு[9], சுவர்க்கம்[10], இடம்[11], நிலை[12]. [1: திவா. viii, 64. 'தானம்.' 2-4, 7, 8 : உாநஂ மஜடெஜ த்ராஜெ வாஜநெஷூஜஸு. ஷிஷ—ரெ. ந, 10. 5, 9-11: ஸூாநடி—ஸ. அக. 6, 12: ஸூாநஂ ஸூித்ரி-வகாஸயொ:, ... ஸஂநிவெஸெ வ—க. ஸ. ii, 284.]

மாகம் — அகங்காரம்[1], மனவெழுச்சி[2], பிரமாணம்[3], வலி[4], பெருமை[5], குற்றம்[6], காழிமுதலியன[7], ஊடலில் தோன்றும் வெகுளி[8]. [1-3, 7, 8: ொந: ஸீணாஂ கொவஹெஜ மஜூ விதாநதாவஷி, ொநஂ வூொணெ வூஸூாஜெள — நா. ர. ii, 243. 4: திவா. viii, 64. 5: ொந:—ஸ. அக. 6: திவா. viii, 176.]

வாகம்—உலர்மரம்[1], வறட்சி[2], கொத்தல்[3], புற்பாய் , சுகந்தம்[5], மழை[6], விண்[7], நீர்த்திரை[8], போதல்[9], சுருங்கை[10], அத்திபாரம்[11]. [1, 6, 7: பிங். x, 1030. 2-5, 8-10: வாநஂ ... ஸுஷெக்ஷ ஸீவெந மஜெந கடு, உஎ-ரூிஸுாஜாெஸஎாஹெஷு வ — க. ஸ. ii, 280. ஸீவநடி தைத்தல் என்று பொருள்படும்; இங்குள்ளது கொத்தல். 11: அக. 'வானம்.']

469\. சூகிர்த மினியமெய்ச் சொல்லு மங்களம்
பேசில மிலந்தைக்காய் வநமுருங் கைப்பேர்
தேறுகை யிளங்கற்று மாதங் கப்பிடி
சூனைநக் தகியண்ணம் வதைக்குஞ் சூழலே.

சூகிர்தம் — இனிய மெய்ச்சொல், மங்களம். [1, 2: ஸூநா-தடி, ஊஜெ ஷீயஸதுொக்ஷள—க. ஸ. iii, 305.]

பேசிலம் — இலந்தைக்காய், வனமுருங்கை. [1, 2: ஜெலிஂ: ஸுாஷிஷெ வ ஜெலிஂ வஷீஷஜெ—வி. வூ. ௭, 97. ஜெ- ர.]

ரகை — இளங்கன்றையுடைய பசு, பெண்யானை. [1, 2: யெ௱-கா த-ா கரெணாவ — அ. கொ. III, iii, 15. ‘கரெணாவ ஹவிநஃாழ். வகாராநவஸ-ஞதாயாம மவி யெ௱-கா’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

ஞூநை—மகள், அண்ணம், வதைக்குமிடம். [1-3: ஸ-ஞநா வ-ந: ஸ-கா, கயொஜிஹ்வா வயஷ்ாநஃ—அ. ஸ. ii, 286.]

470. ஞாந மூர்த்தி மகேச்சுர னுமகள்
ஞானமோக் கத்திற் புத்திநற் போதமாம்
தாந வாரி சதமகன் மாயவன்
ஞாநி சோதிடம் வல்லவன் ஞாநவான்.

ஞாநமூர்த்தி—சிவன், சரசுவதி. [1: திவா. i, 1. 2: திவா. i, 19. 1, 2: ஜ்ஞாநமூ-ஞதிஃ.]

ஞாநம்—மோட்சத்திற் புத்தி, நல்லறிவு. [1: மொகெக்ஷ யீஜ்ஞாநஃ—அ. கொ. I, v, 6. 2: திவா. viii, 84.]

தாநவாரி—இந்திரன், திருமால். [1: உாநவாரி—ஸ. அக. 2: அக.]

ஞாநி — சோதிடம்வல்லவன், ஞானவான். [1: ஜ்ஞாநீ — அ. கொ. II, viii, 14. 2: ஜ்ஞாநீ—ஸ. அக.]

471. கீநாசன் மநமி டித்தோ னுழவன்கூ தாந்தன் முப்பேர்
மாநாதஞ் செவிசிங் கம்பே ரொலிபெய்யு முகில்மா தங்கம்
கேநார மென்ப கும்பி நிரையமண் டைப்பொ ருத்தாம்
காநீநன் மணமில் கந்நி காசுதன் வியாசன் கன்னன்.

கீநாசன் — உலோபி, உழவன், யமன். [1-3: யமெ ... கீநாஶ: க்ஷுெக க்ரவெண திரஷ-—நா. ர. iii, 438.]

மாநாதம்—செவி, சிங்கம், பேரொலி, பெய்யும் மேகம், யானை. [1: உஹாநாஉ: — ஸ. அக. 2: உஹாநாஉ: — வெ. 65, 2. 3-5: உஹாநாதொ வக்ஷகாஸ்ரூ உஹாவ்யாநெ ..., மஜெ வ—அ. ஸ. iv, 144.]

கேநாரம்—கும்பியென்னும் நரகம், மண்டைப்பொருத்து. [1, 2: கெநார: கஹ்ஹிநரகெ ஶிர:கபாலஸம்யிஷ- — அ. ஸ. iii, 538. ஶிர:கபொலஸம்யிஷ- என்பது மெ. ர, 143.]

காநீநன்—விவாகமில்லாத கன்னிகை பெற்ற புத்திரன், வியாசன், கர்ணன். [1-3: கானீந: கந்யகாஜாதே, கர்ண வ்யாஸயோ — அ. ஸ. iii, 358.]

472. மைந்தரே புருடர் மாந்தர் மைந்தன்றின் னியன்ம கன்பேர்
சைந்தவஞ் சிந்து தேயப் பரிசிந்தூற் பவமிந் துப்பாம்
ஐந்திரங் கிழக்கிந்த் ரன்னூல் மைந்தென்ப மயக்கமாண்மை
ஐந்திரி சயந்தன் காகா சுரன்வாலி யருச்சு னன்பேர்.

மைந்தர்—புருடர், மாந்தர். [1: திவா. ii, 111. 2: திவா. ii, 162.]
மைந்தன்—வலியுடையான், மகன். [1, 2: சூடா. xi, ந, 7.]

சைந்தவம்—சிந்துதேசத்துக் குதிரை, சிந்துவிற் பிறந்தது, இந்துப்பு. [1-3: ஸைந்தவோ மணிமந்தேஸ்வே ஸிந்துஜேஸ்மே லவணாந்தயோ: —வி. ஞ. வ, 36.]

ஐந்திரம் — கிழக்கு, இந்திரன் செய்த நூல். [1, 2: அக. வெளநூ.]

மைந்து — மயக்கம், ஆண்மை. [1: திவா. viii, 151. 2: பிங். vii, 3.]

ஐந்திரி — சயந்தன், காகாசுரன், வாலி, அருச்சுனன். [1, 2: ஐந்த்ரி: காகஜயந்தயோ: — வி. ஞ. ர, 83, 3, 4: வாலிந்யர்ஜுந ... ஸஹ்ராக்ஷேந்த்ரி: —இ. கோ. 675.]

473. ஏந்தலே யுயர்ச்சி மன்னன் பெருமையேந் துதல்சி றந்தோன்
கூந்தல்பெண் மயிர்க லாபங் குசைமயிர் கமுகின் பாளை
பாந்தள்பே ரரவு பாம்பாம் பாந்தவ னண்ப னிட்டன்
வேந்தனிந் திரனு தித்தன் வியாழஞ்சந் திரனி ராசன்.

ஏந்தல்—உயர்ச்சி, அரசன், பெருமை, ஏந்துதல், சிறந்தோன். [1: திவா. viii, 27. 2: திவா. ii, 19. 3: பிங். vii, 467. 4: 5: திவா. ii, 15.]

கூந்தல்—பெண்மயிர், மயிற்றோகை, குசை, மயிர், கமுகின் பாளை. [1, 2: பிங். x, 387. 3-5: அக.]

பாந்தள் — பெரும்பாம்பு, பாம்பு. [1: திவா. iii, 134. 2: பிங். viii, 291.]

பாந்தவன்—நண்பன், இட்டன். [1, 2: பாந்தவோ பந்துமித்ரயோ: —அ. ஸ. iii, 700. பாந்தவோ பந்துஸுஹ்ருதோ:—வி. ஞ.

வ, 45 என்றிவ்வாறு பந்து நண்பன் என்னும் பொருள்களே குறிக்கப் படுகின்றன. ஐ. கொ. II, vi, 34-ம் பாந்தவ: பந்து வுக்குச் சமமான தாகவே யுரைக்கின்றது. நண்பனும் இட்டனும் ஒரு பொருளனவாகவே

வேந்தன்—இந்திரன், சூரியன், வியாழன், சந்திரன், இராசன். [1-5: சூடா. xi, ந, 4.]

474. காந்த மெனவோர் குணவணியோர் புராணம் பிரியம் காந்தக்கல்
சாந்தங் குளிர்ச்சி பொறுமையணைந் ததுசந் தனமோர் சுவை
ஐம்பேர்
சாந்தி பொறுமை காமாதி யடக்கஞ் சுபந்தோ டக்கழிப்பாம்
சாந்து கலவைச் சேறுமணப் பொடிசந் தனஞ்சுண் ணச்சாந்தே.

காந்தம் — ஓர் குணவணி, ஓர் புராணம், பிரியம், காந்தக்கல். [1: தண்டிய. 22. 2: ஸ்காந்தம்— ஸ. அக. 3, 4: காந்தோ ... ப்ரியே த்ராவிணி —ஐ. ஸ. ii, 160.]

சாந்தம்—குளிர்ச்சி, பொறுமை, அவிந்தது, சந்தனம், ஒன்பான் சுவையு ளொன்று. [1: சூடா. viii, 30. 2, 5: ஶாந்தோ தாந்தே ரஸா-ந்தரே—ஐ. ஸ. ii, 197. மற்றை யெட்டுச் சுவைகளாவன:— ஶ்ருங்கார-வீரகருணாத்புதஹாஸ்யபயாநகா:, பீபத்ஸரௌத்ரௌ ச ரஸா: —ஐ. கொ. I, vii, 17. வாத்ஸல்ய என ஒன்று சேர்த்துச் சுவை பத்தெனலு முண்டு. 3: ஶாந்த: ஶமிதே—ஐ. கொ. III, i, 97. 4: பிங். vi, 216.]

சாந்தி—பொறுமை, காமாதியடக்கம், சுபம், தோடக்கழிப்பு. [1, 4: அக. 2, 3: ஶாந்திஶ்ஶாந்த்யே ஶுபே—ஐ. ஸ. ii, 197.]

சாந்து — கலவைச்சேறு, மணப்பொடி, சந்தனம், சுண்ணச் சாந்து. [1: திவா. vi, 39. 2: அக. 3: சூடா. iv, 2. 4: சூடா. vi, 20.]

475. காந்தாரஞ் சிந்தூ ரங்கா டருநெறி யுபசர் காதி
காந்தார சொரங்கு றிஞ்சி யாழ்த்திற மோரி ராகம்
காந்தார தேய மோர்பண் காற்றாள்நா ணற்க ரும்பாம்
காந்தாரி சுயோத னன்றாய் கண்டத்துற் றெழுந ரம்பே.

காந்தாரம்—சிந்தூரம்[1], காடு[2], அருநெறி[3], உபசர்க்கமுதலியன[4], காந்தார சுரம்[5], குறிஞ்சியாழ்த்திறம்[6], ஓர் இராகம்[7], காந்தாரதேசம்[8], ஓர் பண்[9], காற்றாள்[10], நாணல்[11], கரும்பு[12]. [1, 5, 7, 8: காந்தாரோ ராக-ஸிந்தூரஸ்வரபேதே நீவ்ருதந்தரே—ஐ. ஸ. iii, 544. 2-4, 12: காந்தார-

ஶேவஸம்பூர்ணௌ வபு ஊர்த்வத்ருதி, தக்ஷஷ்வரகேஷு கா-ந்தார:—வி. ரு. ர, 165. 6: பிங். vi, 276. 9: பிங். vi, 281. 10: வி. ரு. ர, 165, மேற்காட்டியதை யடுத்து வாதார: வாதயக்ஷிஷு என்றிருக்கிறது. ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த பாடத்தில் வாதார: இருந்த தில்லைப் போலும். 11: காந்தார: —ஸ. அக.]

காந்தாரி—துரியோதனன் தாய், கண்டத்துற்று எழும் நரம்பு. [1: காந்தாரீ—ஸ. அக. 2: அக.]

476. நாநா பலவெ னல்தவிர் வெனல்சொலும்
சேநானி கந்தக் கடவுள்சே நாபதி
ஆநாகம் நீட்சி பொருமல் வியாதியாம்
பாநீயந் தெண்ணீர் பருகு வனவுமே.

நாநா—பலவெனல், தவிர்வெனல் [1, 2: நாநா விநாப்ருதக்ஸ்வ ஸ்வேநாநேக ... ஸமுச்சயோ:—வி. ரு. த்விதீயவர்கே:, 32.]

சேநானி—கந்தக்கடவுள், சேனாபதி. [1, 2: ஸேநாநீ: ஸ்கந்த வாஹிநீ கார்த்திகேயே ஸேநாபதாவபி—சை. ந, 159.]

ஆநாகம்—நீட்சி, பொருமல் வியாதி. [1, 2: தேவோர்ஜ்யோ ராம-வேதே ஸ்ராவாநாஹோப்யபி—சை. கோ. 961.]

பாநீயம்—தெண்ணீர், பருகுவன. [1, 2: பாநீயம் பேய-ஜலயோ:—ச. ஸ. iii, 488.]

477. காந்த னிறையோன் காமுறு வோன்பெயர்
சாந்தன் பொறையோ னருகன் சந்திரன்
சாந்துவ மதுர மொழிநயப் புணர்வு
காந்தை பிரியை ஞாழல் காமினி.

காந்தன்—இறையோன், கணவன். [1: சூடா. ii, 10. 2: காந்தோ ... ப்ரியே—ச. ஸ. ii, 160. காந்தா ... நாயகே—சை. த, 9.]

சாந்தன்—பொறையோன், அருகன், சந்திரன். [1: ஶாந்த: —ச. கோ. III, i, 97. 2: திவா. i, 11. 3: அக. 'சாந்தமுற்ற தண்ணவன்' — சூடா. i, 58.]

சாந்துவம்—மதுரமொழி, நயப்புணர்வு. [1, 2: ஸாந்த்வம் ஸாமநி தாக்ஷிண்யே—ச. ஸ. ii, 529.]

காந்தை—பிரியை, ஞாழல், ஸ்திரீ. [1: காந்தா — ஸ. அக. 2, 3: ப்ரியஜ்யோஷிதோ: காந்தா — பா. கோ. 421. காந்தா—ச. கோ. II, vi, 3. 'காந்தா மநோஹரா' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பகர வெதுகை

478. உபகார முலுப்பை யீகை யுபதிவஞ் சனைதேர்ச் சில்லி
உபதாபம் நோய்தா பப்பேர் உபதைசோ தனைகா ணிக்கை
உபநாகம் விரண மாற்று மருந்துயாழ் நரம்புக் கட்டாம்
சபரியை பூசை சேவை கபிஞ்சலங் காடை யாந்தை.

உபகாரம் — காணிக்கைப் பண்டம், ஈகை. [1: 𑌉𑌪𑌹𑌾𑌰𑌃 — அ. கொ. II, viii, 28. ‘𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌨𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌹𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁’ என்பது மகேசுவரர் உரை. 2: திவா. ix, 81. 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌃.]

உபதி—வஞ்சனை, தேர்ச்சில்லி. [1, 2: 𑌉𑌪𑌧𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌸𑍀𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌰𑌥-𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾—ஶா. கொ. 359.]

உபதாபம்—நோய், தாபம். [1, 2: 𑌉𑌪𑌤𑌾𑌪𑍋 𑌰𑍁𑌜𑌿 𑌤𑌾𑌪𑍇—அ. ஸ. iv, 208.]

உபதை — சோதனை, காணிக்கை. [1: 𑌉𑌪𑌧𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌿-𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 — அ. கொ. II, viii, 21. ‘𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌭𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌧𑌾 𑌸𑌾’ என்பது மகேசுவரர் உரை. 2: 𑌉𑌪𑌦𑌾—அ. கொ. II, viii, 28. உபகாரத்தின் கீழுள்ள குறிப்பை நோக்குக.]

உபநாகம்—விரணத்தை ஆற்றும் மருந்து, யாழ்நரம்புக்கட்டு. [1, 2: 𑌉𑌪𑌨𑌾𑌹𑍋 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇, 𑌵𑍍𑌰𑌣𑌾𑌲𑍇𑌪𑌨𑌭𑍇𑌷𑌜𑍇 𑌚 — அ. ஸ. iv, 338.]

சபரியை—பூசை, சேவை. [1: 𑌪𑍂𑌜𑌾...𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾 — அ. கொ. II, vii, 35. 2: 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾—ஸ. அக.]

கபிஞ்சலம் — காடை, ஆந்தை. [1: பிங். viii, 32. 2: அக. 𑌕𑌪𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑌃.]

479. உபசத்தி சேவை யொன்றி லொன்றுகூ டுதல்கோ டைப்பேர்
அபசயம் பறித்தல் தோல்வி யபசற்பன் றூத னொற்றாள்
அபசிதி குறைவு பூசை யழிவொடு பிராயச் சித்தம்
விபணியங் காடி வீதி யங்காடி விலைப்பண் டப்பேர்.

உபசத்தி — சேவை, ஒன்றியொன்று கூடுதல், கொடை. [1-3: உபஸத்தி: ஸஞ்ஜிதெ வ ஸெவாயாம் ப்ரதிவாதநெ —வி. ப்ர. க, 116.]

அபசயம்—பறித்தல், தோல்வி. [1: அபஹாரஸ்ஸவயய: — அ. கொ. III, ii, 16. 2: அபஜய:—ஸ. அக.]

அபசற்பன்—தூதன், ஒற்றன். [1, 2: அபஸர்ப்ப: ..., வாரஸ்ச —அ. கொ. II, viii, 13.]

அபசிதி—குறைவு, பூசை, அழிவு, பிராயச்சித்தம். [1-4: அப-சிதி: வ-ஞஜாக்ஷயஹாநிஷ- நிஷ்க்ருதெள—வி. ப்ர. க, 213.]

விபணி—அங்காடி வீதி, அங்காடி, விலைப்பண்டம். [1-3: ஸ்ர-ஷிவணி: வணஹட்டயொ:, வணவீயஸ்ராபி—அ. ஸ. iii, 217.]

480. தபநமோர் நிரையம் பல்லா தகமுதிர் வேனி லென்ப
உபலங்கல் லரத நப்பேர் உபலைசற் கரைசுக் கான்பார்
சபலையே தூர்த்தை மின்னல் திப்பலி தாக்க ணங்காம்
அபிசத்தி யிரத்தல் நிந்தை அபிமர்த்தஞ் சமர்கள் ளாமே.

தபநம்—ஓர் நரகம், சேங்கொட்டை, முதிர்வேனில். [1-3: தவநொ ...; ஸூாதெ நாகெ ஸ்ரீஷ்மெ—அ. ஸ. iii, 370, 371.]

உபலம்—கல், இரத்தினம். [1, 2: உவலௌ ப்ரஸ்தரரத்நயொ: — அ. ஸ. iii, 619.]

உபலை—சர்க்கரை, சுக்கான்பார். [1, 2: உவலா ஶக்கராவி வ— அ. கொ. III, iii, 198. 'ஶக்கரா: ஸிகதா: வஞ்ஜவிக்ருதிர்வா' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

சபலை—தூர்த்தை, மின்னல், திப்பலி, இலக்குமி. [1-4: வவலா தூ ஸ்ராதிவவௌாம் விகுஈதி ஸ்ரீயாபி; வ-ஒஸ்வௌாபி — அ. ஸ. iii, 640, 641.]

அபிசத்தி—இரத்தல், நிந்தை. [1, 2: அபிஶஸ்தி: ப்ராத்தநாவ-வாதயொஸ்ஸ—லெ. க, 184.]

அபிமர்த்தம்—போர், கள். [1, 2: அபிமெர்தா ரணமெத்யயொ: ப்ர. உ, 44.]

481. அபிசகஞ் சகக பூமி குலங்குல விருது
அபிசவ முழுக்கு வேள்வி கள்ளுக்கூட் டுதலு மாகும்
அபிசாதன் றகுதி யுள்ளோ னறிஞனற் குலத்து தித்தோன்
அபிதாக மறைவு நாமம் அபிமத மிணக்க மிட்டம்.

அபிசகம்—சனனபூமி, குலம், குலவிருது, கீர்த்தி. [1-4: அபிஜந: குலெ வ்ராதெ ஜநநக்ஷேத்ராம் குலத்வஜெ—வி. வ்ர. ந, 141.]

அபிசவம்—முழுக்கு, வேள்வி, கள்ளுக்கூட்டுதல். [1-3: அபிஷவ: ஸுதெள ஷேத்ரஸ்நாநஸ்நாநயோரபி — அ. ஸ. iv, 303.]

அபிசாதன்—தக்கோன், அறிஞன், நற்குலத்துதித்தோன். [1-3: அபிஜாத: குலோத்பந்நெ, நாய்யெ வ்ராஜ்ஞெ—அ. ஸ. iv, 95.]

அபிதாகம் — மறைவு, நாமம். [1: அபியாநதிரோயாந-பியாநாநாதாநாநி வ—அ. கொ. I, iii, 13. 2: அபியாநம் ... நாமெ வ —அ.கொ. I, vi, 8.]

அபிமதம்—இணக்கம், இட்டம். [1: அபிமத—ஸ. அக. 2: அபி-மதம்— ஸ. அக.]

482. அபிநீதன் றுலக்கப்பட்டோன் பொறுமையுள் ளோன்றக் கோனும்
அபிபக்கன் விபத்துள் ளோன்றப் புடையோன்சத் துருவாக்
ராந்தன்
அபிமாகம் ஞாகம் கேச மகங்காரம் கொலைகாற் பேராம்
வபுநல்ல வுருவந் தேகம் வபைநிணம் விவர மென்ப.

அபிநீதன் — துலக்கப்பட்டோன், பொறுமையுள்ளோன், தக்கோன். [1-3: யுக்தெஸம்ஸ்க்ருதெ மர்ஷண்யபிநீத: — அ. கொ. III, iii, 80.]

அபிபக்கன்—விபத்துள்ளோன், தப்புடையோன், சத்துருவாற் பிடிக்கப்பட்டவன். [1-3: அபிபந்நோபராயெஸ்ஸ்த்ரு வ்ரஸ்தவ்ய்யாபதாபி—அ. கொ. III, iii, 128.]

அபிமாகம்—ஞானம், நேசம், அகங்காரம், கொலை. [1-4: அபிமாந-ஸ்ஸம்ஹிஸாயாம் ஷ்ரணயெ ஜ்ஞாநெ—அ. ஸ. iv, 155, 156.]

வபு — நல்ல உருவம், தேகம். [1, 2: ப்ரஸ்தாகாரெ தநெள வபு: — ப்ர. கொ. 708.]

வபை—கிணம், துளை. [1, 2: வவா விவரஃபெஷெஷா: — ஐ. ஸ. ii, 295.]

483. உபத்தமாண் குறிபெண் யோனி யுபத்திதி சமீபம் ஞானம்
விபத்திவேற் றுமையா பத்தாம் விபக்கமே பாம்பு நட்டம்
அபத்தியம் பத்தி யம்மல் லதுமக்கட் பொதுவு மாகும்
அபிக்கியை யெழில்பேர் கீர்த்தி யபீக்கண மிகுதி நிச்சம்.

உபத்தம்—ஆண்குறி, பெண்யோனி. [1, 2: உவஸ்ய ெஃவு ... ஹமெ—வி. வு. ய, 21.]

உபத்திதி—சமீபம், ஞானம். [1, 2: உவஸ்திதி: —ஸ. அக. ஜ்ஞா என்னும் தாது ஞாபகம்வைத்தல் என்னும் பொருளில் வருகின்றது. உவஸ்திதி: என்பது ஞாபகசக்தி யென்னும் பொருளில் வருமாம்.]

விபத்தி—வேற்றுமை, ஆபத்து. [1: விஹக்தி:—ஸ. அக. வியாகரண வழக்கு. 2: விவத்தி: — ஐ. கொ. II, viii, 82.]

விபக்கம்—பாம்பு, நட்டம். [1, 2: விவஷ ஹுஜமெ நஷெ —ஐ. ஸ. iii, 410.]

அபத்தியம்—பத்தியமல்லது, மக்கட்பொது. [1: அவயிூ — ஸ. அக. 2: அவத்ூ—ஐ. கொ. II, vi, 28.]

அபிக்கியை—அழகு, பேர், கீர்த்தி. [1-3: அஹிவூா ஷியாநெ ஸூாஜ ஶொஹாயாஞ யஶஸூவி—ெஃ. ய, 69.]

அபீக்கணம்—மிகுதி, நித்தியம். [1, 2: அஹீக்ஷணம் தூ ஸூஶஂ நிதூ—ஐ. ஸ. iii, 182.]

484. விபாகம்பக் குவமி னிப்புத் துற்கதி பங்கு வேறும்
விபாகரன் கனலோன் பானு குபேரன்வெண் கதிர்கி திக்கோன்
உபாகித மாரோ பிக்கப் பட்டதோ டெரிகொள் ளிப்பேர்
நபாசமா வணிகார் காலம் படிக்கந்தா மறைநூல் நாசி.

விபாகம் — பக்குவம், இனிப்பு, துர்க்கதி, பங்கு, வேறு. [1-3: விவாகஃ: வரிணாமெ ஸூாதுதிஷாதுமொநாரவி — ஐ. ஸ. iii, 89. 4, 5: விஹாக:—ஸ. அக.]

விபாகரன்—அக்கினி, சூரியன். [1, 2: விஹாகரொஶீஹ ஸாஸூ- வொ:—ஐ. ஸ. iv, 280.]

குபேரன் — சந்திரன், நிதியின் கிழவன். [1: திவா. i, 56. 2: கூபெரா:—ஈ. கொ. I, i, 71.]

உபாகிதம்—ஆரோபிக்கப்பட்டது, எரிகொள்ளி. [1, 2: உபா-ஹித: ப்ர:, ஆரோபிதெ தஸ்மின்வாஹிதெ—ஈ. வ. iv, 100.]

நபாசம்—ஆவணி, கார்காலம், படிக்கம், தாமரைநூல், நாசி. [1-5: நபா ஶ்ராவணெ விஸதந்தெள பதத்ரஹெ; ப்ராவ்ருஷி ஶ்ராவணெ—ஈ. வ. ii, 570, 571.]

485\. கபாலமோர் குட்ட நோய்மட் கலத்துண்டந் தலைமண் டைப்பேர்
விபாவசுக் கனலோன் சோமன் விண்மணி யோர்மூத் தாரம்
அபாவமில் லாமை நாசம் அபாங்கம்புண் டரங்க டைக்கண்
கபிதக மாம்பி ராத மரசுகல் லால்வா கைப்பேர்.

கபாலம்—ஓர் குட்டநோய், மட்கலத்துண்டம், தலைமண்டை. [1-3: கபாலம் குஷ்டபெதெ ஸ்யாத்ஸகலெ ..., ஶிரோஸ்தி—ஈ. வ. iii, 624.]

விபாவசு — அக்கினி, சந்திரன், சூரியன், ஓர் முத்தாரம். [1-4: விபாவஸுஸ்து ஸாஸ்வரெ, ஸ்தாம்ஸௌ ஹாரமெதெ வஹ்னௌ —ஈ. வ. iv, 334.]

அபாவம்—இல்லாமை, நாசம். [1, 2: அபாவ: ஸ்யாதஸத்தாயாம் மரணெ நாஶெ ச—வி. ப்ர. வ, 46.]

அபாங்கம் — நெற்றிக்குறி, கடைக்கண். [1, 2: அபாங்கௌ நேத்ராந்த புண்ட்ரயோ:—ஈ. வ. iii, 106.]

கபீதகம்—ஆம்பிராதம், அரசு, கல்லால், வாகை. [1-4: கபீதனம் ஸ்யாதாம்ராதகெ ஶிரீஷெ ச, அஶ்வத்தெ ச — வி. ப்ர. ந, 150.]

486\. உபசம் பக்க மகத்தட்ட பசுநன் கட்ட சாகாதி
உபரா கம்பொல் லாநெறியி ராகு கிராணம் பரிவாதம்
அபரா சிதன்வெல் லக்கூடா தவன்ம கேசன் பரந்தாமன்
அபரா சிதைவிண் டுக்ராந்தி சுவேதா சயந்தி துர்க்கையுமாம்.

உபசம்பக்நம் — யாகத்திற் கொன்ற பசு, நன்கு சமைத்த கீரை முதலியன. [1: பாவஹ்மிஜா: ப்ரோக்தாபஸம்பந்னோ க்ஷிதா ஹதெ—ஈ. கொ. II, vii, 26. 2: உபஸம்பந்நம்—ஈ. கொ. II, ix, 45.]

உபராகம் — பொல்லாநெறி, இராகு, கிரகணம், நிந்தை. [1-4: உபராகோ ராஹுக்ரஸ்தேந்த்வர்க்கயோ:; விகாரே உபரூபே ராகஹெள — அ. ஸ. iv, 47, 48.]

அபராசிதன் — வெல்லக்கூடாதவன், சிவன், திருமால். [1-3: அபராஜிதோऽவ்ருதே ஹரே; அஜிதே — அ. ஸ. v, 18.]

அபராசிதை—விஷ்ணுக்கிராந்தி, சுவேதா, சயந்தி, துர்க்கை. [1: அபராஜிதா — அ. கோ. II, iv, 104. 2-4: அபராஜிதா த்ரு உமா ச்வேதா ஜயந்த்யபி — அ. ஸ. v, 18. சுவேதா பானவகை. சயந்தி ஓர் [illegible].]

487. தபதி பிருகப் பதியாகஞ் செய்தோன் றச்சன் மெய்காப்போன்
அபலம் பலமற் றதுகொழூவாம் அபிரூ பன்பண் டிதனழகன்
விபவம் பெருமை திரவியப்பேர் விபுல மகலம் விரிவென்ப
அபவற் சகமுற் றத்துறத்தல் பரம கதியுங் கொடுத்தலுமாம்.

தபதி—பிருகற்பதியாகஞ்செய்தோன், தச்சன், மெய்காப்போன். [1-3: ப்ருஹஸ்பதிஸவேநேஷ்டம் யேநாஸௌ ஸ்தபதிர்மத:, ஸ்தாபத்யாதிகர: ஶில்பீ ஸ்தபதி: கஞ்சுகீ ச ஸ:—ஸா. கோ. 125.]

அபலம்—பலமற்றது, கொழூ. [1: அபலம் — ஸ. அக. 2: அபலம்—ஸ. அக.]

அபிரூபன்—பண்டிதன், அழகன். [1, 2: அபிரூபோ பண்டிதே ரம்யே—மே. வ, 23.]

விபவம்—பெருமை, திரவியம். [1: விபவ:—ஸ. அக. 2: விபவ:—அ. கோ. II, ix, 90.]

விபுலம்—அகலம், விரிவு. [1: விபுலம்—ஸ. அக. 2: விபுலம்—அ. கோ. III, i, 61.]

அபவற்சகம் — முற்றத்துறத்தல், பரமகதி, கொடுத்தல். [1-3: அபவர்ஜநம் நிர்வாணே பரித்யாகே விஹாயிதே—அ. ஸ. v, 23.]

488. தபமோ ருலக முதிர்வேனில் இருச்சி ராதி தவந்தருமம்
கபியே கபமுள் ளோன்குரங்காம் கபிலன் றகந ஞோர்முநிவன்
சிபியோ ராசன் பூர்ச்சமரம் சிபையால் விழுதம் புயக்கிழங்கு
கபுரங் குடம்பத் திரக்கோரை கமுகு பிசின்சோம் பற்றனமே.

தபம் — ஓர் உலகம், முதிர்வேனில், கிருச்சிர முதலிய நோன்பு, தருமம். [1, 3, 4: தப: க்ருச்ச்ராதிகர்மணி, மாகே லோகபேதே ச — அ. ஸ. ii, 567. 2: தப: — ஸ. அக.]

கபி — கபமுள்ளோன், குரங்கு. [1: கபீ — அ. கோ. II, vi, 60. 2: கபி: — அ. கோ. II, v, 3.]

கபிலன் — அக்கினி, ஓர் முனிவன். [1, 2: கபிலோ ..., ...; நாகர-கே ... வாஸுதேவே ச — மே. ல, 66, 67.]

சிபி — ஓர் அரசன், பூர்ச்சமரம். [1, 2: ஶிபி: — ஸ. அக.]

சிபை — ஆல்விழுது, தாமரைக்கிழங்கு. [1: ஶிபா — அ. கோ. II, iv, 11. 2: ஶிபாகந்த: — அ. கோ. I, x, 43. 'ஶிபா' இதி 'கந்த' இதி ச ப்ருதக் நாமனீ இத்யேகே என்பது வியாக்கியாசுதை.]

கபரம் — குடம், பத்திரக்கோரை, கமுகு, பிசின், சோம்பற்றனம். [1-3, 5: கர்பரோ கடஸ்த்ரீகே கர்பரே ஆலஸ்யே கர்பரம் கடே — அ. ஸ. iii, 540. இங்கு ஆலஸ: என்று பிரித்து டீகைகாரர் வ்ருக்ஷ-பேத மென்று பொருள் சொல்லியிருக்கிறார். அலஸ: என்றும் பிரிக்கலாம்; சோம்பலைக் குறிக்கும் ஆலஸ என்னும் சொல்லிலிருந்து வந்த இச் சொல்லை ஆசிரியர் தழுவினர் போலும். 4: கர்பரோ ... நிர்யாஸ ... — நா. ர. iii, 351.]

489. உபகமமங் கீகாரஞ் சமீபகம நப்பேர்
உபசாரங் காணிக்கை சிகிற்சைசே வையுமாம்
அபசவ்வி யம்பிரதி கூலவலப் புறப்பேர்
அபிமரந்தன் படையச்சம் வதைபோரென் றறைப
சபலஞ்சீக் கிரம்பதற்ற மிலாபம்கிறை வேறல்
சஞ்சலமீன் குரங்கோர்கல் வெள்ளிரதந் தாழ்மை
கபிலைபுண்ட ரீகயா னைப்பிடிவால் மிளகு
கரியமஞ்ச ணிறப்பசுவோ டிருவீடென் மரமே.

உபகமம் — அங்கீகாரம், சமீபத்திற் செல்லுகை. [1, 2: உபகம: பதே; அங்கீகாரே'ந்திகாகதௌ — அ. ஸ. iv, 215, 216.]

உபசாரம் — காணிக்கை, சிகிற்சை, சேவை. [1-3: [illegible] ... [illegible] — ச. ஸ. iv, 242. [illegible] என்பது 2, 3 பொருள்கட்குப் பொருந்துவது.]

அபசவ்வியம் — பிரதிகூலம், வலப்புறம். [1, 2: [illegible] — ச. ஸ. iv, 221.]

அபிமரம்—தன்படை அச்சம், வதை, போர். [1-3: [illegible] — ச. ஸ. iv, 233, 234.]

சபலம்-சீக்கிரம்[1], பதற்றம்[2], இலாபம்[3], நிறைவேறல்[4], சஞ்சலம்[5], மீன்[6], குரங்கு[7], ஓர் கல்[8], வெள்ளிரதம்[9], தாழ்மை[10]. [1, 2, 5, 6, 8, 9: [illegible] ... [illegible]; ... [illegible] — ச. ஸ. iii, 639, 640. 3, 4: [illegible] — ஸ. அக. 7, 10: [illegible] ... [illegible] ... [illegible] — வெ. 260, 77.]

கபிலை — புண்டரீகத்தின் பெண்யானை, வால்மிளகு, கரியமஞ்ச ணிறப்பசு, இருவீடென்னும் மரம். [1-4: [illegible] — ச. ஸ. iii, 623.]

490. உபக்கிரகஞ் சிறையிதவா னுபயோக முபக்கோள்
உபநிடதந் தருமமிரா சியம்வேதாந் தப்பேர்
உபக்கிரமம் விக்கிரமம் சிகிற்சையிது முதலென்
றுரைத்தல்மந்திரி சோதனையோ டறிந்துதொடங் குதலாம்
நபச்சரமே கங்காற்றுப் பறவைகிர கமுமாம்
நபச்சரர்வித் தியாதரர்விண் ணவர்நவக்கோ ளென்ப
அபிக்கிரக மகங்கரமாள் வினையெதிராக் கள்ளல்
அபிசங்க மாக்ரோச மவமாகஞ் சபதம்.

உபக்கிரகம்—சிறை, இதவான், உபயோகம், உபக்கோள். [1-3: [illegible] — ச. ஸ. iv, 337, 338. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் [illegible] என்று ஒரு பாடங் காணப் படுகிறது. 4: [illegible] — ஸ. அக.]

உபநிடதம்—தருமம், இரகசியம், வேதாந்தம். [1-3: [illegible] — ச. ஸ. iv, 138.]

உபக்கிரமம்—விக்கிரமம், சிகிற்சை, இது முதலென்றுரைத்தல், மந்திரி சோதனை, அறிந்து தொடங்குதல். [1-4: [illegible],

உபாயாம் ததா³த்³யாவிப்ராஸாவிக்ஷேபயோரபி — அ. ம. iv, 216. 5: உபாயபூர்வ ஆரம்ப: ... பாபேऽப்யுபக்ரம:—அ. கோ. III, iii, 139. அபி சப்தத்தாலே இது முதலென்றுரைத்தல் என்னும் பொருள் பெறப்படுமென்று தமிழுரை சொல்லுகின்றது. உபாயம் ஜ்ஞாத்வா ய ஆரம்ப: ஸ உபாயபூர்வ: என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஜ்ஞாத்வாரம்ப⁴ உபக்ரம: —அ. கோ. II, vii, 13.]

நபச்சரம் — மேகம், காற்று, பறவை, கிரகம். [1-3: நப⁴ஶ்சர: பயோதே³ऽம்பு³வாஹே, ... ஸமீரே—அ. ம. iv, 263. 4: நப⁴ஶ்சரா: ... க்³ரஹா: —நா. ர. iv, 117.]

நபச்சரர் — வித்தியாதரர், தேவர், நவக்கோள். [1-3: நப⁴ஶ்சரா: கே²சரா ... வித்³யாத⁴ரா க்³ரஹா:—நா. ர. iv, 117.]

அபிக்கிரகம்—அகங்காரம், ஆள்வினை, எதிரிலேயே களவாடல். [1: 2, 3: அபி⁴க்³ரஹஸ்து சௌர்யே, அபி⁴யோகே³ऽபி⁴க்³ரஹணே —அ. ம. iv, 336.]

அபிசங்கம்—ஆக்குரோசம், அவமானம், சபதம். [1-3: அபி⁴ஷங்க³: பராப⁴வே; ஆக்ரோஶே ஶபதே²—அ. ம. iv, 46, 47.]

491. உபதானந் தலையணைவி சேடம்நே யம்விரதம் பந்து மொக்கும்
அபதேசம் பிரசித்தி நிமித்தமிடம் வியாசமிலக் காகுமென்ப
அபவர்க்கங் கிரியாவ சானசா பல்லியமோக் கந்தி யாகம் [தல்.
அபிகாரம் நெய்விடல்மோ கரித்தல்கள வெதிர்த்தலா யத்த மா

உபதானம்—தலையணை, விசேடம், நேயம், விரதம், பந்து. [1-4: உபதா⁴னம் தூபப³ர்ஹகே, வ்ரதே விஶேஷே ப்ரணயே — அ. ம. iv, 164. 5:]

அபதேசம் — பிரசித்தி, நிமித்தம், இடம், வியாஜம், குறி. [1: 2-5: அபதே³ஶ: பதே³ லக்ஷ்யே நிமித்தவ்யாஜயோரபி—நா. ர. iv, 141.]

அபவர்க்கம்—கிரியாவசான சாபல்லியம், மோட்சம், தியாகம். [1-3: க்ரியாவஸானஸாப²ல்யே மோக்ஷே த்யாகே³ऽபவர்க³க —ஶா. கோ. 164. கிரியாவசானசாபல்லியம் கிரியைமுடிவில் பலனுண்டாகை.]

அபிகாரம்—நெய்விடல், யோகரித்தல், களவு, எதிர்த்தல், ஆயத்தமாதல். [1: அபிவாரணம்—ஸ. அக. 2: அபிஹார:—ஸ. அக. 'சினத்தார்த்தல்.' 3-5: அபிஹாரோऽபியோகே ச சௌர்யே ஸந்நஹநேऽபி ச—அ. கோ. III, iii, 168.]

492\. உபாகிருத மந்திரத்தால் மகத்தட்ட பசுவுபத் திரவ மென்ப
உபாசகஞ்சொற் படிசெய்தல் சிறுபீடம் கொலையம்பெய் துடலக் கற்றல்
உபாதாநம் விடையத்திந் ரியாகருட ணம்போக்கி யப்பொருட் பேர்
உபாதிவிசே டணங்கபடந் தருமசிந்தை குடும்பந்தாங் குவோனு மாமே.

உபாகிருதம் — மந்திரத்தால் யாகத்தில் கொல்லப்பட பசு, உபத்திரவம். [1: உபாக்ருத: பஶுரஸௌ யோऽபிமந்த்ர்ய க்ரதௌ ஹத:— அ. கோ. II, vii, 25. 2: உபாக்ருதே உபத்ருதே — அ. ஸ. iv, 100.]

உபாசகம்—சொற்படி செய்தல், சிறு பீடம், கொலை, அம்பெய்து பொரக் கற்றல். [1, 3, 4: உபாஸநம் ஶராப்யாஸே ஶுஶ்ரூஷாயாமஹிம்ஸநே — வி. ப்ர. ந, 170. 2: ஸ்தாநோபாஸநாஸநே — அ. ஸ. iv, 163. ஸ. அக. யிலும் ஆசனமென்ற பொருளே காணப்படுகிறது. இங்கு உப + ஆஸநம் எனப் பகுத்துச் சிறு பீடமென்னும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது போலும்.]

உபாதாநம் — விடயத்து இந்திரியாகர்ஷணம், போக்கியப் பொருள். [1: ப்ரத்யாஹார உபாதாநம்—அ. கோ. III, ii, 16. 'ப்ரத்யாஹார: உபாதாநம் ச இந்த்ரியாகர்ஷணஸ்ய' என்பது மகேசுவரர் உரை. 2: உபாதாநேऽப்யாரோபே — அ. கோ. III, iii, 222. 'உபாதாநே உக்தார்தேऽப்யாரோபே. "க்லிஷ்டம் பத்தம் வஸ்து, ஹோமத்ரவ்யாணி ஸம்ஹோமேऽப்யுக்தார்தே பதமேऽபி ச" இதி மேதிநீ' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

உபா‌தி — விசேடணம், கபடம், தருமசிந்தை, குடும்பந்தாங்குவோன். [1-4: உபாதிர் த்யாஜ்யே விஶேஷணே, கூடே குடும்பவ்யாப்ருதே நரே—அ. ஸ. iii, 335. 3: உபாதிர்தர்மசிந்தா—ஶா. கோ. 445.]

493. உபகுஞ்சி கைசிற்றே லங்கருஞ்சீ ரகமாம்
உபகுல்லி யைதிப்ப லிச்செடிவாய்க் காற்பிரிவு
உபசற்கம் பிரதியடை மொழியோர்நோ யுபத்திரவம்
உபசல்லி யம்மூரி னருகுபுலைச் சேரியுமே.

உபகுஞ்சிகை—சிற்றேலம், கருஞ்சீரகம். [1: 𑌉𑌪𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌕𑌾 — அ. கொ. II, iv, 125. 2: 𑌉𑌪𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌕𑌾—அ. கொ. II, ix, 37.]

உபகுல்லியை — திப்பலிச்செடி, வாய்க்காற் பிரிவு. [1: 𑌉𑌪𑌕𑍁-𑌲𑍍𑌯𑌾—அ. கொ. II, iv, 96. 2: 𑌉𑌪𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾—ஸ. அக. 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾 வாய்க்கால் —அ. கொ. I, x, 34.]

உபசற்கம்—ப்ர முதலிய அடைமொழி, ஓர்நோய், உபத்திரவம். [1-3: 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌰𑍋𑌗𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌚 — அ. ஸ. iv, 48.]

உபசல்லியம் — ஊரின் அருகு, புலைச்சேரி. [1: 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪-𑌶𑌲𑍍𑌯𑌂 — அ. கொ. II, ii, 20. 2: கிராமத்தின் அந்தத்தி லிருத்தலால் 𑌉𑌪𑌶𑌲𑍍𑌯த்திற்கு இப்பொருளும் அமைந்தது போலும்.]

494. அபய மிலாமச் சம்பய மற்றது
அபய னிற்பய னருகன் செம்பியன்
அபரம் பின்கரிப் பின்கால் பிற்புறம்
அபகா ரம்பறிப் புதவிக் கேடுமாம்.

அபயம் — இலாமிச்சம், பயமற்றது. [1, 2: 𑌅𑌭𑌯𑌮𑍁𑌶𑍀𑌰𑌾𑌭𑍀-𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 —அ. ஸ. iii, 469.]

அபயன்—நிர்ப்பயன், அருகன், சோழன். [1: 𑌅𑌭𑌯𑌃—ஸ. அக. 2: திவா. i, 11. 3: திவா. ii, 22.]

அபரம்—பின், யானைப் பின்கால், யானையின் பிற்புறம். [1, 3: 𑌅𑌪𑌰𑌂 [illegible] — வி. ப்ர.த்திலுள்ளதாக அ. கொ. II, viii, 40, வியாக்கியாசுதையிற் காட்டப்பட்டது. பிற்புறம் கரியின் பிற்புறமென்று பொருள்படும். 2: 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌪𑍂-𑌰𑍍𑌵𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌜𑍍𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶𑍌 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍—அ. கொ. II, viii, 40. ஸ. அக.]

அபகாரம்—பறிப்பு, உதவிக்கேடு. [1: 𑌅𑌪𑌹𑌾𑌰𑌃 — அ. கொ. III, ii, 16. 2: 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑌃—ஸ. அக.]

495. அபலா பம்மறைக் குஞ்சொன் னேயமாம்
அபியோ கமெதிர்த் தலுமுத்தி யோகமும்
அபிரா மஞ்சுந் தரமின் புறுவது
சிபிவிட் டன்வழுக் குத்தலை யன்சிவன்.

அபலாபம் — மறைக்குஞ் சொல், நேயம். [1, 2: அபலாபஸ்து நிஹ்நவ: — அ. ஸ. iv, 207.]

அபியோகம் — எதிர்த்தல், முயற்சி. [1: ஸம்ராடபியோகமஸ்ய விஷஹ:— க. கொ. III, ii, 13. 'ஸ்வ கபஹாஹாநஸம்' என்பது மகேசுவரர் உரை. 2: அபியோக:— ஸ. அக.]

அபிராமம்—அழகு, இன்புறுவது. [1, 2: அபிராம — ஸ. அக. இன்பஞ்செய்வது என்ற பொருள் காட்டப்பட்டுள்ளது.]

சிபிவிட்டன்—வழுக்குத்தலையன், சிவன். [1, 2: ஶிபிவிஷ்டஸ்து கல்வாடே ... விநாகிநி— அ. ஸ. iv, 65.]

496. சபம்பசு வாதிக ளின்குர மரவேர்
சுபஞ்சோ பநமோர் யோகம் பொலிவு
நிபங்குட மொப்பு நிமித்த மும்பெயர்
விபஞ்சி குறிஞ்சி யாழ்ப்பண் வீணையே.

சபம்—பசு முதலியவற்றின் குளம்பு, மரவேர். [1, 2: ஶபம் வஸ்ஸ நவாதீநாம் உதமெ விடபிநாமபி— அ. ஸ. ii, 297.]

சுபம்—சோபனம், ஓர் யோகம், பொலிவு. [1, 2: ஶுபஸோ யோகே ஶுபம் ஸதே— அ. ஸ. ii, 307. 3: ஶுபம்— ஸ. அக.]

நிபம்—குடம், ஒப்பு, நிமித்தம். [1: நிப:— அ. கொ. II, ix, 32. 2: ஸத்ரு ஶஸ்ராஜயோர்நிப:— ஶா. கொ. 658. 3: திவா. viii, 206.]

விபஞ்சி—குறிஞ்சியாழ்த்திறனு ளொன்று, [1: பிங். vi, 281. 2: வீணா ... விபஞ்சீ— அ. கொ. I, vii, 3.]

497. சுபத்திரை யற்சுரப் பிரியையோர் சுரபி
உபப்பி லவமுற் பாதமி ராகுவாம்
கபர்த்தஞ் சிவசடா சூடம் பலகறை
விபுச்சிவன் பிரபு வியாபக னித்தியம்.

சுபத்திரை—அர்ச்சுனன் மனைவியருளொருத்தி, ஓர் சுரபி. [1, 2: ஸுபத்ரா—ஸ. அக.]

உபப்பிலவம்—உற்பாதம், இராகு. [1, 2: உபப்லவௌ ராஹூத்பாதௌ—ஸ. வை. iv. 304.]

கபர்த்தம்—சிவன்சடை, பலகறை. [1, 2: கபர்த: ஸம்போர்ஜடாஜூடே வராடகே—வி. ப்ர. உ, 19.]

விபு—சிவன், பிரபு, வியாபகன், நித்தியம். [1-4: விபு: ப்ரபௌ; வ்யாபகே ஸங்கரே நித்யே — ஸ. வை. ii, 306, 307. நித்தியம் நித்திய மானது என்று பொருள்படும்.]

498. நிபாகஞ் சமைத்தல் வேர்வைதீ தாம்பலம்
அபீகன் குரூரன் காமுக னிற்பயன்
விபூதியைச் சுரியம் பெருமைவெண் ணீறு
சபேடங் கதுப்பி னெலும்பு விரித்தகை.

நிபாகம்—சமைத்தல், வேர்வை, தீவினைப்பயன். [1-3: நிபாக: பசநே ஸ்வேதாஸத்கர்மபரிணாமயோ:—ஸ. வை. iii, 54.]

அபீகன்—குரூரன், காமுகன், நிர்ப்பயன். [1-3: அபீக: காமுகே க்ரூரே ... பயவர்ஜிதே—வி. ப்ர. க, 111.]

விபூதி—ஐசுவரியம், பெருமை, வெண்ணீறு. [1: விபூதிர்பூதிரைஸ்வர்யம்—ஸ. கோ. I, i, 38. 2, 3: விபூதி:—ஸ. அக.]

சபேடம்—கதுப்பெலும்பு, விரித்த கை. [1: 2: சபேட ... விஸ்த்ருதாங்குலௌ—ஸ. கோ. II, vi, 84.]

499. வபநமுண் டகம்வி தைத்தல்
இபமரக் கொம்பி யானை
விபுதர்கற் றுணர்ந்தோர் தேவர்
தபுதலே கெடுதல் சாதல்.

வபநம் — முண்டனம், விதைத்தல். [1, 2: வபநம் கேஶநே பீஜாதாநே — ச. வ. iii, 403.]

இபம் — மரக்கொம்பு, யானை. [1: பிங். x, 134. 2: இப: — ச. கோ. II, viii, 35.]

விபுதர்—கற்றுணர்ந்தோர், தேவர். [1, 2: விபுதௌ: ஸுதிஸுரௌ — ச. வ. iii, 340.]

தபுதல்—கெடுதல், சாதல். [1, 2: திவா. xi, 120.]

500. *வெப்பமே விருப்பம் வெம்மை வைப்பிடம் வைத்த லூராம்*
கப்பரம் பிச்சை யேற்குங் கலமண்டை கொப்ப ரைப்பேர்
பிப்பலந் திரும ரம்நீர் சேலைத்துண் டோர்புட் பேசும்
குப்பியோர் வளைமட் பாண்ட முறுக்காணி மயிர்மு டிப்பூண்.

வெப்பம் — விருப்பம், வெம்மை. [1: திவா. viii, 88. 2: திவா. viii, 73.]

வைப்பு — இடம், வைத்தல், ஊர். [1: r. v, 65. 2: 3: சூடா. v, 35.]

கப்பரம்—பிச்சையேற்குங் கலம், மண்டை, கொப்பரை. [1, 2: கர்பர: ... பிக்ஷாபாத்ரே ப்ருதுகபாலயோ: — ச. வ. iii, 540. 3: அக. யில் 'கப்பரை' இப் பொருளோடு காணப்படுகிறது.]

பிப்பலம் — அரசமரம், நீர், சேலைத்துண்டு, ஓர் பறவை. [1-4: பிப்பலம் ஸலிலே வஸ்த்ரச்சேதே ச பிப்பல:; ... வ்ருக்ஷபக்ஷிபேதயோ:—ச. வ. iii, 659, 660.]

குப்பி — ஓர் வளைவான மட்பாண்டம், முறுக்காணி, மயிர்முடிப் பூண். [1-3: அக.]

501. *சப்பிய னம்ப லத்தான் சற்குல புருட னென்ப*
அப்பிரந் தேவ லோக மாகாய மேக முப்பேர்
வப்பிர மதில்ம திற்கீழ்க் குறடயங் கரைவ யற்பேர்
விப்பிர லாபம் வீண்சொல் பகைச்சொல்விப் பிரயோ கம்மே.

சப்பியன்—அம்பலத்தான், சற்குல புருடன். [1: ஸபாஸ்தாரா: ஸப்யா: — ச. கோ. II, vii, 16. 2: மஹாகுலகுலீநார்யஸப்ய-ஸஜ்ஜநஸாதவ:—ச. கோ. II, vii, 3.]

அப்பிரம்—தேவலோகம், ஆகாயம், மேகம். [1-3: ஊஹ்ர° ௧-ம தி்ர-
ஷிலெ மமெநஜெ ஷ்மெஷ—ஊ. வ. ii, 382.]

வப்பிரம்—மதில், மதிற்கீழ்க்குறடு, ஈயம், கரை, வயல். [1, 2, 4, 5: வஹ்ர: வ்ராகாரரொாயவொா:; கேஷெத்ரு ... வமெய—ஊ. வ. ii, 441, 442. 3: வீஸக ... வஹ்ராணி—ஊ. கொ. II, ix, 105.]

விப்பிரலாபம்—வீண்சொல், முன்னுக்குப்பின் முரணுன சொல், கலகமிடுகை. [1-3: விஹ்ரலெ ஹ் விரொரொயொகாவவாநுகவவஸ்ரவி; விஹ்ரலாவ:—நா. ரா. iv, 95, 96.]

502. அப்பென்ப சமுத்தி ரம்நீர் தப்பென்ப குற்றம் பொய்யாம்
உப்பென்ப மகளி ராட லுவர்ப்புள தினிமை முந்நீர்
தப்புதல் துகில்ம ழுக்கல் தவறுதல் விலகு தற்பேர்
பப்புருக் கனலோன் பொன்மை பெருங்கிரி பரன யன்மால்.

அப்பு—சமுத்திரம், நீர். [1: அக. 2: ஊவ்—ஸ. அக.]

தப்பு—குற்றம், பொய். [1: பிங். vii, 103. 2: அக.]

உப்பு — மகளிராடல், உவர்ப்புளது, இனிமை, கடல். [1-4: பிங். x, 168.]

தப்புதல்—துணிதுவைத்தல், தவறுதல், விலகுதல். [1-3: அக.]

பப்புரு—அக்கினி, பொன்மை, பெருங்கிரி, சிவன், பிரமன், திருமால். [1, 2, 4: வஹ்ரு: ... க்ரஶானெள ... ஶம்ஙிநி விஜெ வ — வி. வ்ர. ர, 71. 3, 6: விஷ்ணௌ நகுலெ விஶெஷண வஹ்ரு:—ஊ. கொ. III, iii, 170. ‹விஷ்ணௌ ஐதி நகுலவிஶெஷண்ணீ› என்பது மகேசுவரர் டீகை. 5:]

503. குப்பந் திடரூர் குவிவும்பேர் குப்பை குழூமல் பலகூளம்
சுப்பி ரம்வெள் ளப்பிரக மோர்யோ கம்பே ரொளிவெண்மை
சுப்ர தீக மீசாநத் திக்க யஞ்சு பாவையவம்
கைப்புக் கசப்பு வெறுப்பென்ப கொப்புள் குமிழி குமிழ்ப்பாமே.

குப்பம்—திடர், ஊர், குவிவு. [1, 3: அக. 2: திவா. v, 92.]

குப்பை—குழூமல், பலகூளம். [1: நா. தீ. நி. 770. 2: அக.]

சுப்பிரம்—வெள்ளையப்பிரகம், ஓர் யோகம், பேரொளி, வெண்மை. [1, 3, 4: ஶுஹ்ர° வ்ரதீதெ யவ‌ஶெஹ்ரகெ வ — வி. வ்ர. ர, 71. 2: அக.]

சுப்பிரதீகம்—ஈசானதிக்கு யானை, சுப அவயவம். [1, 2: ஸுப்ரதீக: ஸ்யாதீஶாநதிக்கஜே ஶோபநாங்ககே—அ. ஸ. iv, 39.]

கைப்பு—கசப்பு, வெறுப்பு. [1, 2: அ. வி. நி. 302.]

கொப்புள்—குமிழி, குமிழ்ப்பு. [1: பிங். i, 84. 2: திவா. viii, 10. சூடா. viii, 5. நிகண்டுகளில் குமிழ்ப்பு வடிவின் பெயர் புளகமென்றிருக்கு.]

504. செப்பநடு நிலைமார்பு செவ்வைதெரு வழிப்பேர்
செப்பென்ப சம்புடஞ்சொல் லெதிர்மொழியு மொக்கும்
விப்பிரம மநுமாநம் பணிமாறிப் பூணு
மெல்லியர்த மியற்குணம்பி ராந்திசோ பையுமாம்
கொப்புமரக் கொம்புமயிர் முடியோர்கா தணியாம்
கொப்புளித்த லுமிழ்தல்கொப் புளமாத லென்ப
துப்புவலி சிவப்பரக்குத் துகிர்நெயுப கரணந்
துணையநுப வந்தூய்தா யுதம்பொலிவுண் பனவே.

செப்பம்—நடுநிலை, மார்பு, செவ்வை, தெரு, வழி. [1-4: பிங். x, 538. 5: திவா. v, 219.]

செப்பு—சம்புடம், சொல், எதிர்மொழி. [1: அக. 2: சூடா. x, 2. 3: நா. தீ. நி. 656.]

விப்பிரமம்—சம்சயம், பணிமாறிப்பூணும் மாதர் இயற்குணம், பிராந்தி, சோபை. [1, 4: ஸய விப்ரம:, ஶோபாயாம் ஸம்ஶயே — அ. ஸ. iii, 466. 2: விப்ரம: — அ. கோ. I, vii, 31. 'வாக்வஸ்த்ரபூஷணாதீநாம் ஸ்தாநவிபர்யாஸோ விப்ரம:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 3: ப்ராந்தௌ விப்ரம: — அ. கோ. III. iii, 141.]

கொப்பு—மரக்கொம்பு, பெண் மயிர்முடி, ஓர் மகளிர்காதணி. [1, 3: அக. 2: பிங். v, 342.]

கொப்புளித்தல்—உமிழ்தல், கொப்புளமாதல். [1: திவா. ix, 274. 2: அக.]

துப்பு—வலி[1], சிவப்பு[2], அரக்கு[3], பவளம்[4], நெய்[5], உபகரணம்[6], துணை[7], அநுபவம்[8], தூய்து[9], ஆயுதம்[10], பொலிவு[11], உண்பன[12]. [1, 3, 4: திவா. xi, 310. 2: திவா. viii, 48. 5, 7-11: பிங். x, 626. 6, 12: அக.]

505. கப்பண மிருப்புமுள் ளுங்கைவே லும்பேர்
சொப்பநங் கனவொடு தூக்கம் ஞாநமாம்
பிப்பல கந்தையற் சாடு சூசுகம்
ஒப்பனை யலங்கரிப் புவமை யொண்ணுமே.

கப்பணம் — இருப்புமுள், கைவேல். [1, 2: சூடா. xi, ப, 1. கஹ்ணா:.]

சொப்பநம்—கனு, தூக்கம், ஞானம். [1-3: ஸ்வப்ந: ஸ்வாபெ ஸ்வ-ஸாஷஸ்ரு விஜ்ஞாநெ உஷெந வாஹொசு—ஜெ. ந, 22.]

பிப்பலகம்—தையற் சரடு, முலைக்கண். [1, 2: பிஷ்லகம் வாஹ:, வலுகாஹெ ஸீவநஸாஷெத்ரு—ஜ. ஸ. iv, 19.]

ஒப்பனை—அலங்கரிப்பு, உவமை. [1: திவா. ix, 12. 2: அக.]

506. இப்பியை சல்லகி மரம்பெண் ணானைப்பேர்
அப்புசஞ் சங்குநீர்க் கடம்பு தாமரை
அப்புச னிமகிர ணன்றந் வந்தரி
துப்புர வைம்பொறி நுகர்ச்சி தூய்மையே.

இப்பியை — சல்லகிமரம், பெண் ஆனை. [1, 2: ஐஸ்ரா க கரெணாஂ ஸலகீதரொள—ஜ. ஸ. ii, 338.]

அப்புசம்—சங்கு, நீர்க்கடம்பு, தாமரை. [1-3: கஜொ ... நிவா-ஜெ ஸஜ்வஷயொ:; கஜஂ ஸாஸ—வி. வ்ரு. ஜ, 7, 8.]

அப்புசன்—சந்திரன், தன்வந்தரி. [1, 2: கஜொ யநதரொ வதெரு—வி. வ்ரு. ஜ, 7.]

துப்புரவு—ஐம்பொறிநுகர்ச்சி, சுத்தம். [1, 2: அக.]

507. பப்பரம் பருஉவோர் தேயம்
கப்பரன் றிருடன் றூர்த்தன்
இப்பரெட் டியர்கோ பாலர்
செப்பலோ ரோசை சொல்லல்.

பப்பரம்—பருமை, ஓர் தேசம். [1: அக. 2: வஹுர: ... நீவ்ரு-உதரெ — வி. வ்ரு. ர, 135.]

கப்பரன்—திருடன், தூர்த்தன். [1, 2: வஹுர: தஸ்கரெ யஷு-ரெஷு—வி. வ்ரு. ர, 13.]

இப்பர்—வைசியர், கோவைசியர். [1: திவா. ii. 32. 2: பிங். v, 50.]

செப்பல்—ஓர் செய்யுளோசை, சொல்லல். [1: காரிகை, ii. 1. மற்றை யோசைகள் அகவல், துள்ளல், தூங்கல். 2: திவா. x, 2.]

508. கோபதி யிடப மிந்த்ர னிரவிகோற் றவன்ம கேசன்
சீபதி யரசன் மாயோன் சீபலி யவிரி நெல்லி
சோபநஞ் சுபமோர் யோகம் சோபையே காந்தி யிச்சை
யாபநங் காலந் தள்ளல் மறுத்தல்தா பித்த லென்ப.

கோபதி — இடபம், இந்திரன், சூரியன், அரசன், சிவன். [1-5: ഗോപതിഃ ശംകരേ ഷണ്ഡേ നൃപതൌ ത്രിദശാധിപേ; സഹസ്ര-കിരണേ—ക. ഖ. iii, 251, 252.]

சீபதி—அரசன், திருமால். [1, 2: ശ്രീപതിർവിഷ്ണുഭൂപയോഃ—ക. ഖ. iii, 296.]

சீபலி—அவிரி, நெல்லி. [1, 2: ശ്രീഫലീ നീലികാധാത്ര്യോഃ — വി. പ്ര. ൭, 126.]

சோபநம்—சுபம், ஓர் யோகம். [1: ശോഭന — ഖ. അക. 2: ശോഭനോ ഗ്രഹയോഗേ—വി. പ്ര. ൯, 41.]

சோபை—காந்தி, இச்சை. [1, 2: ശോഭാ കാന്തീച്ഛയോരപി—വി. പ്ര. ൭, 22.]

யாபநம்—காலந்தள்ளல், மறுத்தல், தாபித்தல். [1-3: യാപനം കാലക്ഷേപേ നിരാസേ വർത്തനേഽപി ച—ക. ഖ. iii, 393.]

509. தீபந்தான் விளக்குச் சோதி சீபங்கங் கமல முன்னை
யூபம்பூ வரசு வேள்வி வேள்வித்தூ ணுடற்கு றைப்பேர்
வீபற்சன் கடிந சித்தன் விரோதன்பார்த் தன்கு ரூரன்
மாபற்ப மோர்பே ரெண்ணோர் மாநாக மோர்கி திப்பேர்.

தீபம்—விளக்கு, சோதி. [1: ദീപഃ — അ. കോ. II, vi, 138. 2: ദീപഃ—ഖ. അക.]

சீபங்கம்—தாமரை, முன்னைச்செடி. [1, 2: ശ്രീപർണ്ണമഗ്നിമന്ഥേഽബ്ജേ—ക. ഖ. iii, 219.]

யூபம் — பூவரசு, வேள்வி, வேள்வித்தூண், உடற்குறை. [1: യൂപഃ—അ. കോ. II, iv, 41. 2: திவா. ix, 83. 3: യൂപഖ—അ. കോ. III, v, 35. 'യൂപം യജ്ഞാങ്ഗദേഹയോഃ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 4: திவா. ii, 167.]

வீபற்சன்—கடினசித்தன், விரோதன், அருச்சுனன், குரூரன். [1-4: ஶீபத்ஸோ விக்ருதே க்ரூரே ... பார்தே ஶ்ருணாத்மநி — ச. ஸ. iii, 746.]

மாபற்பம் — ஓர் பேரெண், ஓர் மாநாகம், ஓர் நிதி. [1-3: மஹாபத்ம: பத்மநிதௌ; நாகஸம்ஸ்த்யாவிஶேஷ:—ச. ஸ. iv, 218, 219.]

510. கூப மென்ப கிணறுகுழி கோபஞ் சினமிந் திரகோபம் [யாம்
சூபம் பருப்பு மடைத்தொழிற்பேர் தூப மணற்குன் றொடுபுகை
தாபந் துயரஞ் சந்தாபம் பாபி யதமன் பாத்ரோகி [முளாள்.
கோபி சினத்தோ னன்றுறி யிடைப்பெண் ணோர்மண் கோப

கூபம்—கிணறு, குழி. [1, 2: அந்தூபாநாநயோ: கூப: — ஶா. கோ. 260.]

கோபம்—சினம், இந்திரகோபம். [1: கோப:—ச. கோ. I, vii, 26. 2: அக. இந்த்ரகோப:.]

சூபம்—பருப்பு, மடைத்தொழில். [1, 2: அக. ஸூபோ ஷ்-ஞநமேதஸ ஸூபகாரே ச—நா. ர. ii, 248. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் பருப்புக்குழம்பாதிகளுக்கும் சமையற்காரனுக்கும் பெயராயிருக்கிறது ஸூப: என்னும் சொல்.]

தூபம் — மணற்குன்று, புகை. [1: ஸ்தூப: — ஸ. அக. 2: தூபி: ... தூப: — வெ. 11, 56.]

தாபம்—துயரம், சந்தாபம். [1, 2: தாப: ஸந்தாபே க்ருச்ச்ரே ச —ச. ஸ. ii, 291.]

பாபி—அதமன், பாத்துரோகி. [1, 2: பாபிஷ்ட—ஸ. அக. த்ரு-ஶம்ஸோ பாதக: க்ரூர: பாப: — ச. கோ. III, i, 47. 'த்ருஶம்ஸ: ... பத்தாரி பாபத்ரோஹஶீலே' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

கோபி—சினத்தோன், நன்னறி, இடைப்பெண், ஓர் மண், கோப முளாள். [1, 5: கோபிஷ்ட—ஸ. அக. 2, 3: கோபீ கோபாலஸ்த்ரீ, ஶாரிவா—ச. ஸ. ii, 290. 4: கோபீ (-சந்தநம்) — ஸ. அக.]

511. கூபகமென் ணெய்த்துருத்தி மரக்கலப்பாய் மரம்நீர்க்
கூவலொடு மதகின்வாய் மரமருந்தூற் சுழியாம்
தாபகம்போர் மேற்சென்றோ ருறைபாடி வீடு
சமாதிபுஞ்ச வநம்வைத்தல் நாட்டுதலி வித்தல்
கோபன்பார்த் திவன்பலகி ராமாதி காரி
கோசாலைக் கதிகாரி கோபால னாம்பேர்
நாபியிரண் டாம்வருணன் மிருகமத முதன்மை
நரபதிகொப் பூழுருளின் றுளைவிடபே தமுமே.

கூபகம்—எண்ணெய்த்துருத்தி, மரக்கலப் பாய்மரம், நீர்க்கூவல், மதகின் வாய்மரம், மருந்திற் சுழி. [1-3, 5: கூபகோ குணவ்ருக்ஷ ஸ்நேஹபாத்ரே ச கூபகூபகௌ, உதபாநே—வி. ரு. க, 95. 4: ஸ. அக. யில் 'நதி நடுவில் மரம்' என்றொரு பொருள் காணப்படுகிறது.]

தாபகம் — போர்மேற் சென்றோர் உறையும் பாடிவீடு, சமாதி, புஞ்சவனம், வைத்தல், நாட்டுதல், கொடுப்பித்தல். [1-3: ஸ்தாபநம் ஸந்நிவேசநே, பும்ஸவநே ஸமாதௌ ச—அ. ஸ. iii, 425. 4, 5: ஸ்தாபநம்—ஸ. அக. 6: ஜ்ஞாபநம்—ஸ. அக.]

கோபன்—அரசன், பல கிராம அதிகாரி, கோசாலைக்கு அதிகாரி, கோபாலன். [1: கோப:—ஸ. அக. 2-4: க்ராமௌகாதிக்ருதே கோ-போ கோஷ்டாத்யக்ஷேऽபி பூபதௌ—பா. கோ. 278.]

நாபி—க்ஷத்திரியன்[1], கஸ்தூரி[2], முதன்மை[3], அரசன்[4], கொப்பூழ்[5], உருளின் துளை[6], விஷபேதம்[7]. [1,3-5: ப்ராண்யங்கே க்ஷத்ரியே நாபி: ப்ரயாநே ந்ருபதாவபி — பா. கோ. 508. 2, 6: நாபி: ..., சக்ர-மத்யே ம்ருகமதே — அ. ஸ. ii, 305. 7: அக. காகோலகாலகூட-ஹாலாஹலா:, ...; ... வத்ஸநாபஸ்ச விஷபேதா அமீ நவ — அ. கோ. I, viii, 10, 11. விஷபேதமாகிய வத்ஸநாப: என்பது இங்கு 'நாபி' எனப் பட்டது. வச்சநாபி, நாபி தமிழ்வழக்கு.]

512. ஞாபகம் நினைப்பரும் பொருணற் புத்தியாம்
தீபகம் விளக்கொளி செய்த லோரணி
தாபதர் சடைமுடிப் படிவர் மாதவர்
தாபிதம் வைப்பது நிச்ச யிப்பதே.

ஞாபகம் — நினைப்பு, அரும்பொருள், அறிவு. [1: ஜ்ஞாபகம்—ஸ. அக. 2: சூடா. x, 28. 3: சூடா. viii, 31.]

தீபகம் — விளக்கு, ஒளிசெய்தல், ஓர் அணி. [1-3: தீபகம் ஸ்ஃபுரணத்வலங்க்ருதி:; தீபநோ தீப்திக்ருத்பௌந:—ச. ஸ. iii, 48, 49.]

தாபதர் — சடைமுடி வேடத்தர், தவசிகள். [1: திவா. ii, 7. 2: தபஸ்வீ தாபஸ: — ச. கொ. II, vii, 42.]

தாபிதம்—வைப்பது, நிச்சயிப்பது. [1, 2: ஸ்தாபிதம் நிஸ்சிதே ந்யஸ்தே—ச. ஸ. iii, 303.]

513. பூபதி மல்லிகை பூமிக் கதிபதி
ஆபர ணம்மலங் கார மணிகலன்
சாபம்விற் சிசுச்ச பிப்புச் சபதம்
கோபுரம் புரவா யிற்பெருங் கோபுரை.

பூபதி—மல்லிகை, பூமிக்கு அதிபதி. [1: ஸப்தபதீ— ச. கொ. II, iv, 70. 2: ஸப்தபதி:—ஸ. அக.]

ஆபரணம்—அலங்காரம், அணிகலன். [1: அலங்காரஸ்த்வாபரணம் —ச. கொ. II, vi, 101. 2: ஆபரணம்—ஸ. அக.]

சாபம் — வில், சிசு, சபிப்பு, சபதம். [1: சாப: — ச. கொ. II, viii, 83. 2: ஶாப: — ஸ. அக. 3, 4: ஶாப: ஶபத ஆக்ரோஶ —ச. ஸ. ii, 296.]

கோபுரம் — நகரவாயில், பெருங்கோபுரை. [1, 2: கோபுரம் புரத்வாரி: ... புரத்வாரே—ச. ஸ. iii, 544, 545.]

514. ஆபா தங்கா லம்பதகம் ஆபீ லந்துன் படையச்சம்
நாபி லழுத்த மப்பெண்ணின் றொடைச்சந் தொடுகா
ஆபோ கம்பூ ரணமுடைமை வருணச் சத்ர முய்
காபோ தஞ்சத் தியட்சாரம் யமுநாஞ் சநம்பு ருக்கணமே.

ஆபாதம்—தற்காலம், விழுகை. [1, 2: ஆபாத: பாதே தத்க்ஷணே—ச. ஸ. iii, 234.]

ஆபீலம்—துன்பம், அச்சம். [1, 2: ஆபீலம் பீஷணே க்ருச்ச்ரே —ச. ஸ. iii, 618. இங்குப் பாடம் 'ஆபீ லந்துன் புடனச்சம்' என்றிருத்தல் வேண்டும்போலும். ஆபீலம் பயங்கரமென்னும்பொருளுந் தரும். ஸ. அக. பீஷணத்திற்கு அச்சச் சுவையை ஒரு பொருளாகத் தரும்.]

நாபீலம்—உத்தமப்பெண்ணின் துடைச்சந்து, நாபியின் ஆழம். [1, 2: 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍁𑌨𑍍𑌦𑌕𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾; 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑌘𑍍𑌨𑍇 — 𑌅. 𑌵. iii, 650, 651. ‘𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍋𑌶𑌃’ என்பது டீகை. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑌘𑍍𑌨𑍇 என ஒரு பாடபேதம் காணப்படுகிறது. ஸ. அக. யும் நாபியின் ஆழம் என்னும் பொருளைத் தருகின்றது.]

ஆபோகம்—பூரணமுடைமை, வருணன் குடை, முயல்கை. [1-3: 𑌆𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌯𑍋𑌃— 𑌅. 𑌵. iii, 107.]

காபோதம்—சத்தியட்சாரம், யமுனாஞ்சனம், புறாக்கணம். [1: 𑌅𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌜𑌿𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌪𑍋𑌤𑌃 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, ix, 100. 2: 𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌪𑍋𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, ix, 100. 3: 𑌕𑌾𑌪𑍋𑌤𑌮𑍍 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, v, 43. ‘𑌕𑌪𑍋𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌕𑌾𑌪𑍋𑌤𑌮𑍍’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

515. ஆபாச மென்ப கிரமப் பழுது தாடணையாம்
சோபாந மேனுங் கல்லின் படிதாழ் வாரப்பேர்
பூபா லர்பூ புத்திரர் பூமியை யாளுபவர்
கோபாலன் கண்ண னரசன் கோவி னைக்காப்போன்.

ஆபாசம்—கிரமப்பழுது, தாடணை. [1: 𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃—ஸ. அக. 2: வழக்கு. தாடியம் இன்னும் பொருத்தமுள்ளதா யிருக்கும்.]

சோபானம் — கற்படிக்கட்டு, தாழ்வாரம். [1: 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌮𑍍 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, ii, 18. 2: நா. தீ. நி. 491.]

பூபாலர்—பூபுத்திரர், பூமியை யாளுபவர். [1: பூபுத்திரர் என்பது இன்ன பொருளதென்பது விளங்கவில்லை. அக. யில் பூபாலன் அரசன் வேளாளன் என இரண்டுபொருளுடையதாகக் காட்டப்பட்டுளது. பூபாலர் பூவைசியர் என்றும் எழுதப்பட்டுளது. 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲𑌃 என்பது ஸம்ஸ்கிருதச் சொல்லாதல் வேண்டும். 𑌭𑍂𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 என்பதற்குச் செவ்வாய் என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. இங்குப் பூபுத்திரர் பூவைசியரையே குறித்ததுபோலும். 2: 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲𑌃 — ஸ. அக.]

கோபாலன் — கண்ணன், அரசன், பசுவைக் காப்போன். [1: 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌃—ஸ. அக. 2, 3: 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌭𑍂𑌪𑌯𑍋𑌃 — 𑌅. 𑌵. iii, 638.]

516. காபாலி யீச னொரு ருத்தி ரன்காளி
சேபா லிகைப டுக்கைக் கச்சங் கருநொச்சி
கௌபி நஞ்செய் கைப்பி ழைகோ வணமுபத்தம்
ஆபூ பிகனப் பஞ்செய் வோனே யதுவிற்போன்.

காபாலி — சிவன், ஓர் உருத்திரன், காளி. [1: காபாலிந—ஸ. அக. 2: கபாலிந—ஸ. அக. ஏகாதச ருத்திரருள் ஒருவன். பிங். ii, 89. 3: காபாலிநீ—ஸ. அக. துர்க்கை பேதங்களுள் ஒன்று.]

சேபாலிகை—படுக்கைக் கச்சம், கருநொச்சி. [1: 2: ஶேபா-லிகா—ஸ. கோ. II, iv, 70.]

கௌபிநம் — செய்கைப்பிழை, கோவணம், உபத்தம். [1-3: கௌபீநம் ஶ்ருஷகெஷெஶ ஸ்ராஷகாரெ வீவாதூரே — ஸ. ஸ. iii, 361.]

ஆபூபிகன் — அப்பஞ் செய்வோன், அப்பம் விற்போன். [1, 2: ஆபூபிகஃ காநூவிகோ ஸக்ஷ்காரஐமௌ த்ரஷ — ஸ. கோ. II, ix, 28.]

517. நாப்பண்மத் தியக்தேர்த் தட்டு நடுவண்யா ழுறுப்பு நாற்பேர்
தீப்பிய மயிற்பூ டோமம் யாப்பென்ப கட்டுச் செய்யுள்
காப்பென்ப புரிசை காவல் கதவுகை யணிவெண் ணீறு
சீப்பென்ப கதவு றுக்தாழ் மயிர்வாரி குலேக்காய்ச் சீப்பே.

நாப்பண் — இடை, தேர்த்தட்டு, நடு, யாழுறுப்பு. [1: அக. 2-4: சூடா. xi, ப, 3.]

தீப்பியம்—மயிற்பூடு, ஓமம். [1: தீப்ய:—ஸ. கோ. II, iv, 111. 2: தீப்யகம் தஜமோதிகே—ஸ. ஸ. iii, 49.]

யாப்பு—கட்டு, செய்யுள். [1, 2: சூடா. xi, ப, 3.]

காப்பு—மதில், காவல், கதவு, ஓர் கையணி, வெண்ணீறு. [1: பிங். x, 319. 2, 3, 5: சூடா. xi, ப, 3. 4: அக.]

சீப்பு — கதவின் தாழ், மயிர்வாரி, குலேக்காய்ச் சீப்பு. [1, 2: பிங். x, 507. 3: அக.]

518. அமதியே காலஞ் சந்த்ரன் அமரர்நண் ணலர்சா வில்லார்
சுமநச ரறிஞர் தேவர் சுமநசை புட்பம் பிச்சி
சமநமே கொலைசாந் தப்பேர் சமரம்போர் கவரி மானும்
சமமொப்பு நடுவோர் தாளம் சாதுபோர் சாந்தி யெல்லாம்.

அமதி—காலம், சந்திரன். [1, 2: 𑌅𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃—வி. வு-
-த, 154.]

அமரர்—பகைவர், தேவர். [1, 2: பிங். x, 35.]

சுமநசர் — அறிஞர், தேவர். [1: 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑌃 — ஸ. அக. 2: 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑌃—அ. கொ. I, i, 7.]

சுமநசை—புட்பம், பிச்சி. [1: 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑌃 — அ. கொ. II, iv, 17. 2: 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌾𑌃 —அ. கொ. II. iv, 72.]

சமநம்—கொலை, சாந்தம். [1, 2: 𑌶𑌮𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑍋𑌃 — அ. ஸ. iii, 414. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤 என்றொரு பாடபேதம் காட்டப்பட்டுளது.]

சமரம்—போர், கவரிமான். [1: 𑌸𑌮𑌰𑌃 — அ. கொ. II, viii, 104. 2: 𑌚𑌮𑌰𑌃 — அ. கொ. II, v, 10. '𑌚𑌮𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌮𑌰𑌵𑌾𑌲𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சமம்—ஒப்பு[1], நடு[2], ஓர் தாளம்[3], நன்மை[4], போர்[5], சாந்தி[6], எல்லாம்[7]. [1, 4, 7: 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌸𑌦𑍃𑌕𑍍 — அ. ஸ. ii, 332. 2: 𑌸𑌮— ஸ. அக. 3: 𑌸𑌮𑌃— ஸ. அக. 5: சூடா. ix, 46. 6: 𑌶𑌮𑌃— ஸ. அக.]

519. தமமிருள் மயக்கம் பாவந் தமர்தொளை தம்ம வர்ப்பேர்
குமரனே யிளைஞன் மைந்தன் வைரவன் குகன்பு மானும்
அமரியே யமுதந் துற்கை அமருடம் பொருமை கோபம்
அமர்தல்மே வுதலி ருத்த லலர்தலோ டமர்த லென்ப.

தமம்—இருள், மயக்கம், பாவம். [1-3: 𑌤𑌮𑍋 ... 𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌵𑌾-
𑌵𑍇 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇—அ. ஸ. ii, 568. மயக்கம் தமோகுணம்.]

தமர்—துளை, தம்மவர். [1: நா. தீ. நி. 769. 2: நா. தி. நி. 188.]

குமரன்—இளைஞன், மகன், வைரவன், குகன், புமான். [1: பிங். v, 200. 2: அக. 3: சூடா. i, 27. 4: 𑌕𑌠𑍋𑌰𑌃 ... 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇 — வை. ர, 138. 5: திவா. ii, 111.]

அமரி—அமுதம், துர்க்கை. [1: பிங். ii, 217. 2: பிங். ii, 32.]

அமருடம்—பொறுத்தன்மை, கோபம். [1: 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌷𑌃—ஸ. அக. 2: 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌷𑌃—அ. கோ. I, vii, 26.]

அமர்தல்—மேவுதல், இருத்தல், பொலிவு, அடங்குதல். [1: திவா. ix, 203. 2: நா. தீ. நி. 735. 3: திவா. xi, 9. 4: அக.]

520. கமலந்தோல் செம்பு நீர்பங் கயந்துரை யிரல் மான்பேர்
சமலமே பாவம் விட்டை தமிழெனப தினிமை நீர்மை
அமலல்சே ருதல்நெ ருங்கல் அமளிபே ரொலிப டுக்கை
சமிவன்னி பயற்றி னெற்றும் நமுசியோர் தநுவன் காமன்.

[இச்செய்யுளில் இரண்டாம் அடியின் இரண்டாம் பாதி 'சமிவன்னி பயற்றி னெற்றும்' என்று கையெழுத்துப்பிரதியில் 'ஐயம்' என்னும் குறிப்புடன் எழுதப்பட்டுளது. இது நான்காம் அடியின் பிற்பாதியாக லின், இதற்குப் பிரதியாக நூலகத்துக் காணப்படாத தமிழென்னுஞ் சொல் பிங்கலந்தை கூறும் இரண்டு பொருள்களோடும் எழுதப்பட்டது.]

கமலம் — தோல், செம்பு, நீர், தாமரை, நுரையீரல், மான். [1: 𑌕𑌮𑌲𑌂 [illegible] — நா. ர. iii, 401. 2-6: 𑌕𑌮𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 ...; 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍇 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌮𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 [illegible]—அ. ஸ. iii, 621, 622.]

சமலம்—பாவம், விட்டை. [1, 2: 𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌶𑌕𑍃𑌦𑍇𑌨𑌸𑍋𑌃 — நா. ர. iii, 400.]

தமிழ்—இனிமை, நீர்மை. [1, 2: பிங். x, 580.]

அமலல்—சேருதல், நெருங்கல். [1, 2: அக.]

அமளி—பேரொலி, படுக்கை. [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 502.]

சமி—வன்னிமரம், பயற்றி னெற்று. [1, 2: 𑌶𑌮𑍀 [illegible] .. 𑌶𑌿𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍—அ. ஸ. ii, 330.]

நமுசி—ஓர் அசுரன், மன்மதன். [1, 2: நமுசிர் தைத்யே காமே—ஸ. வ. iii, 129.]

521. தமிசிர மிருட்டி ராவாம் சமுதாயம் பொதுப்போர் கூட்டம்
திமிரங்கண் ணோயி ருட்பேர் திமிர்தல்பூ சுதலோ டப்பல்
சுமுகன்பண் டிதனல் வாக்கி கருடன்றன் சுதனோர் நாகம்
அமுதரே யிடையர் வானோர் அமுதுபால் சுவைசோ றாமே.

தமிசிரம்—இருட்டு, இரா. [1, 2: தமிஸ்ரம் திமிரே ... தமிஸ்ரா ராத்ரிஷு—ஸ. வ. iii, 553.]

சமுதாயம்—பொது, போர், கூட்டம். [1: அக. 2, 3: ஸமுதாயோ யுத்தே ஸமூஹே—ஸ. வ. iv, 231.]

திமிரம்—கண்ணோய், இருள். [1, 2: திமிரம் த்வாந்தே நேத்ராமயாந்தரே—ஸ. வ. iii, 554.]

திமிர்தல்—பூசுதல், அப்பல். [1, 2: அக.]

சுமுகன்—பண்டிதன், நல்வாக்கி, கருடன் மகன், ஓர் நாகம். [1, 3, 4: ஸுமுகோ பண்டிதே; நாகபேதே கருடஸுதே—ஸ. வ. iii, 105, 106. 2: ஸுமுக: நல் வாயினன், இன்சொற் சொல்பவன் எனப் பொருள்படும்.]

அமுதர்—இடையர், தேவர். [1: திவா. ii, 131. 2: சூடா. i, 42.]

அமுது—பால், சுவை, சோறு. [1: சூடா. xi, ம, 13. 2: திவா. viii, 245. 3: நா. தீ. கி. 400.]

522. துமுலங்கை கலந்த போரா ரவத்தொனி தான்றி யும்பேர்
அமையமா வாசை மூங்கில் அமைதிமாட் சிமைய டக்கம்
உமைகாந்தி புகழ்கா சான செல்லுமா தேவி மஞ்சள்
அமைதல்சம் பவித்தல் மாண்ட லடங்குதல் பொருந்த லாமே.

துமுலம்—கைகலந்தபோர், ஆரவாரம், தான்றி. [1, 2: துமுலம் ... ஸங்குலே ரணே—ஊ. கோ. 830. 3: துமுலோ விபீதகத்ருமே—ஸ. வ. iii, 648.]

அமை—அமாவாசை, மூங்கில். [1: அமா—ஸ. அக. 2: திவா. iv, 76.]

அமைதி—மாட்சிமை, அடக்கம். [1: திவா. viii, 101. 2: அக.]

உமை—காந்தி, புகழ், காசானெல், உமாதேவி, மஞ்சள். [1-5: உமா த்விஸ்ஸாம் ஹரித்ராயாம் கீர்த்திகாந்த்யதஸீஷு ச—ச. வை. ii, 309. அதஸீ என்பது ஓர் நெல். அதனை மணக்கத்தை யென்றுஞ் சொல்வர்.]

அமைதல்—சம்பவித்தல், மாண்டல், அடங்குதல், பொருந்தல். [1: அக. 2: அமைதி மாட்சி யென்னும் பொருளிலிருந்து இப் பொருள் வந்ததுபோலும். 3: அக. 4: நா. தி. சி. 739.]

523. விமர்த்தகம் பிசைதல் பிடித் திடல்குழப் புதல ழித்தல்
சமழ்ப்பெனல் வருத்தம் வெட்கம் சமித்துப்போர் சமிதை காட்டம
சமிர்த்தியே நிறைவு செல்வஞ் சமுத்திரங் கடலோர் பேரெண்
அமைச்சன்மந் திரிவி யாழஞ் சமைத்தலே யமைத்த லட்டல்.

விமர்த்தகம்—பிசைதல், பிடித்திடல், குழப்புதல், அழித்தல். [1, 2, 4: விமர்தனம்—ஸ. அக. 3: விமர்தன:—அ. கோ. III, ii, 13.]

சமழ்ப்பு — வருத்தம், வெட்கம். [1, 2: சூடா. xi, ம, 12. 'சமழ்த்தல்'.]

சமித்து — போர், சமிதை, விறகு. [1: ஸமித் — அ. கோ. II, viii, 106. 2, 3: இத்மம் ஏத: ஏதம் ஏத: ஸமித்ஸ்த்ரியாம் — அ. கோ. II, iv, 13. 'இத்மம் ஏத: ஏதம் ஏத: ஸமித் ஏதத்கம் ஹோமஸ்ய த்ரு-ணகாஷ்டே:. குசத்ரயம் சம்ஸ்தம்பத்ருணகாஷ்டே: .... "காஷ்ட-சயம் யாகார்த்தே ஸம்யகாதாநஸமிதோரிதி தந்த்ரே" ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சமிர்த்தி—நிறைவு, செல்வம். [1, 2: ஸம்ருத்தி:—அ. கோ. III, ii, 10. 'ஐச்வர்யம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சமுத்திரம் — கடல், ஓர் பேரெண். [1: ஸமுத்ர:—அ. கோ. I, x, 1. 2: பிங். vii, 518.]

அமைச்சன் — மந்திரி, வியாழன். [1: அமாத்ய: — அ. கோ. II, viii, 4. பாகதச்சிதைவு. 2: சூடா. i, 62.]

சமைத்தல் — அமைத்தல், சமையல் செய்தல். [1: திவா. ix, 201. 2: அக.]

524. உமாசுதன் கணேசன் கந்தன் சுமாலியோ ரரக்கன் கள்ளாம்
சமாயோகஞ் சமவா யஞ்சம் யோகம்ப்ர யோச னப்பேர்
சமூருவா லில்லாச் சித்ர ரோமமான் னரிச்சா யல்மான்
தமோநுதன் றமோப கன்பெ லசந்திர னிரவி யங்கி.

உமாசுதன்—கணேசன், கந்தன். [1, 2: உமாஸுத:—ஸ. அக.]

சுமாலி—ஓர் அரக்கன், கள். [1: ஸுமாலீ:—ஸ. அக. 2: திவா. vi, 111.]

சமாயோகம் — சமவாயம், சம்யோகம், பிரயோசனம். [1-3: ஸமாயோகஸ்து ஸம்யோகே ஸமவாயே ப்ரயோஜநே — அ. ஸ. iv, 50.]

சமூரு — வாலில்லாச் சித்திர ரோமமான், நரிச்சாயல் மான். [1: சமூருஶ்சித்ரிதாங்கோ யஃ வாலஹீந:, க்ருஷ்ணஸாரஸ்து வா ... — வை. 66, 45. 2: ... — வை. 66, 40.]

தமோநுதன், தமோபகன்—பெலசந்திரன், சூரியன், அக்கினி. [1-3: தமோநுதோ(அ)க்நிசந்த்ரார்கா: — அ. கோ. III, iii, 89. ... தமோபஹா:—அ. கோ. III, iii, 237. பெலசந்திரனில் அடையின் பொருள் தெளிவாயில்லை. இருளை யொழிக்கக்கூடிய சந்திரனையிருக்க வேண்டுதலின் பெலம் வேண்டிற்றுப்போலும்.]

525. யமகம் விரத மோர்சொற்பல் பொருளின் றிரிபா வியற்றுகவி
கமடம் பிச்சைக் கலமாமை கமகம் பயண மசோகமரம்
கமமொப் புசித மநுகூலம் நிறைவு சமர்த்துக் கமநமுமாம்
தெமம்நிக் கிரகந் கிலேசாதி சகித்தல் சேறு தெண்டித்தல்.

யமகம்—விரதம், ஓர்சொற் பல்பொருளின் 'பாக கவி. [1, 2: யமகோ ... வ்ரதே; யமகம் சாப்தாலங்காரே—அ. ஸ. iii, 76, 77.]

கமடம்—பிச்சைக்கலம், ஆமை. [1, 2: கமட: கச்சபே ... பிக்ஷா-ஜநே—அ. ஸ. iii, 164.]

கமகம்—பயணம், அசோகமரம். [1: ப்ரஸ்தே—அ. கோ. II, viii, 95, 2: கமகோ(அ)ஶோகபாதபே—அ. ஸ. iii, 353.]

க்ஷமம்—ஒப்பு, உசிதம், அநுகூலம், நிறைவு, சமர்த்து, சமனம். [1: க்ஷம: ...; ஸத்ருʼஶாநுகூலயோ: — அ. ஸ. ii, 313, 314. இங்கு 'ஒத்த பாடம்' என்னும் பொருள் குறிக்கப்பட்டுளது. 'ஒப்பு' ஸ. அக. யிலாயினும் கோசங்களிலாயினுங் காணப்படவில்லை. 2, 3, 5: க்ஷம: ஶக்தே ஹிதே யுக்தே — அ. ஸ. ii, 310. 4: தொல். சொல். 355. 6: க்ஷம: — அ. கோ. II, viii, 95.]

தெமம் — நிக்கிரகம், கிலேசமுதலியவற்றைச் சகித்தல், சேறு, தெண்டித்தல். [1-4: தம: ஸ்யாத்கர்த்தமே தண்டே தமதே தமதோऽபி ச — அ. ஸ. ii, 318.]

526. விமலை பம்பக் கிராய்செய்யாள் வீரி யுமைமா சிலள்வாணி
நிமிர்த லோட லுயர்தற்பேர் ஞெமிர்தல் முறிதல் பரப்பலுமாம்
அமிர்தன் றங்வத் தரிதேவன் அமைவ னருக னடக்கமுளோன்
சிமிலி சிள்வீ டுறிகுடுமி யுமிழ்தல் தெவிட்டல் கொப்புளித்தல்.

விமலை—பம்பக்கிராய், இலக்குமி, துர்க்கை, உமை, மாசில்லாதவள், சரசுவதி. [1: விமலா — அ. கோ. II, iv, 143. 2: திவா. i, 18. 3: சூடா. i, 40. 4: பிங். ii, 14. 4: விமலா—ஸ. அக. 6: பிங். ii, 66.]

நிமிர்தல்—ஓடுதல், உயர்தல். [1: திவா. ix, 50. 2: திவா. viii, 27.]

ஞெமிர்தல்—முறிதல், பரப்பல். [1: சூடா. ix, 21. 2: திவா. viii, 30.]

அமிர்தன்—தன்வந்தரி, தேவன். [1, 2: அம்ருʼதோ தந்வந்தரௌ ஸுரே—அ. ஸ. iii, 227.]

அமைவன் — அருகன், அடக்கமுளோன். [1: திவா. i, 11. 2: அக.]

சிமிலி—சிள்வீடு, உறி, குடுமி. [1-3: பிங். x, 494.]

உமிழ்தல்—தெவிட்டல், கொப்புளித்தல். [1, 2: திவா. ix, 274.]

527. சமர்த்தன் சதுர சம்பக்க னநுகூ லன்சம் பக்தனுமாம்
இமிழ்த்தல் சிமிழ்த்த லொலித்தற்பேர் இமைத்தல் சிமிட்ட லொளிசெய்தல்
சமுத்தி ராங்கை சிதேவிப் பூடு சிறுகாஞ் சொறிபருத்தி
அமைத்தல் சமைத்தல் நியமித்தல் செய்த லமையப் பண்ணலுமே.

சமர்த்தன் — சதுர சம்பன்னன், அநுகூலன், சம்பந்தன். [1-3: 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌹𑌿𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌅. 𑌕𑍋. III, iii, 86. '𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿. 𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌥𑌾—𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌦𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃.' 𑌹𑌿𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍇' என்பது மகேசுவரர் உரை. '𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇, 𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃' என்பது டீகாஸர்வஸ்வம்.]

இமிழ்த்தல் — சிமிழ்த்தல், ஒலித்தல். [1: திவா. ix, 143. 2: திவா. x, 171.]

இமைத்தல் — சிமிட்டல், ஒளிசெய்தல். [1: அக. 2: திவா. viii, 57.]

சமுத்திராந்தை — சிதேவிப்பூடு, சிறுகாஞ்சொறி, பருத்தி. [1: 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾—𑌅. 𑌕𑍋. II, iv, 133. நாகப்பூ என்பர். 2: 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾—𑌅. 𑌕𑍋. II, iv, 92. 3: 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾—𑌅. 𑌕𑍋. II, iv, 116.]

அமைத்தல் — சமைத்தல், நியமித்தல், செய்தல், அமையப்பண்ணல். [1: திவா. ix, 201. 2, 3: அக. 4: 'அமைதல்' என்பதன் பிறவினை.]

528. *சமாகா தம்வெஞ் சமங்கொலையாம் சமீரம் காற்றுச் சிறுவன்னி*
சமாசம் விபத்தி தொக்கபதம் சுருக்கம் நராதி சமூகப்பேர்
விமானங் கோயில் சுவர்க்கம்விண் ணவர்தங் தேரேழ் நிலைமேடை
சமானன் ஞெருவ ஞெத்தவனேர் சரீர வாயு நல்லவனே.

சமாகாதம்—போர், கொலை. [1, 2: 𑌸𑌮𑌾𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇 𑌘𑌾𑌤𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—𑌅. 𑌸. iv, 128.]

சமீரம்—காற்று, சிறுவன்னிமரம். [1: 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. I, i, 65. 2: 𑌶𑌮𑍀𑌰𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. II, iv, 52.]

சமாசம் — வேற்றுமைத் தொகை, சுருக்கம், மக்களாதி சமூகம். [1, 2: 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌃 ... 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌕𑌪𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 — 𑌅. 𑌸. iii, 752. 3: 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌜𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌃 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, v, 42. '𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌜 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌘𑌃. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌵𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌃. 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌮𑌾𑌜𑌃 𑌸𑌂𑌘𑌃' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

விமானம்—கோயில், சுவர்க்கம், விண்ணவர் தேர், ஏழ்நிலை மேடை. [1: அக. 2: சூடா. v, 3. 3, 4: 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑍂𑌗𑍃𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—𑌅. 𑌸. iii, 409.]

சமாநன் — ஒருவன், ஒத்தவன், ஓர் சரீரவாயு, நல்லவன். [1-4: ஸமாநஸ்ஸந்யக்ஷரீரவாயுஸத்ருக்ஸக்ருத்ஸஜ்ஜநேஷு — ஸா. கோ. 185.]

529. தமகம்பூ வுலைத்துருத்தி தழல்கொட்டிக் கோரை
தமகிநா குணங்கழுத்து நரம்புமஞ்ச ளற்பேர்
கமகனிர ணியகருப்பன் மன்மதன்கா முகனும்
கமலைவாரங் கனைகமலா சனைகமலா லயப்பேர்
சமனியம னடுச்சமங்கா மாதியிலான் சாந்தன்
சமிதிசவை கோடுஞ்சமமோப் புமைசங்க மென்ப
குமரியோர் நதிகௌரி யிளமையள்கற் றாழை
கொற்றவைகந் நிகைசம்புத் தீவின்விபா கமுமே.

தமகம் — பூ, உலைத்துருத்தி, அக்கினி, கொட்டிக்கோரை. [1: ஊஷ்மா ... — ச. ஸ. iii, 373. 2, 3: — வி. — ந, 37. 4: — ச. கோ. II, iv, 162.]

தமகி—நாகுணம், கழுத்து, நரம்பு, மஞ்சள். [1: — ச. கோ. II, iv, 130. 'ஓர் கந்த திரவியம்.' 2-4: — ச. ஸ. iii, 376, 377.]

கமகன்—பிரமன், மன்மதன், காமுகன். [1: — ஸ. அக. 2, 3: — — ந, 44.]

கமலை—வாரங்கனை, இலக்குமி, திருவாரூர். [1, 2: — ச. ஸ. iii, 622. 3: திவா. v, 112.]

சமன் — இயமன், நடு, சமம், காமாதியில்லான், சாந்தன். [1: — ச. கோ. I, i, 61. என்பதையுங் கொள்ளலாம். 2: அக. 3: — ச. கோ. II, x, 37. 4, 5: — ச. கோ. III, ii, 3.]

சமிதி—சபை, போர், ஒப்புமை, சங்கம். [1-4: — ச. ஸ. iii, 302.]

குமரி—ஓர் நதி[1], கௌரி[2], இளமையள்[3], கற்றாழை[4], துர்க்கை[5], கன்னிகை[6], சம்புத்தீவின் ஒரு பகுதி[7]. [1, 2, 5-7: ... ... — ச. ஸ. iii, 534, 535. 3: — ஸ. அக. 4: — ச. கோ. II, iv, 73.]

530. அமரையம ராவதிதூ ணறுகம்புற் சீந்தி
அமலைசோ றுமைகீழா நெல்லியழுக் கில்லாள்
அமிர்தம்பா லினிமைநெய்நீர் சுரருணவு சுவர்க்கம்
அன்னமிர வாமைமுத்தி யாகசே டம்பொன்
சமையமவ சரங்கரும நிச்சயஞ்சித் தாந்தம்
சங்கேதம் நியமமா சாரஞ்சை வாதி
சமையஞ்சம் பத்துக்கா லம்புத்தி யாணை
சபதம்பேச் சென்னவபி தாநம்பன் மூன்றும்.

அமரை — அமராவதி, தூண், அறுகம்புல், சீந்தி. [1-4: அமரா அமராவதீ, ஸ்தூணா தூர்வா குடூசீ—அ. ஸ. iii, 507.]

அமலை—சோறு, உமை, கீழாநெல்லி, அழுக்கில்லாள். [1, 2: சூடா. xi, ம, 12. 3: அமலா—அ. கோ. II, iv, 127. ஸடாமலா ஒரு பதமாகக் கொள்வாரும் ஸடா அமலா என இருபதமாகக் கொள்வாருமாகப் பேதப் படுவர் ஆசிரியர். 4: அமலா—ஸ. அக.]

அமிர்தம்—பால்[1], இனிமை[2], நெய்[3], நீர்[4], தேவருணவு[5], சுவர்க்கம்[6], அன்னம்[7], இரவாமை[8], முத்தி[9], யாகசேடம்[10], பொன்[11]. [1-11: அம்ருதம் யஜ்ஞசேஷபீயூஷஸலிலாம்ருதேஷ்வயாசிதே, அதந்நே ... வை ஸ்வாது ...; த்ரவ்யே ... ஹேமனி — அ. ஸ. iii, 226, 227.]

சமையம்—அவசரம்[1], கரும நிச்சயம்[2], சித்தாந்தம்[3], சங்கேதம்[4], நியமம்[5], ஆசாரம்[6], சைவ முதலிய சமயம்[7], சம்பத்து[8], காலம்[9], புத்தி[10], ஆணை[11], சபதம்[12], பேச்சு[13]. [1-6, 8-10, 12, 13: ஸமய: சபதே பாஷா-ஸம்பதோ: காலஸம்விதோ:; ஸித்தாந்தாசாரஸங்கேதநியமாவஸரேஷு ச, க்ரியாகாரே — அ. ஸ. iii, 502, 503. 7: சூடா. xii, 58, 59. 11: ஸமய:—ஸ. அக.]

531. சமாதாந மிருப்பிணக்கம் பற்றல்நித்ய கருமம்
தமாலம்வா ளிலைதிலகம் பசும்பிடிவேய்ம் புறணி
சமாதிமந மொருப்படலிந் திரியவடக்க மௌநம்
சாவுசமர்த் தநியம முற்றுதலோ ரணியாம்
சமாபநங்கொல் லுகைமுடிவு பரிச்சேத மிணக்கம்
சமாபந்நம் பெறுகைகொலை துன்புறுத்தல் முடிவு
குமாரனறு முகனிளைஞன் யுவராசன் மகன்பேர்
குமாரிமந விருவாட்சி கற்றாழை குமரி.

சமாதானம்—இருப்பு, இணக்கம், பற்றல், நித்திய கருமம். [1, 2: ஸமாதாநம் — ஸ. அக. 3, 4: ஸமாதாநம் ஸமீசீநத்வஸம்ஸ்தாநெ நித்ய-கர்மணி—க. வ. iv, 200.]

தமாலம் — வாள், இலை, திலகம், பச்சிலைமரம், வேய்ம்புறணி. [1, 3. 4: தமாலஸ்திலகெ கட்கே ... வாருணத்வசி — மே. ல, 97. 2: தமால: = தமாலபத்ரம் — ஸ. அக. திவா. iv, 111. 5: தமால: —ஸ. அக.]

சமாதி — மனம் ஒருப்படல்[1], இந்தியவடக்கம்[2], மௌனம்[3], சாவு[4], சமர்த்தனம்[5], நியமம்[6], முற்றுதல்[7], ஓர் அணி[8]. [1, 3, 5, 6: ஸமாதி: ஸமர்த்தநே; நீவாகாத்யநியமயோர்த்யாநே—க. வ. iii, 342, 343. 2, 4: அக. 7, 8: ஸமாதி:—ஸ. அக.]

சமாபநம்—கொல்லுகை, முடிவு, பரிச்சேதம், இணக்கம். [1-4: ஸமாபநம், பரிச்சேதே ஸமாதாநே ஸமாப்திவதயோரபி — க. வ. iv, 197.]

சமாபந்நம் — பெறுகை, கொலை, துன்புறுத்தல், முடிவு. [1-4: ஸமாபந்நம் வதே க்லிஷ்டே ஸமாப்த்யாப்தயோரபி—க. வ. iv, 200.]

குமாரன் — அறுமுகன், இளைஞன், யுவராசன், மகன். [1-3: குமார: ..., யுவராஜே ஶிஶௌ ஸ்கந்தே — க. வ. iii, 533. 4: குமார:—ஸ. அக.]

குமாரி—மகள், இருவாட்சி, கற்றாழை, யுவதி. [1: குமாரீ — ஸ. அக. 2-4: குமாரீ ..., ... ராஜதரணீ கந்யகா நவமாலீ — க. வ. iii, 534.]

532. *வமது வாந்தி புழைக்கை யுமிழ்துளி*
சுமநம் நல்லிதை யம்மலர் கோதுமை
தமகன் வீரன் குரூரன் றகநனும்
அமல மப்பிர கம்மழுக் கில்லதே.

வமது—வாந்தி, துதிக்கை யுமிழ்துளி. [1-2: வமதுருத்கேடவி-ஸ்ராவஜஸ்ரு காஸீகயோ —வி. வ்ரு. ய, 17.]

சுமநம் — நல் இதயம், மலர், கோதுமை. [1: ஸுமநஸ் — ஸ. அக. 2: ஸுமநஸ:—க. கொ. II, iv, 17. 3: ஸுமந:—ஸ. அக.]

தமநன்—வீரன், குரூரன், அக்கினி. [1: தமநோ வீர ... —ஶ. ஸ. iii, 373. 2-3: யமநோঽபர்த்தமே ... க்ரூரயோ:—வி. ஶ. ந, 37.]

அமலம்—அப்பிரகம், அழுக்கில்லது. [1, 2: அமலந்த்வப்ரகே க்லீபம் ... நிர்மலே த்ரிஷு—மே. ௯, 60.]

533. விமலமா சற்றது வோர்சி வாகமம்
திமித மீர முளதசை வில்லது
குமுதம்வெண் ணெய்தலோர் திக்குக் குஞ்சரம்
அமுதை சிந்தி கடுமரம் நெல்லியே.

விமலம்—மாசற்றது, ஓர் சிவாகமம். [1: விமல: ... நிர்மலே —ஶ. ஸ. iii, 677. 2: விமலம்—ஸ. அக.]

திமிதம்—ஈரமுள்ளது, அசைவில்லது. [1, 2: ஸ்திமிதம் க்லிந்ந-நிஶ்சலே—ஶ. ஸ. iii, 303.]

குமுதம் — வெண்ணெய்தல், ஓர் திக்கியானை. [1, 2: குமுத: ..., திங்நாக ... ஸிதோத்பலே—ஶ. ஸ. iii, 321.]

அமுதை—சிந்தி, கடுமரம், நெல்லி. [1-3: அம்ருதா வயஸ்தா-குடூசீ-ஆமலகீஷு ச—வி. ஶ. த, 72.]

534. சமக்கிர மிகுதி நிறைவெல்லாம்
சமப்பால் முல்லை நெய்தனிலம்
நிமித்தம் நற்சொல் குறியேது
குமைப்பு நெகிழ்ச்சி யழிப்பும்பேர்.

சமக்கிரம்—மிகுதி, நிறைவு, எல்லாம். [1: 2, 3: ஸமக்ரம் ஸகலம் பூர்ணம் —அ. கோ. III, i, 65.]

சமப்பால்—முல்லைநிலம், நெய்தல்நிலம். [1, 2: திவா. v, 89.]

நிமித்தம்—நற்சொல், குறி, ஏது. [1: திவா. x, 46. 'விரிச்சியும் வாய்ப்புள்ளு நற்சொ னிமித்தம்.' 2, 3: நிமித்தம் ஹேதுலக்ஷ்மணோ: —ஶ. ஸ. iii, 260.]

குமைப்பு—நெகிழ்ச்சி, அழிப்பு. [1, 2: அக.]

535. சமங்கை யெனல்வறட் சுண்டிமஞ் சிட்டை
சமஞ்சச நியாயம் நன்றா யிருப்பது
கமண்டலு வித்தி மரஞ்சல பாத்திரம்
இமஞ்சந் தநஞ்சீ தளம்பனி யென்ப.

சமங்கை—வறட்சுண்டி, மஞ்சிட்டை. [1: ஸமங்கா — அ. கோ. II, iv, 141. 2: ஸமங்கா—அ. கோ. II, iv, 90.]

சமஞ்சசம் — நியாயம், நன்றாயிருப்பது. [1: ஸமஞ்ஜஸம் — அ. கோ. II, viii, 24. 2: ஸமஞ்ஜஸம்—ஸ. அக.]

கமண்டலு—இத்திமரம், சலபாத்திரம். [1, 2: கமண்டலு வ்ருக்ஷ-ப்லக்ஷ குண்டிகே—அ. ஸ. iv, 288. கமண்டலு இரளிமர மென்பர்.]

இமம்—சந்தனம், சீதளம், பனி. [1-3: ஹிமம் துஷாரே ஶீதே ச ஹிமஸ்து சந்தநத்ருமே—அ. ஸ. ii, 335.]

536. குமாரங் கிளிமா விலிங்குநற் செம்பொன்
சமீரண மெறிதல் கிடாரைத் தருப்பெயர்
சுமேதைநற் புத்தி யுளன்வா லுளுவை
அமோகை கடுக்காய் விழால ரிசியே.

குமாரம்—கிளி, மாவிலிங்கு, நற்செம்பொன். [1, 2: குமார: ..., ... ஶுகே வருணபாதபே; குமாரம் ஜாத்யகநகே — அ. ஸ. iii, 533, 534.]

சமீரணம்—எறிதல், கிடாரைமரம். [1: ஸமீரணம்—ஸ. அக. 2: ஸமீரண: —அ. கோ. II, iv, 79.]

சுமேதை—நற்புத்தி யுள்ளவள், வாலுளுவை. [1, 2: ஸுமேதாஸ்து ஜ்யோதிஷ்மத்யாம் விதுஷ்யபி—அ. ஸ iii, 755.]

அமோகை — கடுக்காய், விழாலரிசி. [1,2: அமோகா வாச்யவத்: பத்யாவிடங்கயோ: —அ. ஸ. iii, 123.]

537. கொம்பல்கொந் துதல்முன் கோபம் வெம்பல்முன் கோபம் வாடல்
சம்பளங் கரைவ ழிச்சோ றெனுமிச்சை பொருமை கூலி
அம்பிகா ராம்பி யோட மரக்கல நீர்ச்சா லாகும்
கம்பிசட் டுவம்வேய்ங் கிற்றுத் துகிற்கம்பி யுலோகக் கம்பி.

கொம்பல்—கொந்துதல், முன்கோபம். [1: 2: அக.]

வெம்பல்—முன்கோபம், வாடல். [1, 2: அக.]

சம்பளம்—கரை, வழிச்சோறு, எலுமிச்சை, பொறுமை, கூலி. [1, 2, 4: ശംബലം കൂലേ തടേ; പാഥേയേ ച—ஸ. ஸ. iii, 678, 679. 3: [illegible]—ஸ. கௌ. II, iv, 24. 5: அக.]

அம்பி—காராம்பி, ஓடம், மரக்கலம், நீர்ச்சால். [1: திவா. vii, 204. 2: திவா. vii, 217. 3: திவா. vii, 215. 4:]

கம்பி — சட்டுவம், மூங்கிற்கீற்று, துகிற்கம்பி, உலோகக்கம்பி. [1-3: அக. 4: அ. வி. நி. 329.]

538. தும்பிவண் டினாண் யானை சுரைக்கொடி கருவண் டும்பேர்
சம்பிர மம்ப தற்ற மாதரம் பரப ரப்பாம்
சம்ப்ரயோ கம்பு ணர்ச்சி பிரதாநத் தொழில்சம் பந்தம்
வம்புவார் மிடாவ டாச்சொல் நிலையின்மை புதுமை வாசம்.

தும்பி—வண்டு, வண்டின் ஆண், யானை, சுரைக்கொடி, கருவண்டு. [1, 3, 4: பிங். x, 627. 2: பிங். viii, 73. 5: அக.]

சம்பிரமம் — பதற்றம், ஆதரம், பரபரப்பு. [1-3: സംഭ്രമോ ഭീതൌ സംവേഗാദരയോരപി—ஸ. ஸ. iii, 467.]

சம்பிரயோகம்—புணர்ச்சி, பிரதானத்தொழில், சம்பந்தம். [1-3: സംപ്രയോഗോ നിധുവനേ സംബന്ധേ കാർമ്മണേഽപി ച—ஸ. ஸ. iv, 51. കാർമ്മണം என்பது மாந்திரிகத்தைக் குறிக்கும்.]

வம்பு — கச்சு, மிடா, அடாச்சொல், நிலையின்மை, புதுமை, வாசனை. [1, 4-6: திவா. xi, 360. 2, 3: அக.]

539. சம்பர்க்கந் தொடல்பு ணர்ச்சி சம்பாதம் நெருக்கம் யோநி
சம்புக னரிச லேசன் சம்பூலந் தாழை நாவல்
சம்பையோர் தாள மின்னுஞ் சம்வேசம் படுக்கை பீடம்
பம்பையோர் நதிகு றண்ட மயிர்முல்லைப் பறைமுப் பேரே.

சம்பர்க்கம்—தொடல், புணர்ச்சி. [1, 2: സംപർക്കഃ സുരതേ സ്പൃക്തൌ—ஸ. ஸ. iii, 98.]

சம்பாதம் — நெருக்கம், யோனி. [1, 2: സംപാതഃ സംകടേ യോനൌ—ஸ. ஸ. iii, 342.]

சம்புகன்—நரி, வருணன். [1, 2: ஜம்பூகௌ வருணே வெ-ரௌ—ஸ. வை. iii, 40.]

சம்பூலம்—தாழை, நாவல். [1, 2: ஜம்பூலஃ க்ருதகவல்லெ; ஜ. ம்பூஜிந்ரூ:—ஸ. வை. iii, 643, 644.]

சம்பை — ஓர் தாளம், மின். [1: ஶம்பா — ஸங்கீதரத்நாகர:, v, 5. 2: ஶம்பா—அ. கொ. I, iii, 9.]

சம்வேசம்—படுக்கை, பீடம். [1, 2: ஸம்வெஶ: ஶயநெ பீடெ —ஸ. வை. iii, 722.]

பம்பை — ஓர் நதி, சுருண்டு குறுகிய மயிர், முல்லைப்பறை. [1: பம்பா—ஸ. அக. 2: அக. 3: திவா. vii, 115.]

540. சம்மத மகிழ்வி ணக்கஞ் சம்மதி யநுச்சை வாஞ்சை
அம்மனை தாயம் மானை யம்மான்மா துலன்ற கப்பன்
அம்மைதாய் வருபி றப்போர் வனப்போர்நோய் தவப்பெண் ணாம்பேர்
சும்மைநெற் போர்நா டார வாரமூர் சுமையு மாமே.

சம்மதம்—மகிழ்வு, இணக்கம். [1: ஸம்மத:—அ. கொ. I, iv, 24. 2: ஸம்மதம்—ஸ. அக.]

சம்மதி—அநுஞ்ஞை, வாஞ்சை. [1, 2: அத ஸம்மதி:, அபிலாஷெ-ப்யநுஜ்ஞாயாம்—மே. த, 168.]

அம்மனை — தாய், அம்மானை. [1: சூடா. ii, 76. 2: திவா. vii, 250.]

அம்மான்—மாமன், தகப்பன். [1: பிங். v, 183. 2: சூடா. ii, 75.]

அம்மை — தாய், வருபிறப்பு, ஓர் செய்யுள்வனப்பு, ஓர் நோய், தவப்பெண். [1, 2: பிங். x, 42. 3: தொல். பொ. 645. 4: அக. 5: திவா. ii, 115.]

சும்மை — நெற்போர், நாடு, ஆரவாரம், ஊர், சுமை. [1-5: பிங். x, 521.]

541. ஞமலியே மயிலும் நாயும் நாமம்பேர் பெருமை கீர்த்தி
தமிதனி யிராத்தி ரிப்பேர் தாமசி துற்கை கங்குல்
நமையென்ப பொறுமை பூமி காமர்கட் டழகு காதல்
சிமையமே குடுமி வெற்பாந் தேமநந் கறிந ஊாத்தல்.

ஞமலி—மயில், நாய். [1, 2: சூடா. xi, ம, 1.]

நாமம் — பேர், பெருமை, கீர்த்தி. [1: நாமதேய — அ. கொ. I, vi, 8. 2, 3: அ. வி. கி. 322. நற்பேர்—கீர்த்தி. 3: அக.]

நமி—தனி, இராத்திரி. [1: அக. 2: தமீ—அ. கொ. I, iv, 4.]

தாமசி—துர்க்கை, இரவு. [1, 2: தாமஸீ நிஶி து³ர்கா³யாம் — மே. ஸ, 25.]

க்ஷமை—பொறுமை, பூமி. [1, 2: க்ஷிதிக்ஷாந்த்யோ: க்ஷமா — அ. கொ. III, iii, 142.]

காமர்—கட்டழகு, காதல். [1, 2: சூடா. xi, ச, 7.]

சிமையம்—சிகரம், மலை. [1, 2: பிங். x, 495.]

தேமநம்—கறி, நனைத்தல். [1, 2: தேமநம் வ்யஞ்ஜநே க்லேதே— அ. ஸ. iii, 372.]

542. கும்ப கன்கா முகன்றூர்த்தன் கும்பி லன்றூர்ச் சடிதிருடன்
கம்ப மசைவு நடுக்கந்தூண் கயத்தூண் விளக்கின் றண்டென்ப
சம்பந் தொழுநோ யிரும்புப்பூண் டடிவக் கிரப்பற் கொடிறிடம்ப
சம்பங் குலிசம் விகுசமங்க தேயம் சரக்கூ டோருண்டி.

கும்பகன்—காமுகன், தூர்த்தன். [1, 2: வ்ருஷலக: காமுகே யுக்தே— அ. ஸ. iii, 38.]

கும்பிலன்—சிவன், திருடன். [1: 2: கும்பீல: ... சௌரே —வி. ஸு. ம, 89.]

கம்பம் — அசைவு, நடுக்கம், தூண், யானைத்தூண், விளக்குத் தண்டு. [1: கம்ப:— அ. கொ. I, vii, 38. 2, 3, 5: பிங். x, 266. 4: 'கம்பமா யானை' முதலிய பிரயோகங்களிற் காண்க.]

சம்பம் — தொழுநோய்[1], இரும்புப் பூண்[2], தடி[3], வக்கிரப்பல்[4], தாடை[5], இடம்ப சம்பம்[6], வச்சிராயுதம்[7], எலுமிச்சை[8], அங்கதேசம்[9], அம்பறுத்தூணி[10], ஓர் உண்டி[11]. [1: 2, 7: ஶம்ப: வப்ரெள லோஹ-காஞ்ச்யாம் — அ. ஸ. ii, 301. 3: 4, 5, 8, 10, 11: ஜம்ப: ...; த³ந்தலோஹஜ-நயோ: ... ஸமேதெள ஜம்பீரத³ண்டயோ: — அ. ஸ. ii, 303, 304. 6: ஜம்ப: — ஸ. அக. 9: ஜம்பா: — ஸ. அக. அங்கதேசத்தில் ஓர் ஊர்ப் பெயரென்று சொல்லப்பட்டது.]

543. அம்ப ரீடம் போர்வறையோ டாம்பி ராதம் பரியின்மறி
அம்ப ரீட ஞோரரசன் றிரியம் பகனு யிரங்கதிரோன்
உம்பர் விண்விண் ணவர்சுவர்க்க முயர்ச்சி மேலுவ் விடம்பார்ப்
பார்
வம்ப லரங்கி யர்புதியோர் வம்பன் சோர சுதன்றுட்டன்.

அம்பரீடம்—போர், வறையோடு, புளிமா, குதிரைக்குட்டி. [1-4: அம்பரீஷோ ... யுத்தே ப்ராஷ்ட்ரகிஶோரயோ:; ஸூர்யே — ஸ. ஸ. iv, 315, 316. 'கிஶோரோ ஹயஶாவ:' என்பது டீகை.]

அம்பரீடன் — ஓர் அரசன், சிவன், சூரியன். [1-3: அம்பரீஷோ ந்ருபே ஶம்பௌ ...; ... வைஷ்ணவே — ஸ. ஸ. iv, 315, 316.]

உம்பர்—ஆகாசம்[1], தேவர்[2], சுவர்க்கம்[3], உயர்ச்சி[4], மேல்[5], உவ்விடம்[6], பார்ப்பார்[7]. [1, 6, 7: அக. 2, 5: திவா. xi, 42. 3: சூடா. v, 3. 4: திவா. v, 231.]

வம்பலர் — அயலோர், புதியோர். [1: திவா. ii, 61. 2: திவா. ii, 59.]

வம்பன்—சோரபுத்திரன், துட்டன். [1, 2: அக.]

544. உம்பல் குலஞ்சந் ததிதந்தி கிடாவெ ழுச்சி யுரனறுபேர்
நம்பல் விரும்பல் விசுவசித்தல் பம்பல் படர்ச்சி பொலிவெழுச்சி
கொம்பு தந்த மரக்கொம்பு விலங்கின் கொம்பூ துங்கொம்பு
சிம்பை பயற்றி னெற்றவரை தும்பை பொருத லோர்புதலே.

உம்பல்—குலம், சந்ததி, யானை, கிடாய், எழுச்சி, வலி. [1-4: பிங். x, 170. 5: பிங். vii, 429. 6: திவா. viii, 64.]

நம்பல்—விரும்பல், விசுவசித்தல். [1, 2: அக.]

பம்பல் — படர்ச்சி, பொலிவு, எழுச்சி. [1: சூடா. viii, 5. 2: திவா. viii, 161. 3: சூடா. ix, 38.]

கொம்பு — தந்தம், மரக்கொம்பு, விலங்கின் கொம்பு, ஊதுங்கொம்பு. [1: அக. 'யானைத்தந்தம்.' 2: நா. தீ. நி. 365. 3: நா. தீ. நி. 235. 4: பிங். vi, 167.]

சிம்பை—பயற்றின் நெற்று, அவரை. [1: ஶிம்பா — ஸ. அக. 2: நா. தீ. நி. 337.]

தும்பை—பொருதல், ஓர் பூதல். [1: திவா. ix, 147. 2: திவா. iv, 223.]

545\. மம்மர் மயக்கந் துன்பப்பேர் பொம்மல் சோறு மங்கலமாம்
செம்மல் பெருமை செருக்குமகன் சிறந்தோ னிறைவன்
பழம்பூவாம்
விம்ம லழுத லிறுகுதற்பேர் வெம்மை விருப்ப முட்டணமாம்
கொம்மை யிளமை கைகுவித்துக் கொட்டல் வட்ட முலைதிரட்சி.

மம்மர்—மயக்கம், துன்பம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

பொம்மல் — சோறு, மங்கலம். [1, 2: பிங். x, 865. மங்கலம் – பொலிவு.]

செம்மல்—பெருமை, செருக்கு, மகன், சிறந்தோன், இறைவன், பழம்பூ. [1: திவா. viii, 20. 2: அக. 3, 5, 6: திவா. xi, 298. 4: பிங். x, 540.]

விம்மல்—அழுதல், இறுகுதல். [1: திவா. ix, 32. 2: அக.]

வெம்மை—விருப்பம், உட்டணம். [1, 2: சூடா. xi, ச, 2.]

கொம்மை—இளமை, கைகுவித்துக் கொட்டல், வட்டம், முலை, திரட்சி. [1: திவா. viii, 203. 2, 4: பிங். x, 407. 3: திவா. viii, 2. 5: திவா. viii, 5.]

546\. அம்மணியி னொளிசுகம்போர் சிரிப்பழைப்புன் மத்தம்
அஞ்சமே ழிசையாதி யளவுபரப் பிரமம்
அம்மிடைச்சொல் விகுதிபுள கந்தீர்க்கஞ் செருக்கோ
டம்புநியோ கம்வக்ர வாக்கியங்கும் பிடுமாம்
கம்முடிநீர் சுகம்விண்மீ னிந்திரியம் வயலா
காயம்வெப்பங் கிங்கிணிவாச் சியங்கீதம் புவிசொற்
கம்முகில்சூ ரியவிந்து நகர்படுக்கை யுறக்கங்
கண்டைகட்ட நம்கிருபை வார்த்தைபல கையுமே.

அம்—மணியின் ஒளி[1], சுகம்[2], போர்[3], சிரிப்பு[4], அழைப்பு[5], உன்மத்தம்[6], அன்னம்[7], ஏழிசையாதி அளவு[8], பரப்பிரமம்[9], அம் என்னும் இடைச்சொல்[10], விகுதி[11], புளகம்[12], தீர்க்கம்[13], செருக்கு[14], அம்பு[15], ஆஞ்ஞை[16], வக்கிர வாக்கியம்[17], கும்பிடு[18]. [1, 2, 4, 5, 9, 15: [illegible] ... [illegible], [illegible] ... [illegible] — நா. ம. i, 80. 3, 7, 12, 14: [illegible] ... [illegible]

ரொசோஜ ..., மரெூ—நா. ா. i, 79. 6: 8, 13, 16-18: கம்ஸரொா வசூாவாகெஹ்ஸதிஷ்ரெூஸ்ஜூமிநியொாமயொ:, ஸதுவுாா்தூாெந வ — நா. ா. i, 21. 10: நன். 140. 11: நன். 244.]

கம் — தலை[1], நீர்[2], சுகம்[3], நட்சத்திரம்[4], ரந யம்[5], வயல்[6], ஆகாசம்[7], வெப்பம்[8], கிங்கிணி[9], வாச்சியம்[10], கீதம்[11], பூமி[12], சுவர்க்கம்[13], மேகம்[14], சூனியவிந்து[15], நகர்[16], படுக்கை[17], உறக்கம்[18], கண்டை[19], கட்டனம்[20], கிருபை[21], வார்த்தை[22], பலகை[23]. [1-3: கம் ஶிரொா-ஃஜலஸுவெ க்ஷீவம் கவெதூவ வ கவெஹ்யழ — நா. ா. i, 24. 4-7, 15, 16, 21, 23: வகிதூய ... வெஹ்ரானக்ஷதெக்ஷதூவட்டெண; கூவாஸஞ்கெயாஸூஞநஹ்ஙிெநூன — நா. ா. i, 26, 27. 8, 9, 14, 19, 20: ஶெவெ நிஷாவெ கிங்கிணஹ்ரம் வணுாயாம் வடிெந வ வ: — நா. ா. i, 29. 10, 12, 22: வம் வாஷஹ் ... வா ஸஞவாரூா ... —நா. ா. i, 29. 11: மம் மீதெ — நா. ா. i, 27. 13: வ: ... ஸுெரு — நா. ா. i, 26. 17: 18:]

547. சம்முடிவு சுகஞ்சுபம்நீர் புகழொளி நூல் சுவர்க்கம்
சநநம்ஞா நம்த்யாநம் விமலம்நித்தஞ் சிரேய
சம்மறைவு சுழற்சிபுயற் காற்றரைப்பூண் களிப்புச்
சகோரம்நிவா ரணம்நட்டந் தேர்த்தடஞ்சூழ் வதுமாம்
தம்முனிவு வெள்ளைகறுப் பகலம்வைராக் கியம்வால்
தகந்தாக்யங் காட்சிகண்ஞா நம்த்யாநம் பரிசுத்
தம்மனைபா நம்புணர்ச்சி பயநிவா ரணம்நிச்
சயம்தாதுர் வாதம்வட மொலிகளத்ர மிடைச்சொல்.

சம்—முடிவு[1], சுகம்[2], சுபம்[3], நீர்[4], புகழ்[5], ஒளி[6], நூல்[7], சுவர்க்கம்[8], சனனம்[9], ஞானம்[10], தியானம்[11], விமலம்[12], நித்தம்[13], சிரேயசம்[14], மறைவு[15], சுழற்சி[16], புயற்காற்று[17], அரைப்பூண்[18], களிப்பு[19], சகோரம்[20], நிவாரணம்[21], நட்டம்[22], தேர்த்தடம்[23], சூழ்வது[24]. [1: ஷம் க்ஷீவெ ... கவஸாநமெயா: — நா. ா. i, 75. 2, 3, 5, 7, 8, 14, 15: கய ஶம் வெ ஶாவெூ ஶ்ரெயஸி ஜஜெ; கீரொூள ... ஸுரெூ வரொாகெஷ வ தீூமிஜக:, ஶவெஹ்யம் வ வெளவஹ்ராரெூ—நா. ா. i, 73, 74. 4, 6, 9, 18: ஜம் கபிஸஞஷெண ... தெஜஸஹ்ஜாநி ஜநநி — நா. ா. 27 (பம்பாய்). சென்னைப்பதிப்பில் காணும் 'ஜம் கடெள ஸஞஷெண' என்னும் பாடம் அரை பூண் என இரண்டு பொருள்களைத் தருகிறது. 10, 11, 21, 23: ஸம் க்ஷீவெ ஸஹ்தூநவயெ ஜூாெந யஹ்ராெந நிவாரணெ — நா. ா. i, 77. 12, 13: ஊம் ... தீஷயம் நிூரெ நிதெஹ் — நா. ா. i, 32. 16, 17, 19, 22:

[illegible]—நா. ர. i, 34, 35. 20: [illegible]—நா. ர. i. 30. 24:]

தம்—கோபம்[1], வெள்ளை[2], கறுப்பு[3], அகலம்[4], வைராக்கியம்[5], வால்[6], தனம்[7], தானியம்[8], காட்சி[9], கண்[10], ஞானம்[11], தியானம்[12], பரிசுத்தம்[13], மனை[14], பானம்[15], புணர்ச்சி[16], பய நிவாரணம்[17], நிச்சயம்[18], இரசவாதம்[19], வடம்[20], ஒளி[21], களத்திரம்[22], ஓர் இடைச்சொல்[23]. [1, 6, 16, 18, 19: [illegible]—நா. ர. i, 44. 2-4, 17: [illegible]—நா. ர. i, 46. 5, 9, 13, 15, 22 : [illegible] ... [illegible] — நா. ர. 42 (பம்பாய்). சென்னைப்பதிப்பில் ‘[illegible]’ என்பது பாடம். 7, 8, 11, 12, 14, 21: [illegible] — நா. ர. i, 49. 10: 20: 23: ஒரு சாரியை—நன். 214.]

548. பம்மலைபொன் சுபலக்க நம்விண்மீ னிராசி
பங்குவிகற் பங்கலகம் சமைத்தல்விந்து கௌத்து
பம்முகில்விண் ணொளிவண்டு கணங்கனஞ்சூல் கருத்துப்
பருவமதங் குடந்திலகம் பக்கஞ்சக் கிரப்பேர்
சம்வதநம் வசீகிருதஞ் சமாலோசந் தருக்கம்
சம்வர்த்தம் பிரளயமோர் முகில்வருடந் தான்றி
சம்வித்துக் கருமநிச் சயமொழுக்கம் ஞானம்
சவைபெயர்பேர் பேசுகைசங் கேதமுடம் படலே.

பம்—மலை[1], பொன்[2], சுபலக்கினம்[3], நட்சத்திரம்[4], இராசி[5], பங்கு[6], விகற்பம்[7], கலகம்[8], சமைத்தல்[9], விந்து[10], கௌத்துபம்[11], மேகம்[12], ஆகாசம்[13], ஒளி[14], வண்டு[15], கணம்[16], கனம்[17], சூல்[18], கருத்து[19], பருவம்[20], மதம்[21], குடம்[22], திலகம்[23], பக்கம்[24], சக்கிரம்[25]. [1-3, 11, 14, 16: [illegible] — நா. ர. i, 52. 4, 5, 12, 13, 15, 19, 23, 25: [illegible]—நா. ர. i, 57, 58. 6: 7, 8, 10, 18, 20-22, 24: [illegible]—நா. ர. i, 56. 9: 17:]

சம்வதகம்—வசீகிருதம், ஆலோசனை, தருக்கம். [1-3: [illegible]—ச. ஸ. iv, 201.]

சம்வர்த்தம் — பிரளயம், ஓர் மேகம், ஆண்டு, தான்றி. [1, 4: [illegible]—ச. ஸ. iii, 298. 2, 3: [illegible]—ஸ. அக.]

சம்வித்து—கருமநிச்சயம்[1], ஒழுக்கம்[2], ஞானம்[3], சபை[4], பெயர்[5], போர்[6], பேசுகை[7], சங்கேதம்[8], உடம்படல்[9]. [1-3, 5-9: [illegible] ..., [illegible]—மா. கோ. 114. 4:]

549. அம்பணம்வா ழைத்தண்டோ டாமையளக் குங்கால்
அம்பட்டை முல்லைபங்கம் பாளைபுளி யாரை
கும்பந்தோ ளணிகரியின் மத்தகமோ ரிராசி
குடஞ்சிவதை குற்குலுக்கூட் டுவதுதொடுப் பதுமாம்
தம்பமசை வற்றுறல்நெல் லாதியின்றாள் யானைத்
தறிபணைக ளிலாமரந்தூண் கற்கஞ்சை தவப்பேர்
விம்பமடை யாளமிரு சுடரின்வட்டம் பிரதி
விம்பமோர் சிவாகமங்கொவ் வைக்கனிசொ ரூபம்.

அம்பணம்—வாழைத் தண்டு, ஆமை, மரக்கால். [1, 3: பிங். x, 39, இங்கும் அக. நி. டிலும் 'வாழை' என்ற பொருளே காணப்படுகிறது. 2: சூடா. xi, ர, 18.]

அம்பட்டை — முல்லை, பங்கம்பாளை, புளியாரை. [1-3: [illegible]—ச. ஸ. iii, 163.]

கும்பம்—தோளணி[1], யானையின் மத்தகம்[2], ஓர் இராசி[3], குடம்[4], சிவதை[5], குற்குலு[6], கூட்டுவது[7], தொடுப்பது[8]. [1,8: [illegible]—ச. ஸ. ii, 297. 2-6: [illegible] ... [illegible] — வி. வ. ஹ, 19. 7: [illegible]—ஸ. அக.]

தம்பம்—அசைவற்றுறல்[1], நெல்லாதியின் தாள்[2], யானைத்தறி[3], பணைகளில்லாத மரம்[4], தூண்[5], கற்கம்[6], வஞ்சனை[7]. [1, 5: [illegible] — ச. ஸ. ii, 307. 2-4: [illegible], [illegible]—ச. ஸ. ii, 301. 6, 7: [illegible]—ச. ஸ. ii, 305.]

விம்பம்—அடையாளம், சூரிய சந்திர மண்டலம், பிரதிபிம்பம், ஓர் சிவாகமம், கொவ்வைக்கனி, சொரூபம். [1: 2, 3, 5: 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌚 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌫𑌲𑍇 — 𑌶𑌾. 𑌕𑍋. 208. 4, 6: அக.]

550. அம்பரம்விண் ணிதழாடை சுகந்திமன்றம் பாவம்
அம்பிகைதா யுமையத்தை திருதராட் டிரன்றாய்
சம்பரமீன் குட்டேற்று நெடுமயிர்மான் வித்தஞ்
சலிலமற் புதஞ்சிம்பு ளோர்பௌத்த விரதம்
அம்பலஞ்சித் திரகூடம் வெளிசபையு மாகும்
அம்பல்சில்லோ ரறிந்துபுறங் கூறல்பழி மொழிப்பேர்
சம்பவங்கா ரணம்பெறுகை யாதேயங் களுக்கா
தாரங்க ளின்மிக்குள் ளதுசநநம் நாற்பேர்.

அம்பரம்—ஆகாசம், உதடு, ஆடை, சுகந்த திரவியம், அம்பலம், பாவம். [1, 3, 4: 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃; ... 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇— 𑌅. 𑌸. iii, 510, 511. 2, 6: 𑌅. 𑌸. நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்பில் '𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇' என்பதனை யடுத்து '𑌅𑌭𑍍𑌰𑌕𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑌯𑍋𑌃' என்னும் அதிக பாடம் காட்டப்பட்டுளது. 5:]

அம்பிகை—தாய், உமை, அத்தை, திருதராட்டிரன் தாய். [1, 2, 4: 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌜𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿 — 𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. 𑌕, 153. 3: 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀—𑌵𑍈. 247, 3.]

சம்பரம்—மீன்[1], திமிலும் நெடுமயிருமுடைய மான்[2], பொருள்[3], நீர்[4], மேகம்[5], சிம்புள்[6], ஓர் பௌத்த விரதம்[7]. [1-4, 7: 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑍋𑌃; 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋 ... 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌭𑍇𑌦𑍇 ... 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇 — 𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. 𑌰. 102, 103. 5: 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋 ... 𑌮𑍇𑌘𑌯𑍋𑌃 — 𑌨𑌾. 𑌸. ii, 201. 6: அக.]

அம்பலம்—சித்திரகூடம், வெளி, சபை. [1: திவா. v, 166. 'தெற்றியம் பலந்தா னென்றே சித்திர கூட நாமம்' என்பது சூடா. v, 49. அகராதிகளில் தெற்றியும் அம்பலமும் சித்திரகூடப்பெயர்களாகக் காட்டப்பட்டன. 2: அக. 3: திவா. v, 167.]

அம்பல்—சில்லோர் அறிந்து புறங்கூறல், பழிமொழி. [1, 2: பிங். x, 41.]

சம்பவம்—காரணம், பெறுகை, ஆதேயங்களுக்கு ஆதாரங்களின் மிக்குள்ளது, சனனம். [1, 3, 4: 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿; 𑌆𑌧𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾𑌨𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚—𑌅. 𑌸. iii, 707, 708. 2:]

551. கம்பளம்கீ ருத்தரியம் இடங்கம் பனிகோக்
கழுத்தினணர் பூணூற்போ லிடுந்தாரோர் நாகம்
கும்பிசிறு குமிழ்யானை தொண்டிகொட்டைப் பாசி
குடாவயிறுண் முதலைபா திரைநிரையஞ் சேறும்
கம்புமரக் கழிசங்கு நத்தையோர் தவசம்
கைவளைகச் சோலஞ்செந் தினைகழுத்துக் கைம்மா
சம்புநா வற்றருவோர் தீவயன்மால் சிவனோர்
நதிசிநன் பத்தியகத் தியமுளகா வியமே.

கம்பளம்—நீர்[1], உத்தரியம்[2], புழு[3], கம்பளி[4], பசுக்கழுத்தின் அலைதாடி[5], பூணூல்போலிடும் மாலை[6], ஓர் நாகம்[7]. [1-3, 5-7: கம்ப³ல: க்ருமிஸாஸ்னயோ:, நாக³பே⁴தே³ ப்ராவாரே வைகக்ஷ்யே கம்ப³லம் —க. வ. iii, 626. 4: கம்ப³லீ—ஸ. அக.]

கும்பி—சிறுகுமிழ்[1], யானை[2], கலப்பைக் கிழங்கு[3], கொட்டைப் பாசி[4], குடா[5], வயிறு[6], ஆண் முதலை[7], பாதிரை[8], நிரயம்[9], சேறு[10]. [1, 4, 5, 8: கும்பீ⁴ ஸ்யாத் பாடலாயாம் வாரிபர்ண்யாம் ச கட்ப²லே—க. வ. ii, 302. 2: கும்பி⁴நோ க³ஜா:—நா. ர. ii, 264. 3: 6: நா. தீ. நி. 580. 7: கும்பீ⁴ர—ஸ. அக. 9: கும்பீ⁴பாக: — ஸ. அக. திவா. v, 13. 10: பிங். x, 365.]

கம்பு—மரக்கழி[1], சங்கு[2], நத்தை[3], ஓர் தானியம்[4], கைவளை[5], ஏலப்பட்டை[6], செந்தினை[7], கழுத்து[8], யானை[9]. [1: அக. 2, 3, 5, 6, 8, 9: கம்பு³ர்வலயஶம்ப³யோ:; க³ஜே ஶம்பூ³கே ... க்³ரீவாயாம் நலகேஶவி ச—க. வ. ii, 298, 299. 4: அக. 7: பிங். ix, 318.]

சம்பு—நாவல்மரம்[1], ஓர் தீவு[2], பிரமன்[3], திருமால்[4], நதி[6], அருகன்[7], பத்தியகத்தியமுள்ள காவியம்[8]. [1, 2, 6: ஜம்பூ³ர் த்³ருமாந்தராப்³ஜிந்யோ: த்³வீபவ்ருக்ஷவிஶேஷயோ:—க. வ. ii, 299. 3-5: ஶம்பு⁴ர் ப்³ரஹ்மாத்ர்யக்ஷஹரீஶேஷு — நா. ர. ii, 262. 7: ஶம்பு⁴: அர்ஹதா: — க. வ. ii, 307. 8: சம்பூ: —ஸ. அக.]

552. கும்பசன் விற்றொழிற் குருவ கத்தியன்
அம்பரோ ருபரச மோரு ரவ்விடம்
கம்பல மென்பமேற் கட்டி கம்பளி
அம்புநீர் வெட்டிவேர் பாண மாகுமே.

கும்பசன்—துரோணன், அகத்தியன். [1, 2: 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌜𑌃—ஸ. அக. 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 [illegible] 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌿 — வி. ரூ. க, 101.]

அம்பர்—ஓர் உபரசம், ஓர் ஊர், அவ்விடம். [1-3: அக.]

கம்பலம் — மேற்கட்டி, கம்பளி. [1: அக. 2: 𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌃 — ஸ. அக.]

அம்பு—நீர், வெட்டிவேர், பாணம். [1: 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁—அ. கொ. I, x, 4. 2: 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁—𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌨𑌿𑌘𑌣𑍍𑌟𑍁𑌃, i, 47. 3: திவா. vii, 8.]

553. தும்புபூட் டுங்கயி றெடுசி லும்பல்நார்
அம்புசந் தாமரை நீர்க்க டம்புமாம்
இம்புரி யோர்முடி யுறுப்புக் கட்டும்பூண்
செம்புலம் பாலைசேர் நிலஞ்செ ருக்களம்.

தும்பு — பூட்டுங் கயிறு, சிலும்பல், நார். [1, 3: அக. 2: 'சிம்பு'. சூடா. xi, ம, 3.]

அம்புசம் — தாமரை, நீர்க்கடம்பு. [1, 2: 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌨𑌿 [illegible]—ரெ. ஜ, 20.]

இம்புரி—ஓர் முடியுறுப்பு, கட்டும் பூண். [1, 2: பிங். x, 339.]

செம்புலம்—பாலைசேர் நிலம், போர்க்களம். [1, 2: பிங். x, 539.]

554. அம்பாலி கைபாண்டு வின்று யியக்கியுமாம்
ஐம்பால்பெண் கூந்த லாண்பால் முதலியன
கம்பீர முள்ளக் களிப்புடனு ழப்பெயராம்
சம்பீர மென்பது கடாரை யிருமிச்சை.

அம்பாலிகை—பாண்டுவின் தாய், தரும தேவதை. [1: 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾—ஸ. அக. 2: அக.]

ஐம்பால்—பெண் கூந்தல், ஆண்பால் முதலிய ஐந்து பால்கள். [1: திவா. ii, 212. 2: நன். 339.]

கம்பீரம்—செருக்கு, ஆழம். [1: அக. 2: 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌮𑍍—அ. கொ. I, x, 15.]

சம்பீரம் — கடாரை, எலுமிச்சை. [1: 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰𑌃 — அ. கொ. II, iv, 79. 2: 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰𑌃—அ. கொ. II, iv, 24.]

555. சம்பாளஞ் சேறு நீர்ப்பாசி யுஞ்சாற்றும்
சம்பூகம் நத்தை யிபமத் தகத்தின்கீழ்
சம்போகம் பூழ்க்கை புணர்ச்சி யநுபவமாம்
கம்போசஞ் சங்கோர் தேயங் கயப்பேதம்.

சம்பாளம்—சேறு, நீர்ப்பாசி. [1, 2: ജംബാലം കർദമേ ശൈവലേ—ക. സ. iii, 644.]

சம்பூகம்—நத்தை, யானைமத்தகத்தின் கீழ். [1, 2: ശംബൂകോ ഗജകുംഭാന്തേ ..., ജലശുക്തൗ ച ശംബൂകഃ — വി. പ്ര. (കേ). ക, 96.]

சம்போகம்—துதிக்கை, புணர்ச்சி, அநுபவம். [1-3: സംഭോഗോ ഭോഗരതയോഃ [illegible]—ക. സ. iii, 122.]

கம்போசம்—சங்கு, ஓர் தேசம், யானைவகை. [1-3: കാംബോജോ [illegible], ശങ്ഖഹസ്തിവിശേഷയോഃ—ക. സ. iii, 132.]

556. அம்ம வுரையசைச் சொல்கே ளெனலுமாம்
சிம்மந் தகர மரங்கோணல் மெல்லெனல்
கம்மிய ரோர்தொழிற் செய்வோர்கண் ணுளர்பேர்
அம்மிலம் புளிப்புப் புளிபுளி வஞ்சியே.

அம்ம — உரையசைச்சொல், கேள் எனல். [1: நன். 438. 2: தொல். சொல். 276.]

சிம்மம்—தகரமரம், கோணல், மெல்லெனல். [1-3: ജിഹ്മഃ കുടിലേ മന്ദേ ച ജിഹ്മം തഗരപാദപേ—ക. സ. ii, 317.]

கம்மியர் — ஓர் தொழில் செய்வோர், கண்ணுளர். [1: திவா. ii, 58. 2: திவா. ii, 41.]

அம்மிலம்—புளிப்பு, புளி, புளிவஞ்சி. [1, 3: അമ്ലോ രസേഽമ്ലവേതസേ—ക. സ. ii, 463. 2: അമ്ലസ്തു ചിഞ്ചാജംബീരാദ്യ—രാജനിഘണ്ടുഃ, [illegible], 20, 60.]

557. சம்மூர்ச் சநந்தான் மயக்க மளாவல்
உம்மை கழிபிறப் பும்மென் னிடைச்சொல்
செம்மை பெருமை செவ்வை சிவப்பாம்
மைம்மை மலடி மலட்டெரு மைப்பெயர்.

சம்மூர்ச்சநம்—மயக்கம், அளாவல். [1, 2: ஸம்மூர்ச்சநம் ... — அ. ஸ. iv, 198.]

உம்மை—கழிசிறப்பு, உம்மெனிடைச்சொல். [1: திவா. viii, 195. 2: நன். 425.]

செம்மை—பெருமை, செவ்வை, சிவப்பு. [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 32. 3: திவா. viii, 48.]

மைம்மை—மலடி, மலட்டெருமை. [1: திவா. ii, 117. 2: திவா. iii, 23.]

558. பூமகள் பூமின் செய்யாள் பூமிபூ தலமி டப்பேர்
வாமநங் குறளோர் திக்கின் மதக்கய மோர்பு ராணம்
ஆமநா யங்கு லம்வே தாகமஞ் சம்ப்ர தாயம்
ஏமபுட் பம்ம சோகு சம்பகஞ் செம்ப ரத்தம்.

பூமகள்—பூமிதேவி, இலக்குமி. [1: அக. 2: திவா. i, 18.]

பூமி—பூதலம், இடம். [1: ஸ்தாநம்—அ. கொ. II, i, 2. 2: ஸ்தாநம்—ஸ. அக.]

வாமநம் — குறள், தென்றிசை யானை, ஓர் புராணம். [1, 2: வாமநோ ...; ...—அ. ஸ. iii, 404, 405. 3: வாமந (-புராணம்)—ஸ. அக.]

ஆமநாயம்—குலம், வேதாகமம், சம்பிரதாயம். [1, 2: ஆம்நாய: ...—அ. ஸ. iii, 473. 3: ...ாய: ஸம்ப்ரதாய: — அ. கொ. III, ii, 7. '... ...' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

ஏமபுட்பம்—அசோகு, சம்பகம், செம்பரத்தம். [1-3: ஹேமபுஷ்பம் ... ; ... —அ. ஸ. iv, 212, 213.]

559. சாமமோ ருபாயம் யாம மின்சொற்சா மளமோர் வேதம்
சேமமங் களம்ப டைத்த பொருள்காத்தல் சிவக திப்பேர்
சோமம்நீர் கருப்பூ ரம்மோர் கொடியதன் சாறுஞ் சொல்ப
தோமமே திரள்ப டைப்பேர் தோமர மெறிவேல் கைவேல்.

சாமம்—ஓர் உபாயம், யாமம், இன்சொல், சாமளம், ஓர் வேதம். [1: ஸாமோபாய ... — அ. கொ.

II, viii, 20. 2: திவா. i, 113. 'யாம:' 3: ஸாம ஸாந்த்வே — அ. கோ. II, viii, 21. 4: ஶ்யாம: — அ. கோ. I, v, 14. 5: ஸாமந் — ஸ. அக.]

சேமம்—மங்களம், படைத்த பொருள் காத்தல், சிவகதி. [1-3: க்ஷேமஸ்து ஶுபே, ஸம்ரக்ஷணே மோக்ஷே ச — அ. ஸ. ii, 312.]

[illegible] — நீர், கர்ப்பூரம், ஓர் கொடி, அதன் சாறு. [1-4: ஸோமோஷதீசந்த்ரே ...; ... கர்பூரே ..., ... ஸலிலே — அ. ஸ. ii, 333, 334.]

தோமம்—திரள், படை. [1: ஸ்தோம:—வே. 186, 2. 2: அக.]

தோமரம் — எறிவேல், கைவேல். [1: தோமர: — அ. கோ. II, viii, 93. 2: அக.]

560. காமர மடுப்புக் கீத மத்தநாள் காத்தண் டென்ப
காமலஞ் செவிம லர்ப்பூண் நீரிலா நிலங்கா மாலை
கோமள மிருது நீராம் சாமளங் கறுப்புப் பச்சை
ஊமனூ மையன்கூ கைப்பேர் ஓமியோ மத்தீ நெய்யே.

காமரம்—அடுப்பு, இசைப்பாட்டு, அத்த நட்சத்திரம், காவுதடி. [1: திவா. v, 175. 2: திவா. x, 133. 3: திவா. i, 89. 4: அக.]

காமலம்—செவிமலர்ப்பூண், நீரிலா நிலம், காமாலை. [1-3: காமலா: காமிரோகயோ:; ஸ்ரோதோபேதே ஸ்வதந்த்ரே ச — அ. ஸ. iii, 627, 628.]

கோமளம்—மிருது, நீர். [1, 2: கோமலம் ம்ருதுலே தோயே — அ. ஸ. iii, 636.]

சாமளம்—கறுப்பு, பச்சை. [1: ஶ்யாமல: — அ. கோ. I, v, 14. 2: திவா. viii, 52.]

ஊமன்—ஊமையன், கூகை. [1: அக. 2: சூடா. iii, 58.]

ஓமி—ஓமத்தீ, நெய். [1, 2: ஹோமி: ஸர்பிஷி வஹ்னௌ ச — அ. ஸ. ii, 335.]

561. காமன்மன் மதனிச் சிப்போன் காமுகன் சதுரன் றூர்த்தன்
பாமன்சூ ரியன்கு ரோதன் பாமரன் கயவன் மூடன்
வீமனேர் பாண்ட வன்மா னிடமேந்தி விதற்பர் கோமான்
கோமுக மேளப் பாண்ட மிலேபகங் குடிலா காரம்.

காமன் — மன்மதன், இச்சிப்போன். [1: காமः — ஞ. கொ. I, i, 26. 2: தொடர்மொழிகளில் இப்பொருளில் வரும் — ஸ. அக. ஸஂக்ஷிப்தகாமः.]

காமுகன்—நாகரிகன், தூர்த்தன். [1: அக. 2: காமுகः—வே. 203, 69.]

பாமன் — சூரியன், கோபமுள்ளான். [1, 2: ஹாமः கோபயேரேவளா—பெ. ஃ, 21.]

பாமரன்—கயவன், மூடன். [1, 2: பாமரோ நீசமூர்க்யோः—ஞ. ஸ. iii, 569.]

வீமன் — ஓர் பாண்டவன், சிவன், விதர்ப்பர் அரசன். [1, 2: பீமோ ... வ்ருகோதரே ஹரே — ஞ. ஸ. ii, 323. 3: நளவெண்பா, சுயம்வர. 71.]

கோமுகம்—வாத்திய பாண்டம், இலேபனம், குடில வடிவம். [1-3: கோமுகம் வாத்யபாண்டே ஸ்யாதுபலேபே குடிலவேஶ்மநி—ஞ. ஸ. iii, 102.]

562. காமுகை காம முள்ளாள் கயப்பிடி குருக்கத் திப்பேர்
மாமுநி கும்ப யோநி சிநவரன் கொத்த மல்லி
சீமையே பிடரி சாதி கேத்திரந் தேச மெல்லை
தேமிடந் திசைதித் திப்புத் தேயந்தேன் மணங்கள் ளென்ப.

காமுகை — காமமுள்ளாள், பெண்யானை, குருக்கத்தி. [1: ஐராவதீ காமுகா — ஞ. கொ. II, vi, 9. 2: 3: காமுகः ... அதிமுக்தகே—வி. வ்ரு. க, 68.]

மாமுநி — அகத்தியன், அருகன், கொத்தமல்லி. [1, 3: மஹாமுநி:; அகஸ்த்யதும்புருவாணோ:—ஞ. ஸ. iv, 186, 187. 2: சூடா. i, 3.]

சீமை — பிடரி, உயர்வானது, வயல், தேசம், எல்லை. [1, 2: ஸீமா—ஸ. அக. 3, 5: க்ஷேத்ரே ... ஸீமா ... கோஷ்டே ஸ்த்ரியாம்—மா. கொ. 419. 4: அக.]

தேம்—இடம்[1], திசை[2], தித்திப்பு[3], தேசம்[4], தேன்[5], மணம்[6], கள்[7]. [1, 2, 5: சூடா. xi, ம, 7. 3, 4, 6: பிங். x, 649. 7: சூடா. vi, 30.]

563. *சாமாதா சூரியா வர்த்தம் வல்லவன் மகடன் கேள்வன்
கோமானிந் திரனு தித்தன் பசுவுள்ளோன் குரவன் வேந்தன்
சீமூதஞ் சைல மேகம் பிடிப்பிர்க்குத் தேவ தாளி
ஆமோத முவகை தூரங் கமழ்பரி மளமு மாமே.*

சாமாதா — சூரியாவர்த்தம், வல்லவன், மகள் கணவன். [1-3: ஜாமாதா ஸூர்யாவர்த்தே; ஸூதாபதௌ வல்லவே ச — அ. ஸ. iii, 253, 254.]

கோமான்—இந்திரன், சூரியன், பசுவுள்ளோன், குரவன், அரசன். [1: கோ+பதி: — ஸ. அக. 'கோ,' வானின் பசுத்திரள். 2: 'கோ,' சூரியன்—ஸ. அக. 3: கோமாந்—அ. கொ. II, ix, 58. 4, 5: அக.]

சீமூதம்—மலை, மேகம், பிடிப்பிர்க்கு, தேவதாளி. [1, 2: ஜீமூதௌ மேகபர்வதௌ — அ. கொ. III, iii, 58. 3: ஜீமூத: — ஸ. அக. 4: ஜீமூத:—அ. கொ. II, iv, 69.]

ஆமோதம் — உவகை, தூரங்கமழ் பரிமளம். [1: ஆமோத: — அ. கொ. I, iv, 24. 2: ஆமோத: ஸோऽதிநிர்ஹாரீ — அ. கொ. I, v, 10.]

564. *தூம கேதுக் கனலோன்வா லுள்ள சுக்கை யெரிகொள்ளி
வாம னன்மா யவன்குறளன் மாமை யழகு நிறம்வடிவம்
காம மநுச்சை தன்னிட்டங் காத லுடம்பா டிந்திரியம்
கேமஞ் சுற்று மதில்பள்ளம் கோரஞ் சூது முறிவவதி.*

தூமகேது — [illegible]ரி, வால்நட்சத்திரம், விண்வீழ்கொள்ளி. [1-3: தூமகேது: ஸ்யாதுத்பாதக்ரஹபேதயோ: — வி. வ்ரு. த, 203.]

வாமனன்—திருமால், குறளன். [1, 2: வாமநோ ... கர்வகே; விஷ்ணௌ—அ. ஸ. iii, 404, 405.]

மாமை—அழகு, நிறம், வடிவம். [1: திவா. viii, 59. 2: திவா. viii, 55. 3: பு. வெ. 11, பெண். 6.]

காமம்—அனுஞ்ஞை, தன்னிட்டம், காதல், உடம்பாடு, விந்து. [1-5: காமம் ஸ்வேச்சாநுமதிரேதஸோ:, காம: ஸ்மர ... காமேச்சயோ —அ. ஸ. ii, 311.]

சேமம்—சற்றுமதில், பள்ளம், சேரம், சூது, முறிவு, அவதி. [1-6: ... — க. வை. ii, 320.]

565. வாம மிடப்பா லிதமல்லது வனப்பு மூலியோ ருட்சமயம்
சோம வற்க மென்பபெருங் குமிழ்வெண் கருங்கா லியுஞ்சொல்ப
யாமை யுவதி நன்னெறி யிரவு ஞாழல் கருஞ்சிவதை
ஆமி டைச்சொல் லோர்விகுதி யசைச்சொல் ஞான நிச்சயமே.

வாமம் — இடப்பக்கம், இதமல்லது, அழகு, மூலி, உட்சமய மாறனுள் ஒன்று. [1-4: வாம: ... ஸவ்யே ...; ... — க. வை. ii, 328, 329. 5: பிங். iii, 96.]

சோமவற்கம்—பெருங்குமிழ், வெண்கருங்காலி. [1, 2: ... — ... க, 222.]

யாமை யுவதி, நன்னெறி, இரவு, ஞாழல், கருஞ்சிவதை. [1: ... — ஸ. அக. ...; ... — வி. ரு. 8, 10, 11. 2-5: ... — க. வை. ii, 331.]

ஆம்—ஓர் இடைச்சொல், ஓர் விகுதி, ஓர் அசைச்சொல், ஞானம், நிச்சயம். [1: சாரியை—நன். 244, உரை. 2: நன். 140. 3: நன். 441. 4, 5: '...' இதி ... என்பது க. கொ. III, iv, 16, வியாக்கியானதை.]

566. ஐம வதிவெள் வசம்புமைவின் னதிருங் குட்ட மிர்தகியாம்
கௌம மென்றா சட்டாலே வெண்பட் டுக்கா சானநெல்
பௌம னரகா சுரன்செவ்வாய் சௌமி யஞ்சோ பகஞ்சாந்தம்
சௌமி யன்சோ மனைத்தெய்வ மாகக் கொண்டோன் புதன்சாந்
தன்.

ஐமவதி—வெள்வசம்பு, உமை, ஆகாசகங்கை, குகநீறு, கடுக்காய். [1, 2, 4, 5: ... — வி. ரு. த, 219. 3: ... — ஸ. அக. ... — ... 271, 21.]

கௌமம் — மெல்லிய ஆடை, அட்டாலை, வெண்பட்டு, மணக் கத்தை நெல். [1-4: ... — க. வை. ii, 313.]

பௌமன் — நரகாசுரன், செவ்வாய். [1, 2: ஹௌமோ⁵ஙாரகே நரகாஸுரே—ஸ. வ. ii, 324.]

சௌமியம் — அழகு, சாந்தம். [1, 2: ஸௌம்ய:... ஸுந்தரே ரோஜே—ஸ. வ. ii, 379.]

சௌமியன் — சோமனைத் தெய்வமாகக் கொண்டோன், புதன், சாந்தன். [1-3: ஸௌம்ய: ஸோமஸ்ஜேஸ்ந்தரே ... ஸோமதெவதெ —ஸ. வ. ii, 379.]

567\. சாமா னியமே பொதுவான தொப்பா னதுசா தியுமாகும்
ஸிமா னழகுந் திருவுமுளோன் றிருமா லருகன் மஞ்சாடி
தீமா னறிஞன் றேவகுரு ஏமாங் கன்வே தியன்கருடன்
கோமே தகம்பத் திரகந் தக் கோலம் பீத மணியென்ப.

சாமானியம்—பொதுவானது, ஒப்பானது, சாதி. [1: ஸாதாரண துல்ய ஸாமாந்யம்—ஸ. கொ. III, i, 82. 2: ஸாமாந்யம்—ஸ. அக. 3: ஜாதிஸாம்யம் ஸாமாந்யம்—ஸ. கொ. I, iv, 31.]

ஸிமான்—அழகுஞ் செல்வமு முள்ளோன், திருமால், அருகன், மஞ்சாடி. [1, 4: ஸ்ரீமாநுரோஜே திலகவாதவெ யநவநத்ருவி — ஸ. வ. ii, 198. இங்கு அழகுள்ளோன், திருவுள்ளோன் என்னும் இரண்டு வேறு பொருள்களாகக் கொள்ளப்பட்டது. லக்ஷ்மீவாந் லக்ஷ்மண: ஸ்ரீல: ஸ்ரீமாந் என்னும் ஸ. கொ. III, i, 14 திருவுள்ளோன் என்னும் ஒரு பொருளையே தந்தது. 2: ஸ்ரீமாந்—ஸ. அக. 3: சூடா. i, 4.]

தீமான்—அறிஞன், வியாழன். [1, 2: தீமாந் வாசஸ்பதௌ தீரே—வி. வ. க, 144.]

ஏமாங்கன் — பிரமன், கருடன். [1, 2, ஹேமாங்கோ ஸுவர்ணே தார்க்ஷ்யே—வி. வ. ம, 48.]

கோமேதகம்—பத்திரகம், தக்கோலம், பீதமணி. [1-3: கோமேதகம் பீதரத்நே காகோலே பத்ரகேஷ்வபி—ஸ. வ. iv, 10.]

568\. தாமமோர் முடியுறுப்புக் காந்திபிர பாவஞ்
சௌரியம்பட் டணங்கொன்றை கயிறுதும்பு பூப்பூந்
தாமமணி வடங்கிரணஞ் சுகம்வீடு சநகஞ்
சரீரமிட மெனப்பதினே ழுபிதாமஞ் சாற்றும்

சோமன்மதே சன்றகத ஞேர்வசுவோர் வள்ளல்
சுதாகரன்மா ருதன்பிதிர்தே வதையுடையா டைப்பேர்
வாமனரு கன்புத்த னுருத்திரன்மன் மதனும்
மாமருந்து வெள்ளுள்ளி யதிவிடையஞ் சுக்கே.

தாமம்—ஓர் முடியுறுப்பு[1], காந்தி[2], பிரபாவம்[3], சௌரியம்[4], பட்டணம்[5], கொன்றை[6], கயிறு[7], தும்பு[8], பூ[9], பூமாலை[10], மணிவடம்[11], கிரணம்[12], சுகம்[13], வீடு[14], பிறப்பு[15], சரீரம்[16], இடம்[17]. [1: தாம முகுடம் பதுமங் கோடகங், கிம்புரி முடியுறுப் பைந்தெனக் கிளப்பர் — திவா. vi, 82. 2, 3, 14, 16: க்ருஹதேஹத்விட்ப்ரபாவா தாமாநி — அ. கோ. III, iii, 123. 4: தாம — ஸ. அக. 5, 6, 9-11: பிங். x, 596. 7, 8: தாம — அ. கோ. II, ix, 73. 12, 15, 17: தாம ... ரஶ்மௌ ஸ்தாநே ஜந்மநி ... — வி. ரு. ந, 121. 13: அக.]

சோமன்—சிவன்[1], குபேரன்[2], ஓர் வசு[3], ஓர் வள்ளல்[4], சந்திரன்[5], வாயு[6], பிதிர்தேவதை[7], உடுக்கும் ஆடை[8]. [1: நம: ஸோமாய — தைத்திரீயஸம்ஹிதா, IV, v, 8, 1. 2, 3, 5, 7: ஸோம: குபேரே பித்ருதேவதாயாம் வஸுப்ரபேதே ச ஸுதாகரே ச — வி. ரு. ம, 25. 4: சூடா. xi, ம, 8. 6: ஸோமஸ்து ...; ஸமீரே அ. ஸ. ii, 333, 334. 8. அக.]

வாமன்—அருகன், புத்தன், உருத்திரன், மன்மதன். [1: சூடா. i, 1, 2: திவா. i, 12. 3, 4: வாம: காமே ...; ஹராநயோ—அ. ஸ. ii, 328, 329.]

மாமருந்து—வெள்ளுள்ளி, அதிவிடயம், சுக்கு. [1: அத² ஶ்வேதாக்ஷயம் மஹௌஷதம்—அ. கோ. II, iv, 148, 2: அதிவிஷோபவிஷா ப்ரதிவிஷா; ஶ்ருங்கீ மஹௌஷதம் — அ. கோ. II, iv, 99, 100. 3: அத² ஶுண்டீ² மஹௌஷதம்—அ. கோ. II, ix, 38.]

569. தாமரசம் தாமரைதாம் பிரம்பொன்னு மாகும்
சாமுத்ரஞ் சரீரவிலக் கணமிலவ ணுதி
சேமிகிணற் றுறையுருளின் விளிம்புசுவ ரடிமுக்
நீர்வட்ட மானதுசக் கிராயுதமு நிகழ்த்தும்
வாமிகமு தைப்பெட்டை பெண்குதிரை வாம
மதத்தினன்பெண் ணரியோடொட் டகப்பிடியும் வகுப்ப
ஆமிசமுன் கைக்கூலி சம்போகஞ் சுத்த
ராகார ரூபாதி யநுபவப தார்த்தம்.

தாமரசம் — தாமரை, தாம்பிரம், பொன். [1-3: தாமரஸம் து பத்மே, தாம்ர காஞ்சநயோ:—க. ஸ. iv, 328.]

சாமுத்ரம் — சரீரவிலக்கணம், இலவண முதலியன. [1, 2: ஸாமுத்ரம் லவணாத்யே, லக்ஷணே ச ஶரீரஜே—க. ஸ. iii, 611.]

நேமி—கிணற்றுறை, உருளின் விளிம்பு, சுவாடி, கடல், வட்டமானது, சக்கிராயுதம். [1, 2: நேமி: கூபத்ரிகா ப்ரதி: — க. ஸ. ii, 320. 3: ஸித்தரேகாயாம் ... நேமி:—மெவ. 221, 42. 4: திவா. v, 41. 5: திவா. viii, 2. 6: திவா. vii, 4.]

வாமி—பெண் கழுதை, பெண் குதிரை, வாம மதத்தினன், பெண் நரி, ஒட்டகப்பெட்டை. [1, 2, 4, 5: வாமீ ஸ்ருகால்யாம் கரபீராஸபீ-வடவாஸு ச—க. ஸ. ii, 329. 3: வாமிநு—ஸ. அக.]

ஆமிசம்—ஊன், கைக்கூலி, சம்போகம், சுந்தராகார ரூப முதலிய அனுபவ பதார்த்தம். [1-4: ஆமிஷம் பலே, ஸுந்தராகாரரூபா-த்யௌ ஸம்போகே ... லஞ்சயோ: — க. ஸ. iii, 724. 'ஸுந்தரா-காரரூபாத்யௌ போக்யவஸ்துநி' என்பது டீகை.]

570. ஆமம் பக்குவ மலதிளங் காய்நோய்
ஏமம் பொன்மய லின்பங் காவலாம்
ஓமந் திருநீ றோர்மருந் தாகுதி
பாமங் கிரணஞ் சிரங்கு நோய்சினம்.

ஆமம்—பக்குவமலது, இளங்காய், நோய். [1, 3: ஆமோ ரோகே ... ஆமோऽபக்வே ச பாகே — வி. ப்ர. உ, 8. 2: ஆம: — ஸ. அக.]

ஏமம்—பொன், மயல், இன்பம், காவல். [1: ஹேமந—க. கொ. II, ix, 94. 2-4: பிங். x, 201.]

ஓமம் — திருநீறு, ஓர் மருந்து, ஆகுதி. [1: பிங். vi, 652. 2: நா. தீ. நி. 341. 3: ஹோம: —க. கொ. II, vii, 14.]

பாமம்—கிரணம், சிரங்குநோய், சினம். [1: பாம:—ஸ. அக. 2: பாமநு—மெவ. 183, 246. 3: பாம: —ஸ. அக.]

571. யாம மெனலொடுக் குகைதடை சாமம்
வீம மெனல்பயங் காம்புளி வஞ்சி
சாமன் மதனற் கிளையோன் சௌமியன்
யாமி குலப்பெண் ணுடன்பிறந் தாள்பெயர்.

யாமம்—ஒடுக்குகை, தடை, சாமம். [1-3: யாமோ வ்ரதஸம்யமே—ச. ஸ. ii, 325.]

பீமம் — பயங்கரம், புளிவஞ்சி. [1, 2: பீமோ கோரே ..., ... அம்லவேதஸே — ச. ஸ. ii, 323.]

சாமன்—மன்மதன் தம்பி, புதன். [1, 2: அக.]

யாமி—குலப்பெண், உடன்பிறந்தாள். [1, 2: யாமி:—ஜாமி:. ஜா. 3: ஸ்வஸ்ருகுலஸ்த்ரியோ: —வி. வ்ரு. 8, 26.]

572. வாம தேவனோ ரிருடி மகேசன்
கோமி நரியுபா சகன்கோ வுடையோன்
நாமென லச்சமுந் தன்மைப் பன்மையும்
ஓமோர் பிரணவஞ் சம்மதம்.

வாமதேவன்—ஓர் இருடி, சிவன். [1: வாமதேவ:— ஸ. அக. 2: வாமதேவ:—ச. கோ. I, i, 34.]

கோமி—நரி, உபாசகன், பசுவுடையோன். [1-3: கோமீ கோமாயுரு கோபாஸகே—ச. ஸ. ii, 257.]

நாம் — அச்சம், தன்மைப்பன்மை. [1: திவா. viii, 169. 2: நன். 287.]

ஓம் — ஓர் விகுதி, பிரணவம், சம்மதம். [1: நன். 140. 2, 3: ஓம் ப்ரணவேऽங்கீக்ருதாவபி—ச. ஸ. vii, 6.]

573. தாமதம் பைய வெனல்சற்ப மோர்குணம்
ஆமல கந்தான் பளிங்கொடு நெல்லியாம்
காமி புருச்சக்ர வாகங் காமுகன்
காமினி காம முளாள்புல் லுருவியே.

தாமதம் — பையவெனல், சர்ப்பம், ஓர் குணம். [1: அக. 2: தாமஸ: ஸர்ப ... —ச. ஸ. iii, 743. 3: தாமஸ: —ஸ. அக.]

ஆமலகம்—பளிங்கு, நெல்லி. [1: அக. 2: ஆமலக: வை. 59, 353.]

காமி—புறா, சக்கிரவாகம், காமுகன். [1, 2: காமீ து காமுகே சக்ரவாகே பாராவதேऽபி ச—மே. ந, 49.]

காமினி — காமமுள்ளாள், புல்லுருவி. [1: காமிநீ — ஸ. அக. 2: காமிநீ ... வந்தயோ:—வை. ந, 46.]

574. கோமாட்டி யாசா ளரைசிகோ வுள்ளவள்
சீமாட்டி செல்வ முடையா ளழகுளாள்
மாமாத்ரன் செல்வன் மந்த்ரியா னைப்பாகன்
தாமார்க் கவம்கா யுருவி பிடிப்பீர்க்கே.

கோமாட்டி—ஆசாள், அரைசி, பசுவுள்ளவள். [1: சூடா. ii, 62. 2: நா. தி. நி. 184. 3: கோ+ஆட்டி.]

சீமாட்டி—செல்வமுடையாள், அழகுளாள். [1, 2: ஸ்ரீ + ஆட்டி. 1: அக.]

மாமாத்ரன் — செல்வன், மந்திரி, யானைப்பாகன். [1-3: மஹாமாத்ரா: ப்ரதாநே ஹஸ்த்யாரோஹே வைஸ்யே ச:—அ. ஸ. iv, 276.]

தாமார்க்கவம்—காயுருவி, பிடிப்பீர்க்கு. [1, 2: மார்க்கவஸ்து தோஷகே; கோஷாதக்யாம்—அ. ஸ. iv, 305, 306. தோஷக: பொன் னிறத்தும்மட்டி யென்பர்.]

575. சாம்பரி யிரதி மாயை தாம்பிரஞ் சிவப்புச் செம்பாம்
ஆம்பல்வேய் கள்ளு துங்கொம் படைவுவெள் ளல்லி யானை
தூம்புவே யளக்குங் காலுட் டொளையருஞ் சுரம்வா யிற்பேர்
சாம்பேயஞ் சிறுநா கப்பூப் பூந்தாது சம்ப கம்பொன்.

சாம்பரி — இரதி, மாயை. [1. 2: ஸம்பரமாயா மாயா —அ. கோ. II, x, 11.]

தாம்பிரம்—சிவப்பு, செம்பு. [1, 2: தாம்ரம் ரக்தே ச ஸுல்பே —வி. ப்ர. ர, 67.]

ஆம்பல்—மூங்கில், கள், ஊதுங் கொம்பு, அடைவு, வெள்ளல்லி, யானை. [1-3, 5, 6: பிங். x, 103. 4: பிங். vii, 458.]

தூம்பு—மூங்கில், மரக்கால், உள்துளை, அருநெறி, வாயில். [1-3, 5: பிங். x, 639. 4: அக.]

சாம்பேயம் — சிறுநாகப்பூ, பூந்தாது, சம்பகம், பொன். [1-4: சாம்பேயோ கேஸரே ஹேம்நி சம்பகே நாகஸேகரே—அ. ஸ. iii, 480.]

576. ஓம்ப லிவறற் காப்பாற்ற லொழித லூக்கு வித்தலுமாம்
காம்பு வேய்பூந் தாள்பட்டுத் தாம்பு கயிறு தாமணிப்பேர்
மேம்பா டதிகப் புகழ்மேன்மை பாம்பா யிலிய மோர்செந்து
காம்போ சம்வெண் கருங்காலி புன்னை கம்போசக்குதிரை.

ஓம்பல்—இவறல், காப்பாற்றல், ஒழிதல், விலக்குதல். [1: குறள், 626. 2-4: அக.]

காம்பு—மூங்கில், பூந்தாள், பட்டு. [1-3: சூடா. xi, ம, 4.]

தாம்பு—கயிறு, தாமணி. [1, 2: சூடா. xi, ம, 4.]

மேம்பாடு—அதிகப் புகழ், மேன்மை. [1, 2: அக.]

பாம்பு—ஆயிலிய நட்சத்திரம், ஓர் செந்து. [1: சூடா. i, 70. 2: திவா. iii, 133.]

காம்போசம் — வெண்கருங்காலி, புன்னை, கம்போசக் குதிரை. [1-3: காம்போஜ: ஸுபர்ணாகாரம் ஸ்வேத புந்நாகவாஹநே, ஸதக்ஷவதிரே — ஹே. ஸ. iii, 133.]

577. சாம்ப ராயம் விபத்து நிகழ்வுபோர்
கூம்பல் குவிதல் ஒடுங்கல் குமிழ்மரம்
சாம்பல் பழம்பூச் சாம்ப ரொடுங்குதல்
தேம்பல் மெலிதல் பழம்பூ வாடுதல்.

சாம்பராயம்—விபத்து, எதிர்காலம், போர். [1-3: ஸாம்பராயஸ்து ஸங்க்ராமே ஆபதாமாகாமிகாலயோ:—வை. 269, 95.]

கூம்பல்—குவிதல், ஒடுங்கல், குமிழ்மரம். [1-3: அக.]

சாம்பல்—பழம்பூ, சாம்பர், ஒடுங்குதல். [1-3: பிங். x, 468.]

தேம்பல்—மெலிதல், பழம்பூ, வாடுதல். [1-3: அக.]

யகர வெதுகை

578. பயசென்ப நீர்பா லின்பேர் பயமேநீர் பயன்பா லச்சம்
பெயர்புகழ் பெருமை நாமம் பெயன்மழை மழைத்து ளிப்பேர்
அயர்தலே சோர்தல் செய்தல் அயர்வென்ப மயக்கஞ் சோர்வாம்
பெயர்தல்வே றுத லாடல் பேர்தல்மீ ளுதல்ந டத்தல்.

பயசு—நீர், பால். [1, 2: பய: க்ஷீரே ச நீரே ச — அ. ஸ. ii, 571.]

பயம்—நீர், பயன், பால், அச்சம். [1, 3: பய: க்ஷீரே ச நீரே ச — அ. ஸ. ii, 571. 2: பலம் — அ. கோ. III, iii, 200. 4: பயம் — அ. கோ. I, vii, 21.]

பெயர்—புகழ், பெருமை, நாமம். [1-3: சூடா. xi, ய, 13.]

பெயல்—மழை, மழைத்துளி. [1: திவா. i, 146. 2: திவா. i, 152.]

அயர்தல்—சோர்தல், செய்தல். [1: நா. தீ. நி. 760. 2: திவா. ix, 3.]

அயர்வு—மயக்கம், சோர்வு. [1, 2: அக.]

பெயர்தல்—வேறுதல், ஆடல், பேர்தல், மீளுதல், நடத்தல். [1, 3, 4: அக. 2: சூடா. ix, 48. 5: திவா. ix, 38.]

579. அயம்நலந் தருமுற் கன்ம மாடுநீர் பரியி ரும்பாம்
இயமொலி வாச்சி யஞ்சொல் லியல்பொழுக் கந்தன் மைப்பேர்
கயமாழங் குளம்வீ டோர்நோய் கரிபிர ளயங்கீழ் தேய்வாம்
நயமுப சார மின்பம் நலம்நீதி குறின் பேதம்.

அயம்—நலந்தரும் முற்கன்மம், ஆடு, நீர், குதிரை, இரும்பு. [1: அய: ஸுபாவஹோ விதி: — அ. கோ. I, iv, 27. 2: அஜ: — அ. கோ. II, ix, 76. 3: பிங். x, 43. 4: ஹய: — அ. கோ. II, viii, 44. 5: அய: — அ. கோ. II, ix, 98.]

இயம்—ஒலி, வாச்சியம், சொல். [1-3: சூடா. xi, ய, 2.]

இயல்பு — ஒழுக்கம், தன்மை. [1: பிங். vii, 57. 2: திவா. viii, 257.]

கயம்—ஆழம்[1], குளம்[2], வீடு[3], ஓர் நோய்[4], யானை[5], பிரளயம்[6], கீழ்[7], தேய்வு[8]. [1: திவா. xi, 69. 2: பிங். x, 263. 3, 4, 6, 8: க்ஷயோ ரோ-நாஶே க்ஷயோ கல்பாந்தாவபசயேஷ்வபி — வி. ப்ர. ய, 6. 5: கஜ: — ஜ. கோ. II, viii, 34. 7: சூடா. xi, ய, 3.]

நயம்—உபசாரம், இன்பம், நலம், நீதி, சூதின் பேதம். [1: நய:— ஸ. அக. 2, 3: சூடா. xi, ய, 13. 4, 5: நயோ நீதௌ த்யூத-பேதே — வி. ப்ர. ய, 3.]

580. புயமென்ப முன்கை தோளாம் புயல்மழைக் காற்று மேகம்
வயம்வசம் வலிபுள் ளென்ப மயன்றச்ச னசுர சிற்பி
அயலேயந் நியஞ்ச மீபம் அயில்வேலா யுதங்கூர் மைப்பேர்
இயலென்ப சாயல் பண்போர் தமிழ்நடை யோத்து மேற்கும்.

புயம்—முன்கை, தோள். [1, 2: புஜ: பாணௌ ச பா-ஹௌ ச—வி. ப்ர. ஜ, 7.]

புயல்—மழைக்காற்று, மேகம். [1: அக. யில் 'பெருங்காற்று' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 2: பிங். i, 58.]

வயம்—வசம், வலி, பறவை. [1: அக. 'வஶ:'. 2, 3: பிங். x, 997.]

மயன்—தச்சன், அசுர சிற்பி. [1: அக. 2: மய:—ஸ. அக.]

அயல்—அன்னியம், சமீபம். [1, 2: அக.]

அயில்—வேலாயுதம், கூர்மை. [1, 2: திவா. xi, 11.]

இயல் — சாயல், பண்பு, ஓர் தமிழ், நடை, நூற்பகுதி. [1, 4: திவா. xi, 32. 2, 5: அக. 3: சூடா. xi, ய, 9.]

581. செயல்செய்கை யொழுக்கங் கன்மம் செயிரென்ப சினங்குற் றப்பேர்
பயல்சிற்றுள் பாதி பள்ளம் பயன்சொல்வி னுரையி லாபம்
மயல்செத்தை பேய்ம யக்கம் வயல்நன்செய் மருத வேலி
முயலொரு மிருகம் போராம் மொய்ம்புதோள் வலிகொ ழுப்பே.

செயல்—செய்கை, ஒழுக்கம், தொழில். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ய, 13.]

செயிர்—சினம், குற்றம். [1, 2: திவா. xi, 113.]

பயல்—சிற்றுள், பாதி, பள்ளம். [1-3: பிங். x, 752.]

பயன்—சொல்லின் உரை, இலாபம். [1: நிக. 300. 2: ஃபலம் — ஸ. அக.]

மயல்—செத்தை, பேய், மயக்கம். [1-3: சூடா. xi, ய, 6.]

வயல்—நன்செய், மருதவெளி. [1: பிங். x, 998. 2: அக.]

முயல்—ஒரு மிருகம், போர். [1: திவா. iii, 47. 2: நிக. 303.]

மொய்ம்பு—தோள், வலிமை, கொழுப்பு. [1, 2: பிங். x, 970. 3:]

582. உயவைகாக் கணங்கான் யாறும் உயிரென்ப காற்றுச் சீவன்
வியளீகந் துன்பம் வெள்கல் வெறுப்புக்கா ரியமன் மைப்பேர்
வயிரம்பூண் கட்டு வச்ர மணிவச்ரா யுதம ரக்காழ்
வயிரியர் மதங்கர் கூத்தர் மயிலைமீ னிருவாட் சிப்பேர்.

உயவை—காக்கணஞ்செடி, கான்யாறு. [1, 2: பிங். x, 171.]

உயிர்—காற்று, சீவன். [1, 2: சூடா. xi, ட, 15.]

வியளீகம்—துன்பம், வெள்கல், வெறுப்பு, தகாத காரியம். [1-4: வ்யளீகம் ... வைலக்ஷ்யாப்ரியாகார்யேஷு பீடனே — அ. கோ. iii, 86.]

வயிரம்—பூணுகக் கட்டுவது, வச்சிரமணி, வச்சிராயுதம், மரவயிரம். [1: அக. 2, 3: வஜ்ரம் குலிசஹீரயோ: — அ. கோ. ii, 442. 4: திவா. xi, 361.]

வயிரியர்—மதங்கர், கூத்தர். [1: அக. 2: பிங். v, 99.]

மயிலை—மீன், இருவாட்சி. [1, 2: பிங். x, 902.]

583. குயில்சொல்லுட் டொளையோர் புள்ளாம் குயிற்றல்செய் திடலி
மைழத்தல்
குயிறலே செறிதல் சொல்லல் கூவுதல் தொளைத்த லும்பேர்
பயிலலே பழகல் கற்றல் பயில்சஞ்ஞை சொல்லு மாகும்
யயுகெடுக் தடிது ரங்கம் பரிமேதக் குதிரை யென்ப.

குயில்—சொல், உள்துளை, ஓர் பறவை. [1-3: பிங். x, 367.]

குயிற்றல்—செய்தல், இழைத்தல். [1: திவா. ix, 3. 2: நிக. 305.]

குயிறல் — செறிதல், சொல்லல், கூவுதல், துளைத்தல். [1, 2, 4: திவா. xi, 92. 3: சூடா. xi, ய, 6.]

பயிலல்—பழகல், கற்றல். [1, 2: நிக. 305.]

பயில்—சமிஞ்ஞை, சொல். [1, 2: நிக. 306.]

ஹயு—நெடுந்தடி, குதிரை, யாகக்குதிரை. [1: ஹய: ... ஹீஹய கே—தே. வ. 235, 130. 2, 3: ஹயா: ...—உ. கொ. 618.]

584. இயக்கமே யியங்கல் பீடாம் இயக்கன்குய் யகன்கு பேரன்
தியக்கமே கலக்கந் தேங்க லியற்றலுண் டாக்கல் செய்தல்
நயத்தல்சி னேதல்வி ரும்பல் நன்குற லுபச ரித்தல்
பயத்தல்பெற் றிடலுண் டாதல் பயப்பென்ப நிறம்ப சப்பே.

இயக்கம்—இயங்கல், பெருமை. [1: நிக. 308. 2: திவா. viii, 20.]

இயக்கன்—யக்ஷன், குபேரன். [1, 2: யக்ஷ: ஸ்ரீதே ... —அ. வை. ii, 556.]

தியக்கம்—கலக்கம், தேங்கல். [1: நிக. 308. 2:]

இயற்றல்—உண்டாக்கல், செய்தல். [1, 2: அக.]

நயத்தல்—சினேகித்தல், விரும்பல், நன்குறல், உபசரித்தல். [1-4: அக.]

பயத்தல்—பெற்றிடல், உண்டாதல். [1: திவா. ix, 93. 2: திவா. ix, 95.]

பயப்பு—நிறம், பசப்பு. [1, 2: நிக. 302.]

585. இயங்குத லசைதல் போத லொளிசெய்த லுலாவ லென்றும்
உயங்கல்வா டுதல்வ ருந்தல் இயம்பலே யொலித்தல் சொல்லல்
வியஞ்சனங் கறிகுய் யம்மொற் றெழுத்தடை யாள மீசை
சயம்புமால் சிவன்வி ரிஞ்ச னருகன்று னேதா னுதல்.

இயங்குதல் — அசைதல், போதல், ஒளிசெய்தல், உலாவல். [1: நா. தீ. நி. 736. 2: திவா. ix, 38. 3, 4: நிக. 292.]

உயங்கல்—வாடுதல், வருந்தல். [1: அக. 2: திவா. viii, 163.]

இயம்பல்—ஒலித்தல், சொல்லல். [1: திவா. x, 172. 2: திவா. x, 2.]

வியஞ்சனம்—கறி, குய்யம், ஒற்றெழுத்து, அடையாளம், மீசை. [1-5: வ்ருஞ்ஜநம் ... —வெ. 252, 59.]

சயம்பு—திருமால், சிவன், பிரமன், அருகன், தானேதானுதல். [1, 2, 4, 5: ஸ்வயம்பூ: — ஸ. அக. 3: ஸ்வயம்பூ:—அ. கோ. I, i, 16.]

586. நியதியே நியம மூழாம் நேயமே நேச மெண்ணெய்
கயவர்கீழ் மக்கள் கள்வர் காயலுப் பளம்பு காராம்
பயின்பிசி னுட்கு ருத்துப் பாய்மாவாம் பரிபு லிப்பேர்
வயினிடம் வயிறு வீடு வாய்மைசொல் வலிமை மெய்ம்மை.

நியதி—இயமம், ஊழ். [1, 2: நியதீ தைவஸம்யமௌ—அ. ஸ. iii, 263.]

நேயம்—நேசம், எண்ணெய். [1, 2: பிங். x, 710. ஸ்நேஹ: ப்ரேம்ணி க்ருதாதிகே—அ. ஸ. ii, 591.]

கயவர்—கீழ்மக்கள், கள்வர். [1, 2: நிக. 299.]

காயல்—உப்பளம், கழிமுகம். [1: பிங். iv, 139. 2: நிக. 313.]

பயின்—பிசின், உட்குருத்து. [1: அ. வி. நி. 354. 2: அக.]

பாய்மா—குதிரை, புலி. [1, 2: சூடா. xi, ற, 12.]

வயின்—இடம், வயிறு, வீடு. [1-3: திவா. xi, 362.]

வாய்மை—சொல், வலிமை, மெய்ம்மை. [1: நிக. 316. 2: திவா. viii, 64. 3: திவா. x, 8.]

587. அயநம் வீடு வழிதெற்கும் வடக்கு மாஞ்சூ ரியகதியாம்
நியமம் விரத முடம்பாடு பொறைநிச் சயம்நித் தியகருமம்
குயமே கொடுவா ளிளமைமுலை குயவு சிறுதேர் கறிகரித்தல்
வியவ னேவு வோன்வீரன் வெயில்சூ ரியன்றன் கதிரொளியே.

அயநம் — வீடு, வழி, தெற்கும் வடக்குமாம் சூரிய கதி. [1-3: அயநம் வர்த்மகேஹார்க்கஸ்யோத்தரதக்ஷிணதோ கதௌ — அ. ஸ. iii, 344.]

நியமம்—விரதம், உடம்பாடு, பொறை, நிச்சயம், நித்திய கருமம். [1-4: யந்த்ரணாயாம் ப்ரதிஜ்ஞாயாம் நியமோ நிச்சயே வ்ரதே—ஹா. கோ. 580. 5: ஶரீரஸாதநாபேக்ஷம் நித்யம் யத்கர்ம தத்யம:, நியமஸ்து ஸ யத்கர்ம நித்யமாகந்துஸாதநம்—அ. கோ. II, vii, 49.]

குயம்—கொடுவாள், இளமை, முலை. [1-3: திவா. xi, 278.]

வயவு—சிறுதேர், கறிகரிப்பு. [1: பிங். vi, 376. 'தேர்.' 2: நிக. 299.]

வியவன்—ஏவுவோன், வீரன். [1, 2: நிக. 291.]

வெயில்—சூரிய கிரணம், ஒளி. [1: அக. 2: திவா. viii, 56.]

588. நியக்கங் கீழ்மை கடாவெல்லாம் வியத்தம் புத்தி தெரிந்ததுமாம்
நியக்குரோத மாலமரங் குறுக்கா யிருகை நீட்டளவை
வயத்தை நெல்லி காகோளி சிற்றே லம்யௌ வனமுள்ள
வயத்தை யல்பொன் னாங்கண்ணி சீந்தி யிலவ மரமேழ்பேர்.

நியக்கம்—கீழ்மை, எருமைக்கடா, எல்லாம். [1, 3: ந்யக்ஷ: கார்த்ஸ்ந்யநிக்ருஷ்டயோ:—வி. வர். க்ஷ, 8. 2: ந்யக்ஷ: — ஸ. அக.]

வியத்தம்—புத்தி, தெரிந்தது. [1: வ்யக்தோ — ஸ. அக. 2: வ்யக்தம் ஸ்புடம் ப்ராஜ்ஞோ வ்யக்த: —ஶா. கொ. 635. ப்ராஜ்ஞ: என்பது புத்தியுடையவனென்று பொருள்படும்.]

நியக்குரோதம் — ஆலமரம், குறுக்காக இருகை நீட்டளவை. [1, 2: ந்யக்ரோதோ வடவாஹ்வே; ... வ்யாமே—க. ஸ. iii, 336, 337.]

வயத்தை—நெல்லி[1], காகோளி[2], சிற்றேலம்[3], யுவதி[4], பொன்னாங்கண்ணி[5], சீந்தி[6], இலவமரம்[7]. [1-3, 5-7: வய:ஸ்தா ஶால்மலீக்ஷுத்ரே; ப்ராஹ்மீமத்ஸ்யாக்ஷீகாகோலீஸ்தூலைலாமலகீஷு ச — க. ஸ. iii, 312, 313. 4: வய:ஸ்தோ தருணேவயா—க. ஸ. iii, 312.]

589. வியப்பாச் சரியங் கொண்டாட்டம் வியர்த்தல் வேர்த்தல் சினக் குறிப்பு
உயிர்ப்புச் சுவாசங் காற்றென்ப பயிர்ப்ப சுத்த மருவருப்பு
பயிற்றல் பழக்கல் கற்பித்தல் வியுட்டி நிறைவு தூதிபலனும்
வியுட்டம்பிரயோ சகந்திவசம் வெடியல் சுடப்பட் டதுமாமே.

வியப்பு — ஆச்சரியம், கொண்டாட்டம். [1: திவா. viii, 107. 2: அக.; நிக. 306.]

வியர்த்தல்—வேர்த்தல், சினக்குறிப்பு. [1: திவா. ix, 158. 2: திவா. viii, 103.]

உயிர்ப்பு—சுவாசம், காற்று. [1: திவா. ix, 157. 2: திவா. i, 37.]

பயிர்ப்பு—அசுத்தம், அருவருப்பு. [1: அக. 2: திவா. viii, 178.]

பயிற்றல்—பழக்கல், கற்பித்தல். [1, 2: அக.]

வியுட்டி—நிறைவு, துதி, பலன். [1-3: வ்யுஷ்டி: ஸ்துதிஸம்ருத்தி — ச. ஸ. ii, 97.]

வியுட்டம்—பிரயோசனம், திவசம், விடியல், சுடப்பட்டது. [1-3: வ்யுஷ்டம் ஸமே திநே, ... ப்ரஸாதே ச—ச. ஸ. ii, 97. 4: வ்யுஷ்ட—ஸ. அக.]

590. சயந்தன் சிவனிந் திரசுதன்பேர் நயந்தோ னெனல்கா தலனண்பன
சயந்தி யுமையிந் திரதநயை பதாகை தழுதா ழையுமாகும்
இயந்தி ரந்தே ரெயிலுறுப்போர் பாண்டந் தேவா திட்டாந
இயந்தி ரஞ்சூத் திரப்பொறிசெக் காலை திரிகை கண்ணியெனும்.

சயந்தன்—சிவன், இந்திரன் மகன். [1, 2: ஜயந்தாவிந்த்ரஸூனு — ச. ஸ. iii, 252.]

நயந்தோன்—கணவன், நண்பன். [1, 2: சூடா. xi, ய, 8.]

சயந்தி — உமை, இந்திரன் மகள், கொடி, தழுதாழை. [1-4: ஜயந்தீ ஸுராஸுதாகயோ:; ஜீவந்த்யாம் த்வஜ வ — ச. ஸ. ii, 252, 253.]

இயந்திரம்—தேர்[1], மதிலுறுப்பு[2], ஓர் பாண்டம்[3], தேவா திட்டான இயந்திரம்[4], சூத்திரப்பொறி[5], செக்கு[6], ஆலை[7], திரிகை[8], கண்ணி[9]. [1: திவா. vii, 143. 2: திவா. v, 195. 'எந்திரம்.' 3: 4-8: அக. 9:]

591. வயசுபுட் பிராயம்யௌ வநஞ்சிசுத்து வாதி
மயமுருவங் கோவேறு கழுதையொட் டகப்பேர்
சயநம்வெல் லுதலொடுநித் திரைசுரதம் படுக்கை
சயமதிற்கீழ்க் குறடுவெற்றி வெஞ்சமங்கை கூட்டம்
இயமங்கொல் லாமைமுத லாவுடற்சா தகத்துக்
கேற்றநித் தியகருமந் தடையொடுக்கு தலுமாம்
சயையுமா தேவியவள் சகிகடுக்காய் முன்னை
தழுதாழை மூன்றும்வட் டத்திதியு மாமே.

வயசு — பறவை, பிராயம், யௌவனம், சிசுத்துவ முதலியன. [1, 3, 4: வயஸ்தாருண்யே பால்யாதௌ வமே — ச. ஸ. ii. 576. 2: வயஸ் — ஸ. அக.]

மயம்—உருவம், கோவேறு கழுதை, ஒட்டகம். [1: இப்பொருளில் மய என்பது இடைச்சொல்—ஸ. அக. 2, 3: மய: ... க்ரமேலகோஷ்டரயோ: ... வ—வி. வ்ரு. ய, 4.]

சயநம் ...ரை, சுரதம், படுக்கை. [1: ஜயநம்— — க. கொ. III, ii, 12. 2-4: ஶயநம் ஸ்வாபஶய்யயோ:, ரதே — க. ஸ. iii, 414.]

சயம் — மதிற்கீழ்க்குறடு, வெற்றி, போர், கை, கூட்டம். [1, 5: வய: ப்ராகாரவப்ரே ... ஸமூஹே ... — க. ஸ. ii, 348, 349. 2: ஜய: —க. கொ. III, ii, 12. 3: 4: ஶய:—க. கொ. II, vi, 81.]

இயமம்—கொல்லாமை முதலா உடற்சாதனத்துக்கேற்ற நித்திய கருமம், தடை, ஒடுக்குதல். [1: ஶரீரஸாதநாபேக்ஷம் நித்யம் யத்கர்ம தத்யம:—க. கொ. II, vii, 49. 1-3: யம: ... ஸம்யமே ... ; ஸம்யமே யமநே—க. ஸ. ii, 324, 325.]

சயை—உமாதேவி, உமாதேவியின் சகி, கடுக்காய், முன்னை, தழுதாழை, மூன்றும்வட்டத் திதி. [1-6: ஜயோமா தத்ஸகீ திதி:, வயந்தீ ஜயந்த்யப்தீ:—க. ஸ. ii, 352.]

592. வயவன் கரிக்குரீஇ வலியான் றிண்ணியன்
இயவர்தோற் கருவி யாள ரிழிஞர்
கயவு பெருமை மேம்பாடு களவுமாம்
பயறுசித் திரைநாள் பருப்புள தானியம்.

வயவன்—கரிக்குருவி, வலியான், திண்ணியன். [1: நிக. 295. 2, 3: பிங். x, 999.]

இயவர்—தோற்கருவியாளர், ...ஞர். [1: திவா. ii, 56. 2: நிக. 291.]

கயவு — பெருமை, மேம்பாடு, களவு. [1, 2: திவா. xi, 70. 3: அ. வி. நி. 368.]

பயறு—சித்திரை நட்சத்திரம், பருப்புள்ள தானியம். [1: திவா. i, 90. 2: திவா. iv, 169.]

593. வயமா அரிமா மதமாப் புலிபரி
இயமாந ளன்மா யாகவேக் தன்பெயர்
வியவா யம்மை துநமறை வென்ப
கயவாய் கருங்குரீஇ பேழ்வாய் கழிமுகம்.

வயமா—சிங்கம், யானை, புலி, குதிரை. [1-4: சூடா. xi, ய, 7.]

இயமானன் — ஆன்மா, யாகவேந்தன். [1: திவா. ii, 232. 2: யஜமாந:—ஸ. கௌ. II, vii, 8.]

வியவாயம்—மைதுனம், மறைவு. [1, 2: வ்யவாயஸ்து மைதுநே-வ்யவதாநயோ:—ஸ. ஸ. iii, 494.]

கயவாய்—கரிக்குருவி, பேழ்வாய், கழிமுகம். [1: திவா. iii, 154. 2: அக. 3: சூடா. v, 20.]

594. நியமித் தல்நி ரூபித்தல் விதித்தல்
அயிர்நுண் மணல்கண்ட சற்கரை நுண்மை
பயிர்புட் குரலொடு நெற்பயி ராதியாம்
கயில்பூ ணின்கடைப் புணர்ப்புப் பிடரே.

நியமித்தல்—நிரூபித்தல், விதித்தல். [1, 2: அக.]

அயிர்—நுண்மணல், கண்டசர்க்கரை, நுண்மை. [1-3: சூடா. xi, ய, 13.]

பயிர்—பறவைக்குரல், நெற்பயிர் முதலியன. [1, 2: பிங். x, 753.]

கயில் —பூணின் கடைப்புணர்ப்பு, பிடர். [1, 2: பிங். x, 269.]

595. வியங்கங் குறைந்த வவையவந் தவளை
இயந்தா யானைப் பாகன் சாரதி
நியந்தா சாரதி யேவா நின்றவன்
பயம்பு கரிவீழ் படுகுழி பள்ளம்.

வியங்கம்—குறைந்த அவயவம், தவளை. [1: வ்யங்கம்—ஸ. அக. 2: வ்யங்க:—வெ. 152, 94.]

இயந்தா — யானைப்பாகன், சாரதி. [1, 2: யந்தா ஹஸ்திபகே ஸூதே—ஸ. கௌ. III, iii, 59.]

நியந்தா — சாரதி, ஏவாநின்றவன். [1: நியந்தா — ஸ. கௌ. II, viii, 59. 2: நியந்த்ரு—ஸ. அக.]

பயம்பு — யானைவீழ் படுகுழி, பள்ளம். [1, 2: சூடா. xi, ய, 8.]

596. இயவுள் புகழா ளன்றெய்வம்
எயிறு பல்யா னைக்கொம்பாம்
தியவா காயந் தினமனல்
மயுவோர் மிருகங் கிம்புருடன்.

இயவுள்—புகழாளன், தெய்வம். [1: திவா. ii, 89. 2: பிங். ii, 92.]

எயிறு—பல், யானைக்கொம்பு. [1, 2: நிக. 304.]

தியு—ஆகாயம், தினம், அனல். [1-3: [illegible]—நா. ர. i, 63.]

மயு—ஓர் மான், கிம்புருடன். [1, 2: [illegible] மயேகாருஷ்யோ: — அ. ஸ. ii, 365.]

597. வியாகுல மொலிக லக்கம் வியாதிநோய் நறுங்கோட் டப்பேர்
நியாமக னோட முய்ப்போன் மீகாம னியமிப் போனும்
வியாயதங் கடுமை நீளந் தீவிரம் வியாபா ரப்பேர்
வியாழமே சிங்கந் துட்ட கயம்வியாக் கிரம்பாம் பென்ப.

வியாகுலம்—ஒலி, கலக்கம். [1: ஆகுலம்-ஒலி—திவா. x, 173. 2: [illegible] — அ. கோ. III, i, 43. '[illegible]' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

வியாதி — நோய், நறுங்கோட்டம். [1: வ்யாதி: — அ. கோ. II, vi, 51. 2: வ்யாதி:—அ. கோ. II, iv, 126.]

நியாமகன் — ஓட முய்ப்போன், மீகாமன், நியமிப்போன். [1-3: நியாமக: [illegible]—வி. ரு. க, 188.]

வியாயதம்—கடுமை, நீளம், தீவிரம், வியாபாரம். [1-4: [illegible]—அ. ஸ. iii, 285.]

வியாழம்—சிங்கம், துஷ்ட யானை, புலி, பாம்பு. [1-4: [illegible] ... [illegible]: —அ. ஸ. ii, 498.]

598. வியாழனே கபடி துட்டன் வியாபாரந் தொழில்செட் டென்ப
வியூகமே படைப்புத் தற்கந் திரள்படை வகுப்பு மேவும்
வியோகமே பிரிதல் சாதல் வியோமமா காயம் நீராம்
பயோதர மேகங் கொங்கை பெருங்கோரை யிளநீர் பன்னும்.

வியாழன்—கபடி, துட்டன். [1: வ்ராளொ ... ஶடெ — ஸ. ஶ. ii, 498. 2: வ்ராளொ ... வலெ—ரெ. ஐ, 48.]

வியாபாரம்—தொழில், செட்டு. [1: வ்ராபாரः—ஸ. அர. 2: அக.]

வியூகம்—படைப்பு, தர்க்கம், திரள், படைவகுப்பு. [1-4: வ்ரூஹொ நிமாணதகயொः, ஸமூஹெ ஸலவிநாஸெ—ஸ. ஶ. ii, 589.]

வியோகம் — பிரிவு, சாதல். [1: விமொமः — ரெவ. 194, 52. 2:]

வியோமம்—ஆகாயம், நீர். [1: வெ்ராமந — ஸ. கொ. I, ii, 1. 2: வெ்ராமந—ஸ. அக.]

பயோதரம்—மேகம், கொங்கை, பெருங்கோரை, இளநீர். [1-4: வமொயரः கஸெரு ஜெலெ ... கஶெரு-ணி, நாலிகெரெ — ஸ. ஶ. iv, 270.]

599\. வியாதன் றுட்டன் வியாசமுனி வேடன் வேட்டல் வேளாதோன்
வியாமங் குறுக்கா யிருகையுநீட் டளவை யொடுக்கந் தடைமேவும்
நியாய மடைவிப் பதுதக்க தறநூ னெறியிற் றிறம்பாமை
அயோகம் பிரிவு கொற்சமட்டி கடிந முயற்சி வியோகமுமே.

வியாதன்—துட்டன், வியாசமுனி, வேடன், வேளாதோன். [1, 3: வ்ராயொ ஶூஜயஉஷயொः—ஸ. ஶ. ii, 244. 2: வ்ராஸः—ரெவ. 5, 60. 4: வ்ராயः—ஸ. அக. 'கீழ்மகன்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது.]

வியாமம்—குறுக்காய் இருகையும் நீட்டளவை, ஒடுக்கம், தடை. [1: வ்ராமொ ஬ாஹ்ோः ஸகரயொஸ்தயொஸ்திரூஜநாநூ—ஸ.கொ. II, vi, 87. 2: 3:]

நியாயம் — அடைவிப்பது, தக்கது, அறநூல்நெறியிற் றிறம்பாமை. [1, 2: நூ்ராயः—ரெவ. 209, 206. 3: நூ்ராயः—ஸ. கொ. II, viii, 24.]

அயோகம்—பிரிவு, கொற்சம்மட்டி, கடின முயற்சி, வியோகம். [1-4: அமொஶः கூமொஜாஉூலெ, விஶ்லெஷெ விஷமெ கூரெ — ஸ. ஶ. iii, 106.]

600. வயா விருப்பம் வருத்தஞ்சூல் வயாநோய்
கியாதி பிரசித்தி பிருதுவின் பத்தினி
வியாகாதம் விக்கி மோர்யோக மென்ப
சயாலு பெரும்பாம்பு நாய்மிகத் தூங்குவோன்.

வயா—விருப்பம், வருத்தம், சூல், வயாநோய். [1, 2: திவா. xi, 205. 3: பிங். x, 1000. 4: அக. நி. 212.]

கியாதி—பிரசித்தி, பிருதுவின் பத்தினி. [1: வ்யாதி:—அ. கோ. III, ii, 9. 2:]

வியாகாதம்—விக்கினம், ஓர் யோகம். [1, 2: வ்யாகாதோ யோக-விக்னயோ:—அ. ஸ. iii, 284.]

சயாலு—பெரும்பாம்பு, நாய், மிகத் தூங்குவோன். [1-3: ஶயா-லு: வ்யாஜகரோ நித்ராஶீலேऽபி கக்ஷ்கரோ — வி. ப்ர. ௭, 112.]

601. தியாக மெனல்கொடுத் திடல்தள் ளுதற்பேர்
வியாசங் கபடம் வித்தாரம் நிபமாம்
வியாடமூன் றின்னு மிருகம் பாம்பெனும்
பயாநக மிராகு புலிபயங் கரமே.

தியாகம் — கொடுத்திடல், தள்ளுதல். [1, 2: த்யாகோ வர்ஜந-தாநயோ:—அ. ஸ. ii, 31.]

வியாசம்—கபடம், வித்தாரம், நிபம். [1, 3: வ்யாஜ: ஶாட்ய-வ்யபதேஶயோ:—அ. ஸ. ii, 76. 2: விஸ்தாரோ ... வ்யாஸ: — அ. கோ. III, ii, 22.]

வியாடம் — ஊன் தின்னும் மிருகம், பாம்பு. [1, 2: வ்யாளோ ஹிம்ஸ்ரபஶௌ ஸர்ப்பே—அ. ஸ. ii, 125.]

பயாநகம்—இராகு, புலி, பயங்கரம். [1-3: பயாநகஸ்து பீஷ-ணே, வ்யாக்ரே ராஹௌ—அ. ஸ. iv, 25.]

602. மயூகங் கிரணஞ் சுவாலை யொளியாம்
மயூர கம்நா யுருவி மயிற்றுத்தம்
மயூர மயிலும் மயிற்சிகைப் பூடும்
வியூட மகலம் வகுப்புச்

மயூகம்—கிரணம், சுவாலை, ஒளி. [1-3: மயூகஸ்த்விட்கரஜ்வாலாஸு —அ. கோ. III, iii, 18. 'அத்ர த்விட் ஶோபா. கர: கிரண:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

மயூரகம்—நாயுருவி, மயிற்றுத்தம். [1, 2: மயூரகஸ்த்வபாமார்கே மயூரகம் து ... ச. ஸ. iv, 27.]

மயூரம்—மயில், மயிற்சிகைப்பூடு. [1, 2: மயூர: கேகிவர்ஹா- வௌஷதெயெ ... கேகினோ:—அ. ஸ. iii, 586.]

வியூடம்—அகலம், வகுப்பு, சேர்ந்தது. [1-3: வ்யூடா ந்யூடோ- ரஸம்ஹதா:—அ. ஸ. ii, 129.]

603. மெய்யென்ப வுடலுண் மைப்பேர் மெய்யரந் தணர்பொய் யில்லார்
மொய்செருக் களம்போர் வண்டு தொகுதிதாய் மொய்ம்மை யானை
செய்கைசெய் தொழிலொ ழுக்கம் செய்யோன்செவ் வியன்சி வந்தோன்
கொய்தலே கொறிபி டித்தல் பறித்தல்கத் தரித்தல் கூறும்.

மெய்—உடல், உண்மை. [1, 2: திவா. xi, 199.]

மெய்யர்—அந்தணர், பொய்யில்லார். [1: திவா. ii, 8. 2: அக.]

மொய்—போர்க்களம்[1], போர்[2], வண்டு[3], தொகுதி[4], தாய்[5], மொய்ம்மை[6], யானை[7]. [1, 4, 7: பிங். x, 969. 2, 3: சூடா. xi, ய, 5. 5: அ. வி. நி. 370. 6: அக. பிற காணும் 'மகமை' என்னும் பொருள் போலும். மொய்த்தல் என்றொரு பொருளும் உண்டு.]

செய்கை—செய்தொழில், ஒழுக்கம். [1, 2: அக. 'செய்யல்' —சூடா. xi, ய, 10. 'செயல்'—சூடா. xi, ய, 13.]

செய்யோன்—செவ்வியன், சிவந்தோன். [1, 2: அக.]

கொய்தல்—சிலைகொய்தல், பறித்தல், கத்தரித்தல். [1, 2: அக. 3: சூடா. ix, 26.]

604. நெய்தலைக் கிணையி னென்றோர் நீர்ப்புதல் படாதி நெய்தல்
பெய்தலே செறித்தல் வார்த்தல் பொழிதலோ டிடுதல் பேசும்
வெய்துறல் சினக்கு றிப்பு வெருவந்தக் குறிப்புத் துன்பம்
தெய்வமூழ் கடவு ளென்ப தொய்யல்சே றுழவோ டின்பம்.

நெய்தல்—ஐந்திணையினொன்று, ஓர் நீர்ப்புதல், துணி முதலியன நெய்தல். [1: திவா. v, 83. 2, 3: அக.]

பெய்தல்—செறித்தல், வார்த்தல், பொழிதல், இடுதல். [1-4: நிக. 311.]

வெய்துறல்—சினக் குறிப்பு, அச்சக் குறிப்பு, துன்பம். [1-3: அக.]

தெய்வம்—ஊழ், கடவுள். [1, 2: சூடா. xi, ய, 13.]

தொய்யல்—சேறு, உழவு, இன்பம். [1, 3: பிங். x, 659. 2: சூடா. xi, ய, 5.]

605. பொய்மெய் யன்மை மரப்பொந்து வெய்யோன் கொடியோன்
கொடுங்கதிரோன்
குய்ய முபத்த மறைவுளது கூர்ம மிராசி யங்கபடம்
சய்ய மோர்வெற் பாரோக்யஞ் சய்யை சயநஞ் சொற்றொடுத்தல்
தொய்யில் மகளிர் முலையினிற்சாந் தெழுதுங் கோல மோர்கீரை.

பொய்—மெய்யன்மை, மரப்பொந்து. [1: திவா. x, 10. 2: பிங். ix, 204.]

வெய்யோன்—கொடியோன், சூரியன். [1, 2: சூடா. xi, ய, 10.]

குய்யம் — உபத்தம், மறைவுளது, ஆமை, இரகசியம், கபடம். [1, 3-5: குஹ்ய: கூர்மதம்பயோ:; குஹ்யமுபஸ்தே ரஹஸ்யே—ஜ. ஸ. ii, 346, 347. 2: குஹ்ய—ஸ. அக.]

சய்யம்—ஓர் மலை, ஆரோக்கியம். [1, 2: ஸஹ்யோரோகே ... ஸஹ்யோऽத்ரௌ—ஜ. ஸ. ii, 375.]

சய்யை—சயனம், சொற்றொடுத்தல். [1, 2: ஶய்யா தல்பே ஶப்தகும்பே—ஜ. ஸ. ii, 374.]

தொய்யில்—மகளிர் முலையினிற் சாந்து எழுதுங் கோலம், ஓர் கீரை. [1: பிங். vi, 222. 2: திவா. xi, 313.]

606. குய்யே நறும்புகை தாளித் திடுகறி
நெய்யோர் கவ்வியம் திணைமெண்ணெ யாதி
பொய்தல் மகளிர் விளையாட் டவர்குழாம்
நெய்வான் சித்திரை நாணெய் பவனே.

குய்—நறும்புகை, கறி. [1: சூடா. xi, ய, 9. 2: அக.]

நெய்—பஞ்ச கவ்வியத்தொன்று, நிணம், எண்ணெய் முதலியன. [1-3: அக.]

பொய்தல்—மகளிர் விளையாட்டு, மகளிர் கூட்டம். [1: திவா. ix, 4. 2: சூடா. ii, 11.]

நெய்வான்—சித்திரை நட்சத்திரம், நெய்பவன். [1: திவா. i, 90. 2: அக.]

607. ஐயமே பிச்சை பிச்சைப் பாத்திர மநுமா நப்பேர்
வையந்தேர் சிவிகை பண்டி வாகன மூரோணி பூமி
ஐயர்வே தியர்புத் தேளி ரருந்தவர் குரவ ரென்றும்
கையரே திருடர் நீசர் கையாறு துன்பஞ் செய்தி.

ஐயம்—பிச்சை, பிச்சைப்பாத்திரம், சந்தேகம். [1-3: சூடா. xi, ய, 5.]

வையம்—தேர், சிவிகை, பண்டி, வாகனம், உரோகணி நட்சத்திரம், பூமி. [1, 3, 6: திவா. xi, 377. 4, 5: சூடா. xi, ய, 11.]

ஐயர்—வேதியர், தேவர், அருந்தவர், குரவர். [1: திவா. ii, 8. 2: திவா. i, 28. 3: திவா. ii, 1. 4: திவா. ii, 14.]

கையர்—திருடர், நீசர். [1, 2: நிக. 294.]

கையாறு—துன்பம், செய்தி. [1: சூடா. viii, 74. 2: 'கையறை' —சூடா. viii, 44.]

608. தையல்பெண் ணழகு தைப்பாம் பையுளோய் துன்ப மற்பம்
கையறல் படையு றுப்புக் கெடல்செய லறலுங் காட்டும்
ஐயன்மா சாத்தா மூத்தோ னப்பனா சாரி யன்பேர்
ஐயையே புதல்வி காளி யம்பிகை தலைவி துர்க்கை.

தையல்—பெண், அழகு, தைப்பு. [1: திவா. ii, 112. 2: திவா. viii, 59. 'கட்டழகு.' 3: அக.]

பையுள்—நோய், துன்பம், அற்பம். [1: திவா. viii, 148. 2: திவா. viii, 174. 3: அக.]

கையறல் — படையுறுப்புக்கெடல், செயலறல். [1, 2: கை-படையுறுப்பு —சூடா. xi, ய, 11. கை அறுதல். 2: அக.]

ஐயன் — மாசாத்தா, மூத்தோன், தந்தை, ஆசாரியன். [1: திவா. i, 9. 2: திவா. ii, 14. 3: பிங். v, 182. 4: பிங். v, 57.]

ஐயை — புதல்வி, காளி, அம்பிகை, தலைவி, துர்க்கை. [1, 3-5: சூடா. xi, ய, 10. 2: சூடா. i, 38.]

609. சாயக மம்பு வாளாம் நாயகன் றலைவ னாதன்
வாயசி கருந்தக் காளி பேயத்தி காக்கைக் கொவ்வை
ஆயதி பொருந்த னீட்சி பிரபாவம் வருங்கா லப்பேர்
தேயநா டிடந்தி ருட்டாம் தீயர்தீக் குணத்தர் வேடர்.

சாயகம்—அம்பு, வாள். [1, 2: ஸாயகௌ பாணகட்கயோ:— க. ஸ. iii, 98.]

நாயகன்—தலைவன், நாதன். [1, 2: நாயகௌ நேதரி ஶ்ரேஷ்டே —வி. வ்ரு. க, 74.]

வாயசி — கருந்தக்காளி, பேயத்தி, காக்கைக் கொவ்வை. [1, 3: வாயஸீ காகோடும்பரீ காகமாசீ—க. ஸ. iii, 750. 2:]

ஆயதி — பொருந்தல், நீட்சி, பிரபாவம், வருங்காலம். [1-4: ஆயதி: ஸங்கமே ப்ரபாவோத்தரகாலயோ:, தைர்க்யே ஸஞ்ஜ்ஞவி—க. ஸ. iii, 239.]

தேயம்—நாடு, இடம், திருட்டு. [1: தேஶ: — க. கோ. II, i, 8 2: தேஶ:—ஸ. அக. 3: ஸ்தேயம்—க. கோ. II, x, 25.]

தீயர்—தீக்குணத்தர், வேடர். [1, 2: அக.]

610. நேயந்நீ ரின்வி சேட குணமெண்ணெய் நேச மென்ப
மாயம்பொய் கறுப்பு வஞ்சம் மாயன்மால் கரியோன் வஞ்சன்
சாயலொப் பழகு நுண்மை மேம்பாடு சயநஞ் சாய்தல்
சேயவன் முருகன் செவ்வாய் சேய்மைநீ ளந்தூ ரப்பேர்.

நேயம்—நீரின் விசேடகுணம், எண்ணெய், நேசம். [1: ஸ்நேஹ: —நையாயிகமதம். 2, 3: ஸ்நேஹஸ்நேஹாதிகரஸஜ்ஞவே ஸௌ- ஹார்த்தஸ்நேஹவி ஷ—வி. வ்ரு. ஹ, 4.]

மாயம்—பொய், கறுப்பு, வஞ்சம். [1: திவா. x, 10. 2: சூடா. viii, 22. 3: அக. மாயா தம்ஹே—வி. வ்ரு. ய, 61.]

மாயன்—திருமால், கரியோன், வஞ்சன். [1: மாய: பீதாம்பரே —வி. வ்ரு. ய, 61. 2: அக. 3:]

சாயல்—ஒப்பு, அழகு, நுண்மை, மேம்பாடு, சயனம், சாய்தல். [1: அக. 2, 4: சூடா. xi, ய, 1. 3: திவா. viii, 33. 5: பிங். iv, 260. 6: அக.]

சேயவன்—முருகன், செவ்வாய். [1, 2: அக. நிகண்டுகளில் 'சேய்' என்னும் பெயர் காணப்படுகிறது.]

சேய்மை—நீளம், தூரம். [1: அக. 2: சூடா. viii, 12.]

611. சேய்மக விளமை தூரம் சிவப்புச்சேய் வேள்செவ் வாயாம்
வாய்விளிம் போரங் கம்வாக் கிடங்குளம் வாய்மை யும்பேர்
ஆய்தல்தே டுதலி ணுங்க லாராய்த நுணுக்க மென்ப
ஒய்தல்கை யறல்வி டாய்த்த லொழிதலுள் ளதனு ணுக்கம்.

சேய்—மக்வு, இளமை, தூரம், சிவப்பு, முருகன், செவ்வாய். [1,2, 5,6: திவா. xi, 299. 3: நிக. 315. 4: பிங். x, 555.]

வாய்—விளிம்பு, ஓர் அங்கம், வாக்கு, இடம், குளம், வாய்மை. [1, 2: அக. 3, 4, 6: திவா. xi, 215. 5:]

ஆய்தல்—தேடுதல், இணுங்கல், ஆராய்தல், நுணுக்கம். [1, 2: நிக. 315. 3: திவா. ix, 73. 4: திவா. xi, 25.]

ஓய்தல்—கையறல், விடாய்த்தல், ஒழிதல், உள்ளதன் நுணுக்கம். [1-3: அக. 4: தொல். சொல். 330.]

612. காய்தலே சுடலு ணங்கல் கதிர்வீசல் கடிதல் சீறல்
தோய்தலே துவைதல் புல்லல் துழாவனீ ராடல் தீண்டல்
வேய்தல்சூ டுதல்சிங் கார மூடுதல் வேயு ளும்பேர்
ஆய்வுநுட் பம்வ ருத்த மகலமா ராய்வு மாமே.

காய்தல்—சுடல், உணங்கல், கதிர்வீசல், கடிதல், சீறல். [1, 3-5: அக. 2: திவா. ix, 161.]

தோய்தல் — துவைதல், புல்லல், துழாவல், நீராடல், தீண்டல். [1: வழக்கு. 2-4: நிக. 317. 5:]

வேய்தல்—சூடுதல், ஒப்பனை, மூடுதல், வேயுள். [1: திவா. ix, 13. 2: திவா. ix, 12. 3: சூடா. xi, ய, 12. 4: திவா. v, 155.]

ஆய்வு—நுட்பம், வருத்தம், அகலம், ஆராய்வு. [1: திவா. viii, 33. 'ஆய்தல்.' 2: சூடா. viii, 64. 3: திவா. viii, 34. 4: திவா. ix, 73.]

613. ஆயத்தஞ் செயிர்ப்புத் தள்ள லரிப்புச்சந் நத்தங் கூர்ப்பாம்
காயத்தன் வரிப்போ னான்மா காயத்தை கடுக்காய் நெல்லி
ஆயத்தி வலிவ சித்வ மன்புவா சரமெல் லைப்பேர்
காயத்ரி பிராமி யோர்மந் திரங்கருங் காலி யென்ப.

ஆயத்தம்—செயிர்ப்பு, தள்ளல், அரிப்பு, சன்னத்தம், கூர்ப்பு. [1-3, 5: ஆயஸ்தம் க்லேஶிதே க்ஷிப்தே கோபிதே தேஜிதே த்ருஷ்ட—ஹே. கோ. 319. 4: ஆயத்த:—ஸ. அக.]

காயத்தன்—எழுதிச் சீவிப்போன், ஆன்மா. [1, 2: காயஸ்தோ(அ)க்ஷரஜீவக:; பரமாத்மா ச—ஶ. ஸ. iii, 308, 309.]

காயத்தை—கடுக்காய், நெல்லி. [1, 2: காயஸ்தா ஹரீதக்யாம் ஆமலக்யாம்—ஶ. ஸ. iii, 309.]

ஆயத்தி—வலி, வசித்துவம், அன்பு, தினம், எல்லை. [1-5: ஆயத்தி: ஸ்தாமனி ஸ்நேஹே வஶித்வே ஸாமர்த்யே ஸீம்நி ச—ஶ. ஸ. iii, 240.]

காயத்ரி—பிராமி, ஓர் மந்திரம், கருங்காலி. [1, 2: காயத்ரீ—ஸ. அக. 3: காயத்ரீ கதிரே—ஶ. ஸ. iii, 544.]

614. ஆய மனைச்சுற் றளவைசுங்கங் கவற்றிற் றாய மகளிர்குழாம்
வாய சங்கா ரகில்காக்கை மாய்தல் மறைதல் மடிதற்பேர்
கேய மகழி பாடுவபண் வேயுட் டொளையொற் றெருமூங்கில்
பேயம் பருகு வனநீராம் தேய்தல் குறைதல் நலிதற்பேர்.

ஆயம் — மனைச் சுற்றளவை, சுங்கம், கவற்றிற் றாயம், மகளிர் குழாம். [1: அக. ‘34 அங்குல ஆழமுள்ள குழி.’ 2: திவா. ix, 180. ஆய: - அரசியல் வருவாய் — ஸ. அக. 3: திவா. vii, 233. 4: சூடா. xi, ய, 1.]

வாயசம்—காரகில், காக்கை. [1, 2: வாயஸஸ்த்வகரௌ த்வாங்க்ஷே—ஶ. ஸ. iii, 749.]

மாய்தல்—மறைதல், மடிதல். [1, 2: அக.]

கேயம்—அகழி, பாடுவன, பண். [1: கேயம்—ஶ. கோ. I, x, 29. 2, 3: கேயௌ காதவ்யகாயனௌ—ஶ. ஸ. ii, 348.]

வேய்—உட்டுளை, ஒற்றன், மூங்கில். [1: சூடா. xi, ய, 7. 2, 3: திவா. xi, 231.]

பேயம்—பருகுவன, நீர். [1, 2: பேயம் பாநீயபேயயோ: —வி. வ்ரு. ய, 9.]

தேய்தல்—குறைதல், நலிதல். [1, 2: அக.]

615\. *பாயசம்பாற் சொற்றிச்சாம் ப்ராணிபாற் சோறு*
பாய்தல்தாண் டுதல்பரம்ப னீர்பாய்தல் குதித்தல்
ஆயகம்நெல் லின்பேதம் கிரணம்வரு டமுமாம்
ஆயெனலோர் விளியுருபோர் விகுதியன்னை முப்பேர்
காயமா காயமா நுடதீர்த்த முடம்பு
கார்ப்போடைங் காயமிலக் கியல்புகுழா மெண்பேர்
சாயம்பிற் பகலந்தி நீலாதி வருணஞ்
சாய்தல்கோ ணுதனுணுக்கங் கண்ணோட்டஞ் சரிதல்.

பாயசம்—பாற்சொற்றிச் சாம்பிராணி, பாற்சோறு. [1, 2: பாயஸம் ஸரளநிர்யாஸே ஸ்ரீவாஸேऽபி ச பாயஸ:—வி. வ்ரு. ஸ, 19.]

பாய்தல்— ல், பரவல், நீர்பாய்தல், த்தல். [1, 2, 4: ந. 317. 3: அக.]

ஆயகம்—நெல்லின் பேதம், கிரணம், வருடம். [1-3: ஹாயநோऽஸ்த்ரீ ஷஷ்டிவர்ஷே ச வ்ரீஹிபேதே ச ஹாயந: —வி. வ்ரு. ந, 68.]

ஆய் — ஓர் விளியுருபு, ஓர் விகுதி, தாய். [1: நன். 306. 2: நன். 140. 3: பிங். v, 187.]

காயம்—ஆகாயம்[1], மானுட தீர்த்தம்[2], உடம்பு[3], கார்ப்பு[4], ஐங்காயம்[5], இலக்கு[6], இயல்பு[7], குழாம்[8]. [1: சூடா. i, 46. 2, 3, 6-8: காய: ... உத்ஸேத ஸஞ்சய லக்ஷ்யஸ்வபாவயோ:, காயம் ப்ரஜாபதிதீர்த்தேऽபி —வி. வ்ரு. (தை). ய, 7. 4: சூடா. viii, 54. 5: அக. ஐங்காயமாவன கடுகு, ஓமம், வெந்தயம், உள்ளி, பெருங்காயம்.]

சாயம் — பிற்பகல், அந்தி, நீலமுதலிய வருணம். [1: ஸாய: ... திவஸாவஸானே ச—அ. ஸ. ii, 378. 2: சூடா. i, 84. 3: சாய:—ஸ. அக.]

சாய்தல்—கோணுதல், நுணுக்கம், கண்ணோட்டம், சரிதல். [1: அக. 2: 'சாயல்'—திவா. viii, 33. 3: 4: சூடா. ix, 21.]

616. *தாயமெடுத் துயர்த்தும்பேச் சுரிமைகொடுப் பதுசீ*
தனப்பொருள்சூ தாட்டுப்பங் கிடும்பிதிர்த் திரவியமாம்
வாயிலைம் பொறிதூது காரணம்வா சலுமாம்
வாயிலோர் தமிழ்க்கூத்தர் வாசற்காப் பவர்பேர்
சாயைநிழ லழகுபிறி துருவங்கைக் கூலி
சனியின்றாய் வளர்த்தலிருட் டொழுங்குநா யகியாம்
மாயையிலக் குமிகாளி யிரதியோர் சத்தி
வஞ்சகஞ்சித் திந்திரசா லம்புத்தி தயையே.

தாயம்—எடுத்துயர்த்தும் பேச்சு, உரிமை, கொடுப்பது, சீதனப் பொருள், சூதாட்டு, பங்கிடும் பிதிர்த்திரவியம். [1, 3, 4, 6: ஊாயொ ஊாநெ யௌதகாஷியநெ வொஜ்ஞொஹாஷணெ, விஹக்தவரிவிதுஜ- ஊரவெ—கு. வ. ii, 357. 2: திவா. viii, 209. 5: அக.]

வாயில்—ஐம்பொறி, தூது, காரணம், வாசல். [1, 2, 4: திவா. xi, 214. 3: திவா. viii, 206.]

வாயிலோர்—தமிழ்க்கூத்தர், வாசற்காப்பவர். [1: திவா. ii, 54. 2: அக.]

சாயை — நிழல்[1], அழகு[2], பிறிதுருவம்[3], கைக்கூலி[4], சனியின் தாய்[5], வளர்த்தல்[6], இருட்டு[7], ஒழுங்கு[8], நாயகி[9]. [1-8: ஊாயா வஜெக்தள வரதிொயாஜெக்ஷயொஷிதுரநாதவெ, உதெக்ஷாவெ வாஜநெ காநெதள ஶொஹாயாஂ வ தஊஸரவி — கு. வ. ii, 351. 9: ஜாயா — கு. கொ. II, vi, 6.]

மாயை — இலக்குமி[1], காளி[2], இரதி[3], ஓர் சத்தி[4], வஞ்சகம்[5], சித்து[6], இந்திரசாலம்[7], புத்தி[8], தயை[9]. [1, 2, 4: ஊாயா—ஸ. அக. 3: அக. 5, 7-9: ஊாயா ஶாஊ்ஸீ க்ருவா, ஊஜொ வஹிஶ்ஷு—கு. வ. ii, 366. 6: அக.]

617. *காயல் கழியோ டுப்பளங் கழிமுகம்*
ஆயி லாயிலிய நாளோர் மரமுமாம்
கோயி லிராசா லையத்தே வாலயம்
வாயு பலமா லங்கட்டி வானவில்.

காயல்—கழி, உப்பளம், கழிமுகம். [1: திவா. v, 50. 2: திவா. v, 52. 3: நிக. 313.]

ஆயில்—ஆயிலிய நட்சத்திரம், ஓர் மரம். [1: கு , i, 70. 2: அக.]

கோயில்—அரசனில்லம், தேவாலயம். [1: திவா. v, 147. 2: திவா. v, 143.]

வாயுபலம்—ஆலங்கட்டி, வானவில். [1, 2: வாயுஃபலம் து ஜல-ஶோபலே ஶக்ரஶராஸனே—ஸ. ஸ. iv, 298.]

618. சாயாசீ வன்கூத் தாடி பெண்மூலத் தாற்பி ழைப்போன்
ஆயாம மகலம் நீளம் ஆயோத நம்போர் வேட்டம்
பீயூடம் புனிற்றி ளங்கற் றுவின்பா லமிர்த மும்பேர்
ீயாகங் கந்த புட்பா தியினடி யுறைக மைப்பேர்.

சாயாசீவன்—கூத்தாடி, மனைவி மூலமாய்ப் பிழைப்போன். [1: ஜாயாஜீவஸ்து ஶைலூஷ: — வை. 141, 124. 2: ஜாயாஜீவ: — ஸ. அக. சொல்லின்மேற் பொருள்.]

ஆயாமம்—அகலம், நீளம். [1: ஆயாம:—ஸ. அக. 2: தைர்க்யம் ஆயாம: —ஸ. கோ. II, vi, 114.]

ஆயோதகம்-போர், வேட்டம்.[1, 2: ஆயோதநம் ஸமரே வதே —ஸ. ஸ. iv, 159. கொலையென்னும் பொருளே இங்குக் காணப்படுகிறது.]

பீயூடம்—புனிற்றிளங்கற்றுவின் பால், அமிர்தம். [1, 2: பீயூஷம் ஸப்தராத்ரோர்த்வம் நவக்ஷீரேऽம்ருதேऽபி ச—ஸ. ஸ. iii, 733.]

ீயாகம் — கந்தபுட்பாதியின் அடியுறை, நீர்க்கரை. [1, 2: ஆயாம: ... ரோதஸ்யோ —வி. வ. ம, 30.]

619. தாயாத னென்பபிள்ளை தன்கோத் திரச்சுற்றம்
சாயா பதிபெண் புருடனுமார்த் தாண்டனுமாம்
மாயா புரியோர்முத்தி மாநகரம் பித்தளைப்பேர்
காயா மரமேகா சாமரம்கா யாதமரம்.

தாயாதன்—பிள்ளை, தன் கோத்திரச் சுற்றம். [1, 2: தாயாதௌ ஸுதஸபிண்டௌ —வி. வ. த, 25.]

சாயாபதி—மனைவியும் புருடனும், சூரியன். [1: தம்பதீ ... ஜாயாபதீ — ஸ. கோ. II, vi, 38. 2: ஛ாயா+பதி:.]

மாயாபுரி—ஓர் முத்திமாநகரம், பித்தளை. [1: மாயாபுரீ — ஸ. அக. 2: திவா. vi, 21.]

காயாமரம்—காசா மரம், காயாத மரம். [1: திவா. iv, 61. 2: அக.]

620. சரகம்வா கடங்கட் கிண்ணி மதுபாநந் தேனீ கள்ளாம்
விரகுணர் வுபாயம் வஞ்சம் விரணம்புண் வடுவி ழற்புல்
இரசனி மஞ்சள் செம்பஞ் சவிரியோ டிரவு மாகும்
பிரசந்நந் தெளிவு கள்ளுப் பிரசைசந் ததிச நப்பேர்.

சரகம   வாகடம், கடங்கணி, மதுபானம், தேனீ, கள். [1: ‘ஸரகம் மெவஷ்ருஸாஸஹெஷ:’ — ஸ. கொ. III. v, 33, மகேசுவரர் டீகை. 2, 3, 5: ஸரகொ ஊிராவாத்ரெ ஊிராவாநஷெ்யொ: — ஸ. ஸ. iii, 97. 4: ஸரவா ஊயா ஊக்ஷிகா — ஸ. கொ. II, v, 26.]

விரகு—உணர்வு, உபாயம், வஞ்சம். [1-3: அக.]

விரணம்—புண், வடு, விழற்புல். [1: வ்ரண: — ஸ. கொ. II, vi, 54. 2, 3: வ்ரண:—ஸ. அக.]

இரசனி—மஞ்சள், செம்பஞ்சு, அவிரி, இரவு. [1-4: ரஜநீ நிஶி; ஜாக்ஷாநீலீஹரித்ராஸு — ஸ. ஸ. iii, 395, 396.]

பிரசந்நம் — தெளிவு, கள். [1, 2: ஸ்ராத்வஸந்நம் ப்ரஸாதவத், ப்ரஸந்நா தா ஊிராயாம் — ஸ. ஸ. iii, 381.]

பிரசை—சந்ததி, சனம். [1, 2: ப்ரஜா ஸொகெ ஸந்ததௌ ஜநெ — ஸ. ஸ. ii, 71.]

621. பிரசந்தேன் கூடு தேனீ தேன்பிர மரங்கள் ளும்பேர்
பிரசரம் வழிபோர் வேகம் படர்தல்சா ருதலும் பேசும்
பிரசவ்வி யமநு கூலம் பாரதீநம் பிரதி கூலம்
இரசிதம் பொன்னின் பூச்சோ டொலியுள திடிமு ழக்கம்.

பிரசம்—தேன்கூடு, தேனீ, தேன், வண்டு, கள். [1: நா. தீ. நி. 265. 2, 3, 5: திவா. xi, 167. 4: சூடா. xi, ட, 26.]

பிரசரம்—வழி, போர், வேகம், படர்தல், சாருதல். [1: ப்ரஸர: —ஸ. அக. 2, 3: ப்ரஸரஸ்து ஸஜ்ஜெர ... ஜவெ — ஸ. ஸ. iii, 566. 4, 5: ப்ரஸர் — ஸ. அக.]

பிரசவ்வியம்—அநுகூலம், பராதீனம், பிரதிகூலம். [1, 3: ப்ரஸவ்யம் ப்ரதிகூலாநுகூலயோ:—அ. ஸ. iii, 485. 2: பராதீந: ..., ... ப்ரஸவ்ய: — வை. 203, 55.]

இரசிதம் — பொன்னின் பூச்சு, ஒலியுளது, இடிமுழக்கம். [1-3: ரஸிதம் ஸ்வர்ணாதிலிப்தே ஸ்தநிதே ராவே—வி. ப்ர. த, 87.]

622. சரசென்ப புனல்வா விப்பேர் தரசென்ப வேகம் வீரம்
பரசென்ப மழுக்கு டாரி பரமேட்டி சினன்முத் தேவர்
பிரணதி பணிவ டக்கம் பிரணிதி யிரத்த லொற்றன்
இரணம்பொன் னொலிபோ ரிந்தி ரியத்தாது கவடி யென்ப.

சரசு—புனல், வாவி. [1, 2: ஸரோஹ்ரதடாகயோ: — வி. ப்ர ஸ, 35.]

தரசு—வேகம், வீரம். [1, 2: தரோ பலே ச வேகே ச — வி. ப்ர. ஸ, 38.]

பரசு—மழு, குடாரி. [1: திவா. vii, 3. 2: குடார: ... பரஶு: அ. கொ. II, viii, 92.]

பரமேட்டி—சினன், பிரமன், விட்டுணு, சிவன். [1: சூடா. i, 2. 2: பரமேஷ்டீ — அ. கொ. I, i, 16. 3, 4: பரமேஷ்டீ — ஸ. அக.]

பிரணதி—பணிவு, அடக்கம். [1, 2: ப்ரணதி:—ஸ. அக. ப்ரணதௌ ஸம்ஶ்ரிதௌ—நா. ர. iii, 204.]

பிரணிதி—இரத்தல், ஒற்றன். [1, 2: ப்ரணிதிஶ்சரே யாச்ஞாயாம் —வி. ப்ர. ய, 32.]

இரணம் — பொன், ஒலி, போர், சுக்கிலம், கவடி. [1, 4, 5: ஹிரணம் ஹிரண்யவ வராடே ஹேம்நி ரேதஸி — அ. ஸ. iii, 225. 2, 3: ரண: ... க்வணே யுதி—அ. ஸ. ii, 149.]

623. பிரணயம் பழக்கம் நேய மிரப்புநம் பிக்கை யும்பேர்
இரணியந் தநம்பொன் வெள்ளி பலகறை யிரேத சென்றும்
இரதனை யரத்தை நாக்கா மிரமண னிட்டன் காந்தன்
பிரதர மிரத்த க்ராணி நோயம்பு பிளப்பு மும்பேர்.

பிரணயம்—பழக்கம், நேயம், இரப்பு, நம்பிக்கை. [1-4: ப்ரணய-ஸ்து ஸ்ரீ யாச்ஞாயாம் ஸௌஹ்ருதேऽபி ச, விஸ்ரம்பே ஸ்ரீக பரி-சயே—நா. ஸ. ii, 23.]

இரணியம்—தனம், பொன், வெள்ளி, பலகறை, இரேதசு. [1-5: ஹிரண்யம் ரேதஸி த்ரவ்யே ஸாதகும்பவராடயோ:, ... ஸ்ரீதகும்-பே ச—மே. ய, 114.]

இரதனை—அரத்தை, நாக்கு. [1, 2: ரஸநா ... ஜிஹ்வயோ:, ரஸநா வாஸி ராஸ்நாயாம்—வி. ப்ர. ந, 30.]

இரமணன்—இட்டன், கணவன். [1: ரமண: — ஸ. அக. 2: ரமண: ப்ரியே—வி. ப்ர. ண, 36.]

பிரதரம்—இரத்தக் கிராணிநோய், அம்பு, பிளப்பு. [1-3: ப்ரதர: ஶரே; ஸஜே ரோகே—சு. ஸ. iii, 565, 566.]

624\. பிரதிமை பதிமை போலும் பிறிதுரு வம்பா வைப்பேர்
பிரதியத் தகமே யிச்சை துலக்குதல் சிறைபி டித்தல்
பிரபஞ்சந் திரள்வித் தார மாறுட்ட மாயை யும்பேர்
மரபென்ப முறைமை கோத்ர வழிபண்பு பழமை யென்ப.

பிரதிமை—பதுமைபோலும் பிறிதுருவம், பாவை. [1: ப்ரதிமா ப்ரதிரூபகே—சு. ஸ. iii, 462. 2: ப்ரதிமா—ஸ. அக.]

பிரதியத்தகம் — இச்சை, துலக்குதல், சிறைபிடித்தல். [1-3: ப்ரதியத்ந: ஸம்ஸ்காரே ஸ்ரீதவப்ர ஹணலிப்ஸயோ:—சு. ஸ. iv, 182.]

பிரபஞ்சம் — திரள், வித்தாரம், மாறுட்டம், மாயை. [1-3: ப்ரபஞ்சஸ்து விபர்யயே, விஸ்தாரே ஸஞ்சயே ச—நா. ஸ. ii, 23. 4: ப்ரபஞ்சோ விப்ரலம்பே — சு. ஸ. iii, 129. மாயை இங்கு மாயம், வஞ்சம் என்னும் பொருளதுபோலும்.]

மரபு—முறைமை, கோத்திரவழி, பண்பு, பழமை. [1, 4: சூடா. xi, ர, 1. 2: அ. வி. நி. 384. 3: திவா. viii, 257.]

625\. சுரபிசம் பகஞ்சா திக்காய் சுகந்தஞ்சல் லகியோர் தெய்வச்
சுரபிபொன் சைத்தி ரம்சுந் தரம்பசு விளவே னிற்றேன்
பரமமுந் தினத நுச்சை பரமன்முந் தினவன் மேலோன்
உரமெரு விடுதல் மார்பு வலிமதி லூக்க மைம்பேர்.

சுரபி—சம்பகம்[1], சாதிக்காய்[2], சுகந்தம்[3], சல்லகி[4], ஓர் தெய்வப் பசு[5], பொன்[6], சித்திரைமாதம்[7], அழகு[8], பசு[9], இளவேனில்[10], தேன்[11]. [1, 2, 4, 6, 7, 9, 10: ஸுரபிர்ஹேம்நி ஸல்லக்யாம், ஜாதீபலே ... செவந்த்ர-வஸந்தயோ:; ... மவி ஸுங்கந்யாம்—அ. ஸ. iii, 452, 453. 3, 5, 8: ஸுரபி: ... ஸௌரபேய்யாம் ...; ஸுமநோஜ்ஞெ ச ஸுகந்தெ ச — வி. ப்ர. ஸ, 31, 32. 11: ஸுரபி: ...; ... க்ஷௌத்ரே—உ. கோ. 560, 561.]

பரமம்—முந்தினது, அநுச்சை. [1: பரமம் ஸ்யாத் ப்ரதாந- ... — வி. ப்ர. ம, 44. 2: பரமம் ... அநுஜ்ஞாயாம்—அ. ஸ. iii, 462.]

பரமன்—முந்தினவன், மேலோன். [1, 2: பரம: பரே; அப்ரு-ஸர ... — அ. ஸ. iii, 461, 462.]

உரம்—எரு இடுதல், மார்பு, வலி, மதில், ஊக்கம். [1: உரம்-எரு. உரம் போடுதல் எரு இடுதல் — அக. 2, 3, 5: பிங். x, 172. 4: பிங். iv, 181.]

626. தரம்வெற்புப் பருத்திப் பஞ்சு குழியச்சந் தகுதி சங்காம்
புரமுடல் நகர முன்குற் குலுவீடு பூர்வ காலம்
அரமே கதவி ரும்பாம் அரவம்பாம் பொலிசி லம்பாம்
பார்பிறர் பகைவ ரென்ப பரல்விதை பருக்கைக் கல்லே.

தரம்—மலை, பருத்திப்பஞ்சு, குழி, அச்சம், தகுதி, சங்கு. [1, 2: தர: ஸைல: கர்பாஸதூலகோ தர: — ஹா. கோ. 545. 3, 4, 6: உரோதஸ்ரீ ஹஸ்தீமர்க்ஷ—வெ. 233, 78. 5: நிக. 333. ‘பக்குவம்.’]

புரம்—உடல், நகரம், முன், குற்குலு, வீடு, பூர்வகாலம். [1, 2, 4, 5: புரம் ஸரீர நகர ஸ்ருஹ ..., புரஸ்த-ம-ஸ்த-ஶௌ — அ. ஸ. ii, 428. 3, 6: புரோதஸெத்ர பூர்வகாலெ —நா. ர. ii, 358.]

அரம்—கதவு, இரும்பு. [1: கவாடமரம்—அ. கோ. II, ii, 17. 2: அரா: ...; ... லோஹ ... —நா. ஸ. ii, 49.]

அரவம் — பாம்பு, ஒலி, சிலம்பு. [1-3: பிங். x, 52. 2: ரவ: — அ. கோ. I, vi, 22.]

பார்—பிறர், பகைவர். [1, 2: பர: ... அந்ய ... ஸத்ருஷ — அ. ஸ. ii, 425.]

பரல்—விதை, பருக்கைக்கல். [1: திவா. iv, 175. 2: சூடா v, 15.]

627. பிரவகங் காற்றோர் வாயு வெளிப்புறப் படலும் பேசும்
குரவம்நன் மணங்கு ராவாம் சிரவங்கோ ரசப்புட் காது
குரவர்தாய் தந்தை யாசா ரியர்மூத்தோர் குருக்கள் மன்னர்
தாளன்சூ ரியன்றூர்த் தன்பேர் தாளையே கஞ்சி தேனீ.

பிரவகம் — காற்று, ஓர் வாயு, வெளிப்புறப்படல். [1-3: ப்ரவஹோ வாயுஹெஷ ஸ்ராஹ்வாயுஸோதே வஹிரூதௌ —க. ஸ. iii, 762.]

குரவம்—நன்மணம், குரா. [1: அக. 2: சூடா. iv, 21.]

சிரவம்—கோரசப்புள், காது. [1: சிரவங் கவுதாரி—பிங். viii, 44. சிரவமே கௌதா ரிப்பேர்—சூடா. iii, 60. 'கோரசம்' சிவலின் பெயராக இந் நிகண்டுகளிற் காணப்படுகின்றது: பிங். viii, 61; சூடா. iii, 59. 2: ஶ்ரவ:—க. கோ. II, vi, 94.]

குரவர்—தாய், தந்தை, ஆசாரியர், மூத்தோர், குருக்கள், மன்னர். [1-4, 6: 'அரசனே யுபாத்தி யாய னன்னையே யையன் மூத்தோன், குரவரோ ரைவ ரென்று கூறினர் வேறு நூலோர்' — சூடா. xii, 38. 'அன்னையே' என்றவிடத்து 'அடிகளே' என்றொரு பாடபேதமுங் காட்டப்பட்டுளது. அடிகள்-குருக்கள். 'குரவர்மந் திரியர் மூத்தோர் குருக்களோ டன்னை தந்தை'—நிக. 333.]

தாளன்—சூரியன், தூர்த்தன். [1, 2: தாலோ ஹாஸோ ..., ந. ஸ. iii, 646.]

தாளை — கஞ்சி, தேனீ. [1, 2: தாலா க்ஷிகா க. ஸ. iii, 646. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ஊஷகேக்ஷிகா என்று பாடபேதம் காட்டப்பட்டுளது.]

628. பிரளயங் கற்பாந் தஞ்சா வறிவழிந் துறலற் றப்பேர்
பிரகாசம் வெயில்தெ ரிந்த தொளிபிர சித்த மொப்பாம்
பிரகாண்டஞ் சிலாக்கி யங்கொப் பிலாமர மரப்ப ணைப்பேர்
பிரகோட்டம் விரித்த கைமுன் கைவெளித் திண்ணை பின்கை.

பிரளயம் — கற்பமுடிவு, சாவு, அறிவு அழிதல், அறுதி. [1-3: ப்ரலயோ ஸம்ஹார ... ஊ-ஷ்டாகஷ்டாவஸாநயோ: — நா. ர. iii, 316. 4: ப்ரளய:—ஸ. அக.]

பிரகாசம்—வெயில், தெரிந்தது, ஒளி, பிரசித்தம், ஒப்பு. [1, 2, 4: ப்ரகாஶோऽதிப்ரஸித்தே ஸ்ராக ... ஆதபயோ: ஸ்ப்டே —

வி. ப்ர. ஶ, 20. 3: ப்ரகாஶ: ...; உத்³யோதே — அ. ஶ. iii, 716. 5: ப்ரகாஶவாக், ... ஸ்பு²டேஷு—நா. ஶ. ii, 143.]

பிரகாண்டம் — சிலாக்கியம், கொப்பிலாமரம், மரப்பணை. [1·3: ப்ரகாண்ட³: ஸ்தம்ப³ஶஸ்தயோ:, ஸ்கந்த⁴ஶாகா²ந்தரே ச ஶ்ரேஷ்டே² — அ. ஶ. iii, 172.]

பிரகோட்டம்—விரித்தகை, முன்கை, வெளித்திண்ணை, பின்கை. [1, 2, 4: ப்ரகோஷ்ட²: கூர்பராத⁴ஸ்தாத் ... கக்ஷாந்தரே ச, ஹஸ்தே ச விஸ்த்ருதகரே—அ. ஶ. iii, 165. 3: ப்ரகோஷ்ட²: ஸ்யாத்³ப³ஹிர்த்³வாரே ராஜ- ஸத்³மந: — நா. ஶ. ii, 23.]

629. *இரசால மாம ரங்குந் துருப்பிசின் கரும்பு போளம்*
இரசாலை யறுகு சம்பா ரத்தயிர் நாவெள் ளீறில்
பிரசூதம் பிரச வம்பூ பிரசூதி பெறுகை பிள்ளை
பிரணுத முவகைப் பேச்சி னொலிகாதி னோயும் பேரே.

இரசாலம்—மாமரம், குந்துருப்பிசின், கரும்பு, போளம். [1-4: ரஸால இக்ஷௌ சூதே ச ரஸாலம் போ³லஸிஹ்லயோ: — அ. ஶ. iii, 673.]

இரசாலை — அறுகு, சம்பாரத்தயிர், நா, வெள்ளீறில். [1-4: ரஸாலா தூ³ர்வாவிதா³ர்யோர்ஜிஹ்வாமார்ஜிதயோரபி — அ. ஶ. iii, 673.]

பிரசூதம்—பிரசவம், பூ. [1, 2: ப்ரஸூதம் ..., ... குஸுமப்ரஸவே ... ஜாதஸூநயோ:—நா. ஶ. ii, 143.]

பிரசூதி—பெறுகை, பிள்ளை. [1: ப்ரஸூதி: ஸ்யாத³பத்யே ப்ரஸவே ச — அ. ஶ. iii, 269.]

பிரணுதம்—உவகைப்பேச்சின் ஒலி, காதுநோய். [1: ப்ரணாத³- ஸ்து ஶப்³த³: ஸ்யாத³நுராக³ஜ: — அ. கொ. I, vi, 11. 2: ப்ரணாத³: ஶ்ரவணாமயே—வி. ப்ர. த³, 25.]

630. *பிரதாந முதன்மை யான்மா கொடுப்பித்தல் புத்தி மாயை*
பிரதீத னறிஞன் கியாத னிலைமையன் பெருமி தன்பேர்
பிரதீதி களிப்புக் கியாதி பிரயாகங் குதிரை வேள்வி
பிரயாணம் பயணம் யானைக் கண்ணின்முற் புறஞ்சா வும்பேர்.

பிரதானம்—முதன்மை, ஆன்மா, கொடுப்பித்தல், புத்தி, மாயை. [1, 2, 4, 5: 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 — 𑌅. 𑌸. iii, 380. 3: 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌮𑍍—ஸ. அக.]

பிரதீதன்—அறிஞன், கியாதன், நிலைமையன், பெருமிதன். [1-3: 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍋 ... 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇 ... 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇—𑌵𑍈. 255, 31. 4: 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 ... 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌃—𑌅. 𑌸. iii, 264.]

பிரதீதி—களிப்பு, கியாதி. [1, 2: 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌃 —ஸ. அக.]

பிரயாகம்—குதிரை, வேள்வி. [1, 2: 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌃 ... 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 ... 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃—𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. 𑌗, 34.]

பிரயாணம்—பயணம், யானைக்கண்ணின் முற்புறம், சாவு. [1-3: 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌗𑌜𑌦𑍃𑌕𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌗𑌤𑍌—𑌵𑍈. 251, 42.]

631. ***பிரவாளம் பவளம் வீணைத் தண்டிளந் தளிர்மு ளைப்பேர்***
கரவீர மலரி கைவாள் கரளங்காஞ் சிரம்நஞ் சென்ப
உரவோர்நல் லறிஞர் மூத்தோர் உரன்வலி வென்றி ஞானம்
கிரிசிலா சதுகண் ணோய்பூச் சியன்பந்து கேழல் வெற்பாம்.

பிரவாளம் — பவளம், வீணைத்தண்டு, இளந்தளிர், முளை. [1-3: 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇 𑌨𑌵𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍇—𑌵𑍈. 261, 109. 4: 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌃—𑌵𑍈. 46, 30.]

கரவீரம்—அலரி, கைவாள். [1 2: 𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌹𑌯𑌮𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌣𑍇—𑌅. 𑌸. iv, 245.]

கரளம்—காஞ்சிரம், விடம். [1: 𑌗𑌰𑌲𑌃 — 𑌵𑍈. 49, 100. 'காஞ்சொறி வகை.' 2: 𑌗𑌰𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍—𑌅. 𑌕𑍋. I, viii, 9.]

உரவோர்—நல்லறிஞர், மூத்தோர். [1, 2: அக.]

உரன் — வலி, வெற்றி, ஞானம். [1: பிங். vii, 3. 2: அக. 3: பிங். vii, 8.]

கிரி—சிலாசது, கண்ணோய், பூச்சியன், பந்து, பன்றி, மலை. [1-4, 6: 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍁𑌜𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑍇, 𑌗𑍌𑌰𑌵𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌯𑌕𑍇— 𑌅. 𑌸. ii, 399. 5: 𑌕𑌿𑌰𑌿𑌃 —𑌅. 𑌕𑍋. II, v, 2.]

632. கரடியோர் விலங்கு யானை கரில்குற்றங் கொடுமை கார்ப்பாம்
பரணமேந் துதல்கூ லிப்பேர் பரியங்கம் படுக்கை கட்டில்
அரணிதீக் கடைகோல் முன்னை அரிணமான் மானி றப்பேர்
சரணியே வழியொ ழுங்கு சரியையோர் மார்க்கம் பிச்சை.

கரடி — ஓர் ?கம், யானை. [1: திவா. iii, 43. 2: கரடிந — ஸ. அக.]

கரில்—குற்றம், கொடுமை, கார்ப்பு. [1-3: திவா. xi, 71.]

பரணம்—ஏந்துதல், கூலி. [1, 2: ஹரணம் வேதநே ஹ்ருதௌ —க. ஷ. iii, 207.]

பரியங்கம் — படுக்கை, கட்டில். [1: 2: பர்யங்கோ ஸ்ரு- ... —க. ஷ. iii, 55.]

அரணி—தீக்கடைகோல், முன்னை. [1, 2: அரணிஸ்து ஸவெஷ- ஸூஜெ நிர்யாஸாரணி—க. ஷ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காட்டப்பட்டுளது.]

அரிணம்—மான், மானிறம். [1, 2: ஹரிணௌ பாண்டு-ஸார-ங்கௌ—க. ஷ. iii, 223.]

சரணி—வழி, ஒழுங்கு. [1, 2: ஸரணி: பத்ராவலி: — ஹா. கோ. 640.]

சரியை—ஓர் மார்க்கம், பிச்சை. [1: ஜ்ஞாநோபாத்தி நிமித்தம் ச க்ரியாபேதம் ப்ரசக்ஷதே — ஷைவகாமோத்தர:, 26. 2: நா. தீ. நி. 705.]

633. திரிநூலின் றிரிபெண் மூன்றும் திரிதிவம் விண்சு வர்க்கம்
பரியேபூ சனைப ருத்தி யுயர்ச்சியச் சுவதி பாய்மா
வரிசுணங் கெழுத்தி றுப்பு வழிபக்தி செல்பண் ணீளம்
பரிகத மசைதல் சூழ்த லடைதலோ டறிதல் பன்னும்.

திரி—நூலின் திரி, பெண், மூன்று. [1: அக. 2: ஸ்த்ரீ—க. கோ. II, vi, 2. 3: த்ரி—ஸ. அக.]

திரிதிவம்—ஆகாசம், சுவர்க்கம். [1, 2: த்ரிதிவம் த்யவி, ஸ்வர்கே —க. ஷ. iii, 694.]

பரி—பூசனை, பருத்தி, உயர்ச்சி, அச்சுவதி நட்சத்திரம், குதிரை. [1: அக. 'வணக்கம்.' 2: பிங். ix, 131. 3: திவா. viii, 27. 4: சூடா. i, 67. 5: திவா. iii, 9.]

வரி—தேமல்[1], எழுத்து[2], குடியிறை[3], வழி[4], பந்தி[5], நெல்[6], பண்[7], நீளம்[8]. [1, 3, 6, 7: பிங். x, 1002. 2: திவா. xi, 206. 4: அக. 5: அக. 8: திவா. viii, 31.]

பரிகதம் — அசைதல், சூழ்தல், அடைதல், அறிதல். [1-4: பரிகதம் ம்ருதே; வ்யாப்தவேஷ்டிதயோர்ஜ்ஞாதே—அ. வ. iv, 118, 119.]

634. *தரிசகன் வாயிற் காப்போன் சமர்த்தன்காண் பிப்போ னென்ப*
திரிசங்கு கருட னோர்பார்த் திவன்பூனை விட்டி லும்பேர்
தரிசனங் கணுக்கண் ணாடி சாத்திரங் காட்சி புத்தி
பரிசனங் கொடைகாற் றேவ லாள்தொக்கிந் தியந்தொ டற்பேர்.

தரிசகன்—வாயிற்காப்போன், சமர்த்தன், காண்பிப்போன். [1-3: தர்ஶகோ த்வாஸ்தே தர்ஶயிதரி ப்ரதீஹாரப்ரவீணயோ: — அ. வ. iii, 47.]

திரிசங்கு — கருடன், ஓர் அரசன், பூனை, விட்டில். [1, 3: த்ரிஶங்கு மார்ஜாரே — வை. 241, 58. 2, 4: த்ரிஶங்கு: ஶலபே ந்ருபே—அ. வ. iii, 46.]

தரிசனம் — கண், கண்ணாடி, சாத்திரம், காட்சி, புத்தி. [1-5: தர்ஶநம் தர்பணே ... உபலப்திஶாஸ்த்ரயோ:, ஸ்வப்ந ... —அ. வ. iii, 374.]

பரிசனம் — கொடை, காற்று, ஏவலாள், துவக்கிந்திரியம், தொடல். [1, 2, 4, 5: ஸ்பர்ஶநம் ஸ்ப்ருஷ்டிகே தாநே ஸ்பர்ஶ வ ... அநி-லே—அ. வ. iii, 421. 3: பரிஜந: —ஸ. அக. பரிவார: பரிஜந: — வை. 177, 102.]

635. *தரிசமுந் நீர்சூர் யேந்து சங்கமந் தரிச னப்பேர்*
துரிதம்பா வங்க லக்கம் தொரிதஞ்சீக் கிரம்ப தற்றம்
புரிதலே விரும்பல் செய்தல் புரிவென்ப விருப்ப மன்பாம்
விரிதலே விசால மாதல் விளங்கலோ டலர்த லென்ப.

தரிசம்—கடல், சூரிய சந்திரர் கூடல், தரிசனம். [1: 2, 3: தர்ஶ: ஸூர்யேந்துஸங்கமே; ... தர்ஶநே ச—அ. வ. ii, 534, 535.]

துரிதம்—பாவம், கலக்கம். [1: पापं ... दुरितदुष्कृतम् —अ. को. I, iv, 23. 2: दुरितम् —ஸ. அக.]

தொரிதம்—சீக்கிரம், பதற்றம். [1, 2: त्वरितं व्रजवे दूत-ते—वि. वृ. त, 89.]

புரிதல்—விரும்பல், செய்தல். [1, 2: திவா. xi, 173.]

புரிவு—விருப்பம், அன்பு. [1: அக. 2: திவா. viii, 91.]

விரிதல்—விசாலமாதல், விளங்கல், அலர்தல். [1, 2: அக. 3: திவா. ix, 199.]

636. பரிபுரங் காற்சி லம்பும் பாதகிங் கிணியு மாகும்
சுரிமுகம் நத்தை சங்காம் சுரியலே சுழிப்புக் கேசம்
அரியமா சூர்ய பத்தன் பிதிர்தேவ தையா தித்தன்
பிரியமே யுவகை யிட்டம் பிரியனு யகனிட் டன்பேர்.

பரிபுரம்—காற்சிலம்பு, பாதகிங்கிணி. [1: திவா. vii, 52. 2: திவா. vii, 51.]

சுரிமுகம்—நத்தை, சங்கு. [1: திவா. iii, 213. 2: திவா. iii, 209.]

சுரியல்—நீர்ச்சுழி, கேசம். [1: திவா. ix, 45. 2: திவா. ii, 213.]

அரியமா — சூரியபத்தன், பிதிர்தேவதை, ஆதித்தன். [1-3: अर्यमा पितृदेवते, तरणौ सहस्रांशुत्रयाम् — अ. स. iii, 348.]

பிரியம்—உவகை, இட்டம். [1: சூடா. viii, 40. 2: प्रियम् — वे. 212, 270.]

பிரியன் — நாயகன், இட்டன். [1: प्रियः ... स्रष्टा — वे. 176, 74. 2: जुष्ट ... प्रियाः —वे. 107, 85.]

637. கரியவன் சனிமா லிந்த்ரன் சான்றினன் கருநி றத்தோன்
பரிவர்த்த மெனல்கற் பாந்தம் பலாயந மாற்று கைப்பேர்
பரிவர்த்தன் கூர்ம ராசன் ஓடிப்போய்ப் பதுங்கி னோனும்
பரிவின்பம் வருத்த மன்பாம் பரிவேடஞ் சூழ்வ தூர்கோள்.

கரியவன்—சனி, திருமால், இந்திரன், சாட்சி, கருநிறத்தோன். [1-3: சூடா. xi, ர, 9. 4: அக. 'கரி.' 5: அக.]

பரிவர்த்தம்—யுகமுடிவு, தோற்றோடுகை, பண்டமாற்றுகை. [1-3: பரிவர்த்த ... பர்யாயே, யுகாந்தே விநிமயே ச — ச. ஸ. iv, 120.]

பரிவர்த்தன்—கூர்மாவதாரம், ஓடிப்போய்ப் பதுங்கினோன். [1, 2: பரிவர்த்த கூர்மராஜே பர்யயே—ச. ஸ. iv, 120.]

பரிவு — இன்பம், வருத்தம், அன்பு. [1, 2: திவா. xi, 159. 3: சூடா. xi, ர, 36.]

பரிவேடம் — சூழ்வது, ஊர்கோள். [1, 2: பரிவேஷ: பரிவ்ரு-தௌ பரிதௌ — ச. ஸ. iv, 319.]

638. திரிகூடம் சுவேல வெற்பிந் துப்புமுச் சிகர வெற்பாம்
பரிதாக முடைத்தூ சொன்றற் கொன்றைமாற் றுதல்கௌ பீனம்
நிரியாண மரணம் யானைக் கடைக்கண்போ குதலே மோக்கம்
மரியாதை நியாய மெல்லை கடற்கரை நிலைமை மன்னும்.

திரிகூடம்—சித்திரகூட மலை,இந்துப்பு, மூன்று சிகரமுடைய மலை. [1, 2: த்ரிகூடம் ஸிந்துலவணே த்ரிகூடஸ்து ஸுவேலகே — ச. ஸ. iii, 151. 3: திரிகூடாசலமென்று பொதியில்மலையில் திருக்குற்று லத்தருகிலுள்ள பகுதி யொன்றிற்குப் பெயர் வழங்குகின்றது. அங்கு மூன்று சிகரங்கள் உண்டென்றுரைப்பர். மூன்று சிகரமுடைய மற்றை மலைகளுக்கும் அது பெயராகும் போலும்.]

பரிதாகம் — உடைத்தூசு, ஒன்றற்கு ஒன்றை மாற்றுதல், கௌ பீனம். [1: சதுர்ணீயோபஸம்வ்யாநபரியாநாந்யேகஸ்மிந்கே — ச. கோ. II, vi, 117. 2: பரிதாநம் பரீவர்த:—ச. கோ. II, ix, 80. 3: பரியாந உள்ளுடையென்னும் பொருளில் கௌபீனத்துக்கு மாயிற் றுப்போலும்.]

நிரியாணம்—மரணம், யானைக்கடைக்கண், போகுதல், மோக்கம். [1: நிர்யாணம் ... மரணே — நா. ர. iii, 131. 2-4: நிர்யாணம் நிர்கமே மோக்ஷகஜாபாங்கப்ரதேஶயோ: — ச. ஸ. iii, 200.]

மரியாதை—நியாயம், எல்லை, கடற்கரை, நிலைமை. [1: ஸம்ஸ்தா மர்யாதா தாரணா ஸ்திதி: — ச. கோ. II, viii, 26. மகேசுவரர் உரையில் 'வ்யாபி ந்யாயமார்கஸ்திதே:' என்றுரைக்கப்பட்டது. 2, 4:

ஊரோபாகா ஷ்ரீதீவீஜேயா: —கா. வஸ. iii, 329. 3: ஊரோபாகா—ஸ. அக. 'கரை' யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. நதிக்கரை, ஏரிகரை, கடற் கரை எல்லாவற்றிற்கும் ஒக்கும்.]

639. அருவுரு வன்மை புண்ணும் அருள்க்ருபை பொருளின் சத்தி
உருநிற முருவ மட்டை செபவுரு வகல மும்பேர்
திருவெழில் செல்வஞ் செல்வி சிறந்தது தெய்வ வுத்தி
தெருவென்ப வழிவீ திப்பேர் தெருள்தெளி வறிவு மாமே.

அரு — உருவன்மை, புண். [1: அக. ஊரூபவெ. 2: வ்ரண: ... கரூ:—ச. கொ. II, vi, 54.]

அருள்—கிருபை, பரம்பொருளின் சத்தி. [1, 2: சூடா. xi, க, 10.]

உரு—நிறம், உருவம், அட்டை, செபவுரு, அகலம். [1-3: சூடா. xi, ர, 32. 4: அக. 5: உரூவிபூஜ—கா. கொ. III, i, 61.]

திரு — அழகு, செல்வம், திருமகள், சிறந்தது, தெய்வவுத்தி யென்னும் அணி. [1: அக. 2: பிங். vii, 10. 3, 4: சூடா. xi, ர, 36. 5: பிங். vi, 100.]

தெரு—வழி, வீதி. [1: பிங். iv, 32. 2: திவா. v, 128.]

தெருள் — தெளிவு, அறிவு. [1: பிங். vii, 29. 2: பிங். vii, 8. 'தெருட்சி' என்பதற்கே அறிவென்பது பொருளாகக் கூறப்பட்டது.]

640. அருகன்யோக் கியன்சி னேந்த்ரன் அருகோரஞ் சமீப மென்ப
பருகிதீ மயில்கு சப்புல் பருவர லருவல் துன்பம்
முருகுகள் ளமை வாச முற்சவ முருக னும்பேர்
நசமே மெலிவோ டற்பங் கிருமிதான் புழுச்செம் பஞ்சாம்.

அருகன்—யோக்கியன், சினேந்திரன். [1, 2: அர்ஹ வபூஜ்ய ஜிநேசவி வ—வி. வ்ர. த, 138.]

அருகு—ஓரம், சமீபம். [1, 2: அக.]

பருகி — தீ, மயில், குசப்புல். [1, 3: பர்ஹி: குமேஸெளரூ கா. வஸ. ii, 572. 2: மயூரோ ... பர்ஹீ — கா. கொ. II, v, 30.]

பருவரல்—அருவல், துன்பம். [1, 2: அ. வி. நி. 408.]

முருகு—கள், இளமை, வாசம், உற்சவம், முருகன். [1-5: திவா. xi, 355.]

கிருசம்—மெலிவு, அற்பம். [1, 2: க்ருஶ:—ஸ. அக.]

ருமி—புழு, செம்பஞ்சு. [1, 2: க்ருமி: க்ருமிவஜ்ராக்ஷாயாம் கீடே—ச. வ. ii, 312.]

641. உருசியே கிரணங் காந்தி சுவையிச்சை மிகப்பற் றும்பேர்
பருடமே சிக்குப் பற்றி யதுபல நிறங்கொ டுஞ்சொல்
இருடிமா முனிவன் வேத மிருதயம் மனம்நெஞ் சவ்வூன்
சுருதங்கேட் பதுநூ லென்ப துருவித்தன் வறிஞன் றுட்டன்.

உருசி—கிரணம், காந்தி, சுவை, இச்சை, மிகப்பற்று. [1, 2, 4, 5: ருசிர்ம்ருகேச்சாயாம்; ஸ்ப்ருஹாபிஷ்வங்கயோரபி — ச. வ. ii, 57, 58. 3: அக. ருசி:.]

பருடம் — சிக்குப்பற்றியது, பல நிறம், கொடுஞ்சொல். [1: பருஷ:—ஸ. அக. 2, 3: பருஷ: கர்புரோ ஜ்ஞேய: பருஷம் நிஷ்டுரம் வச:—ஶா. கோ. 516.]

—மாமுனிவன், வேதம். [1, 2: ருஷிர்வேதே ருஷௌ—ச. வ. ii, 545.]

இருதயம் — மனம், நெஞ்சு, நெஞ்சின் ஊன். [1-3: ஹ்ருதயம் வக்ஷஸி ஸ்வாந்தே வ்ருக்காயாம்—ச. வ. iii, 506.]

சுருதம்—கேட்பது, நூல். [1, 2: ஶ்ருதமாகர்ணிதே ஶாஸ்த்ரே—ச. வ. ii, 201.]

துருவித்தன்—வறிஞன், துட்டன். [1, 2: துர்வித்தோ துர்ஜனே நி:ஸ்வே—ச. வ. iii, 336.]

642. திருதராட் டிரமூக் குக்கால் கரியவோ திமம்பாம் பென்ப
பொருநர்போர்த் தலைவர் வீரர் பூபாலர் சமர்த்தர் சூத்தர்
சருவகன் பிரான்ம கேசன் சருவரி யிரவு மஞ்சள்
உருவரை பயிரெல் லாமுண் டாகிலம் பூமி யும்பேர்.

திருதராட்டிரம்—மூக்குங் காலுங் கரிய அன்னம், பாம்பு. [1, 2: 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃 𑌹𑌂𑌸𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌪𑍇—𑌅. 𑌸. iv, 262. 1: 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌤𑍇𑌤𑌰𑍈𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. II, v, 24. '𑌸𑌿𑌤𑍇𑌤𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌚𑌞𑍍𑌚𑍁𑌚𑌰𑌣𑍈𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃. 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌃. "𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑍇𑌦𑌯𑍋𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌭𑌸𑌃' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

பொருநர்—போர்த்தலைவர், வீரர், அரசர், சமர்த்தர், கூத்தர். [1, 2, 5: திவா. xi, 341. 3: சூடா. ii, 12. 4: அக. 'திண்ணியர்'.]

சருவகன்—பிரான், சிவன். [1, 2: 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇—𑌅. 𑌸. iii, 122.]

சருவரி — இரவு, மஞ்சள். [1: 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑍀; 𑌨𑌿𑌶𑌾 — 𑌅. 𑌕𑍋. I, iv, 3, 4. 2: 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—𑌵𑍈. 281, 9.]

உருவரை—பயிரெல்லா முண்டாகும் நிலம், பூமி. [1, 2: 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌭𑍁𑌵𑍍𑌯𑌪𑌿—𑌅. 𑌸. iii, 519.]

643\. கருவியைம் பொறிதொ டர்ச்சி கவசம்வாத் தியாதி பஞ்சக்
கருவியா யுதமே கங்கல் லணையுப கரண மீட்டம்
எருவையே கொறுக்கை கோரை கழுகுசெம் பிரத்த மென்ப
உருளைதே ருருளுண் டைப்பேர் உருள்பண்டி யுரோணி தேர்க்கால்.

கருவி—ஐம்பொறி[1], தொடர்ச்சி[2], கவசம்[3], வாத்திய முதலிய பஞ்சக்கருவி[4], ஆயுதம்[5], மேகம்[6], கல்லணை[7], உபகரணம்[8], ஈட்டம்[9]. [1: அக. 2-9: திவா. xi, 265.]

எருவை—கொறுக்கை, கோரை, கழுகு, செம்பு, இரத்தம். [1, 3, 4: பிங். x, 193. 2, 5: சூடா. xi, ர, 29.]

உருளை—தேர் உருள், உண்டை. [1, 2: அக.]

உருள்—பண்டி, உரோகணி நட்சத்திரம், தேர்க்கால். [1: திவா. vii, 151. 2: திவா. i, 80. 3: சூடா. vii, 44.]

644\. மிருகயு நரிவே டன்பேர் விரைவிதை வாசஞ் சாந்தாம்
குருசில்மன் னவன்சி றந்தோன் குரையொலி யசைச்சொ லென்ப
சருமந்தோற் பலகை தோலாம் சரைநரை யோர ரக்கி
கருள்கறுப் பிருள்காங் காடை கரையெல்லை யருகு தீரம்.

மிருகயு—நரி, வேடன். [1, 2: ஜூமயு: ... மொஜீய-வஹ்ராய. யொஈரவீ—வி. வூ. ய, 99.]

விரை—விதை, வாசம், சாந்து. [1: அக. 2, 3: திவா. xi, 222.]

குருசில்—மன்னவன், சிறந்தோன். [1: திவா. ii, 19. 2: திவா. ii, 15.]

குரை — ஒலி, ஓர் அசைச்சொல். [1: திவா. xi, 94. 2: தொல். சொல். 272.]

சருமம்—தோற்பலகை, தோல். [1, 2: வாஜ ஸஹ்ராகூவிகதுவொ: —ஶா. கொ. 649.]

சரை—நரை, ஓர் அரக்கி. [1: வஶீதம ஜரஸா ஶௌக்ஷ்யம் கௌஶாஜௌ விஸ்ரஸா ஜரா—க. கொ. II, vi, 41. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஜரா கிழப்பருவத்தை மாத்திரமே குறிக்கும். அது நரையையுங் குறித்தல் தமிழ்வழக்கு. 2: ஸ. அக. (மஹாபாரதம்).]

கருள்—கறுப்பு, இருள், காங்குப்புடைவை. [1: திவா. viii, 53. 2: பிங். i, 91. 3: திவா. vii, 275-ல் கருள் நல்லாடையின் பெயராகப் படிக்கப் பட்டுளது. பிங். சூடா. இச் சொல்லைத் தரவில்லை.]

கரை — எல்லை, அருகு, நீர்க்கரை. [1: நிக. 359. 2: அக. 3: திவா. v, 45.]

[பண்டம்

645. பொருள்பண முதன்மை பிள்ளை யுண்மைசொற் பொருள்பல்
இரைசில விலங்கூண் புள்ளூண் புவிநீர்கள் ளொலிவாக் கென்ப
சிரையோட முடம்பி னாடி திரையல்வெற் றிலைதி ரங்கல்
நிரைபசுப் படைவகுப்போ ரசைபசுத் திரளி ணைப்பாம்.

பொருள்—பணம், முதன்மை, பிள்ளை, உண்மை, சொற்பொருள், பல்பண்டம். [1, 3-6: சூடா. xi, ர, 11. 2: அக.]

இரை—சில விலங்கூண்[1], பறவையூண்[2], பூமி[3], நீர்[4], கள்[5], ஒலி[6], வாக்கு[7]. [1, 2: திவா. vi, 118. 3-5, 7: ஜரா ஸுவாஸுராஸு—க. கொ. III, iii, 175. 6: திவா. x, 174.]

சிரை—ஓடம், உடம்பின் நாடி. [1, 2: ஸிரா நாடிஜ்வாஹிநீ —க. ஸ. ii, 457.]

திரையல்—வெற்றிலை, திரங்கல். [1: சூடா. iv, 37. 2: அக.]

திரை—பசு, படைவகுப்பு, ஓர் செய்யுளசை, பசுத்திரள், இணைப்பு. [1: சூடா. iii, 12. 2, 3: அக. 4: சூடா. iii, 13. 5: அக. 'ஒழுங்கு.']

646. புரையென்ப வுவமை குற்றம் புழையோர்சிற் றில்லு யர்ச்சி
வரையள விரேகை மூங்கில் நீர்க்கரை மலையென் றைம்பேர்
கரைதல்வர வெனலொ லித்தல் கசிதல்சொல் லுதலி ரங்கல்
வரைதலே கொள்ள னீக்கல் மணஞ்செய லெழுது தற்பேர்.

புரை—உவமை, குற்றம், புழை, ஓர் சிற்றில், உயர்ச்சி. [1, 2, 5: திவா. xi, 337. 3, 4: சூடா. xi. ர, 27.]

வரை—அளவு, இரேகை, மூங்கில், நீர்க்கரை, மலை. [1-3, 5: பிங். x, 1005. 4: திவா. v, 45.]

கரைதல்—வரவெனல், ஒலித்தல், கசிதல், சொல்லுதல், இரங்கல். [1, 4: திவா. xi, 72. 2: சூடா. xi, ண, 8. 3, 5: அக.]

வரைதல்—கொள்ளல், நீக்கல், மணஞ்செயல், எழுதுதல். [1, 2: திவா. xi, 207. 3: அக. 4: திவா. vii, 305.]

647. முரண்வலி பகைபோர் முப்பேர் முருக்கல்கொல் லுதல ழித்தல்
உரியரைப் படிநார் தோலாம் உருத்தல்சீ றுதல்மு ளைத்தல்
பரிகம்பம் பயம்ந டுக்கம் பரித்தலே சுமத்த லோம்பல்
கரவென்ப களவொ ளிப்பு கரிப்பென்ப கார்ப்பச் சப்பேர்.

முரண்—வலி, பகை, போர். [1, 2: திவா. xi, 193. 3: திவா. ix, 147.]

முருக்கல்—கொல்லுதல், அழித்தல். [1: திவா. ix, 106. 2: அக.]

உரி—அரைப்படி, நார், தோல். [1: நா. தீ. நி. 802. 2: அக. 3: திவா. iii, 126.]

உருத்தல்—சீறுதல், முளைத்தல். [1, 2: திவா. xi, 43.]

பரிகம்பம்—பயம், நடுக்கம். [1, 2: வரிகமெ௨ா ஹமெ கமெ௨ வி. வூ. வ, 25.]

பரித்தல்—சுமத்தல், ஓம்பல். [1: பிங். vii, 220. 2: அக.]

கரவு—களவு, ஒளிப்பு. [1: திவா. ix, 21. 2: அக.]

கரிப்பு—கார்ப்பு, அச்சம். [1: அக. 2: திவா. viii, 168.]

648. திரிசிக முடித்ரி சூலம் திருக்குக்கண் பார்ப்போன் குற்றம்
பிருதியே விலைகூ லிப்பேர் பிருட்டம்பிந் தினது வென்னும்
இருபிறப் பண்ட சம்பல் லிருக்கையூ ரிருப்பி டப்பேர்
உருமமத் தியான்னம் வெம்மை யுருக்குமம் பொன்னு ருக்கே.

திரிசிகம் — கிரீடம், திரிசூலம். [1, 2: த்ரிஶிகம் ஸ்யாத்கிரீட- த்ரிஶூலயோ: — அ. ஸ. iii, 103.]

திருக்கு—கண், பார்ப்போன், குற்றம். [1: நயநம் ... த்ருக் — அ. கோ. II, vi, 93. 2: த்ருக் 'த்ருக்த்ருஶ்யவிவேக:' முதலிய தொடர்களில் இப் பொருளைத் தரும். 3: அக.]

பிருதி—விலை, கூலி. [1, 2: ப்ருதிர்மூல்யபரணயோ: — அ. ஸ. ii, 182.]

பிருட்டம்—பிந்தினது, முதுகு. [1, 2: ப்ருஷ்டம் பஶ்சாத்பாகே ஸ்யாச்சரீராவயவாந்தரே — அ. ஸ. ii, 106.]

இருபிறப்பு — பறவை, பல். [1, 2: சூடா. xi, ரு, 28. த்விஜந்மா பௌ ரதே — அ. ஸ. iii, 375.]

இருக்கை—ஊர், இருப்பிடம். [1: திவா. v, 92. 2: அக.]

உருமம்—மத்தியான்னம், வெம்மை. [1: பிங். ii, 127. 2: பிங். vii, 105.]

உருக்குமம்—பொன், உருக்கு. [1, 2: ருக்மம் லோஹே ஸுவர்ணே ச — அ. ஸ. ii, 327.]

649. அரத்தனி சிறுவி ரன்மட் டாமுழ முழங்கை யும்பேர்
இரத்தந்தாம் பிரஞ்சிந் தூரம் செந்நீர்குங் குமமா மென்ப
பிரத்தம்வெற் பின்மேல் வட்டச் சிலாதல மளக்கும் நாழி
பிரத்தர மரத்த நங்கல் குசப்புல்லா தியின்ப டுக்கை.

அரத்தனி — சிறுவிரல் மட்டாம் முழம், முழங்கை. [1, 2: அரத்நி: கபோணே வா பாணௌ ஸப்ரகோஷ்டததாங்குலௌ — அ. ஸ. iii, 349.]

இரத்தம் — தாம்பிரம், சிவப்பு, செந்நீர், குங்குமம். [1-4: ரக்தம் நீல்யாதிரஞ்ஜிதே; ப்ராசீநே கபர்தே தாம்ரே ..., ...; ... ஶோணிதே — நா. ஸ. i, 135.]

பிரத்தம் — மலையின் மேல்வட்டச் சிலாதலம், அளக்கும் நாழி. [1, 2: 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 —𑌅. 𑌕𑍋. III, iii, 87.]

பிரத்தரம்—இரத்தினம், கல், குசப்புல் முதலியவற்றின் படுக்கை. [1, 2: 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌶𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌣𑌿𑌃—𑌵𑍈. 243, 102. 3: 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃—𑌅. 𑌕𑍋. III, iii, 161. '𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋 [illegible] 𑌵𑌾' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

650. சிரத்தலே யொலித்தல் தேய்த்தல் சிரத்தைநம் பிக்கை யிச்சை
பிரப்பொவ்வோர் பாண்டத் துட்பல் லுணப்பெய்விப் பனபேருண்டி
சரித்தல்சஞ் சரித்தல் சாய்த்தல் தரித்தலே சுமத்தல் தங்கல்
விரித்தல்சொல் லுதல லர்த்தல் விளக்குதல் விரிவாக் கற்பேர்.

சிரத்தல்—ஒலித்தல், தேய்த்தல். [1: அக. திவா. x, 172, சூடா. x, 46 இரண்டு நிகண்டுகளிலும் சிரற்றல் என்னும் சொல்லே காணப்படுகின்றது. 2: பிங். vii, 365.]

சிரத்தை—நம்பிக்கை, இச்சை. [1, 2: 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑍇 𑌚—𑌅. 𑌸. ii, 248.]

பிரப்பு—குறுணிவீதம் பாண்டங்களுட் பல்லுணவு பெய்துபாரிப்பது, பேருண்டி. [1: திவா. vi, 58. 2: பிங். vi, 53.]

சரித்தல்—சஞ்சரித்தல், சாய்த்தல். [1: நா. தீ. நி. 733. வரீ. 2: அக.]

தரித்தல்—சுமத்தல், தங்கல். [1: பிங். vii, 220. 2: அக.]

விரித்தல்—சொல்லுதல், அலர்த்தல், விளக்குதல், விரிவாக்கல். [1: திவா. x, 1. 2: விரிதல்-அலர்தல்—திவா. ix, 199. விரித்தல் இதன் பிறவினை. 3, 4: அக.]

651. துருக்கம்வெற் பரண்வ னங்கத் தூரிகுங் குமங்க லக்கம்
பெருக்கமே நிறைவு செல்வம் விசாலமெண் பெருக்கு வ்ருத்தி
வருக்கமே யினம்வ குப்போ டொத்தவோர் வகைத்தி ரட்பேர்
பெருக்கலெண் ணுறழ்ச்சி சீத்தல் நிறைத்திடல் பெருகச்செய்தல்.

துருக்கம்—மலையரண், வனம், கத்தூரி, குங்குமம், கலக்கம். [1: 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, viii, 17. '𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂, 𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 ... 𑌵𑌨𑍇 — 𑌨𑌾. 𑌸. i, 94. 3: சூடா. xi, ர, 25. 4: பிங். x, 628. 5: 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍— ஸ. அக.]

பெருக்கம் — நிறைவு, செல்வம், விசாலம், எண்பெருக்கு, விருத்தி. [1: திவா. viii, 40, 'பெருகல்'. 2: திவா. viii, 240. 3, 4: அக. 5: பிங். vii, 471.]

வருக்கம்—இனம், வகுப்பு, ஒத்த ஓர்வகைத் திரள். [1: വൎഗ്ഗഃ — ஸ. அக. 2: വൎഗ്ഗഃ വരിഷ്ഠഃ ... — ஸ்ரீ. பா. III, ii, 24. 3: വൎഗ്ഗസ്സ ഖജാതീയാനാം — வெ. 186, 8.]

பெருக்கல்—எண் உறழ்ச்சி, சீத்தல், நிறைத்திடல், பெருகச்செய்தல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 709. 'சீய்த்தல்'. 3: நிறைந்திடல் - பெருகுதல்—சூடா. viii, 15. இது அதன் பிறவினை. 4: 'பெருகல்' என்பதன் பிறவினை.]

652. மருச்சக னிந்தி ரன்றீ மருச்சுத னநுமன் வீமன்
அருச்சுந மருது வெண்மை கண்ணோய்பொன் மயில்புல் லாகும்
அருச்சுநன் கார்த்த வீரி யன்பார்த்த னொருதாய்க் கோர்சேய்
அருச்சுநி பசுத்தொ ழுத்தை யோர்நதி யுஷையு மாமே.

மருச்சகன்—இந்திரன், அக்கினி. [1, 2: മരുത്സഖഃ —ஸ. அக.]

மருச்சுதன்—அநுமன், வீமன். [1, 2: മരുത്സുതഃ—ஸ. அக.]

அருச்சுநம் — மருது, வெண்மை, கண்ணோய், பொன், மயில், புல். [1-3, 5, 6: അൎജ്ജുനം ത്രിഷു ധവളേ; നദീസരോഭേദാൎജ്ജുനഃ ... കേകിനി തൃണേ — ம. ஸ. iii, 344, 345. 4: അൎജ്ജുനഃ ..., ... ഹേമ്നി— வெ. 257, 9.]

அருச்சுநன — காாதவீரியன், பார்த்தன், ஒருதாயக்கு ஓர் பிள்ளை. [1-3: അൎജ്ജുനഃ പാൎത്ഥേ ഹൈഹയേ ..., മാതുരേകസുതേ —ம. ஸ. iii, 345.]

அருச்சுநி—பசு, தொழுத்தை, ஓர் நதி, உஷை. [1-4: അൎജ്ജുന്യുഷാ ഗൌഃ കുട്ടനീ സരിത്—ம. ஸ. iii, 345.]

653. திருட்டணை யாசை தாகம் திருட்டாந்த முதார ணம்நூல்
விருட்டிணி சந்தி ரன்யா தவன்மேடம் பாஷண் டன்பேர்
விருத்தன்மூப் பினன்கற் றோனு மிருத்தியு மரணங் காலன்
விருத்தாந்தம் செய்தி யெல்லாம் விதம்பிர கரணம் வார்த்தை.

திருட்டிணை—ஆசை, தாகம். [1, 2: த்ருஷ்ணா ஸ்ப்ருஹாபிபாஸெ ஜெ—ஸ. கொ. III, iii, 51.]

திருட்டாந்தம்—உதாரணம், நூல். [1, 2: த்ருஷ்டாந்த: ஸ்யாதுதாஹரணெ, ஶாஸ்த்ரெ—ஸ. ஸ. iii, 259.]

விருட்டிணி — சந்திரன், யாதவன், ஆடு, பாஷண்டன். [1-4: வ்ருஷ்ணிஸ்து யாதவெ மெஷெ பாஷண்டெ ஹிமதீதிதௌ — நா. ர. ii, 123.]

விருத்தன்—கிழவன், கற்றோன். [1, 2: வ்ருத்த: ப்ராஜ்ஞெ ஸ்தவிரெ ச—ஸ. ஸ. ii, 247.]

மிருத்தியு—மரணம், காலன். [1, 2: ம்ருத்யுர்ந்நா மரணெ யமெ—மெ. ய, 46.]

விருத்தாந்தம்—செய்தி, எல்லாம், விதம், பிரகரணம், வார்த்தை. [1: வ்ருத்தாந்த:—ஸ. அக. 2-5: வ்ருத்தாந்த: ஸ்யாத் ப்ரகரணெ ப்ரகாரெ கார்த்ஸ்ந்யவார்த்தயொ: —ஸ. கொ. III, iii, 63.]

654\. கிருத்திரிம மொருவ ராற்செய் கின்றது வெடியுப் பாதி
துருத்திநீர்ச் சிவிறி யாற்றி னிடைக்குறை தோற்று ருத்தி
அருப்பகன் வறிஞன் பால னறிவிலான் மூர்க்க னென்றும்
தருப்பணம் பிதிர்ம கங்க ணடிசமித் துகப்புச் செய்தல்.

கிருத்திரிமம் — ஒருவராற் செய்கின்றது, வெடியுப்பு முதலியன. [1, 2: க்ருத்ரிமம் லவணபெதெ க்ருத்ரிம: க்ருத ... - ஸ. ஸ. iii, 455.]

துருத்தி—நீர்ச்சிவிறி, யாற்றின் இடைக்குறை, தோல், துருத்தி. [1: அக. 'நீர்சிதறுந் துருத்தி'—பிங். vi, 611. 2, 3: பிங். x, 629. 4: ஊதுந் துருத்தி, மட்டத் துருத்தி—அக.]

அருப்பகன்—வறிஞன், பாலன், அறிவிலான், மூர்க்கன். [1-4: அர்ப்பகஸ்த்ரிஷு; க்ருஶெ பாலகெ மூர்க்கெ ஜடெ — நா. ர. iii, 35, 36.]

தருப்பணம்—பிரியஞாம், கண்ணடி, சமித்து, உகப்புச்செய்தல். [1: தர்ப்பண:—ஸ. கோ. II, vii, 14, 'தர்ப்பணம் விதர்ப்பணாவிஷ்டாதகாதிகா தர்ப்பீஸ்ஸுப்ரோதனம் ஸ வித்ரியஜ:' என்பது மகேசுவரர் உரை. 2: தர்ப்பண: —ஸ. கோ. II, vi, 140. 3, 4: தர்ப்பணம் த்ருப்திஜநகம் நா. ரு. iii, 133.]

655. இரவிராத் திரியி ரப்பா மிரந்திரந் தொளைசு ருங்கை [முட்டி
பிரியைபெண் பிரிய முள்ளாள் பிரம்போர்பைங் கொடிதேர்
தெரிதலா ராய்தல் காணல் செருந்தியோர் மரம்வாட் கோரை
மருமமே கபட மார்பாம் வரம்பொழுங் கணைமட் டென்ப.

இரவு—இராத்திரி, இரப்பு. [1: திவா. i, 117. 2: திவா. ix, 89.]

இரந்திரம்—துளை, சுருங்கை. [1, 2: ரந்த்ரம் ... ஸுரங்கா-யோ: —நா. ரு. ii, 353.]

பிரியை—ஸ்திரீ, பிரியமுள்ளாள். [1, 2: ப்ரியா—ஸ. அக.]

பிரம்பு—ஓர் பைங்கொடி, தேர்முட்டி. [1: பிங். ix, 235. 2: பிங். vi, 382.]

தெரிதல்—ஆராய்தல், காணல். [1: திவா. ix, 73. 2: நிக. 344. 'தெரியல்.']

செருந்தி — ஓர் மரம், வாட்கோரை. [1: பிங். ix, 43. 2: பிங். ix, 346.]

மருமம் — கபடம், மார்பு. [1: வழக்கு. மர்ம - இரகசியம்—ஸ. அக. 2: திவா. ii, 181.]

வரம்பு — ஒழுங்கு, அணை, எல்லை. [1: அக. 2: பிங். iv, 126. 3: திவா. viii, 79.]

656. குரங்கமான் மிருக சாதி குரங்குதல் குனிதல் கோணல்
அரங்கவைக் களஞ்சூ தாடற் கமைத்திடு மறையுள் வீடாம்
இரஞ்சகம் பிரியஞ் செஞ்சாந் திரண்டையே யெலியால் கைம்மை
குரண்டகம் பொற்கு றிஞ்சி பொன்வாடா மலருங் கூறும்.

குரங்கம்—மான், மிருகசாதி. [1: குரங்க:— ஸ. கோ. II, v, 8. 2: குரங்க:—ஸ. அக.]

குரங்குதல்—குனிதல், கோணல். [1: அக. 2: சூடா. xi, ௭, 39, 'குரங்கு'.]

அரங்கு — அவைக்களம், சூதாடற்கு அமைத்திடும் அறை, உள் வீடு. [1, 2: ரங்க:—ஸ. அக. 3: சூடா. xi, ௭, 38.]

இரஞ்சகம்—பிரியம், செஞ்சாந்து. [1, 2: ரஞ்ஜநம் ரஞ்ஜகே ரக்த-சந்தநே(அ)பி—க. ஸ. iii, 395.]

இரண்டை—எளியாள், கைம்பெண். [1, 2: ரண்டா ஸ்த்ருஷிகவ-ஞ்யோம ச ரண்டா வியவயோஷிதி—வி. ப்ர. ௨, 23.]

குரண்டகம்—பொற்குறிஞ்சி, பொன்வாடாமலர். [1: குரண்டக:—அ. கோ. II, iv, 75. 'யா பீதவல்ஷிர ஸைரீ ஸா குரண்டக இத்யுச்யதே' என்பது மகேசுவரர் உரை. 2: குரண்டக: — அ. கோ. II, iv, 74. 'தத்ராருணே பீதவர்ணே குரண்டக இதிகஹ' என்பது மகேசுவரர் உரை. 'பொன்வாடாக்குறிஞ்சி' என்பது தமிழுரை.]

657. வரண்டகஞ் சுவரு ருண்டை முகப்பரு மதமா மெத்தை
கரண்டைதா பதங்கற் பாழி கரம்பைவண் டலின்மண் ஞாழல்
குரம்புசெய் கரைவ ரம்பாம் குரம்பையே யுடல்சிற் றில்லாம்
நரம்பென்ப வோர்மெய்த் தாது நாணியாழ்த் தந்தி ரிப்பேர்.

வரண்டகம் — சுவர், உருண்டை, முகப்பரு, யானைமேலிடு மெத்தை. [1-4: வராண்டகஸ்து ப்ராகாரே ஸஞ்ஜவேஷ்டோம யௌவநகண்டகே, ஸம்-வாஸ்திரே ச ஹஸ்திநா ச—க. ஸ. iv, 32.]

கரண்டை — முனிவர் வாசம், கற்புழை. [1: திவா. v, 185. 2: திவா. v, 30.]

கரம்பை—வண்டல்மண், ஞாழல். [1: அக. 2:]

குரம்பு—செய்கரை, வரம்பு. [1: பிங். iv, 163. 2: சூடா. v, 32. 'நிலவரம்பு.']

குரம்பை—உடல், சிற்றில். [1: பிங். v, 269. 2: பிங். iv, 220.]

நரம்பு—ஓர் மெய்த்தாது, வில்நாண், யாழ்த்தந்திரி. [1: பிங். v, 266. 2: பிங். vi, 436. 3: பிங். vi, 333.]

658. பிரக ரணமா யுதஞ்சமயோ சிதம்போ ரடித்தல் பிரகாரம்
பிரச லாக மயிற்றோகை வில்லாச் சிரமம் பாம்பும்பேர்
சரசி சரச முளோன்பொய்கை சரிமார்க் கங்கை வளையொப்பாம்
இரசை பங்கம் பாளைபுவி யானை வணங்கி தினைநாவே.

பிரகரணம் — ஆயுதம், சமயோசிதம், போர், அடித்தல், பிரகாரம். [1: ஆயுதம் த்ரு ப்ரஹரணம் — க. கொ. II, viii, 82. 2, 5: ப்ரகரணம்—ஸ. அக. 3: யுத்தே ப்ரஹரணம்—வெ. 273, 16. 4: ப்ரஹரணம்—ஸ. அக.]

பிரசலாகம்—மயிற்றோகை, விற்பயிற்சி, பாம்பு. [1-3: ப்ரசலா-கோ ஹ்ஜஜே, ஸராஸநே ஸிவவேஷு ச—க. ஸ. iv, 18.]

சரசி—சரசமுளோன், பொய்கை. [1: ஸரஸிக—ஸ. அக. 2: ஸரஸீ—வெ. 154, 11.]

சரி—வழி, கைவளை, ஒப்பு. [1: பிங். iv. 32. 2: பிங். vi, 77. 3: அக. நி. 89.]

இரசை—பங்கம்பாளை, பூமி, ஆனைவணங்கி, தினை, நா. [1-5: ரஸா த்ரு ஸுக்ஷ்வாஙாஜிஹ்வாயரணிகஜ்ஜுஷு—வி. ப்ர. ஸ, 2. 3: ரஜஸக்ஷ்ரா ... ரஸா—க. கொ. II, iv, 123.]

659. அரண மரித்தல் கவசமதில் காவல் புயஞ்சீ தனப்பொருள்வேல்
தரண னிரவி வெற்பரையன் சரபம் வரையா டெண்காற்புள்
பிரணி தானஞ் சமாதான முத்தி யோகம் பிரயோகம்
வரத னென்ப பிரசந்நன் சாந்த சித்தன் வரமருள்வோன்.

அரணம்—அரித்தல்[1], கவசம்[2], மதில்[3], காவல்[4], புயம்[5], சீதனப்பொருள்[6], வேல்[7]. [1, 5, 6: ஹரணம் யௌதகஹ்ரஸ்வே ஹஸ்தேஸ்வீ ஹரணம் ஹ்ருதௌ—வி. ப்ர. ண, 47. 2, 3: திவா. xi, 12. 4: திவா. ix, 208. 7: திவா. vii, 13.]

தரணன்—சூரியன், இமவான். [1: தரண:—ஸ. அக. 2: தரணம் இமயமலை யென்று அகராதியிற் காணப்படுகிறது. தாங்குவதென்னும் பொருளை யுடைய தரண: என்பதே அப்பொருளையுந் தந்ததுபோலும்.]

சரபம்—வரையாடு, எண்காற்புள். [1: திவா. iii, 32. 2: ஸரஸ்த்ர ... அஷ்டபாதபக்ஷீ—வெ. 67, 64.]

பிரணிதாநம் — சமாதானம், உத்தியோகம், பிரயோகம். [1-3: ப்ரணிதாநஸமாதாநப்ரயோகா: — ஸ. ஸ. iv, 180. ஆசிரியர் கொண்டது நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் காணும் 'ப்ரயோகயோ:' என்னும் பாடபேதம்போலும்.]

வரதன் — பிரசன்னன், சாந்த சித் ன், வரமருள்வோன். [1, 2: வரத: ப்ரஸந்ந: ... ஸ. ஸ. iii, 330, 331. 3: வரதஸ்து ஸம்ருத்த: — ஸ. கோ. III, i, 7.]

660. பிரதி யுருளின் விளிம்பிற்சுற் றிரும்புப் பட்டம் பிறிதும்பேர்
பிரதி கிருதி பிறிதுருவம் பிறிது செய்கை பூசனையாம்
பிரதி சிரையம் வீடுசவை கருவிச் சாலை யிருப்பிடமாம்
பிரதி பத்தி கூர்த்தமதி யொழுக்கம் பேறு கனமுடைமை.

பிரதி—உருளின் விளிம்பிற் சுற்றும் இரும்புப் பட்டம், பிறிது. [1: 2:]

பிரதிகிருதி — பிறிதுருவம், பிறிதுசெய்கை, பூசனை. [1-3: ப்ரதிக்ருதிஸ்து ப்ரதிமா ப்ரதீகார: — ஸ. ஸ. iv, 117, 118.]

பிரதிசிரையம்—வீடு, சபை, கருவிச்சாலை, இருப்பிடம். [1, 2: ப்ரதிச்ரய: ஸபாவேச்மநோ:—ஸ. ஸ. iv, 225. 3: 4: ஸ்தாநமாச்ரய: ... ப்ரதிச்ரய: —வி. ப்ர. ய, 107.]

பிரதிபத்தி—கூர்த்தமதி, ஒழுக்கம், பேறு, கனமுடைமை. [1-4: ப்ரதிபத்திஸ்து ... ஸ. ஸ. iv, 118.]

661. பிரதி மாக மநுருபம் யானைக் கொம்பி னடுவும்பேர்
பிரபு இறைவ னதிகாரி பிரதே சகங்கா ணிக்கைகொடை
குரமே பரிமா வாதியின்காற் குளம்புஞ் சிறுகா குணமும்பேர்
திரவம் பரிகா சம்பின்யாத் திரைகெட் டோட விலைச்சாறும்.

பிரதிமாகம்—அநுருபம், யானைக் கொம்பின் நடு. [1, 2: ப்ரதிமாநம் ப்ரதிபிம்பே ... — ஸ. ஸ. iv, 183.]

பிரபு—இறைவன், அதிகாரி. [1, 2: ... ; ... ப்ரபு: ... — ஸ. கோ. III, i, 10, 11.]

பிரதேசநம் — காணிக்கை, கொடை. [1: ப்ரதேஶநம் — ச. கொ. II, viii, 27. 'ப்ராப்ருதம் ப்ரதேஶநம் ... ஷட் நவமாநாதிஷு ஸமேது ஸுப்ரஸாநக வஸ்துநி:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: ப்ரதேஶநம் — ஸ. அக.]

குரம் — குதிரை யவற்றின் குளம்பு, சிறுநாகுணம். [1, 2: ஶபா: ஶபே கொகெ — ச. ஸ. ii, 398. சிறுநாகுணம் 'சங்குநக' மென்றும் கூறுவர்.]

திரவம்—பரிகாசம், பிசின், யாத்திரை, கெட்டோடல், இலைச்சாறு. [1-5: த்ரவோ வித்ரவநிர்ணோ:; ப்ரத்ராவெ ரஸமதெத்ரயோ — ச. ஸ. ii, 511, 512.]

662. *பிரகிர் ணகஞ்சொல் லின்விரிவு சாம ரம்பரய் மாவும்பேர்*
பிரசா பதிபா வகன்றுவட்டா வேந்தன் பிரம னிநன்மருகன்
பிரசா வதிமைத் துனிகொழுந்தி பிரதா பன்ப்ர சித்தனிநன்
பிரசூ மாதா பெண்குதிரை பிரசூ நம்ப்ர சவங்காய்பூ.

பிரகீர்ணகம் — சொல்லின் விரிவு, சாமரம், குதிரை. [1-3: ப்ரகீர்ணகம் தாரகெ; வாஜிநி ... ப்ருதெலெ — ச. ஸ. iv, 18, 19.]

பிரசாபதி — அக்கினி, துவட்டா, அரசன், பிரமன், சூரியன், மருகன். [1-6: ப்ரஜாபதிஸ்த்வஷ்டாஜாமாத்ருதிவாகரெ, வஹ்நௌ த்வஷ்டரி — ச. ஸ. iv, 117.]

பிரசாவதி—மைத்துனி, கொழுந்தி. [1, 2: ப்ரஜாவதீ ப்ராத்ருஜாயா — ச. கொ. II, vi, 30. தமையன் மனைவி மைத்துனி, தம்பி மனைவி கொழுந்தி.]

பிரதாபன் — பிரசித்தன், சூரியன். [1, 2: ப்ரதாபவாந் ப்ரதீதெ — கொ. 543. அன்விகுதி பெற்ற பெயர் இரண்டையும் உடையார்க்குப் பெயராயிற்று.]

பிரசூ — மாதா, பெண்குதிரை. [1, 2: ஜநயித்ரீ ப்ரஸூ: — பா. கொ. 715.]

பிரசூதம் — பிரசவம், காய், பூ. [1-3: ப்ரஸூநம் வாஸவேஜாதே ப்ரஸூநம் ஃபலபுஷ்பயோ: — வி. ப்ர. ந, 87. பிரசூதம் பிறப்பென்னும் பொருளுடையதாகக் கோசங்களிலும் ஸ. அக. யிலும் காணப்படுகிறது. பிரசவத்திற்கு வழக்கமான பொருள் 'பிறப்பித்தல்'. இப் பொருளும் அக. யில் உண்டு.]

663. துரக மகமச் சுவமென்ப துருக ணம்முற் கரமழுப்பேர்
விரகங் காம நோய்பிரிவாம் மிருக தரன்சந் திரன்பரமன்
விரசம் வழியான் றொழுக்கூட்ட மிருது மந்த மெல்லியது
சுரசை யரத்தை துளசிப்பேர் துருவல் கடைதல் தேடலுமே.

துரகம்—மனம், குதிரை. [1, 2: துரகௌ வாஜிசித்தயோ: — அ. ஸ. iii, 112.]

துருகணம் — முற்காம், மழு. [1, 2: த்ருகண: முத்கர ..., குடாரேऽபி—அ. ஸ. iii, 197.]

விரகம்—காமநோய், பிரிவு. [1: விரஹ: — ஸ. அக. 'பிரிவால் வரும் காமநோய்.' 2: விஶ்லேஷே ... விரஹ ... —வெ. 194, 52.]

மிருகதரன்—சந்திரன், சிவன். [1: ம்ருகாங்க: ம்ருகதர:—த்ரி. ஶே. I, ii, 5. ம்ருகதர: என்பன சந்திரன் பெயர்கள். 2: நிகண்டுகளிற் காணும் சிவன் பெயராகிய 'மான் இடமேந்தி' என்பது ம்ருகதர: என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாகும். ஆயினும் ஸ. அக. கோசங்களில் இப் பொருள் காணப்படவில்லை.]

விரசம்—வழி, பசுத்தொழு, கூட்டம். [1-3: வ்ரஜோऽத்வநி கோஷ்ட ஸங்கே—அ. ஸ. ii, 74.]

மிருது—மந்தம், மெல்லியது. [1, 2: கோமலாதீவ்ரயோர் ம்ருது: —மே. கோ. 663. 1: அக.]

சுரசை—அரத்தை, துளசி. [1: ஸுரஸா—அ. கோ. II, iv, 114. 2: ஸுரஸா—ஸ. அக.]

துருவல்—கடைதல், தேடல். [1: பிங். vii, 364. 2: சூடா. ix, 36. 'துருவு.']

664. கரடு பாடும் பிணர்க்கணுவும் கருமான் கொல்லன் புல்வாயாம்
வரடை யன்னப் பெடைகுளவி வருடை வரையா டெண்காற்புள்
அரலை கழலை மரல்கொட்டை யருளல் கொடுத்த லருள்செய்தல்
பரவல் துதித்தல் பரப்புதலாம் பருண முருக்குப் பலாசமிலை.

கரடு—பாடு, சருச்சரை, மரக்கணு. [1: பிங். v, 273. 2, 3: அக.]

கருமான்—கொல்லன், ஆண்மான். [1: அக. 2: பிங். viii, 190.]

வரடை—அன்னப்பெடை, குளவி. [1, 2: வரடா ஹம்ஸயோஷிதி; மதுநாவ்ருதௌ —அ. கோ. iii, 159, 160.]

வருடை — வரையாடு, எண்காற்புள். [1: திவா. iii, 32. 2: பிங். viii, 17.]

அரலை—கழலை, மரல், கொட்டை. [1, 3: திவா. xi, 13. 2: பிங். ix, 220.]

அருளல்—கொடுத்தல், அருள்செய்தல். [1: திவா. ix, 81. 2: அக.]

பரவல்—துதித்தல், பரப்புதல். [1: திவா. x, 18. 2: திவா. viii, 30. 'பரப்பு.']

பருணம்—முருக்கு, பலாசம், இலை. [1, 3: பர்ணம் பத்ரம் பலாசே ச —வி. ப்ர. ண, 14. 2: 'பலாசம்' முருக்கு இலை யென்னும் இரண்டு பொருள்களோடு ஶமீ மரத்தையும் குறிக்கும். பர்ண: பலாசே என்பது அ. கோ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதமாகக் காட்டப் பட்டது.

665. தரிநற் றுகிலா திகளின்பேடகமுன் ருனை குகையோடம்
திரிக மும்மை முதுகெலும்பின் கீழ்முக் கூடல் முச்சந்தி
சுரிகை கவச முடைவாளாம் சொரித லுதிர்தல் பொழிதற்பேர்
அரிசந் தநமோர் தேவதரு மிகநன் மணச்சந் தநமாமே.

தரி—நற்றுகில் முதலியவற்றின் பேடகம், முன்றனை, குகை, ஓடம். [1, 2, 4: தரிர்நௌகாயாம் பேடாயாம் வஸ்த்ராதீநாம் ச பேடகே அ. கோ. ii, 415. 3. தரீ ஸ்த்ரீ கந்துரே—அ. கோ. ii, 419.]

திரிகம்—மும்மை, முதுகெலும்பின் கீழ், முக்கூடல், முச்சந்தி. [1: த்ரிகம் ... த்ரயே—வி. ப்ர. க, 46. 2: ப்ருஷ்டவம்ஶாதரே த்ரிகம்

—அ. கொ. II, vi, 76. 3: த்ரிகஸ்யாணாம் ஸம்ஜ்ஞ வ—நா. ர. ii, 12. 4: த்ரிக:—ஸ. அக.]

சுரிகை—கவசம், உடைவாள். [1: திவா. vii, 36. 2: திவா. vii, 18. சுரிகா—அ. கொ. II, viii, 92.]

சொரிதல்—உதிர்தல், பொழிதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 164.]

அரிசந்தநம்—ஓர் தேவதரு, மிகநன்மணச் சந்தனம். [1: பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக:, ஸந்தாந: கல்பவ்ருக்ஷஸ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம்—அ. கொ. I, i, 53. 2: மலயூஸாரோ பத்ரஜோ ஸஹஸ்ரஶ்ரீசந்தநோऽஸ்த்ரியாம், தைலபர்ணிககோஶீர்ஷே ஹரிசந்தநமஸ்த்ரியாம்—அ. கொ. II, vi, 131. 'தைலபர்ணிகமிதி த்வயம் பீதசந்தநவிஶேஷஸ்ய. கோஶீர்ஷமிதி த்வயம் ரக்தசந்தநஸ்ய. ஹரிசந்தநமிதி த்வயம் கபிலவர்ணசந்தநஸ்ய. ஏவம் த்ரயோ பேதா:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

666. பரிசம் நோயொற் றாள்வேலை தொடுதல் வருக்க வெழுத்தீகை
இரிணம் பாழோ டுவர்த்தரையா மிரிதல் முறிதல் கெடுதற்பேர்
அரிதம் பசும்புற் றரைபசுப்பா னதுபைம் புரவி திசைபசுமை
திரிதல் சுழலல் சஞ்சரித்தல் செல்லல் கெடுதல் வேறாதல்.

பரிசம்—நோய், ஒற்றாள் வேலை, தொடுதல், வருக்கவெழுத்து, ஈகை. [1, 3-5: ஸ்பர்ஶோ வர்ணாக்ஷரே தாநே ஸ்பர்ஶநே ... ருஜி—அ. ஸ. ii, 542. 2: ஸ்பர்ஶ: - ஒற்றாள் — ஸ. அக. அவன் வேலை பரிசம் எனப் பட்டது போலும்.]

இரிணம்—பாழ், உவர்த்தரை. [1, 2: இரிணம் ஶூந்யேऽப்யூஷரே—அ. கொ. III, iii, 56, வியாக்கியாஸுதைப் பாடம். 'ஈஷாத்ரவி' என்றொரு குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இப் பாடத்தையே (இரிணம்) ஆசிரியர் கொண்டார்போலும்.]

முரிதல்—முறிதல், கெடுதல். [1: பிங். vii, 153. 2: பிங். vii, 154.]

அரிதம் — பசும்புற்றரை, பசுப்பானது, பைம் . . . சை, பசுமை. [1: பிங். iv, 173. 2: பிங். vii, 174. பசப்பு-பொன்மை. 'பசுப்பு' தெலுங்கு வழக்கு. 3-5: ஹரித் ...; வர்ணே ஹேதேऽஶ்வே ஹேதே ச—அ. ஸ. ii, 207, 208.]

திரிதல்—சுழலல், சஞ்சரித்தல், செல்லல், கெடுதல், வேறுதல். [1: சூடா. ix, 41. 2, 4: சூடா. xi, ம, 5. 3: பிங். vii, 447. 5: வேறுபாடு-திரிபு—திவா. ix, 138.]

667. பரித லொடிதல் தொலேத்தல் துயர்ப் படல்வெட் டுதலன் புறலிரங்
பரிவா ரம்வா ளுறை சத்ர சாம ராதி பரிசனப்பேர் [கல்
பருக மயிலின் றோகைபரி வாரம் பச்சைப் புல்லிலையாம்
மிருகம் விலங்கு மான்மும்மீன் வேட்ட மிரத்தல் கயபேதம்.

பரிதல்—ஓடிதல், தொலேத்தல், துயர்ப்படல், வெட்டுதல், அன்புறல், இரங்கல். [1-3: அக. 4: திவா. ix, 111. 5, 6: சூடா. xi, ர, 8.]

பரிவாரம்—வாளுறை, சத்திரம் சாமரம் முதலியன, பரிசனம். [1-3: ஸ்ராஜ்ஞெஃ வரீவார: வஜ்ஞெகாஶெ வரிஷ்ஹெ — அ. கொ. III, iii, 168. 'ஜஜ்ஞெஃ ஜஜ்ஞிவிஶெஷெ வரிஜந ஐதி யாவக' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பருகம் — மயிலின் தோகை, பரிவாரம், பச்சைப்புல், இலே. [1, 2, 4: வஹீ: வஸெ வரீவாஶெ கஶாவெ—அ. ஸ. ii, 586. 3: வஹீ: ... குஶெ—லெவ. 234, 105.]

மிருகம் — விலங்கு, மான், மிருகசீரிட நட்சத்திரம், வேட்டம், இரத்தல், யானேவகை. [1-6: ஶ்ருமஃ குரங்கெ யாவநாயாஂ ஶ்ருமயாயாஂ மஜாநுஶெ, வஶெள நக்ஷத்ரஹெஷெ வ—அ. ஸ. ii, 41.]

668. பிருகு சுங்கன் றாழ்வரையோ ரிருடி பிநாகி யமதங்கி
இருசு பண்டி யுள்ளிரும்பு செவ்வை பிறப்பில் லாமையுமாம்
தருண மிளமை யாமணக்குச் சமையம் புதுமை குச்சமலர்
கிருதம் முதலாம் யுகம்செய்நீர் செயப்பட் டதுசி கிற்சைபலன்.

பிருகு — சுக்கிரன், தாழ்வரை, ஓர்
[1, 2, 4, 5: ஶ்ருமுஃ வாஶெள ஜஃஷு ..., ஶுக்ரெ ரூக்ஷெ வ — அ. ஸ. ii, 39. 3: ஶ்ருமுஃ—ஸ. அக.]

இருசு — பண்டி யுள்ளிரும்பு, செவ்வை, பிறப்பில்லாமை. [1: திவா. vii, 152. 2: ஊஜுஃ—அ. கொ. III, i, 72. 3:]

தருணம் — இளமை, ஆமணக்கு, சமயம், புதுமை, குச்சமலர். [1, 2, 4, 5: தருணஃ குஜுவவெஷு ஸ்ராஷெரஷெ யுநி நூதநெ—அ. ஸ. iii, 195. 3: அக.]

கிருதம்—முதலாம் யுகம், செய், நீர், செய்யப்பட்டது, சிகிற்சை, பலன். [1, 4, 6: க்ருதம் ய—மெஂஸவி ... விஹிதெ ... ஸமெ—வி. வ்ரு. த, 3. 2, 3: வ்ருதகோஜ்ஜ்ம் வ்ருதம் ஜலெ—ஶா. கொ. 632. 5:]

669. மருதம் நாடு சார்ந்தநில மந்தி லப்பண் வயல்மருது
சுருதி வேதஞ் செவிகேட்டல் வார்த்தை சங்கீ தச்சுதியாம்
திருதி சுகந்தா ரணைவேள்வி மகிழ்வோர் யோகந் தைரியப்பேர்
நிருதி மூகடி யோர்வள்ள லோர்திக் கிறைநி ருபத்திரவம்.

மருதம்—நாடுசார்ந்த நிலம், மருதநிலப் பண், வயல், மருது. [1, 2: திவா. xi, 347. 3, 4: சூடா. xi, ர, 29.]

சுருதி—வேதம், செவி, கேட்டல், வார்த்தை, சங்கீதச்சுதி. [1-5: ஶ்ருதிஶாஸ்த்ரயவாஸ்ரயோ:, ஷஜ்ஜாத்யாஶ்ரிகாயாம் ச கர்ணாகர்ணநயொ-ரபி—க. ஸ. ii, 201.]

திருதி—சுகம், தாரணை, வேள்வி, மகிழ்வு, ஓர் யோகம், தைரியம். [1-6: த்ருதிரெஸ்ரா ஹவிஶெஷெ ஸந்தோஷாரணயொரபியொ: ஸ-வெ, ஸம்தொஷாத்யரயொஶ்ரபி—க. ஸ. ii, 173.]

நிருதி—மூதேவி, ஓர் வள்ளல், தென்மேற்குத்திக்குப் பாலகன், நிருபத்திரவம். [1, 3, 4: நிர்ருதிர்நிரு-பத்ரவெ, அலக்ஷ்ம்யாம் திக்பதௌ அபி—க. ஸ. iii, 263. 2: சூடா. ii, 23.]

670. கருமகரனந் தகன்கூலிக் காரன் வேலை யாள்மூப்பேர்
தருமராசன் மூநீந்திரனந் தகன்மூ தற்பாண் டவன்புத்தன்
தருமன் வேள்வி முடித்தானோர் வேந்தன் யமனோர் சாக்கியனும்
அருகன் பரம னுத்தரபாத சுதனோர் வசுப்பிரமன்.

கருமகரன் — யமன், கூலிக்காரன், வேலையாள். [1-3: கர்மகரொ-ந்தகெ, ஹ்ருதிஜீவிநி ஹ்ருதெ ச—க. ஸ. iv, 244.]

தருமராசன்—அருகன், யமன், பாண்டவருள் மூத்தவன், புத்தன். [1: சூடா. i, 5. 2-4: யர்மராஜொ யமெ ஸ-ஜெ யர்மராஜொ ய- ர—வி. வ்ரு. ஜ, 30.]

தருமன்—வேள்வி முடித்தோன், யுதிட்டிரன், யமன், ஓர் சாக்கியன். [1, 3: யர்ம: ..., ... யஜ்வா ... யமெஷ-ம — நா. ர. ii, 283. 2: சூடா. ii, 14. 4: யர்ம: —ஸ. அக.]

துருவன்—சிவன், உத்தானபாதன் மகன், ஓர் வசு, பிரமன். [1, 3: த்ருவ: … ஶிவே … வஸௌ — வி. ரு. வ, 8. 2: த்ருவ: …, … உத்தாநபாதஜே — க. ஸ. ii, 515. 4: த்ருவோ தாத்ரு … — தே. 233, 87.]

671. தருமம் வேள்வி வேதவிதி யறஞ்சற் சங்கம் நீதிகுண [யாதி
தரும மூவமை யியல்பொழுக்கந் தநுக்கொல் லாமை கொடை
பருவஞ் சமயோ சிதம்விழவு வசந்தா திகம்பக் குவமகளிர்
பருவம் பிராயங் காலமுவாக் கனுப்பா ரதத்தின் பிரிவும்பேர்.

தருமம்—யாகம்[1], வேதவிதி[2], அறம்[3], சற்சங்கம்[4], நீதி[5], குண தருமம்[6], உவமை[7], இயல்பு[8], ஒழுக்கம்[9], வில்[10], கொல்லாமை[11], கொடை முதலியன[12]. [1, 7-11: யஜ்ஞ: … ஸ்வபாவாசாரயோ: ஶ்ருதௌ, உபமாயாமஹிம்ஸாயாம் சாபே — வி. ரு. ௮, 17. 2-5, 12: யஜ்ஞ: …, ஸத்ஸங்கே … ந்யாயோபநிஷதோரபி; யஜ்ஞம் தாநாதிகே க. ஸ. ii, 319, 320. ‘உபநிஷதி. ஸாஷ த்ரயீயஜ்ஞஸ்தாநாம் ஸ்நாநா- ஶாஸ்த்ராணாம் ச ஸ்வயஜ்ஞஸ்யாபநாதௌபகாரிக:’ என்பது டீகை. 6: குணத்திற்குரிய தருமம்; அரசிற்கு அளியுடைமை போல.]

பருவம்—சமயோசிதம்[1], விழவு[2], வசந்த முதலிய பருவம்[3], பக்குவம்[4], மகளிர் பருவம்[5], பிராயம்[6], காலம்[7], உவா[8], கனு[9], பாரதத்தின் பிரிவு[10]. [1, 2, 8, 9: பர்வ ஸந்த்யாதிக்ஷணே க்ரந்தௌ ப்ரஸ்தாவே …; உத்ஸவப்ரதிபத்தர்ஶயோ:—வி. ரு. ந, 118, 119. 3, 5, 6: அக. 4, 7: பிங். x, 762. 10: பர்வந் — ஸ. அக.]

672. உரைசொற் பயன்பொன் னுரையொலிசொல் லுரைத்தல் தேய்த்
தல் சொலலொலித்தல்
சுரையான் முலையோர் படர்கொடிகட் கிண்ணி கள்ளுட் டொளை
யைம்பேர்
திரைநீர்த் திரைசிற் றுமல்லி யுடம்பின் றிரைபா ரிடுதிரையாம்
நரைவெள் விடைவெண் மயிர்வெண்மை சரையு காற்றோர் நதிமே
கம்.

உரை—சொற்பொருள், பொன்னுரை, ஒலி, சொல். [1: பிங். x, 173. 2: அக. சூடா. vi, 3 ‘உரை’ பொன்னின் பரியாயமென்றது. இன்னும், அந் நிகண்டில் (xi, ர, 32) காணும் ‘தேய்தல்’ என்னும் பொருள் இங்கு இன்மையின் பொன் உரை என இரண்டு பொருள் கருதப்பட்டனவோ? 3: திவா. x, 174. 4: சூடா. xi, ர, 32.]

உரைத்தல்—தேய்த்தல், சொலல், ஒலித்தல். [1: சூடா. ix, 16. 2: திவா. x, 1. 3: திவா. x, 172.]

சுரை — பசுவின் முலை, ஓர் படர்கொடி, கட்கிண்ணி, கள், உட்டுளை. [1, 2, 5: பிங். x, 526. 3, 4: ஸுராபாத்ரயோ:—ச. ஸ. ii, 458.]

திரை—நீர்த்திரை, சிற்றுமல்லி, உடம்பின் திரை, பூமி, இடுதிரை. [1: திவா. v, 43. 2, 4: ஷிரா ஸ்த்ரீ: ஸாமவல்லீ—ச. ஸ. ii, 456. 3, 5: நிக. 359.]

நரை—வெள்விடை, வெண்மயிர், வெண்மை. [1-3: பிங். x, 677. 'வெள்விடை'. நிக. களில் நரை விடைக்குப் பரியாயமாக வரினும் ஆசிரியர் கருத்து நரை வெள்ளைநிறத் திடபத்தையே குறித்தல்வேண்டும் என்பது போலும்.]

சரையு — காற்று, ஓர் நதி, மேகம். [1: ஸராயு: — த்ரி. சே. I, i, 75. 2: ஸரயு:, ஸரயூ:—ஸ. அக. 3:]

673. மரக்கால் சுவாதி துர்க்கையின்கூத் தொடுமால் கூத்து மரத்தின் கால்
அரக்குச் சிவப்புச் செம்மெழுகாம் அரற்ற லொலித்தல் விடா துரைத்தல்
இரட்ட லொலித்த லசைதற்பே ரிரட்டை யிரண்டா னதுமிதுநம்
கிரப்பு வறுமை குறைவென்ப கிருத்தங் கூத்தோர் வேதாங்கம்.

மரக்கால் — சுவாதி நட்சத்திரம், துர்க்கையின் கூத்து, திருமால் கூத்து, ஓர் அளவு கருவி. [1, 4: பிங். x, 903. 2: திவா. ix, 227. 3: திவா. ix, 222.].

அரக்கு—சிவப்பு, செம்மெழுகு. [1, 2: சூடா. xi, ர, 37.]

அரற்றல் — ஒலித்தல், விடாதுரைத்தல். [1: திவா. x, 171. 2: 'அழுதல்' என்னும் பொருளே பிங். vii, 284., சூடா. xi, ர, 37., நிக. 337 முதலிய அனைத்திலும் காணப்படுகிறது. விடாது பேசல்-பிதற்றுதல் — திவா. x. 25.]

இரட்டல்—ஒலித்தல், அசைதல். [1: திவா. x, 171. 2: அக.]

இரட்டை—இரண்டானது, மிதுனராசி. [1: அக. 2: திவா. i, 67.]

கிரப்பு—வறுமை, குறைவு. [1: திவா. viii, 158. 2: திவா. viii, 67.]

நிருக்தம்—கூத்து, ஓர் வேதாங்கம். [1: ந்ருத்யம்-ந்ருத்தம் பாடபேதம்— அ. கோ. I, vii, 10. 2: ஶிக்ஷாத்³யாஸ்ச ஷட்³வேதாங்காநி — அ. கோ. I, vi, 4. 'ஶிக்ஷா கல்போ வ்யாகரணம் நிருக்தம் ஜ்யோதிஷாம் க³தி:, ச²ந்தோவிசிதிரித்யேஷ ஷட³ங்கோ³ வேத³ உச்யதே' என்பது மகேசுவரர் டீகையில் எடுத்தாளப்பட்ட மேற்கோள்.]

674. பரிக்கி ரகம்பற் றுதல்மனைவி முதல்பெற் றிடுதல் பரிசனமாம்
திரித்தல் திரிபு செயல்முறுக்கல் தெரித்தல் சொல்ல லெழுதுதற்பேர்
அரித்துப் பசும்புல் பசும்புரவி பசுமை பசுப்புள் ளதுதிசையாம்
அருக்கஞ் செம்பு பளிங்கெருக்காம் அருக்க னிரவிந் திரன்சேட்டன்.

பரிக்கிரகம்—பற்றுதல், மனைவி, முதல், பெறுதல், பரிவாரம். [1-3, 5: பரிக்³ரஹ: பரிஜநே பத்ந்யாம் ஸ்வீகாரமூலயோ: — அ. ஸ. iv, 341. 4: பரிக்³ரஹ: — ஸ. அக.]

திரித்தல்—திரிபுசெயல், முறுக்கல். [1: நா. தீ. நி. 764. 2: அக.]

தெரித்தல்—சொல்லல், எழுதுதல். [1: திவா. x, 1. 2: பிங். vii, 366.]

அரித்து—பசும்புல், பசும்புரவி, பசுமை, பசுப்புள்ளது, திசை. [1-3, 5: ஹரித்³ திஶி த்ருணாந்தரே; வர்ணே பேதே ஸ்வபேதே ச — அ. ஸ. ii, 207, 208. 4: ஹரிச— ஸ. அக. பசுப்புள்ளது பொன்னிறமானதும் பச்சைநிறமானதும் ஆகிய இரண்டையுங் குறிக்கும். மஞ்சள்நிறமென்று பொருள்படும் பஸுபு தெலுங்குச்சொல். அக. பசுமையும் இவ்விரண்டு நிறத்தையுங் குறிக்குமென்னும்.]

அருக்கம்—செம்பு, பளிங்கு, எருக்கு. [1-3: அர்கோ த்³ருமபே⁴தே ஸ்ப²டிகே தாம்ரே — அ. ஸ. ii, 1.]

அருக்கன்—சூரியன், இந்திரன், தமையன். [1, 2: அர்க: ... ஸஹஸ்ராம்ஶௌ பி³டௌ³ஜஸி — அ. ஸ. ii, 1. 3: அர்க: ... ஜ்யேஷ்ட²ப்⁴ராதரி— நா. ர. ii, 1.]

[வாம்

675. விருச்சி கந்தேள் தேட்கொடுக்குப் புதலோ ரிராசி மயிர்ப்புழு
கிருட்டி யறிஞன் மகஞ்செய்தோன் கேழல் பிரண்டை யோரீற்று
கிருட்டி யியல்பும் படைத்தலுமாம் திருட்டி பார்வை கண்ஞானம்
வருத்த மாகம் நிகழ்கால மகலா மணக்கோர் மாளிகையே.

விருச்சிகம்—தேள், தேட்கொடுக்குப்பூதல், ஓர் இராசி, மயிர்ப் புழு. [1-4: வ்ருஶ்சிகஸ்து த்ருணேண ராஶாவௌஷதௌ ஶூககீடகே —ச. ஸ. iii, 91.]

கிருட்டி — அறிஞன், யாகஞ்செய்தோன், பன்றி, பிரண்டை, ஓரீற்றுப்பசு. [1: யீஶாநு ... க்ருஷ்டி: — ச. கொ. II, vii, 6. 2: 3: ஸுக்ருபோ வ்ருஷ்டி: — ச. கொ. II, v, 2. 4: அக. 5: க்ருஷ்டி-ஸ்து ஸக்ருத்ஸூதகவீ ஸ்வெக — ச. ஸ. ii, 85.]

சிருட்டி—இயல்பு, படைத்தல். [1, 2: ஸ்ருஷ்டி: ஸ்வபாவே நிர்மா-ணே—ச. ஸ. ii, 99.]

திருட்டி — பார்வை, கண், ஞானம். [1-3: த்ருஷ்டிர்ஜ்ஞானேऽக்ஷ்ணி த்ருஶ்யே—ச. ஸ. ii, 90.]

வருத்தமாகம்—நிகழ்காலம், அகல், ஆமணக்கு, ஓர் மாளிகை. [1: வர்த்தமாநம்—ஸ. அக. 2-4: வர்த்தமாந: ... ஸ்வஸ்திகொரண்ட ...; ... ஶரா-வே ச—ச. ஸ. iv, 189, 190.]

[வின்

676\. அருத்தம் வழக்கம் பொருட்டுவிடை யம்ப்ர காரம் பொருள்சொல்
அருத்தம் நிவிர்த்தி செம்பாதி பலன்சாத் திரந்துண் டம்பண்டம்
கருப்பம் வயிறு சூல்சந்தி சிசுவுள் வீடு பலாக்காய்முள்
தருப்ப மிருக மதங்கிரந்தங் குசப்பு லகங்கா ரமுஞ்சாற்றும்.

அருத்தம் — வழக்கம்[1], பொருட்டு[2], விடயம்[3], பிரகாரம்[4], பொருள்[5], சொல்லின் அர்த்தம்[6], நிவிர்த்தி[7], சரிபாதி[8], பலன்[9], சாத் திரம்[10], துண்டம்[11], பண்டம்[12]. [1, 10: அர்த்த: ... வ்யவஹாரே ..., ... ஶாஸ்த்ரே—நா. ர. ii, 197. 2-7, 9, 12: அர்த்தோ ஹேதௌ ப்ரயோஜநே; நிவ்ருத்தௌ விஷயே வாச்யே ப்ரகாரத்ரவ்யவஸ்துஷு — ச. ஸ. ii, 208, 209. 8, 11: அர்த்த: ஸமேऽம்ஶகே ஸம்ஶே—ச. ஸ. ii, 235.]

கருப்பம்—வயிறு, சூல், ஓர் சந்தி, சிசு, உள்வீடு, பலாக்காய்முள். [1-4, 6: கர்ப்ப: குக்ஷௌ ஶிஶௌ ஸந்தௌ ப்ரூணே பநஸகண்டகே —ச. ஸ. ii, 303. 5: கர்ப்ப:—ஸ. அக.]

தருப்பம் — கஸ்தூரி, கிரந்தம், குசப்புல், அகங்காரம். [1, 4: த்ரப்போ க்ருமதெஷ தர்ப்ப — ச. ஸ. ii, 292. 2: 3: குஶம் த்ர்ப — ச. கொ. II, iv, 166.]

677. பெருகல் வளர்த னிறைதற்பேர் பிருங்க மிலவங் கம்வண்டாம்
குருதி சிவப்புக் குசன்செந்நீர் குருந்து குருத்தோர் மரங்குழந்
மருமான் மருகன் வழித்தோன்றல் மருங்கு பக்க மரியாதை [தை
கருமை கறுப்பும் பெருமையுமாம் கரும்பு புணர்த மோர்பயிரே.

பெருகல்—வளர்தல், நிறைதல். [1: அக. 2: திவா. viii, 40.]

பிருங்கம்—இலவங்கம், வண்டு. [1: ஸூஜ்ஃ—க. கொ. II, iv, 134. 2: ஸூஜ: —க. கொ. II, v, 29.]

குருதி—சிவப்பு, செவ்வாய், இரத்தம். [1-3: பிங். x, 372.]

குருந்து—குருத்து, ஓர் மரம், குழந்தை. [1-3: பிங். x, 373.]

மருமான்—மருகன், வழித்தோன்றல். [1, 2: சூடா. xi, ர, 12.]

மருங்கு—பக்கம், மரியாதை. [1: திவா. v, 229. 2: அக. 'ஒழுங்கு.']

கருமை—கறுப்பு, பெருமை. [1: திவா. viii, 53. 2: திவா. viii, 20.]

கரும்பு—புனர்பூச நட்சத்திரம், ஓர் பயிர். [1: திவா. i, 83. 2: திவா. iv, 77.]

[ளிப்பு
678. கரங்கந் தேங்காய் தலையெலும்பாம் கரப்போர் விட்டில் களவொ
சரண்ட மோர்பூ டணமோந்தி சரத்தோ ரிருது வற்சரப்பேர் [ம்
பொருந்தல் சேர்த லியைதலெனும் புருவை யிளமை செம்மறியா
விருந்து புதிதோர் வனப்பதிதி யிருதஞ் செத்த திரப்பதுமே.

கரங்கம்—தேங்காய், தலையெலும்பு. [1, 2: கரஂகா ஶிரஃகா-ஸ்தி; நாரிகேலஃலமஸ்தி—நா. ர. iii, 18, 19.]

கரப்பு—ஓர் விட்டில், களவு, ஒளிப்பு. [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 21.]

சரண்டம்—ஓர் பூடணம், ஓந்தி. [1, 2: ஸரண்ட: ஸ்ரக்கமா-லெ ஸரிஷணாத்ர ... —அ. ஸ. iii, 177.]

சரத்து—ஓர் இருது, வருடம். [1, 2: ஶரத்ஸம்வத்ஸரெ ஹேதௌ —வி. வ்ரு. உ, 33.]

பொருந்தல்—சேர்தல், இயைதல். [1, 2: அக.]

புருவை — இளமை, செம்மறியாடு. [1: திவா. viii, 203. 2: பிங். viii, 170.]

விருத்து—புதிது, ஓர் செய்யுள்வனப்பு, அதிதி. [1: திவா. viii, 190. 2: தொல். பொ. 551. 3: அக.]

மிருதம்—செத்தது, இரப்பது. [1: ம்ருத: — ஸ. கோ. II, viii, 117. 2: ம்ருதம் யாசிதம் — ஸ. கோ. II, ix, 3.]

679. கிரங்கல் மிளகு கிரைதலெனும் சிரண்டி யுவதி சுமங்கலப்பெண்
கிரந்தந் தனமெண் ணூன்கெழுத்துக் கவிசொற் றொடுக்கின்
றது நூலாம்
கிரந்தி வளைவு துணியங்க முடைக்கட் டோர்நோய் மரக்கணுப்
கிரந்தி கந்திப் பலிமூலம் துணியங் கங்குற் குலுக்கருவேல். [பேர்

கிரங்கல்—மிளகு, கிரைதல். [1: பிங். ix, 287. 2: நிக. 340.]

சிரண்டி—யுவதி, சுமங்கலப்பெண். [1, 2: ... ஸுவா-ஸிநீ; ... ஸ. ஸ. iii, 149, 150.]

கிரந்தம்—செல்வம், முப்பத்திரண்டெழுத்துக் கவி, சொல், தொடுத்தல், நூல். [1, 2, 4, 5: ... —ஸ. ஸ. ii, 211. 3: ... வஃ:—வெ. 215, 41.]

ம், உடைக்கட்டு, ஓர் நோய், மரக்
[1-5: ... —ஸ. ஸ. ii, 212.]

கிரந்திகம்—திப்பலிமூலம், துணியங்கம், குற்குலு, கருவேல். [1-3: ... —ஸ. ஸ. iii, 31, 32. 4:]

680. முரம்பு கழிக்கான் கன்மேடு பான்மொய்த் துயர்ந்த நிலமும்பேர்
துரிஞ்சில் வவ்வா லோர்மரமாம் சுரும்பு மலையு மாண்வண்டும்
பிருங்க ராசங் கரிசாலங் கண்ணி குடுமிக் கடுவன்புள் [ண்ணே.
சிருங்கி பணிப்பொ னதிவிடைய மெருத்தின் புதல்செங் கயற்பெ

முரம்பு — கழி, காடு, பாறை, மேடு, பால்மொய்த்து உயர்ந்த நிலம். [1: திவா. v, 50. 2: அக. 'பாலை.' 3, 5: பிங். x, 946. 4: அ. வி. நி. 397.]

குரிஞ்சில்—வவ்வால், ஓர் மரம். [1: நா. தீ. நி. 252. திவா. (iii, 187), பிங். (viii, 70), சூடா. (iii, 65) மூன்றிலும் குரிஞ்சில் ஆலாலமென்றும், வாவலின் பெயர் அஞ்சலிகை யென்று மிருக்கிறது. 2: பிங். ix, 97. 'சிக்கிரி.']

சுரும்பு—மலை, ஆண்வண்டு. [1: சூடா, xi, ம, 8. 2: சூடா. iii, 65.]

பிருங்கராசம் — கரிசாலங்கண்ணி, குடுமிக்கவேன்புள். [1, 2: ப்₄ருங்க₃ராஜ: ... மார்க₃வே விஹங்க₃மாந்தரே—அ. வை. iv, 56.]

சிருங்கி—பணிப்பொன், அதிவிடயம், எருத்தின் புதல், பெண் சேல்மீன். [1-4: ஶ்ருங்கீ₃ ஸ்வர்ணமீநவிஶேஷயோ:; விஷாயாம்ருஷபௌ₄ஷத₄ஸ்யாம் ச—அ. வை. ii, 49, 50.]

681. கரகமூர்க் குருவிகமண் டலமோர்புள் ளாலங்
கட்டிபுன்கு தாதுமா தனேகரமென் றேழ்பேர்
கிரகமநுக் கிரகம்விண்மீன் பிசாசாதி நவக்கோள்
கிரகணம்போ ரெழுச்சிகைக்கொள் ளுகைபூத னாதி
கிரகரா சன்கிரண மாலியிம கிரணன்
கிரமுகஞ்செவ் வுலோத்திரம்பூ வரசுகமு கென்ப
குரகமெனல் நீர்முள்ளி நெருஞ்சிமஞ்சா டியுமாம்
குராஞ்செங் காற்கருமுக் கன்னமமு கணிப்புள்.

கரகம்—ஊர்க்குருவி[1], கமண்டலம்[2], ஓர் பறவை[3], ஆலங்கட்டி[4], புன்கு[5], தாதுமாதனே[6], கை[7]. [1-4, 6, 7: கரகோ தா₃டி₃மே வர்ஷோபலே பக்ஷிபே₄தே₃ கரே கமண்ட₃லௌ; ... வப்ரேபி ச — அ. வை. iii, 12, 13. 5: கரக:—வை. அக.]

கிரகம்—அநுக்கிரகம்[1], நட்சத்திரம்[2], பிசாசு முதலியன[3], நவக்கிரகம்[4], சூரிய சந்திர கிரகணம்[5], போர் எழுச்சி[6], கைக்கொள்ளுகை[7], பூதனை முதலிய பாலக்கிரகம்[8]. [1, 4-8: க்₃ரஹோ க்₃ரஹணே ... நிர்ப₃ந்த₄ க்₃ரஹஶேஷே ரணோத்₃யமே, உபராகே₃ ஸூர்யாதௌ₃ பூதநாத்₃யாஸு—அ. வை. ii, 584. 2: 3: க்₃ரஹஸ்து ..., ...; ..., ... விஶாலாக்ஷே—நா. வை. i, 70.]

கிரகராசன்—சூரியன், சந்திரன். [1, 2: க்₃ரஹராஜ: ஶஶிநீநயோ:—அ. வை. iv, 54.]

கிரமுகம்—செவ்வுலோத்திரம், பூவரசு, கமுகு. [1, 2: க்ரமுக:—அ. கோ. II, iv, 41. 3: பட்டிகா: க்ரமுக:—அ. கோ. II, iv, 169.]

குரகம்—நீர்முள்ளி, (நஞ்சி, மஞ்சாடி. [1: க்ஷாரக: மே. வ. 53, 201. 2: ஶோக்ஷாரக: அ. கோ. II, iv, 99. 3: க்ஷாரக: அ. கோ. II, iv, 40.]

குரரம் — செங்காற் கருமூக்கன்னம், அழுகணிப்பறவை. [1: ஸ்ராஹ்வோத்க்ரோஶகுரரௌ ஸமௌ — அ. கோ. II, v, 23. 2: குரரோ ஸ்த்நாஸக:—த்ரி. ஶே. II, v, 24.]

682\. பிரகிருதி யிருதிணைப்பா லியல்புவினைப் பகுதி
பிராணிகா ரணங்குணசா மியமுதன்மை மூலப்
பிரகிருதி நகர்ச்சநமி ராச்சியாங் கந்தாய்
பெண்குறியும் பஞ்சபூ தமுமோர்சந் தசுமாம்
பிரகாஞ்சேர்ந் ததுதிரள்யா மஞ்செறிந்த மலர்நாய்
பெருங்கடுமை யிருகழுதை யகில்பரிச்சந் நாகம்
பிரசண்டம் வெள்ளலரி மிகக்கடுமை யென்ப
பிரபையள காபுரிதீச் சுவாலைகிர ணப்பேர்.

பிரகிருதி—இருதிணைப்பால் இயல்பு[1], வினைப்பகுதி[2], பிராணி[3], காரணம்[4], குணசாமியம்[5], முதன்மை[6], மூலப்பிரகிருதி[7], நகர்ச்சனம்[8], இராச்சியாங்கம்[9], தாய்[10], பெண்குறி[11], பஞ்சபூதம்[12], ஓர் சந்தசு[13]. [1, 5: ப்ரக்ருதி: ...; ... குணஸாம்யஸ்வபாவயோ: — அ. ஸ. iii, 269, 270. 2: ப்ரக்ருதி: — ஸ. அக. 3, 4, 6, 7, 10, 12: ப்ரக்ருதி: பஞ்சபூதேஷு ...; ப்ரதாநே காரணே ... ஜந்தௌ ... மாதரி—நா. ர. iii, 170, 171. ப்ரதாநம் முதன்மை, சாங்கிய நூலிற் கூறும் மூலப்பிரகிருதி என்னும் இரண்டு பொருளிலும் வரும். 8, 9: ஸ்வாம்யமாத்யஸுஹ்ருத்கோஶராஷ்ட்ரதுர்கபலாநி ச; ராஜ்யாங்காநி ப்ரக்ருதய: பௌராணாம் ஶ்ரேணயோऽபி ச — அ. கோ. II, viii, 17, 18. 11, 13: ப்ரக்ருதி: ... யோநௌ ...; ... ச்ச²ந்த:ப்ரபேதே—வி. ப்ர. (தெ). த, 167.]

பிரகாரம்—சேர்ந்தது[1], திரள்[2], யாமம்[3], ந்த மலர்[4], நாய்[5], பெருங்கடுமை,[6] இருகழுதை (கழுதை, கோவேறு கழுதை)[7], அகில்[8], குதிரையின் சன்னகம்[9]. [1: ப்ரகர:—ஸ. அக. 2, 4, 8: ப்ரகர: கீர்ணபுஷ்பே ஸமூஹே ச ப்ரகரம் சாகரே; ஜோஜ்ஜகே — அ. ஸ. iii, 564, 565. 3: த்வௌ யாமப்ரஹரௌ ஸமௌ — அ. கோ. I, iv, 6. 5-7, 9: ப்ரவர: புமாந்; வேஸரே ஹயஸந்நாஹே கர்கரோऽதிஶுப்ரம் ச—அ. ஸ. iii, 563, 564.]

பிரசண்டம்—வெள்ளரி, மிகக்கடுமை. [1, 2: ப்ரசண்டா உப-ரூபேஷு ஷோடசகாவிமே—வி. ப்ர. ?, 26.]

பிரபை—அளகாபுரி, திச்சுவாலை, கிரணம். [1: ப்ரபா—ஸ. அக. 2, 3: ஸாத்ரூபயோ: ப்ரபா—நா. ர. ii, 263.]

683. இரசதம்வின் மீனிரத்தம் வெள்ளைமுத்து மாலை
யானைத்தந் தம்வெள்ளி வெண்மலைபொன் னும்பேர்
இரசநம்பொன் வெள்ளிவிடம் பிசின்பழங்க டாயம்
இலைச்சாறு பல்லொலித்த லுணவொடுநே யமுமாம்
இரசனையோ ரணிவகுப்பு மலராதி தொடுத்தல்
ஈரெட்டுக் கோவையுள வண்ணரைநூன் மாலை
பிரசவம்பா ரம்பரியப் பிரசங்க மருச்சை
பிறப்புப்பூக் காய்ப்ராணன் பிள்ளைபிள்ளைப் பேறே.

இரசதம்—நட்சத்திரம்[1], இரத்தம்[2], வெள்ளை[3], முத்துமாலை[4], யானைத்தந்தம்[5], வெள்ளி[6], வெண்மலை[7], பொன்[8]. [1, 5, 6, 8: ரஜதம் ...; ... உடுஷு தந்தே ஹேமரூப்யயோ:—நா. ர. iii, 186, 187. 2-4, 7: ரஜத: ...; பவளே சோணிதே ஹாரே ... சைலபேதயோ: — க. வ. iii, 277, 278. ரஜதாத்ரி கைலாசமலையைக் குறிக்குமாகலின் கோசத்தில் சைலம் மாத்திரம் இருப்பினும் இங்கு வெண்மலை எனப்பட்டது.]

இரசநம்—பொன்[1], வெள்ளி[2], விடம்[3], பிசின்[4], பழம்[5], கடாயம்[6], இலைச்சாறு[7], பல்[8], ஒலித்தல்[9], உணவு[10], நேயம்[11]. [1-4, 6, 7, 9-11: ரஸநம் ஸ்வஸ்கஷாயஹ்ரவிஷஸ்வர்ணரூப்யரஸாஸ்வ, த்ருதி ... நிர்யாஸேஷு—நா. ர. iii, 278. 5: ரஸநம் ... ஃபலே—வை. 262, 136. 8: ரதநா: ... தந்தா:—வை. 180, 176.]

இரசனை — ஓர் அணிவகுப்பு, மலர் முதலியன தொடுத்தல், பதினாறு கோவையுள்ள அரைநூன்மாலை. [1: ரசநா — ஸ. அக. 2: ரசநா ஸ்ரக்ரசிஸ்ருஜ: — க. கோ. II, vi, 137. 'ஷோடசஸ்ரக்ரசநா:' என்பது மகேசுவரர் உரை. 3: ரஸநம் ..., ... காஞ்ச்யாம் த்ரி — நா. ர. iii, 278. 'மேகலை காஞ்சி கலாபம் பருமம், விரிசிகை யேழு மோரெட்டுமீ ரெட்டு, மூவாறு நாலெட்டு முறைக்கோவை மணியே' என்னும் திவா. (vii, 57) த்தால் காஞ்சி எண்கோவைமணி யென்று தெரிகிறது. ஆசிரியர்க்கு ரஸநா கலாபே என்று பொருள் கூறும்

மேற்கோள் கிடைத்திருக்கலாம். ரஶநா என்பது ரஸநா வின் வேறு ரூபம். திவா. (vii, 59) மும் 'இரதந மரைஞாண்' என்றது.]

பிரசவம் — பாரம்பரியப் பிரசங்கம்[1], அநுச்ஞை[2], பிறப்பு[3], பூ[4], காய[5], பிராணன்[6], பிள்ளை[7], பிள்ளைப்பேறு[8]. [1-8: ப்ரஸவ: ஸம்ப்ர-தாயாநுஜ்ஞயோர்ஜந்மநி, புஷ்பே ஃபலே ச ப்ராணி-ஸுதலாபயோ: — நா. ர. iii, 425. இதர கோசங்களில் ஸுதலாபயோ: என்று மாத்திரம் இருத்தலால் ப்ராணி என்பது ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த பிரதியில் ப்ராண என்றிருந்தது போலும்.]

684. கரணமுடல் பவாதிகம்யோ காசநமிந் திரியங்
கணிதமிடந் திரிகரண முபகரண மந்தக்
கரணம்நாட் டியகீத பேதம்வியா பாரம்
கலவிகா ரணங்கிரியை சுரதபந்த மும்பேர்
சரணமடைக் கலம்பாதம் வீடுகுல மரவேர்
சஞ்சாரம் பாட்டினோ ரடிகாத்தல் முற்றம்
தரணமீ ரைம்பலப்பொன் னொருகஃசாம் வெள்ளி
தாகியந்தாண் டுதல்பாலந் தரித்தல்முலை யுலகம்.

கரணம்—உடல்[1], பவமுதலிய பதினொரு கரணம்[2], யோகாசனம்[3], இந்திரியம்[4], கணிதம்[5], இடம்[6], திரிகரணம்[7], உபகரணம்[8], அந்தக்கரணம்[9], நாட்டிய கீதபேதம்[10], வியாபாரம்[11], கலவி[12], காரணம்[13], கிரியை[14], சுரதபந்தம்[15]. [1-4, 6, 11: கரணம் க்ஷேத்ரகாத்ரயோ:, ...; ... யோகிநா-மாஸநாதிஷு, ஹ்ருஷீகே ... வ்யாபாரே ச க்ருதாவபி — அ. ஸ. iii, 184, 185. 5, 8, 10: ஸாத்யே ந்ருத்தப்ரபேதே ச காயஸ்தகரணீ; கரணம் — த்ரி. சே. III, iii, 122, 123. 7: திரிகரணம் மனம்வாக்குக்காயம் — அக. 9: கரணம் — ஸ. அக. அந்த:கரணம் மனம். அந்தக்கரணம் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென நான்கு — சிவஞானபோதம், iv. 12: திவா. xi, 263. 13, 15: கரணம் ... காரணே ... ரதபந்தே — நா. ர. iii, 134. நா. ஸ. த்திலும் ரதபந்தே என்றிருக்கிறது. ஆயினும் கரணம் என்பது ஸ. அக. யில் புணர்ச்சிவகை என்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. ஸுரதபந்தம் என்பது அதுவே. அ. கோ. III, iii, 54, மகேசுவரர் உரையில் காட்டப்பட்ட அஜயகோச மேற்கோளில் ரதபந்தே என்றுள்ளது. 14: கரணம் சமயக்கிரியை—ஸ. அக. கரணம் ..., ... க்ரியா-பேதே ... —வி. ப்ர. ண, 34.]

சரணம் — அடைக்கலம்[1], பாதம்[2], வீடு[3], குலம்[4], மரவேர்[5], சஞ்சாரம்[6], பாட்டின் ஓர் அடி[7], காத்தல்[8], முற்றம்[9]. [1, 3, 8: ஶரணம் ... ரக்ஷித்ரா: ஶரணம் ரக்ஷணே க்ருஹே — வி. வ்ரு. ண, 37. ரக்ஷிதா அடைக்கலம். 2, 4-6, 9: ஸஞ்சாரே ஶரணம் ... வ்ராஜனே ததா, ... உஜுமெ குடுமெ வசெ—நா. ர. iii, 137. 7: ஶரணம்—ஸ. அக.]

தரணம்—பத்துப்பலப் பொன்[1], ஒரு கர்ஷ வெள்ளி[2], தானியம்[3], தாண்டுதல்[4], பாலம்[5], தரித்தல்[6], மூலை[7], உலகம்[8]. [1, 3, 6-8: தரணி: ... ஜோகெ ஸூர்யே தாத்ரு ...; தரணம் தாரணே ஸேதுவிஶேஷெ — ஜ. வை. iii, 198, 199. 2: தரணம் — ஸ. அக. ஒரு கர்ஷ எடையுள்ள வெள்ளி. கர்ஷ: காற்பலம். 4: தரணம் — ஸ. அக. 5: தரண: — ஸ. அக.]

685\. வரணமா விலிங்குபிரா காரம்வே லியுமாம்
வரனயனிக் திரன்சிவன்சி ரேட்டன்விடன் மணாளன்
பரதங்கூத் தின்விகற்பம் நடநூலோர் கண்டம்
பரனெனலந் நியன்பகைவன் பரமான்மாப் பரமன்
இரதமொற் றுமைபுணர்ச்சி காலுடல்வா கசம்பல்
லெழுதுதல்தேர் வஞ்சிமர மநுராக மொவிவேன்
விரதம்நீர் சாறுமிழ்நீர் விடம்பிசின்பொன் புளிநீர்
இந்திரியம் வலிசிங்கா ராதிமது ராதி.

வரணம்—மாவிலிங்கு, பிராகாரம், வேலி. [1-3: வரணோ வரணஸ்ஸேது; ப்ராகாரே வரணம் வ்ருத்ரு—ஜ. வை. iii, 214, 215.]

வரன்—பிரமன், இந்திரன், சிவன், சிரேட்டன், விடன், மணாளன். [1, 3: சூடா. xi, ச, 13. 2: 4-6: வர: ...; விடே ஜாமாதரி ஶ்ரேஷ்டே—ஜ. வை. ii, 439, 440.]

பரதம் — கூத்தின் விகற்பம், நடநூல், ஓர் கண்டம். [1: திவா. ix, 230. 2: ஶரதோ நாட்யஶாஸ்த்ரே — மே. த, 137. 3: ஶரதம் — ஸ. அக. 'பரதவர்ஷம்'. பகுதி 'பரதகண்டம்'.]

பரன் — அந்நியன், பகைவன், பரமான்மா, சிவன். [1, 2: பர: ... அந்ய ... ஶத்ருஷு — ஜ. வை. ii, 425. 3: பர: ..., ... பர-மாத்மா வ—நா. ர. ii, 354. 4: நா. தீ. நி. 11.]

இரதம்—ஒற்றுமை[1], புணர்ச்சி[2], கால்[3], உடல்[4], வாகனம்[5], பல்[6], எழுதுதல்[7], தேர்[8], வஞ்சிமரம்[9], அநுராகம்[10], ஒலி[11], பாதரசம்[12], நீர்[13], சாறு[14] உமிழ்நீர்[15], விடம்[16], பிசின்[17], பொன்[18], புளிநீர்[1] இந்திரியம்[20] , சிங்கார முதலிய நவரசம்[22], மதுர முதலிய சுவை[23]. [1: 2: ஒெஉய-ஃம ... ரதழ — சு. கொ. II, vii, 57. 3, 4, 8, 9: ரயஸ்ர ஸ்ஹி‌ெந வாெஉ ஶரீெர ெவதஸஜ்ர‌ெஉ — சு. ஸ. ii, 217. 5: ரய: —ஸ. அக. 6, 7: ரெஉா உெந்த விெவெவெந—நா. ர. ii, 208. 10, 13, 14, 16, 21, 22: ரஸ: ... ஜெம வீெரு ஶ்ருஜ்ஞாராெஉள விெஷ ஊ்ரெவ; ... ராெம — சு. ஸ. ii, 573, 574. ராெமாSநரக்தி: என்பது மகேந்திரர் டீகை. 11, 12, 15, 17, 18, 20, 23: உய-ராஷிஸ-வர்ண ெரெதாநிருாஸ ... வாரெஉஷ-, ... யூநி ... ரஸாவுயாத-ஷ்விெஷா ரஸ: — நா. ர. ii, 472. 19: ரஸ: —ஸ. அக.]

686. பரதனிரா மாநுசன்வேட் டுவன்கூத்த னடநூற்
பணித்தோன்சா குந்தலை யன்றந்து வாயன்
பிரதிகா ரம்பிறிது செயல்சிகிற்சை திருப்பல்
பிரயோக முதாரணங்கூட் டுகையேவல் கருமம்
பிரதிசரங் கரசூத்ரம் கங்கணமோர் மந்த்ரம்
பின்படைபூ டணமாலை விரணசுத்தி யென்ப
கரபமணிக் கட்டுமுதற் கதிட்டிகைமட் டுள்ள
கையோர மொட்டகத்தின் குட்டிகழு தையுமாம்.

பரதன்—இராமன் தம்பி, வேட்டுவன், கூத்தன், நடநூலியற்றியோன், சகுந்தலை மகன், நெய்வோன். [1-6: ஹரத: ஶவெர ராஉாந-ஜெ ..., உ-ஷுந்ஜெ தெ- நாடிஶாஸ்த்ர த்நவாயெயா: — நா. ர. iii, 166.]

பிரதிகாரம்—பிறிதுசெயல், சிகிற்சை, திருப்பல். [1: ெவர-ஶஷ்ி: ஓ்ரதீகாெரா ெவரநிருாதநம் வ ஸா — சு. கொ. II, viii, 110. 2: ஓ்ரதீகாெர ஓ்ரதிக்ரதி: — த்ரி. ெஶ. III, iii, 164. 'ஓ்ரதீகார: ெவரநிருாதெந க்ரதஸுாவகாரஸு த-மு-றி-வாவகாரகரெணந ெஶாயெந, ெராமாெஉஷ்விக்ஷாயாம் வா' என்பது வியாக்கியை. 3: ஓ்ரதிகார: —ஸ. அக.]

பிரயோகம் — உதாரணம், கூட்டுகை, ஏவல், கருமம். [1-3: ஓ்ரெயாமஸ்த நிஉரெந, காருணெ வ ஓ்ரய-ெக்ள வ — சு. ஸ. iii, 117. 4: ஓ்ரெயாெமா யஜ்ஞாஷிதெந்த—நா. ர. iii, 71.]

பிரதிசரம்—காருத்திரம்[1], கங்கணம்[2], தூர் மந்திரம்[3], பின்படை[4], புடணம்[5], மாலை[6], விரணசுத்தி[7]. [1: குஶா: ப்ரதிஸரம் ஹஸ்தஸூத்ரே — வி. ப்ர. ர, 232. 2-7: ப்ரதிஸரஸ்த்ரீசமூப்ருஷ்டே ..., த்ரமந்த்ரபேதே வ்ரணஶுத்தௌ ... ஸ்ரஜி; கங்கணே—க. ஸா. iv, 266, 267.]

கரபம் — மணிக்கட்டுமுதற் சிறுவிரல்வரை யுள்ள கைப்புறம், ஒட்டகத்தின் குட்டி, கழுதை. [1: மணிபந்தாதாகநிஷ்டம் கரஸ்ய கரபோ பஹி:—அ. கோ. II, vi, 81. 2: உஷ்ட்ரே க்ரமேலகமயமஹாங்கா: கரப: ஶிஶு:—அ. கோ. II, ix, 75. 3: அக. சக்ரீவந்தஸ்து வாலேயா ராஸபா கர்தபா: கரா:—அ. கோ. II, ix, 77.]

687. பிரபவமுத் தியஞானத் திற்கிடம்விக் கிரமம்
பிறப்பினுக்குக் காரணநீ ரினுக்குமூ லமுமாம்
குரவகஞ்செங் குறிஞ்சிசெவ்வா டாமலரென் றிருபேர்
குரவைகைகோத் தாடல்முந்நீர் மள்ளியர்வா யொலிப்பாம்
இரலையச்சு வதிபுல்வாய் கலையூது கொம்பாம்
இரவணமொட் டகங்கழுதை யொலித்தல்வண்டு மேற்கும்
பிரவணமொற் றுமையடைவிற் றாழ்ந்தநிலம் வணக்கம்
பிரவணன்றான் வணக்கமுளோன் சமர்த்தனொருப்
பட்டோன்.

பிரபவம்— முந்திய ஞானத்துக்கு இடம், விக்கிரமம், பிறப்புக்குக் காரணம், நீருக்கு மூலம். [1, 3: ஸ்யாஜ்ஜந்மஹேது: ப்ரபவ: ஸ்தானம் சாத்யோபலப்தயே—அ. கோ. III, iii, 209. 'ஆத்யோபலப்தயே ப்ரதம-ஜ்ஞானாய யத்ஸ்தாநம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஜ்ஞானஸ்ய சாத்யோபலப்தௌ என்பது மே. (வ, 41.) யிலுள்ளபடி. 2: ப்ரபவ: ... பராக்ரமே — மே. வ, 41. 4: ப்ரபவோ ஜலஜன்மபூ:—பா. கோ. 145.]

குரவகம் — செங்குறிஞ்சி, செவ்வாடாமலர். [1: குரவக: — அ. கோ. II, iv, 75. 2: குரவக: —அ. கோ. II, iv, 74.]

குரவை—கைகோத்தாடல், கடல், மள்ளியர் வாயொலிப்பு. [1, 2: பிங். x, 369. 3: அக. வழக்கு?]

இரலை — அச்சுவதி நட்சத்திரம், புல்வாய், கலை, ஊதுகொம்பு. [1-4: திவா. xi, 34.]

இரவணம் — ஒட்டகம், கழுதையொலித்தல், வண்டு. [1-3: ரவணம் ராஸஸ்வநெள, ரவண: கரபெ ஹ்ரோஜெ—வி. ப்ர. (தெ). ண, 33.]

பிரவணம்—ஒற்றுமை, அடைவில் தாழ்ந்த நிலம், வணக்கம். [1: 2, 3: ப்ரவணம் க்ரமநிம்நோர்வ்யாம் ப்ரஹ்வெ — அ. கொ. III, iii, 56.]

பிரவணன்—வணக்கமுளோன், சமர்த்தன், ஒருப்பட்டோன். [1-3: ப்ரவண: ...; ... ப்ரஹ்வெ தத்பரதக்ஷயோ: —நா. ர. iii, 144, 145.]

688\. அரமீர்வாள் விரைவுபண்டி விரைவிற்செல் வதுதோல்
அரனென்ப வுருத்திரனு தாசகன்சங் கரிப்போன்
கரம்வலிநோய் விடங்கிரணந் துதிக்கைகுடி யிறைகை
கழுதைகநோ பலஞ்சூடெ ழுத்தின்சா ரியையாம்
சரமம்போர் சூதுமணி வடங்கொறுக்கை நாணல்
சலிலமே லானதயிர் சரிப்பனமூச் சும்பேர்
சிரமரமா தியினுனிமுன் னணிப்படைப்ர தாகந்
திப்பலிமூ லஞ்சென்னி நெடுங்கால மென்ப.

அரம்—ஈர்வாள், விரைவு, பண்டி, விரைவிற் செல்வது, தோல். [1: அக. ஹாரகஸ்த்ரவாரி:—வெ. 117, 324. 2-4: அர: ... வக்ர ஶீக்ர-ஶீக்ரமயொரவி — அ. ஸ. ii, 384. 5:]

அரன் — உருத்திரன், அக்கினி, சங்கரிப்போன். [1-3: ஹரொ நாஶகரொ௦ருத்ரயொ:, வெஶ்வாநரொ௦வி — அ. ஸ. ii, 459. நாஶக என்பது நிர்ணயஸாகரப்பதிப்பில் பாடபேதம்.]

கரம்—வலி[1], நோய்[2], விடம்[3], கிரணம்[4], துதிக்கை[5], குடியிறை[6], கை[7], கழுதை[8], ஆலங்கட்டி[9], சூடு[10], ஓர் எழுத்துச்சாரியை[11]. [1: 2, 3: மரஸ்த்ரே ... விஷெ, ரொமெ—அ. ஸ. ii, 398. 4-7, 9: கர: ப்ரத்யயஶுண்டயொ:, ரஶ்மௌ வர்ஷொபலெ வாணௌ — அ. ஸ. ii, 388. 8: வர: — அ. கொ. II, ix, 77. 10: தீக்ஷ்ணம் வரஶ்ச — அ. கொ. I, iii, 35. த்ருயஶ்தே௦ஷ்ணஸு என்பது மகேசுவரர் டீகை. 11: நன். 126.]

சரம் — அம்பு,[1] ஓர் சூது[2], மணிவடம்[3], கொறுக்கைப் புல்[4], நாணல்[5], நீர்[6], தயிர் ஆடை[7], சரிப்பன[8], மூச்சு[9]. [1, 5-7: ஶரொ ஊய்த்ருவாணயொ:; ஶரம் நீரெ ... ஶரஜெஷநெ௦வி வ — வி. ப்ர. (தெ). ர, 8, 9. 2, 8: வர: ஸ்ருஜ்ஜனெ ...; ... ஊர்த்வசரெ வ

—அ. ஸ. ii, 404, 405. 3: ஸ்ர:—ஸ. அக. 4: ஸர: ... த்ரணாத்ரே—நா. ர. ii, 356. பிங். ௧, 451. 9: அக. 'சரநால்.' ஸ்வரா நாஸாஸீரணே —வி. வ்ரு. ர, 9.]

சிரம்—மரமுதலியவற்றின் நுனி, முன்னணிப்படை, பிரதானம், திப்பலிமூலம், தலை, நெடுங்காலம். [1-3, 5: ஸிர: வ்ருக்ஷாக்ரே ஸேநாக்ரே ப்ரதானே மூர்த்நி ஸ்த்ரியாம் ஸ்யாத்—நா. ர. ii, 347. 4: ஸிரோ நா விஷ்டீமூலே — வை. ர, 91. 6: தீர்க்காலே ... சிரம்—வெ. 287, 2.]

689\. *சொரம்வெப்ப நோயடவி யருநெறிபி ராணித்*
தோணியுதாத் தாதியே ழிசையொடுயி ரெழுத்தாம்
திரமசையா ததுதிரளுள் ளதுமோக்க மும்பேர்
திரவிணம்பொன் பராக்கிரமம் திரவியம்வீ டென்ப
பரமேம்பா டக்கியக்தி விரக்துரக் தனிமை
பரிக்கலணை இலாக்கியமேல் முன்புபா ரமுமாம்
குரலோசை சிறகுபுள்ளி ஞெலியாழி னரம்பு
கூந்தல்மிடற் றிற்பிறக்கு மிசைதிணைநெற் கதிரே.

சொரம்—வெப்பநோய்[1], காடு[2], அருநெறி[3], பிராணித்தொனி[4], உதாத்தமுதலியன[5], ஏழிசை[6], உயிரெழுத்து[7]. [1: ஜ்வர: — க. கோ. II, vi, 56. 2: திவா. iv, 86. 3: திவா. v, 220. 4-7: ஸ்வரோ(அ)காராதாவுதாத்தாதௌ ஷட்ஜாதௌ ப்ராணிநாம் ஸ்வநே—வெ. 219, 126.]

திரம்—அசையாதது, திரளுள்ளது, மோட்சம். [1, 3: ஸ்திரோ நிஸ்சலமோக்ஷயோ: — வி. வ்ரு. ர, 87. 2: திரளுள்ளது என்னும் பொருள் அகராதிகளிலும் நிகண்டுகளிலுங் கிடைக்கவில்லை. திரள், உள்ளது என இரண்டு பொருளாகவும் கொள்ளலாம்.]

திரவிணம் — பொன், பராக்கிரமம், திரவியம், வீடு. [1-3: த்ரவிணம் காஞ்சநே வித்தே த்ரவிணம் ச பராக்ரமே வி. வ்ரு. ண, 44. 4: த்ரவிணம் ச கேஹே—நா. ர. iii, 131.]

பரம் — மேம்பாடு[1], அக்கியம்[2], மிகுதி[3], தூரம்[4], தனிமை[5], குதிரைக்கலணை[6], இலாக்கியம்[7], மேல்[8], முன்பு[9], பாரம்[10]. [1, 2, 4, 5: பரோ ந்ருதூராந்யோத்க்ருஷ்டே ..., பரம் ஸ்யாத் கேவலே — அ. ஸ. ii, 425. 3, 10: ஸரோ(அ)திஸயபாரயோ:—அ. ஸ. ii, 433. 6: திவா. vii, 44. 7: ரவ:—ஸ. அக. 8: பர: ... உத்தரே—வை. ர, 55. 9: பூர்வ ...பர: — வை. கோ. 688. பிங். ௧, 757.]

குரல்—ஓசை[1], சிறகு[2], புள்ளின் ஒலி[3], யாழின் நரம்பு[4], கூந்தல்[5], மிடற்றிற் பிறக்கும் இசை[6], தினை[7], நெற்கதிர்[8]. [1: அக. 2, 4, 5, 8: பிங். x, 368. 3: அக. புள்ளின் ஒலியை நிகண்டுகள் 'துழனி' என்னும். 6: பிங். vi, 311. 7: அக. 'பைந்தினை'—பிங். ix, 319.]

690. திரவியம்பவ் வியம்விநய மருந்துகுஞ் சிரையம்
செம்பஞ்சு பொருள்பூத லாதிபித்த ளையுமாம்
தரவிறைவ னிடுமேவல் கலியுறுப்பி னொன்றும்
தரளமுத்தா ரத்தினடு மணியலைவ தென்ப
பிரகார மொப்புவிசே டணம்பேதம் வகையாம்
பிரவார ணம்விலக்கு வேண்டியது கொடுத்தல்
பிரசாத நிருமலமாந் தெளிவநுக்கி ரகங்காப்
பியகுணவி சேடமநு சரிப்பொடுபி ரீதி.

திரவியம்—பவ்வியம்[1], விநயம்[2], மருந்து[3], குஞ்சிரயம்[4], செம்பஞ்சு[5], பொருள்[6], பிருதிவி முதலியன[7], பித்தளை[8]. [1, 4: த்ரவ்யம் ஹவெ்ய ுா஬ணாாஶ்ரயெ — சு. கொ. III, iii, 154. 2, 3, 5-8: த்ரவ்யம் ஸ்ராதூ விணெ ... ப்ருதிவ்யாவெளு வித்தெெ, ஹெஷெஜ விநயெ வாவி ஜதுு ... — வி. ப்ர. (தெ). ய, 35.]

தரவு — தலைவன் கட்டளை, கலியுறுப்பினொன்று. [1: அக. 2: தொல். பொ. 444.]

தரளம் — முத்தாரத்தின் நடுமணி, அலைவது. [1, 2: தரலொ ஹாரமய்யஸ்ணெள நா வத்ரெ த்ரஷ—நா. ர. iii, 404.]

பிரகாரம்—ஒப்பு, விசேடணம், பேதம், வகை. [1, 3: ப்ரகார: ஸத்ரூஶ் ஹெஜெ—சு. ஸ. iii, 566. 2, 4: ப்ரகார:—ஸ. அக.]

பிரவாரணம்—விலக்கு, வேண்டியது கொடுத்தல். [1, 2: கூய ப்ரவாரண், காரீஜாமெ நிஷெய வ—சு. ஸ. iv, 83.]

பிரசாதம்—நிருமலமாந் தெளிவு, அனுக்கிரகம், காப்பிய குணவிசேடம், அனுசரிப்பு, பிரீதி. [1-3: ப்ரஸாதொாநுூஹ ... ப்ரஸத்திஷு; காவ்யமுணெ—சு. ஸ. iii, 327, 328. 4: ப்ரஸாத:—ஸ. அக. 5: ப்ரஸாதொாநுராமெவி—சு. கொ. III, iii, 90.]

691. இரதாங்கந் தேர்க்காலச் சக்கிரவாகப் புட்பேர்
இரதிமத னன்றேவி யிச்சைபுணர்ச் சியுமாம்
பிரபாதம் வைகறைதாழ் வரைகரையோ டருவி
பிரவேணி யானையின்மேற் றவிசுமயிர்ப் பின்னல்
பிரமாவிப் பிரன்வேள்விக் குரியோனால் வரிக்கப்
பெறுமக்கி னீத்திரனு தியர்கமலா சனன்பேர்
பிரமாணம் நீட்டளவை யதாநுபவம் நூல்நம்
பிக்கையோரே தன்மைஞு ளேதுவள வெல்லை.

இரதாங்கம் — தேர்க்கால், சக்கிரவாகப்புள். [1, 2: ரதாங்க: கோகபக்ஷிணி, ரதாங்கம் சக்ரே — அ. ஸ. iii, 120.]

இரதி — மன்மதன் தேவி, இச்சை, புணர்ச்சி. [1-3: ரதி: ஸ்மர-ப்ரியாயாம் ராகே ச ரதே — அ. ஸ. ii, 187.]

பிரபாதம் — வைகறை, தாழ்வரை, கரை, அருவி. [1: ப்ரபாதம் — அ. கோ. I, iv, 3. 2, 4: ப்ரபாதௌ ஸ்ரம்ஸநிர்ஜ்ஜரௌ — ந. ர. iii, 157. 3: தீரம் ... ப்ரபாதஸ்து — வை. 156, 63.]

பிரவேணி — யானையின் மேற்றவிசு, மயிர்ப்பின்னல். [1, 2: ப்ரவேணிர்வேணிகக்ஷ்யயோ: — அ. ஸ. iii, 205.]

பிரமா — பிராமணன், வேள்விக்குரியோனால் வரிக்கப்பெறும் அக்கினீத்திரன் முதலியோர் பதினறுவர், நான்முகன். [1, 3: ப்ரஹ்மா விப்ரவிரிஞ்ஜயோ: — வி. ப்ர. (தே). ந, 118. 2: அத்வர்யூத்காத்ருஹோதாரோ யஜு:ஸாமர்க்வித: க்ரமாத், அக்நீத்ராத்யா தநைர்வார்யா ருத்விஜோ யாஜகாஶ்ச தே — அ. கோ. II, vii, 17. 'யஜுர்வித்ருத்விகத்வர்யு: ஸ்யாத். ஸாமவிதுத்காதா ஸ்யாத். ருக்வித் ஹோதா ஸ்யாத். அக்நீத்ராத்யா: யஜ்ஞேந தநாதிநா வரணீயா யே அக்நீத்ராத்யாஸ்தே ருத்விஜ: யாஜகாஶ்ச. அக்நீத் அக்நீத்ரோ யேஷாம். அக்நித்ஸ்ப்ராஹ்மணோ ஹோத்ருப்ரப்ருதய: ஷோடஶ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பிரமாணம் — நீட்டலளவை[1], யதாநுபவம்[2], நூல்[3], நம்பிக்கை[4], ஒரே தன்மை[5], ஆணை[6], ஏது[7], அளவு[8], எல்லை[9]. [1: ப்ரமாணம் — ஸ. அக. எல்லா அளவைக்கும் பெயராகின்றது; செய்யுளில் உயிர் நீளின் அந் நீட்டத்துக்குப் பெயராம். 2: அக. 'அத்தாட்சி.' 3-5, 7-9: ப்ரமாணம்

... [illegible] ..., [illegible] — வி. [illegible] (தெ). ண, 55. [illegible] என்பது நா. ர. (iii, 131) யில் [illegible] என்று வந்திருக்கிறது; நம்பிக்கை யென்பது இக் கருத்தைத் தழுவி வந்திருக்கவேண்டும். அக. 'உண்மை' யென்றொரு பொருள் தருகிறது. 6: அக.]

692. பிரசித்தன் மேம்பாட்டோ னலங்கிருத னென்ப
பிரலம்பஞ் சாகைதொங்கல் பனையின்முளை முப்பேர்
பிரதிக்ர கம்படிக்கந் தனக்குவசஞ் செய்தல்
பிற்படைதா னப்பொருளஃ தேற்றலெதிர்க் கோளாம்
பிரதிட்டை கௌரவங்கா ரியநிருவா கந்தா
பித்தல்சா மர்த்தியமோர் செய்யுள்முடி தலுமாம்
பிரவர்த்தி முரணடக்கல் யானைமத முயற்சி
பேச்சொழுக்க மிரப்புநீர்ப் பெருக்குவர்த்த மானம்.

பிரசித்தன்—மேம்பாட்டோன், அலங்கிருதன். [1, 2: [illegible] —க. வ. iii, 338.]

பிரலம்பம்—சாகை, தொங்கல், பனையின் முளை. [1-3: [illegible] —க. வ. iii, 440, 441.]

பிரதிக்ரகம் — படிக்கம், தனக்கு வசஞ்செய்தல், பிற்படை, தானப்பொருள், தானப்பொருளேற்றல், பகையான கிரகம். [1-6: [illegible] —க. வ. iv, 340.]

பிரதிட்டை—கௌரவம், காரிய நிர்வாகம், தாபித்தல், சாமர்த்தியம், ஓர் செய்யுள், முடிதல். [1-6: [illegible] — நா. ர. iii, 108.]

பிரவிர்த்தி — முரணடக்கல்[1], யானைமதம்[2], முயற்சி[3], பேச்சு[4], ஒழுக்கம்[5], இரப்பு[6], நீர்ப்பெருக்கு[7], வர்த்தமானம்[8]. [1: 2, 3, 7, 8: [illegible], ...; [illegible] —நா. வ. ii, 5. 4: 5: [illegible] — ஸ. அக. 6:]

693. அரிகிரண மிரவிமதி யமன்மாலிந் திரன்காற்
றனல்குரங்கு தவளைகிளி யரவுவண்டு பரிகோ
ளரிபொன்மை பச்சைபுகை பகைசிலம்பிற் பரல்வே
யைம்மைவிசி யரிசிநெற்று ளரிவுகண்ணின் வரியாம்
புரிநகரம் பழுதைகயி றதின்முறுக்கோ டூர்ப்பேர்
புருடனாண் மகனான்மா பரமான்மா விரிஞ்சன்
பரிகமிரும் பின்றாங்குத் தடிமதிலுண் மேடை
படைக்கலங்கொல் லுகையோர கங்கதவின் றாழே.

அரி—கிரணம்[1], சூரியன்[2], சந்திரன்[3], யமன்[4], திருமால்[5], இந்திரன்[6], வாயு[7], அக்கினி[8], குரங்கு[9], தவளை[10], கிளி[11], பாம்பு[12], வண்டு[13], குதிரை[14], சிங்கம்[15], பொன்மை[16], பச்சை[17], புகை[18], பகை[19], சிலம்பிற் பரல்[20], மூங்கில்[21], ஐம்மை[22], விசி[23], அரிசி[24], நெற்றுள்[25], அரிவு[26], கண்ணின் வரி[27]. [1-7, 9-12, 14-17: ஹரிர்ஹீவாகுாவஷீாயொ:; யகுவாஸவ-ஸிஂஹாஂஶுஶாகுகவிவாஜிஷு, விஜ்ஜவஹ்ணெ ஹரிஃவ்ணெ ஹெகொ-வெகு ஶுகாஹிஷு—க. ஸ. ii, 459, 460. 8: கஹிஷு; ... ஹரி: —வெ. 238, 198. 13, 18, 20, 27: திவா. xi, 237. 19: அரி: — க. கொ. II, viii, 10. 21-24: பிங். x, 55. 25: பிங். x, 55. இங்கும் பிற நிகண்டுகளிலும் 'நெற்கதிர்' என்னும் பொருளே தரப்பட்டுளது. 26: சூடா. xi, ர, 34.]

புரி—நகரம், வைக்கோற்புரி, கயிறு, கயிற்றின் முறுக்கு, ஊர். [1: வுரீ—க. கொ. II, ii, 1. 2, 4: அக. 3: சூடா. vii, 60. 5: நிக. 379.]

புருடன் — ஆண்மகன், ஆன்மா, பரமான்மா, பிரமன். [1-4: வுாஷொ யாத்ரு ... நாாத்ஹவாகொத்ஹஸு—நா. ா. iii, 441.]

பரிகம்—இரும்பின் தாங்குத்தடி, மதிலுள் மேடை, படைக்கலம், கொல்லுகை, ஓர் அகம், கதவின் தாழ். [1: வரிவ: வரிவாதிந: — க. கொ. II, viii, 91. 'ஜெவ்ஹாஸவஹஸவத்ரூகொணஷமஹஸ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. தாங்கு - ஈட்டி நுனி. 2: திவா. v, 193. வரிவ: ...; ... ஷாகாாமொவுெரா — நா ா. iii, 79, 80. 3, 4, 6: வரிவொாஜெ ... வரிவாமெகஷுமெஷஷி வ — க. ஸ. iii, 125. 5: வரிவ: —ஸ. அக. 'வீடு'. கோசங்கள் பலவற்றினும் 'ஓர் யோகம்' என்னும் பொருள் காணப்படுதலால் மூலம் 'படைக்கலங்கொல் லுகை யோர்யோ கங்கதவின் றாழே' என்றிருந்தது போலும். வரிவ: ... யொமெஹெ — க. ஸ. iii, 125.]

694. பரிகாமுன் காற்கட்டுங் கயிறுவிவே காரம்
பந்திரளோ ரணிகட்டி லதிகமுப கரணம்
கிரிசமென லப்பிரக மிரும்புசிலா சதுவாம்
கிரிசாரம் பொதியமலை யிலிங்கமிரும் பென்ப
அரிணிபச்சை நிறத்தினளோ ரரமகள்பொற் பாவை
யழகினள்பெண் மாறுறங் குலக்குய்ய முடையாள்
பரிதிசக்ரா யுதந்தேர்க்கால் மகச்சமிதை யூர்கோள்
பாநுசோ திச்சக்ரச் சுற்றளவை வட்டம்.

பரிகரம்—முன்காற் கட்டுங் கயிறு[1], விவேகம்[2], ஆரம்பம்[3], திரள்[4], ஓர் அணி[5], கட்டில்[6], அதிகம்[7], உபகரணம்[8]. [1-4, 6-8: 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯-𑌙𑍍𑌕𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑍋𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌢𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 —𑌅. 𑌸. iv, 267. 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰 இங்கு உபகரணம் என்னும் பொருளது. 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑍇, ...; ... 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌃—𑌮𑍇. 𑌕𑍋. 770. 5: 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌃—𑌸. அக.]

கிரிசம் — அப்பிரகம், இரும்பு, சிலாசது. [1-3: 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌮𑌭𑍍𑌰𑌕𑍇, 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌜𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌹𑍇 𑌚—𑌅. 𑌸. iii, 135.]

கிரிசாரம் — பொதியமலை, இலிங்கம், இரும்பு. [1-3: 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌾-𑌰𑍋 [illegible]—𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. (𑌤𑍇). 𑌰, 257.]

அரிணி—பச்சை நிறத்தினள், ஓர் அரமகள், பொற்பாவை, அழகினள், பெண்மான், ஆறங்குலக் குய்யமுடையாள். [1, 3, 4: 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 [illegible] ...; 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 — 𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. (𑌤𑍇). 𑌣, 49, 50. 2, 5: [illegible] ... 𑌹𑌰𑍀, ... [illegible] —𑌨𑌾. 𑌰. iii, 144. 6: 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀 ... 𑌨𑌾𑌰𑍀[illegible] ... — 𑌮𑍇. 𑌣, 87.]

பரிதி—சக்கிராயுதம்[1], தேர்க்கால்[2], யாகச் சமிதை[3], ஊர்கோள்[4], சூரியன்[5], சோதிச்சக்கிரச் சுற்றளவை[6], வட்டம்[7]. [1: சூடா. xi, ர, 26. 2, 5, 7: பிங். x, 761. 3, 4: 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌤𑌰𑍋𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪-𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑍇 — 𑌅. 𑌕𑍋. III, iii, 96. '𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌤𑌰𑍋𑌃 𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌿. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑍀𑌪[illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌚' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 6: அக.]

695. பரிமளம்பற் பலவாசங் கலந்தகந்தம் பிசறல்
பரிகாத மிரும்புப்பூண் டடிகொலையா யுதப்பேர்
பிரியகஞ்சித் திரரோம மான்கடம்பு ஞாழல்
பீதசா ரத்தருக்குங் குமம்வண்டும் பேசும்
கிரியைபிரா யச்சித்த முபாயங்கா ரியநிக்
கிரகநிய மாதிபூ சனைசுபா சுபத்தின்
கிரியைநிரு வாகமா ரம்பஞ்செய் தொழிற்சி
கிற்சைநிச் சயம்விகுதி யொடுமுடிந்த வினையே.

பரிமளம்—பற்பல வாசங் கலந்த கந்தம், பிசறல். [1, 2: परिमलो विमर्दोत्थगन्धे द्रव्यविमर्दने—अ. स. iv, 292.]

பரிகாதம்— இரும்புப்பூண் உள்ள தடி, கொலை, ஆயுதம். [1: परिघातः —स. अक. 2, 3: परिघातस्तु घातने; अस्त्रे च — अ. स. iv, 120, 121.]

பிரியகம்—சித்திரரோம மான், கடம்பு, ஞாழல், பீதசாரத்தரு, குங்குமம், வண்டு. [1-6: प्रियकस्तु चञ्चरीके नीपे कश्मीरजन्मनि, प्रियके चित्रहरिणे पीतसारतरावपि—अ. स. iii, 59.]

கிரியை—பிராயச்சித்தம்[1], உபாயம்[2], காரியம்[3], நிக்கிரகம்[4], நியமாதி[5], பூசனை[6], சுபாசுபத்தின் கிரியை[7], நிருவாகம்[8], ஆரம்பம்[9], செய்தொழில்[10], சிகிற்சை[11], நிச்சயம்[12], விகுதியொடு முடிந்த வினை[13]. [1-4, 6, 9-12: आरम्भो निष्कृतिः शिक्षा पूजनं संप्रधारणं, उपायः कर्म चेष्टा च चिकित्सा च नव क्रियाः — अ. को. III, iii, 156. 5, 7, 8, 13: क्रिया—स. अक.]

696. பரிதாயம் நிதம்பம்நீர் நிலைகட்டி லென்ப
பரிவாதம் யாழ்வாசிக் குங்கருவி பழிப்பாம்
பிரியாத நந்தருதல் கடன்றீர்த்தல் வைரம்
நீக்குதல்வைக் கும்பொருளைக் கொடுத்தல்கொல் பா
கருவெள்ளை கொழுப்புவிக்ர காதிசெய்யுங் கம்மக்
கருமுட்டை குதிரைதந்தங் கருப்பமுருத் திரனும்
சருவிண்ணோ ருணவுவச்ர மம்புசினம் பாண்டம்
தருவென்ப நாடகத்தோர் பாட்டுமரப் பொதுவே.

பரிதாயம்—நிதம்பம், நீர்நிலை, கட்டில். [1-3: பரிதாய: பரி-கரெ ஜலஸ்தானநிதம்பயோ:—ச. வ. iv, 226. பரிகர: பர்யங்கபரிவார-ரயோ: (ச. கொ. III, iii, 165) என்னும் பிரமாணத்தால் 'கட்டில்' என்னும் பொருள் கொள்ளலாமாயினும் வ. அக. களும் கோசடீகைகளும் 'பரிவாரம்' என்னும் பொருளையே தழுவுகின்றன.]

பரிவாதம்—யாழ்வாசிக்குங் கருவி, பழிப்பு. [1, 2: பரிவாதவஸ்து நிந்தாயாம் வீணாவாதநவஸ்துநி—ச. வ. iv, 142.]

நிரியாதகம்—தருதல், கடன்தீர்த்தல், வைரம் தீர்க்குதல், வைத்த பொருளைக் கொடுத்தல், கொல்லுதல். [1, 3, 4: நிர்யாதநம் வைரசுத்தௌ தானே ந்யாஸார்ப்பணேऽபி ச—ச. கொ. III, iii, 119. 2, 5: நிர்யாதநம்—வ. அக.]

கரு—வெள்ளை[1], கொழுப்பு[2], விக்கிரக முதலியன செய்யும் கம்மக்கரு[3], முட்டை[4], குதிரை[5], தந்தம்[6], கர்ப்பம்[7], உருத்திரன்[8]. [1, 2, 5, 6, 8: ஹர: ஸ்யாத்துஹரயோருத்துவ்ருஷபிதேஷு ச — ச. வ. ii, 397. 3: அக. 4, 7: நிக. 354.]

சரு—விண்ணோர் உணவு, வச்சிரம், அம்பு, சினம், பாண்டம். [1, 5: சரு: ஸ்யாத்தவ்யபாத்ரேஷு ஹவிஷி ச — ச. வ. ii, 407. 2-4: ஸர: கோபே ஸரே வஜ்ரே—ச. வ. ii, 450.]

தரு — ஓர் நாடகப் பாட்டு, மரப்பொது. [1: அக. 2: தரு: —ச. கொ. II, iv, 5.]

697\. குருநிடே காதிகிருத் தியஞ்செய்தோன் றேவ
குருப்புரோ கிதன்பெரிது கனமிரத வாதக்
குருநிறம்நற் றருமோப தேசகன்சந் திரன்றன்
குலத்தோர்மன் றந்தையா தியரிருமாத் திரையாம்
மருநீரி லாதநிலம் வெற்புவா சமுமாம்
மருள்பைசா சம்மயக்கங் குறிஞ்சியாழ்த் திறப்பேர்
பிருகதிவாக் குக்கண்டங் கத்தரியுத் தரியம்
பெரிதுவிச்சு வாவசுவின் யாழ்மூப்பு முள்ளி.

குரு — நிடேகம் முதலிய கிருத்தியஞ் செய்விப்போன்[1], பிருகற்பதி[2], புரோகிதன்[3], பெரிது[4], கனம்[5], இரசவாதக் குரு[6], நிறம்[7], நற்றருமோபதேசகன்[8], ஓர் சந்திரகுலத்தரசன்[9], தந்தை முதலியோர்[10],

திரை[11]. [1: ம்ருக்ஷ்டிஷேகாஷிகரே — வி. வ்ரு. (தெ). ர, 76. 2, 3: மரு: ... வரேராயவீ வ்யூஹஷ்தெள—ரா. ர, ii, 376. 4, 5, 8, 10: மருஷதி ... வித்ராஷேள யஷேபிகே; கூவெள — க. வ. ii, 400, 401. 6: அக. 7: திவா. viii, 55. 9: கரு: ... ஸுவஹெஷ —க. வ. ii, 394. 11: மரு: —ஸ. அக.]

மரு—நீரிலாத நிலம், மலை, வாசனை. [1, 2: யவ்வத்யோரு: —பா. கொ. 681. 3: சூடா. viii, 53.]

மருள்-பைசாசம், மயக்கம், குறிஞ்சியாழ்த்திறம். [1-3: பிங். x, 904.]

பிருகதி—வாக்கு[1], கண்டங்கத்திரி[2], உத்தரியம்[3], பெரிது[4], விச் சுவாவசுவின் யாழ்[5], மூப்பு[6], முள்ளி[7]. [1-3, 7: வ்ருஹதீ க்ஷுத்ரவார்த்தா. கர்ம கண்டகார்ம வ வாசி வ; ... வஸநஹேதயோ:—வி. வ்ரு. (தெ). த, 172, 173. 4: வ்ருஹதீ ... உஹதவி — க. கொ. III, iii, 74. 5: வீணா ஷ்வாணோரதாஷ்வ மணாநாம தா வ்ருஹவதீ; விஸ்வாவஸோ: துஷோ வ்ருஹதீ தஷ்ரோதுஷோ கஷாவதீ, உஹதீ தாரஷுவ வஷாகஸ ஷரஷதாஷோ கஷவீ — வெ. 145, 236. 6: வ்ருஹதீ— ஸ. அக. 'மூத்த'.]

698\. கிருகவா குக்கோழி மயில்முதிய வோந்தி
கிருமிசந்தேன் வெண்பட்டு நூலகிலு மொக்கும்
முருகன்செவ் வேளிளமை யோன்வெறியாட் டாளன்
முருமுரஞ்செங் கதிரோன்றன் குதிரையினொன் றுமித்தி
குருகுவண்டா னங்கைவளை குருக்கத்தி யிளமை
கோழிவெண்மை மூலநாள் கொல்லுலைமூக் கும்பேர்
உருசகமங் களப்பொருள்பல் கண்டிகைதார் பரிப்பூண்
உற்கடமா தளைவிளங்கஞ் சுவர்ச்சிகைரோ சனையே.

கிருகவாகு—கோழி, மயில், முதிய ஓந்தி. [1-3: க்ருகவாகுரு- யுரேவி ஸரடீ வரணாயுயே—வி. வ்ரு. (தெ). க, 200.]

கிருமிசம்—தேன், வெண்பட்டு நூல், அகில். [1, 2: க்ருமிஜ: — ஸ. அக. 'புழுக்களாலானது பட்டுப்போல.' தேனீக்களைப் புழுக்கள் என்று சொல்லும் வழக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 3: க்ருமிஜம் —க. கொ. II, vi, 126.]

முருகன்—செவ்வேள், இளமையோன், வெறியாட்டாளன். [1: திவா. i, 6. 2: திவா. ii, 87. 3: திவா. ii, 68.]

முருமுரம்—சூரியன் குதிரையி னொன்று, உமித்தீ. [1, 2: ஶு²ஷ்ர: ... வஹ்நௌ ஸூர்யஸ்ய ச வாஜிநி—க. வ. iii, 590.]

குருகு — நாரை[1], கைவளை[2], குருக்கத்தி[3], இளமை[4], கோழி[5], வெண்மை[6], மூலநட்சத்திரம்[7], கொல்லுலை மூக்கு[8]. [1-3, 5-8: பிங். x, 371. 4: சூடா. xi, ரு, 31.]

உருசகம்—மங்களப்பொருள்[1], பல்[2], கண்டிகை[3], தார்[4], குதிரையணி[5], உற்கடம்[6], மாதளை[7], விளங்கம்[8], சுவர்ச்சிகை[9], ரோசனை[10]. [1-10: ருசகம் மங்கலத்ரவ்யே ஶ்ரீவாஹாரணதந்தயோ:, உத்கடே பீஜபூரே ச ஸௌவர்சலவிடங்கயோ:; ரோசநாயாஞ்ச ருசகஸ்த்ரீஹாரண ஶோபயோ:—வி. வா. க, 66, 67.]

699. வருடமழை பாரதா தியவருட மாண்டாம்
வருணனோ ராதித்தன் குலத்தினனீர்க் கடவுள்
விருடமிட பகப்புதலா டாதோடை குதிரை
விடையெலிபுண் ணியம்வலிசுக் கிலத்தாது வெண்பேர்
விருடன்மா நவன்வீர்ய விருத்தியுளோன் சிரேட்டன்
மிருதியற நூலிச்சை கிளைவுபுத்தி மரணம்
வருணகமெய்ப் பூச்சொப்புச் சந்தநம்வண் ணகமாம்
வருணியெழு துவோன்பிரம சாரிசித்ர காரன்.

வருடம்—மழை, பாரத முதலிய வருடம், ஆண்டு. [1-3: வர்ஷா-ஸ்த்ரீ ஹாயநாதிஷு; வ்ருஷ்டாவப்தே —நா. ர. ii, 459, 460.]

வருணன் — ஓர் ஆதித்தன், குலத்தினன், நீர்க்கடவுள். [1, 3: வருணோ ஆதித்யே ப்ரசேதஸி—க. வ. iii, 214. 2: வர்ண: ..., ... த்விஜாதௌ —க. வ. ii, 150.]

ருடம்—இடபகப்புதல்[1], ஆடாதோடை[2], குதிரை[3], எருது[4], எலி[5], புண்ணியம்[6], வலி[7], சுக்கிலத்தாது[8]. [1, 2, 4: வ்ருஷோ மஹீ ...; ... ஶ்ருங்க்யாம் வாஸகே—க. வ. ii, 558, 559. 3, 5-8: அஶ்வே ... ஶுக்ர ... யஶ்ச ... பலே வ்ருஷ: —வை. 236, 154.]

விருடன்—மானவன், வீரிய விருத்தியுளோன், சிரேட்டன். [1: வ ... வ்ருஷ: —வை. 236, 154. 2, 3: வ்ருஷ: ...; ... ஶுக்ரஸ்ய ச, ஶ்ரேஷ்டே—க. வ. ii, 558, 559.]

மிருதி—அறநூல், இச்சை, நினைவு, புத்தி, மரணம். [1-4: ஸ்ம்ருதி: ஸ்மரணாதீநாஸ்ரு ஸாஸ்த்ரே—ஸ. ஸ. ii, 206. 5: ம்ருதி:—ஸ. அக.]

வருணகம் — மெய்ப்பூச்சு, ஒப்பு, சந்தனம், வண்ணகம். [1-3: வர்ணகோऽஸ்த்ரீ ப்ரகாரே ஸம்ராத்பேऽநுலேபநே சந்தநே — நா. ஸ. ii, 185. ப்ரகார: என்பதற்கு 'ஒப்பு' என்னும் பொருள் ஸ. அக. யிற் காணப்படுகிறது. 4: வர்ணக:—ஸ. அக.]

வருணி — எழுதுவோன், பிரமசாரி, சித்திரகாரன். [1-3: வர்ணீ ஸம்லேகவகே சித்ரகரேऽபி ப்ரஹ்மசாரிணி—வி. ப்ர. ந, 108.]

700. அருணஞ்செவ் வானமங் கியசிவப்புப் பொன்மை
யப்புச்செங் குட்டநோ யொலியன்மை யறுபேர்
துருணமே வண்டுதே ளாமைவில்வா ளென்ப
துருதம்விசை வேகமுள துருக்கியநெய் யாதி
வருணம்பொன் புகழ்சாதி குணம்யானைத் தவிசு
வடிவுதுதி தாளவிசே டம்வெண்மை யாதி
வருணங்குங் குமங்காந்தி சித்திரமெய் யெழுத்து
மாவிலிங்கு மெய்ப்பூச்சு நீர்கீதக் கிரமம்.

அருணம்—செவ்வானம், மங்கிய சிவப்பு, பொன்மை, அப்பு, செங்குட்டநோய், ஒலியன்மை. [1: அருண: ..., ... ஸந்த்யாராகே — வை. 257, 11. 2, 3, 5, 6: அருணோऽவ்யக்தராகே ...; நிஶ்ஶப்தே கபிலே குஷ்டே—வி. ப்ர. ண, 28, 29. ஸ. ஸ. த்தில் குஷ்டே என்னுமிடத்தில் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு குஷ்ஹேஷ என்றொரு பாடபேதங் காட்டு 4: அருணம்—ஸ. கோ. I, x, 4.]

துருணம் — வண்டு, தேள், ஆமை, வில், வாள். [1, 2, 4, 5: த்ரூணம் சாபே ச கட்கே ச த்ரூணோ வ்ருஶ்சிகப்ருங்கயோ: — வி. ப்ர. ண, 6. 3: த்ரூணீ கச்சபிகாயாஞ்ச—வி. ப்ர. ண, 7 என்பதனால் த்ரூண: ஆமை யென்பது ஊகிக்கப்படும். ஆயினும் ஸ. அக. யில் இப் பொருள் காணப்படவில்லை.]

துருதம்—விசை, வேகமுளது, உருக்கிய நெய் முதலியன. [1, 2: த்ருதம் ஶீக்ரே ஶீக்ரயுதே—வை. 228, 15. 3: விலீநே வித்ருதத்ருதே—ஸ. கோ. III, i, 100. த்ரீணி த்ரவீபூதஸ்ய வாசகா: என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

வருணம்—பொன்[1], புகழ்[2], சாதி[3], குணம்[4], யானைத்தவிசு[5], வடிவு[6], துதி[7], தாள விசேடம்[8], வெண்மை முதலிய வர்ணம்[9], குங்குமம்[10], காந்தி[11], சித்திரம்[12], மெய்யெழுத்து[13], மாவிலிங்கு[14], மெய்ப்பூச்சு[15], நீர்[16], கீதக்கிரமம்[17]. [1-10, 12, 13, 15, 17: வர்ண: ஸ்வர்ண ... ஸ்துதௌ, ரூபே த்விஜாதௌ ஶுக்லாதௌ. கவியாயாமக்ஷரே ஸ்மணே; ... கீதக்ரமே விலேபநே யஶோவிஶேஷயோ:, குங்குமே ச வர்ணம் தாலகாலே— அ. ஸ. ii, 150, 151. 11: வர்ண: ... ஶோபா—நா. ர. ii, 128. 14: வர்ண: —சூ. கோ. II, iv, 25. 16: வர்ண:—ஸ. அக.]

701\. இருதநீர் கதிரினுதிர் நெற்பொறுக்க லொளிநல்
வியல்புபூ சிதமூர்க்க ணெல்விரத்த லுண்மை
இருபிறப்பா ளன்பார்ப்பான் சந்திரன்சுக் கிரனும்
இருமையிம்மை மறுமையொடு பெருமையிரு தன்மை
கருமமெனல் முதிர்வேனில் வெயில்வெப்பம் வேர்வை
காரசாகந் தொழில்கிரியை செய்கையாண் டன்மை
பருமமெய் யுறைபாரங் கூலிபரிக் கலனை
பதினெண்கோ வையினரை நூன் மாலைசெம்பொ னும்பேர்.

ம- க ல் உ; 5ம் நெற்பொறுக்கல்[2], ஒளி[3], நல் இயல்பு[4], பூசிதம்[5], ஊர்க்கண் நெல் இரத்தல்[6], உண்மை[7]. [1-3, 5, 7: ருதம் ஶிலோஞ்சே வாரீவே வாஜிதே ஸத்யே ... — அ. ஸ. ii, 157. 4: ருத:—ஸ. அக. 6: ஶிலோஞ்ச: என்பது வேறு சில கோசங்களில் உஞ்சஶில என்று காணப்படுகிறது. இரண்டற்கும் பேதமில்லை. அன்றி இப் பொருள் ஸ. அக. யிலும் கோசங்களிலும் காணப்படவில்லை.]

...பபாளன் — பார்ப்பான், சந்திரன், சுக்கிரன். [1, 3: த்விஜோ விப்ரே ... ஶாஸ்ர ... —வி. ஶ்ரு. ஐ, 4. 2: சூடா. xi, ர, 28.]

இருமை—இம்மை மறுமை, பெருமை, ...ன்மை. [1: திவா. xii, 2. 2: திவா. viii, 20. 3: அக.]

கருமம் — முதிர்வேனில்[1], வெயில்[2], வெப்பம்[3], வேர்வை[4], காரசானம்[5], தொழில்[6], கிரியை[7], செய்கை[8], ஆண்டன்மை[9]. [1-4: வர்ம: ...; ஸ்வேதாதபே ஸ்வேதஸ்தே ஶுஷ்மணா: —அ. ஸ. ii, 315, 316. 5: 6, 8: கர்ம — ஸ. அக. 7: கர்ம ... க்ரியாயாம் ச — அ. ஸ. ii, 256. 9:]

பருமம்—கவசம், பாரம், கூலி, குதிரைக்கலணை, பதினெண் கோவை யானைநான்மாலை, செம்பொன். [1: பிங். vi, 506. வரூதெ—ஸ. கொ. II, viii, 64. 2, 3, 6: ஸாரெ ஸூத்ரெள ஹேம்நி — ஸ. வ. ii, 272. 4: திவா. vii, 44. 5: திவா. vii, 57.]

702. திருமலமா சற்றதுகிர் மாலியமப் பிரகம்
திருவரம்நிற் பயஞ்சாரங் கடோரம்வெட்க மின்மை
ஒருமையொன் றுந்தன்மை யொற்றுமையோர் பிறப்பாம்
ஒருவந்த மேகாந்தம் நிச்சயமொற் றுமையாம்
துருவமரக் குற்றிமுளை யாலமரங் குதிரைச்
சுழிநிலைபே றோர்யோகம் நித்தியமா காயம்
துருவநக்கத் திரந்தருக்க மோர்தாளஞ் சாற்றுந்
துளக்கின்மை நிச்சயிப்ப திடையறு மையுமே.

நிருமலம் — மாசற்றது, நிர்மாலியம், அப்பிரகம். [1-3: நிர்மலம் விமலெ஽ப்ரகெ, நிர்மால்யெ஽பி ச —ஸ. வ. iii, 652.]

நிருவரம்—நிர்ப்பயம், சாரம், கடோரம், வெட்கமின்மை. [1-4: நிர்வரம் த்ரபா மதத்ருவெ, கடினெ நிர்பயெ ஸாரெ—ஸ. வ. iii, 562.]

ஒருமை—ஒன்றும் தன்மை, ஒற்றுமை, ஒரு பிறப்பு. [1: குறள், 974. 2: பிங். vii, 36. 3: திவா. viii, 198.]

ஒருவந்தம்—ஏகாந்தம், நிச்சயம், ஒற்றுமை. [1: திவா. v, 172. 2: அக. 3: நிக. 356.]

துருவம்—மரக்குற்றி[1], முளை[2], ஆலமரம்[3], குதிரைச் சுழி[4], நிலைபேறு[5], ஓர் யோகம்[6], நித்தியம்[7], ஆகாயம்[8], துருவ நட்சத்திரம்[9], தருக்கம்[10], ஓர் தாளம்[11], துளக்கின்மை[12], நிச்சயிப்பது[13], இடையறுமை[14]. [1, 2, 12: த்ருவ: கீலெ ... ஶங்கெள ..., ...; த்ருவந்த ... நிஶ்சலெ — வி. ரத். வ, 8, 9. 3, 5-8, 10, 13, 14: த்ருவோ வடெ, ... யோகஹேதா: ...; ஸ்திரெ நித்யெ நிஶ்சிதெ ச த்ருவம் வ்யோம்நி தர்க்கயோ: — ஸ. வ. ii, 515, 516. 4: 9: த்ருவ: ... தாராந்தரே—நா. ர. ii, 432. 11: த்ருவ: —ஸ. அக.]

703. திருவாணம் பரமகதி யாடையையு டாமை
நிமக்கம தாவளம்நட் டாக்கினி நாசம்
குருவிந்த மோர்வகைச்செம் மணிகாரா மணிவாற்
கோதுமைகண் ணடிசாதி லிங்கமுத்தக் காசாம்

துருவையோர் வேள்விப்பாத் திரஞ்சிற்று மல்லி
துருவாடு பெருங்குரும்பை யோர்கீத மென்ப
குருளைமுயல் புலிபன்றி சிங்கமுசு நரிநாய்
குரங்கமிவற் றின்பிள்ளை கூந்தலிள மையுமே.

நிருவாணம்—பரமகதி, அம்மணம், முழுகும் யானை, அவிந்த தீ, விநாசம். [1, 5: 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇 — வை. 251, 39. 2: அக. 3, 4: 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚—𑌅. 𑌕𑍋. III, i, 96. '𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌤𑍇. 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀 "𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃"' என்பது மகேசுவரர் உரை. மேற்காட்டிய வை. மேற்கோளிலும் பிற கோசங்களிலும் 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍇 என்று குறிக்கும் பொருள் ஆனை முழுகலை யுணர்த்தும்.]

குருவிந்தம்—பதுமராக மணி, காரமணி, வாற்கோதுமை, கண்ணாடி, சாதிலிங்கம், முத்தக்காசு. [1-6: 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌰𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌭𑍇𑌦𑌯𑍋𑌃; 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑍇 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇 𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 — 𑌅. 𑌸. iv, 139, 140. '𑌮𑍁𑌕𑍁𑌰𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌃' என்பது மகேந்திரர் உரை.]

துருவை — ஓர் வேள்விப் பாத்திரம், சிற்றுமல்லி, துருவாடு, பெருங்குரும்பை, ஓர் கீதம். [1, 2, 4, 5: 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌵𑍃𑌣𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌗𑍀𑌤𑌿𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿—𑌅. 𑌸. ii, 516. 3: திவா. iii, 26.]

குருளை—முயல் புலி பன்றி சிங்கம் முசு நரி நாய் மான் இவற்றின் பிள்ளை, கூந்தல், இளமை. [1: முயல் புலி பன்றி நாய் நரி இவற்றின் பிள்ளை—திவா. iii, 98. சிங்கக்குட்டி—கம்பரா. அயோத்தியா. நகர்நீங்கு படலம், 117. முசுவின் பிள்ளை—திவா. iii, 106. மானின் பிள்ளை—திவா. iii, 105. 2: பிங். v. 340 ; சூடா. ii, 100 இரண்டிடத்தும் குருள் என்னும் சொல் வந்துளது. 3: திவா. viii, 203.]

704. பிரக்கிரகக் துரகாதிக் கயிறுசிறை கிரணம்
பிணிப்புத்தே ளலிமரம்பொன் றராசிலிடுங் கயிறும்
பிரக்கிரியை பிரகரணம் பிடுங்கலதி காரம்
பிரத்தியயன் பரதந்த்ரன் பிரசித்த னெனலாம்
அரத்தமலி ரிச்சாய முதலியது சிவந்த
தநுராகத் தநுபவளஞ் சிவப்புச்சித் திலகம்
பிரத்தியயஞ் சபதங்கா ரணந்தொளைத் தநுகம்
பிக்கைபத விகுதிசிரு ணயமொழுக்கம் ஞாநம்.

பிரக்கிரகம்—குதிரை முதலியவற்றின் கயிறு[1], சிறை[2], கிரணம்[3], பிணிப்பு[4], தோள்[5], கலப்பை[6], பொன்[7], தராசிலிடுங் கயிறு[8]. [1-8: ப்ரக்ரஹ: கிரணே ஹயாதீநாம்; தயாவாஸநிபந்தநரஶ்மிஷு மேருவஸாவ- ருணஸுவர்ணவாஹநேஷு, லக்ஷமவந்தேப்ர—க. வ. iii, 760, 761.]

பிரக்கிரியை—பிரகரணம், பிடுங்கல், அதிகாரம். [1, 3: ப்ரக்ரியா தஸ்த்ராதிகாரப்ரக்ரணயோ: — க. வ. iii, 488. 2: மேல் மேற்கோளில் உத்பாடநே என்றொரு பாடம் ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்ததுபோலும்.]

பிரத்தியயன்—பரதந்திரன், பிரசித்தன். [1, 2: ப்ரத்யயோத்யீந ...; ஸஹாலீதள—நா. ர. iii, 316, 317.]

அரத்தம்—அவிரிச்சாயம் முதலியன, சிவந்தது, அநுராகத்தது, பவளம், சிவப்பு, உச்சித்திலகம். [1-3: ரக்தம் ..., கஸூம்பாதிநீலீரஞ்ஜிதே ஶோணிதே — வி. ப்ர. த, 37. 4: திவா. vi, 11. 5: ரக்தம் ...; ... காரணே—க. வ. ii, 186, 187. 6: ரக்தக: —க. கோ. II, iv, 73.]

பிரத்தியயம் — சபதம்[1], காரணம்[2], துளைத்தது[3], நம்பிக்கை[4], பத விகுதி[5], நிருணயம்[6], ஒழுக்கம்[7], ஞானம்[8]. [1-4, 6-8: ப்ரத்யயோ ஜ்ஞாநாநுநயோ:; விஶ்வாஸே ஶபதே ஹேதாவாசார ..., ... நிஶ்சயே — க. வ. iii, 483, 484. 5: ப்ரத்யய: ..., ... ஸநாதெள வி. ப்ர. ய, 69.]

705. அரிட்டஞ்சாங் குறிவெளுளி காக்கைபிர சவவீ
டசுபநன்மை வேம்புமுட்டை மோர்கள்வக முருங்கை
இரிட்டமசு பஞ்சுபம்வாள் விகாசம்பா வமுமாம்
இருக்கம்நக்கத் திரங்கரடி பெருமரமி ராசி
வரிட்டமிக வகன்றதுசிச் சிலிசெம்பு மிளகாம்
வருத்தகம்வி யாபாரம் குறும்புள்பரிக் குழம்பு
சருக்கமுற்சா கஞ்சிருட்டி யியல்புதியா கம்விச்
சயமத்தி யாயமநு மதிமோக மெண்பேர்.

அரிட்டம்—மரணக்குறி[1], வெள்ளுள்ளி[2], காக்கை[3], பிரசவ வீடு[4], அசுபம்[5], நன்மை[6], வேம்பு[7], முட்டை[8], மோர்[9], கள்[10], வனமுருங்கை[11]. [1, 3, 6, 7, 9-11: தக்ரே ரிஷ்டமரிஷ்டம் வாரிஷ்டம் ... ஶெளநிகே, ஸாரா- யாம் ச ஸ்மாஶுவி ஸ்ரஷ்டாகே நிம்பே ச ஸுகஸூயஷ—ஶா. கோ.

53. 2, 4, 5: அரிஷ்டா ... ; அரிஷ்டம் ... — அ. ஸ. iii, 142, 143. 8: பிங். viii, 86.]

இரிட்டம் — அசுபம், சுபம், வாள், விநாசம், பாவம். [1, 2, 4: ரிஷ்டம் ... — வெ. 226, 53. 3: ரிஷ்டா ... ஸ. ii, 95. 5: ரிஷ்டம் ... — மா. கோ. 708.]

இருக்கம் — நட்சத்திரம், கரடி, பெருமரம், இராசி. [1-3: ருக்ஷா ... — வி. வ்ரு. க்ஷ, 3. 4: ருக்ஷம் — ஸ. அக.]

வரிட்டம்—மிக அகன்றது, சிச்சிலிப்புள், செம்பு, மிளகு. [1-4: வரிஷ்ட: ... திந்திரா வலி, வரிஷ்டம் ... — வி. வ்ரு. ௦, 12.]

வருத்தகம்—வியாபாரம், குறும்புள், குதிரைக் குளம்பு. [1: அக. 2, 3: வர்த்தகோ ... — அ. ஸ. iii, 84.]

சருக்கம்—உற்சாகம்[1], சிருட்டி[2], இயல்பு[3], தியாகம்[4], நிச்சயம்[5], அத்தியாயம்[6], அநுமதி[7], மோகம்[8]. [1-8: ஸர்க்க ... — அ. ஸ. ii, 50.]

706. செக்கான் றறைசக்கான் கரும்பின்
சாறட்ட தோர்நோய்துண் டங்கல்லு மணடை
அருச்சியெனல் காந்திகிரா ணஞ்சுவா லையுமாம்
அருத்திசே விப்போன்யா சகன்றசிக ஞசை
கிருட்டிணந்தி விணைகறுப்பு மிளகுவா யசங்கோ
கிலமிரும்பு கலியபர பக்கம்நா விருபேர்
கிருட்டிணன்சூத் திரன்கண்ணன் வியாசனங்கி பார்த்தன்
கிருட்டணையோர் நதிநீலி திப்பலிபாஞ் சாலி.

சருக்கரை — சிற்றேடு[1], சுக்கான்தறை[2], சுக்கான்[3], கருப்பஞ் சாறு காய்ச்சியது[4], ஓர் நோய்[5], துண்டம்[6], கல்[7], மண்டை[8]. [1, 3, 5: ... — வெ. 249, 52. 2, 4, 6, 7: ... — அ. ஸ. iii, 600, 601. 8: இப் பொருளுக்கு ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை. வெ. யில் கபால மென்று வந்த பொருள் இதற்கு இடந் தந்திருக்குமோ?]

அருச்சி—காந்தி, கிரணம், சுவாலை. [1, 3: அர்சிர்ஜ்வாலாஜ்வாமயோ: —வெ. 230, 12. 2: அர்சிர்மயூகெ ... —அ. வ. ii, 561.]

அருத்தி — சேவிப்போன், யாசகன், தனிகன், ஆசை. [1, 2: அர்த்திநௌ யாசகஸெவகௌ—அ. வ. ii, 253. 3: அர்த்த—வ. அக. 4: அர்திதம்—வ. அக.]

கிருட்டிணம்—தீவினை[1], கறுப்பு[2], மிளகு[3], காகம்[4], குயில்[5], இரும்பு[6], கலி[7], அபரபக்கம்[8]. [1, 8: தாமிஸ்ரபக்ஷ ... க்ருஷ்ண:, ... உபரிதம் வ க்ருஷ்ணம்—நா. ம. ii, 139. 2-7: க்ருஷ்ண: காகே பிகே வர்ண ... கலௌ; ..., க்ருஷ்ணம் து மரிசே லோஹே—அ. வ. ii, 134, 135.]

கிருட்டிணன்—ருத்திரன், கண்ணன், வியாசன், , அருச்சுனன். [1-5: ருத்ராவதார்ஜுனோபேந்த்ரஹரி ... பராஶர்ய ... க்ருஷ்ண: நா. ம. ii, 139.]

கிருட்டிணை—ஓர் நதி, நீலி, திப்பலி, துரௌபதை. [1: நதீ ... க்ருஷ்ணா—நா. ம. ii, 139. 2-4: க்ருஷ்ணா து நீலிகாம் த்ரௌபதீம் பிப்பலீம் ... —அ. வ. ii, 135.]

707\. விருத்தஞ்சென் றதுசரிதம் பருமைதிரம் வட்டம்
விரோதஞ்சூழ்ந் ததுமூப்போர் பாவினங்கற் கடாரை
ஒருத்தல்புலி காடிபன்றி கவரிமரை புல்வாய்
உழையெருமை யிவற்றுணு மதமாவு முரைப்ப
இருத்தியந்தன் வசஞ்செய்யு மந்த்ரமகப் பிரியம்
இதமகம கோற்பவம்வெண் சிரகமேற் பூச்சாம்
அருப்பமோர் கோய்துயர முகரோமக் கொர்ச்சி
அடவிபிட்டு மோர்வழுக்கு நிலமரண்கள் ளூர்ப்பேர்.

விருத்தம் — சென்றது[1], சரிதம்[2], பருமை[3], திரம்[4], வட்டம்[5], விரோதம்[6], சூழ்ந்தது[7], மூப்பு[8], ஓர் பாவினம்[9], கற்கடாரை[10]. [1, 2, 4, 5, 7, 9: வ்ருத்தம் ... வ்ருத்தே ...; வரித்ர வர்த்துலே த்ருடஸ்வ்ருதீத ... வ்ருதே —அ. வ. ii, 194, 195. 3, 8, 10: வ்ருத்த: ... ஸ்தவிரெ வ வ்ருத்தம் ஶைலேயநாமயோ:—அ. வ. ii, 247. 6: விருத்த—வ. அக.]

ஒருத்தல்—புலி காடி பன்றி கவரி மரை மான் உழை எருமை ன் ஆண், யானை. [1: திவா. iii, 66. 2: திவா. iii, 4.]

இருத்தியம்—தன்வசஞ்செய்யும் மந்திரம், மனப்பிரியம், இதமனம், மனோற்பவம், வெண்சிரகம், மேற்பூச்சு. [1-5: ஹ்ருத்யம் பசவ-ஜீரகே, ஹ்ருத்யே ஹ்ருத்பே ஹ்ருஜ்ஜ ...; ஹ்ருத்யஸ்த வஸகரந்-த்ரே—சு. வ. ii, 380, 381. இதமனம்—மனத்திற் கிதமானது. 6: ஹ்ருத்யம் விதேவேதே—நா. ர. ii, 311.]

அருப்பம்—ஓர் நோய்[1], துயரம்[2], முகரோமக் கிளர்ச்சி[3], அடவி[4], பிட்டு[5], மோர்[6], வழுக்கு நிலம்[7], அரண்[8], கள்[9], ஊர்[10]. [1, 4, 10: பிங். x, 59. 2: உரி. நி. xi, 32. 3, 5: அக. 6: பிங். vi, 35. 7: திவா. v, 76, 189. 8: சூடா. xi, ர, 25. 9: பிங். vi, 45.]

08. அரங்கஞ்சூ தமர்கூத்துப் பயிலிடஞ்சீ ரங்கம்
ஆற்றினிடைக் குறைதிராச் சிவப்பாதி நிறப்பேர்
இரங்கலேங் குதலொலித்தல் தயைசெய்த லினைதல்
இரஞ்சனிமஞ் சிட்டைகவு ளவிரிகம் பில்லம்
பரஞ்சங்கை வாள்செக்கு நுரைசுரிகைப் பிடியாம்
பரம்பரைவேள் விக்கொலைசந் தாநமர பென்ப
கிரந்தஞ்செய் யுட்டொடுத்தல் மலராதி பிணைத்தல்
கெற்சிக்கும் வீரரொலி யழைத்தலழு தனுமே.

அரங்கம் — சூது போர் கூத்துப் பயிலிடம், சீரங்கம், இடைக்குறை, திரா, சிவப்பு முதலிய நிறம். [1: திவா. v, 170. நாந்யவேதே ... ரங்க:—பா. கொ. 177. 2, 3: அக. 4, 5: ரங்க: ...; ராகே ...—சு. வ. ii, 44.]

இரங்கல்—ஏங்குதல், ஒலித்தல், தயைசெய்தல், இனைதல். [1: திவா. ix, 32. 2: திவா. x, 171. 3: அக. 4: திவா. viii, 133.]

இரஞ்சனி—மஞ்சிட்டை, கவுள், அவிரி, கம்பில்லம். [1-4: ரஞ்ஜநீ, ...—சு. வ. iii, 395.]

பரஞ்சம் — கைவாள், செக்கு, நுரை, சுரிகைப்பிடி. [1-4: ... —சு. வ. iii, 136.]

பரம்பரை—வேள்விக்கொலை, சந்தானம், மரபு. [1-3: பரம்பரா ...; ...—சு. வ. iv, 268, 269. 1: பரம்பராகம் ...—சு. கொ. II, vii, 26.]

கிரந்தம் — செய்யுள்தொடுத்தல், மலர் முதலியன பிணைத்தல், கர்ச்சிக்கும் வீரர் ஒலி, அழைத்தல், அழுதல். [1: க்ரந்தா .... வாக்ஸந்தர்ப்ப—நா. ப. ii, 199. 2: க்ரந்தா ஸந்தர்ப்ப — அ. வ. ii, 211. 3: யத்ரஹாரங் க்ரந்த ... — ஸெ. 31, 19. 4, 5: க்ரந்த ஸோர்ணநாதாஹ்வாநயோ—அ. கோ. III, iii, 123.]

709. கிரந்திலங்காட் டுக்கரணை நறுமுறுக்கை கருவேல்
கிருஞ்சநம்வெள் ளுள்ளிவிடப் பூச்சுள்ள விறைச்சி
சிருங்கமர நுனிமருப்புக் குறிதலைமை சாரல்
சிகரமிலீ லையின்றெப்பந் திருநாமப் பாலை
சிருங்கலமே கலையானைச் சங்கிலியா ணரைஞாண்
சிரும்பணங்கொட் டாவித்தல் விரிதல்மலர் தலுமாம்
விருந்தமுலை முகம்பூத்தாள் குழாமிருகக் கூட்டம்
விருந்தார கன்விபுத னழகுடையோன் சிரேட்டன்.

கிரந்திலம் — காட்டுக்கரணை, நறுமுறுக்கை, கருவேல். [1-3: க்ரந்திஸோ க்ரந்திஸஹிதே விகங்கதகரீரயோ: —அ. வ. iii, 636.]

கிருஞ்சநம் — வெள்ளுள்ளி, விடப்பூச்சுள்ள இறைச்சி. [1, 2: க்ருஞ்ஜநம் விஷதிக்தஸ்ய பஸோர்மாம்ஸே ரஸோநகே—அ. வ. iii, 363.]

சிருங்கம் — மரநுனி[1], விலங்கின் கொம்பு[2], குறி[3], தலைமை[4], சாரல்[5], சிகரம்[6], விளையாட்டுத் தெப்பம்[7], திருநாமப்பாலை[8]. [1: ஸ்ருங்க—ஸ. அக. உயரமான பொருளின் நுனி முதலிய பொருள்களே யுள்ளன. 2-8: ஸ்ருங்கம் விஹாவிஷாணயோ:; க்ரீடாம்புயந்த்ர ஸிஹ்வரே ப்ரபுத்வ-... ஸாநுஷு, ஸ்ருங்க: கூர்ச்ஸீர்ஷே—அ. வ. ii, 48, 49.]

சிருங்கலம்—மேகலை, யானைச்சங்கிலி, ஆண் அரைஞாண். [1, 3: ஸ்த்ரீகட்யாம் மேகலா காஞ்சீ ஸப்தகீ ரஸநா ததா; க்லீபே ஸாரஸநம் சாத பும்ஸ்கட்யாம் ஸ்ருங்கலம் த்ரிஷு—அ. கோ. II, vi, 108, 109. சிருங்கலத்திற்கு 'மேகலை' யென்னும் பொருள் இதர கோசங்களிலாயினும் அக. யிலாயினும் காணப்படவில்லை. சங்கிலிபோன்ற ஆபரணமென்று கொள்ளப்பட்டதுபோலும். 2: அத ஸ்ருங்கல , அந்துகோ நிகடோ-ஸ்த்ரீ—அ. கோ. II, viii, 41.]

சிரும்பணம்—கொட்டாவித்தல், விரிதல், மலர்தல். [1-3: ஜ்ரும்பண—ஸ. அக.]

விருந்தம்—முலைமுகம், பூந்தாள், குழாம், மிருகக்கூட்டம். [1, 2: 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌶𑌿𑌖𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 — ச. வ. ii, 195. 3, 4: 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌂 — ச. கோ. II, v, 40.]

விருந்தாரகன் — தேவன், அழகுடையோன், சிரேட்டன். [1-3: 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌕𑍌 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍌; 𑌸𑍁𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇—ச. வ. iv, 34, 35.]

710. பிரதிவிம்பம் நிழல்தேவ தாதிசிலா ரூபம்
பிரமரகஞ் சிற்றெலிபெண் மயிர்க்குழற்சி வண்டாம்
சரடமெனல் கிழத்தன்மை யோந்திகடி னப்பேர்
சாளம்சாம் ப்ராணிமரந் தகுதிசெவ்வை யென்ப
அரியயனென் பவன்கிரண மாலிவிண்ணோர்க் கிறைவன்
அரியன்மூன் றும்வருணன் பிரபுபூச் சியனும்
பிரியங்கு திப்பலிகேழ் வரகுதினை ஞாழல்
பெருமான்மூத் தோனரசன் பெருமையுடை யோனே.

பிரதிவிம்பம்—நிழல், தேவதை முதலிய சிலாரூபம். [1: 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑍍—ஸ. அக. 2: 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑍍—ச. கோ. II, x, 36.]

பிரமரகம்—சிற்றெலி, பெண்மயிர்க் குழற்சி, வண்டு. [1-3: 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌕𑍋𑌽𑌯𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇; 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌕𑍇 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌶𑍇 𑌚—ச. வ. iv, 24, 25.]

சரடம்—கிழத்தன்மை, ஓந்தி, கடினம். [1, 3: 𑌜𑌰𑌠𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌶𑍇 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣—ச. வ. iii, 164. 2: 𑌸𑌰𑌠𑌃 —வை. 150, 56.]

சாளம் — சாம்பிராணி மரம், தகுதி, செவ்வை. [1-3: 𑌸𑌾𑌲𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌜𑌜𑍇; 𑌉𑌦𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌋𑌜𑍁𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌚—ச. வ. iii, 683, 684.]

அரியயன்—சூரியன், இந்திரன். [1: 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌯𑌃—ஸ. அக. 2: 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌯𑌃 ... 𑌪𑌾𑌕𑌶𑌾𑌸𑌨𑌃 —வை. 9, 5.]

அரியன்—வைசியன், பிரபு, பூச்சியன். [1, 2: 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 — ச. கோ. III, iii, 146. 3: 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌃 என்பதற்கு இப்பொருளில்லையாயினும் 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌃 என்பதற்கு உண்டு. இரண்டும் ஓரே பதத்தின் பேதங்கள்.]

பிரியங்கு—திப்பலி, கேழ்வரகு, தினை, ஞாழல். [1, 3, 4: 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁 ...; 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌕𑍇𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃—ச. வ. iii, 117, 118. 2:]

பெருமான்—மூத்தோன், அரசன், பெருமையுடையோன். [1: திவா. ii, 14. 2. திவா. ii, 19. 3: பிங். v, 112.]

711. பிரகண மிரும்பின் றடிவெளி வாயிற் குறடுதாம் பிரகும்ப மென்ப
பிரமரி கூத்தின் விகற்பம்பெண் வண்டாம் பிரமத மிகுமத மகிழ்ச்சி
திரிகைசஞ் சாரங் கிணற்றுறை யிடக்கைப் பறைகுயச் சக்கிரந்
திரிகல்
கருணிகை தொழுத்தை நடுவிரல் பொகுட்டுக் காதணி துதிக்கை
யி னுனியே.

பிரகணம்—இரும்பின் தடி, வெளிவாயிற் குறடு, தாம்பிர கும்பம். [1-3: ப்ரகணோ[illegible] — க. வ. iii, 202.]

பிரமரி — கூத்தின் விகற்பம், பெண்வண்டு. [1: திவா. ix, 229. 2: ப்ரமரீ—வ. அக.]

பிரமதம்—மிகுமதம், மகிழ்ச்சி. [1, 2: ப்ரமத: [illegible] — வி. ப்ர. ௨, 15.]

திரிகை—சஞ்சாரம், கிணற்றின் உறை, இடக்கைப்பறை, குயவன் சக்கிரம், திரிகல். [1, 3-5: அக. 2: த்ரிகா [illegible] —வி. ப்ர. ௧, 46.]

கருணிகை — தொழுத்தை, நடுவிரல், தாமரைப்பொகுட்டு, காதணி, துதிக்கையின் நுனி. [1-5: கர்ணிகா [illegible] — க. வ. iii, 16, 17.]

[போ

712. அருணையோர் தலமஞ் சிட்டிநன் னாறி யதிவிடை யஞ்சிவ தைப்
பிருதிவி காயப் பத்திரி கருஞ்சீ ரகங்கடற் கரைபுவிப் பெயராம்
பிருதுவோ ரரச னகலங்கா யப்பத் திரிகருஞ் சீரகம் பேசும்
[கை.
கிருபண னதமன் றியாகபோ கமிலான் கிருபாணி சுரிகைகத் தரி

அருணை—ஓர் தலம், மஞ்சிட்டி, நன்னாறி, அதிவிடையம், சிவதை. [1: அக. 2-5: அருணா [illegible] — க. வ. iii, 182.]

பிருதிவி—காயப்பத்திரி, கருஞ்சீரகம், கடற்கரை, பூமி. [1, 2, 4: வ்ருத்வீ ஸ்ப்ருகௌ வ்ருதௌ ஹிங்குபத்ரீகாக்ருஷ்ணஜீரயோ:—வி. வ்ரு. வ, 27. 3:]

பிருது—ஓர் அரசன், அகலம், காயப்பத்திரி, கருஞ்சீரகம். [1-4: வ்ருயுர்விஸாலெ ஸ்ப்ருவாலெ வாவிகாக்ருஷ்ணஜீரயோ: — ஸ. ஸ. ii, 215.]

கிருபணன்—அதமன், தியாகபோகமிலான். [1, 2: க்ருவண: க்ஷுத்ரெ நிஷெ—நா. ர. iii, 149.]

கிருபாணி—சுரிகை, கத்தரிகை. [1, 2: க்ருவாணீ கர்த்ரீ ஸ்ஷுரீ —ஸ. ஸ. iii, 189.]

713. அரித்தலெண் ணிணைப்பா கித்தல்கொல் லுதல்செள் ளரித்தனீ
ரிற்கொழித் தெடுத்தல்
ச்சிரம் புகக்கூ டாதது பாவம் கேதஞ்சாந் தபநாதி விரதம்
த்திர மேகம் பருப்பத மிருட்டாம் விருத்திரன் பகைஞனோ
ரசுரன்
மருத்துவ னாயுள் வேதியன் மகவான் வருத்தநம் சீவநம் வளர்ச்சி.

அரித்தல்—எண்ணிணைப் பாகஞ்செய்தல், கொல்லுதல், செள் ளரித்தல், நீரிற் கொழித்தெடுத்தல். [1: 2: ஹ்ரு அழித்தல் — ஸ. அக. 3, 4: அக.]

கிருச்சிரம்—புகக்கூடாதது, பாவம், கேதம், சாந்தபனம் முதலிய ம். [1: 2, 3: க்ருச்ச்ரம்ஹவீ, கஷ்டெ—ஸ. ஸ. ii, 395. 4: க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபநாதிகம்—ஸ. கோ. II, vii, 52.]

விருத்திரம்—மேகம், மலை, இருட்டு. [1-3: வ்ருத்ரா ரெவெ ... யார்த்தெ ... மிரௌ—ஸ. ஸ. ii, 448.]

விருத்திரன்—பகைஞன், ஓர் அசுரன். [1, 2: வ்ருத்ர: ... ரிவௌ ... தாநவெ—ஸ. ஸ. ii, 448.]

மருத்துவன்—ஆயுள்வேதியன், இந்திரன். [1: திவா. ii, 36. 2: ரோத்ஸு—ஸ. கோ. I, i, 44.]

வருத்தநம் — சீவனம், வளர்ச்சி. [1: வ்ருத்திர்வ்ருத்தஜீவநெ — ஸ. கோ. II, ix, 1. 2: வர்த்திஷ்ணுஷ்ணு வர்த்தந:—ஸ. கோ. III, i, 28.]

714. விரதம்வரிக் கின்றதுநோன் பொழிந்ததுவஞ் சினஞ்சாத்ர விதிகன் மப்பேர்
வரமேன்மை யோர்நிதிசற் றுளபிரியங் குங்குமந்தெய் வப்ர சாதம்
பரிவாபம் விதைப்பதுநீர் நிலைபாத்தி பரிவாரம் படாத்தின் வீடாம்
சருவதோ பத்திரம்வேம் போர்சித்ரக் கவிதைசதுர்த் துவார சாலை.

விரதம்—வரிக்கின்றது, நோன்பு, ஒழிந்தது, வஞ்சினம், சாத்திர விதி, கன்மம். [1: வரணே ... வர:— நா. ர. ii, 355. விரதத்திற்கு இப் பொருள் எங்கும் காணவில்லை. 2, 4, 5: வ்ரதம்—ஸ. அக. 3: விரத— ஸ. அக. 6: நியமோ வ்ரதமஸ்த்ரீ—அ. கோ. II, vii, 38.]

வரம்—மேன்மை, ஓர் நிதி, சற்றுள பிரியம், குங்குமம், தெய்வப் பிரசாதம். [1, 4, 5: தேவவ்ருதே ... வர: புமான், க்லீபே து கு- ங்குமே ச்ரேஷ்டே த்ரிஷு — நா. ர. ii, 355. 2: நவநிதியிலொன்று — நிக. 333. குபேரனது நவநிதிகளை யுரைக்கும் கோசங்களிலாயினும் ஸ. அக. யிலாயினும் இது காணப்படவில்லை. 3: வரம் து ... கிஞ்சித்- ப்ரியே—அ. ஸ. ii, 440.]

பரிவாபம்—விதைப்பது, நீர்நிலை, பாத்தி, பரிவாரம், துணிவீடு. [1, 2, 4: பரிவாபோ ஜலஸ்தானே பர்யுப்திபரிவாரயோ: — அ. ஸ. iv, 209. 3: பரிவாபஸ்து நா. ர. iv, 96. 5: பரிவாபஸ்து ... பரிச்சதே என்ற வி. ர. (ப, 23) தெலுங்கு உரை யெழுதியவர் 'கூடாரம்' என்று பொருள் எழுதியிருக்கிறார்.]

சருவதோபத்திரம் — வேம்பு, ஓர் சித்திரக்கவிதை, நான்கு வாயிலுடைய இல்லம். [1-3: ஸர்வதோபத்ரோ க்ருஹபேதே சித்ரகாவ்யயோ:; நிம்பே — அ. ஸ. v, 43, 44. 3: ஸ்வஸ்திக: ஸர்வதோபத்ரோ நந்த்யாவர்தாதயோऽபி ச — அ. கோ. II, ii, 10. 'ஸ்வஸ்திகாதய ஈச்வராணாம் ராஜ்ஞாம் க்ருஹபேதா: ஸந்தி. தத்ர பச்சி- மத்வாரரஹிதோ ஸ்வஸ்திக:. சதுர்த்வாரம் ஸர்வதோபத்ர:. வர்த்தமானாக்ருதிர்நந்த்யாவர்த:' என்பது மகேசுவரர் உரை. ஆயினும் வெ. அங்கில டிப்பணியிலும், ஸ. அக. யிலும் 'நான்கு திசையிலும் நான்கு வாயில்களையுடைய சதுரவடிவான கோயில்' என்ற பொருள் காணப்படு

715. கிரமம்வே தாசார விதிமுறைமை பொருடொறுங் கிளர்சத்தி
யடிவைப்புமாம்
பிரவாக முக்யவா கனம்புறக் கமனம்நீர்ப் பெருக்கின்வே
கம்வழக்கம்
பரியாய மோர்பொருட் டிரிசொல் க்ரமந்தன்மை படைப்பவ
சரம்ப்ரகாரம்
௺க முனையாணி கடாயம் பிசின்வாசல்நெற்றியணி மாலையாமே.

கிரமம் — வேதாசாரவிதி, முறைமை, பொருள்தொறுங் கிளர் சத்தி, அடிவைப்பு. [1-3: க்ரமஃ கல்பே ... ஶக்திஷு, பரிபாடீபர் — அ. ஸ. ii, 310. 4: பாதவிக்ஷேபே ... க்ரமஃ — நா. ர. ii, 268.]

பிரவாகம் — முக்கியவாகனம், புறக்கமனம், நீர்ப்பெருக்கின் வேகம், வழக்கம். [1: ப்ரவாஹஸ்து ப்ரக்ருஷ்டாஶ்வ — வை. 242, 89. நல்ல குதிரை யென்னும் பொருளே கிடைக்கின்றது. 2: ப்ரவஹோ ... பஹிர்கதௌ — அ. ஸ. iii, 762. 3, 4: ப்ரவாஹோ ப்ரவஹாராஸ்து-வேகயோ: — அ. ஸ. iii, 761.]

பரியாயம்—ஓர் பொருட்டிரிசொல், கிரமம், தன்மை, படைப்பு, அவசரம், பிரகாரம். [1, 5, 6: பர்யாய: ... ப்ரகாரவஸரேஷ்வபி, ஸநகார்யவாபிஸவ்யே ச — நா. ர. iii, 321. 2-4: பர்யாய: ... க்ரமே, நிர்மாணே த்ரவ்யத்ர்மே ச — அ. ஸ. iii, 486.]

திரியூகம்—முனையாணி, கடாயம், பிசின், வாசல், நெற்றியணி மாலை. [1, 3-5: நிர்யூஹோ நாகே நிர்யாஸே ஶேகரே நாமதந்தகே — அ. ஸ. iii, 759. 2: நிர்யூஹ: ...; க்வாதே — நா. ர. iii, 458, 459.]

716. கரசமெனல் புன்குபுலி நகக்கொன்றை கைந்நகப்பேர்
சுரசங்கஞ் சாங்கோரை சிறுகிழங்கு நற்சுவையாம்
தாணிபுலி கற்றாழை சமுத்திரஞ்சூ ரியனோடம்
பரணிமருந் திடும்பாண்ட மோர்நாளோர் பிரபந்தம்.

கரசம்—புன்கு, புலிநகக்கொன்றை, கைந்நகம். [1-3: கரஜஸ்து கரஜாப்ரீவ்ருக்ஷே வ்யாக்ரநகே நகே — நா. ர. iii, 88.]

சுரசம்—கஞ்சாங்கோரை, சிறுகிழங்கு, நற்சுவை. [1, 3: ஸுரஸ: ஸ்வாதுஜே ஸுர்ணாஸேऽபி — அ. ஸ. iii, 755. 2: பிங். ix, 276.]

தரணி—பூமி, கற்றூழை, சமுத்திரம், சூரியன், ஓடம். [1: தரணி: — ஸ. கோ. II, i, 2. 2-5: தரணி: ... கஶெ ... ஸூர்யெ ... ரஷ்மி- ரௌகயோ:; ... கஶ்வேள—ஸ. வ. iii, 195, 196.]

பரணி—மருந்திடும் பாண்டம், ஓர் நாள், ஓர் பிரபந்தம். [1: ஆபரணச் செப்பு, செப்பு என்பன அக. யிலும் நிகண்டிலுங் காணும் பொருள். 2: திவா. i, 78. 3: நிக. 334.]

717. *தருக்கம்வியா கரணபதப் பிரிவூகஞ் சம்வாதம்*
குருத்தெனல்நெட் டிலைமரமங் குரிக்குமிள மடல்வெண்மை
விருத்திசீ வனம்வளர்ச்சி விரித்துரைகை சிகியாதி
விருத்திநிறை வோர்மருந்து மிகுதியின்பம்-பொலிசையுமே.

தருக்கம் — வியாகரணபதப்பிரிவு, ஊகம், சம்வாதம். [1-3: தர்க்கா விதர்க்க ... ஊஹகார்யவிஶேஷயோ: — ஸ. வ. ii, 9.]

குருத்து — நெட்டிலைமரம் அங்குரிக்கும் இளமடல், வெண்மை. [1: அக. 2: பிங். vii, 172.]

விருத்தி—சீவனம்[1], வளர்ச்சி[2], விரித்துரை[3], கைசிகி முதலிய விருத்தி[4], நிறைவு[5], ஓர் மருந்து[6], மிகுதி[7], இன்பம்[8], வட்டி[9]. [1, 3, 4: வ்ருத்திஸ்து வர்தநே; கைஶிக்யாதௌ விவரணே—ஸ. வ. ii, 195, 196. கைஶிக்யாதி நான்கு: கைஶிகீ, ஸாத்வதீ, ஆரபடீ, பாரதீ. 2, 6, 8, 9: வ்ருத்தி: கலாந்தரே ஓஷதே வ்ருத்தௌ ஸௌபாக்யே — ஸ. வ. ii, 247. 5: வ்ருத்தி:—ஸ. கோ. II, viii, 19. 7: ஸமித்தாவ்ருத்தய—ஸ. கோ. III, ii, 9.]

718. *சிரஞ்சீவி நெடுங்காலஞ் சீவிப்போன் காகப்புள்*
சுருங்கைமதிற் குட்கள்ள வழிகள்ள வாசல்சொலும்
மருந்துகொடி மரம்புற் பூடுமுத லியதமுதம்
முருந்துசிற கடிமுள்ளூ வெண்குருத்து முலைமுகை.

சிரஞ்சீவி—நெடுங்காலம் சீவிப்போன், காகம். [1: சிரஜீவிந—ஸ. அக. 2: சிரஜீவிந—வை. 27, 29.]

சுருங்கை—மதிற்குள் கள்ளவழி, கள்ளவாசல். [1: ஸுரங்கா — ஸ. அக. சூடா. xi, ர, 5. 2: நுழைவாயில்—பிங். iv, 265.]

மருந்து—கொடி மரம் புல் பூடு முதலியன, அமுதம். [1: திவா. iv, 101. 2: பிங். ii, 217.]

முருந்து—சிறகடிமுள், வெண்குருத்து, முல்லையரும்பு. [1: திவா. iii, 150. 2: திவா. iv, 114. 3:]

719. அரசி ராச்சிய மோர்மர மரசிய லரசன்
முரசு பேரியை யோர்பறை யுத்திரட் டாதி
கரடம் யானையின் மதக்கவுட் சுவட்டொடு காகம்
பரவை பூமக ளாடலும் பரப்பும்வா ரிதியும்.

அரசு—இராச்சியம், ஓர் மரம், அரசியல், அரசன். [1, 4: சூடா. xi, ௫, 4. 2: திவா. iv, 9. 3: அக.]

முரசு—பேரியை, ஓர் பறை, உத்திரட்டாதி நட்சத்திரம். [1: பிங். x, 944. 2: பிங். vi, 420, 425. 3: திவா. i, 102.]

கரடம்—யானையின் மதக்கவுட்சுவடு, காகம். [1: திவா. iii, 118. 1, 2: கரட: கரிகண்டே ...; காகே—ஸ. ஸ. iii, 144, 145.]

பரவை—பூமகள் ஆடல், பரப்பு, கடல். [1: திவா. ix, 225. 2, 3: திவா. xi, 158.]

720. கிரகசங் கரபத் திரங்கரு வேல்மரம்
கிரண மிருசுடர்க் கதிரோர் சிவாகமம்
பிரசுரம் விரைவு மிகுதி திரண்டது
பிரததி படர்கொடி திரள்பரப் பும்பெயர்.

கிரகசம் — மரமறுக்கும் வாள், கருவேலமரம். [1, 2: க்ரகச: கரபத்ரே ஸ்யாத் க்ரகசோ நிர்யாஸ தாராவலீ—ஸ. ஸ. iii. 128.]

கிரணம்—சூரிய சந்திரர் கதிர், ஓர் சிவாகமம். [1: கிரண: —ஸ. கொ. I, iii, 33. 2: கிரண: —ஸ. அக.]

பிரசுரம்—விரைவு, மிகுதி, திரண்டது. [1: 2: ப்ரஸ்ருதம் ப்ரசுரம் — ஸ. கொ. III, i, 63. 3: ப்ரசுரம் — ஸ. அக.]

பிரததி — படர்கொடி, திரள், பரப்பு. [1, 3: ப்ரததிர்வ்ஸ்த்ருதி-ருதா—ஸ. ஸ. iii, 270. 2: ப்ரதந், ப்ரதத—ஸ. அக.]

721. பிரதகம் பழமை பிளத்தல் வெஞ்சமம்
பிரதம முதன்மை யாவது முதலது
பிரதிபத் தென்பது புத்தி பிரதமை
பிரவரஞ் சந்ததி சிரேட்டம் கோத்திரம்.

பிரதநம்—பழமை, பிளத்தல், போர். [1: ப்ராசீநே ப்ரத்ந-ப்ரத்நப்ராதநவிரதநா:—க. கொ. III, i, 77. 2, 3: ப்ரதநம் யுத்தே தாரணே—க. ஸ. iii, 379.]

பிரதமம்—முதன்மையாவது, முதலாவது, [1, 2: ப்ரதமே: ஸ்யாத்-ப்ரதமாநாதெஷ்வ்ர: —க. ஸ. iii, 460.]

பிரதிபத்—புத்தி, பிரதமை. [1, 2: ப்ரதிபத் ஸம்வித் திதௌ —க. ஸ. iii, 328.]

பிரவரம்—சந்ததி, சிரேட்டம், கோத்திரம். [1-3: ப்ரவரம் ஸந்ததௌ கோத்ரே ஶ்ரேஷ்டே வ—க. ஸ. iii, 563.]

722\. இரம்மிய மிட்ட மான தழகிது
புரவல னுள்வோன் கொடுப்போன் புரப்போன்
வரிசை முறைவெகு மான மொழுங்காம்
அரிமந் தகமே சணகங் கடலை.

இரம்மியம்—இட்டமானது, அழகிது. [1: ரம்ய: ... ஹ்ருத்யோ: —க. ஸ. ii, 368. 2: ரம்யம் மநோரமே—வி. ப்ர. ய, 25.]

புரவலன்—ஆள்வோன், கொடுப்போன், காப்போன். [1, 2: பிங். x, 829. 3: அக.]

வரிசை—முறை, வெகுமானம், ஒழுங்கு. [1: நிக. 357. 2, 3: அக.]

அரிமந்தகம்—சணகம், கடலை. [1: சணகோ ஹரிமந்தக: —க. கொ. II, ix, 18. 2: சணகமே கடலையின் பெயராகக் கோசங்களிற் காணப்படுகிறது. ஸாமாந்ய ப்ரவக்ஷ்யேஷ்வ்ர ஹரிமந்தாஸுர ஸுவகேள -வெ. 126, 73.]

723\. மருகெனல் மகர வாழை மருமகன்
மருமரம் படாத்தொலி வறட்சரு கின்னொலி
பிருகுசன் பரசு ராமன் சுக்கிரன்
பிருதனை சேனை யோர்படைத் தொகைப்பெயர்.

மருகு—மகரவாழை, மருமகன். [1: பிங். ix, 52. 2: அக.]

மருமரம்—வஸ்திரவொலி, வறட்சருகின் ஒலி. [1: க்ஷௌம ஶப்த:; ஸ்நிக்த வஸ்த்ரவர்ணாநாம் ஸம்க்ஷணாநாம் த்வ ஶிஞ்ஜித:—க. கோ. I, vi, 23, 24. 2: ஶப்த: ...; ஶுஷ்கபத்ரத்வநௌ வாலி — க. வ. iii, 585, 586.]

பிருகுசன்—பரசுராமன், சுக்கிரன். [1, 2: ப்ருகுஜ: —ஸ. அக. ப்ருகுஜ: இரண்டாவது பொருளிலும், ப்ருகுநந்தந: இரண்டு பொருளும் காணப்ப

பிருதனை—சேனை, ஓர் படைத்தொகை. [1. 2: ப்ருதநா த்வ ஸியாம் ஸேநாஶோத்ருஸேநாவிஶேஷயோ: — மே. ந, 94.]

724\. விருசினம் வளைவு கிலேசந் தீவினை
விருடை யெலியால் பூனைக் காலியாம்
கருதுத லுன்னல் குறித்தல் விரும்புதல்
கருண மல்லிகைப் பூச்செவி யோர்மரம்.

விருசினம்—வளைவு, கிலேசம், தீவினை. [1-3: வ்ருஜிநம் கலுஷே கேஶே வ்ருஜிந: குடிலே த்ரிஷு—வி. ப்ர. ந, 86.]

விருடை—எலியால், பூனைக்காலி. [1: வ்ருஷா; ... ஶூஷிகபர்ணி—க. கோ. II, iv, 87, 88. 2: வ்ருஷா வாந: கபிகச்சு—க. வ. ii, 560.]

கருதுதல்—உன்னல், குறித்தல், விரும்புதல். [1-3: திவா. viii, 85.]

கருணம்—மல்லிகைப்பூ, செவி, ஓர் மரம். [1: கர்ணபுஷ்பம்—ஸ. அக. 2: கர்ண:—க. கோ. II, vi, 94. 3: கர்ணோ ... வ்ருக்ஷயோ: —க. வ. iii, 183.]

725\. அருணன் ஞாயிறன் னவன்றேர்ச் சாரதி
அருவி வெற்பின்வீழ் யாறு கழிமுகம்
இருது மகளிர்பூப் பும்வசந் தாதியும்
ஏகறுப் பிருட்டு நிரைய மயக்கம்.

அருணன்—சூரியன், சூரியன் தேர்ச்சாரதி. [1: அருண: த்வஷ்டா — ஶா. கோ. 773. 2: அருண: ஸூர்யஸாரதி: — ஶா. கோ. 132.]

அருவி — மலையின்வீழ் யாறு, கழிமுகம். [1: திவா. v, 47. 2: பிங். iv, 140.]

இருது—மகளிர்பூப்பு, வசந்த முதலியன. [1, 2: ஊ-த-ஃ:, ஸ்ரீணாம் வஸந்தாதெஷ—ஊ. ஸ. ii, 158.]

இருள்—கறுப்பு, இருட்டு, நரகம், மயக்கம். [1: பிங். vii, 177. 2: திவா. i, 118. 3: பிங். iv, 8. 4: திவா. viii, 151.]

726. மருவுதல் பழக லருகுறல் மேவுதல்
மருவகங் கடாரை மரமருட் காரை
சருவதோ முகமென லாகா யஞ்சலம்
சருவதோ முகனய னான்மாச் சதாசிவன்.

மருவுதல்—பழகல், அருகுறல், மேவுதல். [1: நாலடி. 220. 2: திவா. ix, 62. 3: அக.]

மருவகம் — கடாரைமரம், மருட்காரை. [1: 8ரு-வக: — ஊ. கோ. II, iv, 79. 2: 8ரு-வக:—ஊ. கோ. II, iv, 52.]

சருவதோமுகம் — ஆகாயம், நீர். [1, 2: ஸர்வதோ8-வ88-வ—ஊ. ஸ. v, 9.]

சருவதோமுகன்—பிரமன், ஆன்மா, சதாசிவன். [1-3: ஊ ஸர்வதோ8-வ:, வியாவாத்மி ரு-ஜெ வ—ஊ. ஸ. v, 9.]

727. சிரவணங் கேள்வி செவியோண நாட்பேர்
வரவரு ணிநியுத் தமப்பெண் மஞ்சளாம்
நரனருச் சுனன்மா நுடனா ராயணன்
கரிமரஞ் சுட்டது சான்றுகைம் மாவே.

சிரவணம் — வேள்வி, செவி, திருவோண நட்சத்திரம். [1-3: ஶ்ரவணா நக்ஷத்ரஹேதெ ஶ்ரவணம் ஶ்ரவஸி ஶ்ரு-தௌ — ஊ. ஸ. iii, 218.]

வரவருணினி—உத்தமப்பெண், மஞ்சள். [1, 2: ஸ்ராஷ்ரவர்ணி நீ ... ஹரித்ரா ..., ஸ்ரீரதெ வ—வி. வ்ரு. ட, 222.]

நரன் — அருச்சுனன், மானுடன், நாராயணன். [1, 3: டுரா 8ரெர்ஸ்வஸ்-தெஜூ-ரே—ஊ. ஸ. ii, 428.]

கரி—மரம் சுட்டது, சான்று, யானை. [1, 2: சூடா. xi, ா, 29. 3: கரஜூர: ... கரீ—க. கோ. II, viii, 34.]

728. பரிகலங் குரவருண் கலன்பரி வாரம்
திரிபுடை மல்லிகை சிவதைசிற் றேலம்
துரியஞ் சுமையெரு தொடுநான் காவது
அரில்சிறு தூறு குற்றம் பிணக்குமாம்.

பரிகலம்—குரவர் உண்கலம், பரிவாரம். [1: அக. 2: பரிகர: ... பரிவாரயோ:—க. கோ. III, iii, 165.]

திரிபுடை — மல்லிகை, சிவதை, சிற்றேலம். [1-3: த்ரிபுடா த்ரிவ்ருதோஷயோ:; ஸூக்ஷ்மைலாயாம் மல்லிகாயாம் — க. ஸ. iii, 151, 152.]

துரியம்—சுமையெருது, நான்காவது. [1: தூர்ய: — க. கோ. II, ix, 65. 2: துரீயதுர்யௌ சதுர்த்தம் ச—வே. 187, 41.]

அரில்—சிறுதூறு, குற்றம், பிணக்கு. [1-3: திவா. xi, 14.]

729. தருடண மவமா னஞ்சுர தப்பெயர்
முருடு பெருங்குற டோர்பறை விறகு
உருவகம் நாடக மோரலங் காரம்
சருவதோ பத்திரை நடப்பெண் பெருங்குமிழ்.

தருடணம்—அவமானம், சுரதம். [1, 2: தர்ஷணம் ஸுரதே பரிபவே ரதே—வி. ரு. ண, 46.]

முருடு — பெருங்குறடு, ஓர் பறை, விறகு. [1: சூடா. vii, 50. 2: சூடா. vii, 43. 3: சூடா. iv, 53.]

உருவகம்—நாடகம், ஓர் அலங்காரம். [1, 2: ரூபகம் நாடகே ... காவ்யாலங்க்ருதௌ விது: —வி. ரு. க, 96.]

சருவதோபத்திரை — நடப்பெண், பெருங்குமிழ். [1, 2: ஸர்வதோபத்ரா கம்பார்யாம் நடயோஷிதி—க. ஸ. v, 44.]

730. பிரகா டந்திட மிகுதி கிருச்சிரம்
பிரசே வந்தக் கிரித்தடை மீன்பறி
பிரஞா நம்மடை யாளம் புத்தியாம்
பிரதே சஞ்சிறு விரற்சா ணிடமே.

பிரகாடம்—திடம், மிகுதி, கஷ்டம். [1, 3: ப்ரகாடௌ த்ருடக்ருச்ச்ரயோ:—அ. ஸ. iii, 179. 2: ப்ரகாடம் ஹ்ருஸ ......—ர. கொ. III, iii, 44.]

பிரசேவம் — தந்திரித்தலை, மீன், பறி. [1-3: ப்ரஸேவஸ்து வீணாத்ஸ்யுத்தயோர்ஷ்ருதௌ—அ. ஸ. iii, 697.]

பிரஞானம்—அடையாளம், புத்தி. [1, 2: ப்ரஜ்ஞானம் பும்ஸி ஹே வ—அ. ஸ. iii, 381.]

பிரதேசம்—சிறுவிரற்சாண், இடம். [1, 2: ப்ரதேசோ தேசமாத்ரே ஸ்யாத்தர்ஜந்யங்குஷ்டஸம்மிதே—வி. ப்ர. ஶ, 25.]

731\. *பிரதீ கம்பிர தி கூல மவயவம்*
பிரபா வம்பிர தாப மன்னொளி
பிரயோ சனங்கூ டுதல்கா ரியம்பலன்
பிரவா சனம்பய ணப்படல் கொல்லுதல்.

பிரதீகம்—பிரதிகூலம், அவயவம். [1, 2: ப்ரதீகோ விலோமாங்கயோ: — அ. ஸ. iii, 55.]

பிரபாவம்—பிரதாபம், அரசன் ஒளி. [1, 2: ப்ரதாபப்ரபாவௌ ச யோ: ப்ரபாவஸ்ஸ்யாத—வை. 243, 111. 2: ஸ ப்ரதாப: ப்ரபாவஸ்ச யத்தேஜ: கோஶதண்டஜம்—அ. கொ. II, viii, 20.]

பிரயோசனம்—கூடுதல், காரியம், பலன். [1: யுக்தி— ஸ. அக. 2: கார்யே ... ப்ரயோஜநம்—வை. 273, 16. 3: ஃபலம் ... ப்ரயோஜநம்—வை. 102, 472.]

பிரவாசனம்—பயணப்படுதல், கொல்லுதல். [1, 2: வதே ஸ்யாத் ப்ரவாஸநா, ந நா விவாஸநே வாஸி வதே—நா. ஸ. iii, 55.]

732\. *புரத்தல் கொடுத்த லாளுதல் காத்தல்*
பரிக்கிர மங்கால் கடைவினை யாட்டாம்
வரிட்டன் மிகப்பெரி யோன்சிரேட் டன்பெயர்
வரித்தல் வேண்டிக் கொளல்பூ சுதலே.

புரத்தல்—கொடுத்தல், ஆளுதல், காத்தல். [1, 3: பிங். x, 828. 2: அரசனுக்குப் 'புரவலன்' என்னும் பெயர் இருத்தலானும், அவனது தொழில் ஆளுதலாகலானும் இப் பொருள் பொருந்தும்.]

பரிக்கிரமம்—கால்நடை, விளையாட்டு. [1: விஹாரஸ்து பரிக்ரம: — அ. கோ. III, ii, 16. மகேசுவரர் டீகை 'சேஷ்டா பத்ப்யாம் கதி:' என்றது. 2: விஹார: —ஸ. அக.]

வரிட்டன் — மிகப் பெரியோன், சிரேட்டன். [1, 2: வரிஷ்ட: ஸ்ரேஷ்டதமோ ப்ருசோ—வி. ப்ரு. ०, 12.]

வரித்தல்—வேண்டிக்கொள்ளல், பூசுதல். [1: வ்ரு— ஸ. அக. 2: திவா. vi, 45.]

733. பரண்டை காற்பரட் டடிபெருங் கொக்கு
நரந்த மெனல்நா ரத்தைகத் தூரி
துரந்த ரந்நுகை மரஞ்சுமை யெருது
நிரந்தர முட்புறம் பின்மை நெருக்கம்.

பரண்டை—காற்பரட்டடி, பெருங்கொக்கு. [1: அக. 'கணைக்கால்.' 2: அக. 'பறவை வகை.']

நரந்தம்—நாரத்தை, கத்தூரி. [1: திவா. iv, 55. 2: திவா. iii, 48.]

துரந்தரம் — நுகைமரம், சுமையெருது. [1, 2: யுகம்யோரா யுக்யோ யவதுர்யௌ—அ. ஸ. iv, 262.]

நிரந்தரம் — உட்புறம்பின்மை, நெருக்கம். [1: நிரந்தர — ஸ. அக. 'இடையீடின்மை.' 2: நிரந்தரம்—அ. கோ. III, i, 66.]

734. அரந்தை குறிஞ்சி யாழ்ப்ப ணிடுக்கண்
அரம்பை வாழையோ ரரமக ளென்ப
சிருங்காரி யானை கமுகு சுவேடம்
இரும்பு கரும்பொ னாயுதப் பொதுவே.

அரந்தை—குறிஞ்சியாழ்ப்பண், இடுக்கண். [1, 2: பிங். x, 49.]

அரம்பை—வாழை, ஓர் அரமகள். [1, 2: ரம்பா த்ரிதசஸ்த்ரீபேதம் கதலீபேதம் ச—அ. ஸ. ii, 306.]

சிருங்காரி—யானை, கமுகு, சுவேடம். [1-3: ச்ருங்காரீ ஸுவேஷே க்ரமுகே த்விபே—அ. ஸ. iii, 418.]

இரும்பு — கரும்பொன், ஆயுதப்பொது. [1: திவா. vi, 23. 2: அக.]

735. வரத்திரை மதகயப் புரோசை தோலின்வார்
பருக்கைசோற் றவிழொடு பளிங்கு கற்பரல்
கிருத்திதோ லறுத்தது பூர்ச்சங் கிருத்திகை
கருப்புரம் பலநிறம் கநகம் பாபம்நீர்.

வரத்திரை—மதயானைப் புரோசை, தோலின் வார். [1: வரத்ரா—அ. கொ. II, viii, 42. 2: வரத்ரா—அ. கொ. II, x, 31.]

பருக்கை—சோற்றவிழ், பளிங்கு, கற்பரல். [1: அக. 2: திவா. vi, 31. 3: சூடா. v, 15.]

கிருத்தி—தோல், அறுத்தது, பூர்ச்சமரம், கிருத்திகை. [1, 3, 4: க்ருத்திஸ்த்ரீ த்வசோ பூர்ஜே க்ருத்திகாயாஞ்ச கீர்த்திதா . வி. ப்ர. த, 59. 2: க்ருத்த—அ. கொ. III, i, 103.]

கருப்புரம்—பலநிறம், பொன், பாபம், நீர். [1-4: கர்ப்பூரம் காஞ்சனே ஜயே, கர்ப்பூரோ ... பாபே ஸலிலே—அ. ஸ. iii, 521.]

736. பிரதிகங் கோபங் கொலைநோய்
திரபு தகரந் திராவென்ப
திரபை வெட்கந் துட்டையுமாம்
முரித லொடிதல் கெடுதற்பேர்.

பிரதிகம்—கோபம், கொலை, நோய். [1, 2: வ்யதிவேள ரபட-வ்யதீவாதேள—ஸா. கொ. 618. 3:]

திரபு—தகரம், திரா. [1, 2: ரஜ்ஜுஸீஸகயோஸ்த்ரபு: —ஸா. கொ. 641.]

திரபை—வெட்கம், துஷ்டை. [1, 2: த்ரபா லஜ்ஜாகர்ப்படயோ: —வி. ப்ர. ப, 11.]

முரிதல்—ஒடிதல், கெடுதல். [1: சூடா. ix, 21. 2: திவா. viii, 235. 'கேடு.']

737. துருகி ணன்மா யவன்பிரமன்
கிருணி கிரணஞ் சுவாலையுமாம்
துருணி யோடம் பெண்ணுமை
பிருச மிகுதி தீவிரமே.

துருகிணன்—திருமால், பிரமன். [1, 2: த்ருஹிணௌ ஹரியா-தாரௌ—நா. ர. iii, 121.]

கிருணி—கிரணம், சுவாலை. [1, 2: வ்ருணி: வ-ந:; ஸம்ஸ-ஜ்வா ... — ச. ஸ. ii, 138, 139.]

துருணி—ஓடம், பெண்ணுமை. [1, 2: த்ருணீ க-ஷ்ரு்ரம் தெ்ராணைர்ஷ—ச. ஸ. ii, 143.]

பிருசம்—மிகுதி, தீவிரம். [1, 2: ஷ்ருஸ்ஷ — ச. கொ. I, i, 70. ஷ்ருஶம் என்பதற்கு மிகுதியென்னும் பொருளோடு சீக்கிரமென்னும் பொருளும் உண்டு. மகேசுவரர் டீகையில் ஷ்ருஶம் உ-ஷ்ரு:, ஷ்ருஶம் யாதி என்னும் வாக்கியங்கள் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள.]

738. அரிமரு கன்கண பதிமயில் வாகநன்
பரியகங் கைச்சரி காற்சரி யும்பேர்
திராவகங் காந்தக் கல்லுருக் கியநீர்
அராளம் நறும்பிசின் வளைவு மதகயம்.

அரிமருகன்—கணபதி, சுப்பிரமணியன். [1: பிங். ii, 1. 'அரிதிரு மருகன்.' 2: பிங். ii, 18. 'அரிதிருமருகன்.']

பரியகம்—கைச்சரி, காற்சரி. [1, 2: அக.]

திராவகம்—காந்தக்கல், உருக்கிய நீர். [1: த்ராவகஸ்த ஸீமா-ஸெஷ—ச. ஸ. iii, 48. 2: த்ராவகஷ—ஸ. அக.]

அராளம் —நறும்பிசின், வளைவு, மதயானை. [1-3: அராலः ஸஜ-ஷ்வெ, வக்ரெ ஸஜ்ஜரெஸ வாஷி—ச. ஸ. iii, 616.]

739. பிராக்ருதன் கயவன் மூடன் பிராசமே யெதுகை யீட்டி
நிராக்ருதி மறையோ தாதோ னுருவின்மை நிடேத முப்பேர்
இராசரா சன்கு பேரன் சுயோதநன் வேந்தர்க் கீசன்
இராசன்சந் திரனி யக்க னிந்திர னதிபன் வேந்தன்.

பிராக்ருதன்—கயவன், மூடன். [1, 2: ப்ராக்ருத: —ஸ. அக.]

பிராசம்—எதுகை, ஈட்டி. [1: ப்ராஸ: — இப் பதம் தெலுங்கு கன்னட மொழிகளில் 'எதுகை' யென்னும் பொருளில் வழங்குகிறது. ஸ. அக. யில் அது கந-ப்ராஸ: என வழங்கும். 2: ப்ராஸஸ்த-க-ந்த:—ச. கொ. II, viii, 93.]

நிராக்ருதி — வேதமோதாதவன், உருவின்மை, நிடேதம். [1-3: நிராக்ருதிஸ்வாத்யாயரஹிதே நிராகாரநிஷேதயோ: —சு. ம. iv, 114.]

இராசராசன்—குபேரன், துரியோதனன், வேந்தர்க்கிறைவன். [1, 3: ராஜராஜ: குபேரே ஸார்வபௌமே — வி. ப்ர. ஜ, 31. 2: அக.]

இராசன— சந்திரன, இயக்கன, இந்திரன, பன, [1-5: ராஜா ப்ரபௌ ந்ருபே சந்த்ரே யக்ஷே ... சக்ரயோ: —வி. ப்ர. ந, 114.]

740. இராசிநெற் குவைமே டாதி யிடையரு வொழுங்கி ரேகை
இராசிகை வயலி ரேகை யொழுங்குகேழ் வரகென் றாகும்
காரடந்தா மரைக்கி ழங்கு மருட்காரை யோர்புட் பப்பேர்
இராமைமன் மதநூல் கற்றோர் சிறுவழு தலையு மேற்கும்.

இராசி—நெற்குவை, மேடம் முதலியன, இடையறா ஒழுங்கு, இரேகை. [1, 2: ராசிர்மேஷாதிபுஞ்ஜயோ: — சு. ம. ii, 539. 3, 4: ராஜீ ரேகாயாம் பங்க்தௌ ச—சு. ம. ii, 73.]

இராசிகை—வயல், இரேகை, ஒழுங்கு, கேழ்வரகு. [1-4: ராஜிகா பங்க்தௌ ரேகாயாம் கேதாரே ராஜஸர்ஷபே—சு. ம. iii, 80.]

காரடம் — தாமரைக் கிழங்கு, மருட்காரை, ஓர் புட்பம். [1-3: கரஹாடோ பத்மகந்தே ஸ்யாத் புஷ்பவ்ருக்ஷப்ரபேதயோ: — வி. ப்ர. ட, 61. 2: கரஹாடக: —சு. கோ. II, iv, 52.]

இராமை — மன்மத நூல் கற்றோர், சிறுவழுதலை. [1, 2: ராமா ஹிங்குநிதீஸ்த்ரியோ: — சு. ம. ii, 327. 1: ராமா — சு. கோ. II, vi, 4. 'ராமா ரமணீ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

741. பிராணகம் போளம் வேங்கை மரம்ப்ராண னுள்ள சாதி
கிராதன்சிற் றுடம்பன் வேடன் கிராதிகுட் டநிகங் கைப்பேர்
தரீடம்வா ரிதிமு யற்சி சுந்தரா கிருதி தெப்பம்
வருதமெய்த் திராணந் தேரை மறைக்குங்கம் பளாதி வீடாம்.

பிராணகம்—போளம், வேங்கைமரம், பிராணன் உள்ள சாதி. [1-3: ப்ராணகோ ஜீவகதரௌ ஸத்த்வஜாதீயபோலயோ: — சு. ம. iii, 56.]

கிராதன்—சிற்றுடம்பன், வேடன். [1, 2: ஸ்ராக கிராதஸ்ய ... ஜெஞ வாஞு தராவலி—வி. வூ. த, 120.]

கிராதி—குட்டனி, கங்கை. [1, 2: கிராதீ க்ட்டநீ மஜா — க. ஸ. iii, 248.]

தரீடம் — கடல், முயற்சி, சுந்தராகிருதி, தெப்பம். [1-4: தரீஷ: ஶாஸநாக்ரதௌ; ஷெளெ வ்வஸாயெ வ — க. ஸ. iii, 729, 730.]

வருதம்—மெய்த்திராணம், தேரை மறைக்கும் கம்பளம் முதலியன, வீடு. [1-3: வரூய௦ த தநுத்ராணெ ரயமொவநவெஶ்ம-நொ:—க. ஸ. iii, 312.]

742. குரால்புற்கு நிறங்கோட் டான்பேர்
துரால்செத்தை துருவல் துன்பம்
சிராமமண் டபங்கா லப்பேர்
திராவகன் சமர்த்தன் கள்வன்.

குரால்—புற்கெனும் நிறம், கோட்டான். [1: பிங். vii, 178. 2: பிங். viii, 29.]

துரால்—செத்தை, துருவல், துன்பம். [1: பிங். vi, 633. 2: 3: பிங். vii, 124.]

சிராமம்—மண்டபம், காலம். [1, 2: ஶ்ராமெர ஶ்ணூவகாலயொ: —க. ஸ. ii, 332.]

திராவகன்—சமர்த்தன், கள்வன். [1, 2: த்ராவகொ ... விஜெயு ஶோஷகெலி வ—ஶெ. க, 104.]

743. மராள மாதனை யன்னப்புள
மருக மேமயில் மண்டூகம்
சுருபன் சுந்தரன் விற்பந்நன்
பற்பட கந்தூரனி.

மராளம்—மாதனை, அன்னப்பறவை. [1: ஶராவ:—ஸ. அக. 2: ஹ௦ஸொ ஶராவ: —வெ. 26, 10.]

மருகம்—மயில், தவளை. [1, 2: ஶரவுகெள ஷெகஙெககிரெள—வெ. 244, 123.]

சுரூபன்—அழகன், விற்பன்னன். [1, 2: ஸுரூபஸுந்தரௌ— சூ. வு. iii, 438.]

இரேணு—பற்படகம், தூளி. [1, 2: ரேணு: ஸ்த்ரியாம் த்வயோ:—வி. வை. ண, 28.]

744\. பிராமகன் விடன்கோ மாயு பிராமரந் தேன்கல் லென்ப
இரேகைகை வரையெ ழுத்தோ டிடையறு வொழுங்கு வஞ்சம்
இரேணுகை தவிடு தக்கோ லம்பர சிராமன் றாய்பேர்
ஞெரேலென லொலிக்கு றிப்புக் கதுமெனல் பயக்கு றிப்பாம்.

பிராமகன்—விடன், நரி. [1, 2: ப்ராமக: ஸ்ரகாலஶ்ருகயோ:—சூ. வு. iii, 69.]

பிராமரம் — தேன், கல். [1, 2: ப்ராமரம் க்ஷௌத்ரதிஷதோ: — சூ. வு. iii, 578.]

இரேகை — கைவரை, கையெழுத்து, இடையறுவொழுங்கு, வஞ்சம். [1: அக. 2, 3: ரேகா ச ஶ்ரேணிலேகயோ: — நா. ர. ii, 21. 4: ரேகா ... சத்ரு—சூ. வு. ii, 24.]

தவிடு, தக்கோலம், பரசிராமன்தாய். [1, 3: ஜமதக்நிப்ரியாயாம் ச ததா ... ரேணுகா—நா. ர. iii, 26. தத: உமி. 2: ரேணுகா ச ஹரேணவோ — சூ. வு. iii, 81. அரேணுகம் என்னும் கந்தத்திரவியம் வேறு, தக்கோலம் வேறு. அரேணுகம் வால்மிளகென்பர்.]

ஞெரேலெனல்—ஒலிக்குறிப்பு, விரைவுக்குறிப்பு, அச்சக்குறிப்பு. [1: பிங். vii, 358. 'அநுகரணவோசை.' 2: அக. 3: திவா. viii, 170.]

745\. இரேவடஞ் சூறைக் காற்று வலம்புரிச் சங்கு மூங்கில்
உரோகிடங் காவட் டம்புல் கழுதையொத் திடுமா னோர்மீன்
விரோசனன் பிரக லாத சுதன்விந்துக் கனலோன் பானு [னும்.
புரோகிதன் கிரியை செய்விப் போனுமுன் னிதஞ்சொல் வோ

இரேவடம் — சூறைக்காற்று, வலம்புரிச்சங்கு, மூங்கில். [1-3: ரேவடம் தக்ஷிணாவர்த்தஶங்கே வேணௌ ச ரேவட:, வாதாலே — நா. ர. iii, 105.]

உரோகிடம் — காவட்டம்புல், கழுதையொத்திடும் மான், ஓர் மீன். [1-3: ரோஹிஷம் ரக்தகத்ருணே ... ம்ருகே மத்ஸ்யே ச — நா. ர. iii, 445.]

விரோசனன்—பிரகலாதன் மகன், சந்திரன், அக்கினி, சூரியன். [1-4: விரோசனோ நாக்ருஹ்லாதபுத்ரே, ஹுதாசநசந்த்ரயோ: — ச. வ. iv, 190.]

புரோகிதன் — கிரியை செய்விப்போன், முன் சொலவோன். [1: புரோஹித:—ஸ. அக. 2: புரோபாஸ்து புரோஹித: —சா. கொ. II, viii, 5.]

746. உரோசனை பசுப்பித் தஞ்செங் கழுநீருத் தமப்பெண் ணும்பேர்
துரோணம்வில் லண்டங் காக்கை தும்பைதேள் பதக்கோர் மேகம்
சுரோதம்நீர் நீரி னோட்டம் பிரவாகஞ் சுரோத்தி ராதி [டாம்.
விரோதம்வேற் றுமைபோர் வன்மம் விரோதிசத் துருவோ ராண்

உரோசனை—பசுப்பித்தம், செங்கழுநீர், உத்தமப்பெண். [1-3: ரோசநா ரக்தக்லாரே கோபித்தே வரயோஷிதி—ச. வ. iii, 397]

துரோணம்—வில், அண்டங்காக்கை, தும்பை, தேள், பதக்கு, ஓர் மேகம். [1: திவா. vii, 5. 2, 4, 5: த்ரோண: ... க்ருஷ்ணகாகே வ்ருச்சிகே ...; ஆடகாநாம் சதுஷ்டயே — வி. ரு. (த), ண, 7, 8. 3: பிங். ix, 218. 6: பிங். i, 71. த்ரோணம்—ஸ. அக.]

சுரோதம்—நீர், நீரின் ஓட்டம், பிரவாகம், செவி முதலிய இந்திரியம். [1-4: ஸ்ரோதோம்பு வேகே ... ப்ரவாஹேந்த்ரியயோரபி —நா. ர. ii, 166.]

விரோதம் — வேற்றுமை, போர், வன்மம். [1: விரோத: — ஸ. அக. 2: அக. 3: விரோதோ வித்வேஷ: — சா. கொ. I, vii, 25.]

விரோதி — சத்துரு, ஓர் ஆண்டு. [1: விரோதிநு — வே. 107, 84. 2: விரோதிநு—ஸ. அக.]

747. அராகம் பாலை யாழ்த்திறத்தோ டிராக மன்மை முடுகியலாம்
கிராகங் கைக்கொள் ளுகைமுதலை கிரீடை லீலை பரிகாசம்
திராச மச்ச மணிக்குற்றந் திராணங் காத்தல் கிராய்ப்பூடு
தராசு பரணி நாணிறைகோல் சராவ மகலோ டிலைமூடி.

அராகம்—பாலையாழ்த்திறம், இராகமன்மை, முடுகியல். [1: திவா. x, 148. 2: ஆராக—ஸ. அக. 3: பிங். x, 54.]

கிராகம்—கைக்கொள்ளுகை, முதலை. [1, 2: க்ராஹோ க்ரஹே—அ. ஸ. ii, 585.]

கிரீடை—லீலை, பரிகாசம். [1, 2: க்ரீடா ... வைவாஹஜாதயோ-ரபி—வி. ப்ர. ஊ, 20.]

திராசம்—அச்சம், மணிக்குற்றம். [1, 2: த்ராஸோ பயே மணி-தோஷே—அ. ஸ. ii, 568.]

திராணம்—காத்தல், திராய்ப்பூடு. [1, 2: த்ராணம் ... ரக்ஷ-ணே ச த்ராயமாணௌஷத்யாமபி—அ. ஸ. ii, 141.]

தராசு—பாணிநட்சத்திரம், நிறைகோல். [1: சூடா. i, 67. 2: அக.]

சராவம் — அகல், உலைமூடி. [1: ஶராவோ வர்த்தமானக: அ. கோ. II, ix, 32. 2: ஶராவ:—ஸ. அக.]

748\. இராசா தனங்கிஞ் சுகமுரள்சிங் காத னங்கிங் கிணிப்பாலை
கிராமி யம்பா மரச்சொல்லோர் சுரதங் கிராமோற் பவத்ததெனும்
சிராயு நெடுவாழ் நாளிலவாஞ் சிரீசம் பத்திர் திரையழகு
கிராவ மலையுங் கல்லும்பேர் கிரீவை கழுத்தின் றலைகழுத்தே.

இராசாதனம்—கிஞ்சுகம், முரள், சிங்காதனம், கிங்கிணிப்பாலை. [1, 2, 4: ராஜாதந: பியாலே த்ரு க்ஷீரிகாயாம் த்ருவ த்ருகே—அ. ஸ. iv, 189. 3: ராஜாஸநம்—ஸ. அக.]

கிராமியம்—பாமரச்சொல், ஓர் சுரதம், கிராமோற்பவத்தது. [1-3: அஶ்லீலே ஸ்வரபேதே க்ராம்யம் க்ராம்ய: ஷட்ஜவே—நா. ர. ii, 313.]

சிராயு—நெடுவாழ்நாள், இலவு. [1: சிராயுஸ் — ஸ. அக. 2: தீர்காயு: ..., ... ஶால்மலிதரௌ—அ. ஸ. iii, 744.]

-சம்பத்து, இலக்குமி, அழகு. [1-3: ஶ்ரீ: பத்மாயாம் காந்தி-ஸம்பதோ:—வை. 272, 37.]

கிராவம்—மலை, கல். [1, 2: க்ராவாணஶ்மநி ஶிகரே — அ. வு. ii, 257.]

கிரீவை—கழுத்தின் தலை, கழுத்து. [1, 2: க்ரீவாஶிரோதமனியாம் ஸத்ருக்ஷிரோதாயாம் — வி. ப்ர. வ, 25. 'ஶிரோதாயாம்' என்பது நரம்பைக் குறிக்கும்.]

749. மரீசி தியாக போகமிலா மநுசன் கிரண மோரிருடி
பிரீதி மகிழ்ச்சி யோர்யோக மதநப் பிரியை நேயப்பேர்
வரீயான் சிரேட்டன் மிக்கிளைஞன் மாவித் தார மோர்யோகம்
கரீரங் கரிப்பல் லடியகத்தி கலசங் கருவேல் மூங்கின்முளை.

மரீசி — தியாகபோகமிலா மனிதன், கிரணம், ஓர் இருடி. [1-3: மரீசி: க்ருபணே வ்ருணே, ருஷிபேதே—அ. வு. iii, 130.]

பிரீதி—மகிழ்ச்சி, ஓர் யோகம், மன்மதன் மனைவி, நேயம். [1-4: ப்ரீதிர்யோகாந்தரே ப்ரேம்ணி ஸ்மரபத்ந்யாம் முதாவபி — வி. ப்ர. த, 56.]

வரீயான்—சிரேட்டன், மிக்கிளைஞன், மாவித்தாரம், ஓர் யோகம். [1-4: வரீயாந்ஶ்ரேஷ்டயோர்மயோ:, அதியூநி யோகபேதே ச — அ. வு. iii, 749.]

கரீரம்—கரிப்பல்லடி, அகத்தி, கலசம், கருவேல், மூங்கில்முளை. [1: கரீரோ ... தந்தமூலே ச தந்திநாம் — மே. ர, 125. 2: பிங். ix, 89. 3-5: வம்ஶாங்குரே கரீரோஸ்த்ரீ தருபேதே கடே ச ந — அ. கோ. III, iii, 173.]

750. துரோகம் பழிமித் திரபேதம் துரோணி தோணி மலைச்சந்து
குரோட மார்பு மடிபன்றி குரோதி சினத்த ஞோர்வருடம்
புரோடா சம்மாக் களியோம சேடஞ் சோம ரசமவிசாம்
துரோத ரஞ்சூ ததிஞெட்டம் நிரோதக் தடைகே டடக்கப்பேர்.

துரோகம்—பழி, மித்திரபேதம். [1, 2: த்ரோஹ:— ஸ. அக.]

துரோணி — தோணி, மலைச்சந்து. [1, 2: த்ரோணீ காஷ்டாம்பு ... ; ஶைலயோ: ஸந்தௌ ச — அ. வு. ii, 143, 144.]

குரோடம்—மார்பு, மடி, பன்றி. [1: 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌮𑍍 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, vi, 77. 2, 3: 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌃 𑌕𑍋𑌲𑍇 ... 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌮𑌙𑍍𑌕𑍇 — 𑌅. 𑌸. ii, 112.]

குரோதி—சினத்தன், ஓர் ஆண்டு. [1, 2: 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑍍 — ஸ. அக.]

புரோடாசம்—மாக்களி, ஓமசேடம், சோமரசம், அவிசு. [1-4: 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌡𑌾𑌶𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌂𑌶 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚, 𑌹𑌵𑌿𑌃𑌶𑍇𑌷𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌶𑍇𑌷𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 — வி. ரு. ஶ. 34.]

துரோதரம்—சூது, சூதின் ஓட்டம். [1, 2: 𑌦𑍁𑌰𑍋𑌦𑌰𑍋 ... 𑌪𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍋𑌦𑌰𑌮𑍍 — 𑌅. 𑌕𑍋. III, iii, 171.]

நிரோதம்—தடை, கேடு, அடக்கம். [1, 2: 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌰𑍋𑌧𑌯𑍋𑌃 — 𑌅. 𑌸. iii, 338. 3: 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 — ஸ. அக.]

751. நராங்க முகநோ யாண்குறியாம் வராங்கம் யானை யோனிதலை
பிராந்த ரங்கா னகநடப்பில் ஆர மார்க்க மரப்பொந்து
பிராந்தி யில்லா தனதோற்றல் சுழற்சி மயக்க மெனப்பேசும்
நரேந்தி ரன்வார்த் திகமுடையோன் விடவைத் தியன ராதிபனே.

நராங்கம் — முகநோய், ஆண்குறி. [1, 2: 𑌨𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 — ஸ. அக. 𑌨𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇; 𑌶𑍇𑌫𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌿𑌡𑌕𑌾𑌃 — வி. ரு. ந, 41, 42.]

வராங்கம்—யானை, யோனி, தலை. [1-3: 𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌗𑌜𑌕𑍇𑌷𑍁 — வி. ரு. ந, 44.]

பிராந்தரம்—கானகம், நடப்பில் ஆரமார்க்கம், மரப் பொந்து. [1-3: 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌰𑍇𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍂𑌰𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌪𑌥𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 — 𑌅. 𑌸. iii, 568.]

பிராந்தி—இல்லாதன தோற்றல், சுழற்சி, மயக்கம். [1-3: 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇 𑌚𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 — வி. ரு. த, 67.]

நரேந்திரன்—வார்த்திகமுடையோன், விடவைத்தியன், நராதிபன். [1-3: 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍇 — 𑌅. 𑌸. iii, 560. 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 என்பது டீகை.]

57

752. இராகமற் சரங்கிலே சாதியநு ராகம்
இச்சைகாந் தாராதி சிவப்பாதி யென்ப
பராகம்பூந் துகள்கியாதி யுபராகம் பூப்போர்
பருப்பதஞ்சந் தனமுழுக்குப் பொடிதூளி யெண்பேர்
நிராகார முபவாச முருவமிலா மையுமாம்
நிருபணங்காட் டுதல்விசா ரித்தல்திருட் டாந்தம்
பிராசாத மிராசமா ளிகைதேவா லயப்பேர்
பிராணநா தன்மறலி தன்னுயிருக் கிறைவன்.

இராகம்—மாற்சரியம், கிலேச முதலியன, அநுராகம், இச்சை, காந்தார முதலியன, சிவப்பு முதலியன. [1-3, 5, 6: ராக³: ஸ்ராகா³நுராக³- ஸ்திராதிஷு; மாத்ஸர்யாதௌ க்லேஶாதிகே-நுராகே³ க³ண்டே — ௯. வ. ii, 44, 45. 4: ராக³: —ஸ. அக.]

பராகம்—பூந்துகள்[1], கியாதி[2], உபராகம்[3], பூப்பு[4], ஓட, சந்தனம்[6], முழுக்குப்பொடி[7], தூளி[8]. [1-3, 5-8: பராக³: புஷ்பரஜஸி க்²யாதீஸ்நாநீயயோரபி, கிரிப்⁴ரேதே³ விஹாராதாவுபராகே³ ச சந்த³நே—வி. ப்ர. ம, 33. 4: பராக³: ... ரஜஸ்யபி—ஶ. கோ. 120.]

நிராகாரம் — உபவாசம், உருவமிலாமை. [1: நிராஹார: —ஸ. அக. 2: நிராகார—ஸ. அக.]

நிருபணம் — காட்டுதல், விசாரித்தல், திருட்டாந்தம். [1-3: நிரூபணம் விசாரணவலோகநயோர்நித³ர்ஶநே—௯. வ. iv, 82.]

பிராசாதம்—இராசமாளிகை, தேவாலயம். [1, 2: ப்ராஸாதோ ராஜஸத³நே; தே³வதாயதநே —௯. வ. iii, 328, 329.]

பிராணநாதன் — யமன், தன் உயிருக்கு இறைவன். [1, 2: ப்ராணநாத²ஸ் யமே ப்ராணேஶ்வரேऽபி ச—நா. ர. iv, 62.]

753. இராசீவம் வரைக்கெண்டை தாமரையோர் மானும்
இராதிநிசல் லகிநதிவச் சிராயுதமின் னிடிப்பேர்
வராடகமே பெருங்கயிறு பலகறைதா மரைக்காய்
வராடிபல கறையோர்பண் ணேரிரா கமுமாம்
கிராணமூக் கிருசுடரை யராத்தொடல்மோப் பதுமாம்
கிரீசன்வாக் கிறைகைலை யாளிகிரிக் கதிபன்
புராணஞ்சற் காதிபஞ்ச லிலக்கணக்காந் தாதி
புராணமீ ரைந்தாண வெள்ளிபழ மையுமாம்.

வம் — வரைக்கெண்டை, தாமரை, ஓர் மான். [1-3: ராஜீவோ மீநஸாரங்கபேதயோ:; ராஜீவம் பங்கஜே — அ. ந. iii, 703, 704.]

இராதினி—சல்லகி, நதி, வச்சிராயுதம், மின், இடி. [1: ஹ்ராதிநீ —அ. கோ. II, iv, 124. 2: ஹ்ராதிநீ—அ. கோ. I, x, 30. 3, 4: ஹ்ராதிநீ வஜ்ரதடிதோ: — அ. கோ. III, iii, 112. 5: ஹ்ராதிநீ — அ. கோ. I, i, 50.]

வராடகம் — பெருங்கயிறு, பலகறை, தாமரைக்காய். [1-3: வராடக: பத்மபீஜகோஶே ரஜ்ஜௌ கபர்தகே — அ. ந. iv, 31.]

வராடி—பலகறை, ஓர் பண், ஓர் இராகம். [1, 3: வராடீ—ஶ. ர. 2: பிங். vi, 280.]

கிராணம்—மூக்கு, சூரியசந்திரரைப் பாம்பு தீண்டல், மோப்பது. [1, 3: க்ராணம் து க்ராதநாஸயோ: — அ. ந. ii, 138. 2: க்ரஹணம் ... ஸூர்யாசந்த்ரமஸோ: —வே. 251, 28.]

ஈசன்—வாக்கிறை, சிவன், மலைக்கரசன். [1-3: ஈஶோ வாக்பதௌ ஹரே, க்ஷிதிராஜே—அ. ந. iii, 713.]

புராணம்—சர்க்க முதலிய ஐந்திலக்கணங்களுடைய காந்த முதலிய புராணம் பத்து, ஆணிவெள்ளி, பழமை. [1: புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்—அ. கோ. I, vi, 5. 'ஸர்க்கஶ்ச ப்ரதிஸர்க்கஶ்ச வம்ஶோ மந்வந்தராணி ச, வம்ஶாநுசரிதம் சைவ புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்' என்பது மேலே சுவாமிமலையிற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள். காந்த முதலிய பத்து சிவபுராணங்களாகும். மஹாபுராணங்கள் இப் பத்தையு முள்ளிட்ட பதினெட்டென்பது பிரசித்தம். 2: புராணம்—ஶ. ர. 'ஓர் வெள்ளியளவு. 3: புராணம் ப்ரத்நே — அ. ந. iii, 205.]

754. பிராணனுயிர் காற்றிதய வாயுவிந் திரியம்
பெலம்போளம் பிரணவங்கா ரியமருமம் வாழ்நாள்
இராதைவிசா கம்விண்டுக் கிராந்திசெல்வி பின்னல்
இடைச்சியரி லொருத்திகரு ணைவளர்த்தா ளென்ப
கிராமணிநா விதன்கிரா மாதிபனு திபன்மூக்
கியன்போக முடையன்மா தங்கிவிலை மகள்பேர்
இராமமழ கியதுவெண்மான் வெள்ளைகறுப் பென்றும்
இராமனிரா கவன்பலரா மன்பாசு ராமன்.

பிராணன்—உயிர்[1], காற்று[2], இதயவாயு[3], இந்திரியம்[4], பெலம்[5], போளம[6], பிரணவம்[7], காரிய மர்மம்[8], வாழ்நாள்[9]. [1: पुंसि भूम्न्यसवः प्राणाः —அ. கொ. II, viii, 119. 2, 3, 5, 6: प्राणोऽनिले बले; हृद्वायौ ... गन्धरसे — அ. ஸ. ii, 145, 146. 4, 7-9: प्राणः ..., इन्द्रिये ... प्रणवे कालभेदेऽपि — நா. ர. ii, 124.]

இராதை — விசாகம், விஷ்ணுக்கிராந்தி, நெல்லி, மின்னல், இடைச்சியரி லொருத்தி, கர்ணனை வளர்த்தவள். [1-4: स्याद्राधा विशाखायां विष्णुक्रान्तामलक्योः — அ. ஸ. ii, 242, 243. 5, 6: राधा कर्णस्य धात्री ... गोपविशेषे च — நா. ர. ii, 225.]

கிராமணி—நாவிதன்[1], கிராமாதிபன்[2], அதிபன்[3], முக்கியன்[4], போகமுடையன்[5], மாதங்கி[6], விலைமகள்[7]. [1, 3-5, 7: ग्रामणीः क्षुरमर्दी; प्रधाने भोगिके पत्यौ ग्रामणी पण्ययोषिति— அ. ஸ. iii, 191, 192. 'भोगभोगविशिष्टस्य भोगिकः भोगवान्स्मृतः' என்பது டீகை. 2: ग्रामणीः ..., ग्रामप्रेरे — நா. ர. iii, 153. 6: ग्रामणी ..., नीलिकायां च — அ. ஸ. iii, 192. நீலிகா என்பது அவிரி. மாதங்கி காளி துர்க்கை என்னும் பொருள்களுடையதாகத் தெரிகிறது.]

இராமம்—அழகியது, வெண்மான், வெள்ளை, கறுப்பு. [1, 3, 4: रामः श्वेते ..., ... असिते वर्णभेदे — அ. ஸ. ii, 326. 2: रामः— அ. கொ. II, v, 11. 'रामो रमणीयरूपोपेत एकमृगः' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

இராமன் — இராகவன், பலராமன், பரசுராமன். [1-3: रामः ... दाशरथौ, ... रामे रेणुकासुते—அ. ஸ. ii, 326.]

755. கிராமமைம் புலன்களின்பூர் வகமான திரளேழ்
கீதசொரங் களின்றிரளுநீர் நீர்ப்பறவை நாற்பேர்
பிராமிபொன்னுங் கண்ணியோ ரிலக்கறியோர் மாதா
பிரமசத்தி நாமகள்வெள் ளெழும்புரோ கிணிநாள்
பிராயமிகத் திரண்டதொடோப் புமைவயது மரணப்
பேறுதுறந் துபவாசஞ் சாமளவுஞ் செய்தல்
பிரலம்பந் தொங்கவிடு மாலைதிரா மேகம்
பிரேதமோர் பைசாசம் பிணம்நரக செந்து.

கிராமம் — ஐம்புலன்களின் பூர்வகமான திரள், ஏழு கீத சுரங்களின் திரள், ஊர், நீர்ப்பறவை. [1-3: க்ராமோ வ்ருதே ஸம்ஹாதிவஜ்ஜூலகஃ, ஷட்ஜாதெள ஸம்வஸதெள ச—அ. ஸ. ii, 314. 4: பிங். viii. 69.]

பிராமி — பொன்னாங்கண்ணி[1], ஓர் இலைக்கறி[2], சத்தமாதருள் ஒருத்தி[3], பிரமசத்தி[4], நாமகள்[5], வெள்ளெறும்பு[6], உரோகிணி நட்சத்திரம்[7]. [1, 2, 4, 5: ப்ராஹ்மீ து ஸாரதீ; மாகதேஷு: ... லோகேஷ்ரீ, ப்ரஹ்மஸக்தி:—அ. ஸ. ii, 321, 322. 3: ப்ராஹ்மீ கௌமாரீ வைஷ்ணவீ வாராஹீ நாரஸிம்ஹ்யபி, கௌமாரீ வைஷ்ணவீ சேதி ஸப்த மாத்ருகா:—வை. 8, 128. 6, 7: ப்ராஹ்மீ—ஸ. அக.]

பிராயம் — மிகத்திரண்டது, ஒப்புமை, வயது, மரணப்பேறு, துறந்து உபவாசஞ் சாமளவுஞ் செய்தல். [1-4: ப்ராயோ வயஸி ... தூதெள பாஹுல்யதுல்யயோ:—அ. ஸ. ii, 361. 5: ஸந்ந்யாஸவத்யநஸநே பும்ப்ராய: — அ. கோ. II, vii, 53. 'ஸந்ந்யாஸபூர்வகே ஸோஜநநிவ்ருத்தெள ப்ராய:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பிராலம்பம் — தொங்கலிடுமாலை, திரா, மேகம். [1-3: ப்ராலம்ப: ஸ்ரக்ப்ரயோமே, த்ருபுமதெள ஹாரபேதே ச — அ. ஸ. iii, 441.]

பிரேதம்—ஓர் பைசாசம், பிணம், நரகசெந்து. [1, 2: ப்ரேதோ பூதே ம்ருதமீ புமே ச — அ. ஸ. ii, 178. 3: நாரகா ஜந்தவ: ப்ரேதா:—வை. 12, 75.]

750. சாலையமேருச்சுவர்க்கங் கள்விற்கும் வீடு
துரோடிசிறு குமிழோர்புட் புள்ளலகோர் மீன்பேர்
இரீதிநீர்ப் பெருக்குப்பித் தனைகிட்டம் வழக்கம்
இயல்புமரி யாதையுரு கினதுவை தருப்பி
உருபகம்நா ணகங்கிரந்தம் பசுவிருத்தஞ் செயுள்சொல்
துருபியல்பு நாடகஞ்சக் கிராதிவடி வழகாம்
குருநாம்வெப் பங்கடிநம் பயங்கரம் பொருமை
குருநான்வெகு ளியன்றயையி லான்பாத்து ரோகி.

சாலையம் — பேரு, சுவர்க்கம், கள் விற்கும் வீடு. [1, 2: மேருஸ்ஸுராலய: — ஜ. கோ. 661. 3: ஸுராலய: — ஸ. அக.]

துரோடி—சிறுகுமிழ், ஓர் பறவை, பறவையலகு, ஓர் மீன். [1-4: த்ரோடிஸ்துண்டாம் வமாத்ஸ்யே; ஸீகட்வமயோ:—ஙா. வை. ii, 89, 90. கட்வமூ தேக்கு என்னும் ஙா கொ. (II. iv, 40) தமிழுரை.]

இரீதி—நீர்ப்பெருக்கு[1], பித்தளை[2], கிட்டம்[3], வழக்கம்[4], இயல்பு[5], எல்லை[6], உருகினது[7], வைதருப்பி[8]. [1, 4: ரீதி: ப்ரவாஹே ஸ்ரீதெள வ—வி. ப்ர. க, 55. 2, 3, 6, 8: ரீதிஸ்ம்ரவிஞ்ஞயே; வைதர்ப்யாதெள ஸொ-ஹகிட்டே ஸீமநி — ஙா. வை. ii, 187, 188. 5: ஸ்வபாவ: ... ரீதி: — வை. 192, 3. 7: இதற்கு ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை. ஸ்ரீதெள ஸ்ரவணே என்று கோசங்களில் குறிக்கப்படும் பொருள்கள் ஒழுகலையே சுட்டும். கிட்டம் என்னும் பொருளைக் குறிக்குங்கால் சில கோசங்கள் பொன்னுதி யுருக்குமிடத்து நிற்கும் மலம் என்றன.]

உரூபகம்—நாணகம்[1], கிரந்தம்[2], பசு[3], விருத்தம்[4], செய்யுள்[5], சொல்லுருபு[6], இயல்பு[7], நாடகம்[8], சக்கிர முதலிய வடிவு[9], அழகு[10]. [1-10: ரூபம் கா ஸ்லோகாஸ்பயோ:, பசாவாகாரே ஸௌந்தர்யே நாணகே நாட்காதிகே; க்ரந்தாவ்ருத்தெள ஸ்வபாவே ச — ஙா. வை. ii, 293, 294. ரூபகம் என்பதற்குக் கோசங்களில் 'நாடகம்' என்னும் பொருள் மாத்திரமே காணப்படுகின்றது. ஸ. அக. யில் 'நாணகம்', 'வடிவு' என்பனவும் காணப்படுகின்றன. 'கிரந்தம்', 'விருத்தம்' என்னும் இரண்டு பொருள்கள் விளங்கவில்லை. கோசங்களில் க்ரந்தாவ்ருத்தி 'கிரந் தத்தை மீண்டும் வாசித்தல்' என்னும் பொருளே காணப்படுகின்றது. ஆசிரியர்க்கு க்ரந்தே வ்ருத்தெள என்றொருபாடங் கிடைத்தது போலும்.]

குரூரம்—வெப்பம், கடினம், பயங்கரம், பொறாமை. [1: உஷ்ணம் ... க்ரூர: — வை. 196, 14. 2-4: ந்ருஸம்ஸகடினௌ க்ரூரௌ க்ரூரம் விஷ்ணு ஸயங்கரம்—ஹா. கொ. 291.]

குரூரன்—வெகுளியன், தயையிலான், பரத்துரோகி. [1: க்ரூர: ..., க்ரோத்தே — நா. வை. i, 65. 2: க்ரூரௌ ... நிர்தயௌ — ஙா. கொ. III, iii, 190. 3: ந்ருஸம்ஸ: ... க்ரூர: ... வதாஹி பரத்ரோஹஸீலே' III, i, 47. ந்ருஸம்ஸ: ... க்ரூர: ... என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

757. உரோகிணிகந் திகைசிவப்பி யலாயுதன்றாய் பசுவோர்
உடுக்கடுரோ கிணிபெரிய குமிழ்க்கண்ட ரோகம்
உரோகிதஞ்செவ் வியவிந்த்ர தநுச்சிவப்புச் செங்கீற்
றுழையோர்முத் தாரஞ்செங் கயல்குங்கு மமுமாம்

சிரேணிதெரு வொழுங்கொடுகண் ணளர்குலத் திரட்பேர்
சிரேயசுமோக் கந்தருமஞ் சுபஞ்சிலாக் கியமாம்
உரோடணம்வெள் ளிரதமுவர்த் தறைசினம்பொன் னுரைகல்
உரோதநங்கண் ணீரொலியா யழுதல்சோ றெனுமே.

உரோகிணி—கன்னிகை[1], சிவப்பி[2], பலராமன் தாய்[3], பசு[4], ஓர் நட்சத்திரம்[5], கடுரோகிணி[6], பெருங்குமிழ்[7], கண்டநோய்[8]. [1, 2, 4-6, 8: ரோஹிணீ ரோஹிதா ... கந்யா ... கடுரோஹிணீ, ஸௌஸ்தாரா கண்டரோகஸ்ய — நா. ர. iii, 125. 3: ரோஹிணீ — ஸ. அக. 7: ரோஹிணீ ஸோமவல்கே — அ. வ. iii. 212. ஸோமவல்க: வெண்கருங்காலி யென்றுரைக்கும் அ. கொ. (II, iv, 50) தமிழுரை. தேக்கென்பது முண்டு.]

உரோகிதம்—செவ்விய இந்திரவில், சிவப்பு, செங்கீற்று உழை, ஓர் முத்தாரம், செங்கயல், குங்குமம். [1-6: ரோஹிதோ ரோஹிதே மீநே ரூபே ..., ரோஹிதம் த்வஜாஸ்ரக்ஸ்த்ராவை மீரே ...; ... ஹாரபேதே ச —அ. வ. iii, 280, 281.]

சிரேணி—தெரு, ஒழுங்கு, கண்ணுளர் குலத்திரள். [1: பிங். iv, 194. 2, 3: ஸ்ரேணீராவல்யாம் காருஸம்ஹதௌ—அ. வ. ii, 153.]

சிரேயசு — மோட்சம், கருமம், சுபம், சிலாக்கியம். [1: ஸ்ரேயோநி:ஸ்ரேயஸாம்ருதம்; மோக்ஷ: — அ. கொ. I, v, 6, 7. 2-4: யஸ்மேஜ்ஞேயோ: ஸ்ரேய: ஸ்ரேஷ்ட ... —பா. கொ. 206.]

உரோடணம்—பாதரசம், உவர்த்தறை, சினம், பொன்னுரைகல். [1-4: ரோஷணோ ரோஷணே ஹேமவேஷ்டே பாரதே உஷரே — அ. வ. iii, 211. ஸ. அக. யில் ரோஷண: என்பதற்கும் இப் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.]

உரோதநம்—கண்ணீர், ஒலியாயழுதல், சோறு. [1, 2: அஸ்ரு ரோதநமஸ்ராணீ—பா. கொ. 720. 3: இப் பொருள் ஸ. அக. யிலும் கோசங்களிலும் காணப்படவில்லை. ஓதநம் என்பதே சோற்றிற்குப் பரியாயமாக அவற்றிற் காணப்படும் சொல். அக. யிலும் நிகண்டுகளிலும் அதுவே.]

758. *கராளமுக் கிரமுந் நதமேடு பள்ள மானது கணிச்சிவெண்*
ணெய்ப்பேர்
இரேசநி சிவதை ஞாழல் நேபாள விதையொடு மனோசிலை யென்ப
சிரேயசி யரத்தை கடுமரம் யானைத் திப்பலி பங்கம்பா ளையுமாம்
புரோதமே தொடுக்கப் பட்டது பரியின் மூக்குப்பின்
னரையுண்டை புடைவை.

கராளம் — உக்கிரம், உன்னதம், மேடுபள்ளமானது, கணிச்சி, வெண்ணெய். [1-3: கராலோ உந்நதே தந்துரே பீஷணே — மே. ல, 68. 4: கராலம் ச குடேரே—அ. ஸ. iii, 626. குடேர: என்பது மணக்கஞ்சாங்கோரை. கணிச்சி பொருளாயின் குடார: என்றிருத்தல் வேண்டும். அப்படி ஒரு பாடபேத மிருந்தது போலும். ஸ. அக. யில் இப் பொருள் காணப்படவில்லை. 5: கரால: என்பது மதிததைலே (அ. ஸ. iii, 625) ஸஸர்ஜரஸதைலே (மே. ல, 69) என்னும் பொருள்களை யுடையதாகக் கோசங்களில் காணப்படுகின்றது. ஒரு செடியின் பிசின் கலந்த எண்ணெய் என்பது ஸ. அக. யிற் காணும் பொருள். மதித என்பதற்குக் கடைதல் என்னும் பொருள் உண்டு. அவ்வாறே ஸர்ஜக என்பதும் சூடான பாலில் மோர்த்துளி யிட்டவுடனே உண்டாகும் மாறுதல் என்று பொருள்படும்.]

இரேசநி — சிவதை, ஞாழல், நேபாளவிதை, மனோசிலை. [1-4: ரேசநீ மநோஜ்ஞா உத்தீ ரேசநிகா த்ரவ்யகே—அ. ஸ. iii, 396. மநோஜ்ஞா என்பது சிறுகம்பில்லம் என்னும் கந்த திரவியத்தைக் குறிக்கும். மற்றைக் கோசங்களிலும் இதற்குப் பரியாயமான கர்கஶ: என்பதே காணப்படுவது. ஆயினும் மநோஹ்ரா என்றொரு பாடபேத மிருந்திருக்கக் கூடும்.]

சிரேயசி—அரத்தை, கடுமரம், யா , பங்கம்பாளை. [1-3: ஶ்ரேயஸீ கஜபிப்பல்யாம் ராஸ்நாயோரபி அ. ஸ. iii, 752. 4: ஶ்ரேயஸீ—அ. கோ. II, iv, 84.]

புரோதம் — தொடுக்கப்பட்டது, குதிரை மூக்கு, பின்னரை, உண்டை, புடைவை. [1, 5: ப்ரோதம் ஸ்யூதவாஸஸோ: — அ. ஸ. ii, 178. 2, 3: ப்ரோத: ... அஶ்வகோணாயாம் கடீ ... — வி. ப்ர. த, 2. 3, 4 இரண்டையும் ‘பின்னரை யுண்டை’ என ஒரு பொருளாகக் கொண்டு ஸ்த்ரியாம் ஸ்பிசௌ கடிப்ரோதஸௌ என்னும் அ. கோ.

II, vi, 75-ஐ ஆதாரமாகக் காட்டலாம். [illegible] என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

759. வராகங் கோரைபோர் பன்றி மலைமுகில்
பிராசக முழவு கோலருத் துதலாம்
தாராதரம் யோக்கியா யோக்கியஞ் சைலம்
பராபவ மெளிமை கேடவ மானம்.

வராகம் — கோரை, போர், பன்றி, மலை, மேகம். [1, 3-5: [illegible] —க. ஸ. iii, 763. 2: [illegible] —வி. [illegible]. க, 86.]

பிராசகம்—உழவுகோல், அருத்துதல். [1: [illegible] —க. கொ. II, ix, 12. 'தாற்றுக்கோல்.' 2: [illegible] —ஸ. அக.]

தாராதரம் — யோக்கியாயோக்கியம், மலை. [1: [illegible] —ஸ. அக. 2: [illegible] — ஸ. அக.]

பராபவம் — எளிமை, கேடு, அவமானம். [1: [illegible] — ஸ. அக. 2, 3: [illegible] —க. ஸ. iv, 306.]

760. பிராமணம் வேதம் பிராமணர் தந்திரள்
பிராமணி சிறுதேக் கொடுபார்ப் பனிபெயர்
சிரீவா சஞ்சாம் ப்ராணிசெந் தாமரை
வருதிநி யோரர மகளுஞ் சேனையும்.

பிராமணம் — வேதம், பிராமணர்திரள். [1, 2: [illegible] —வி. [illegible]. ண, 81.]

பிராமணி—சிறுதேக்கு, பார்ப்பனி. [1: [illegible] — க. கொ. II, iv, 89. 2: [illegible] ... [illegible] —வி. [illegible]. ண, 80.]

சிரீவாசம்—சாம்பிராணி, செந்தாமரை. [1, 2: [illegible] —க. ஸ. iii, 751.]

வருதினி—ஓர் அரமகள், சேனை. [1: அக. 2: [illegible] ... [illegible] —க. கொ. II, viii, 78.]

761. அரேணு கடலைவால் மிளகு குலப்பெண்
கரேணு மதகயங் கரிப்பிடி கோங்கு
இரேவதி கடைநா ளலாயுதன் றேவி
இரேவை நருமதை நீவி யென்றும்.

அரேணு—கடலை, வால்மிளகு, குலப்பெண். [1-3: ஹரேணு: குலயோஷாயாம் ரேணுகாயாம் ஸதீநகே—அ. ஸ. iii, 225.]

கரேணு—மதயானை, பெண்யானை, கோங்கு. [1-3: கரேணுர்ஹஸ்தி உத்ஜெ, ஸ்த்ரீ வயோஷாயாம் கர்ணிகாரதராவபி — அ. ஸ. iii, 187.]

இரேவதி—கடைநட்சத்திரம், பலராமன் மனைவி. [1, 2: ரேவதீ பலஹாரப்ரியாம் நக்ஷத்ரபேதயோ—அ. ஸ. iii, 279.]

இரேவை — நருமதை, அவுரி. [1, 2: ரேவா ஸ்ரீநீலிகா … நதீபேதயோ—மே. வ, 21.]

762. இராக்கதி யிராக்கதப்பெண் சன்னக்கச் சேரலம்
பராக்ரம மிகுவலிசா மர்த்யமுத்தி யோகம்
இராட்டிரந் தேசநக ருளசநமுற் பாதம்
விராட்டிரண் டாம்வருணன் கருடன்விரிஞ் சனுமாம்.

இராக்கதி—இராக்கதப்பெண், சன்னக்கச்சேரலம். [1: ராக்ஷஸீ ரக்ஷஸ்ஸ்த்ரியாம்—வி. ஹ. ஸ, 41. 2: ராக்ஷஸீ — அ. கா. II, iv, 128. 'கருங்கச்சேரலம் என்னும் கந்தத்திரவியம்' என்னும் தமிழுரை.]

பராக்ரமம் — மிகுவலி, சாமர்த்தியம், உத்தியோகம். [1-3: பராக்ரமோ விக்ரமே ஸ்யாச் ஸாமர்த்த்யோத்யோகயோரபி — வி. ஹ. மே, 55.]

இராட்டிரம் — தேசம், நகரிலுள்ள சனம், உற்பாதம். [1, 3: உபத்ரவே ராஷ்ட்ரம் — பா. கொ. 673. 2: ராஷ்ட்ரம் — ஸ. அக.]

விராட்டு — க்ஷத்திரியன், கருடன், பிரமன். [1: க்ஷத்ரியே விராட்—அ. கா. II, viii, 1. 2: அக. 3: விராஜ் — ஸ. அக.] .

763. சிராத்தந்தென் புலத்தோர்க்கூட் டுகைசிரத்தை யுளதாம்
பிராத்தியோ ரைச்சுரிய மடைதலிலா பப்பேர்
உருப்பியஞ்சுந் தரம்வெள்ளி வெள்ளிக்கா சதன்பூண்
சிரேட்டனதி முக்கியன்மே தகவுடையோன் றனதன்.

சிராத்தம்—தென்புலத்தோர்க்கு ஊட்டுகை, சிரத்தையுள்ளது. [1, 2: ஶ்ராத்³த⁴ம் ஶ்ரத்³தா⁴ந்விதே, ஹவ்யகவ்யவிதா⁴நே ச — அ. ஸ. ii, 248.]

பிராத்தி—அஷ்டைசுவரியத்துள் ஒன்று, அடைதல், இலாபம். [1: அஷ்டைசுவரியம் அணிமாதி. விபூ⁴திர்பூ⁴திரைஶ்வர்யமணிமாதி³கம்-அஷ்டதா⁴ — அ. கோ. I, i, 38. "அணிமா மஹிமா சைவ க³ரிமா லகி⁴மா ததா², ப்ராப்தி: ப்ராகாம்யமீஶித்வம் வஶித்வம் சாஷ்டஸித்³த⁴ய:. ... ப்ராப்தி-ரிஷ்டார்த²ஸ்ய ஸம்ப்ராப்தி:" என்பது மகேசுவரர் டீகையிற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள். 2: ப்ராப்தி: — ஸ. அக. 3: அப்⁴யுத³யே ப்ராப்தி: — அ. கோ. III, iii, 68.]

உருப்பியம்—அழகு, வெள்ளி, வெள்ளிக்காசு, வெள்ளிப்பூண். [1, 2, 4: ரூப்யம் ... ரஜதே த்³விஜ்ஞாதிஷு, ஸுரூபேணாப்யலங்க்ருதே — நா. ர. ii, 305. 3: ரூப்யம் ஸ்யாதா³ஹதஸ்வர்ணரஜதே — வி. ப்ர. ய, 38.]

சிரேட்டன்—அதிமுக்கியன், மேன்மையுடையோன், குபேரன். [1, 3: ஶ்ரேஷ்டோ²(அ)ஶ்ரேஷ்டோ² த⁴நதே³ — அ. ஸ. ii, 107. 2: ஶ்ரேஷ்டோ² ... வரே — வி. ப்ர. ௦, 7.]

764. புருணை மகளிர் சூற்சிசுவாம்
இரேபன் குரூரன் பழிப்புள்ளோன்
பிரேமம் நேயம் பரிகாசம்
உரோபம் பாண மகக்கழுடம்.

புருணம்—மகளிர் கர்ப்பம், சிசு. [1, 2: ப்⁴ரூண: ஸ்த்ரீக³ர்ப⁴ஶிஶ்வோ: — வி. ப்ர. ண, 11.]

இரேபன்—குரூரன், பழிப்புள்ளோன். [1, 2: ரேப⁴: ஸ்யாத்குத்ஸிதே க்ரூரே — வி. ப்ர. ப, 2.]

பிரேமம்—நேயம், பரிகாசம். [1, 2: ப்ரேம நர்மணி ச ஸ்நேஹே — வி. ப்ர. ம, 122.]

உரோபம்—அம்பு, மனவழுக்கு. [1: ரோபோ பாணே நா. ர. ii, 247. 2: ரோபம் ரந்த்ரே—க. ஸ. ii, 294.]

765. பிராசே தன்வான் மீகி வருணன்
பிராசீநர் முன்னோர் கீழ்த்திசை யுள்ளோர்
பிராதா னியமுக் கியம்பிர புத்துவம்
திரேதா மூவகைத் தீயோர் யுகமாம்.

பிராசேதன் — வான்மீகி, வருணன். [1: ப்ராசேதஸஸ்து வால்மீகி: —த்ரி. சே. II, vii, 18. 2: ப்ராசேதஸ: —ஸ. அக.]

பிராசீநர்—முன்னோர், கீழ்த்திசையுள்ளோர். [1, 2: உதக்ஸ்த்ரீக பராமார்க் ப்ராக்ஷு திரிமவாமவாக், விஷ்வேதேவசௌதீஷீநப்ர-சௌவா: ஸர்வார்யாஸ்ரசஷ—வே. 208, 181.]

பிராதானியம்—முக்கியம், பிரபுத்துவம். [1, 2: ப்ராயாந்ஷ — ஸ. அக.]

திரேதா—மூவகைத்தீ, ஓர் யுகம். [1, 2: த்ரேதா யசௌஸ்ஷ்த்ரே-யே ச—க. ஸ. ii, 169.]

766. கோரக மலர்மொட் டுத்தா மரைச்சுருள் தக்கோ லப்பேர்
தாரகம் விண்மீன் கண்ணின் மணிபிர ணவமா தாரம்
சாரக மீன்புள் ளாதி படுக்கின்ற கயிற ரும்பாம்
தோரணம் வாக நம்பைங் குழைத்தொங்கல் வெளித்து வாரம்.

கோரகம் — மலர்மொட்டு, தாமரைச் சுருள், தக்கோலம். [1-3: கொரகம் த்ச கசலெ ஸர்க்கொலகஜோணாலயோ: — க. ஸ. iii, 27.]

தாரகம் — நட்சத்திரம், கண்மணி, பிரணவம், ஆதாரம். [1, 2: நக்ஷத்ரே வாக்ஷிசயெர்வ தாரகஷ — பா. கோ. 420. 3: ஓங்கார: ப்ரணவ: ... தாரகஷ — வே. 102, 466. 4: யாரக: — ஸ. அக.]

சாரகம்—மீன் புள் முதலியன படுக்கின்ற கயிறு, அரும்பு. [1, 2: க்ஷாரகோ சஜ்ஜ்வக்ஷ்ராதிபிடகெ படிஜாலகெ — வே. 240, 31. இவ்வாறே வி. ப்ர., ச. கோ., மெ. முதலியவற்றிலும். க. கோ. II, iv, 16 வியாக்கியாசுதையில் 'க்ஷாரகோ ரஸெ, கோரகெ வக்ஷ்ராதி-வாஸெ' இதி ஹெச: என்று மேற்கோள் காட்டப்பட்டுளது.]

தோரணம்—வாகனம், பைங்குழைத்தொங்கல், வெளித்துவாரம். [1: வாஹநம் ... தோரணம் — க. கோ. II, viii, 58. 2: தோரணம்— ஸ. அக. 3: தோரணோத்ஸவ பஹிர்த்வாரம்— க. கோ. II, ii, 16.]

767. சாரணர் கற்றுப் பாடு வோர்சமண் முனிவ ரொற்றர்
தாரணி யொழுங்கு பூமி நாரத முகில்நா ரத்தை
பூரணை யைந்தாம் வட்டத் திதிபுறத் தவன்றன் தேவி
ஆரமுத் தார மாலை பூடண மணிவ டப்பேர்.

சாரணர் — கற்றுப்பாடுவோர், சமணமுனிவர், ஒற்றர். [1, 3: சாரண: —ஸ. அக. 2: திவா. ii, 6. 3: திவா. ii, 67.]

தாரணி—ஒழுங்கு, பூமி. [1: தாரணீ—ஸ. அக. 'கோசங்களிற் காணப்படுகிறதாயினும் தோரணீ என்பதன் பிழைபட்ட ரூபமாகும்.' 2: தாரணீ—ஸ. அக.]

நாரதம் — மேகம், நாரத்தை. [1: அக. நாரம் ஜலம். ஜலதம் போல நாரதம் வரும். 2: நாரதம் என்னும் தெலுங்குச் சொல் இப் பொருளிலும் முந்தின பொருளிலும் வருகின்றது. தமிழ் நிகண்டுகளில் நாரம் நாரந்தம் நாரங்கம் என்றும் சொற்களே காணப்படுகின்றன.]

பூரணை—ஐந்தாம் வட்டத் திதி, ஐயனார் தேவி. [1: பூர்ணா —ஸ. அக. 2: பிங். ii, 25. 'பூரணைகேள்வன்' ஐயனார் பெயர்களுள் ஒன்று.]

ஆரம்—முத்தாரம், மாலை, பூடணம், மணிவடம். [1: ஹாரோ முக்தாவலீ —வெ. 170, 275. 2, 3: திவா. xi, 243. 4: பிங். x, 104.]

768. கீரம்நீர் பால்கி ளிப்பேர் கூரல்புட் சிறகு கூந்தல்
கோரம்வெய் தெனல்சோ முன்மா வட்டில்போர்க் குதிரை யச்சம்
வீரம்வேர்க் கொம்பு வெற்போர் சிவாகம மிகுவ லிப்பேர்
ஆரல்கார்த் திகைகாள் செவ்வா யனலொடு மதிலா ரல்மீன்.

கீரம்—நீர், பால், கிளி. [1: க்ஷீரமேவ ச — க. கோ. III, iii, 181. 2: துக்தம் க்ஷீரம் பய: ஸமம்—க. கோ. II, ix, 51. 3: கீரஶுகௌ ஸமௌ—க. கோ. II, v, 21.]

கூரல்—பறவைச் சிறகு, கூந்தல். [1, 2: பிங். x, 388.]

கோரம்—விரைவுக் குறிப்பு, சோழன் குதிரை, வட்டில், போர்க் குதிரை, அச்சம். [1: திவா. ix, 42. 2: திவா. iii, 13. 3: திவா. vii, 96. 4: பிங். viii, 139. 'குதிரை.' 5: அ. வி. நி. 451. வொரம் ..., ஹயஂகரஂ—க. கொ. I, vii, 20.]

வீரம்—வேர்க்கொம்பு, மலை, ஓர் சிவாகமம், மிருவலி. [1: வீரஂ—ஸ. அக. 'இஞ்சிவேர்.' 2, 3: அக. 4: திவா. viii, 75.]

ஆரல் — கார்த்திகைநட்சத்திரம், செவ்வாய், அக்கினி, மதில், ல்மீன். [1, 2: திவா. xi, 26. 3: பிங். i, 44. 4, 5: பிங். x, 105.]

769\. சாரனு சுகனொற் றன்றூர்த் தன்சோர புருட னென்ப
சூரனே ரவுணன் வீரன் சுநகன்குக் குடமா தித்தன் [னும்
தீரன்மெத் தெனச்செல் வோன்பண் டிதன்மனங் கலங்கா தோ
ரியாண் மயிரு ரோமங் கிழநரி முசுவோர் வள்ளல்.

சாரன்—வாயு, ஒற்றன், தூர்த்தன், சோரபுருடன். [1: ஸஂசாரா-ரொ வாயெள ஸ த்ரு—க. கொ. III, iii, 165. 2: வாஸ்ர மஷவரஷ: — க. கொ. II, viii, 13. 3: ஜார: — ஸ. அக. 4: ஜாரஸ்து வடதி: ஸஹௌ—க. கொ. II, vi, 35.]

சூரன்—ஓர் அவுணன், வீரன், நாய், கோழி, சூரியன். [1, 3: பிங். x, 531. 2, 4: ஶூரொ நா கக்ஷட வீரெ த்ருஷ — நா. ர. ii, 379. 5: ஸூர: —க. கொ. I, iii, 28. ஶூர:—த்ரி. ஶெ. I, iii, 18.]

தீரன்—மெத்தெனச் செல்வோன், பண்டிதன், மனங்கலங்கா தோன். [1-3: யீரொ ஜெ வெயஸஂய தெ; வைஷரெ — க. வ. ii, 422, 423.]

ஓரி—ஆண்மயிர், மயிர், கிழநரி, முசு, ஓர் வள்ளல். [1-5: பிங். x, 224.]

770\. சேரியூர் தெருவு மாகுஞ் சீரியர் சிறந்தோர் செல்வர்
நாரிபெண் ணுமைவின் னாணும் நாரன்பு பனைநா ராதி
காரிசை கொடுந்துக் கஞ்சூத் திரவுரைக் கவிக வின்பெண்
பாரிபத் திரமே தேவ தாரமுண் முருக்கு வேம்பாம்.

சேரி—ஊர், தெரு. [1: திவா. v, 92. 2: அக.]

சீரியர்—சிறந்தோர், செல்வர். [1: அக. 2: சீர்-செல்வம்—அக.]

நாரி—பெண், உமாதேவி, வில்நாண். [1: நாரீ — அ. கோ. II, vi, 2. 2: பிங். ii, 14. 3: பிங். vi, 436.]

நார்—அன்பு, பனைநார் முதலியன. [1: திவா. viii, 91. 2: அக.]

காரிகை—கொடுந் துக்கம், சூத்திர உரைக்கவி, அழகு, பெண். [1, 2: காரிகா யாதநா ...; க்ருதிர்விவரணஶ்லோக: —அ. ஹ. iii, 18, 19. 3, 4: சூடா. xi, ர, 23.]

பாரிபத்திரம் — தேவதாரு மரம், முண்முருக்கு, வேம்பு. [1: பாரிபத்ரஸ்து ...; ... தேவதாரௌ —நா. ஹ. iii, 14. 2, 3: பாரிப-த்ரௌ து உதாரநிம்பௌ—அ. ஹ. iv, 272.]

771. ஆரியம் விந்த வெற்பின் வடதேயம் வடமொ ழிப்பேர்
பூரிய மிராச வீதி பூபர்தம் மிருக்கை யூராம்
ஆரியர் குரவர் சான்றோ ராயுள்வே தியர்மி லேச்சர்
ஆரியன் குரவ னையன் னறிஞனுத் தமகு லேசன்.

ஆரியம்—விந்தியமலைக்கு வடக்கிலுள்ள தேசம், வடமொழி. [1, 2: அக.]

பூரியம் — அரசர்வீதி, அரசிருக்கை, ஊர். [1: பிங். iv, 199. 2: பிங். iv, 206. 3: பிங். iv, 28.]

ஆரியர்—குரவர், சான்றோர், ஆயுள்வேதியர், மிலேச்சர். [1, 3: அக. 2: திவா. ii, 11. ஆர்ய:. 4: திவா. ii, 34.]

ஆரியன்—குரவன், ஐயன், அறிஞன், உத்தமகுலேசன். [1: அக. 2: சூடா. i, 28. 3: ஆர்ய: — ஸ. அக. 4: மஹாகுலகுலீநார்ய-ஸப்யஸஜ்ஜநஸாதவ: —அ. கோ. II, vii, 3.]

772. ஆரியை பூச்சி யப்பெண் ணோர்சந்த சுமையா சான்பேர்
காருகா ருகன்கண் ணாளன் விச்சுவ கன்மா சிற்பம்
சாருசுக் தரங்கி னிப்பேர் மாருதி யநுமன் வீமன்
காருக வினைசு மத்த லழுதலா னாற்றல் செய்தல்.

ஆரியை — பூச்சியப்பெண், ஓர் சந்தசு, உமை, ஆசாள். [1: ஆர்யா—ஸ. அக. 2, 3: ஆர்யே உமாஸக்யோ: — அ. ஹ. ii, 338. 4: திவா. ii, 114. 'ஐயை.']

காரு—காருகன், சிற்பி, விச்சுவகன்மா, சிற்பம். [1-4: காரு: காரகே ஶில்பி விஶ்வகர்மணி ஶில்பி—க. வ. ii, 391.]

சாரு — அழகு, இனி. [1: வசநீயம் ... சாரு—அ. கொ. III, i, 52. 2: பிங். viii, 26.]

மாருதி—அனுமன், வீமன். [1, 2: மாருதி:—ஸ. அக.]

காருகவினை—சுமத்தல், உழுதல், நூல்நூற்றல், நெய்தல். [1-4: சூத்திரர் அறுதொழிலினென்று. அஃது நூற்றல் ஆடையாக்கல் சுமத்தல் ஏருழத்தல் முதலியன—அக.]

773. காருட மோர்பு ராண மரகதங் கருட தந்த்ரம்
வாருணி சதைய மேற்கோர் மதுக்குட முநியோர் தூர்வை
ஆரைதோ லுளிபுற் பாயோர் நீர்ப்புதல் மதிலு மாகும்
தோரைகை வரைமூங் கிற்றண் டுலஞ்சர மணியோர் நெல்லே.

காருடம்—ஓர் புராணம், மரகதம், கருடதந்திரம். [1: காருடபுராணம்—ஸ. அக. 2, 3: காருடம் ... ரகதே விஷஶாஸ்த்ரே வ. iii, 170.]

வாருணி—சதய நட்சத்திரம், மேற்கு, ஓர் மது, அகஸ்தியர், ஓர் தூர்வை. [1: வாருணீ—ஸ. அக. 2, 3, 5: வாருணீ ... மதுவிஶேஷே—க. வ. iii, 216. 4: வாருணி: . வெ. I, iii, 9.]

ı, புற்பாய், ஓர் நீர்ப்புதல், மதில். [1: ... —க. கொ. II, x, 35. 2-4: பிங். x, 107.]

தோரை—கைவரை, மூங்கிலரிசி, சரமணி, ஓர் நெல். [1, 2, 4: சூடா. xi, ர, 19. 3: திவா. vii, 87. 'சரிமணி.']

774. கைரவன் பகைஞன் வஞ்சன் கைரிகம் பொன்னற் செங்கல்
பைரவன் பயங்க ரத்த னுருத்திரன் கேத்ர பாலன்
பைரவி யோரி ராக மோர்பண்பா லைக்கி மூத்தி
சௌரியே கருடன் கன்னன் சநியமன் றும்பை மாயோன்.

கைரவன் — பகைஞன், வஞ்சன். [1, 2: கைரவ: கிதவே ஶத்ரௌ—க. வ. iii, 691.]

கைரிகம் — பொன், நற்செங்கல். [1, 2: ഗൈരികഃ, സ്വർണ്ണ യാേധ— க. வ. iii, 35. 2: ഗൈരികം ഖടയാ ധസ്സാക— வெ. 41, 21. தாது செங்கல் கைரிகமு மாகும்—பிங். vi, 127.]

பைரவன்—பயங்கரத்தன், உருத்திரன், க்ஷேத்திரபாலன். [1-3: ഭൈരവോ ഭാ ക്ഷേത്രപാലഹരയോസ്ത്രിഷു ത്രിഷു— நா. ர. iii, 429.]

பைரவி—ஓர் இராகம், ஓர் பண், பாலைக்கிழத்தி. [1, 3: ഭൈരവീ —ஸ. அக. 2: பிங். vi, 283. 'பைரவம்'—ஓர் செவ்வழியாழ்த்திறன்.]

சௌரி — கருடன், கன்னன், சனி, யமன், துர்க்கை, திருமால். [1, 5: அக. 2, 4: பிங். x, 559. 3: സൌരി ശൌരിഃ പ്രോക്തഃ — க. கொ. I, iii, 26. 6: ശൌരിഃ — க. கொ. I, i, 21.]

775. ஆரம்பங் கொலைதொ டக்கம் பெருமிதம் பதற்ற மாகும்
ஏரம்பம் பராக்ர மத்தின் செருக்கெரு மைக்க டாப்பேர்
மாரண்டம் வழிபாம் பின்பேர் பேருண்டம் பயம்சே யிப்புள்
வாருண்டம் செவிம லங்கட் பூளைநீ ரிறைக்கும் வட்டில்.

ஆரம்பம்—கொலை, தொடக்கம், பெருமிதம், பதற்றம். [1, 3, 4: ആരംഭഃ വധദർപ്പയോഃ; ത്വരായാം— க. வ. iii, 442, 443. 2: ആരംഭഃ —க. கொ. III, ii, 26.]

ஏரம்பம் — பராக்கிரமத்தின் செருக்கு, எருமைக்கடா. [1, 2: ഹേരംബഃ ശൌര്യദൃപ്തേ, മഹിഷേ— க. வ. iii, 442.]

மாரண்டம்—வழி, பாம்பின் கரு. [1, 2: മാരണ്ഡോ ഭുജങ്ഗാണ്ഡേ ഗോമയ മാർഗ്ഗേ— க. வ. iii, 174.]

பேருண்டம் — பயம், சக்ரவாகப்பறவை. [1, 2: ഭേരുണ്ഡോ ഭീഷണേ പക്ഷിഭേദേ— க. வ. iii, 173.]

வாருண்டம் — செவிமலம், கட்பீளை, நீரிறைக்கும் வட்டில். [1-3: വാരുണ്ഡഃ കർണ്ണനേത്രമലേ സേകഭാജനേ— க. வ. iii, 175.]

776. ஆர்பன்மை விருதி தேருட் செறிகதி ராத்தி கூர்மை
கார்புனல் புயல்க ழுப்பாண் மயிரொரு பருவ காலம்
சீர்தண்டா யுதந்து லாங்கோத் தடிதிருச் செல்வஞ் செய்யுட்
சீர்கநம் வரிசை நன்மை புகழ்செவ்வி தாள வொத்தே.

ஆர்—பலர்பாற் படர்க்கை விகுதி, தேருட் கதிர், கூர்மை. [1: நன். 140. 2-4: திவா. xi, 27.]

கார்—நீர், மேகம், கறுப்பு, ஆண்மயிர், ஒரு பருவகாலம். [1-3, 5: திவா. xi, 88. 4: பிங். v, 339.]

சீர்—தண்டாயுதம்[1], துலாம்[2], காத்தடி[3], சீர்மை[4], செல்வம்[5], செய்யுட் சீர்[6], கனம்[7], வரிசை[8], நன்மை[9], புகழ்[10], அழகு[11], தாளவொத்து[12]. [1, 2: பிங். x, 509. 3: நிக. 389. 4, 5, 7, 10, 11: திவா. xi, 295. 6: தொல். பொ. 313. 8: அக. 9: திவா. viii, 136. 12: சூடா. xi, ர, 14.]

777. சூர்தெய்வம் பயமஞ் சாமை துன்பம்நோய் வஞ்சஞ் சூரன்
தார்கொடிப் படைபுட் பம்பூந் தாமங்கிங் கிணிக்கோ வைப்பேர்
தேருரோ கிணியோ ரூர்தி தேர்தலே தெளிவா ராய்தல்
நீர்புனல் நீவிர் பண்பாம் நேர்மைதா னிணக்கம் நுண்மை.

சூர்—தெய்வம்[1], பயம்[2], அஞ்சாமை[3], துன்பம்[4], நோய்[5], வஞ்சம்[6], சூரன்[7]. [1-3, 5: திவா. xi, 111. 4: பிங். x, 533. 6: அக. நி. 105. 7: அக.]

தார்—கொடிப்படை, புட்பம், பூமாலை, கிங்கிணிமாலை. [1-4: திவா. xi, 304.]

தேர் — உரோகிணிநட்சத்திரம், ஓர் வாகனம். [1: திவா. i, 80. 2: திவா. vii, 143.]

தேர்தல்—தெளிவு, ஆராய்தல். [1: அக. 2: பிங். x, 652.]

நீர்—ஜலம், நீவிர், பண்பு. [1, 3: பிங். x, 703. 2: நன். 287.]

நேர்மை—இணக்கம், நுண்மை. [1, 2: அக.]

778. நேர்சம மிணக்கஞ் செவ்வை நிகரெதி ரோரசைப்பேர் [தோல்
போர்சமர் சதையம் நெற்போர் போர்வைபோர்த் துறுப டாங்
வார்புனல் கச்சு நீளம் தோலின்வார் வகிரு மாகும்
ஊர்தலூ ருதல்செ லுத்த லூர்திவா கனமூர் வோனும்.

நேர் — சமம், இணக்கம், செவ்வை, நிகர், எதிர், ஓர் அசை. [1: சூடா. xi, ர, 15. 2: திவா. xi, 323. 3: திவா. viii, 32. 4: திவா. viii, 262. 5: நிக. 392. 6: தொல். பொ. 315.]

போர்—சமர், சதைய நட்சத்திரம், நெற்போர். [1: திவா. ix, 146. 2: திவா. i, 100. 3: திவா. iv, 160.]

போர்வை — போர்த்தும் துணி, தோல். [1: சூடா. vii, 71. 2: திவா. iii, 126.]

வார்—நீர், கச்சு, நீளம், தோலின் வார், வகிர். [1: பிங். i, 57. 2: திவா. vii, 287. 3: சூடா. xi, ர, 15. 4: அக. 5: திவா. vii, 240.]

ஊர்தல்—ஊருதல், செலுத்தல். [1: அக. 2: திவா. ix, 59.]

ஊர்தி — வாகனம், ஊர்வோன். [1: சூடா. xi, ர, 20. 2: அக. பிரமன் பெயராக வரும் 'அன்னவூர்தி' (திவா. i, 3) போல.]

779. தீர்தலே தொலைத னீளல் விடல்முடி வாக்கல் செல்லல்
நேர்தலே யெதிர்தல் வேண்ட லுடம்படல் சிறுக னீடல்
வார்தலே யொழுக னீளல் வகிர்தலோ டுயர்த லென்ப
கூர்மமோர் புராண மாமை கூரென்ப மிகுதி கூர்மை.

தீர்தல்—தொலைதல், நீளல், விடல், முடிவாக்கல், செல்லல். [1: அக. 2: திவா. viii, 31. 3: தொல். சொல். 318. 4: அக. 'தீர்த்தல்.' கணக்கைத் தீர்தல்—வழக்கு. 5: திவா. ix, 38.]

நேர்தல்—எதிர்தல், வேண்டல், உடம்படல், சிறுகல், நீளுதல். [1, 2: அக. நி. 152. 3: திவா. ix, 167. 4: அக. 5: சூடா. viii, 13. 'நேர்பு'.]

வார்தல்— ஒழுகல், நீளல், வகிர்தல், உயர்தல். [1, 3: அக. 2: திவா. viii, 31. 4: சூடா. viii, 8.]

கூர்மம் — ஓர் புராணம், ஆமை. [1: கூர்மபுராணம் — ஸ. அக. 2: கூர்ம: —க. கோ. I, x, 21.]

கூர்—மிகுதி, கூர்மை. [1: சூடா. viii, 7. 2: நிக. 342.]

780. ஊர்மிகை சேலைப் பங்கந் தரங்கமோ திரம்வண் டோசை
ஆர்வமே யாசை யன்பாம் ஆர்வத்தர் காந்த ரன்பர்
சார்வரங் கொலையி ருட்பேர் சார்வுபற் றடைவு சார்ச்சி
சேர்வுவீ டூர்தி ரட்சி தீர்வைதீர்ப் பதுகி ரிப்பேர்.

ஊர்மிகை—சேலைப்பங்கம், அலை, மோதிரம், வண்டோசை. [1-4: ஊர்மிகா பங்க:; ... ப்ருங்காதே³ வைலக்ஷ்யே ஜிஹ்மீயகே, வீசிரூர்மி —க. வ. iii, 10, 11.]

ஆர்வம்—ஆசை, அன்பு. [1: திவா. viii, 88. 2: திவா. viii, 91.]

ஆர்வத்தர்—காந்தர், அன்பர். [1, 2: சூடா. xi, ர, 20. 'ஆர்வலர்'.]

சார்வரம்— கொலை, இருள். [1, 2: ஶார்வரம் வா-த-கெ ஸ்வாநெ —அ. வ. iii, 602.]

சார்வு — பற்று, அடைவு, சார்கை. [1: சூடா. xi, ர, 31. 2: அக. 3: நிக. 370.]

சேர்வு—வீடு, ஊர், திரட்சி. [1: திவா. v, 149. 2: பிங். iv, 28. 3: பிங். vii, 478.]

தீர்வை—தீர்ப்பது, கிரி. [1: அக. 2: திவா. iii, 46.]

781. பார சவமா யுதமிரும்பா மூரல் சோறு பற்சிரிப்பு [மகன்
பார சவன்சூத் திரையிடத்துப் பார்ப்பார்க் குதித்தோ னசதி
பார தம்பஞ் சமவேதம் வெண்சூ தம்பா ரதவருடம்
ஈரம் நனைந்த தன்புமிரு கேசன் பாம்பு வயிரமணி.

பாரசவம்—ஆயுதம், இரும்பு. [1: ஶஸ்த்ரெ பாரஶவ: —நா. ர. iv, 139. 2: பாரஶவொऽயஸி—அ. வ. iv, 306.]

மூரல்—சோறு, பல், சிரிப்பு. [1-3: திவா. xi, 196.]

பாரசவன்- …த்ரஸ்த்ரீயிடத்துப் பார்ப்பானுக்கு உ… வன, அசதிமகன். [1, 2: பாரஶவ: …; ஶூத்ராயாம் விப்ரதநயெ தநயெ வ பாரஶ்த்ரியா: —அ. வ. iv, 306, 307.]

பாரதம் — ஐந்தாம் வேதம், வெண்சூதம், பாரத வருடம். [1, 3: ஶாரதம் ஞ்சமெஶெஷ ஸ்ராஜ்ஜெ த்வீபெஶ்வி ஶாரதஸ்ய—வி. ப்ர. த, 115. 2: ஶூதஸ்ய பாரஶெஷ—அ. கொ. II, ix, 99.]

ஈரம்—நனைந்தது, அன்பு, சிங்கம், பாம்பு, வயிரமணி. [1: அக. 2: திவா. viii, 91. 3-5: ஹீர: ஸிம்ஹாஹிவஜ்ரெஷு—நா. ர. ii, 375.]

782. தீரம் நதியின் கரையீயங் கடல்குங் குமஞ்சித் தத்துணிவாம்
பூரம் விரண சுத்திபுஎற் பெருக்கோர் நாள்பூ ரணமும்பேர்
சோரன் றுருவைப் பறழ்கள்வன் வீரன் சிரேட்டன் சிகன்சூரன்
மாரி யோர்நோய் வடுகிமுகில் மழைநீர் கள்ளுச் சநநாசம்.

தீரம்—நதிக்கரை, ஈயம், கடல், குங்குமம், சித்தத்துணிவு. [1, 2: தீரொ வஜெ தீரம் ஸநதஸ்டெ — அ. வ. ii, 418. 3: யீரஸ்ஸ … ; அப்யெள—நா. ர. ii, 379, 380. 4, 5: யீரொ … ஶெயர்வஸம்ய- ர அ: … யீரம் த ஸஷ்வெ—அ. வ. ii, 422, 423.]

பூரம்—விரணசுத்தி, நீர்ப்பெருக்கு, ஓர் நட்சத்திரம், பூரணம். [1, 2: பூர: ஜலௌகஸாம் வ்ருத்தௌ வ்ரணஸம்ஶுத்தௌ ... — க. ஸ. ii, 430. 3: திவா. i, 87. 4: பூர:—ஸ. அக.]

சோரன் — துருவைப்பறழ், கள்வன். [1: திவா. iii, 31. 2: சௌரைகாகாரிகஸ்தேநா:—வை. 140, 110.]

வீரன் — சிரேட்டன், சினன், சூரன். [1-3: வீரோ ஜிநே ... ஶ்ரேஷ்டே—க. ஸ. ii, 446. 3: ஶூரோ வீரஶ்ச—வை. 116, 293.]

மாரி—ஓர் நோய்[1], வைரவி[2], மேகம்[3], மழை[4], நீர்[5], கள்[6], சனநாசம்[7]. [1: மாரிர்மஸூரீ—வை. 184, 274. 2, 3: பிங். x, 927. 4: மாரி: —ஸ. அக. 5: பிங். i, 57. 6: திவா. vi, 111. 7: மாரீ ... ஜநக்ஷயே — க. ஸ. ii, 436.]

783. மூரி நெரிவு சோம்புவலி முந்தை பெருமை பெருதெருமை
வீரி காளி வீரமுளாள் வேரி மருக்கள் விருவேலி
காரி யஞ்செய் தொழில்பயனும் கார்மு கம்மா யுதம்வில்வேய்
பூரு வம்முந் தினதுகிழக் கெழுவாய் முன்பு புராதநமே.

மூரி—நெரிவு[1], சோம்பு[2], வலி[3], பழமை[4], பெருமை[5], எருது[6], எருமை[7]. [1-3, 7: பிங். x, 959. 4: திவா. viii, 189. 5, 6: திவா. xi, 197.]

வீரி—காளி, வீரமுள்ளாள். [1: திவா. i, 22. 2: அக.]

வேரி—மணம், கள், வெட்டிவேர். [1: பிங். vii, 291. 2: திவா. vi, 109. 3: திவா. iv, 139.]

காரியம்—செய்தொழில், பயன். [1: கார்யே — ஸ. அக. 2: கார்யம் ... ப்ரயோஜநே—வை. 102, 472.]

கார்முகம்—ஆயுதம், வில், மூங்கில். [1, 2: கார்முகம் ஶஸ்த்ரசாபயோ:—வை. 250, 12. 3: கார்முக: ; வம்ஶே—க. ஸ. iii, 19, 20.]

பூருவம் — முந்தினது, கிழக்கு, ஆதி, முன்பு, பழமை. [1, 2, 4: பூர்வம் ... பூர்வேஜ; ப்ராக்ஸ்ம்ருதே—க. ஸ. ii, 520, 521. 3: பூர்வ: ...; ஆத்யே ... ஸவேச்—ஹ. கோ. 548, 549. 5: திவா. viii, 189.]

784. ஆர கன்கள் வன்கபடி யார்த லுண்டல் நிறைதற்பேர்
பாரி டம்பூ தம்புவநம் பார்வல் குஞ்சு மான்கன்று
சூரி யன்சேர முன்பகலோன் தூர்வை தூர்த்த சேறுகாம்
ஈரை யெறும்பு சிதேவி யேரொப் பழகோ டுழுமேரே.

ஆரகன்—கள்வன், கபடி. [1, 2: ஹாரக: ... கிதவசௌர-யோ: — க. ஸ. iii, 101.]

ஆர்தல்—உண்டல், நிறைதல். [1: பிங். vii, 240. 2: திவா. viii, 40.]

பாரிடம்—பூதம், பூமி. [1: திவா. i, 34. 2: அ. வி. நி. 429.]

பார்வல்—பறவைக் குஞ்சு, மான்கன்று. [1, 2: அக.]

சூரியன்—சோழன், பகலோன். [1: திவா. ii, 22. 2: ஸூர்ய: —க. கொ. I, iii, 28.]

தூர்வை — தூர்த்த சேறு, அறுகு. [1: அக. 2: தூர்வா — க. கொ. II, iv, 158.]

ஈரை—எறும்பு, சீதேவி. [1, 2: ஹீரா பிபீலிகாஶ்ரியோ: — க. ஸ. ii, 462.]

ஏர்—ஒப்பு, அழகு, கலப்பை. [1: பிங். vii, 531. 2: திவா. viii, 59. 3: அக. 'உழும் எருது'—சூடா. xi, ர, 24.]

785. தாரகனே டம்வலிப்போன் புத்திரனே ரசுரன்
தாங்குவோன் றிருமாலின் சாரதிம கேசன்
சாரசம்வண் டானம்வெண் ணுரைதா மரைப்பேர்
சாரிகைநா கணவாய்ப்புள் யாழ்வாசிக் குங்கோல்
காரம்வலி யிமசைலங் கொலேமுயற்சி யெதுகை
கார்ப்பெழுத்தின் சாரியைசிச் சயம்பொரிகா ரதி
சாரங்கம் பலநிறம்வண் டோர்புள்ளோ ரிராகம்
சாதகப்புள் யானைமான் சலதரமென் றெண்பேர்.

தாரகன்—ஒடம்வலிப்போன், புத்திரன், ஓர் அசுரன், தாங்குவோன், திருமாலின் சாரதி, சிவன். [1, 3: தாரக: கர்ணதாரகே; நேத்ரே ச —க. ஸ. iii, 44, 45. 2: தாரக: ... ஸுதே—க. ஸ. iii, 48. 4: தாரக:—ஸ. அக. 5: அக. 6: தாரக: —ஸ. அக.]

சாரசம்—கொய்யடி நாரை, வெண்ணுரை, தாமரை. [1: அக. 2: ஸக்ஷீராஹ்வஸ்தி ஸாரஸ:—க. கொ. II, v, 22. 3: தாமரஸம் ஸாரஸம்—க. கொ. I, x, 40.]

சாரிகை—நாகணவாய்ப்புள், யாழ்வாசிக்குங் கோல். [1: ஸாரிகா —க. கொ. III, v, 8. 2: ஶாரிகா—ஸ. அக.]

காரம்—வலி[1], இமயமலை[2], கொலை[3], முயற்சி[4], எதுகை[5], காரப்பு[6], எழுத்தின் சாரியை[7], நிச்சயம்[8], பொரிகாரம் முதலியன[9]. [1: காரः ... வெ—நா. ர. ii, 359. 2-5, 8: காரः ... வமெ யத்தெ ஹிமாத்ரௌ நிஷ்சயெ யத்நெ — அ. வ. ii, 389. 6: க்ஷாரோ ரஸவிஶேஷெ ஸ்யாத்—ஶா. கோ. 744. 7: நன். 126. 9: க்ஷாரோ யவக்ஷாரः—வெ. 133, 253. க்ஷாரः காசெ ...; ஹஸ்திநி யத்ருஹவணெ—அ. வ. ii, 390, 391.]

சாரங்கம்—பலநிறம்[1], வண்டு[2], ஓர் பறவை[3], ஓர் இராகம்[4], சாதகப்பட்சி[5], யானை[6], மான்[7], மேகம்[8]. [1-3, 5-7: ஸாரங்கோ விஹங்காந்தரெ; சாதகெ வஞ்ஜரீகெ வ த்விபெ ஹரிணெ வ—அ. வ. iii, 122, 123. 4, 8: ஸாரங்க:—ஸ. அக.]

786. சாரம்வலி யெலும்புமுரள் சுவைமரக்காழ் மேன்மை
தனஞ்சூதுக் கருவியொற்றுள் வினைநடைநீர் மருந்தின்
சாரம்வளை மண்ணுவர்ப்புப் பலநிறம்நீ றுப்புச்
சார்த்துயர்த்து மேடுபந்தந் தக்கதிரு பான்பேர்
சீரம்வாள் கலப்பைமர வுரிகிழிந்த துணிநற்
சேலைபசு வின்முலைகூட் டொடுதுத்த நாகம்
தாரம்விண் மீன்கண்மணியோர் யாழிசைவல் லிசைகா
தலிவெள்ளி யாணிமுத்து முத்தின்றூய் மையுமே.

சாரம்—வலி[1], எலும்பு[2], முராளஞ்செடி[3], சுவை[4], மரவயிரம்[5], மேன்மை[6], தனம்[7], சூதுக்கருவி[8], ஒற்றுள் வினை[9], நடை[10], நீர்[11], மருந்தின் சாரம்[12], வளைமண்[13], உவர்ப்பு[14], பலநிறம்[15], நீறு[16], உப்பு[17], சார்த்து உயர்த்தும் மேடு[18], பந்தம்[19], தக்கது[20]. [1, 2, 5-7, 11, 20: ஸாரோ பலெ ஸ்திராம்ஶெ ச ந்யாய்யெ க்லீபம் வரெ த்ரிஷு — அ. வ. ii, 455. 3, 9, 10, 19: சாரோ ப்ரியாலவ்ருக்ஷெ, மதெ பந்தெ ச—அ. வ. ii, 407. 4, 12: க்ஷாரः ... ரஸெ—அ. வ. ii, 390. 8, 15: ஶாரः ஶபல ...; த்யூதோபகரணெ—அ. வ. ii, 450, 451. 13, 14, 16, 17: க்ஷாரஸ்து லவணெ காசெ ரஸபெதெ ச ஹஸ்திநி—நா. ர. ii, 334. 18: அ. வி. நி. 400.]

சீரம்—வாள்[1], கலப்பை[2], மரவுரி[3], கிழிந்த துணி[4], நற்சேலை[5], பசுவின் முலை[6], கூட்டு[7], துத்தநாகம்[8]. [1: ஸீரஸ்து ... ஹலெ ச — அ. வ. ii, 412. 2: ஸீரः ...; லாங்கலெ — அ. வ. ii, 457, 458. 3: சீரம் — ஸ. அக. 4: சீரம் வஸ்த்ரகண்டெ — வெ. 169, 259. 5-8: சீரம் வாஸஸி ச கோஸ்தநெ சூடாயாம் ஸீஸகெ—அ. வ. ii, 409.]

தாரம்—நட்சத்திரம்[1], கண்மணி[2], ஓர் யாழிசை[3], வல்லிசை[4], மனைவி[5], வெள்ளி[6], ஆணிமுத்து[7], முத்தின் தூய்மை[8]. [1, 2, 4, 6-8: तारो निर्मलमौक्तिके, शुद्धौ मुक्ताशुद्धावुच्चनादे नक्षत्रनेत्रयोः ; तारं रजते — ச. வ. ii, 416, 417. 3: திவா. x, 153. 5: दाराः — ச. கோ. II, vi, 6.]

787. வாரமவ சரங்கூட்டம் நேயங்கட் கிண்ணி
மலைச்சார்பு கிழமைபங்கு வாயிலரண் மனையாம்
காரிவிடம் நாற்குறுணி சனிவடுக னையன்
களர்நிலமுந் நீர்க்காரி கருமையோர் வள்ளல்
சாரிசுழல் காற்றுலாப் போதல்சுங்கம் யானைத்
தவிசுவட்ட மாயோடல் சூதுக்காய் பூவை
சீரியலா யுதன்கச்சை சிள்வீடு முப்பேர்
சீருள்சீ ருடைமையும்வெண் கலஞ்செம்பா தியுமே.

வாரம்—அவசரம்[1], கூட்டம்[2], நேயம்[3], கள்ளுக்கிண்ணி[4], மலைச்சாரல்[5], கிழமை[6], பங்கு[7], வாயில்[8], அரண்மனை[9]. [1, 2, 4, 6, 8: वारः सूर्यादिदिवसे वारोऽवसरवृन्दयोः ; ... वारं द्वारे चषके मद्यभाजने — வி. ரு. ர, 17, 18. 3, 5, 7: பிங். x, 1025. 9: वारः: சூழப்பட்ட இடம் என்று (ஸ. அக.) பொருள்படுதலின் இப் பொருள் பொருந்தும்.]

காரி—நஞ்சு[1], நாற்குறுணி[2], சனி[3], பைரவன்[4], ஐயனார்[5], களர்நிலம்[6], கடல்விடம்[7], கருமை[8], ஓர் வள்ளல்[9]. [1, 9: சூடா. xi, ர, 17. 2: அக. 3-5, 8: பிங். x, 322. 6: அக. நி. 66. 7:]

சாரி — சுழல்காற்று[1], உலாப்போதல்[2], சுங்கம்[3], யானைத் தவிசு[4], வட்டமாயோடல்[5], சூதுக்காய்[6], பூவை[7]. [1, 3, 5, 7: பிங். x, 472. 'சாரிகை.' 2: அக. 4, 6, 7: शारिः कुञ्जरवारिण्यां शकुनौ द्यूतशारके — ச. வ. ii, 451.]

சீரி—பலராமன், கச்சை, சிள்வீடு. [1: सीरिन्—ஸ. அக. 2, 3: झिल्ली कक्षापिकाझिल्ल्योः — ச. வ. ii, 409. கச்சை கச்சம் என்று இக் காலத்து வழங்குவதுபோலும்.]

சீருள் — சீர், உடைமை, வெண்கலம் செம்பு முதலியன. [1: 2: பிங். x, 508. 3: நா. தீ. நி. 380. 'உலோகப் பொது.']

788. சூரிசூ ரியன்புலவன் காளிவடு கன்றாய்
சோர்தல்வா டுதல்தளர்தல் வழுவலயர்த் தலும்பேர்
பாரியிபக் காற்கயிறோர் கடைவள்ளல் கெண்டி
பானைபரா கம்பூமி மனைவிகந முளதாம்
வாரிநீர் கடல்வெள்ளம் மதிற்சுற்று வருவாய்
வழியானைப் படுகுழிவந் திப்போன்வா ணியுமாம்
பாரிசா தம்முண்முருக் கோர்தேவ விருக்கம்
பார்பூமி தேர்ப்பரப்பு ரோகிணிநா ளனுமே.

சூரி — சூரியன், புலவன், நரி, காடுகாள். [1: அக. நி. 104. 2: வித்வாந் ..., ஸூரி: — க. கொ. II, vii, 5, 6. 3: பிங். ii, 27. 4: திவா. i, 17.]

சோர்தல்—வாடுதல், தளர்தல், வழுவல், அயர்த்தல். [1-4: அக.]

பாரி—யானைக்காற் கயிறு[1], ஓர் கடைவள்ளல்[2], கெண்டி[3], பானை[4], பூந்தாது[5], பூமி[6], மனைவி[7], கனமுள்ளது[8]. [1, 3-5: பாரீ ... பராகயோ:, பாத்ர்யாம் கரிகாயாம் ச பாதபந்தே ச ஹஸ்திந: —க. ஸ. ii, 426. 2, 6: பிங். x, 789. 7: தாரா—க. கொ. II, vi, 6. 8: அக.]

வாரி—நீர்[1], கடல்[2], வெள்ளம்[3], மதிற்சுற்று[4], வருவாய்[5], வழி[6], யானைப் படுகுழி[7], வந்திப்போன்[8], சரசுவதி நதி[9]. [1, 7, 9: வாரி ... நீரயோ:, வாரி: ... ஸரஸ்வத்யாம் கஜபந்தநகட்யாமபி — க. ஸ. ii, 444. 2, 3: திவா. xi, 367. 4-6: பிங். x, 1026. 8:]

பாரிசாதம்—முண்முருக்கு, ஓர் தேவ விருட்சம். [1: அக. 2: பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக:, ஸந்தாந: கல்பவ்ரு-க்ஷஸ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம்—க. கொ. I, i, 53.]

பார்—பூமி, தேர்ப்பரப்பு, உரோகிணிநட்சத்திரம். [1: திவா. v, 12. 2: பிங். x, 790. 3: திவா. i, 80.]

789. வீரியம்ப ராக்கிரமம் பிரபாவந் தேசு
மிகவலிய வுற்சாகஞ் சுக்கிலத்தா துவும்பேர்
தாருமரக் கொம்புபட்ட வறள்மரஞ்செந் நுணவாம்
தார்விமஞ்சள் மரமஞ்சள் செந்நுணா மரப்பேர்
காருசங்காட் டெள்ளெழுது சித்திரம்நா கப்பூக்
களபம்நுரை நாவிபுற்றுக் காவிக்கல் லென்ப
ஓரையிலக் கநஞ்சமைய மகளிர்குழா மவரா
டுதலாடுங் களன்கால வோரையிரா சியுமே.

வீரியம்—பராக்கிரமம், பிரபாவம், தேசு, மிகவலிய உற்சாகம், சுக்கிலத்தாது. [1, 4, 5: வீர்யம் ப்ரபாவே சுக்லே ... உத்ஸாஹாதிசயேऽபி—வை. 226, 63. 2, 3: வீர்யம் தேஜ:ப்ரபாவயோ: —அ. ஸ. ii, 371.]

தாரு—மரக்கொம்பு, பட்ட வறள்மரம், செந்நுணா. [1: தாரு—ஸ. அக. 2: காஷ்டம் தாரு — அ. கோ. II, iv, 13. 3: தாரு — அ. கோ. II, iv, 53.]

தார்வீ — மஞ்சள், மரமஞ்சள், செந்நுணாமரம். [1-3: தார்வீ தாருஹரித்ராயாம் தேவதாருஹரித்ரயோ: —வி. ப்ர. வ, 6.]

காருசம்—காட்டு எள்[1], எழுது சித்திரம்[2], நாகப்பூ[3], களபம்[4], நுரை[5], நாவி[6], புற்று[7], காவிக்கல்[8]. [1-5, 7, 8: காருஜ: கலபே பேந வல்மீகே நாககேஸரே, கைரிகே சில்பினாம் சித்ரே ஸ்வயம்ஜாததிலேऽபி ச—அ. ஸ. iii, 134. 6: காருஜ: ..., ... நாபௌ—நா. ர. iii, 89.]

ஓரை—இலக்கினம்[1], சமயம்[2], மகளிர் குழாம்[3]. மகளிர் ஆடுதல்[4], மகளிர் ஆடுங் களம்[5], காலவோரை[6], இராசி[7]. [1: ஹோரா லக்நே —அ. ஸ. ii, 462. 2: அக. 3-5, 7: பிங். x, 225. 6: ஹோரா - நாளி லிருபத்துநாலி லொரு பகுதி—ஸ. அக.]

790. தாரையா யுதநுனிமுன் னணிப்படையின் மீன்சந்
ததிபரியி னைங்கதிசுக் கிரீவபன்னி யூதுந்
தாரைசுர குருபன்னி கருவிழிமேம் பாடு
சலம்வீழ்தல் மழைத்தாரை வழியுருளின் விளிம்பாம்
வீரைபெருங் குழிமேலா வாலுகம்பே யத்தி
வெள்ளிறில் சமுத்திரங்கிங் கிணிப்பாலை வாழை
வீரைமரம் நருக்கருங்கா கோளிதா மலகி
வீரப்பே ருளஆர்நா யகபுத்ர வதியே.

தாரை—ஆயுதநுனி[1], முன்னணிப்படை[2], நட்சத்திரம்[3], சந்ததி[4], குதிரையின் ஐங்கதி[5], சுக்கிரீவன் பத்தினி[6], ஊதும் தாரை[7], தேவகுரு பத்தினி[8], கருவிழி[9], மேம்பாடு[10], நீர் வீழ்தல்[11], மழைத்தாரை[12], வழி[13], உருளின் விளிம்பு[14]. [1, 2, 4, 10-12: தாரோத்க்ருஷ்டே பஹுத்வே ஸேநாக்ரே ...; ஜலாதிபாதே ஸந்ததௌ —அ. ஸ. ii, 421, 422. ஜலாதிபாதே என்பதனால் 11, 12 பொருள்கள் குறிக்கப்பட்டன. 3:

நக்ஷத்ரம் ... தாரா — அ. கோ. I, iii, 21. 5: யாரா ..., ... க்ராஜ-மதிவஜுகெ — நா. ர. ii, 341. த்ஸுதீகம், யௌரிகம், ரெவிகம், வகீகம், வுகம் என்பவை ஐந்து கதிகள். 6, 8: தாரா ... வாரா-மாராவியாம், வாமீவவதூராம் — அ. வ. ii, 417. 7, 9, 13: பிங். x, 598. 14: யாரா—வ. அக.]

வீரை—பெருங்குமிழ்[1], ஏலவாலுகம்[2], பேயத்தி[3], வெள்ளீறில்[4], சமுத்திரம்[5], கிங்கிணிப்பாலை[6], வாழை[7], வீரைமரம்[8], கள்[9], கருங்காகோளி[10], தாமலகி[11], வீரப்பேருள்ள ஊர்[12], நாயகனையும் புத்திரனையுமுடையாள்[13]. [1-4, 6, 7, 9-11, 13: வீரா மஹாரிகாரஹாதாமெகெரூ-வாரவஷ; மஷிராக்ஷீரகாகொஸீமராஷொதஷமரிகாவ வ, வதிவத்ரவதீக்ஷீரவிதாரீதமுகாவவீ — அ. வ. ii, 446, 447. 5, 8: பிங். x, 1062. 12: வீரகோளன்புதூர் முதலியன.]

791. கௌரமெனல் வெண்கடுகு தூயதுவெண் சிவப்புக்
கமலப்பூந் தாதுபொன்மை நிலவின்விசுத் தமுமாம்
கௌரிமநோ சிலைஞாழல் பார்ப்பதிபூப் பில்லாக்
கன்னிகைபொன் னிறப்பெண்வரு ணன்மனைவி பூமி
பௌருடமாண் டன்மைபுரு டன்கையெடுப் பளவு
பராக்கிரம மாண்டொழிலாண் டேசுவென வைம்பேர்
பௌருடே யம்புருடர் திரளவராற் செய்யப்
பட்டதவ ரறுகூல மவர்கொலைவி காரம்.

கௌரம்—வெண்கடுகு, தூயது, வெண்சிவப்பு, தாமரைப்பூந்தாது, பொன்மை, நிலவின் விசுத்தம். [1-6: மௌர: ஸ்வெதரணெ வீதெ விஸுதெ வநூவெஷு வீ; விஸுெ மௌரம் க ஸ்வதவஷ-வெ வதுகெவரெ—அ. வ. ii, 402, 403. வெண்சிவப்பு என்னும் பொருளுக்கேற்ப ஆசிரியர்க்கு ஸ்வதாரணெ என்றொரு பாடங் கிடைத்திருக்கவேண்டும்.]

கௌரி—மனோசிலை[1], ஞாழல்[2], பார்வதி[3], பூப்பில்லாக் கன்னிகை[4], பொன்னிறப்பெண்[5], வருணன் மனைவி[6], பூமி[7]. [1-4, 6, 7: மௌரூமா-நகிகொரீவஷ விரயஜெள வரணவியாம்; ... ரொவதீ ... —அ. வ. ii, 403, 404. 5: மௌரீ—வ. அக.]

பௌருடம்—ஆண்டன்மை, புருடன் கையெடுப்பளவு, பராக்கிரமம், ஆண்டொழில், ஆண்தேசு. [1-5: பௌருஷம் ... பும்ஸ: ஸ்த்ரீஹாவகர்மணோ:; பௌருஷோ ருத்தவி ச ..., ஊர்த்வவிஸ்த்ருததோ:-பாணிந்ருமானே — நா. ஸ. ii, 153.]

பௌருடேயம்—புருடர் திரள், புருடராற் செய்யப்பட்டது, புருடர் அனுகூலம், புருடர் கொலை, புருடர் விகாரம். [1-5: பௌருஷேயம் புருஷேண க்ருதே'ஸ்த்ரீ வ ஹிதே வதே, ஸமூஹே ச விகாரே ச—க. ஸ. iv, 227.]

792\. *சீரண மிருசீ ரகம்பெருங் காயஞ் சுவர்ச்சிகை கிழிந்தது சீன்றம்*
வாரணஞ் சங்கு துகிற்கொடி கோழி மதாவளந் தடைகட லென்ப
பாரமக் கரைதோட் சுமைகன மிரண்டா யிரம்பலங் கொண்டது
வரம்பாம்
காரவி கருஞ்சீ ரகஞ்சத புப்பி காயப்பத் திரிமயிற் சிகையே.

சீரணம்—சீரகம், கருஞ்சீரகம், பெருங்காயம், சுவர்ச்சிகை, கிழிந்தது, முதிர்ந்தது. [1-4: ஜரணம் ஜீரகாஜாஜிஹிங்குஸௌவர்ச்சலே-ஷ்வபி—வி. ப்ர. ண, 35. க. ஸ. iii, 194 ஜீரகே க்ருஷ்ணஜீரகே என்று 1, 2 பொருள்களைத் தெளிவாகக் காட்டிற்று. மே. (ண, 48), நா. ஸ. (ii, 114) கோசங்களும் ஜரணீ என்னும் சொல்லுக்கே இப் பொருள்கள் கூறின. வை. 129, 166 மாத்திரம் கஜாஜீ ச ஜயா தீவ்யோ ஜீரகோ ஜீரண-ஸ்தி: என்று ஜீரண சப்தத்தை ஆண்டது. 5: படீச்சரம் ஜீர்ணவஸ்த்ர-ஸமௌ—க. கோ. II, vi, 115. 6: ஜீர்ணீ—ஸ. அக.]

வாரணம்—சங்கு, துகிற்கொடி, கோழி, யானை, தடை, கடல். [1, 3: திவா. xi, 366. 2: 4, 5: வாரண: ஸ்த்ரீரக்ஷஜே, வாரணம் ச ப்ரதிஷேதே — க. ஸ. iii, 215. 6: பிங். x, 1024.]

பாரம்—அக்கரை, தோட்சுமை, கனம், இரண்டாயிரம் பலங் கொண்டது, வரம்பு. [1, 5: பாரம் ப்ராந்தே பரதடே—க. ஸ. ii, 426. 2-4: பாரோ பரோ வீவதே ச பலாநாம் த்விஸஹஸ்ரகே — நா. ர. ii, 334.]

காரவி—கருஞ்சீரகம், சதபுப்பி, காயப்பத்திரி, மயிற்சிகை. [1-4: காரவீ க்ருஷ்ணஜீரகே; தீப்யே சதபுஷ்பாத்ரயோ: க. ஸ. iii, 689, 690.]

793. சாரதம்வற் சரம்புதிதே ழிலைப்பாலை பீதமுற்கம்
தாரதமே வெள்ளிரதம் விடபேதஞ் சாதிலிங்கம்
சாரதிநீர்த் திப்பலிதேர்க் கடைப்பூடு தேர்ப்பாகன்
பாரதிவாக் கோர்விருத்தி பாமடந்தை மரக்கலமே.

சாரதம்—ஆண்டு, புதிது, ஏழிலைப்பாலை, மஞ்சட்பயறு. [1, 2, 4: ശാരദൊ വത്സരെ നവെ; ... പീതമുദ്ഗെ — அ. ஸ. iii, 331, 332. 3: സപ്തപൎണ്ണോ വിശാലത്വക് ശാരദൊ വിഷമഛദഃ —அ. கோ. II, iv, 23.]

தாரதம் — வெள்ளிரதம், விடபேதம், சாதிலிங்கம். [1-3: ദാരദൊ വിഷഭെദെ സ്യാദ്പാരദെ ഹിങ്ഗുലെപി ച—அ. ஸ. iii, 325.]

சாரதி — நீர்த்திப்பலி, தேர்க்கடைப்பூடு, தேர்ப்பாகன். [1: ജലപിപ്പല്യാം ... ശാരദീ — வி. ஹ்ரு. உ, 21. 2: 3: സാരഥിഃ; ... സംജ്ഞാ രഥകുടുംബിനഃ —அ. கோ. II, viii, 59, 60.]

பார் -வாக்கு, ஓர் விருத்தி, சாசுவதி, மரக்கலம். [1, 2: ഭാരതീ ... വൃത്തിഭെദാന്തരാപി—அ. ஸ. iii, 275. 3: ഭാരതീ തു സരസ്വത്യാം —வி. ஹ்ரு. த, 115. 4: பிங். x, 787.]

794. ஊரணை யுச்சிலம்பி யாடதன்கம் பளமும்பேர்
வேரமெனல் குங்குமஞ்சேப் பங்கிழங்கு தேகமுமாம்
பூரிதிரண் டதுநாணி பொன்கலப்பு நெல்லென்ப
ஆரிடமோர் மணமிருடி யின்வசந மாகமமே.

ஊரணையு—சிலம்பி, ஆடு, ஆட்டின் கம்பளம். [1-3: ഉൎണ്ണനാഭ-രവികല്പെ; ഉൎണ്ണനാഭെ മെഷെ —அ. ஸ. iii, 474, 475.]

வேரம் — குங்குமம், சேப்பங்கிழங்கு, தேகம். [1, 3: വെരം ശരീരെ കാശ്മീരെ—வி. ஹ்ரு. ர, 31. 2: அக.]

பூரி — திரண்டது, நாணி, பொன், கலப்புநெல். [1, 3: ഭൂരി സ്വൎണ്ണ പ്രചുരെ ത്രിഷു—நா. ர, ii, 378. 2: பிங். vi, 436. 4: அக.]

ஆரிடம்—ஓர் மணம், இருடியின் வசனம், ஆகமம். [1: ஆர்ஷ: —ஸ. அக. 2, 3: ஆர்ஷம்—ஸ. அக.]

795. சாரகன் குதிரைப் பாலன்சஞ் சாரகன்
தாரகை நக்கத் திரங்கட் கருவிழி
மோரடங் கரும்பின் வேர்நற் பாலுமாம்
ஆரணம் வேத மதன்ஞான பாகையே.

சாரகன்—குதிரைப்பாலகன், சஞ்சாரகன். [1, 2: வாரகொரஹாஹி- வாெ ... ஸஞாரகெவி உ—ஈ. ஸ. iii, 37.]

தாரகை — நட்சத்திரம், கண்ணின் க . [1, 2: தாரகா; ந நாக்ஷிஜெயாஃ நக்ஷெத்ரு—வெ. 260, 88.]

மோரடம் — கரும்பின் வேர், நற்பால். [1, 2: ஈமூ மோரடூ; ஸஹாராதூாதூரக்ஷீரெ ... ஐக்ஷமூலெயா: —ஈ. ஸ. iii, 157, 158.]

ஆரணம்—வேதம், வேதத்தின் ஞானபாகை. [1: திவா x, 83. 2: திவா. x. 85. 1, 2: ஆரணாகூ.]

796. சூரணங் கருணைதூ ளோருவர்ப் பென்ப
பூரணம் நிறைவோர் பிட்டுமெல் லாமுமாம்
பூரணி யிலவ மரம்நிறை வுள்ளவள்
வாரவா ணங்கவ சங்குப் பாசமே.

சூரணம் — கருணை, தூள், ஓர் உவர்ப்பு. [1: ஸூரண: — ஈ. கொ. II, iv, 157. 2, 3: உூரணம் க்ஷாரெ க்ஷாரவெஷெ — ஈ. ஸ. ii, 139.]

பூரணம்—நிறைவு, ஓர் பிட்டு, எல்லாம். [1, 3: பூண: க்ஷேத்ஸ பூரிதெ உ—ஈ. ஸ. ii, 147. 2: பூரணம் ..., ... பிஷ்டபெஷெ உ —ஈ. ஸ. iii, 206.]

பூரணி—இலவமரம், நிறைவுள்ளவள். [1: பூரணீ ஶாலமலி- தருெ—ஈ. ஸ. iii, 206. 2: பூரணீ—ஸ. அக.]

வாரவாணம்—கவசம், குப்பாசம். [1, 2: வாரவாணஸ்து கஞ்- சூகெ கவசெவி உ—ஈ. ஸ. iv, 88.]

797. ஓர மெனலரு கிடம்பக்க பாதமும்
நாரம்நீர்ப் பாசி நாரத்தை நீரொனும்
சாரல் மருதயாழ்ப் பண்தாழ் வரையுமாம்
பீரு சதாவரி யச்சமுள் ளோன்பெயர்.

ஓரம்—அருகிடம், பட்சபாதம். [1: நா. தீ. நி. 546. 2: நா. தீ. 640.]

நாரம் — நீர்ப்பாசி, நாரத்தை, நீர். [1: பிங். ix, 357. 2: பிங். ix, 35. 3: நாரா: ... நீரயோ:—வி. பு. ர, 22.]

சாரல்—மருதயாழ்ப்பண், தாழ்வரை. [1, 2: பிங். x, 471.]

பீரு—சதாவரி, அச்சமுள்ளோன். [1: ஶதபதீ ஸஹஸ்ரவீர்யா ... ; ... ஶதாவரீ — அ. கோ. II, iv, 100, 101. அபீரு: என்னும் பெயர்க்கு விளக்கமாக 'ந பீரு: ஶத்ருவத்தாஸ்' என்று வியாக்கியாசுதையில் உரைக்கப்பட்டது. ஆயினும், பதத்தை பீரு: என்று கொள்ளவும் இடமிருந்திருக்கலாம். 2: த்ரஸ்த பீருபீருக பீலுகா: —அ. கோ. III, i, 26.]

798. வீருதங் கிளைசேர் கொடியிடை தூறு
வாருண மேற்கோர் சலசரம் வாரிதி
தூரடி வேர்பா ரந்தேர் முகப்பாம்
பீர்முலைப் பாலின் றுளிபச லைப்பேர்.

வீருதம் — கிளைசேர் கொடி, மிடைதூறு. [1, 2: வீருத்குல்மாயாம் விடபெ ப்ரஸூவ—அ. ஸ. ii, 246.]

வாருணம் — மேற்கு, ஓர் சலசரம், கடல். [1, 3: வாருணம். பிங். x, 1027. 2: வாருணம்: —ஸ. அக.]

தூர் — அடி, வேர், பாரம், தேர்முகப்பு. [1: அக. 2: பிங். ix, 169. 3, 4: பூ: ... பாரெ ரதமுகெ துரோ: —நா. ர. i, 50.]

பீர்—முலைப்பாலின் துளி, பசலை. [1, 2: சூடா. xi, ர, 15.]

799. பௌரம் புரோற்பவப் பொருள்காவட் டம்புல்
கௌரவர் குருகுலத் தவர்கன முடையோர்
சௌரியங் கள்ளத் தனம்பராக் கிரமம்
கௌரிள மிரும்புப் பொடிகடு கென்ப.

பௌரம்—புரத்தில் உண்டான பொருள், காவட்டம்புல். [1, 2: பௌரம் வஸ்துநி ஸுகந்தே—அ. ஸ. ii, 431.]

கௌரவர்—குருகுலத்தவர், கனமுடையோர். [1: கௌரவ: — ஸ. அக. 2: கௌரவம் ஸாமர்த்யம் கௌரவமு—அ. கோ. II, vii, 34.]

சௌரியம்—கள்ளத்தனம், பராக்கிரமம். [1: வௌரிகா ஸெ்ஹ- நுவௌரெ வ ஸெ்யஃ — க. கொ. II, x, 25. 2: ஶௌரெ ..., ... வராகூ: —க. கொ. II, viii, 102.]

கௌரிஎம்—இரும்புப்பொடி, வெண்கடுகு. [1, 2: ஹெளரிவொ லொஹவூணெ ஸாஜெளரிவொ ஹெளஸஷெ—வி. வ. ௯, 97.

800. வீரட்டா நங்கூத்தின் விகற்பம்வீ ரஞ்செய்தலம்
பாரத்வா சன்வின்னூ லாளன்காட் டுப்பருத்தி
பாரித்தல் வளர்த்தனிய மித்தல்பரப் புதல்பருத்தல்
பூரித்த லுவத்தனிறைத் திடல்பருத்தல் பொங்குதலே.

வீரட்டாநம் — கூத்தின் விகற்பம், வீரஞ்செய் தலம். [1: திவா. ix, 230. 2: வீரஸூாநஃ — அக. சிவன் வீரங்காட்டிய தலம். அட்ட வீரட்டம் குறிக்கப்படுகின்றன: "பூமன் சிரங்கண்டி யந்தகன் கோவல் புரமதிகை, மாமன் பறியல் சலந்தரன் விற்குடி மாவழூர், காமன் குறுக்கை யமன்கட வூரிந்தக் காசினியிற், றேமன்னு கொன்றையுந் திங் களுஞ் சூடிதன் சேவகமே."]

பாரத்துவாசன்—வில்நூலாளன், காட்டுப்பருத்தி. [1, 2: ஹாரஊாஜ: ..., ஜொணெ வ வஊகாஸாஸ்ரம் ஹாரஊாஜீ வ கயெ—வி. வ. ஜ, 27. வில்நூலாளன் துரோணாசாரியர்.]

பாரித்தல்—வளர்த்தல், நியமித்தல், பரப்புதல், பருத்தல். [1, 2, 4: அக. 3: பிங். vii, 421.]

பூரித்தல்—உவத்தல், நிறைத்தல், பருத்தல், பொங்குதல். [1-4: அக. வஊர—ஸ. அக.]

801. தாரா டங்கொய் யுளைப்பாய்மா சாத கப்புள் ளனவிருபேர்
ஆரா தநஞ்சித் தித்தலுகப் பித்தல் சமைத்தல் பேறடைதல்
தாரா தரங்கை வாள்மேகம் தாராங் கம்வாள் புனற்றுறையாம்
நாரா யணன்சந் திரன்கடற்கு நாதன் பிரமன் சிவன்றிருமால்.

தாராடம்—குதிரை, சாதகப்பட்சி. [1, 2: யாராடஃஸூாகெக- ஸெ்ஹ வ—க. ஸ. iii, 153.]

ஆராதநம்—சித்தித்தல், உகப்பித்தல், சமைத்தல், பேறடைதல். [1-4: ஆராயநம் வாகவஸெ்ஹா: ஸாயநெ தொஷணெவி வ — க. ஸ. iv, 159.]

தாராதரம்—கைவாள், மேகம். [1, 2: தா⁴ராத⁴ரஸ்து ப³யோத-க²ட்³க³வாரித³யோ:—அ. ஸ. iv, 260.]

தாராங்கம்—வாள், நீர்த்துறை. [1, 2: தா⁴ராங்க³ஸ்தீர்த²க²ட்³க³யோ:—அ. ஸ. iii, 112.]

நாராயணன்—சந்திரன், வருணன், பிரமன், சிவன், திருமால். [1: 2: 3: நாராயண: — ஸ. அக. 4: 5: விஷ்ணுர்நாராயண: —அ. கோ. I, i, 18.]

802. *பாராவதமே சிலம்பிபுறாத் தும்பில் மரம்பற் பதமென்ப*
பாராவதிமுல் லைக்கீதம் புறாவின் பெடைமுத் தாபலமாம்
ஆரோகணமே றுதலேறும் படிநிற் கமமுன் வாயிலெனும்
ஆரோகம்மே றுகையுயர்ச்சி நீட்சி நிதம்ப மங்குரமே.

பாராவதம் — சிலம்பி, புறா, தும்பில்மரம், மலை. [1: 2-4: பாராவத: கபோதே ஸ்யாத் தி³ஷ்டதிந்து³கே—வி. ப்ர. த, 217.]

பாராவதி—முல்லைக்கீதம், புறாவின் பெடை, முக்தாபலம். [1, 3: பாராவதீ கோ³பகீ³திர்வல்லீப⁴லயோர்பி—தி³. ஸ. III, iii, 166. 2: பாராவதீ—ஸ. அக.]

ஆரோகணம்—ஏறுதல், ஏறும் படி, நிர்க்கமம், முன்வாயில். [1, 2: ஆரோஹணம் ஸ்யாத்ஸோபானே ஸமாரோஹே—வி. ப்ர. ண, 84. 3: 4:]

ஆரோகம்—ஏறுகை, உயர்ச்சி, நீட்சி, நிதம்பம், அங்குரம். [1-4: ஆரோஹோ தை³ர்க்⁴ய ..., ஆரோஹணே நிதம்பே³ ச ஸமுச்ச்²ரய ... —வி. ப்ர. ஹ, 17. 5:]

803. *நாராச மெனவிரும்புச் சலாகைநீர் யானை*
நாராயணமச்சு வத்தமர மீன்பேர்
பாராயணமுடித்தல் பற்றுதலு மான
படிப்பெல்லா மங்குசபக் தங்கரையின் வழிப்பேர்
நாராயணிதிருக்கோ கமதைதுற்கை கங்கா
நதியோர்பண் ணேரிரா கஞ்சதா வரியாம்
மாரீசந் தக்கோல மோருபபு ராணம்
மாமாய மிராசமா தங்கம்கார் பெயரே.

நாராசம் — இரும்புச் சலாகை, நீர்யானை. [1, 2: நாராசோ லோஹஸாயகே, ஜலேபே⁴—அ. ஸ. iii, 129.]

நாராயணம் — அரசமரம், மீன். [1, 2: அக. ஸ. அக. யில் இப் பொருள்கள் காணுமாறில்லை.]

பாராயணம்—முடித்தல் பற்றுதலுமான படிப்பு, எல்லாம், அங்குசபந்தனம், கரையின் வழி. [1: பாராயணம்—ஸ. அக. 2, 4: பாராயணம் பதம், காஷ்டா பாரமேதௌ—க. ஸ. iv, 85. 3: பாராயணம் ... ஸக்ஷ்யஸ்ய ச பர்யேத—வெ. 273, 18.]

நாராயணி—இலக்குமி, துர்க்கை, கங்காநதி, ஓர் பண், ஓர் இராகம், சதாவரி. [1, 2, 6: நாராயணீ ஶதாவர்யாம் ஶ்ரீ:—க. ஸ. iv, 80. 2: திவா. i, 23. 3, 5: அக. 4: பிங். vi, 281. 'ஓர் குறிஞ்சியாழ்த்திறம்.']

மாரீசம்—தக்கோலம், ஓர் உபபுராணம், மாமாயம், இராசயானை. [1, 4: மாரீசம் கக்கோலே ராஜகஜேபி—க. ஸ. iii, 130. 2: பிங். iii, 133. மாரீசோபபுராணம்—ஸ. அக. 3: அக.]

804. தீர்க்கம்நிச் சயம்நீ ளப்பேர் மார்க்கணந் தேட லம்பாம்
மார்க்கமார் கழிமான் றேல்மான் மதம்வழி தெருவோர் கூத்து
பார்க்கவன் மழைக்கோள் நல்ல வில்லாளி பரசி ராமன்
பார்க்கவி யறுகம் புல்லோர் சத்திபாற் கடற்பி றந்தாள்.

தீர்க்கம் — நிச்சயம், நீளம். [1: சூடா. viii, 46. 2: தீர்க்கமாயதம்—க. கோ. III, i, 69.]

மார்க்கணம்—தேடல், அம்பு. [1, 2: மார்க்கணம் ... அந்வேஷ மார்க்கணஸ்த்ர ஶரே—க. ஸ. iii, 210.]

மார்க்கம்—மார்கழிமாசம், மான்றேல், கத்தூரி, வழி, தெரு, ஓர் கூத்து. [1, 3, 4: மார்க்கோ மார்கஶீர்ஷ மார்கே ... வ்யதி — க. ஸ. ii, 40. 2: 'மான்றேல்' மிருகசீரிட நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கும் மான்றலைக்காகத் தவறுபட எழுதுவோரால் எழுதப்பட்டதோ? மற்று இப்பொருள் ஸ. அக., அக., கோசங்களில் காணப்படவில்லை. மிருகசீரிட நட்சத்திரம் அவையனைத்திலும் காணப்படுவது. ஆயினும் மார்கழி மாசத்தையும் அந் நட்சத்திரத்தையும் குறிக்குமென்று சமாதானமுரைக்கலாம். மார்க்கமென்னும் பதம் மிருக சம்பந்தமானதென்னும் பொதுப்பொருளுடைமையின் மான்றேலையும் குறித்தல் கூடும். 5: திவா. v, 128. 6: மார்க்க:—ஸ. அக.]

பார்க்கவன் — சுக்கிரன், நல்ல வில்லாளி, பரசுராமன். [1-3: 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌵𑌿 ..., 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌗𑍁𑌰𑍌 [illegible] — அ. ஸ. iii, 701.]

பார்க்கவி—அறுகம்புல், ஓர் சத்தி, இலக்குமி. [1-3: 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍀 𑌤𑍁 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌮𑍍 — அ. ஸ. iii, 701.]

805. ஊர்ச்சங்கார்த் திகைமா தம்விக் கிரமமுற் சாக முப்பேர்
கூர்ச்சம்புரு நடுவஞ் சம்பொய்த் துதிகுச முடிச்சு மீசை
மார்ச்சநம் வெள்ளு லோத்ரம் துடைத்தல்தூய் தாக்கல் மன்னும்
கூர்ச்சிகை கெட்ட பால்பூ மொட்டுத்தூ விகைக்கோ லூசி.

ஊர்ச்சம் — கார்த்திகைமாசம், விக்கிரமம், உற்சாகம். [1-3: 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌬𑌲𑍇𑌷𑍁 — மெ. ஜ, 4.]

கூர்ச்சம்—புருவ நடு, வஞ்சம், பொய்த்துதி, குசமுடிச்சு, மீசை. [1-3, 5: 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑌨𑍇 [illegible]; 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑌿 [illegible] — அ. ஸ. ii, 55, 56. 4: 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌃 —ஸ. அக.]

மார்ச்சநம் — வெள்ளுலோத்திரம், துடைத்தல், தூய்தாக்கல். [1, 3: 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾 [illegible]; 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 [illegible] — அ. ஸ. iii, 390, 391. 2: 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃 —ஸ. அக.]

கூர்ச்சிகை—கெட்ட பால், பூமொட்டு, தூலிகைக்கோல், ஊசி. [1-4: 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑌾 [illegible] ... [illegible] 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑌾 — வி. ரு. க, 171, 172.]

806. சார்த்தஞ்சஞ் சார செட்டித் திரள்சகி தஞ்ச மூகம்
வார்த்தமே பதர்நோ யின்மை வார்த்தைசீ வநம்பேச் சென்ப
ஆர்த்தல்கட் டுதலொ லித்தல் பொருதல்மின் னுதனி றைத்தல்
ஆர்த்தவ மிருது வின்சம் பவம்பூவன் கனைமார் பூப்பாம்.

சார்த்தம் — சஞ்சார செட்டித்திரள், சகிதம், சமூகம். [1, 3: 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌾𑌂 — அ. ஸ. ii, 218. 2: 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 [illegible] ... 𑌸𑌹 — அ. கொ. III, iv, 4.]

வார்த்தம்—பதர், நோயின்மை. [1, 2: 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌿𑌰𑍋𑌗𑍇 𑌚 — அ. கொ. III, iii, 75.]

வார்த்தை—சீவனம், பேச்சு. [1, 2: 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌜𑌨𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 — அ. கொ. III, iii, 75.]

ஆர்த்தல்—கட்டுதல், ஒலித்தல், பொருதல், மின்னுதல், நிறைத்தல். [1: திவா. ix, 143. 2: நிக. 375. 3: திவா. ix, 147. 4, 5: அக.]

ஆர்த்தவம் — இருதுவின் சம்பவம், பூ, ஸ்திரீகள் பூப்பு. [1-3: ருதுஸம்பந்தி ஆர்த்தவ, நாரீரஜஸி புஷ்பே—ஸ. ஸ. iii, 688.]

807. தீர்த்தன்மா லருக ளுசான் பரிசுத்தன் குருச்சி வன்பேர்
கீர்த்திவித் தாரஞ் சேறு புகழநுக் கிரக மென்ப
கார்த்திகை யோர்மா தஞ்செங் காந்தளோர் நாளு மாகும்
ஊர்த்துவ முயர்வு மேனோக் கியதுமே லுயர்ந்த தும்பேர்.

தீர்த்தன்—திருமால், அருகன், ஆசான், பரிசுத்தன், குரு, சிவன். [1: 2, 3: சூடா. xi, க, 13. 4, 6: அக. 5: தீர்த்ய ... மஹேச—ஸ. கௌ. III, iii, 86.]

கீர்த்தி — வித்தாரம், சேறு, புகழ், அநுக்கிரகம். [1-4: கீர்த்தி: ப்ரஸாதயஶஸோர்விஸ்தாரே கர்தமேऽபி ச—வி. ப்ர. க, 66.]

கார்த்திகை — ஓர் மாசம், செங்காந்தள், ஓர் நட்சத்திரம். [1: பிங். x, 325. கார்த்திக: — ஸ. அக. 2: நா. தீ. நி. 320. 3: பிங். x, 325. க்ருத்திகா—ஸ. அக.]

ஊர்த்துவம் — உயர்வு, மேல்நோக்கியது, மேல்உயர்ந்தது. [1-3: ஊர்த்வம் த்ரி ஸமுச்ச்ரிதே, உபர்யூர்த்வதயோ:—ஸ. ஸ. ii, 506.]

808. கூர்ப்பர முழங்கை சாநு கூர்ப்பென்ப வுவர்ப்புக் கூர்மை
பார்ப்பரங் கயநோய் நீறு சோற்றவிழ் கடப்பந் தாதாம்
[தேற்றம்
ஆர்ப்புப்போர் சிரிப்பொ லிப்பாம் ஓர்ப்பென்ப பொறுமை
பார்ப்பென்ப தவழுஞ் சாதி குரங்கணிற் பறழ்புட் குஞ்சே.

கூர்ப்பரம்—முழங்கை, முழங்கால். [1, 2: கூர்பரோ ஜாநுநி ப்ரோக்த: கபோணாவபி கூர்பர: —வி. ப்ர. ர, 187.]

கூர்ப்பு—உவர்ப்பு, கூர்மை. [1, 2: அக.]

பார்ப்பரம்—கயநோய், நீறு, சோற்றவிழ், கடப்பந்தாது. [1-4: பார்பரோ ஭ஸ்மநி ... ராஜயக்ஷ்மணி; ... கதம்பஸ்ய கேஸரேऽபி ச ஸக்தௌ—வி. ப்ர. ர, 159, 160.]

ஆர்ப்பு—போர், சிரிப்பு, ஒலிப்பு. [1, 2: பிங். x, 111. 3: சூடா. xi, ௭, 34.]

ப்பு — பொறுமை, தேற்றம். [1: திவா. viii, 156. 2: திவா. x, 38.]

பார்ப்பு—தவழும் சாதியின் பறழ், குரங்குக்குட்டி, அணிற்பறழ், பறவைக்குஞ்சு. [1: திவா. iii, 107. 2, 3: திவா. iii, 101. 4: திவா. iii, 193.]

809. கீர்த்தநந்தோத் திரம்பாட்டாம் பேர்த்தல் பிடுங்கல் களப்பற்பேர்
ஈர்த்த லிழுத்தல் போழ்தலுமாம் வார்த்த ளம்வாள் பொல்லா
நாள்
தீர்த்தல் தொலைத்தல் முடிவாக்கல் தூர்த்தல் சீத்தல் நிரப்புத
லும்
வேர்த்தல் வியர்த்தல் சினக்குறிப்பு ஆர்த்தி துன்பம்
ூய.

கீர்த்தநம்—தோத்திரம், பாட்டு. [1: கீர்த்தநம் — ஸ. அக. 2: அக.]

பேர்த்தல்—பிடுங்கல், களப்பல். [1, 2: அக.]

ஈர்த்தல்—இழுத்தல், போழ்தல். [1, 2: அக.]

வார்த்தளம்—வாள், பொல்லா நாள். [1: 2: வார்த்தலம் து- ர்தெ—வி. வ்ரு. ௯, 89.]

தீர்த்தல்—தொலைத்தல், முடிவாக்கல். [1, 2: அக.]

தூர்த்தல்—சீத்தல், நிரப்புதல். [1: நா. தி. நி. 709. 2: அக.]

வேர்த்தல்—வியர்த்தல், சினக்குறிப்பு. [1: பிங். vii, 228. 2: பிங். vii, 116.]

ஆர்த்தி—துன்பம், விற்குதை. [1, 2: ஆர்த்தி: வ்யாபாத-ப்ரேக்ஷா- ப்ரோர்: —அம. ரா. ii, 147.]

810. தீர்த்தமுபா யம்யோகி பூப்பவதா ரம்பாத்
திரம்நீர்புண் ணியத்தலம்நீர்த் துறைமுனிவர் தோய்ந்த
தீர்த்தமவர் சொல்லியநூல் விழாவேள்வி குருமக்
திரிகிணற்றுத் தொட்டிதெரி சகமொழியாக் கொடையாம்
தூர்த்தமிரும் புக்கிட்ட மூமத்தை யென்ப
தூர்த்தன்சூ தாடுவோன் றெட்டுவோன் விடன்பேர்
மூர்த்தமெனல் கடிகமுத்த மாங்கமுகூர்த் தமுமாம்
மூர்த்திகா டிகியமுடல் பிரதிவிம்ப மும்பேர்.

தீர்த்தம்—உபாயம்[1], யோனி[2], பூப்பு[3], அவதாரம்[4], பாத்திரம்[5], நீர்[6], புண்ணியத்தலம்[7], நீர்த்துறை[8], முனிவர் தோய்ந்த தீர்த்தம்[9], முனிவர் சொல்லிய நூல்[10], விழா[11], வேள்வி[12], குரு[13], மந்திரி[14], கிணற்றுத்தொட்டி[15], தரிசனம்[16], ஒழியாக்கொடை[17]. [1-5, 7, 9, 10, 12, 13, 16: தீர்த்தம் ஶாஸ்த்ர அத்⁴வரக்ஷேத்ரோபாயநாரீரஜஸ்ஸு ச அவதாரர்ஷிஜுஷ்டாம்பு³பாத்ரோபாத்⁴யாயமந்த்ரிஷு; ஜலே ஜமே ... உபாயே ஸ்த்ரீரஜஸ்ஸு ச; யோநௌ பாத்ரே உபாத்⁴யாயே — அ. ஸ. ii, 213, 214. 6: ஜலம் ... தீர்த்தம் — நா. ர. ii, 202. 8: ஸமௌ தீர்த்²யவதாரௌ ஸ்த்ரீயோநௌ ஸ்த்ரீ — மே. 155, 40. 11: 14: தீர்த்²யோ ... உபாத்⁴யாயே — ஶா. கோ. 80. 15: உபகூபஜலாஶயே ... தீர்த்தம் — த்ரி. ஶே. III, iii, 197, வியாக்கியை. 17:]

தூர்த்தம் — இரும்புக்கிட்டம், ஊமத்தை. [1: பூர்த்த ... கயோமலே — மே. 44, 71. 2: தூர்த்தோ தூர்த்தா: — அ. கோ. II, iv, 77.]

தூர்த்தன் — சூதாடுவோன், வஞ்சகன், விடன். [1: தூர்த்தோ அக்ஷதேவீ கிதவோ: — அ. கோ. II, x, 44. 2: தூர்த்தஸ்து வஞ்சக: — அ. கோ. III, i, 47. 3: தூர்த்தஸ்து ... நா விடே த்ரயம் — ஹே. ௧, 28.]

மூர்த்தம்—கடினம், தலை, முகூர்த்தம். [1: கடினம் ..., ... மூர்த்தம் — அ. கோ. III, i, 76. 2: உத்தமாங்கம் ஶிர: ... மூர்த்தா — அ. கோ. II, vi, 95. 3: அக. ‘இரண்டுகடிகை நேரம்.’ முஹூர்த்த: — அ. கோ. I, iv, 11.]

மூர்த்தி—காடினியம், உடல், பிரதிபிம்பம். [1-3: மூர்த்தி: காடி²ந்யகாயயோ: ப்ரதிமாயாம் காயகாடி²ந்யயோரபி—அ. ஸ. ii, 185.]

811. தார்க்கியங் குதிரை தேர்மா மரப்பேர்
தார்க்கியன் கருட னவன்றமை யனுமாம்
வார்த்தக மூப்புத் தொழில்மூப் பினர்திரள்
பார்த்தலா ராய்தல் தேடுத னோக்குதல்.

திரை, தேர், மாமரம். [1-3: தார்க்ஷ்ய: ஸ்யந்த³நாஶ்வவ்ருக்ஷ ரத²ந்தராஜயோ: —வி. ப்ர. ய, 53.]

தார்க்ஷியன்—கருடன், கருடன் தமையன். [1, 2: தார்க்ஷ்யஸ்ய ... ஶரஸெ ஶரஸாத்ரஜெ—ச. ஸ. ii, 354.]

வார்த்தகம்—மூப்புத்தொழில், மூப்பினர்திரள். [1, 2: வார்த்தகம் வ்ருத்தஸம்வாதெ ... வ்ருத்தகர்மணி—வி. ஞ. க, 77.]

பார்த்தல்—ஆராய்தல், தேடுதல், நோக்குதல் [1, 2: அக. 3: சூடா. ix, 8.]

லகர வெதுகை

812. கலசமே குடமும் பாலுங் கலவைதான் கலப்போர் சாந்தாம்
சலசந்தா மரைசங் கென்ப சலநங்கா லலைத லும்பேர்
அலசலே கழுவல் சோம்பல் அலவனே நண்டு பூனை
உலமரல் துயர்துண் ணென்ற லலறல்கத் துதலொ லித்தல்.

கலசம் — குடம், பால். [1: கலஶஸ்து ...; கடு-ஸ. கொ. II, ix, 31, 32. 2. நிக. 401.]

கலவை—கலப்பு, ஓர் சாந்து. [1: பிங். vii, 552. 2: பிங். vi, 217.]

சலசம்—தாமரை, சங்கு. [1, 2: ஜலஜம் ஶங்கெ ஸரோஜே — ஸ. ஸ. iii, 136.]

சலநம்—கால், அலைதல். [1, 2: சலந: பாதகம்பயோ: — ஸ. ஸ. iii, 364.]

அலசல் — கழுவல், சோம்பல். [1: அக. 2: திவா. viii, 164. 'அலைசல்.']

அலவன்—நண்டு, பூனை. [1, 2: சூடா. xi, ல, 13.]

உலமரல்—துயர், அச்சக்குறிப்பு. [1: சூடா viii, 73. 2: சூடா. viii, 56.]

அலறல்—கத்துதல், ஒலித்தல். [1: திவா. x, 48. 2: அக.]

813. குலமுடல் வீடோர் சாதித் திரள்நாடு கோத்தி ரப்பேர்
நிலமிடந் தரைபூ மிப்பேர் நிலவொளி மதிநி லாவாம்
புலம்வயல் புலனி டப்பேர் புலனறி வொடுரு பாதி
பொலமெனப் பொலன்பொல் லாங்கம் புலவென்ப முடைபு லாலே.

குலம் — உடல், வீடு, ஓர் சாதித்திரள், நாடு, கோத்திரம். [1-5: குலம் குலஶ்ரேணி தேஹேஷு ஜநபதேஷ்வபி — ஸ. ஸ. ii, 469.]

நிலம்—இடம், தரை, பூமி. [1: திவா. v, 227. 2: நா. தீ. நி. 481. 3: திவா. v, 12.]

நிலவு—ஒளி, மதி, நிலா. [1, 3: அக. நி. 145. 2: திவா. i, 56.]

புலம்—வயல், புலன், இடம். [1-3: அக. நி. 177.]

புலன்—அறிவு, ரூபமுதலியன. [1: திவா. viii, 84. 2: நா. தீ. நி. 601.]

பொலம்—பொன், பொல்லாங்கு. [1: திவா. vi, 1. 2: அக.]

புலவு—முடை, புலால். [1, 2: அக. நி. 175.]

814. மலம்விட்டை யழுக்குக் கிட்டம் பாவம்பன் னிருமலப்பேர்
வலம்வலி யிடம்வ லப்பால் வலனேயோ ரசுரன் வெற்றி
வலயமே வளையங் கண்ட ரோகங்கங் கணம்வட் டப்பேர்
வரிபூவோர் மரம ருக்கன்.

மலம் — விட்டை, அழுக்கு, கிட்டம், பாவம், பன்னிரு மலம். [1, 3, 4: மலஸ்த்வெ; கிட்ட ... விஷ்டாயாம் — க. ஸ. ii, 493, 494. 2: மல: ... மலிநே த்ரிஷு — ம. கோ. 801. 5: வஸா ஶுக்ராஸ்ருங் மஜ்ஜா மூத்ரவிட் க்ராணகர்ணவிட், ஶ்லேஷ்மாஶ்ரு தூஷிகா ஸ்வேதா த்வாதஶைதே ந்ருணாம் மலா: — மநுஸ்ம்ருதி:, v, 135.]

வலம்—வலி, இடம், வலப்பக்கம். [1: பலம் ... ஸ்யா . ஸ. ii, 488. 2: திவா. v, 228. 3: அக. நி. 214.]

வலன் — ஓர் அசுரன், வெற்றி. [1: பலஸ்து ... தைத்யே— க. ஸ. ii, 489. 2: திவா. viii, 76.]

வலயம் — வளையம், கண்டரோகம், கங்கணம், வட்டம். [1: அக. 2, 3: வலய: கங்கணம் கண்டரோகே—க. ஸ. iii, 496. 4: திவா. viii, 2.]

அலரி—பூங்கணை, அழகு, கண்வரி, பூ, ஓர் மரம், சூரியன். [1: 2, 3: பிங். x, 63. 4-6: திவா. xi, 17.]

815. புலர்தலே வெடிதல் வாடல் புலியோர்சாந் தோர்வி லங்காம்
இலலனை சுகுமா ரப்பெண் பரிகாசத் தினள்நாக் கென்ப
பலலமெட் பொடிசே றாகும் பலிபுட்டங் காக்கை கொக்கு
இலவண முவர்ப்புப் பும்பேர் எலிபூர நானோர் செந்து.

புலர்தல் — விடிதல், வாடல். [1: நா. தீ. நி. 758. 2: நா. தீ. நி. 757.]

புலி—ஓர் சாந்து, ஓர் விலங்கு. [1, 2: பிங். x, 833.]

இலலனை — சுகுமாரப்பெண், பரிகாசத்தினள், நாக்கு. [1, 3: லலநா ... ஜிஹ்வாயாம் வரயோஷிதி — வி. ஷ்ரு. ந, 137. 2: லலநா — ஸ. அக.]

பலலம் — எட்பொடி, சேறு, ஊன். [1-3: பலலம் திலசூர்ணே ஸ்ராக பலலம் பங்கமாம்ஸயோ: —வி. வ்ரு. ல, 61.]

பலிபுட்டம்—காக்கை, கொக்கு. [1: பலிபுஷ்ட: — ச. கொ. II, v, 20. 2: பலிஹம்ஜ் —ஸ. அக.]

இலவணம்— உவர்ப்பு, உப்பு. [1: லவண: —ச. கொ. I, v, 9. 2: லவணம் —ச. கொ. II, ix, 41.]

எலி—பூர நட்சத்திரம், ஓர் செந்து. [1, 2: பிங். x, 194.]

816. புலவர்பா டுநர்கண் ணாளர் பொருநர்விற் பன்னர் வானோர்
புலவனிந் திரன்கண் ணாளன் புதன்செவ்வே ளறிஞன் கூத்தன்
வலவனே வெற்றி யாளன் றேர்ப்பாகன் வல்ல வன்பேர்
உலவைமா ருதம ரக்கொம் போர்மரந் தழைமு ருப்பாம்.

புலவர்—பாடுநர், கண்ணாளர், பொருநர், விற்பன்னர், வானோர். [1, 3-5: திவா. xi, 338. 2: பிங். x, 832.]

புலவன்—இந்திரன், கண்ணாளன், புதன், முருகன், அறிஞன், கூத்தன். [1: பிங். ii, 68. 2: பிங். x, 832. 3: திவா. i, 58. 4: சூடா. i, 24. 5: அக. 6: நிக. 396.]

வலவன்—வெற்றியாளன், தேர்ப்பாகன், வல்லவன். [1: நிக. 396. 2: திவா. ii, 102. 3: அக.]

உலவை — காற்று, மரக்கொம்பு, ஓடைமரம், தழை, விலங்கின் கொம்பு. [1, 2, 5: திவா. xi, 250. 3: பிங். ix, 95. 4: சூடா. xi, ல, 21.]

817. வலவைவல் லவன்வஞ் சப்பெ ணிடாகினி வல்லோ ளென்ப
இலளிதம் பிரிய மோர்சி வாகம மழகிச் சைப்பேர்
இலளிதை யோர்முத் தாரம் பராசத்தி யோரி ராகம்
கலனையோன் றற்கு வேண்டு முபகர ணங்க லப்பை.

வலவை—வல்லவன், காளியேவற் பெண், இடாகினி, வல்லோள். [1: திவா. ii, 95. 2: பிங். x, 1007. 3: திவா. i, 24. 4: அக.]

இலளிதம் — பிரியம், ஓர் சிவாகமம், அழகு, இச்சை. [1, 4: லலிதம் ... லலிதே த்ரிஷு — நா. ஸ. II, 183. 2: அக. 3: லலிதம் சாருணி த்ரிஷு—நா. ரு. iii. 188.]

இலளிதை—ஓர் முத்தாரம், பராசத்தி, ஓர் இராகம். [1: லலிதம் ஹாரபேதே—வி. வ்ரு. த, 88. 2: லலிதா—ஸ. அக. 3: அக.]

கலனை — ஒன்றற்கு வேண்டும் உபகரணம், கலப்பை. [1: திவா. vii, 156. 2: திவா. vii, 155.]

818. கலனணி கலன்கோ ளன்கீழ் மகன்றுட்டன் கலத்தின் பேராம்
நலனென்ப தழகு நன்மை நலிதலே மெலிதல் நைதல்
விலகுதல் தவிர்த னீங்கல் விலங்கலே விலகல் வெற்பாம்
இலமற்பம் பாழ்நி லப்பேர் கிலேசம்நோ யாதி துன்பம்.

கலன் — அணிகலன், கோள்சொல்பவன், கீழ்மகன், துஷ்டன், கலம். [1: திவா. vii, 79. 2: ஸர்வாதிஸாரோ உஜ்ஜ்வல: ஸம: — க. கொ. III, i, 47. 3, 4: க்ரூரோ நீசேऽபி ஸம: — வி. ப்ர. ல, 4. 5: இலக்கணப் போலி.]

நலன் — அழகு, நன்மை. [1, 2: நிக. 404. ‘நலம்’ என்பதன் போலி.]

நலிதல்—மெலிதல், நைதல். [1, 2: நிக. 410.]

விலகுதல்—தவிர்தல், நீங்கல். [1, 2: அக.]

விலங்கல்—விலகல், மலை. [1: அக. 2: திவா. v, 16.]

இலம்—அற்பம், பாழ்நிலம். [1: கிலஸ்ஸ்தூ. ... ஸம்ஷதஸமோத்த யதா—“ப்ராஷ்டே உபஸர்பேத் கில தஸ்ய தேஹீ.” — த்ரி. ஶே. III, iii, 467, வியாக்கியை. 2: விலாப்ரஸ்தே ஸமே— க. கொ. II, i, 5. ‘க்ஷூதஸ்ய க்ஷேத்ரதே:’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

கிலேசம்—நோய் முதலியன, துன்பம். [1, 2: க்லேஶா ரோகா- தௌ து:கே ச—க. ஸ. ii, 533. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ரோகா- தௌ என்னும் பாடபேதம் உளதென்று குறித்திருத்தலால் ஆசிரியர்க்கு அகப்பட்டது அப் பாடமே போலும்.]

819. அலிநறு விலிவெ ளிற்று மரமலா யுதன்பே டிப்பேர்
ஒலியிடி யோசை காற்றும் ஒலியல்தார் நதிதோல் சேலை
கலியொலி மிடிய நீதம் போர்கடை யுகமோர் பாவாம்
பொலிவுமங் கலமெ ழுச்சி புணர்ச்சியு மிகுதி யும்பேர்.

அலி—நறுவிலி, வெளிற்றுமரம், பலராமன், பேடி. [1: பிங். ix, 126. 2: பிங். ix, 189. 3: ஹலீ—க. கொ. I, i, 25. 4: பிங். v, 238.]

'—இடி, ஓசை, காற்று. [1-3: பிங். x, 211.]

ஒலியல்—பூமாலை, நதி, தோல், சேலை. [1-4: பிங். x, 212.]

கலி—ஒலி, வறுமை, அநீதம், போர், கடையுகம், ஓர் பா. [1, 6: பிங். x, 280. 2: நா. தீ. நி. 626. 3: சூடா. xi, ல, 16. 'வஞ்சம்.' 4, 5: [illegible]: ... [illegible]—[illegible]. ஸ. ii, 466.]

பொலிவு—மங்கலம், எழுச்சி, புணர்ச்சி, மிகுதி. [1: திவா. viii, 161. 2: சூடா. ix, 38. 3: அக. 4: நிக. 410.]

820. நிலையமூர் வீடு கோயில் நிலைமைமெய் நிற்குந் தன்மை
உலையன லாற்கொ திக்க வைக்குநீர் கொல்லு லைப்பேர்
குலையம்பின் குதைகாய்க் கொத்துச் செய்கரை விற்கு தைப்பேர்
தலையிடம் பெருமை யாதி சிரசுமேல் தலைமை யென்ப.

நிலையம்—ஊர், வீடு, கோயில். [1, 2: அக. 3: பிங். iv, 217.]

நிலைமை—மெய், நிற்குந் தன்மை. [1: பிங். vii, 51. 2: அக.]

உலை—அனலாற் கொதிக்கவைக்கும் நீர், கொல்லுலை. [1, 2: அக.]

குலை—அம்பின் குதை, காய்க்கொத்து, செய்கரை, விற்குதை. [1, 4: அக. 2, 3: சூடா. xi, ம, 11.]

தலை—இடம், பெருமை, முதல், சிரசு, ஆகாயம், தலைமை. [1, 3-5: சூடா. xi, ல, 16. 2, 6: அக.]

821. இலக்கிய மிலக்க ணத்த துதாரண நிபமி லக்காம்
உலத்தலே கெடுதல் சாதல் புலர்த்தல்பூ சுதலு லர்த்தல்
கலித்தலே பொலிவெ ழுச்சி பெருகல்கக் குதலொ லித்தல்
சலித்தலே யசைதல் சல்லல் சடைத்தல்சஞ் சலித்த லும்பேர்.

க்கியம்—இலக்கணத்தது, உதாரணம், அபதேசம், இலக்கு. [1, 2: அக. 3, 4: [illegible]—மே. ய, 53.]

உலத்தல்—கெடுதல், சாதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 136.]

புலர்த்தல்—பூசுதல், உலர்த்தல். [1: பிங். vi, 221. 2: அக.]

கலித்தல்—பொலிவு, எழுச்சி, பெருகுதல், கக்குதல், ஒலித்தல். [1, 3: சூடா. xi, ம, 16. 2, 5: திவா. xi, 73. 4: அக.]

சலித்தல்—அசைதல், அரித்தல், சடைத்தல், சஞ்சலித்தல். [1, 4: அக. [illegible]—ஸ. அக. 2: வழக்கு. [illegible] என்பது தெலுங்குச்சொல். 3: அக.]

822. பலங்கட முருக்க ரத்தை நெருஞ்சிகுற் குலுச்செம் பஞ்சாம்
கலம்பக மோர்ப்ர பந்தம் கலப்புள தளாவு தற்பேர்
புலம்பல்கோ சனைபி தற்றல் புலம்பொலி தனிமை யச்சம்
வலம்புரி பணிலச் சங்கோர் மரம்நந்தி யாவட் டப்பேர்.

பலங்கடம்—முருக்கு, அரத்தை, நெருஞ்சி, குற்குலு, செம்பஞ்சு. [1-5: பலங்கஷா து கிம்ஸுகே; கோக்ஷுரோ குக்குலௌ லாக்ஷா-ராஸ்நா ... — ஸ. வ. iv, 320, 321.]

கலம்பகம்—ஓர் பிரபந்தம், கலப்புள்ளது, அளாவுதல். [1: இலக். வி. 812. 2: அக. 3: நா. தீ. நி. 762.]

புலம்பல்—மிக்கொலித்தல், பிதற்றல். [1: திவா. x, 178. 2: அக.]

புலம்பு—ஒலி, தனிமை, அச்சம். [1-3: பிங். x, 831.]

வலம்புரி—ஓர் சங்கு, ஓர் மரம், நந்தியாவட்டம் [1: திவா. iii, 210. பணிலம்-வலம்புரி—அக. 2: சூடா. xi, ல, 12. 3: பிங். x, 1006.]

823. பிலங்குகை யளைதொ ளைப்பேர் பிலவங்கங் குரங்கு தேரை
மலங்கல்நீர் நிலைக லங்கல் மலையனோர் வள்ளல் வெற்பன்
குலிங்கமூர்க் குருவி காக்கை கொலைஞர்சண் டாளர் வேடர்
புலிங்கந்தீப் பொறிசிட் டுப்புள் புலைநீசத் தனம்பு லாலே.

பிலம்—குகை, வளை, துளை. [1, 3: பிலம் ரந்த்ரே குஹாயாம்—ஸ. வ. ii, 492. 2: பிலம்—ஸ. அக.]

பிலவங்கம்—குரங்கு, தேரை. [1: ப்லவங்க:—ஸ. கோ. II, v, 3. 2: ப்லவக: ... பேகே—மே. க, 42.]

மலங்கல்—நீர்நிலை, கலங்கல். [1, 2: நிக. 408.]

மலையன் — ஓர் வள்ளல், குறிஞ்சித்தலைவன். [1: பிங். v, 32. 2: திவா. ii, 126.]

குலிங்கம் — ஊர்க்குருவி, காக்கை. [1: பிங். viii, 55. குலிங்க:—ஸ. அக. 2: அக.]

கொலைஞர்—சண்டாளர், வேடர். [1: திவா. ii, 51. 2: அக.]

புலிங்கம்—தீப்பொறி, சிட்டுக்குருவி. [1: ஸ்புலிங்கோऽக்நிகண:—ஸ. கோ. I, i, 60. 2: பிங். viii, 56. 'ஊர்க்குருவி.']

புலை—நீசத்தனம், புலால். [1: அக. 2: பிங். viii, 237.]

824. உலக முயர்ந்தோர் சநம்புவந முலகு திசைவிண் புவிநாடாம்
புலக மணித்தோ டம்வச்ரம் புழுத்தா ளகங்கட் கிண்ணிப்பேர்
அலசங் காலி னோய்சோம்ப லலைய லலைத லாலசியம்
வலசம் பயிர்கோ புரவாயில் வயல்நெற் குதிரங் கீகாரம்.

உலகம் — உயர்ந்தோர், சனம், புவனம். [1: திவா. ii, 17. 2, 3: லோகோ விஷ்டபே ஜநே — அ. ஸ. ii, 16.]

உலகு—திசை, ஆகாசம், பூமி, நாடு. [1-3: பிங். x, 175. 4: திவா. v, 15.]

புலகம்—மணிக்குற்றம், வயிரம், புழு, அரிதாரம், கள்ளுக்கிண்ணி. [1, 3-5: புலக: …, … மணிதோஷே [illegible] தாலகே க்ருமௌ— அ. ஸ. iii, 61. 2: புலக: …, … ஶிலாந்தரே — வி. ப்ர. க, 65.]

அலசம்—காலின் நோய், சோம்பல். [1, 2: அலஸ: … பாதரோகே க்ரியாஜடே — அ. ஸ. iii, 739.]

அலையல்—அலைதல், சோம்பல். [1, 2: அக.]

வலசம் — பயிர், கோபுரவாயில், வயல், நெற்குதிர், அங்கீகாரம். [1, 5: பலஜம் … ஸஸ்யே … ஸம்பராயோரபி — அ. ஸ. iii, 138. 2, 3: பலஜே க்ஷேத்ரபூர்த்வாரே — அ. கோ. III, iii, 31. 4: தாந்யராஶிஸ்து பலஜா — வை. 128, 130.]

825. வலசை புவிநற் பார்வையுளாள் மலர்த லலர்தல் விரிதலுமாம்
இலய மழிப்புத் தழுவுகையொத் தறுப்பு நாட்டி யத்திரையம்
மலயந் தேச மாராமம் வரையின் பங்கு பொதியமலை
அலர்நீர் பழிச்சொல் விரிந்தமலர் பலரு மறிந்து தூற்றலுமாம்.

வலசை — பூமி, நற்பார்வையுளாள். [1: பலஜா … ஸஸ்யஸம்பத்திஶாலி ஸ்த்ரீதா — வி. ப்ர. ஜ, 17. 2: பலஜா வல்குதர்ஶநா — அ. கோ. III, iii, 31.]

மலர்தல்—அலர்தல், விரிதல். [1: சூடா. iv, 50. 2: திவா. xi, 183.]

இலயம் — அழிப்பு, தழுவுகை, ஒத்தறுப்பு, நாட்டியத்திரயம். [1-3: லயோ விநாஶே ஸம்ஶ்லேஷே ஸாம்யே தௌர்யத்ரிகஸ்ய ச — வி. ப்ர. ய, 5. தௌர்யத்ரிகம் ந்ருத்யகீதவாத்யம் நாட்யமிதம் த்ரயம் — அ. கோ. I, vii, 10. நாட்டியத்திரயம்-நிருத்த கீத வாத்தியம்.]

மலயம் — தேசம், ஆராமம், மலையின் பங்கு, பொதியமலை. [1-4: மலய: வ்ருக்ஷாராமே; ஸௌராஷ்ட்ரே ஷைல ப்ராந்தே — ஸ. ஸ. iii, 490, 491.]

அலர்—நீர், பழிச்சொல், விரிந்த மலர், பலரும் அறிந்து தூற்றல். [1: பிங். i, 57. 2, 4: பிங். x, 64. 3: சூடா. xi, ல, 21.]

826. பலிகங் கும்ப முறிக்கலையங் குலிசம் வயிரப் படையோர்மீன்
மலிதல் மிகுதல் நிறைதலுமாம் மலிக மழுக்கா கியதுகறை
மலிக முகந்தீ பிணமுசுப்பேர் மலிக முகன்றுர்ச் சனனிறந்தோன்
கலங்க னீர்முல்லைக் கான யாறு கலங்கினேன்.

பலிகம்—கும்பம், உறிக்கலையம். [1, 2: பலிகா: காலகலசே ஷடே—ஸ. ஸ. iii, 126.]

குலிசம்—வயிரப்படை, ஓர் மீன். [1, 2: குலிஶௌ ஶஸ்த்ரமீன-வேஷு: —ஸ. ஸ. iii, 713.]

மலிதல்—மிகுதல், நிறைதல். [1: அக. 2: பிங். vii, 470.]

மலிகம்—அழுக்காகியது, கறை. [1: மலினம்—ஸ. கோ. III, i, 55. 2—ஸ. அக.]

மலிகமுகம்—தீ, பிணம், ஒருவகைக்குரங்கு. [1-3: மலினமுகோ வஹ்னௌ ப்ரேதே கோலாங்கூலே—ஸ. ஸ. v, 8.]

மலிகமுகன் — துர்ச்சனன், ரன். [1, 2: மலினமுகோ ... ப்ரேதே ... வகே—ஸ. ஸ. v, 8.]

கலுழி — கலங்கல்நீர், முல்லைக்கான்யாறு, கலங்கினேன். [1, 2: திவா. xi, 74. 3: கலுழிந்து—ஸ. அக.]

827. திலகமோர் பரிநீலச் சுவர்ச்சிகைமஞ் சாடி
தேகமறு நுரையீரல் திலதமுமோ ரமுமாம்
அலகெனல்கென் மணிதுடைப்பங் கவடிபுள்ளின் மூக்கெண்
ணுயுதக்கூர்ம் புறங்கதுப்பு நுளம்புமகிழ் விதைப்பேர்
இலகுசீ தேவிப்பேர் செங்கழுநீர் சார
மின்மைசுந்த ரங்குறளா னதுகொய்ம்மை யென்ப
இலதைவா லுழுவைமா தவிசிதே விப்பூ
டிளங்கொடிகத் தாரிமரச் சினையறுகு ஞாழல்.

திலகம்—ஓர் குதிரை[1], நீலச்சுவர்ச்சிகை[2], மஞ்சாடிமரம்[3], தேக மறு[4], நுரையீரல்[5], பொட்டு[6], உரோமம்[7]. [1-6: திலகோऽஶ்வபேதே க்ஷுரகே திலகாலகே; திலகம் ரோசகே க்லோம்நி — ஹ. ஸ. iii, 45, 46. 7:]

அலகு—நெல்லின் மணி[1], துடைப்பம்[2], கவடி[3], பறவைமூக்கு[4], எண்[5], ஆயுதக்கூர்ம்புறம்[6], கன்னம்[7], நுளம்பு[8], மகிழின் விதை[9]. [1, 9: திவா. vi, 125. 2: பிங். vi, 587. 3, 8: பிங். x, 61. 4: சூடா. iii, 70. 5: சூடா. xi, ல, 1. 6, 7: அக.]

இலகு—சீதேவிப்பூடு, செங்கழுநீர், சாரமின்மை, அழகு, குறளானது, நொய்ம்மை. [1, 3, 5: லகு: ஸ்ப்ருக்கா லகுஸாரம் ஹ்ரஸ்வம் — ஹ. ஸ. ii, 53. 2: 4, 6: லகுர்மநோஜ்ஞ தேஜோதேஜே — மே. வ, 5.]

இலதை—வாலுளுவை[1], மாதவி[2], சீதேவிப்பூடு[3], இளங்கொடி[4], கத்தூரி[5], மரச்சினை[6], அறுகு[7], ஞாழல்[8]. [1-8: லதா ஜ்யோதிஷ்மதீதூர்வா ஸாகாவாஸந்திப்ரியங்குஷு; ஸ்ப்ருக்கா மாதவீ கஸ்தூர்யா — ஹ. ஸ. ii, 188, 189.]

828. திலபன்னி திருவேட்டப் பிசின்வெண்சந் தநப்பேர்
சிலையொலிவில் வாயிற்கீழ்ப் படிமரங்கல் வெற்பாம்
அலமமையு மெனல்கலப்பை தேட்கொடுக்கு மாகும்
அலங்கார மணிகலன்கட் டழகுவமை யாதி
கலமசி ரணங்கற்க மரக்கலமட் கலமுண்
கலங்களம்யாழ் படைக்கலமுத் தாணியிந்தி ரியமாம்
சலம்வெட்டி வேர்புனல்வஞ் சனைமுட்பன் றியின்முள்
சளமழுக்கா றிலேவதுசி தனப்பொருளென் றெண்பேர்.

திலபன்னி — திருவேட்டப்பிசின், வெண்சந்தனம். [1, 2: ஸ்ரீவேஷ்டே சந்தநே ஸ்த்ரீ து திலபர்ணீ — மே. 271, 11.]

சிலை — ஒலி, வில், வாயிற்கீழ்ப் படிமரம், கல், மலை. [1: சூடா. xi, ல, 16. 2, 5: திவா. xi, 294. 3, 4: ஶிலா ... த்ருஷத் த்வாரஸ்யாதஸ்தாதாருணி — வி. ப்ர. ல, 39.]

அலம்—அமையுமெனல், கலப்பை, தேளின் கொடுக்கு. [1: அலம் பூஷணபர்யாப்தி ஶக்திவாரணவாசகம் — அ. கோ. III, iii, 251. 2: ஹாலம் ஹலம் — அ. கோ. II, ix, 13. 3: அலம் — ஸ. அக.]

அலங்காரம்—அணிகலன், கட்டழகு, உவமை முதலியன. [1, 3: 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁, 𑌉𑌪𑌮𑌾𑌦𑍌—ச. ஸ. iv, 237. 2: சூடா. viii, 26.]

கலம்—அசீரணம்[1], கற்கம்[2], மரக்கலம்[3], மட்கலம்[4], உண்கலம்[5], களம்[6], யாழ்[7], படைக்கலம்[8], முத்தாணியென்னும் ஓர் அளவு[9], இந்திரியம்[10]. [1, 10: 𑌕𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌰𑍇𑌤𑌸𑍋𑌃—ச. ஸ. ii, 465. 2, 6: 𑌖𑌲𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌕𑍇 ...𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇—ச. ஸ. ii, 471. 3, 7: சூடா. xi, ல, 3. 4, 5, 9: அக. நி. 60. 8: அக.]

சலம் — வெட்டிவேர்[1], நீர்[2], வஞ்சனை[3], முட்பன்றியின் முள்[4], பொய்[5], பொறுமை[6], அலைவது[7], சீதனப்பொருள்[8]. [1, 2: 𑌜𑌲𑌂 ..., 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌰𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑍁𑌨𑌿—ச. ஸ. ii, 476. 3: 𑌛𑌦𑍍𑌮 ... 𑌛𑌲𑌮𑍍 — ஹலா. கோ. 675. 4: 𑌶𑌲𑍀𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌧𑍋𑌰𑍋𑌮𑍍𑌣𑌿 𑌶𑌲𑍀 𑌶𑌲𑌂 𑌶𑌲𑌮𑍍 — ச. கோ. II, v, 7. 5, 6: அக. நி. 90. அழுக்காற்றுக்கு மாறாக 'வயிரம்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 7: 𑌚𑌲𑌨𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌨𑌂 ... 𑌚𑌲𑌮𑍍—ச. கோ. III, i, 74. 8: 𑌜𑌲𑌮𑍍 —ஸ. அக.]

829. தலம்விற்றாண் முன்கையிற்றாக் காதுகட்டுந் தடைத்தோல்
சமபூமி வாளாதிப் பிடியகங்கை தேவத்
தலம்விரித்த கைபடர்ந்த தாதாரஞ் சுபாவந்
தறைகீழா னதுகாலி னுட்பனையுஞ் சாற்றும்
பலம்வலிமை சமர்த்துருவ மிந்திரிய மேதுப்
பருமையெனும் பூன்படைவா ளூன்மாந வளவின்
பலமிலா பம்போளம் பயன்சாதிக் காய்காய்
பழம்படைகே டகந்தரமா யுதருணிகா கமுமாம்.

தலம்—வில்நாண் முன்கையில் தாக்காது கட்டுந் தடைத்தோல்[1], சம பூமி[2], வாள் முதலியவற்றின் பிடி[3], அகங்கை[4], தேவத்தலம்[5], விரித்த கை[6], படர்ந்தது[7], ஆதாரம்[8], சுபாவம்[9], தறை[10], கீழானது[11], உள்ளங்கால்[12], பனை[13]. [1, 3, 6, 9, 11, 13: 𑌤𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌘𑌾𑌤𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇, 𑌤𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁𑌚𑌪𑍇𑌟𑍇 𑌤𑌾𑌲𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌤𑍍𑌸𑌰𑍌 — ச. ஸ. ii, 478. 2: 𑌤𑌲𑌂 ..., ... 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌲𑍇 — நா. ர. ii, 403. 4: 𑌹𑍃𑌦𑌸𑍍𑌥𑌃 ... 𑌤𑌲𑌃 — வை. 179, 153. 5: அக. 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍. 7: 8: மேற்காட்டிய ச. ஸ. ii. 478 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌯𑍋𑌃 என்னும் பாடபேதமுளதாக நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10: 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍 — ஸ. அக. 12: 𑌤𑌲𑌮𑍍 —ஸ. அக.]

பலம்—வலிமை[1], சமர்த்து[2], உருவம்[3], இந்திரியம்[4], ஏது[5], பருமை[6], எலும்பு[7], ஊன்[8], படைவாள்[9], உன்மான அளவின் பலம்[10], இலாபம்[11], போளம்[12], பயன்[13], சாதிக்காய்[14], காய்[15], பழம்[16], சேனை[17], கேடகம்[18], தனம்[19], ஆயுத நுனி[20], காகம்[21]. [1, 3, 4, 6, 7, 17: ... — நா. ரு. ii, 400. 2, 12, 21: ... — அ. ஸ. ii, 488, 489. 5, 15, 16: ... — அ. கோ. III, iii, 200. ... என்பது மகேசுவரர் உரை. மற்றைய கோசங்களிலும் ... (அ. ஸ. ii, 487), ... (மா. கோ. 762), ... (நா. ரு ii, 402) என்று வருகின்றதேயன்றி ... என்று வரவில்லை. 8, 10: ... — அ. ஸ. ii, 484. 9, 14, 18, 19: ... — நா. ரு. ii, 401. 11, 13, 20: ... — அ. ஸ. ii, 487.]

830. இலலாமந் திலகம்பூ டணமுக்ய மழகி
திவுளியடை யாளம்வால் பதாகைபிர பாவம்
இலவமிலே சம்மேடா தியின்மயிர்வி லாசம்
இருகாட்டைப் பொழுதுபயிர் முதலவரி தலுமாம்
பிலவமடை விற்றூழ்ந்த நிலங்குரங்கோ ரொலிநீர்ப்
பெருக்குநீர்க் காக்கையித்தி புணைவிசையிற் றூவும்
பிலவகதி தவளைவா சனைப்புல்கருந் தும்பில்
பெருங்கோரை தாராப்புள் மிலேச்சசா தியும்பேர்.

இலலாமம்—திலகம்[1], பூடணம்[2], முக்கியம்[3], அழகிது[4], குதிரை[5], அடையாளம்[6], வால்[7], துகிற்கொடி[8], பிரபாவம்[9]. [1-9: ... — அ. ஸ. iii, 398, 399.]

இலவம்—இலேசம், ஆடு முதலியவற்றின் மயிர், விலாசம், இருகாட்டைப்பொழுது, பயிர் முதலியன அரிதல். [1, 3-5: ... — அ. ஸ. ii, 523, 524. 2: ... — நா. ரு. ii, 435.]

பிலவம்—அடைவிற் றாழ்ந்த நிலம்[1], குரங்கு[2], ஓர் ஒலி[3], நீர்ப் பெருக்கு[4], நீர்க்காக்கை[5], இத்தி[6], தெப்பம்[7], விசையிற் றாவும் பிலவகதி[8], தவளை[9], வாசனைப்புல்[10], கருந்தும்பை[11], பெருங்கோரை[12], தாராப்புள்[13], மிலேச்ச சாதி[14]. [1-14: ப்லவ: ப்லக்ஷ ப்லக்ஷ காரண்டவ ஜலகாக காரண்ட ... —அ. வை. ii, 517-519.]

831. *சலகரங்க மென்பசங்கு தென்னங்காய் மேகந்*
தலையல்புதுப் புனல்வரவு மழைபெய்து விடுதல்
பலிஞாழல் காய்க்குமர நீறுளுப்பை பூத
பலியாதி பூசைபிச்சை குடியிறையோ ரவுணன்
வலியுதர ரேகைசா மரைக்காம்பு வீட்டு
மரவிசே டந்தோலின் றிரைவன்மை நோவாம்
பலிதஞ்சித் தித்ததுதா பஞ்சேறு கேச
பாசநரை மயிர்வெண்மை யின்குணங்கற் பூவே.

சலகரங்கம்—சங்கு, தேங்காய், மேகம். [1-3: ஜலகரங்க: ... —அ. வை. v, 4, 5.]

தலையல் — புதுநீர்வரவு, மழைபெய்து விடுதல். [1: அக. நி. 117. 2: திவா. i, 149.]

பலி—ஞாழல்[1], காய்க்கும் மரம்[2], நீறு[3], உளுப்பை[4], பூதபலி முதலியன[5], பூசை[6], பிச்சை[7], குடியிறை[8], ஓர் அவுணன்[9]. [1: ... —அ. கோ. II, iv, 55. 2: ... —அ. கோ. II, iv, 7. 3, 6, 7: சூடா. xi, த, 5. 4, 8, 9: ... —அ. வை. ii, 489, 490. 5: ... iii, 70.]

வலி—உதரரேகை, சாமரைக்காம்பு, வீட்டுமரவிசேடம், தோலின் திரை, வன்மை, நோ. [1-4: வலி: ...; ... —அ. வை. ii, 489, 490. 5, 6: அ. வி. நி. 483.]

பலிதம்—சித்தித்தது[1], தாபம்[2], சேறு[3], கேசபாசம்[4], நரைமயிர்[5], வெண்மையின் குணம்[6], கற்பூ[7]. [1: ... —ஸ. அக. 2-5: ... —அ. வை. iii, 265. இந்த மேற்கோளில் ... என்பதும் ... என்பதும் ஒரு பொரு

'ய தருகின்றன. கெஶவாஶ என்பது ஸ. அக. யிற் காணப்படுகின்றது. 'ன் இந்தச் சு அப்படி ஒரு பாடம் இருந்திருக்கலாம். 6: வஜிதழ—ஸ. அக. 7: வஜிதம் ரெஶமஜெ—ரெ. த, 122.]

832. கலைநிருத்த கீதாதி புறக்கிரியை யாலிங்
கநசும்ப நாதியகக் கிரியைசுரு வெண்ணெண்
கலைகல்வி பாகையினங் கிசமாறைங் காட்டைக்
காலமரக் காழ்மூல தநவிருத்தி களைமே
கலைவண்ணப் பிரபந்தத் தோர்பந்தம் புல்வாய்
கருமானாண் முசுநிவிர்த்தி யாதிமந்தி ராதி
கலைபுடைவை மதியின்சோ டசபாகத் தொன்று
கலனையிடை யாதிசர நடைசிற்பா தியுமே.

கலை—நிருத்தம் கீதம் முதலிய புறக்கிரியை[1], ஆலிங்கனம் சும்பனம் முதலிய அகக்கிரியை[2], சுரு[3], அறுபத்துநாலு கலை[4], கல்வி[5], பாகையின் அம்சம்[6], முப்பது காட்டைக் காலம்[7], மரவயிரம்[8], மூலதன விருத்தி[9], களை[10], மேகலை[11], வண்ணப்பிரபந்தத்து ஓர் பந்தம்[12], புல்வாய்[13], கருமான்[14], ஆண்முசு[15], நிவிர்த்தி முதலிய கலை[16], மந்திர முதலிய கலை[17], புடைவை[18], சந்திரன் பதினாறு பாகத்தொன்று[19], கலனை[20], இடை முதலிய சரநடை[21], சிற்பமுதலியன[22]. [1: 2: 3, 8: பிங். x, 282. 4, 6: கலா — ஸ. அக. 5: திவா. x, 77. 7: கலா ..., ...; த்ரிம்ஶத்காஷ்டாஃ கலா — நா. ஸ. i, 54. 9, 19, 20, 22. கலா ... ஶில்பாதௌ கலா ..., ஐஶோர்ஶ ஷோடஶெஶ ஶாகெ ஸ்ருஜ்ஜு-யஜநவ்ருத்தி — நா. ர. ii, 418. 10: 11, 12. அக. 13, 14: சூடா. iii, 22. 15: திவா. iii, 52. 16: அக. 17: கலா — ஸ. அக. மந்திரம், திரவியம், சிரத்தை என்பன யாகத்தின் அங்கங்கள். 18: திவா. vii, 274. 21: அக. இடை, பிங்கலை, சுழுனை.]

833. இலக்கணம்வி யாகரண முருவமடை யாளம்
இலக்குமமுக் கியமடையா ளஞ்சிரேட் டமுமாம்
கலக்கமச்சந் துயர்குழப்பங் கலங்கல்தெளி வின்மை
கலப்பையுழு படையொன்றற் கமைந்தவுப கரணம்
இலக்குமணனி ராமனாநு சன்சிமா னென்ப
இலக்குமிசம் பத்தழகு ஞாழலரிப் பிரியை
வலித்தலோ டஞ்செலுத்த லோர்விகா ரஞ்சம்
ம ல் வ ரகக ல்.

இலக்கணம்—வியாகரணம், உருவம், அடையாளம். [1: நா. தீ. நி. 659. 2: லக்ஷணம் — ஸ. அக. 3: லக்ஷணம் ... விக்ரஹ — வெ. 252, 56.]

இலக்குமம் — முக்கியம், அடையாளம், சிரேட்டம். [1, 2: லக்ஷ்ம ப்ரதானசிஹ்நயோ: —க. வ. ii, 277. 3: லக்ஷ்ம ... வரிஷ்டயோ: — வெ. 226, 57.]

கலக்கம்—அச்சம், துயர், குழப்பம், கலங்கல், மதனின்மை. [1: பிங். vii, 94. 2: பிங். vii, 123. 3: அக. 4: திவா. ix, 79. 5: பிங். vii, 97.]

கலப்பை—உழுபடை, ஒன்றற்கு அமைந்த உபகரணம். [1: திவா. vii, 155. 2: திவா. vii, 156. 'கலப்பையுங் கலனையு மென்ன வரும்பெய, ருரைக்கி லொன்றிற் கமைந்தபல் லுறுப்பே.']

இலக்குமணன் — இராமன் தம்பி, சீமான். [1, 2: லக்ஷ்மணஸ்ஸௌமித்ரௌ லக்ஷ்மணா யயா; லக்ஷ்மண: ஸ்ரீயுதெ—க. வ. iii, 213, 214.]

இலக்குமி—சம்பத்து, அழகு, ஞாழல், திருமால் மனைவி. [1-4: ஸ்ரீஸம்பத்ஸௌந்தர்யவ்ருத்தியஜ்ஞஷ—க. வ. ii, 328.]

வலித்தல் — ஒடம்செலுத்தல்[1], ஓர் விகாரம்[2], சம்மதித்தல்[3], நோவுறல்[4], நினைத்தல்[5], வலிதாக்கல்[6], இழுத்தல்[7]. [1, 7: அக. 2: நன். 155. 3: திவா. ix, 167. 4: நா. தீ. நி. 758. 5: பிங். vii, 22. 6: நா. தீ. நி. 649.]

834\. இலங்கைமரச் சினைதுட்டை யிலைக்கறியோர் புரியாம்
இலஞ்சிதடா கங்கொப்பூழ் மகிழ்மர மென்ப
இலம்பகம்நூன் முடிவுநுத லணியுமா லையும்பேர்
இலம்பமென லுயர்வுவிசா லமூங்தொங்கு தலுமாம்
இலிங்கமடை யாளமாண் கோசமரு மாகம்
இங்குலிகஞ் சாங்க்யபிர கிருதிசிவ மூர்த்தி
கலிங்கம்வெட்பா லையினரிசி யோர்தேயங் குடுமிக்
கடுவன்புள் ளாயில்மரம் புடைவையைம்பேர் காட்டும்.

?லங்கை மரச் துட்டை, ?க்கறி, ஓர் நகரம். [1-4: ஜக்தா ஷா ஸாவா ஸாகிநீ கூடா வறி — க. வ. ii, 16. ஸா ஸாகம் பயிராகும் நிலம்—ஸ. அக. சூடா. iv, 32 சாகினி சிறுகீரை யென்னும்.]

இலஞ்சி—தடாகம், கொப்பூழ், மகிழமரம். [1-3: பிங். x, 142.]

இலம்பகம்—நூல்முடிபு, நுதலணிமாலை. [1: திவா. x, 95. நூலுட்பிரிவு. 2: திவா. iv, 256.]

இலம்பம்—உயர்வு, விசாலம், தொங்குதல். [1-3: லம்ப—ஸ. அக.]

இலிங்கம்—அடையாளம், ஆண்குறி, அனுமானம், சாதிலிங்கம், சாங்கியப்பிரகிருதி, சிவமூர்த்தி. [1-3, 5, 6: லிங்கம் சிஹ்நஶிஶ்நயோ: ; ஶிவமூர்த்தாவநுமாநே ஸாங்க்யோக்தப்ரக்ருதாவபி—அ. ஸ. ii, 45, 46. ப்ரக்ருதாவபி என்றொரு பாடமுளதாக நிர்ணயஸாகரப் பதிப்புக் கூறும். 4: அக.]

கலிங்கம் — வெட்பாலையரிசி, ஓர் தேசம், குடுமிக்கருவன்புள், ஆயில்மரம், புடைவை. [1-4: கலிங்கா நீவ்ருத்பேதே; பக்ஷிதீக்ஷ்ணகே யக்ஷிணீட் ..., கலிங்கம் கௌடஜபலே—அ. ஸ. iii, 109, 110. பக்ஷிதீக்ஷ்ணகு: மயிலச்செடி யென்று அ. கோ. (II, iv, 48) தமிழுரை கூறுகின்றது. 5: திவா. vii, 274.]

835. கலகங் கடுமைபோர் வாளுறை பந்தநம்
கலிகையாழ் மூல மலர்ந்தபூங் கொத்து
குலகம் பேய்ப்புடோல் புற்றுக் கருந்தும்பில்
குலிக மிருப்பையிங் குலிகம் பந்துமாம்.

கலகம்—கொடுமை, போர், வாளுறை, பந்தனம். [1: சூடா. viii, 60. 2-4: கலஹோ ஸம்ப்ரஹாரே ஸ்யாத்கோஶே ஸாரா ... — அ. ஸ. iii, 757. 'பண்டனம்' என்றிருக்கற்பாலதை எழுதுவோர் தவறுபட எழுதியிருக்க வேண்டும். பண்டனம்-குறும்பு, துஷ்டத்தனம்.]

கலிகை — யாழின் அடி, அலர்ந்த பூங்கொத்து. [1: கலிகா—ஸ. அக. 2: கலிகா கோரகஃ — அ. கோ. II, iv, 16. 'ஈஷத்விகஸிதபுஷ்பம்' என்னும் மகேசுவரர் டீகையால் கலிகை அரும்பென்று தெரிகிறது. சிறிது அலர்ந்த பூவுமாம். பூங்கொத்து என்பதற்குப் பிரமாணம் கிடைக்கவில்லை.]

குலகம்—பேய்ப்புடோல், புற்று, கருந்தும்பை. [1-3: குலகம் ... படோலகே; குலகஃ ... வல்மீகே காகதிந்துகே—அ. ஸ. iii, 23, 24.]

குலிகம்—இருப்பை, இங்குலிகம், பந்து. [1: பிங். ix, 98. குலிகஃ. 2: பிங். vi, 129. 3: குலிகா—ஸ. அக.]

836. பலபத் திரன்பல தேவன் விறலோன்
பலபத் திரைதிராய்ப் பூடுகற் றுழை
கலில மறியொணா ததுபுக வொணாதது
களுழங் கலங்கின தழுக்குப் பாவமே.

பலபத்திரன்—பலதேவன், விறலோன். [1, 2: பலபத்ரஸ்த்வநந்தே பலஶாலிநி—ச. ஸ. iv, 273.]

பலபத்திரை—திராய்ப்பூடு, கற்றுழை. [1, 2: பலபத்ரா குமாரீ ராம் ஸ்த்ராயமாணௌஷத்யாவலீ—ச. ஸ. iv, 273.]

கலிலம்—அறியொணாதது, புகவொணாதது. [1, 2: கலிலம் கஹநே—வெ. 259, 61. ஸ. அக. கஹநே இரண்டு பொருளிலும் வருமென்னும்.]

களுழம்—கலங்கினது, அழுக்கு, பாவம். [1: கலுஷே—ஸ. அக. 2, 3: கலுஷம் த்வாவிலம் ஹஸோ: — ச. ஸ. iii, 726. ஆவிலம் என்பதே கலங்கினது அழுக்கு என்னும் இரண்டு பொருளையும் தரும்.]

837. சலபதி வருணன் கடலிரு மிச்சையாம்
உலபம் விழற்புல் கிளையுடைக் கொடிப்பெயர்
பலனே பலரா மன்பிர யோசநம்
தலிநம் நீக்க முளதற்பஞ் சயநம்.

சலபதி—வருணன், கடல், இருமிச்சை. [1-3: ஜலபதி: என்னுஞ் சொல்லன்றி ஜலேந்த்ர: காணப்படுகிறது. ஜலேந்த்ரோ வருணேऽம்போதௌ, ஜம்பலே ஜலேந்த்ர: ஸ்ம்ருத:—வி. ர. ர, 205.]

உலபம்—விழற்புல், கிளையுடைய கொடி. [1, 2: உலபஸ்து லதா ஸ்ரீதிஸ்த்ருணஹேதயோ: —ச. ஸ. iii, 432.]

பலன்—பலராமன், பிரயோசனம். [1: பல: —ச. கோ. I, i, 25. 2: ஸாம: ... ஸைந்யே—வெ. 128, 140.]

தலிநம்—நீக்கமுளது, அற்பம், சயனம். [1, 2: தலிநம் விரலே ஸ்தோகே—ச. கோ. III, iii, 126. 3: தலிநே—ஸ. அக.]

838. பலிகி ஞாழ லொடுகுப்பை மேனி
சிலிமீ லிகையின் மினியின் கண்டிகை
புலுதம் பரியின் விசைக்கதி யளபெடை
அலையே கடற்றிரை நீர்த்திரை யார்கலி.

பலிதம்—ஞாழல், குப்பைமேனி. [1: ஃலிதீ — ஸ. கோ. II, iv, 55. 2: ஃலிதீ—ஸ. கோ. II, iv, 136.]

சிலிமிலிகை — மின்மினி, மின், கண்டிகை. [1-3: ஶிலீமிகா வஶெ௱ாதெ கஂணீஹெஷ தடிதஃவி—ஸ. வ. v, 4.]

புலுதம்—குதிரையின் வேககதி, அளபெடை. [1, 2: ப்லுதஂஸ்வ௱ மெதஜ ப்லுதாஶ்வகதிகெ—ஸ. வ. ii, 177.]

அலை—கடற்றிரை, நீர்த்திரை, கடல். [1: பிங். iv, 141. 2: திவா. v, 43. 3: திவா. v, 41.]

839. துலைதுலாக் கோல்துலா மேற்ற மரத்துலை
நிலைமுறை கால மிடந்திரம் நிற்றல்
உலைதல் குலைத லழித னடுங்கல்
மலைதல் பொரல்சூ டுதல்துணி வின்மை.

துலை—துலாக்கோல், துலாம், ஏற்றமரத்துலை. [1: அக. 2: திவா. i, 71. 3: அக. நி. 127.]

நிலை — முறை, காலம், இடம், திரம், நிற்றல். [1, 2: அக. நி. 146. 3: பிங். iv, 272. 4, 5: அக.]

உலைதல் — குலைதல், அழிதல், நடுங்கல். [1: அக. 2: திவா. ix, 140. 3: திவா. viii, 168.]

மலைதல்—பொருதல், சூடுதல், துணிவின்மை. [1, 2: திவா. xi, 184. 3: அக.]

840. விலக்கண முதைய ராசி நுசுப்பாம்
இலக்கங் கணக்கோ டிலக்குநூ றுயிரம்
பிலக்கமோர் தீவுகல் லாலர சித்தி
இலக்குக் குறிப்ப மெதிரி லக்கமே.

விலக்கணம்—உதயராசி, நுசுப்பு. [1, 2: விலக்நஂ மத்யலக்நயோ: — ஸ. வ. iii, 407.]

இலக்கம் — கணக்கு, இலக்கு, நூறுயிரம். [1: அக. 2, 3: லக்ஷஂ ஸஂக்யா ... நிய௱ெத த௱ டா—நா. ர. ii, 488.]

பிலக்கம்—ஓர் தீவு, கல்லால், அரசு, இத்தி. [1-4: ப்லக்ஷோ த்வீபெ ஜடீ ஶ்வெ பிப்பலெ... —நா. ர. ii, 474.]

இலக்கு — குறி, நிபம், எதிர், எண். [1-4: ஶ்ரவஸ்ஸம்வஸ்ரவஸ்ர- ஜேஷ்ட லக்ஷ்யம் உர்ஸோ த்வயம் த்ரேஷ்ட—நா. ர. ii, 324.]

841. உலக்கை சிரவண நாளுர லின்கை
மலர்ச்சி களிப்புப் பொலிவு மலர்ந்தது
சொலித்த லிடத்தல்தீக் கொளுந்தல் சுடர்தல்
உலுத்த னவாவுளோன் வேட னுலோபியே.

உலக்கை—திருவோண நட்சத்திரம், உரலின் கை. [1: திவா. i, 98. 2: திவா. vii, 169.]

மலர்ச்சி—களிப்பு, பொலிவு, மலர்ந்தது. [1: சூடா. viii, 37. 2: திவா. viii, 161. 3:]

சொலித்தல்—இடத்தல், எரிதல், சுடர்தல். [1: திவா. ix, 251. 2, 3: ஜ்வலிதம் ஸாஸ்ரெ உஜ்ஜ்ய—வி. வ்ரு. த, 89.]

உலுத்தன் — அவாவுளோன், வேடன், உலோபி. [1, 2: லுப்து சுகாங்க்ஷிணி வ்யாபெ—சு. ஸ. ii, 243. 3: லுப்து—ஸ. அக.]

842. இலங்கநங் கடத்த லுணவின் மையுமாம்
அலங்கல் தளிர்பூ மாலை யொளிசெயல்
கலங்கல் குழும்ப லழுதல் கலங்குதல்
விலங்கு மிருகப்பொது விலாங்கு காற்றளை.

இலங்கநம் — கடத்தல், உணவின்மை. [1, 2: லங்கநம் ஸொஜநாத்ரெ ... க்ரமணெऽபி வ—சு. ஸ. iii, 398.]

அலங்கல்—தளிர், பூமாலை, ஒளிசெய்தல். [1-3: பிங். x, 62.]

கலங்கல்—குழும்பல், அழுதல், கலங்குதல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 31.]

விலங்கு—மிருகப்பொது, விலாங்கு, கால்தளை. [1, 3: சூடா. xi, ல, 12. 2: விலாங்கு ஒரு மீன். 'விலங்கு' வழக்குப்போலும்.]

843. அலம்பல் கழுவல் ததும்ப லரற்றல்
சிலம்பன் மலையன் செவ்வேற் கடவுள்
சிலம்பு பதத்திடு மோர்பூண் மலையொலி
கவிஞ்சக மென்ப தடுக்கும் பாயுமே.

அலம்பல்—கழுவல், ததும்பல், அரற்றல். [1, 2: நிக. 405. 3: பிங். vii, 356.]

சிலம்பன்—குறிஞ்சித் தலைவன், முருகன். [1: திவா. ii, 126. 2: பிங். ii, 18.]

சிலம்பு—காலில் இடும் ஓர் பூண், மலை, ஒலி. [1-3: திவா. xi, 107.]

கலிஞ்சகம்—தடுக்கு, பாய். [1, 2: கலிஞ்ஜ: —ஸ. அக.]

844. சலகுன் மம்நீர்ச் சுழியாமை
செலவு வழிச்செல் லுதல்போக்காம்
பொலிதல் மிகுதல் புணர்தற்பேர்
கலுழ்த லழுதல் கலங்குதலே.

சலகுன்மம்—நீர்ச்சுழி, ஆமை. [1, 2: ஜலகுல்மோ ஜலாவர்த்தே ..., கூர்மே—ஸ. அக. iv. 217.]

செலவு—வழி, செல்லுதல், போக்கு. [1: திவா. v, 219. 2: பிங். vii, 431. 3: அக.]

பொலிதல்—மிகுதல், புணர்தல். [1: நிக. 410. 2: அக.]

கலுழ்தல்—அழுதல், கலங்குதல். [1: நிக. 425. 2: பிங். vii, 162.]

845. கலத்தலே விரவல் புல்லல்
வலத்தலே வளைத்தல் பேசல்
தொலைத்தலே யொழித்தல் தீர்த்தல்
மலைப்புப்போர் துணிவின் மைப்பேர்.

கலத்தல்—விரவல், புல்லல். [1: பிங். vii, 552. 2: பிங். vii, 213.]

வலத்தல்—வளைத்தல், பேசல். [1: நா. தீ. நி. 715. 2: நிக. 403.]

தொலைத்தல்—ஒழித்தல், தீர்த்தல். [1, 2: அக.]

மலைப்பு—போர், துணிவின்மை. [1: சூடா. ix, 46. 2: நிக. 422.]

846. வலாகக மேகம் வெற்பா மலீமசங் கசடி ரும்பு
துலாகோடி காற்சி லம்போர் நிறைபத்துக் கோடி சொல்லும்
பலாசமோர் மரமு ருக்குப் பசுப்பிலை கந்த லூலி
இலாடமோர் தேயஞ் சேலை சலாதார மேரி பூமி.

வலாககம்—மேகம், மலை. [1, 2: வலாஹகோம்புதே கிரௌ —ஸ. அக. iv, 23.]

மலீமசம்—கசடு, இரும்பு. [1, 2: மலீமஸம் ... மலீமஸோ: — சு. வ. iv, 331.]

துலாகோடி — காற்சிலம்பு, ஓர் நிறை, பத்துக்கோடி. [1-3: துலாகோடிர் நூபுரேமாநப்ரபேதேர்புதேபி ச —சு. வ. iv, 62.]

பலாசம் — புரசைமரம், முண்முருக்கு, பசுப்பு, இலை, கந்தமூலி. [1: பிங். ix, 12. 2-5: பலாஶ: கிம்ஶுகே ஶட்யாம் ஹரிதே ...; பத்ரே பலாஶம் — வி. வ. ஶ, 23, 24. ஶடீ - சிறுகச்சோலம். கந்தமூலியும் அதற்கு ஒரு பெயர்.]

இலாடம்—ஓர் தேசம், சேலை. [1, 2: லாடோ வஸ்த்ரதேஶயோ: —சு. வ. ii, 95.]

சலாதாரம்—ஏரி, பூமி. [1: ஜலாதார: —சு. கோ. I, x, 25. 2: ஜலம் தங்குதற்கிடம் பூமியாதலின் இப் பொருள் வந்தது போலும். கோசங்களிலும் ஸ. அக. யிலும் இப் பொருள் காணப்படவில்லை.]

847. குலாயம்புட் கூடு வீடாம் குலாவல்கோ ணுதல்கொண் டாடல்
இலேகையே யெழுத்துப் பூமி யிலேபம்போ சனஞ்சாந் தென்ப
கலாஞ்சமர் கொடுமை கோபம் கலாபியே மயில்கல் லாலாம்
இலாங்கலி தெங்கு நீர்த்திப் பலியலா யுதன்செங் காந்தள்.

குலாயம் — பறவைக்கூடு, வீடு. [1, 2: குலாய: பக்ஷிணாம் ஸ்தாநேகேஹயோ: —சு. வ. iii, 477.]

குலாவல்—கோணல், கொண்டாடல். [1: திவா. viii, 3. 2: பிங். vii, 195.]

இலேகை—எழுத்து, பூமி. [1, 2: லேகா ஜ்யாயாம் லிபாவபி — சு. வ. ii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ராஜ்யாம் என்பதற்கு ஜ்யாயாம் பாடபேதமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.]

இலேபம் — போசனம், சாந்து. [1, 2: லேபோ லேபநே; அஶநே ச —சு. வ. ii, 294, 295.]

கலாம்—போர், கொடுமை, கோபம். [1: அக. 2, 3: பிங். x, 279.]

கலாபி—மயில், கல்லால். [1, 2: கலாபீ ப்லக்ஷகேகிநோ: — சு. வ. iii, 356.]

இலாங்கலி—தெங்கு, நீர்த்திப்பலி, பலராமன், செங்காந்தள். [1, 3: லாஙலீ ஸ்ரீர நாலிகேரா — அ. ஸ. iii, 400. 2: லாங்லீ ஜலபிப்பல்யாம்—அ. ஸ. iii, 675. 4: பிங். ix, 243. லாஙலம் கு-வ-ஸாரா—வி. வ. ம, 128.]

848. இலாங்கூலம் வாலாண் கோச மிலாக்கைசெம் பஞ்ச ரக்காம்
இலாஞ்சந மடையா ளங்கை காட்டபி நயமு மேற்கும்
சிலீந்திர மோர்மீன் வாழைப் பூக்கவ கஞ்சிற் றேலம்
சிலீந்திரி பறவைப் பெண்மண் பூநாகப் பெண்ணுஞ் செப்பும்.

இலாங்கூலம்—வால், ஆண்குறி. [1, 2: லாங்கூலம் பிஶ்நபுச்ச-யோ: —அ. ஸ. iii, 674.]

இலாக்கை — செம்பஞ்சு, அரக்கு. [1, 2: லாக்ஷா ராக்ஷா ... ஜது: —அ. கா. II, vi, 125.]

இலாஞ்சநம்—அடையாளம், கைகாட்டு அபிநயம். [1. 2: லாஞ்ச-நம் லக்ஷ்மஸஞ்ஜ்ஞயோ: —அ. ஸ. iii, 399.]

சிலீந்திரம் — ஓர் மீன், வாழைப்பூ, கவகம், சிற்றேலம். [1-4: ஶிலீந்த்ரம் கதலீபுஷ்பே கவகத்ருடிமத்ஸ்யயோ:; ஶிலீந்த்ர: ... மீநபேதயோ: —வி. வ. ர, 207, 208. கவகம்-நாய்க்குடை.]

சிலீந்திரி—பறவைப்பேடு, மண், பூநாகப்பெண். [1-3: மண்டூக-வதூ ரசக்ஷா ஶிலீந்த்ரீ விஹகீஷ்வபி—வி. வ. (தே), ர, 208.]

849. கிலீப னென்ப நபுஞ்சகன்விக் கிரம மில்லான் சனைச்சரனும்
இலீலை பரிகா சம்விளையாட் டின்பத் தொடர்ச்சிக் கிரியையெனும்
உலூகங் கூகை பாரதப்போர் உலூக கம்பிர் நம்பசுவாம்
உலோமம் பரிப்பூண் பரிமுதன்மை யுளது திலகம் வாலென்ப.

கிலீபன் — நபுஞ்சகன், விக்கிரமமில்லான், சனீச்சரன். [1, 2: க்லீபோऽபௌருஷஷண்டயோ: — அ. ஸ. ii, 508. 3:]

— பரிகாசம், விளையாட்டு, இன்பத்தொடர்ச்சிக்கிரியை. [1-3: லீலா கேலிவிலாஸஶ்ருங்காரபாவஜக்ரியா—அ. ஸ. ii, 496.]

உலூகம் — கூகை, பாரதப்போர். [1, 2: உலூக: வாஸவே காகாரௌ ... பாரதயோதிநி — மே. க, 51. இவ்வாறு உலூக: பாரதப்போர்வீரன் என்ற பொருளைத் தவிர ஸ. அக., கோசங்கள், அக., நிகண்டுகளில் பாரதப்போர் என்ற பொருள் காணப்படவில்லை.]

உலூகலம்—பின்னம், புசு. [1, 2: ...—சு. வ. iii, 82.]

உலோமகம்—குதிரையணி, குதிரை, முதன்மையுள்ளது, திலகம், வால். [1: 2: 3: 4: 5: ...—ஸ. அக.]

850. சலாகைதூ லிகைக்கோல்முட் பன்றிமுள்ளு நாரா
சங்குடைகாந் தக்கலகன் மணிசவள மெலும்பாம்
தலாடகம்நா கப்பூக்காட் டெள்சுழல்காற் றகழ்ந்த
தடங்குருந்தம் வாகைநுரை கரிச்செவிகா விக்கல்
கலாபமயிற் றோகையீ ரெண்கோவை யுளமே
கலைகணைக்கூ டாபரணங் கூட்டமணி வடம்பேர்
துலாம்நூறு பலம்வீட்டுத் திரமோரி ராசி
துலாக்கோலொப் புமைபாண்டந் திராசுநீர்த் துலாவே.

சலாகை — தூலிகைக்கோல்[1], முட்பன்றி[2], முள்[3], நாராசம்[4], குடை[5], காந்தக்கல்[6], அகன்மணி[7], ஈட்டி[8], எலும்பு[9]. [1-3, 5, 9: ... ...; ... ... — சு. வ. iii, 93, 94. 4: திவா. vii, 28. 6: திவா. vi, 28. 7: திவா. vi, 7. 8: பிங். x, 453.]

தலாடகம் — நாகப்பூ[1], காட்டெள்[2], சுழல்காற்று[3], அகழ்ந்த தடம்[4], குருந்தம்[5], வாகை[6], நுரை[7], யானைச்செவி[8], காவிக்கல்[9]. [1-9: ... ..., ...; ... ... — சு. வ. iv, 16, 17. குருந்தம் — முல்லைப்பூ.]

கலாபம்—மயிற்றோகை, பதினாறுகோவையுள்ள மேகலை, அம்புக் கூடு, ஆபரணம், கூட்டம், மணிவடம். [1, 3-6: ... ...; ... ... — சு. வ. iii, 432, 433. 2: திவா. vii, 57.]

துலாம்—நூறு பலம்[1], வீட்டு உத்திரம்[2], ஓர் இராசி[3], துலாக் கோல்[4], ஒப்புமை[5], பாண்டம்[6], திராசு[7], நீர்த்துலா[8]. [1, 3-6: ... ...—சு. வ. ii, 480. 2, 7: ... ...; ... ..., ... — 3. கொ. 805, 806. இங்கும் மற்றைக் கோசங்களிலும் வீட்டுத்திரமென்னு மிடத்தில் வீட்டுத்திரந் தாங்கும் பீடிகை யென்றபொருளே வந்துளது. 8: அக.]

851. இலாலசம்வே ணவாவுள்ள திரத்தலநு ராகம்
இலாங்கலமோர் பூக்கலப்பை கொடுங்கைமரம் பனைப்பேர்
விலாழிபரி வாயினுரை துதிக்கையுமிழ் நீராம்
விலோமம்நாய் பெருங்கிணறு பாம்புப்ரதி கூலம்
உலோகம்நவ லோகமிரும் பகிலுலகஞ் சனமாம்
உலோகிதஞ்செஞ் சாந்துசெந்நீர் குங்குமம்போர் சிவப்பு
உலோசகங்கண் மணியிருள்காங் காடைநுதற் சுடிகை
யூன்பிண்ட மடமைகா தணிநாணி வாழை.

இலாலசம்—வேணவாவுள்ளது, இரத்தல், அநுராகம். [1-3: [illegible] ... 18.]

இலாங்கலம் — ஓர் பூ, கலப்பை, கொடுங்கைமரம், பனை. [1-4: [illegible] iii, 674.]

விலாழி—குதிரைவாயின் நுரை, யானைத்துதிக்கை யுமிழும் நீர். [1: அக. 2: பிங். viii, 125.]

விலோமம் — நாய், பெருங்கிணறு, பாம்பு, பிரதிகூலம். [1-4: [illegible] iii, 465.]

உலோகம்—நவலோகம், இரும்பு, அகில், உலகம், சனம். [1: பிங். vi, 144. [illegible] அக. 2, 3: [illegible] ii, 588. 4, 5: [illegible] ii, 16.]

உலோகிதம்—செஞ்சாந்து, இரத்தம், குங்குமம், போர், சிவப்பு. [1-5: [illegible] iii, 281, 282.]

உலோசகம்—கண்மணி[1], இருள்[2], கரிய ஆடை[3], நுதற்சுடிகை[4], ஊன்பிண்டம்[5], மடமை[6], காதணி[7], வில்நாண்[8], வாழை[9]. [1-9: [illegible] iii, 82, 83. இங்கு என்பது மையைக் குறிக்கும். நா. ர. iii, 59-ம் [illegible]
.]

852. *புலாகஞ் சுருக்கம் நெற்பதர் சோற்றவிழ்*
சிலாகை புகழுகை மெச்சுகை சேவை
விலாசம் விளையாட் டிலீலா பிநயம்
சலாசய மிலாமிச் சம்நீர் நிலையே.

புலாகம்—சுருக்கம், நெற்பதர், சோற்றவிழ். [1-3: புலாகஸ்து ஸங்க்ஷேபே துச்சதாந்யே பக்தஸிக்தே ச —அ. ஸ. iii, 62.]

சிலாகை — புகழுகை, மெச்சுகை, சேவை. [1: ச்லாகா ப்ரசம்ஸாயாம்—வி. வ. வ, 6. 2: ச்லாகா — ஸ. அக. 3: ச்லா- கோபாஸ்தி ... — அ. ஸ. ii, 54.]

விலாசம் — விளையாட்டு, இலீலாபிநயம். [1, 2: விலாஸோ ஹாவே லீலாயாம்—அ. ஸ. iii, 751. 2: விலாஸஸ்த்வங்கவிந்யாஸ ஸம்ஸ்தம் ததா; ஹேலா லீலேத்யமீ ஹாவா: க்ரியா: ச்ருங்காரபாவஜா: — அ. கோ. I, vii, 31, 32. 'தத் ஸ்தாநாஸநகமநஸ்த்ராஹஸ்தப்ரூ நேத்ர கர்மணாம் ய: கச்சிவிசேஷ: ஸ விலாஸ:' என்பது மகேசுவரர் உரை. இன்னும் இந்த உரையில், "லீலா விலாஸோ விச்சித்தி: விப்ரம: கிலகிஞ்சி- தம், மோட்டாயிதம் குட்டமிதம் விப்போகோ லலிதம் ததா, விஹ்ருதம் சேதி ஸத்வஜா தச ஸ்த்ரீணாம் ஸ்வபாவஜா:" இதி நாட்யசாஸ்த்ரகோச: என்றொரு மேற்கோளும் காணப்படுகிறது.]

சலாசயம் — இலாமிச்சம், நீர்நிலை. [1, 2: ஜலாசயோ உசீரே ஸ்யாஜ்ஜலாசயே ஜலாச்ரயே—அ. ஸ. iv, 223.]

853. *அலாத மரஞ்சுடு கரிகுறைக் கொள்ளி*
கலாநிதி கலைபல கற்றோன் சந்திரன்
குலாலங் கூகைகா ணுங்கோழி யென்ப
சிலீமுகம் வண்டு பாண முலைக்கண்.

அலாதம் — மரஞ்சுடு கரி, குறைக்கொள்ளி. [1: அலாதம் — ஸ. அக. 2: அலாதஸ்தூல்முகம்—அ. கோ. II, ix, 30.]

கலாநிதி—கலைபல கற்றோன், சந்திரன். [1: அக. 2: கலாநிதி: —அ. கோ. I, iii, 14.]

குலாலம்—கூகை, காணுங்கோழி. [1, 2: குலாலோ வந்யகுக்- குடே, குக்குபே—அ. ஸ. iii, 634.]

சிலீமுகம் — வண்டு, அம்பு, முலைக்கண். [1, 2: அலிபாணௌ ஶிலீமுகௌ—ச. கோ. III, iii, 18. 3: திவா. ii, 183.]

854. உலூகலங் குங்கி லியமுரல் கல்லால்
இலேககம் பூர்ச்ச மெழுதுகை சேதம்
சுலோக மாரியச் செய்யுள்சொன் மாலை
உலோல மாசைமிக் குளதலை வதுமே.

உலூகலம் — குங்கிலியம், உரல், கல்லால். [1, 2: உலூகலம் ... —ச. வ. iv, 287. 3:]

இலேககம்—பூர்ச்சம், எழுதுகை, சேதம். [1-3: ... —ச. வ. iii, 400.]

சுலோகம் — ஆரியச் செய்யுள், புகழ்ச்சி. [1, 2: ... —ச. வ. ii, 20.]

உலோலம் — ஆசைமிக்குளது, அலைவது. [1, 2: ... —ச. வ. ii, 497.]

855. உலூதை சிலம்பி யெறும்போர்நோய்
இலேச மிலேசோ ரணிசடிதி
பிலேச யம்பாம் பெலிகிரி
உலோபந் தொக்க தவாவுடைமை.

உலூதை — சிலம்பி, எறும்பு, ஓர் நோய். [1-3: ... —ச. வ. ii, 189.]

இலேசம் — இலேசு, ஓர் அணி, காலவிரைவு. [1: லேஶ: — ச. கோ. III, i, 62. 2: லேஶ: —காவ்யாதர்ஶ:, ii, 265. 3: சூடா. i, 81.]

பிலேசயம் — பாம்பு, எலி, கிரி. [1-3: ... — மெ. 278, 35.]

உலோபம்—தொக்கது, அவாவுடைமை. [1: லோப: — ஸ. அக. 2: லோப: — ஸ. அக.]

856. அல்லிரா மெய்யெ ழுத்தோர் விகுதியன் றெனவி டைச்சொல்
கல்லொலிக் குறிப்பு வெற்போ டதன்பல்பே தங்கா விக்கல்
செல்லிடி கறையான் மேகம் செல்லல்செல் லுதல்துன் பப்பேர்
சொல்புகழ் பேச்சு நெல்லாந் தொல்லைதொந் தரவு தொன்மை.

அல்—இரவு, மெய்யெழுத்து, ஓர் விகுதி, அன்றெனல், ஓர் சாரியை. [1: திவா. i, 117. 2: ஹஸ் — ஸ. அக. 3: நன். 140. 4: சூடா. xi, ல, 11. 5: நன். 244.]

கல்—ஒலிக்குறிப்பு, மலை, மலையின் பல்பேதம், காவிக்கல். [1, 2: சூடா. xi, ல, 15. 3, 4: அக.]

செல்—இடி, கறையான், மேகம். [1-3: பிங். x, 542.]

செல்லல்—செல்லுதல், துன்பம். [1: பிங். vii, 447. 2: திவா. viii, 174.]

சொல்—புகழ், பேச்சு, நெல். [1-3: பிங். x, 556.]

தொல்லை—தொந்தரவு, தொன்மை. [1: அ. வி. நி. 491. 2: திவா. viii, 189.]

857. மல்வலி வருவாய் கூத்தின் விகற்பமற் போர்மால் கூத்தாம்
வல்வலி விரைவு சூது வல்லரி தளிர்பூங்கொத்து
வில்லொளி தநுசி ராசி மூலநாள் கொடும ரப்பேர்
க்ஷுல்லக மெளிமை யற்பங் க்ஷுல்லகன் றாழ்ந்தோ னற்பன்.

மல்—வலி, வருவாய், கூத்தின் விகற்பம், மற்போர், திருமால் கூத்து. [1, 5: பிங். x, 905. 2: சூடா. xi, ல, 9. 'வளம்.' 3: அக. நி. 190. 4: வழக்கு.]

வல்—வலி, விரைவு, சூது. [1-3: சூடா. xi, ல, 10.]

வல்லரி — தளிர், பூங்கொத்து. [1: திவா. iv, 112. 2: வல்லரீ-
: ஹ்ரியௌ—ஸ. கோ. II, iv, 13.]

ல்—ஒளி, தநுசு ராசி, மூலநட்சத்திரம், விற்படை. [1, 3, 4: திவா. xi, 223. 2: அக.]

க்ஷுல்லகம்—எளிமை, அற்பம். [1, 2: க்ஷுத்ரக: ... ஹ்ரஸ்வ ... க்ஷுத்ர:-
ஹ்ரீதே—ஸ. வை. iii, 25.]

க்ஷுல்லகன் — தாழ்ந்தோன், அற்பன். [1, 2: க்ஷுத்ரக: ... ஹ்ரஸ்வ
க்ஷுத்ர:ஹ்ரீதே—ஸ. வை. iii, 25.]

858. வல்லபம் பிரியஞ் சாதிப் பரியதி கார மன்னும்
வல்லப னதிபன் காந்தன் வல்லவர் மடைய ராயர்
இல்லமே வீடு தேற்றும் எல்லையே திவசங் காலம்
கல்லஞ்சா தகப்புட் பள்ளங் கடைவாயோர் புடைவை தோலாம்.

வல்லபம்—பிரியம், சாதிக்குதிரை, அதிகாரம். [1-3: வல்லபோ'த்யக்ஷே குலீநாச்வே ப்ரியேபி ச—ம. ல. iii, 449.]

வல்லபன்—அதிபன், கணவன். [1, 2: வல்லபௌ தயிதாத்யக்ஷௌ—ஶா. கோ. 599.]

வல்லவர்—மடையர், இடையர். [1, 2: வல்லவ: ஸூதகோபயோ: ஸ்தாநேஷு—ம. ல. iii, 704.]

இல்லம்—வீடு, தேற்றுமரம். [1: திவா. v, 149. 2: திவா. iv, 43.]

ஏல்லை—தினம், காலம். [1: பிங். ii, 191. 2: பிங். ii, 187.]

கல்லம்—சாதகப்பட்சி, பள்ளம், கடைவாய், ஓர் புடைவை. [1, 2, 4: வஸ்த்ர வஸ்த்ரபேதயோ ஸ்தாநேஷு ... ஸாரகே—வி. ப்ர. ல, 33. 3: கண்டோ கல்ல: கபோலஸ்து—வை. 180, 180.]

859\. பல்லமோர் தொகைக்க ணக்குப் பாணம்பல் லூக முப்பேர்
மல்லமோர் மீன்க பாலந் தகழிமற் போர்சி ரேட்டம்
சல்லரி மயிரின் வக்ர மோர்பறை குடையின் றொங்கல்
பல்லவர் தூர்த்தர் நீசர் கொல்லியோர் மலையோர் பண்ணும்.

பல்லம்—ஓர் தொகைக் கணக்கு, அம்பு, கரடி. [1-3: திவா. xi, 330. 2, 3: பல்ல: ஸ்யாச் சரபேதே பல்லூகே பல்லாதகேபி ச—மே. ல, 42.]

மல்லம்—ஓர் மீன், கபாலம், தகழி, மற்போர், சிரேட்டம். [1-3: மல்ல: கபாலே ... மத்ஸ்யே பாத்ரே—ம. ல. ii, 493. 4: அக. 5: மல்ல: ...; ச்ரேஷ்டே ச த்ரிஷு—நா. ர. ii, 413, 414.]

சல்லரி—மயிரின் வக்கிரம், ஓர் பறை, குடையின் தொங்கல். [1, 2: ஜர்ஜர்யாம் ஜல்லரீ; வாத்யபேதே கேசவக்ரே—ம. ல. 551, 552. கேசவக்ரே என்பது பாடபேதம்—நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு. 3:]

பல்லவர்—தூர்த்தர், கீழோர். [1: கய வல்லவ:; ... நா விடே—நா. ர. iii, 434, 435. 2: பிங். v, 147.]

கொல்லி—ஓர் மலை, ஓர் பண். [1: பிங். iv, 67. 2: பிங். vi, 282.]

860. வில்லிமன் மதன்காண் டீவன் வீரபத் திரன்வில் லாளன்
சில்லிகை வெயிலின் சோதி விலேபந மலஞ்சிள் வீடு
மல்லிகை யோர்மட் பாத்ர மோர்மலர்ச் செடியோர் மீன்பேர்
வல்லிகை செவிப்பூண் வல்லி வல்லைமாத் திரைக டுப்பாம்.

வில்லி — மன்மதன், அருச்சுனன், வீரபத்திரன், வில்லாளன். [1, 3, 4: நிக. 423. 2: அக.]

சில்லிகை—வெயிலின் ஒளி, மெய்ப்பூச்சின் அழுக்கு, சிள்வீடு. 1-3: ஸில்லிகா ஸில்லிகேவ ஸூர்யஸ்ய ரஶ்மி ரவஸ்ய ச; விலேபநஸ்ய ச மலே—க. ஸ. iii, 42, 43.]

மல்லிகை — ஓர் மட்பாத்திரம், ஓர் மலர்ச்செடி, ஓர் மீன். [1-3: மல்லிகா ம்ருத்பாத்ரபேதே; புஷ்பஜாதௌ மத்ஸ்யே ச—க. ஸ. iii, 73, 74.]

வல்லிகை — காதணி, கொடி. [1: திவா. vii, 71. 2: வல்லீ ஸ்யாத் ... லதா—க. கோ. II, iv, 9.]

வல்லை—காலவிரைவு, கடுப்பு. [1: திவா. xi, 209. 2: அக.]

861. கல்லிய மிலக்க ணம்வை கறைசந்நத் தங்கள் ளென்ப
குல்லியஞ் சுளகெ லும்பு புலால்குலப் பிறப்புத் தோணி
சில்லைசிள் வீடு தூர்த்தை யல்லோன்சந் திரனல் லாதோன்
சுல்வஞ்செம் பொழுக்கம் வேள்வித் தொழினீரின் சமீப நாற்பேர்.

கல்லியம் — மங்கலம், வைகறை, சன்னத்தம், கள். [1: கல்ய- மங்கலமான — ஸ. அக. கல்யாணீ வாக் கல்யவத்—ஶா. கோ. 24; கல்யா கல்யாணவாசி — க. ஸ. ii, 339; கல்யே ...; ... கல்யாணவசனே நோக்தி ச, உபாயவசனே நோக்தி ஸஜ்ஜ த்ருஷ்ட — பே. ய, 8, 9. 2-4: கல்யம் ப்ரபாதம் ஸஜ்ஜம் ச ..., ... கல்யா காத³ம்ப³ரீ பேதா—ஶா. கோ. 24.]

ல்லியம்—சுளகு, எலும்பு, புலால், குலப்பிறப்பு, தோணி. [1-5: குல்ய: குலோத்³பவே ..., குல்யம் ஸ்ருதிகாஸ்தி²ஷு த்³ரோணீ- ஶூர்பாமிஷேஷு ச — வி. ப்ர. ய, 46, 47: அஷ்டத்³ரோணி என்பது எட்டுத் துரோணமென்னும் ஓர் அளவு.]

சில்லை—சிள்வீடு, தூர்த்தை. [1: ஜில்லிகா — ஸ. அக. 2: ஜில்லீ —ஸ. அக.]

அல்லோன்—சந்திரன், அல்லாதோன். [1 பிங். ii, 133. 2: அக.]

சுல்வம்—செம்பு, ஒழுக்கம், வேள்வித்தொழில், நீரின் சமீபம். [1-4: ஶுல்வம் தாம்ரே யஜ்ஞகர்மண்யாசாரே ஜலஸந்நிதௌ—க. வ. ii, 527.]

862. அல்கல் நிறைதல் சுருங்குதல்நா ளிரவு வறுமை தங்குதலாம்
சுல்ல மிழிகட் குரீஇயிழிகண் பில்ல மும்மப் பெயர்சொல்ப
புல்ல மெருது மலர்ந்ததெனும் பில்லி யேவற் பேய்பூனை
மல்லல் பொலிவு வலிவளமாம் மல்லை யிரக்குங் கலன்வட்டம்.

அல்கல்—நிறைதல், சுருங்குதல், நாள், இரவு, வறுமை, தங்குதல். [1: அல்கல் நிறைதல் என்னும் பொருளில் வருவதில்லை. 'குறைதல்' என்பது எழுதுவோரால் பிழைபட எழுதப்பட்டதோ? மல்கல்-நிறைதல்—சூடா. viii, 15. அல்கல் - குறைதல் — சூடா. xi, ட, 11. 2: சூடா. xi, ட, 11. 3, 6: பிங். x, 67. 4: திவா. i, 117. 5: திவா. viii, 157.]

சுல்லம், பில்லம் — இழிகட்குருவி, இழிகண். [1, 2: விஜ்ஞேயம் சக்ஷுஷி க்லிந்நே சில்லம் பில்லம் ச ஸம்ஜ்ஞகம், க்லிந்நாக்ஷே வாச்யலிங்கே ஸ்யாத் சில்லபில்லௌ ஸசுல்லகௌ—ஶா. கோ. 128.]

புல்லம் — எருது, மலர்ந்தது. [1: திவா. iii, 19. 2: ஸம்ஜ்ஞ: ... விகஸிதே—க. கோ. II, iv, 8.]

பில்லி—ஏவற்பேய், பூனை. [1: அக. 2: அக. நி. 169.]

மல்லல்—பொலிவு, வலி, வளம். [1: சூடா. viii, 46. 2, 3: சூடா. xi, ல, 17.]

மல்லை—இரக்குங் கலன், வட்டம். [1, 2: நிக. 422.]

863. வல்லி வள்ளி கால்தளைபைங் கொடியோர் பூவோ மம்பிரிதல்
எல்லை யவதி பரியந்த மிறுதி யிரன்கூப் பிடுதூரம்
குல்லை வெட்சி துளவென்ப கொல்லை புனம்வீட் டுப்புறமாம்
முல்லை வநமல் லிகைவென்றி யோர்பூம் புதல்கற் போர்நிலமே.

வல்லி—வள்ளிக்கொடி, கால்விலங்கு, பைங்கொடி, ஓர் பூ, ஓமம், பிரிதல். [1: அக. 2: சூடா. xi, ல, 8. 3-5: வல்லீ ஸ்யாதஜமோதாயாம் லதாயாம் கூஷ்மாண்டிகே—க. வ. ii, 497. 6: சூடா. ix, 43.]

எல்லை—அவதி, பரியந்தம், இறுதி, சூரியன், கூப்பிடுதூரம். [1, 4: திவா. xi, 50. 2: சூடா. viii, 19. 3: சூடா. viii, 18. 5: பிங். iv, 269.]

குல்லை—வெட்சி, துளசி. [1, 2: சூடா. xi, ண, 3.]

கொல்லை—புனம், வீட்டுப்புறம். [1: திவா. v, 206. 2: நா. தீ. நி. 488.]

முல்லை—வனமல்லிகை, வெற்றி, ஓர் பூம்புதல், கற்பு, காடுசார் நிலம். [1, 2, 4, 5: திவா. xi, 356. 3: திவா. iv, 196.]

864. இல்லிடம்வீ டிராசியில்லா ளின்றெனலோ ரிடைச்சொல்
எல்லிகழ்ச்சிக் குறிப்பிரவி பகலொளிவெய் யிலுமாம்
கொல்லசைச்சொ லையச்சொல் பஞ்சலோ கப்பேர்
குல்லியைகோ முகைவாய்க்கால் மதகுசல தாரை
புல்லநுச நாள்வெட்டைக் கோரையறு காதி
புணர்ச்சிபுலி புன்மைபனை சாமைகம்பா தியும்பேர்
பல்லவஞ்செம் பஞ்சினிறஞ் சிங்காரம் விரிவு
படர்ச்சிதளி ரோர்தேயங் கீர்த்தநத்தோ ருறுப்பே.

இல்—இடம், வீடு, இராசி, மனைவி, இன்றெனல், ஓர் இடைச்சொல். [1-5: பிங். x, 146. 6: நன். 299. 'ஐந்தனுருபு.']

எல்—இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, சூரியன், பகல், ஒளி, வெயில். [1-3: பிங். x, 195. 4: திவா. xi, 49. 5: பிங். ii, 121.]

கொல்—ஓர் அசைச்சொல், ஐயச்சொல், பஞ்சலோகம். [1, 2: சூடா. xi, ல, 10. 3: நா. தீ. நி. 380. 'லோகப்பொது.']

குல்லியை — கோமுகை, வாய்க்கால், மதகு, சலதாரை. [1, 2: குல்யா ஸரிதி ஸாரணௌ—ஊ. ஸ. ii, 345. கோமுகை யென்பது பசுவின் முகவடிவாய் அபிடேகநீர் வழியும் துவாரம். 3, 4: குல்யா — ஸ. அக.]

புல்—அநுடநட்சத்திரம்[1], வெட்டைக்கோரை அறுகு முதலியன[2], புணர்ச்சி[3], புலி[4], புன்மை[5], பனை[6], சாமை கம்பு முதலியன[7]. [1-4, 6: பிங். x, 835. 5: சூடா. xi, ல, 10. 7: அக. 'சாமை.' நா. தீ. நி. 354. 'கம்பு.']

பல்லவம்—செம்பஞ்சின் நிறம்[1], சிங்காரம்[2], விரிவு[3], படர்ச்சி[4], தளிர்[5], ஓர் தேசம்[6], கீர்த்தனத்து ஓர் உறுப்பு[7]. [1-3, 5: பல்லவ: ஸ்யாத் கிஸலயே ... விஸ்தரே ...; ஶ்ருங்காரே ரக்தராகே ச — வி. ரு. வ, 31, 32. 4, 6, 7: அக.]

865. சல்லிமர வுரிகல்லி ஞெறுங்கல்கிளைக் கொடிசந்
தாநமுலோ கப்பிளவு துணியறைத்தூக் கப்பேர்
சில்லிதே ருருளைவட்டஞ் சூரியன்றன் கிரணஞ்
சிறுகீரை திமிருகைமுன் றுளைசிள்வீ டென்ப
சல்லியமோர் குத்ரவித்தை சலாகைமருட் காரை
சண்டைதோ மரமுளைமுட் பன்றியம்பு கழுமுள்
கல்லியனோ யுற்றொழிந்தோன் சந்நத்தன் சமர்த்தன்
கலியாணி மங்களமு ளாளுமையோ ரிராகம்.

சல்லி — மரவுரி, சல்லி ஞெறுங்கல், கிளைக்கொடி, சந்தானம், உலோகப்பிளவு, துணியறைத்தூக்கம். [1, 3, 4: ஊஸ்ரீ ஸஂதாநவீரா- யொ:; வஹுமெ — ச. வ. ii, 475, 476. 2: அக. 3: 6: 'துணையறை தூக்கஞ் சல்லியாகும்'— திவா. vi, 124. 'துணியறை தூக்குத் தானே சல்லி யாஞ் சொல்லு' — சூடா. vi, 34. பின்னதன் உரை துணி, அறை, தூக்கு என்பன சல்லியின் பெயர் என்றுரைக்கும்.]

சில்லி — தேர்உருளை[1], வட்டம்[2], சூரிய கிரணம்[3], சிறுகீரை[4], திமிருகை[5], முன்றுளை[6], சிள்வீடு[7]. [1, 2, 4: பிங். x, 499. 3, 5-7: ஸீஸ்ரீ தசுகூஜநாஂஶகெ; வாஜ்ராதவாரொஷ்ரீரௗரூ — ச. வ. ii, 477, 478.]

சல்லியம்—ஓர் குத்திரவித்தை[1], சலாகை[2], மருட்காரை[3], சண்டை[4], தோமரம்[5], முளை[6], முட்பன்றி[7], அம்பு[8], கழுமுள்[9]. [1, 4: அக. 2, 3, 7: ஶஸ்ரீ: ஸ்ரீநஜநஜ்ரௌ, ... ஶாவிஷி ... ஶஸாகயொ: — ச. வ. ii, 373. 5, 6, 8: ஶஸ்ரீஂ ஶஜ்ள ஶர ... கொரெ — வி. வு. ய, 45. 9: நிக. 421.]

கல்லியன்—நோயுற் றொழிந்தோன், சன்னத்தன், சமர்த்தன். [1-3: கஸ்ரீஂ ... ஸஜ்ஜ உகெஷ நிராமெய—ச. வ. ii, 339.]

கல்யாணி — மங்களமுள்ளாள், உமை, ஓர் இராகம். [1, 3: கஸ்ரீாணீ—ஸ. அக. 2: கஸ்ரீாணீ வாஜ்தீ ... —நா. ர. iii, 145.]

866. வல்லரம்பூங் கொத்திளம்புற் றறைநீரி லாவயல்வல் லியின்மு
ழைஞ்சாம்
இல்லையோர் மரம்புலியூ ரென்பசெல்வி புத்திரியிந் திரைசீ மாட்டி
உல்லாகன் பரிசுத்த னிபுணன்மகிழ் வுடையோனோ யுற்றொ ழிந்
தோன்
வல்லூர மூவர்த்தறைவா கரம்புன்செ யுலர்ந்தனூன் வாரக லூனே.

வல்லரம்—பூங்கொத்து, இளம்புற்றறை, நீரிலா வயல், வல்லியின் முளைஞ்சு. [1-4: வல்லரம் குஞ்ஜே நிகுஞ்ஜே மஞ்ஜர்யா: க்ஷேத்ரே'நூபவதி ஸாந்த்ரே —ஶ. ஸ. iii, 591.]

தில்லை — ஓர் மரம், சிதம்பரம். [1: நா. தீ. நி. 347. 2: சூடா. v, 42.]

செல்வி—புத்திரி, இலக்குமி, சீமாட்டி. [1: நா. தீ. நி. 196. 2: திவா. i, 18. 3: அக.]

உல்லாகன்—பரிசுத்தன், நிபுணன், மகிழ்வுடையோன், நோயுற்றெழுந்தோன். [1-4: உல்லாகோ நிபுணே ஹ்ருஷ்டே ஸம்ஶுத்தே ரோக-மயோஜ்ஜ்வலி—ஶ. ஸ. iii, 124.]

வல்லூரம்—உவர்த்தறை, வாகனம், புன்செய், உலர்ந்த ஊன், பன்றிமாமிசம். [1-5: வல்லூரம் ஶூந்ய வநக்ஷேத்ரே வாஹநே ஊஷர-யோஜ்வலி, ஶுஷ்கமாம்ஸே கோலமாம்ஸே—ஶ. ஸ. iii, 592.]

867. சில்லமிழி கட்குருவி தேற்றுமர மிழிகண்
வல்லமெனல் பெருமரக் காடுகோ துமையாம்
பல்லியோர் செந்துசே மரக்கொட்டை சிற்றூர்
மல்லியோர் மருந்தோர்மட் பாத்திரமல் லிகையே.

சில்லம் — இழிகட் குருவி, தேற்றுமரம், இழிகண். [1, 3: சில்ல: வமெ ... க்லிந்நெரவநெ; க்லிந்நாக்ஷி—ஶ. ஸ. ii, 474, 475. 2: பிங். ix, 87.]

வல்லம்—பெருமரக்காடு, கோதுமை. [1: பிங். ix, 199. 'வல்லே.' 2:]

ப -ஓர் செந்து, சேமரக்கொட்டை, சிற்றூர். [1: பல்லீ — வை. 150, 60. 2: அக. 'பல்லிகை.' 3: க்ஷுத்ரக்ராமே'பி பல்லீ — வை. 221, 45.]

மல்லி—ஓர் மருந்து, ஓர் மட்பாத்திரம், மல்லிகை. [1: கொத்து மல்லி? 2: மல்லீ பாத்ர... — வை. 222, 54. 3: மல்லீ — வை. 291, 51.]

868. ஓல்கல் சுருங்கல் தளர்தல் துவளல்
சல்லகி யானை வணங்கிமுட் பன்றி
புல்லல் புணர்தல் தழுவல் பொருந்தல்
வெள் ளாம்பல் காயா

ஒல்கல்—சுருங்கல், தளர்தல், துவளல். [1: அ. வி. நி. 506. 2: திவா. ix, 141. 3: சூடா. ix, 44.]

சல்லகி — ஆனைவணங்கி, முட்பன்றி. [1: கஜபக்ஷ்யா ...; ... ஸல்லகீ—சு. கொ. II, iv, 123, 124. 2: ஶல்லகீ ஶ்வாவித்—சு. ஸ. iii, 94.]

புல்லல்—புணர்தல், தழுவல், பொருந்தல். [1: திவா. ix, 188. 2: 3: திவா. ix, 62.]

அல்லி—வெள்ளாம்பல், காயா, அகவிதழ். [1-3: பிங். x, 68.]

869. வல்லியங் கொல்லி மலையும் புலியும்
சல்லியன் மத்திர ராசன் சுக்கிரன்
ஒல்லை பழமை கடுப்புச் சிறுவரை
கல்லை பாதுகக் குமிழிலைக் கலமே.

வல்லியம்—கொல்லிமலை, புலி. [1: திவா. v, 20. 2: திவா. iii, 2.]

சல்லியன்—மத்திரராசன், சுக்கிரன். [1: ஶல்ய: ..., மத்ரதேஶே—சு. ஸ. ii, 373. 2: திவா. i, 60.]

ஒல்லை—பழமை, விரைவு, அற்பகாலம். [1-3: சூடா. xi, ல, 9.]

கல்லை—பாதகுறட்டின் குமிழ், இலைக்கலம். [1: பிங். vi, 614. 2: அக.]

870. கல்யா ணம்பொன்மங் களம்கண் ணாலமாம்
பொல்லாங் கெனல்பொச் சாப்பிடை யூறெனும்
உல்லாச முள்ளக் களிப்புத்த ரீயம்
வல்லார் வல்லவர் மாட்டா தார்பெயர்.

கல்யாணம் — பொன், மங்களம், விவாகம். [1, 2: கல்யாணம்—சு. ஸ. iii, 186. 3: திவா. ix, 10.]

பொல்லாங்கு — மறத்தல், இடையூறு. [1: சூடா. viii, 59. 2: நா. தீ. நி. 631.]

உல்லாசம் — உள்ளக்களிப்பு, உத்தரீயம். [1: உல்லாஸ:—ஸ. அக. 2: பிங். vi, 179. 'அத்தவாளம்.' 'உத்தரா சங்கமே காசமுத்தரீயம்'—பிங். vi, 181.]

வல்லார்—வல்லவர், வல்லுநரல்லார். [1: திவா. ii, 95. 'வல்லோன்.' 2: திவா. ii, 96.]

871. கல்லா ரம்நீர்க் குளிரிசெங் கழுநீர்
வல்லாரை கேட்டை நாளோர் புதலுமாம்
இல்லா ளில்லா தவள்மனை யாட்டிபேர்
கல்லோல மென்ப மகிழ்ச்சி பெருந்திரை.

கல்லாரம் — நீர்க்குளிரி, செங்கழுநீர். [1: திவா. iv, 232. 2: கஹ்லாரம் ... ரக்தஸந்த்யகே — அ. கோ. I, x, 36.]

வல்லாரை — கேட்டைநட்சத்திரம், ஓர் புதல். [1: திவா. i, 94. 2: நா. தீ. நி. 330.]

இல்லாள்—இல்லாதவள், மனையாட்டி. [1: அக. 2: சூடா. ii, 79.]

கல்லோலம்—மகிழ்ச்சி, பேரலை. [1, 2: கல்லோலோ ஹர்ஷ உல்லோலே—வி. ப்ர. ல, 100.]

872. வாலகம் வெட்டி வேர்மோ திரங்கரி பரியின் வாலாம்
சீலம்நல் லொழுக்கம் நல்ல செய்கைநல் லியல்பு மேற்கும்
தூலம்பூ வரசு வீட்டுத் திரம்பஞ்சு பருத்த தும்பேர்
நீலமோர் மணியோர் வெற்போர் நிதிவிடம் பனைக றுப்பே.

வாலகம்—வெட்டிவேர், மோதிரம், யானை குதிரையின் வால். [1, 2: வாலகம் ஹ்ராகுளீயே ஹ்ரீபேரே — நா. ர. iii, 37. 3: பாலக: ... வாஜிவாரணவாலயோ:—வி. ப்ர. க, 76.]

சீலம் — நல்லொழுக்கம், நல்ல செய்கை, நல்லியல்பு. [1, 3: ஶீலம் ஸாது வ்ருத்தஸ்வபாவயோ: — அ. ஸ. ii, 501. 2: ஶீலஃ — ஸ. அக.]

தூலம்—பூவரசு, வீட்டுத்திரம், பஞ்சு, பருத்தது. [1, 3: தூலம் ... பிசௌ, ப்ரஹ்மதாருணி — அ. ஸ. ii, 481. 2: அக. 4: ஸ்தூல: பீநே—அ. ஸ. ii, 504.]

ம்—ஓர் மணி, ஓர் மலை, ஓர் நிதி, விடம், பனை, கறுப்பு. [1, 3: நீல: ... மணௌ ... நிதௌ ... விஷயோ:—அ. ஸ. ii, 483. 2, 6: நீல: ... அத்ரிபேதே க்ருஷ்ணமா—நா. ர. ii, 410. 4: நீலஃ—ஸ. அக. 5: அக. நி. 148.]

873. காலல்கொப் புளித்தல் கக்கல் காலைவை கறைகா லப்பேர்
ஆலியோர் பூத ரூபந் துளிமழை யாலங் கட்டி
மாலிகை யோர்புட் கண்டா பரணமோர் நதிமா லைப்பேர்
வாலிசன் சிறுவன் மூடன் மாலிய மாலை புட்பம்.

காலல்—கொப்புளித்தல், கக்கல். [1: திவா. ix, 274. 2: திவா. ix, 276. 'கான்றல்.']

காலே—வைகறை, காலம். [1: நா. தீ. நி. 556. 2: திவா. i, 108.]

ஆலி — ஓர் பூதரூபம், துளி, மழை, ஆலங்கட்டி. [1: அக. 2-4: பிங். x, 117.]

மாலிகை — ஓர் பறவை, கழுத்தணி, ஓர் நதி, மாலே. [1-4: മാലികാ; പക്ഷിഭേദേ നദീഭേദേ ഗ്രൈവേയ പുഷ്പദാമനി—ശ. സ. iii, 74, 75.]

வாலிசன் — சிறுவன், மூடன். [1, 2: ബാലിശസ്തു ശിശൗ മൂർഖേ—ശ. സ. iii, 718.]

மாலியம்—மாலே, புட்பம். [1, 2: മാല്യം മാലാകുസുമയോഃ—ശ. സ. ii, 366.]

874. சால்படைச் சானீர்ச் சாலாஞ் சால்புமாட் சிமைபண் பென்ப
பால்வெண்மை யிடம்பண் பேர்கவ் வியம்பக்க முரிமை பங்காம்
மேலிட முபரி முன்மேற் கினியென லுடல்விண் மீதாம்
வால்வெள்ளை மிருகத் தின்வால் புனிதம்புள் ளின்வா லும்பேர்.

சால்—படைச்சால், நீர்ச்சால். [1, 2: அக.]

சால்பு—மாட்சிமை, பண்பு. [1: திவா. viii, 101. 2: பிங். vii, 1.]

பால் — வெண்மை[1], இடம்[2], பண்பு[3], பஞ்ச கவ்வியங்களுள் ஒன்று[4], பக்கம்[5], உரிமை[6], பங்கு[7]. [1: அக. நி. 168. 2, 4, 7: பிங். x, 792. 3, 5: திவா. xi, 335. 6: அக.]

மேல் — இடம்[1], உபரி[2], முன்[3], மேற்கு[4], இனியெனல்[5], உடல்[6], ஆகாசம்[7], மீது[8]. [1: சூடா. xi, த, 20. 2, 3, 5, 6: அக. 4, 7: பிங். x, 966. 8: நா. தீ. நி. 535.]

வால்—வெள்ளை, மிருகத்தின் வால், புனிதம், பறவைவால். [1-3: பிங். x, 1028. 4: வழக்கு.]

875. ஏலம் பஞ்ச வாசத்தோ ரரிசி மயிர்ச்சாந் தெனச்சொல்ப
கீல முழங்கைக் கணுக்குற்றி யாணி முளையக் கிகிக்கொழுந்தாம்
சேல மாடை பீலிக்கண் சேல னதமன் பொருமையன்பேர்
ஏலல் பொருந்த லிணங்குதலாம் ஏலி யாலிங் கநமிரவி.

ஏலம்—பஞ்சவாசத்து ஓர் அரிசி, மயிர்ச்சாந்து. [1: திவா. xii, 61. 2: திவா. vi, 42.]

கிலம் — முழங்கைக்கணு, குற்றி, ஆணி, முளை, அக்கினிக்கொழுந்து. [1, 2, 4, 5: கீலோऽஸ்த்ரீ தேஜஸி; கபோணிஸ்தூணயோ: ஶங்கௌ —ச. ஸ. ii, 468, 469. 3: கீலஸ்து வஹ்நிஶிகா: —வெ. 111, 170.]

சேலம்—ஆடை, பீலிக்கண். [1, 2: சேலம் வாஸ: ... பர்ஹிசந்த்ரக: —வெ. 232, 61.]

சேலன்—அதமன், பொருமையன். [1: சேலம் ... த்ருஷ்யசே— க. கோ. 804. 2: சேலம் ... ஈர்ஷ்யேபி—வெ. 232, 61.]

ஏலல்—பொருந்தல், இணங்குதல். [1, 2: அக.]

ஏலி — ஆலிங்கனம், சூரியன். [1, 2: ஹேலிராலிங்கநே ஸூர்யே—ச. ஸ. ii, 505.]

876. சாலி வடமீன் புடோல்கள்ளு நெல்லுக் கந்த மார்ச்சாலம்
தாலி பானை மங்கலப்பூண் கீழா நெல்லி பாதிரையாம்
வேலை சமைய மநாயாச விழவீச் சுரபோ சநஞ்செய்யும்
வேலை முந்நீ ரதன்கரைநீர் விருத்தி யெல்லை புதன்றேவி.

சாலி—அருந்ததிநட்சத்திரம், புடோல், கள், நெல், வாசனைப் பூனை. [1, 3, 4: பிங். x, 475. 2: நா. தீ. நி. 307. 5: ஶாலிஸ்து கந்தமார்ஜாரே—ச. ஸ. ii, 500.]

தாலி — பானை, மங்கலநாண், கீழாநெல்லி, பாதிரை. [1, 4: ஸ்தாலீ ... பாடலோகயோ: —ச. ஸ. ii, 504. 2: நா. தீ. நி. 438. 3: அக.]

வேலை—சமயம்[1], அநாயாச மரணம்[2], ஈசுவர போசனம்[3], செய்யும் வேலை[4], கடல்[5], கடற்கரை[6], கடல்நீர்விருத்தி[7], எல்லை[8], புதன் தேவி[9]. [1-3, 6-9: வேலா காலமர்யாதா ... ; ... —ச. ஸ. ii, 498, 499. 4: அக. 5: திவா. v, 41. 7: வேலாப்திஜலவ்ருத்தௌ—வெ. 222, 71.]

877. சாலகம்புட் கூடரும்புக் கொத்துச்சா ளரப்பேர்
சாலிகையோர் படாங்கவசஞ் சாலையோர் சாலம்
பாலகன்மூ டன்சிறுவன் பாலிப்போ னென்ப
பாலங்கங் குதிரைபுள்ளோ ரிலைக்கதிசல் லகியாம்

கூலம்நீர்க் கரைவரம்பா வணம்பல்பண்ட மணம்
குன்றுகா ராமணிபிற் படைபாகல் குளப்பேர்
கோலமலங் கரிப்பிரக்நைக் கனிமெழுகி யிடுமாக்
கோலமான் மடிவேடம் பன்றிதெப்பந் தழூவல்.

சாலகம்—பறவைக்கூடு, அரும்புக்கொத்து, சாளரம். [1: அக. 2, 3: ஜாலம் ஜாலகமிதெற்றெள மவாக்ஷா ... கூடமலயோ: — நா. ரா. ii, 399, 400. கூடமல: சிறிதலர்ந்த பூவைக் குறிக்கும்.]

சாலிகை—ஓர் படாம், கவசம், சாலே, ஓர் சாலம். [1, 4: உஷ்ணீஷெ வ வஸ்ஷெ வ ஜாலிகா—வி. வ்ரு. கூ, 75. 2: ஜாலிகா ஸ்ராஷயோ-ஷயீ—வெ. 116, 306. 3:]

பாலகன் — மூடன், சிறுவன், பாலிப்போன். [1, 2: வாலகொ-ஜ்ஞெ ஶிஶௌ —வி. வ்ரு. (தெ), கூ, 76. 3: வாலக:—ஸ. அக.]

பாலங்கம் — குதிரை, பறவை, ஓர் இலேக்கறி, சல்லகி. [1-4: வாலக்ஷ: ஶாகஹெ ஸ்ராக்ஷ்மூக்ஷ்ரம் வாஜிவக்ஷிணீ — க. ஸ. iii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

கூலம்—நீர்க்கரை[1], வரம்பு[2], ஆவணம்[3], பல்பண்டம்[4], மணலின் குன்று[5], காராமணி[6], பிற்படை[7], பாகல்[8], குளம்[9]. [1, 5, 7, 9: கூலம் தடெ ஸெநாவ்ருஷ்டெ தடாகஸ்தூபயோரவி — க. ஸ. ii, 470. 2, 3, 8: பிங். x, 389. 4: திவா. vi, 34. 6: திவா. iv, 167.]

கோலம்—அலங்கரிப்பு[1], இலந்தைக்கனி[2], மெழுகியிடும் மாக்கோலம்[3], மான்[4], மடி[5], வேடம்[6], பன்றி[7], தெப்பம்[8], தழுவல்[9]. [1, 3: அக. நி. 85. 2, 4: ஸ்ராக்ஷீர்வஷ்ர பதரீஃலெ; ஜ்ருமெ — திரு. ஶே. III, iii, 387, 388. 5, 7-9: கொலொ ஹெலக உத்ஸங்கெ ஜ்ஞவாலஸ்ரம் ... கிரௌ—க. ஸ. ii, 470. 6: அக.]

878. மாலகமிக் குயர்பூமி மலேயின்வயல் வேம்பாம்
மாலியவா னோரக்க னேர்குலப்பற் பதப்பேர்
தாலம்வட்டில் வாட்பிடிநா நடுவிரற்சாண் பனைகூந்
தற்பனைபார் காரற்போடங் கரதலங்கைம் மாநம்
சாலமரப் பொதுவாச்சா மரமரும்புக் கொத்து
சாளரம்புள் ளிக்கெண்டை சொல்விளம்பி யிந்த்ர
சாலமிடம் பம்விலங்கின் றிரள்கடம்பு கல்வி
சமூகம்வலே ப்ராகாரஞ் செடியெனமூ வைம்பேர்.

மாலகம்—மிக்குயர் பூமி, மலையின் வயல், வேம்பு. [1: மாலகே நந்தனஃ —நா. ர. ii, 407. 2: மாலம் க்ஷேத்ரே — வி. ப்ர. ல, 15. 3: — அ. கோ. II, iv, 62.]

மாலியவான்—ஓர் அரக்கன், ஓர் குலபர்வதம். [1: மால்யவத் — ஸ. அக. 2: ஹிமவாந்நிஷதோ விந்த்யோ மால்யவாந்பாரியாத்ரகஃ, கந்தமாதநமந்யே ச ஹேமகூடாதயோ நகா: —அ. கோ. II, iii, 3.]

தாலம்—வட்டில்[1], வாட்பிடி[2], நா[3], நடுவிரற் சாண்[4], பனை[5], கூந்தற்பனை[6], பூமி[7], கராற்போடம்[8], கரதலம்[9], கைம்மானம்[10]. [1, 3, 7: திவா. xi, 129. 2, 5, 8-10: தால: ... ஹஸ்தமாநத்ரப்ரபேதயோ:; கரா-ஸ்போடே கரதலே ... த்ருமாவலி — அ. ஸ. ii, 479, 480. 4: தால: ... அங்குஷ்டமத்யமாப்யாம் து ஸம்மிதே—வி. ப்ர. ல, 16. 6: பிங். ix, 104. 'கூந்தற்கமுகு.' கூந்தற்பனையின் பெயர் தாளி—பிங். ix, 108.]

சாலம்—மரப்பொது[1], ஆச்சாமரம்[2], அரும்புக் கொத்து[3], சாளரம்[4], புள்ளிக்கெண்டை[5], கள்[6], இந்திரசாலம்[7], இடம்பம்[8], விலங்கின் திரள்[9], கடம்பு[10], கல்வி[11], சமூகம்[12], வலை[13], மதில்[14], செடி[15]. [1: வ்ருக்ஷ: ..., ஸால: — அ. கோ. II, iv, 5. 2, 12: பிங். x, 474. 3, 4, 8-10, 13: ஜாலம் க-வாக்ஷே க்ஷாரகே தம்பே; ஆநாயஸமூஹயோஶ்ச ஜாலோ நீபே — அ. ஸ. ii, 476, 477. 5: ஶால: ... மத்ஸ்யபேதே — அ. ஸ. ii, 499. 6: 7: ஜாலம்—ஸ. அக. 11: திவா. x, 78. 14: ப்ராகார: ... ஸால: —அ. கோ. II, ii, 3. 15: அக.]

879. பாலமழுப் படைநதியின் மேற்செய்கரை நெற்றி
பருத்திநூற் புடைவைபடை வாள்கிரணம் பூமி
மூலம்வேர் கிழங்கோர்நாள் காரணஞ்ச மீபம்
முதலுரையி லாநூலோ ராதார மோர்நோய்
நீலனோர் வாநரே சன்சனிநீ ளிறத்தோன்
நீலிகைகுத் திரரோக மவிரிகருநொச்சி
ஆலயமா னைக்கூடம் வீடுகோ யிலுமாம்
ஆலம்பந் தொடல்பற்றுச் சார்பிடங்கொல் லுகைப்பேர்.

பாலம்—மழுப்படை[1], நதியின்மேற் செய்கரை[2], நெற்றி[3], பருத்திநூற்புடைவை[4], படைவாள்[5], கிரணம்[6], பூமி[7]. [1: சூடா. xi, ல, 22. 2: அக. 3, 6: பாலம் ஸ்ராலஹாடே ரஶ்மௌ — அ. ஸ. ii, 492. 4, 5: பாலம் வீரபட்டகரணே கார்பாஸாதிகவாஸஸி — வி. ப்ர. ல, 20. படைவாள் கலப்பையின் ஒருறுப்பு. 7: பிங். iv, 1.]

மூலம்—வேர்[1], கிழங்கு[2], ஓர் நட்சத்திரம்[3], காரணம்[4], சமீபம்[5], முதல்[6], உரையிலா நூல்[7], மூலாதாரம்[8], ஓர் நோய்[9]. [1, 3, 5, 6: மூலமாத்யே ஶிபாயாம் ச ஸமீபே பாத்யகாந்தரே — நா. ர. ii, 399. 2: பிங். x, 960. 4: மூலம்—ஸ. அக. 7, 8: அக. 9: அக. நி. 202.]

நீலன் — ஓர் வானரேசன், சனி, நீலநிறத்தோன். [1, 3: ... கபீஶே ... க்ருஷ்ணே நாகத்ருமே த்ருஷ்ட—நா. ர. ii, 410. 2: திவா. i, 61.]

— குத்திரரோகம், அவிரி, கருநொச்சி. [1-3: நீலிகா நீலீ க்ஷுத்ரரோகஶேபாலிகாஸ்வபி—வி. ஶ்ரீ. க, 163.]

ஆலயம்—ஆனைக்கூடம், வீடு, கோயில். [1, 3: பிங். x, 118. 2: ஆலய: —க. கொ. II, ii, 5.]

ஆலம்பம் — தொடல், பற்று, சார்பிடம், கொல்லுகை. [1, 4: ஆலம்ப ஸ்பர்ஶஹிம்ஸயோ: —நா. ர. iii, 296. 2, 3: ஆலம்ப: —ஸ. அக.]

880. சூலிதுர்க்கை காளிசூ லாயுதன்சூ லுடைப்பெண்
தூலிகைசித் திரமெழுதுங் கோல்பஞ்சின் மெத்தை
நீலிபா லைக்கிழுத்தி கருங்குறிஞ்சி யவிரி
நீனிறத்தி மனவைரத் தினளீயு நேரும்
பாலியனை கற்பிதபோ சகந்துதியோ ராறு
பசுவின்மடி பிரதேச மெல்லைசீ லைப்பேன்
பீலிபறைப் பொதுவெற்பு விசிறிசிறு சின்னம்
பெருஞ்சவளம் தோகைமயில் மகளிரின்கா லணியே.

சூலி—துர்க்கை, காளி, சிவன், கர்ப்பிணி. [1, 4: சூடா. xi, ல, 23. 2: திவா. i, 22. 3: ஶூலீ—க. கொ. I, i, 32.]

தூலிகை — சித்திரமெழுதும் கோல், பஞ்சின் மெத்தை. [1, 2: ஸ்யாச்சித்ரகூர்ச்சிகா தூலஶய்யயோஸ்தூலிகா — நா. ர. iii, 25.]

நீலி—பாலைக்கிழுத்தி, கருங்குறிஞ்சி, அவிரி, நீலநிறத்தி, மனவைரத்தினள், ஈ. [1: பிங். x, 704. 2, 3: நீலீநாரீ நீலஶேபாலீ ச நீலீ—நா. ர. ii, 411. 4: நீலோ: ... க்ருஷ்ணே நாகத்ருமே த்ருஷ்ட—நா. ர. ii, 410. 5: அக. 6: நீலீ—ஸ. அக.]

பாலி—அணை[1], கற்பிதபோசனம்[2], துதி[3], பாலாறு[4], பசுவின் மடி[5], பிரதேசம்[6], எல்லை[7], சிலைப்பேன்[8]. [1-3, 5, 7, 8: பாலிஸ்த்ரீகா ... ; ... ப்ராந்தே பேதெள கல்பிதபோஜநே, ப்ரஶம்ஸா ... உத்ஸங்கே — ஶ. ஸ. ii, 484, 485. 4: அக. 6: பாலி: ... ப்ரதேஶயோ: —வி. ப்ர. ௭, 50.]

பீலி—பறைப்பொது[1], மலை[2], விசிறி[3], சிறு சின்னம்[4], பெருஞ் சவளம்[5], மயிற்றோகை[6], மயில்[7], ஓர் மகளிர்காலணி[8]. [1: திவா. vii, 136. 2-6: பிங். x, 816. 7: சூடா. xi, ல, 6. 8: அக.]

881. வேலியூ ரரண்காவல் நிலவளவி னென்றும்
வேலென்ப படைக்கலமோ ராயுதமோர் மரப்பேர்
பாலிகைவட் டம்முதடு படைவாளின் முட்டி
பாலையோர் நிலமிருக சிரநாளோர் மரமாம்
பீலுமதா வளம்புட்ப முகாய்மரங்கோ லம்பு
பின்பெலும்பின் முறிவுபர மாணுநடு விரற்சாண்
மாலைபொன்னிற் பூவின்மணி யிற்சொல்லாற் றொடுத்த
மாலையந்திப் பொழுதிரவோ டொழுங்கியல்பு மாமே.

வேலி—ஊர், அரண், காவல், ஓர் நிலவளவு. [1: திவா. v, 92. 2, 3: திவா. xi, 233. 4: அக.]

வேல்—படைக்கலம், ஓர் ஆயுதம், ஓர் மரம். [1-3: பிங். x, 1082.]

பாலிகை—வட்டம், உதடு, படைவாளின் முட்டி. [1, 2: பிங். x, 791. 3: சூடா. xi, ல, 6.]

பாலை—ஓர் நிலம், மிருகசீரிடநட்சத்திரம், ஓர் மரம். [1, 3: சூடா. xi, ல, 7. 2: திவா. i, 81.]

பீலு—யானை[1], புட்பம்[2], உகாய்மரம்[3], கோல்[4], அம்பு[5], பின் பெலும்பின் முறிவு[6], பரமாணு[7], நடுவிரற்சாண்[8]. [1-3, 5-7: பீலு: பு-ஷ்பே த்ருமே காண்டே பரமாணௌ கஜே, தாலாஸ்திசகலே — ஶ. ஸ. ii, 486. பின்பெலும்பின் முறிவு என்னுமிடத்தில் ஶ. ஸ. த்திலும் பிற கோசங்களிலும் பனைவிதைப்பிளப்பு என்னும் பொருள் வந்திருக் கிறது. 4: மேற்காட்டிய மேற்கோளில் வந்த காண்ட என்னும் சொல் லுக்கு அடிமரமென்றும் ஒரு பொருளுண்டு. கோல் அதனைக் குறித் ததோ? 8:]

மாலை—பொன் பூ மணி சொல் என் [illegible] லான் மாலை, அந்திப்பொழுது, இரவு, ஒழுங்கு, இயல்பு. [1-3, 5: திவா. xi, 352. 1, 4: [illegible]—ஃ. ல. ii, 494.]

882. கால்வழிநென் முளைநான்கி ளொன்றுமா முளைபூங்
காம்போர்மெய் யுறுப்புத்தேர்க் கால்வாய்க்கா லளக்குங்
கால்பொழுது தரமிடந்தூ ணூற்றுக்கோல் காற்றுக்
காலனெதிர் காலவிடைச் சொற்சுதனு மொக்கும்
கோல்விட்டே றம்பெழுது கோலூற்றுக் கோல்செங்
கோல்முழக்கோல் பரிக்கசையாழ்க் குரல்துலா மரக்கோல்
மால்கருமை வேட்கைமயக் கங்காற்று மேகம்
மாயவனிந் திரனருகன் புதன்சோழன் பெருமை.

கால்—வழி[1], நெல்முளை[2], நான்கிலொன்று[3], அளவு[4], குறுந்தறி[5], பூங்காம்பு[6], ஓர் உடலுறுப்பு[7], தேர்க்கால்[8], வாய்க்கால்[9], அளக்குங்கால்[10], பொழுது[11], தரம்[12], இடம்[13], தூண்[14], ஊன்றுகோல்[15], காற்று[16], காலன்[17], ஓர் எதிர்கால இடைச்சொல்[18], மகன்[19]. [1, 4, 7, 8, 11, 16, 17: பிங். x, 327. 2, 3, 5, 6, 9, 10, 13, 15, 19: சூடா. xi, ல, 19. 12, 14: அக. 18: நன். 140, உரை.]

கோல் — விட்டேறு[1], அம்பு[2], எழுதுகோல்[3], ஊற்றுக்கோல்[4], செங்கோல்[5], முழக்கோல்[6], குதிரைக்கசை[7], யாழ்க்குரல்[8], துலா[9], மரக்கோல்[10]. [1, 5: சூடா. xi, ல, 18. 2, 3, 7-9: திவா. xi, 288. 4: அக. 6: அக. நி. 85. 10: சூடா. iv, 45.]

மால்—கருமை[1], வேட்கை[2], மயக்கம்[3], காற்று[4], மேகம்[5], மாயவன்[6], இந்திரன்[7], அருகன்[8], புதன்[9], சோழன்[10], பெருமை[11]. [1-6, 9-11: திவா. xi, 353. 7: திவா. i, 4. 8: சூடா. i, 4.]

883. கோலகம்வன் மிகங்கமுகின் காய்மிளகு சித்திரந்தக் கோலம்
குஞ்சாம்
மாலதியோர் நதிசிந்தி நிலவுபிச்சி பாதிரையெள வரியி ராத்ரி
மாலமுயர் பூமிகிரா மாந்தரக்கா டரிதாரம் வஞ்ச னைப்பேர்
மாலிநிசம் பாபுரமோர் விருத்தமுமை கங்கைபூ மாலை விற்பாள்.

கோலகம்—புற்று, பாக்கு, மிளகு, சித்திரம், தக்கோலம், குஞ்சு. [1, 2, 6: [illegible] ... [illegible] — ஃ. ல. iii, 31. 3: [illegible] — வை. 129, 160. 4: [illegible] ... [illegible] — ஙா. ரு. iii, 11. 5: [illegible]—வை. 131, 210.]

மாலதி—ஓர் நதி[1], சிந்தி[2], நிலவு[3], பிச்சி[4], பாதிரை[5], யுவதி[6], இராத்திரி[7]. [1-7: மாலதீ யூதிகாபேதே ஜாதீவிஶல்யயோ:; ஜ்யோத்ஸ்நாயாம் நிஶி நத்யாம் ச — ச ஸ. iii, 276, 277. மாலதீ ஓர் ஓஷதியென்று டீகை உரைக்கின்றது. அதுவே பாதிரைபோலும்.]

மாலம் — உயர்பூமி, கிராமாந்தரக் காடு, அரிதாரம், வஞ்சனை. [1: மாலமுந்நதஸ்தலம் — நா. ம. ii, 407. 2, 4: மாலம் து கபடே வநே — ச. ஸ. ii, 494. 3: நா. தீ. நி. 396.]

மாலினி—சம்பாபுரம், ஓர் விருத்தம், உமை, கங்கை, பூமாலை விற்பாள். [1-5: மாலிநீ வ்ருத்தபேதே ஸ்யாந்மாலாகாரஸ்த்ரியாமபி; வஹ்நிஜமாத்ர்யாம் கௌர்யாஞ்ச சம்பாநகர்யாஞ்ச மாலிநீ — வி. ப்ர. ந, 128, 129.]

884. மூலகங் கிழங்கு முல்லங்கி யிருபேர் மூலியந் துகில்வில் கூலி [சூலஞ்
சூலமோர் யோகங் கழுக்கடை யோரா யுதஞ்சூலை நோய்திசைச்
சாலினி தேவ ராட்டிதூ லிகைக்கோல் சித்திர சாலைகள் விற்பாள்
தோலுடற் றோல்கே டகம்பழந் தொலியோர் சொல்லொரு
வனப்பும்யா னையுமே.

மூலகம்—கிழங்கு, முல்லங்கி. [1: மூலக: — ஸ. அக. 2: மூலக: — ச. கொ. II, iv, 157.]

மூலியம் — துகில், வில், கூலி. [1, 3: மூல்யம் வேதநே வஸ்த்ரே — வி. ப்ர. ய, 43. 2: மூல்யம் வஸ்ந — ச. ஸ. ii, 367.]

சூலம்—ஓர் யோகம், கழுக்கடை, ஓர் ஆயுதம், சூலைநோய், வாரசூலை. [1, 3, 4: ஶூலம் ருக்ஶஸ்த்ரயோ:, யோகே — ச. ஸ. ii, 502. 2, 5: அக.]

சாலினி—தேவராட்டி, தூலிகைக்கோல், சித்திரசாலை, கள்விற்பாள். [1: பிங். v, 104. 2: 3: ஶாலிநீ — ஸ. அக. 4: அக. நி. 92.]

தோல்—உடற்றோல், கேடகம், பழந்தொலி, ஓர் சொல், ஒருவனப்பு, யானை. [1: பிங். x, 665. 2, 5, 6: திவா. xi, 135. 3: அக. 4: சூடா. xi, ல, 6. 'சொல்.' அழகென்னும் பொருள் அக. யிற் காணப்படுதலின் மூலம் தொலியோர் என்றிருந்ததோ?]

885. ஆலமே புனல்விட மழைய லர்ந்தபூ
வாலமே வெட்டிவேர் கேசம் வாலுமாம்
ஆலையோ ரியந்திரங் கரும்பு கள்ளெனும்
ஆலொரு மரமிடைச் சொல்லசைச் சொல்லே.

ஆலம் — நீர், விடம், மழை, அலர்ந்த பூ. [1, 2: பிங். x, 114. 3: அக. நி. 20. 4: சூடா. xi, ல, 2.]

வாலம் — வெட்டிவேர், கூந்தல், வால். [1-3: வால: ... கெஶ்வஹ-ஸ்தயோ:; ... ஹ்ரீவேரகசயோ: — ஸ. வ. ii, 490, 491.]

ஆலை — கரும்பாலை, கரும்பு, கள். [1: அக. 2: நா. தி. நி. 286. 3: பிங். vi, 45.]

ஆல் — ஒரு மரம், ஓர் இடைச்சொல், ஓர் அசைச்சொல். [1: திவா. iv, 8. 2: நன். 140, உரை; நன். 297. 3: அக.]

886. தாலவட் டம்பூச் சக்கிரம் யானைவால்
பாலர் புத்திரர் மூர்க்கர்கோ பாலராம்
கால னந்தக னுருபக் கோள்சனி
கோலை செவ்வியந் திப்பலி கூறுமே.

தாலவட்டம் — பூச்சக்கிரம், யானைவால். [1: தாலம்-பூமி — திவா. v, 12. வட்டம் - சக்கிரம். தாலவட்டம் - பூமி — அக. 2: திவா. iii, 116.]

பாலர் — புத்திரர், மூர்க்கர், கோபாலர். [1, 2: பாலோऽர்பகே ...; ஶிஶௌ — ஸ. வ. ii, 490, 491. 3: பால: — ஸ. அக.]

காலன் — யமன், ஓர் உபக்கோள், சனி. [1: யம:; கால: — ஸ. கொ. I, i, 61, 62. 2: அக. 'காளக்கோளி னொன்று.' 3: கால: — ஸ. அக.]

கோலை — செவ்வியம், திப்பலி. [1, 2: கோலா வல்ல்யாம் சவி- — ஸ. வ. ii, 471.]

887. கால மரணம் பொழுதென்ப
ஆல லாடல் மயிற்குரலாம்
வேலன் முருகன் வெறியாட்டோன்
வாலை சிறுபெண் சிற்றேலம்.

காலம் — மரணம், பொழுது. [1, 2: காலோ ம்ருத்யௌ ... ஸமயே — வி. ஶ்ரு. ஸ, 11.]

ஆலல் — ஆடல், மயிற்குரல். [1: சூடா. ix, 48. 2: பிங். viii, 8.]

வேலன்—முருகன், வெறியாட்டோன். [1, 2: அக. நி. 226.]

வாலை—சிறுபெண், சிற்றேலம். [1: बाला—ஸ. கோ. I, vii, 14. 2: बाला तु त्रुटिः ... — ஸ. வ. ii, 491.]

888. கீலாலம் புனலி ரத்தஞ் சாலூரங் கியாதந் தேரை
காலேய கம்ம ரக்கு மஞ்சள்கத் தூரி மஞ்சள்
ஆலோகம் வெயில்காட் சிப்பேர் மேலோர்விண் ணவர்சி ரேட்டர்
நூலேசாத் திரம்பஞ் சின்னூல் நூலோரந் தணர மைச்சர்.

கீலாலம்—நீர், இரத்தம். [1, 2: कीलालं रुधिरे नीरे — ஸ. வ. iii, 630.]

சாலூரம்—மேன்மை, தேரை. [1: சூடா. viii, 64. 2: शालूरः — ஸ. கோ. I, x, 24.]

காலேயகம்—அரக்குமஞ்சள், கத்தூரிமஞ்சள். [1: कालेयकः — ஸ. கோ. II, iv, 101. 'மரமஞ்சள்.' 2: அக.]

ஆலோகம் — வெயில், காட்சி. [1, 2: आलोको दर्शनोद्द्योतौ — ஶா. கோ. 733.]

மேலோர் — தேவர், சிரேட்டர். [1: சூடா. i, 42. 2: சூடா. ii, 7.]

நூல்—சாத்திரம், பஞ்சின் நூல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 2.]

நூலோர்—அந்தணர், அமைச்சர். [1, 2: சூடா. xi, ல, 22.]

889. தாலாங்கம் பனைத்துவச மீர்வாளோ ரிலைக்கறிபுத் தகமு மாகும்
பாலாங்கஞ் செங்கீற்று மாவேறி லைக்கறிக ரபத்ராங் கூர்மம்
தாலாங்கன் மகேசனிலக் கணநிறைந்த மாபுருடன் றவள வண்ணன்
பாலாங்க னிறைந்தவிலக் கணமிக்க மாபுருடன் பரமே சன்பேர்.]

தாலாங்கம்—பனைக்கொடி, ஈர்வாள், ஓர் இலைக்கறி, புத்தகம். [1: तालाङ्कः — ஸ. அக. 'பலராமன்' பனைக்கொடியை யுடையோன். 2, 3: 'तालाङ्कः करपत्रे स्यात् शाकपत्रे ...' நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிக பாடம் எனக் காட்டப்பட்டுளது — ஸ. வ. iii. 4: तालाङ्कः — ஸ. அக.]

பாலாங்கம்—[illegible]கிற்றுமான், ஒ[illegible]ரவி, [illegible]ரம், கூர்மம். [1-4: ஸாலாங்க: ஶுக்லே ...; ... க்ரமேலகே, ரோஹிதே ஶாக-போதே ச—அ. ஸ. iii, 69, 70.]

தாலாங்கன்—சிவன், இலக்கணம் நிறைந்த [illegible]டையன், பல ராமன். [1-3: 'தாலாங்க: ... ருத்ரேऽத ... லக்ஷணலக்ஷிதே ... ஹலே' [illegible] காட்டப்பட்டுளது—அ. ஸ. iii.]

பாலாங்கன்—சிறந்த இலக்கணத்தையுடையான், சிவன். [1, 2: ஸாலாங்க: ... ஹரே; லக்ஷணலக்ஷிதே. — அ. ஸ. ii, 69, 70.]

890. நீலாம்பரன் கொடுங்கண் ணன்சனி ராக்கதன் வெண்ணிறவி ராமன்

சாலாரம் புரவாயிற் படிச்சுருள்சே பானம்பஞ் சரக்கூடும்பேர்
ஆலாலம் விடபேதங் கானகூ டம்பல்லி யரணை வல்வால்
கோலோமி பூதகேச மவசம்பு வெள்ளறுகு மாஞ்சி வேசை.

நீலாம்பரன்—கொடுங்கண்ணன், சனி, இராக்கதன், பலராமன். [1, 3, 4: நீலாம்பரோ வ்யஹாரே ராக்ஷஸே க்ரூரலோசநே — அ. ஸ. iv, 265. 2: நீலாம்பர: ... ஸ்ருஷ்டஸுதே—மே. ர, 274.]

சாலாரம்—நகர்வாயிற்படிச் சுருள், சோபானம், பஞ்சரக்கூடு. [1-3: ஸாலாரம் பக்ஷிபஞ்ஜரே; ஸோபானநாகதந்தயோ: — அ. ஸ. iii, 603, 604.]

ஆலாலம்—விடபேதம், கானகூடம், பல்லி, அரணை, வல்வால். [1: ஹாலாஹலம் ஹாலஹலம் விஷம் — த்ரி. ஶே. I, viii, 5. பிங். viii, 298. 'விடம்.' 2: பிங். ii, 219. 3, 4: ஸ்தூணாமண்டூகிகா ஹாலாஹலிகா—வை. 150, 58. ஸ. அக.வில் பல்லிவகை யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 5: பிங். x, 116.]

கோலோமி—பூதகேசம், வசம்பு, வெள்ளறுகு, மாஞ்சி, வேசை. [1-3: கோலோமீ ஶ்வேததூர்வாயாம் வசாஜடாமாம்ஸ்யோ: — மே. 3, 42. 4: கோலோமீ — அ. கோ. II, ix, 111, தமிழுரையில் சடாமாஞ்சி யென்னும் பொருளு முண்டென் றுரைக்கப்பட்டது. 5: கோலோமீ வாரயோஷாயாம்—அ. ஸ. iii, 456.]

891. ஆலா சியமென்ப தாலவா யாண்முதலை
சாலா விருகம் நரிநாய்செந் நாய்குரங்காம்
சாலூகஞ் செங்கழு நீர்க்கிழங்கு சாதிக்காய்
சேலேகஞ் சிந்தூ ரஞ்சந் திரதிலகம்.

ஆலாசியம்—மதுரை, ஆண்முதலை. [1: ஹாலாஸ்யம் — ஸ. அக. 2: ஆலாஸ்யஸ்து நக்ர: —வை. 152, 106.]

சாலாவிருகம் — நரி, நாய், செந்நாய். [1, 2: ஸாலாவ்ருக: ..., ஸாரமேய ஸ்ருகாலயோ ச — க. ஸ. iv, 37. 3: ஸாலாவ்ருக: — ஸ. அக.]

சாலூகம் — செங்கழுநீர்க் கிழங்கு, சாதிக்காய். [1: ஶாலூக-மேஷாம் கந்த: — அ. கோ. I, x, 38. 2: ஶாலூகம் — ஸ. அக.]

சேலேகம் — சிந்தூரம், சந்தனம். [1: சூடா. vi, 17. 2: அக. நி. 108.]

892. சாலேயஞ் செந்நெற் கழனி சதபுட்பை
வாலேய மேசிறுதேக் குக்கோ மளங்கழுதை
ஆலோ சனையோ சனைசெய்தல் காண்டலுமாம்
ஆலோலஞ் சஞ்சல மானதுபுள் ளோச்சொலியே.

சாலேயம்—செந்நெற்கழனி, சதபுட்பை. [1, 2: ஶாலேயம் ஶத-புஷ்பாஹ்வயௌஷதௌ; க்ஷேத்ரே ச ஶாலியோக்யஸ்ய — க. ஸ. iii, 500, 501.]

வாலேயம்—சிறுதேக்கு, கோமளம், கழுதை. [1-3: வாலேயஸ்து ம்ருதௌ, ... கோலேங்காரவல்ல்யாம் — க. ஸ. iii, 496. அங்காரவல்லீ புன்கு வகை யென்று அமரகோசம் (II, iv, 48.) தமிழுரை கூறுகின்றது.]

ஆலோசனை—யோசனைசெய்தல், காண்டல். [1: ஆலோசநா— ஸ. அக. 2: ஆலோசநம்—ஸ. அக.]

ஆலோலம் — சஞ்சலமானது, பறவையோட்டும் ஒலி. [1: ஆலோல: —ஸ. அக. 2: அ. ஸி. நி. 503.]

893. பௌலத்தி யன்ற சக்கி ரீவன்புட் பகவி மாகன்
மௌலிசூ டிகைய சோகு மயிர்க்கற்றை குடுமி சென்னி
கௌலீநஞ் சகாப வாதம் பிராணிப்போர் குலோத்துங் கப்பேர்
சௌலேயங் கற்க டாரை யுமிரிசட் பதங்கற் பூவே.

பௌலத்தியன் — இராவணன், குபேரன். [1, 2: 𑌪𑍌𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇 — 𑌅. 𑌨. iii, 489.]

மௌலி—கிரீடம், அசோகு, மயிர்க்கற்றை, குடுமி, தலை. [1-5: 𑌮𑍌𑌲𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇 𑌧𑌮𑍍𑌮𑌿𑌲𑍍𑌲𑍇 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌕𑌙𑍍𑌕𑍇𑌲𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌸𑍁 — 𑌅. 𑌨. ii, 496.]

கௌலீநம்—சனநிந்தை, பிராணிப்போர், குலமேன்மை. [1-3: 𑌕𑍌𑌲𑍀𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌵𑌾𑌦𑍇𑌽𑌹𑌿𑌪𑌶𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿; ... 𑌕𑍌𑌲𑍀𑌨𑍋 — 𑌅. 𑌨. iii, 361, 362.]

சௌலேயம்—கற்கடாரை, உமிரி, வண்டு, கற்பூ. [1: 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌯𑌂 — 𑌅. 𑌕𑍋. II, iv, 123. தமிழுரை கல்மரமென்றது. 2: 3, 4: 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌯𑌂 ... 𑌶𑍈𑌲𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑍇; ... 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 — 𑌅. 𑌨. iii, 501, 502.]

894. துவசமாண் குறிகட் டங்கந் துகிற்கொடி யடையா ளப்பேர்
அவசிதம் நிச்ச யிப்ப தறிவது முடிப்ப தென்ப
சிவசுதன் கணேசன் கந்தன் சிவணல்நண் ணுதல்பொ ருந்தல்
கவடுகுஞ் சரப்பு ரோசை மரப்பணை கவர்வஞ் சப்பேர்.

துவசம்—ஆண்குறி, கட்டங்கம், துகிற்கொடி, அடையாளம். [1-4: த்வஜ: ..., ஶிஶ்ருங்கே ஶ்ருங்கே பதாகாயாம் த்வஜே—ஈ. ஸ. ii, 69.]

அவசிதம்—நிச்சயிப்பது, அறிவது, முடிப்பது. [1, 3: அவஸிதம் ஸரோதே நிஶ்சிதேऽவஸிவ — நா. ர. iv, 53. 2: அவஸிதாவமதே—க. கொ. III, i, 108.]

சிவசுதன்—கணேசன், கந்தன். [1, 2: ஶிவஸுத:—ஸ. அக.]

சிவணல் — அணுகுதல், பொருந்தல். [1: திவா. ix, 62. 2: திவா. ix, 189.]

கவடு — யானைப்புரோசை, மரப்பணை, கவர், வஞ்சம். [1, 2: பிங். x, 284. 3: அக. 4: அக. கபட: என்னும் ஸ. சொல்லின் தற்பவம்.]

895. குவடென்ப மலைவெற் புச்சி குவைகுப்பை மேடு கூட்டம்
சுவடுபக் கரையின் கட்டுத் தழும்படிச் சுவடு மாகும்
சுவணம்பொற் கலசு பொன்கா ரகில்நற்சுந் தரம்பொ ருட்பேர்
கவநம்வே கங்க ருத்துப் படைகவித் துவங்க லக்கம்.

குவடு—மலை, மலையுச்சி. [1, 2: சூடா. xi, வ, 12.]

குவை — குப்பை, மேடு, கூட்டம். [1: திவா. viii, 5. 2: திவா. v, 39. 3: நா. தீ. நி. 770.]

சுவடு — பக்கரையின் கட்டு, தழும்பு, அடிச்சுவடு. [1: அக. பக்கரை, கட்டு என இரண்டு பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. 2: பிங். v, 356. 3: அக.]

சுவணம்—பொற்கலசு, பொன், காரகில், நற்சுந்தரம், பொருள். [1, 2, 4, 5: ஸுவர்ணம் கநகே வித்தே க்ருஷ்ணாகுரௌ ச நத்வயோ:, ஸுவர்ணே த்ரிஷு—நா. ர. iii, 150. 3: ஸுவர்ணம் ...; க்ருஷ்ணாகுருணி —ஈ. ஸ. iii, 221, 222.]

ஜவநம்—வேகம், கருந்தா, படை, கவிந்தலும், கலக்கம். [1: பிங். x, 287. 2: அக. 3: சூடா. ii, 82. 4: ஜவநழ்; ஜவ் தாநு — ஸ. அக. 5: திவா. xi, 76.]

896. யவநர்சோ னகர்கண் ணாளர் யவையோர்கோ துமையோர் நெல்லாம்
அவாரம்பிற் கினதும் யாறைப் பின்னங்காற் புறமு மாகும்
வெவகாரம் வழக்குச் சூது சொற்ப்ரயோ கஞ்சம் பந்தம்
அவகீதம் பலர்ப ழித்த தபவாதம் வசைப்பாட் டும்பேர்.

யவநர்—சோனகர், கண்ணாளர். [1: திவா. ii, 35. 2: திவா. ii, 41.]

யவை—ஓர் கோதுமை, ஓர் நெல். [1: சூடா. 'வாற் கோதுமை.' 2: ஸ்ராத்திகஶஷ்கயவௌ ஸமௌ — ஐ. கௌ. II, ix, 15. நா. தி. தி. 350. 'காசி நெல்.']

அவாரம் — பிற்கினது, யாறைப் பின்னங்காற்புறம். [1, 2: அவாரம் மஜாநுஜஙாதிஷேஶ வாரமே கிரஷம—மே. ரு, 107.]

வெவகாரம்—வழக்கு, சூது, சொற்பிரயோகம், சம்பந்தம். [1-4: வ்யவஹாரோ வாதுயோமெ ஸம்பெத்யு ஞ்வ்ஷக ..., ... விதஸம்வா-ஷெ—ரெ. 268, 85.]

அவகீதம்—பலர் பழித்தது, அபவாதம், வசைப்பாட்டு. [1, 2: அவகீதம் ... நிர்வாஷெ மஹியெதகவீ வ—ரெ. 277, 2. 3: அவகீதழ் — ஸ. அக.]

897. அவதாதம் பரிசுத் தம்வெண் ணிறம்பொன்மை யழகு மொக்கும்
அவரோக மரத்தின் வீழ்தோ டிறப்படர் கொடியி றக்கம்
அவரோத மறைவோ டந்தப் புரமாண் மனையு மாகும்
அவவாத மபவா தம்போ லாணைநம் பிக்கை சிந்தை.

அவதாதம்—பரிசுத்தம், வெண்ணிறம், பொன்மை, அழகு. [1-4: அவதாதம் தஷ விஶெஷ ஶொணாஜ்ஜு ஸிதஸீதயோ: —அ. ஸ. iv, 93.]

அவரோகம்—மரத்தின் வீழ்து, மரத்திற் படர்கொடி, இறக்கம். [1-3: அவரோஹஸ்து ஶாகாஶெ; தரோரஜ்ஜஸ்வதரணெஸ்வபி — அ. ஸ. iv, 336, 337.]

அவரோதம்—மறைவு, அந்தப்புரம், ஆண்மனை. [1-3: அவரோதஸ்து ஶுஷாந்தெ திரோதாநெ நரபௌகஸி —அ. ஸ. iv, 148.]

அவவாதம் (அபவாதம் போல்)—ஆணை, நம்பிக்கை, நிந்தை. [1-3: அபவாதஸ்து நிதே³ஶவிஸ்ரம்ப⁴யோரபி—மே. உ, 45. அபவாதஸ்து நிர்தே³ஶே நிந்தா³விஸ்ரம்ப⁴யோரபி—அ. ஸ. iv, 137.]

898. கவரமின் கிதழுப் பென்ப கவர்மரக் கப்பு வாழை
சுவருவச் சிரவேல் பாண மகத்தூணின் கண்டம் வேள்வி
சுவரேமட் சுவர்சு வர்க்கம் பரலோகஞ் சுகமா காயம்
தவர்தவத் தினர்வில் லென்ப தவறலே வழுவல் சாதல்.

கவரம்—இங்கிதம், உப்பு. [1: 2: லவணம் லவணம் ... — மே. ர, 127.]

கவர்—மரக் கப்பு, வாழை. [1: பிங். ix, 149. 2: பிங். ix, 109.]

சுவரு—வச்சிராயுதம், பாணம், யாகத்தூணின் பாகம், யாகம். [1-4: ஸ்வரு: ஸ்வருர்வஜ்ரே; அத்⁴வரே கேவலே பா³ணே — அ. ஸ. ii, 454, 455.]

சுவர்—மட்சுவர், சுவர்க்கம், பரலோகம், சுகம், ஆகாயம். [1: சூடா. v, 53. 2, 3: ஸ்வ: ஸ்வர்க³பரலோகயோ: — வி. ஶ்ரு. அவ்ய. 55. 4: 5: ஸ்வ: —ஸ. அக.]

தவர்—தவத்தினர், வில். [1: சூடா. ii, 2. 2: திவா. vii, 5.]

தவறல்—வழுவல், சாதல். [1, 2: அக.]

899. இவர்தலே றுதலே நெருங்க லெழுதலே குதல்வி ரும்பல்
அவலந்துன் புறலி டப்பால் அவலோர்சிற் றுண்டி பள்ளம்
கவலைசெந் தினைகி லேசம் பயங்கவர் வழிமுச் சந்தி
திவலைநீர்த் துளிம ழைப்பேர் திவிபகல் சுவர்க்கம் விண்ணும்.

இவர்தல்—ஏறுதல், நெருங்கல், எழுதல், ஏகுதல், விரும்பல். [1, 3-5: திவா. xi, 248. 2: திவா. viii, 38. 'செறிவு.']

அவலம்—துன்புறல், இடப்பால். [1: அக. 2: அ+வலம். வலமல்லாதது.]

அவல்—ஓர் சிற்றுண்டி, பள்ளம். [1, 2: சூடா. xi, வ, 15.]

கவலை—செந்தினை, கிலேசம், பயம், கவர்வழி, முச்சந்தி. [1, 3: பிங். x, 286. 2, 4: திவா. xi, 77. 5: முல்லைப்பாட்டு, 30, உரையில் 'நாற்சந்தி' யென்னும் பொருளில் வந்தது.]

துவலை—நீர்த்துளி, மழை. [1: சூடா. i, 90. 2: சூடா. i, 89.]

திவி — பகல், சுவர்க்கம், ஆகாயம். [1-3: திவம் வை த்ரிதிவே திநே—ஸ. ஸ. ii, 513. திவி ஸப்தமி.]

900. சுவல்பிடர் தோண்மேல் மேடு துரகதக் குசைமயிர்ப்பேர்
உவளக மதிலுள் வீடு பள்ளமுப் பளந்த டாகம்
தவளம்வெள் விடைசி ரேட்டம் வெண்மைசுந் தரமுஞ் சாற்றும்
இவறலே யுலோபஞ் செய்தல் விரும்புற விழுக்க லென்ப.

சுவல் — பிடர், தோள்மேல், மேடு, குதிரைக் குசைமயிர். [1-4: பிங். x, 528.]

உவளகம்—மதில், உள்வீடு, பள்ளம், உப்பளம், தடாகம். [1, 3, 5: பிங். x, 178. 2: சூடா. xi, வ, 7. 4: சூடா. v, 21.]

தவளம்—எருதுகளிற் சிறந்தது, வெண்மை, அழகு. [1: தவளா ...; வ்ருஷஶ்ரேஷ்டே ச பும்ஸி — மே. ல, 99, 100. 2, 3: தவள: ... ஸுந்தரே ஸிதே—ஸ. ஸ. iii, 649.]

இவறல்—உலோபஞ் செய்தல், விரும்புறல், மறதி. [1-3: சூடா. xi, வ, 3.]

901. சவிகிர ணங்காந் திப்பேர் தவிசுபாய் தடுக்கு மெத்தை
செவியென்ப கேள்வி காதாஞ் செவிலிமுன் பிறந்தாள் தாதி
அவிசுநெய் விண்ணோ ருணவும் அவிதலே கெடுதல் வேதல்
நவியமே மழுக்கு டாரி நவிலலே சொல்லல் கற்றல்.

சவி—கிரணம், காந்தி. [1, 2: சவிஸ்த்ரீ ருசி ஶோபாயாம்—ஸ. ஸ. ii, 509.]

தவிசு—பாய், தடுக்கு, மெத்தை. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 583.]

செவி—கேள்வி, காது. [1, 2: சூடா. xi, ண, 5.]

செவிலி—முன் பிறந்தாள், தாதி. [1, 2: பிங். x, 544.]

அவிசு—நெய், தேவருணவு. [1, 2: ஹவி: ஸர்பிஷி ஹோதவ்யே—ஸ. ஸ. ii, 582.]

அவிதல்—கெடுதல், வேதல். [1, 2: அக.]

நவியம்—மழு, கோடாலி. [1, 2: பிங். x, 680.]

நவிலல்—சொல்லல், கற்றல். [1: திவா. x, 1. 2: திவா. x, 79.]

902. நவிரமே வெற்புப் புன்மை சிரத்துச்சி மயிலு நாற்பேர்
அவைசவை குழாம்விற் பந்த ரஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டாம்
சவைவீடம் பலந்தக் கோரின் சமூகம்பண் டிதன்சூ தென்ப
துவைபுளிங் கறிபிண் ணாக்குத் தொகிபருகு குவதி றைச்சி.

நவிரம்—மலை, புன்மை, தலையுச்சி, மயில். [1, 2, 4: பிங். x, 681. 3: பிங். v, 338.]

அவை—சபை, குழாம், புலவர், அஃறிணைப்பன்மைச் சுட்டு. [1: திவா. ii, 18. 2: சூடா. ii, 11. 3: திவா. ii, 12. 4: நன். 280.]

சவை—வீடு, அம்பலம், தக்கோரின் சமூகம், பண்டிதன், சூது. [1, 5: ஸஹா ... உறுபதெ ... உதிரயொரவவி—வி. வூ. ஸ, 21. 2: பிங். iv, 204. 3: திவா. ii, 18. 4: திவா. ii, 12.]

துவை—புளிங்கறி, பிண்ணாக்கு, தொளி, குடிப்பது, இறைச்சி. [1: பிங். vi, 22. 2, 3, 5: சூடா. xi, ர, 30. 4: பிங். vi, 56.]

903. நிவகமே திரளோர் வாயு நுவணையே தினைமா நுண்மை
துவசன்கே தநன்கள் விற்போன் துவரியே துவரை நாயாம்
சவம்வேள்வி பிணம்வே கப்பேர் சவரன்சங் கரன்கி ராதன்
நிவம்வநம் விண்சு வர்க்கஞ் சிவிபூர்ச்ச மரமோர் வேந்தன்.

நிவகம்—திரள், ஓர் வாயு. [1: நிவஹ: — அ. கொ. II, v, 39. 2: நிவஹொ வாயுஸெதெ்வவி—நா. ப. iii, 458.]

நுவணை—தினைமா, நுண்மை. [1: திவா. vi, 91. 2: திவா. viii, 33.]

துவசன் — கொடியினன், கள்விற்போன். [1, 2: யூஜ: ..., ... வதாகாயாஂ ... ஶௌண்டிகெவவி வ — அ. ஸ. ii, 69. கொடியினனை யுஜவக என்பர்.]

துவரி—துவரை, நாய். [1: கூஸகீ தவரீ—வெ. 127, 96. 1, 2: தவூரீ யாதநகஂ ஶுநீ — அ. ஸ. iii, 555. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் தவரீ என்றொரு பாடபேதங் காட்டப்பட்டுளது.]

சவம்—வேள்வி, பிணம், வேகம். [1: யஜ்ஞ: ஸவ: — அ. கொ. II, vii, 13. 2: கணவ: ஶவஉஸியாழ் — அ. கொ. II, viii, 118. 3: ஜவொவ்ய ஶீவூழ்—அ. கொ. I, i, 68.]

சவரன்—சங்கரன், வேடன். [1, 2: ஶவரொ ஜெவஹெதெ ... ஹரெ—அ. ஸ. iii, 599.]

திவம்—வனம், ஆகாயம், சுவர்க்கம். [1: திவஂ—ஸ. அக. 2, 3: திவஂ ஸ்வர்க-நபிஷோ ஃ—வி. ஷ. வ, 12.]

சிவி—பூர்ச்சமரம், ஓர் வேந்தன். [1, 2: ஶிவிர்பூர்ஜே ந்ருபாந்தரே—ஃ. ஸ. ii, 527.]

904. விவச்சுவானிரவி தேவன் சுவர்க்கம்விண் ணுலகங் கொங்கை
துவட்டாவிச் சுவகன் மாவோர் சூரியன் கஞ்ச காரன்
அவத்தைசாக் கிராதி காம வாதைசீ வோபா திப்பேர்
நிவிர்த்தியே மகிழ்ச்சி மீளுகை விட்டு நீங்கல்.

விவச்சுவான்—சூரியன், தேவன். [1, 2: விவஸ்வாந்ஸூர்ய தேவயோ:—ஃ. ஸ. iii, 287.]

சுவர்க்கம்—விண்ணுலகம், முலை. [1: ஸ்வர: —ஃ. கோ. I, i, 6. 2: திவா. ii, 182.]

துவட்டா — விச்சுவகன்மா, ஓர் சூரியன், கஞ்சகாரன். [1-3: த்வஷ்டா வர்தகிர்தேவஶில்பிரீதிஷ்டாகாரோதித்யபேதயோ: — மே. டா, 17. கஞ்சகாரன் செம்புக்கு வேலைக்காரன்.]

அவத்தை—சாக்கிர முதலியன, காமவாதை, சீவோபாதி. [1: அவஸ்தாஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தி — ஸ. அக. 2: தூஷ்டேதா: ஸங்கல்ப ஜாகர: க்ருஶதாரதி:, ஹ்ரீத்யாகோந்மாதமூர்ச்சாந்தா இத்யநங்கதஶா தஶ—தஶரூபக&. ஸ. அக. மிங் காணும் மேற்கோள். 3: அவஸ்தாத்ரயம் ஜாக்ரத் ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தி வாக்யம்—ஸ. அக.]

நிவிர்த்தி—மனமகிழ்ச்சி, மீளுகை, விட்டு நீங்கல். [1-3: நிவ்ருத்திர்நிவ்ருத்தௌ ஸ்யாத்ஸோக்ஷ ப்ரத்யாதாவபி.—நா. ர. iii, 171.]

905. கவந்தநீ ருடற்கு றைப்பேர் கவந்தனோ ரரக்கன் சற்பி
அவந்தியோ ரூர்பின் னைப்பெற் றவன்காய்க்கு மரமீற் றூவாம்
அவந்திகை கினிய வந்தி கவந்துதி புதுமை யென்பான்
துவன்றலே நிறைதல் சாதல் துன்றுதல் பொலிவு நாற்பேர்.

கவந்தம்—நீர், உடற்குறை. [1, 2: கபந்தம் ... ரண்டேபி—ஃ. ஸ. iii, 336.]

கவந்தன் — ஓர் அரக்கன், இராகு. [1, 2: கபந்தோ ராஹு-ரக்ஷஸோ: —அ. ஸ. iii, 336.]

அவந்தி—ஓர் ஊர், பிள்ளைபெற்றவள், காய்க்கும் மரம், ஈற்றுப் பசு. [1: அவந்தீ—ஸ. அக. 2: அவந்த்யா—ஸ. அக. 3: ஸ்யாதவந்த்ய: ஃபலேக்ரஹி: —அ. கோ. II, iv, 6. 4: வஶா வந்த்யா—அ. கோ. II, ix, 69. வந்த்யா மலட்டுப் பசு; அவந்த்யா ஈற்றுப் பசு.]

அவந்திகை—கிளி, உஞ்சைநகர். [1: திவா. iii, 155. 2: அவந்திகா —ஸ. அக.]

நவம்- [illegible], புதுமை, ஒன்பான். [1, 2: நவோ நவ்யே ஸ்துதௌ—அ. ஸ. ii, 517. 3: நவந்—ஸ. அக.]

துவன்றல்—நிறைதல், சாதல், நெருங்குதல், பொலிவு. [1: திவா. viii, 40. 2: திவா. ix, 136. 3: அ. வி. நி. 557. 4: திவா. viii, 161.]

906. அவடங் கிணறு குழிபிலமாம் அவடு பிடரி கிணறுகுழி
உவணங் கருடன் கழுகென்ப வுவரி கடல்மூத் திரமும்பேர்
அவதி யெல்லை பரிச்சேதங் கால மவதா னங்குழியாம்
சவநம் வேகப் பரிவேக முழுக்குச் சோம லதைப்பாகம்.

அவடம் — கிணறு, குழி, பிலம். [1-3: அவடஶ்ஶ்வப்ரே ச கர்த்தே—நா. ர. iii, 96.]

அவடு—பிடரி, கிணறு, குழி. [1-3: அவடு-ர்க்ருகாந்த்ய-வாடாவ- —அ. ஸ. iii, 143.]

உவணம்—கருடன், கழுகு. [1: திவா. iii, 138. 2: திவா. iii, 139. 1 ஸுவர்ண: —அ. கோ. I, i, 31.]

உவரி—கடல், மூத்திரம். [1: திவா. v, 41. 2: பிங். v, 287.]

அவதி—எல்லை, பரிச்சேதம், காலம், அவதானம், குழி. [1, 3-5: அவதி: ஸ்த்ர்யவதாநே காலஸீமாபிலேஷ்வபி — அ. ஸ. iii, 333. 2: அவதி: —ஸ. அக.]

சவநம்—வேகமான குதிரை, வேகம், முழுக்கு, சோமலதைப் பாகம். [1, 2: ஜவந: ... ஸ்த்ரீ ஷ்வவேகாயிகாஶ்வயோ: — வி. ஶ்ரு. ந, 64. 3, 4: ஸவநம் யஜ்ஞஸ்நாநே ஸோமநிர்த்தலநேऽபி ச—வி. ஶ்ரு. ந, 26.]

907. குவல மிலந்தைக் கனிமுத்தா பலமும் நீலக் குவளையுமாம்
துவள லசைதல் தொடுதற்பேர் துவறல் துவலை யிடல்விரைவு
தவன்மா நுடனு யகனுள்வோன் தவிர்தல் விலக லொழிதற்பேர்
அவிழ்தல் கட்டு விடலலர்தல் கவிழ்தல் கீழ்மேற் படல்குனிதல்.

குவலம்—இலந்தைக்கனி, முக்தாபலம், நீலக்குவளை. [1-3: குவ- லம் பதரீஃபலெ; உத்பலெ முக்தாஃபலெயோஸ்து—க. வ. iii, 630, 631.]

துவளல்—அசைதல், தொடுதல். [1: சூடா. ix, 22. 2: பிங். vii, 378.]

துவறல்—துவலைவிடுதல், விரைவு. [1: திவா. ix, 166. 2: திவா. ix, 40.]

தவன் — மானுடன், நாயகன், ஆள்வோன். [1, 2: யவோ நர: ... யவோ ஸ்த்ரா வ யோஷிதாம்—ஶா. கொ. 225. 3: யவ:—ஸ. அக.]

தவிர்தல்—விலகல், ஒழிதல். [1: பிங். vii, 210. 2: அக.]

அவிழ்தல்—கட்டுவிடல், அலர்தல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 62.]

கவிழ்தல்—கீழ்மேற்படல், குனிதல். [1, 2: அக.]

908. உவட்டல் குமட்டல் பெருக்கெடுத்த லுவர்த்தல் வெறுத்த
லோர்சுவையாம்
துவட்டல் துவளச் செயறுடைத்தல் துவைத்த லொலித்த
றோய்த்தற்பேர்
கவித்தல் மூடல் சூழ்ந்திறங்கல் குவித்தல் கூப்பல் குவைசெய்தல்
அவித்தை மோக மஞ்ஞானம் அவைத்தல் நெரித்தல் நெற்குற்றல்.

உவட்டல்—குமட்டல், பெருக்கெடுத்தல். [1: 2: அக.]

உவர்த்தல்—வெறுத்தல், ஓர் சுவை. [1: பிங். vii, 44. 2: பிங். vi, 64.]

துவட்டல்—துவளச்செயல், துடைத்தல். [1: அக. 2: சூடா. x, 36.]

துவைத்தல்—ஒலித்தல், தோய்த்தல். [1: திவா. x, 171. 2: அக.]

கவித்தல்—மூடல், சூழ்ந்திறங்கல். [1: பிங். vii, 230. 2: அக.]

குவித்தல்—கூப்பல், குவைசெய்தல். [1, 2: அக.]

அவித்தை—மோகம், அஞ்ஞானம். [1: அவித்யா—ஸ. அக. 2: அஜ்ஞாநமவித்யா—அ. கோ. I, v, 7.]

அவைத்தல்—நெரித்தல், நெற்குற்றல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 34.]

909. அவகார முதலைசம ராதியின்விச் சிரமம்
அழைத்தல்திர வியஞ்சூது களவுபறித் தலுமாம்
அவதாநங் கருமசுத்த மபிப்ராய வியாபிப்
பதிவிருத்தஞ் சமாதாநங் கண்டநமென் றைம்பேர்
பவநங்காற் றிராசியில்ல மிராசாலை யந்தாற்
பரியம்வெரு கொடுசுள்ளை துலக்குதல்சுத் தியுமாம்
அவம்வேள்வி யழைத்தல்பய னின்மையா ணையும்பேர்
அவாரம்பிக் திலைதுயா லையின்பின்கரற் புறமே.

அவகாரம்—முதலை[1], போர்முதலியவற்றின் விச்ராமம்[2], அழைத்தல்[3], திரவியம்[4], சூது[5], களவு[6], பறித்தல்[7]. [1-4: யாதஃவிஶ்ராமே ஹ்வாநே த்ரவ்யே வ யாதஸி, நிமந்த்ரணாவமந்தவ்யத்ரவ்யே ஸ்யாதவஹாரவாந் — ஶா. கோ. 54. இங்கு 'அழைத்தற்காகக் கொண்டுவரப் பட்ட திரவியம்' என ஒரு பொருள் அழைத்தலையும் திரவியத்தையுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. வி. ப்ர. (ர, 257), அ. ஸ. (iv, 237), மே. (ர, 243), நா. ர. (iv, 121) என்னும் கோசங்களிலும் இவ்வாறே யுரைக்கப்பட்டது. அ. ஸ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் நிமந்த்ரணேऽவமந்தமேவ என்றொரு பாடபேதமுளதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிமந்த்ரணாவமந்தவ்யம் ஸம்ப்ராப்தஸ்தாநபிக்ஷத்ரவ்யம் ஹஸ்த்யம் என்பது டீகை. ஸ. அக. யில் அவமந்தவ்யத்ரவ்யம் அல்லது உவமந்தவ்யத்ரவ்யம் வரி அல்லது சுங்கம் என்றொரு பொருள் காணப்படுகிறது. 5: அவஹாரவாந், ...; ..., த்யூதே ... — நா. ஸ. iii, 27. 6, 7: அவஹாரஸ்து ... ஹ்ராஸசௌரயோ: — அ. ஸ. iv, 236.]

அவதாநம்—கருமசுத்தம், அபிப்பிராய வியாபிப்பு, அதிவிருத்தம், சமாதானம், கண்டனம். [1, 3, 5: அதிவ்ருத்தேऽவதாநம் ஸ்யாத்கர்மஶுத்தௌ ச கண்டநே — த்ரி. ஶே. III, iii, 226. 'அதிவ்ருத்தே அதிக்ராந்தே' என்பது வியாக்கியை. அவதாநம் ... ஸமாதாநம் — அ. ஸ. iv, 156. 2: அவதாநம்—ஸ. அக. அஷ்டாவதான முதலியவற்றில் பல காரியங்களிற் கவனஞ் செலுத்துதலைக் குறித்ததுபோலும். 4: அவதாநம்—ஸ. அக.

சமாதானத்திற்குள்ள பல பொருள்களில் மனவொருமைப்பாடு இங்குக் [கொள்]ளக்கப்பட்டது.]

பவநம்—காற்று[1], இராசி[2], இல்லம்[3], இராசாலயம்[4], தாற்பரியம்[5], பூணை[6], சுள்ளை[7], துலக்குதல்[8], சுத்தி[9]. [1, 7, 8: പവനാവഹ്നി കൂശ്മാണ്ഡ- ഖസ്വ വാകസ്യാമെനഃവലി ദാഭഘതെ, നിഷ്ഠാമെവ—வி. வ்ர. (தை), ந, 35. நிஷ்டாவ: தானியாதிகளைச் சுத்தஞ்செய்தல். 2: பிங். x, 767. 3, 5: ഭവനം ഖദമെന ഭാഷെവ — சு. ஸ. iii, 387. 4: சூடா. xi, வ, 1. 6: திவா. iii, 41. 9: പവനഴ—ஸ. அக.]

அவம்—வேள்வி, அழைத்தல், பயனின்மை, ஆணை. [1, 2, 4: ഭമെവാ യജ്ഞേ യഥാഭ്യമെന നിജെഹെസഃവലി ഭമെവാ ഉത: —வி. வ்ர. வ, 6. 3: நா. தீ. நி. 645.]

அவாரம்—பின்றினது, யானையின் பின்காற்புறம். [1, 2: இச் சொல் லும் பொருள்களும் முன் 894-ம் செய்யுளில் வந்தன.]

910. சிவம்நன்மை சுகம்வேதம் பசுந்தறியோர் யோகஞ்
சிசுக்குறுணி குங்கிலியம் சிவகதிநீர் புலியாம்
பவமேன்மை சுத்திபிறவிச்சுழற்சி பேறுற்
பவம்பாவம் நெற்பதரைப் போக்கல்சிங்கக் கரணம்
அவிகிரண மூடிககம் பளம்வெற்பு மதில்நாற்
றுடுமுகி லிரவிசுர ருணவுநெய்பூப் பினள்பேர்
சிவைபங்கம் பாளைவன்னி மரம்நெல்லி தருமச்
செல்விகடு மரங்கொலுலை முகங்கிழா நெல்லி.

சிவம்—நன்மை[1], சுகம்[2], வேதம்[3], பசுந்தறி[4], ஓர் யோகம்[5], சிசு[6], குறுணி[7], குங்கிலியம்[8], சிவகதி[9], நீர்[10], புலி[11]. [1-6, 8-11: ശിവം ക്ഷേ- മേ ശോക്ഷെ ഖഡ്ഗവെ ജലെ; ശിവൊ യൊഗാന്തരെ വെഷ- ജഭൂപ്പെ വായവെക ..., ഷണ്ണീകൃത്തെ കീലെ — சு. ஸ. ii, 525, 526. വായവെക என்றுமிடத்து நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ബായവെക என்றொரு பாடபேதங் குறிக்கப்பட்டுளது. ഷണ്ണീകൃത്തെ என்றே இதர கோசங்களிலு முளது. ഷണ്ണീകഴ என்பது ஒரு மரத்தைக் குறிப்பதோடு புலியையுங் குறிக்கும். 7: சூடா. xi, வ, 230.]

பவம்—மேன்மை[1], சுத்தி[2], பிறவிச் சுழற்சி[3], பேறு[4], உற்பவம்[5], பாவம்[6], நெற்பதரைப் போக்கல்[7], சிங்கக்கரணம்[8]. [1, 3-5: ഭവഃ ... ശ്രേയസഃ, ... ശ്രേയസി സംസാരെ—சு. ஸ. ii, 521. 2: പവഃ —

ஸ. அக. 7: நிஷாவ: ஸவ்யேந வவ: — க. கொ. III, ii, 24. 8: ஸவ்ய —ஸ. அக. 'முதற்கரணம்.' சோதிட வழக்கு.]

அவி — கிரணம்[1], எலிமயிர்க் கம்பளம்[2], , மதில்[4], காற்று[5], ஆடு[6], மேகம்[7], சூரியன்[8], தேவருணவு[9], நெய்[10], பூப்பினள்[11]. [1-4, 6, 8, 11: அவிர்நா வஸ்தே ஸம்ருத்ரெள ஜெஷ உந்திகக்ஷ யெ; ஸ்ராகார ... ஹாவி ஸ்ரீ த வஷ்ஷவதீ ... — நா. ரு. ii, 438, 439. 5: அவி: —ஸ. அக. 7: 9, 10: ஹவி: ஸர்ஷி ஹோதவெர—க. ஸ. ii, 582.]

சிவை—பங்கம்பாளை[1], வன்னிமரம்[2], நெல்லி[3], பார்வதி[4], கடுமரம்[5], கொல்லுலைமுகம்[6], கீழாநெல்லி[7]. [1: 2-5: ஶிவா ஹவெஷாஉெக்ஷீ ஸவாநீ ஹாரீதகீ ஸக்தஹமா — நா. ரு. ii, 443. 6: பிங். x, 501. 7: ஶிவா—க. கொ. II, iv, 127.]

911. அவக்கரமாண் பெணின்குய்யந் தேரினங்கம் விட்டை
யமேத்தியம்யா னையினடித்தூர் கரிக்குடரோ டறுபேர்
அவக்கிரகங் கரியினெற்றி மழைத்தடைதம் பித்தல்
அவிக்கநம்விக் கநமின்மை பெருங்களா மரமாம்
சுவத்தியா ரோக்யாதி சுபவாழ்த்துச் சுகிர்தம்
சுவத்திகமங் கலப்பொருளோ ரிராசமனை சதுட்கம்
பவித்திரங்கோ மயந்தருப்பை பூசோப கரணம்
பால்புனல்மந் திரம்பிரம சூத்திரம்பொன் செம்பே.

அவக்கரம்—ஆண்பெண்ணின் குய்யம், தேரினங்கம், விட்டை, அமேத்தியம், யானையின் அடித்தூர், யானைக்குடல். [1, 3: அவஸ்கரோ மேஹயமேஹ்யயோ: — க. ஸ. iv, 235. 2: ஸாந்த்யாஜ்வேஸ்கர: — க. கொ. II, viii, 55. 4: அவஸ்கர: — ஸ. அக. 5: 6:]

ரகம யா ற்றி, மழைத்தடை, தம்பித்தல். [1-3: அவக்ரஹஸ்த ... மஜாமிகெ; வ்ருஷ்டிவெ வ்ருஷ்டிரோயெஙஷி—க. ஸ. v, 335, 336.]

அவிக்கநம்—விக்கினமின்மை, பெருங்களாமரம். [1: அவிக்ந—ஸ. அக. 2: அவிக்ந: —க. கொ. II, iv, 67.]

ிய சுபவாழ்த்து, சுகிர்தம். [1, 2: ஸ்வஸ்தி ஜேமநிஷாவகெஷெஷாஶீர்வஸாவி—வெ. 286, 58.]

சுவத்திகம்—மங்கலப்பொருள், ஓர் இராசமனை, சதுட்கம். [1-3: ஸ்வஸ்திகோ மங்கலத்ரவ்யே க்ருஹபேதசதுஷ்பதயோ: — ச. வ. iii, 96. 2: ராஜவேச்ம ..., ஸ்வஸ்திக: —ச. கொ. II, ii, 10. 'ஸ்வஸ்திகாத்ய ஸர்வதோபத்ரான்தம் ராஜக்ருஹாணாம் ப்ரபேதா: ஷட். தத்ர ப்ரஸ்தாரகோணஸ்தம்: ஸ்வஸ்திக:' என்பது மகேசுவரர் உரை.]

பவித்திரம்—பசுவின் சாணம்[1], தருப்பை[2], பூசையின் உபகரணம்[3], பால்[4], நீர்[5], மந்திரம்[6], பிரமசூத்திரம்[7], பொன்[8], செம்பு[9]. [1, 2, 5-9: ... மேத்யாஜ்யகோமயகுசோதகமந்த்ரப்ரஹ்மஸூத்ரதாம்ரேஷு, ஹேமநி ச பவித்ரம் — நா. ர. iii, 365. 3: பவித்ரம் ...; அர்க்யோபகரணே — ச. வ. iii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு. 4: பவித்ரம் ..., ... பயஸி ச — வை. ர, 177.]

912. சுவகைசிறு செருப்படிப்பூ டரத்தைகரு நொச்சியுஞ்சல் லகியுஞ்
சொல்ப
விவசன்றன் மயமல்லா வான்மாக்கோ டுடையதுட்ட மேதை
யுள்ளோன்
கவரிமயிர்ச் சொருக்கெருமை சாமரந்தே ரசகந்தி காயப் பத்ரி
கவிகவிதை நாற்கவிபா டிடுங்கவிஞன் குரங்கு சுங்கன் கடிவா
ளப்பேர்.

சுவகை—சிறுசெருப்படிப்பூடு, அரத்தை, கருநொச்சி, சல்லகி. [1-4: ஸுவஹா ஸல்லகீதுண்டே, ராஸ்நாசேபாலிகாகோதாவரீ ... —ச. வ. iii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

— தன்மயமல்லா ஆன்மா, கோணலான துட்டபுத்தியுள்ளோன். [1, 2: விவச: ஸ்யாதவசாத்மாநிஷ்டதுஷ்டதிய: — ச. வ. iii, 720.]

கவரி—மயிர்ச்சொருக்கு, எருமை, சாமரம், தேர், அசகந்தி, காயப்பத்திரி. [1: கபரீ கேசவேசே: —ச. கொ. II, vi, 97. 2, 3: சூடா. xi, ௭, 9. 4: திவா. vii, 143. 5: கபரீ ... அஜகந்திகா — ச. கொ. II, iv, 139. 6: ராஜிகா, தத்பத்ரீ ... கபரீ—ச. கொ. II, ix, 40.]

கவி—கவிதை, நாற்கவிபாடுங் கவிஞன், குரங்கு, சுக்கிரன், கடிவாளம். [1: உரி. நி. xi, 8. 2: கவி: காவ்யகர்த்தரி ச — பா. கொ. 772. 3: கபி: —ச. கொ. II, v, 3. 4, 5: கவி: பார்க்கவ விஜ்ஞேயா வல்கா கவீ—பா. கொ. 377.]

913. கவசமுடற் கிடுசின்னி மரம்படகப் பறைப்பேர்
அவதஞ்சஞ் செவிமலர்ப்பூண் சூட்டுமா லையுமாம்
யவபலந்தான் வெட்பாலை மூங்கில்சடா மாஞ்சி
தவம்விரதம் நமைமரங்காட் டனல்காடு துதியே.

கவசம்—உடற்கிடு, சின்னிமரம், படகப்பறை. [1-3: கவசஸ்து தநுத்ராணே படஹே நந்திவ்ருக்ஷெ — ச. ஸ. iii, 127. ச. கோ. (II, iv, 128) தமிழுரை நந்திவ்ருக்ஷ படகரணை யென்னும்.]

அவதஞ்சம்—செவிமலர்ப்பூண், சூட்டுமாலை. [1, 2: பும்ஸ்யுத்தம்ஸாவதம்ஸௌ த்வௌ கர்ணபூரேபி சேகரே — ச. கோ. III, iii, 226.]

யவபலம் — வெட்பாலை, மூங்கில், சடாமாஞ்சி. [1-3: யவபல: ஸ்ருதோ வேணௌ மாம்ஸீகுடஜயோரபி—வி. ப்ர. ல, 140.]

தவம் — விரதம், நமைமரம், காட்டுத்தீ, காடு, துதி. [1: தப: க்ருச்ச்ராதிகர்ம—ச. கோ. III, iii, 231. 2: யவ: — த்ரி. ஶே. II, iv, 13. 3, 4: தவதாவௌ வநாரண்யவஹ்நீ — ச. கோ. III, iii, 205. 5: ஸ்தவ: ... ஸ்துதி: —ச. கோ. I, vi, 11.]

914. அவசர முசித சமயம் வற்சரம்
விவரம் வகைதொளை வெற்பின் முழைப்பேர்
துவர்சிவப் பிந்தநம் பவளம் துவர்ப்பு
கவர்தல் விரும்பல் கடைதல் வவ்வுதல்.

அவசரம்—உசித சமயம், ஆண்டு. [1, 2: அவஸரோ வர்ஷவத்ஸராவயோரபி—வி. ப்ர. ர, 233. வர்ஷ மழையுமாம். அவஸர: அப் பொருளிலும் வரும்.]

விவரம்—வகை, துளை, மலைக்குகை. [1: விவரம்—ஸ. அக. 2: விவரம் ...; பிலம்—ச. கோ. I, viii, 1, 2. 3: விவரம்—ஸ. அக.]

துவர்—சிவப்பு, விறகு, பவளம், துவர்ப்பு. [1-4: அக. நி. 128.]

கவர்தல்—விரும்பல், கடைதல், வவ்வுதல். [1: பிங். vii, 141. 2: திவா. ix, 124. 3: பிங். vi, 399.]

915. துவரை யென்பதோர் பயறு துவாரகை
குவலய மெனல்பூச் சக்கிரங் குவளை
சுவவு புள்ளி னலகுமூஞ் சூறு
பவிவச்சி ராயுத மாயுதக் கூர்மை.

துவரை—ஓர் பயறு, துவாரகை. [1: திவா. iv, 166. 2: அக.]

குவலயம் — பூச்சக்கிரம், உற்பலம். [1: கு + வலயம். கு பூமி —ஈ. கொ. II, i, 3. வலய சக்கிரம்—ஸ. அக. 2: ஸ்யாதுத்பலம் கு-வலயம்—ஈ. கொ. I, x, 37.]

சுவவு—பறவையலகு, மூஞ்சூறு. [1, 2: பிங். x, 529.]

பவி — வச்சிராயுதம், ஆயுதக்கூர்மை. [1: வஜ்ரம் ... பவி: —ஈ. கொ. I, i, 50. 2: பவி:—ஸ. அக.]

916. கவிகை குடையுதா ரங்கடி வாளம்
குவிதல் குழுமல் கூம்பல் திரளல்
நவிர்வாள் மருத யாழ்த்திற மாண்மயிர்
சுவைநவ ரசவணி யுருசி யினிமை.

கவிகை—குடை, கொடை, கடிவாளம். [1, 2: பிங். x, 289. 3: கவிகா து கலீநோஸ்த்ரீ—ஈ. கொ. II, viii, 49.]

குவிதல்—குழுமல், கூம்பல், திரளல். [1: திவா. viii, 5. 2: நா. தீ. நி. 761. 3: திவா. viii, 4.]

நவிர்—வாள், மருதயாழ்த்திறம், ஆண்மயிர். [1-3: பிங். x, 682.]

சுவை—நவரசவணி, உருசி, இனிமை. [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 569. 3: திவா. viii, 244.]

917. அவகா ரன்றிரு டன்சூதுக் காரன்
அவசா நம்மர ணம்முடி வெல்லை
அவதா ரம்பிறங் குதல்தீர்த் தத்துறை
அவலே பம்பழிப் பகங்கரம் பூச்சே.

அவகாரன்—திருடன், சூதுக்காரன். [1, 2: அவஹாரோ ஹவே-ஹ்வாரோ த்யூதக்ருதே—நா. ரு. iv, 121.]

அவசாநம்—மரணம், முடிவு, எல்லை. [1, 3: அவஸாநம்—ஸ. அக. 2: ஸாதிரவஸாநே—ஈ. கொ. III, ii, 39.]

அவதாரம் — இறங்குதல், தீர்த்தத்துறை. [1, 2: அவதாரஸ்த்து தீர்த்தாம்பஸி — அ. ஸ. iv, 238.]

அவலேபம்—பழிப்பு, அகங்காரம், பூச்சு. [1-3: அவலேபௌ கர்வலேபநயோ:, உத்ஸேகே — அ. ஸ. iv, 207.]

918. துவக்குப் பிணக்குத் தோலுடல் சங்கிலி
சவட்டல் குமைத்த லழித்தன் மெல்லுதல்
சுவப்பிர மென்ப குழிநிரை யந்தொளை
உவப்புப் பொலிவு மகிழ்ச்சி யுயர்ச்சி.

துவக்கு—பிணக்கு, தோல், உடல், சங்கிலி. [1: பிங். x, 631. 2: த்வக் ஸ்த்ரீ வரூணி — தெ. வ, 6. 3: பிங். v, 269. 'தொக்கு.' 4: பிங். vi, 500.]

சவட்டல்—குமைத்தல், அழித்தல், மெல்லுதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 108. 3: பிங். x, 456.]

சுவப்பிரம் — குழி, நரகம், துளை. [1: ஸ்வப்ரே — ஸ. அக. 2: சூடா. v, 4. 3: சித்ரம் ... ஸ்வப்ரே—அ. கொ. I, viii, 2.]

உவப்பு—பொலிவு, மகிழ்ச்சி, உயர்ச்சி. [1: திவா. viii, 161. 2, 3: சூடா. xi, வ, 8.]

919. சிவப்புச் சினக்குறிப் புச்சின மோர்நிறம்
விவர்த்தந் திருப்புகை கூட்டங் கூத்துமாம்
தெவிட்ட லொலித்த லுமிழ்தல் தேக்கிடல்
பவித்திரன் சுத்தன் பாவக ௬

சிவப்பு—சினக்குறிப்பு, சினம், ஓர் நிறம். [1-3: சூடா. xi, வ, 8.]

விவர்த்தம் — திருப்புகை, கூட்டம், கூத்து. [1: விவர்த்த: — ஸ. அக. 2, 3: விவர்த்த: ஸமுதாயே ... ந்ருத்யயோ: — வி. வ. த, 81.]

தெவிட்டல் — ஒலித்தல், உமிழ்தல், நிறைதல். [1-3: சூடா. xi, வ, 8.]

பவித்திரன்—சுத்தன், அக்கினி, சிவன். [1-3: பவித்ரம் த்ரிஷு பூதே பும்ஸி ஸூர்யபாவகயோ: — நா. ர. iii, 365.]

920. புவந முலகம் புனல்பூமி
கவலல் வருந்தல் துன்புறலாம்
குவவு திரட்சி திரள்பெருமை
எவனே யாவ னென்னே யெனல்.

புவநம்—உலகம், நீர், பூமி. [1-3: ஸ-வநம் விஷ்டபெ ஃஹ்ராம ஸலிலெ ஃவி—வி. வ்ரு. ந, 25.]

கவலல் — வருந்தல், துன்புறல். [1: திவா. viii, 163. 2: திவா. viii, 174.]

குவவு—திரட்சி, திரள், பெருமை. [1-3: சூடா. xi, வ, 3.]

எவன்—யாவன், என்னை. [1, 2: அக.]

921. அவாவிறங் குதல்வி ருப்பம் அவாக்கென்ப கவிழ்ந்தோ னூமை
உவாவிள மையினன் யானை யுததிபூ ரணைய மைப்பேர்
திவாகீர்த்தி நாவி தன்கோ சிகப்புட்சண் டாள னென்ப
நிவா தஞ்சார் பிடங்காற் றில்லா விடம்நீங்காக் கவச மும்பேர்.

அவா — இறங்குதல், விருப்பம். [1: சூடா. ix, 55. 2: திவா. viii, 88.]

அவாக்கு — கவிழ்ந்தோன், ஊமை. [1: ஸ்ராஜவாஜவூயொ-ஃ-வெ: —அ. கொ. III, i, 33. 2: அவாஜி ஃ-ஞக: —அ. கொ. III, i, 13.]

உவா — இளமையினன், யானை, கடல், பூரணை, அமை. [1: வயஸ்ஸ்ரூ-ணொ ய-வா—அ. கொ. II, vi, 42. 2, 4: பிங். x, 179. 3: திவா. v, 41. 5: அக.]

......ர்த்தி — நாவிதன், கோட்டான், சண்டாளன். [1-3: திவாகீர்த்திராவிதெ ஸ்ராஜ-ஞ-ஞகெக்ஷாவஸாயிநி—அ. ஸ. iv, 110.]

நிவாதம் — சார்பிடம், காற்றில்லாவிடம், நீங்காக் கவசம். [1-3: நிவாதொ வாதரஹிதெ ஃஜஸ்ஸநாஹ ஆஸ்ரயெ—அ. ஸ. iii, 261.]

922. சுவா துதித் திப்பிட் டப்பேர் சுவாமிநா யகன்செவ் வேளாம்
நிவாரணஞ் சிகிற்சை தீர்தல் நிவேசநம் பாடி வீடூர்
நிவேசம்பா சறைவி யூகம் நிகேதநம் நகர்வி வாகம்
குவேடஞ்செவ் வெருக்கங் காய்நஞ் சொலிகோணல் செவியி
ஞேயே.

சுவாது—தித்திப்பு, இட்டம். [1, 2: ஸ்வாது-ரூபோ ராஜ்ஞோ மாவேஷ—வி. ரு. ௩, 7.]

சுவாமி—நாயகன், முருகன். [1, 2: ஸ்வாமீ ரு ஸௌ ம-ஸேஹ — ச. ஸ. ii, 286.]

நிவாரணம் — சிகிற்சை, தீர்தல். [1, 2: அக. நிவாரணம்—ஸ. அக.]

நிவேசநம்—பாடி, வீடு, ஊர். [1-3: நிவேசநம்—ஸ. அக.]

நிவேசம்—பாசறை, வியூகம், வீடு, நகர், விவாகம். [1: நிவேச: ஶிபிரம்—ச. கொ. II, viii, 33. 2, 4, 5: நிவேச: வேஶ்மநி விந்யாஸே ... ரஜவிவாஹயோ: —ச. ஸ. iii, 715. 3: நிவேச: —ஸ. அக.]

குவேடம்—செவ்வெருக்கங்காய், நஞ்சு, ஒலி, கோணல், செவியின் நோய். [1-5: க்ஷ்வேட: கர்ணரோகே ஸ்வாநே மாமே க-ஷ்டமேஶ்வி வ; ரக்தார்கபலே—வி. ரு. ௰, 5, 6.]

923\. விவாதம் வழக்குச் சொற்கலகம் குவாலே குப்பை மேடுகுவை
சுவாது ரசையே காகோளி சொல்வி ளம்பி முந்திரிகை
துவாப ரம்மோர் யுகஞ்சங்கை சுவாத்தி யாயஞ் செபம்வேதம்
துவார முபாயந் தொளைவாயில் துவாந்தம் நிரய மிருட்டும்பேர்.

விவாதம்—வழக்கு, சொற்கலகம். [1: விவாதோ வ்யவஹார: — ச. கொ. I, vi, 9. 2: விஷாணம் விவாதே—வே. 33, 48.]

குவால்—குப்பை, மேடு, குவை. [1: பிங். vii, 478. 2: திவா. v, 39. 3: திவா. viii, 5.]

சுவாதுரசை—காகோளி, கள், முந்திரிகை. [1: ஸ்வாதுரஸா — ச. கொ. II, iv, 144. 2, 3: த்ராக்ஷா ஸ்வாதுரஸா ஸுரா — வே. 271, 18.]

துவாபரம் — ஓர் யுகம், சமுசயம். [1, 2: த்வாபர: ஸம்ஶயே யுகே—வி. ரு. ர, 158.]

சுவாத்தியாயம் — செபம், வேதம். [1, 2: ஜபே ஸ்வாத்யாயோ ஜபவேதயோ: —நா. ர. iii, 325.]

துவாரம்—உபாயம், துளை, வாயில். [1, 3: த்வாரம் உபாயநிர்க-மேஷ்வப்யுபாயே—வி. ரு. ர, 23. 2: நா. தீ. நி. 769.]

துவாந்தம் — நரகம், இருட்டு. [1: பிங். iv, 8. 2: அந்தகாரோऽஸ்த்ரியாம் த்வாந்தம்—அ. கோ. I, viii, 3.]

924. விவேக மென்ற விராசியம்நீர்த் தோணி விசாரித் துணரறிவாம்
சுவேத தாமாக் கடனுரைவெண் சுடரோன் கருப்பூ ரமுஞ்சொல்ப
சுவே தம் வெயர்வோர் தீவுமலை சுல்லு வெள்ளை சமோதகமோர்
சுவேதை வெண்பா திரைதெற்குச் சோகி சங்க புப்பியுமே.

விவேகம்—இராசியம், நீர்த்தோணி, விசாரித்துணர் அறிவு. [1-3: விவேக: ப்ருதகாத்மதாயாம் ஜலத்ரோணீவிசாரயோ:—அ. ஸ. iii, 90.]

சுவேததாமா—கடல்நுரை, சந்திரன், கருப்பூரம். [1-3: ஶ்வேததாமா வாரிதிபேநே கர்ப்பூரசந்த்ரமஸோ:—அ. ஸ. iv, 196.]

சுவேதம்—வியர்வு, ஓர் தீவு, மலை, வெள்ளி, வெள்ளை, சமமாக நீர்கலந்த மோர். [1: ஸ்வேத: ... ஸ்வேதகே—அ. ஸ. ii, 234. 2-5: ஶ்வேதம் ரஜதே ஶ்வேதோ த்வீபே வர்ணே ஶைலே—அ. ஸ. ii, 202. 6: ஶ்வேதம்—ஸ. அக.]

சுவேதை—வெண்பாதிரை, தெற்கு, சோகி, சங்கபுப்பி. [1, 3, 4: ஶ்வேதா வராடிகாகாஷ்டவாடீஶங்கிநீஷு ச—வி. ப்ர. த, 12. 2: திவா. v, 8. 'சிவேதை.' பிங். சூடா. முதலிய நிகண்டுகளிலும் அவ்வாறே.]

925. திவாபீ தங்குமு தாகரங் கூகை
அவீசி நீர்த்திரை யிலதோர் நிரயம்
குவேடை சிங்க நாதம்வேய்ஞ் சலாகை
சுவேல மோர்மலை சாந்தம் வணக்கம்.

திவாபீதம் — குமுதாகரம், கூகை. [1, 2: திவாபீத: காகாரி- கௌ ... கைரவோதகாகரே—அ. ஸ. iv, 110. கைரவோதகாகர: நீலோற்பலம் நிறைந்த குளம்.]

அவீசி—நீர்த்திரையிலது, ஓர் நிரயம். [1, 2: அவீசிஸ்த்வதரங்கே நரகாந்தரே—அ. ஸ. iii, 127.]

குவேடை—சிங்கநாதம், மூங்கிற் சலாகை. [1, 2: க்ஷ்வேடா ஸிம்ஹநாதவம்ஶஶலாகயோ:—அ. ஸ. ii, 111.]

சுவேலம்—ஓர் மலை, சாந்தம், வணக்கம். [1-3: ஸுவேல: ப்ரணதே ஶாந்தே த்ரிஷு ஹேலே—ஸ. வ. iii, 686.]

926. எவ்வம்நோ யிழிசொற் றுன்பம் நவ்விமா னெழில்கைம் மீனள்
பவ்வம்நீர்க் குமிழி முந்நீர் மரக்கணுப் பௌர ணைப்பேர்
அவ்விய மனக்கோட் டம்விண் ணவர்க்குயோக் கியமா மன்னம்
கவ்வியம் வின்னாண் கோபஞ் சகம்பிதி ரர்க்கா மன்னம்.

எவ்வம்—நோய், சால், துன்பம். [1, 2: அக. 3: திவா. viii, 174.]

நவ்வி—மான், அழகு, ரம். [1: திவா. iii, 38. 2: திவா. viii, 60. 3: திவா. i, 89.]

பவ்வம் — நீர்க்குமிழி, கடல், மரக்கணு, பௌர்ணிமை. [1-4: சூடா. xi, வ, 14.]

அவ்வியம் — மனக்கோட்டம், தேவர்க்குத் தக்க அன்னம். [1: திவா. viii, 114. 2: ஹவ்யகவ்யே தைவபித்ர்யே அந்நே — ஸ. கோ. II, vii, 24.]

கவ்வியம் — வில்நாண், ஆனைந்து, பிதிரர்க்காம் அன்னம். [1, 2: மௌர்வ்யாம் க்ஷீராதிகே ஜ்யாயாம்—ஸ. வ. ii, 346. 3: ஹவ்யகவ்யே தைவபித்ர்யே அந்நே—ஸ. கோ. II, vii, 24.]

927. சவ்வியம் வலமி டப்பா லகிதஞ்செவ் வியமுஞ் சாற்றும்
திவ்வியஞ் சுவர்க்கத் துள்ள தழகிய திலவங் கப்பேர்
பவ்விய முசிதம் நன்மை பயன்மெய்ம்மை கருத்தெ லும்பாம்
துவ்வுண வறுப வப்பேர் தெவ்வமர் பகையுஞ் சொல்ப.

சவ்வியம்—வலப்பக்கம், இடப்பக்கம், அகிதம், செவ்வியம். [1-3: ஸவ்யம் த்ரிஷு தக்ஷிணே, வாமே ச ப்ரதிகூலே ச — ஸ. வ. ii, 375. 4: சவ்யம்—ஸ. கோ. II, iv, 98.]

திவ்வியம் — சுவர்க்கத்துள்ளது, அழகியது, இலவங்கம். [1-3: திவ்யம் லவங்கயோ:; த்ரிஷு ரம்யே—ஸ. வ. ii, 357, 358.]

பவ்வியம் — உசிதம், நன்மை, பயன், மெய்ம்மை, கருத்து, எலும்பு. [1-6: பவ்யம் த்ரிஷு ஶுபே யோக்யே ஸத்யே ஶ்ரேஷ்டே; ஸத்த்வே ஹாவிநி—ஸ. வ. ii, 363, 364.]

துவ்வு — உணவு, அனுபவம். [1: நா. தீ. கி. 726. அனுபவமும் ஊணின் பெயராக வந்துள்ளது. 2: அக.]

தெவ்—போர், பகை. [1, 2: சூடா. xi, வ, 18.]

928. அவ்வியத்தம் பிரதாநம் தெரியாமை யான்மா
அவ்வியத்தன் சிவன்மாயோ னறிவில்லா னென்ப
அவ்வியயம் விபத்தியுருப் பதமழிவின் மைப்பேர்
கவ்வியைகோத் திரளிருகு ரோசதூ ரமுமே.

அவ்வியத்தம்—பிரகிருதி, தெரியாமை, ஆன்மா. [1-3: [Grantha] ... — அ. கு. iii, 230.]

அவ்வியத்தன்—சிவன், திருமால், அறிவில்லான். [1, 2: [Grantha] — மே. க, 80. 3: [Grantha] ... [Grantha] —அ. கு. iii, 230.]

அவ்வியயம் — வேற்றுமையுருச் சொல், அழிவின்மை. [1, 2: [Grantha] ... [Grantha] — மே. ய, 71.]

கவ்வியை — பசுத்திரள், இரண்டு குரோசதூரம். [1, 2: [Grantha] —அ. கு. ii, 346.]

929. வவ்வல் வாருத லபகரித் தற்பெயர்
செவ்வந்தி யோர்பூச் செவ்வா னந்திபாம்
செவ்வி யழகோர் பக்குவங் காலம்
தவ்வை மூகடிமுன் பிறந்தாள் தாதியே.

வவ்வல்—வாருதல், கவர்தல். [1: திவா. ix, 257. 2: அக. திவா. (ix, 257), பிங். (vi, 399), சூடா. (ix, 31) மூன்றிலும் வௌவுதலும், கவர்தலும் வாருதலின் பெயர்களாக வந்துள்ளன.]

செவ்வந்தி—ஓர் பூ, செவ்வானத்தையுடைய அந்தி. [1: பிங். ix, 11. 2:]

செவ்வி—அழகு, ஓர் பக்குவம், காலம். [1-3: சூடா. xi, வ, 18.]

தவ்வை—மூதேவி, தமக்கை, செவிலித்தாய். [1: திவா. i, 20. 2: திவா. ii, 145. 3: அக.]

930. சாவகன் சமண னிலன் தாவங்காட் டனல்கா டென்ப
பாவகன் சதாசா ரன்றீக் கடவுள்பா விப்போன் சுத்தன்
ஆவணம் புணர்தம் வீதி விலைமுறி யங்கா டிப்பேர்
வீவதம் வழிதோட் பாரம் விலையிடத் திருக்கும் பண்டம்.

சாவகன்—சமணன், சனி. [1: திவா. ii, 4. ஶ்ராவக: — ஸ. அக. 2: திவா. i, 61.]

தாவம் — காட்டுத்தீ, காடு. [1, 2: தவதாவௌ வநாநலெ; வநே—அ. ஸ. ii, 512, 513.]

பாவகன்—சதாசாரன், அக்கினிதேவன், பாவிப்போன், சுத்தன். [1, 2: பாவகௌ ஸதாசாரே—வி. ஶ்ரு. க, 73. 3: ஸாவக: — ஸ. அக. 4: பாவக: —ஸ. அக.]

ஆவணம்—புனர்பூசநட்சத்திரம், தெரு, விலைமுறி, அங்காடி. [1: திவா. i, 83. 2: திவா. v, 128. 3: அக. 4: ஆபண: — அ. கோ. II, ii, 2.]

வீவதம்—வழி, தோட்பாரம், விலையிடத்திருக்கும் பண்டம். [1-3: விவதோ வீவதோ மார்க வார்தாஹாரயுகேநாரவி—அ. ஸ. iii, 341. வார்தாஹாரஸ்யாத்ணஜஸாநாஹேநாவேத்ய வாங்கயஸ்ய என்பது டீகை. வார்தாஹாரஸ்து ஶோதஸ்து விவதோ வீவதோ ச தெள — அ. கோ. III, iii, 96. வார்தாஹார: வர்த்தகன் தேசாந்தரத்திலிருந்து கொண்டு வந்து விக்கிரய ஸ்தானத்தில் வைத்த வஸ்துவுக்கும் காவடிக்கும் என்பது தமிழுரை.]

931. சீவநம் புனல்பி ழைப்புத் தைத்தல்கோத் திடலுஞ் செப்பும்
தாவநங் கமநந் தூய்மை தாவிடம் கடல்பொன் சொற்கம்
சேவநம் சேவை கோத்தல் சேவலாண் பறவை காவல்
ஆவம்வின் ஞண்க ணைக்கூ டாவளி யொழுங்கி ரேகை.

சீவநம் — நீர், பிழைப்பு, தைத்திடல், கோத்திடல். [1, 2: ஜீவநம் வ்ருத்திவாரிணோ: — அ. ஸ. iii, 369. 3: ஸீவநம் — அ. கோ. III, ii, 5. 4: ஸீவநம்—ஸ. அக.]

தாவநம் — போதல், தூய்மை. [1, 2: தாவநம் க—ஶௌசெ ஶௌசெ—அ. ஸ. iii, 377.]

தாவிடம் — கடல், பொன், சுவர்க்கம். [1-3: த்ராவிடோ ஷாஸ்த்ரி- ஸுவர்ணயோ:, ஸ்வர்க்க உ—ஆ. ஸ. iii, 730.]

சேவகம் — சேவை, கோத்தல். [1, 2: ஸேவகம் ஸீவநோபா- ஸ்ரேஷ்ட: —ஆ. ஸ. iii, 429.]

சேவல்—ஆண்பறவை, காவல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 9.]

ஆவம்—வில்நாண், அம்புக்கூடு. [1: பிங். vi, 436. 2: பிங். vi. 446.]

ஆவளி—ஒழுங்கு, இரேகை. [1: ஆவலி: வக்த்ரு: — ஆ. கோ. II, iv, 4. 2: ஆவலி: —ஸ. அக.]

932. தாவரம் புவியி டம்பூ தரமர மசரம் நாணி
ஓவர்கம் மியர்பா டற்கீழ் மக்களோ வியரு மோதும்
கோவல னிடையன் கண்ணன் கண்ணகி கொழுநன் முப்பேர்
காவல்காப் பரண்ம திற்பேர் பாவல்பா துகைப ரப்பல்.

தாவரம்—புவியிடம், மலை, மரம், அசரம், நாணி. [1: அக. நி. 122. 2: ஸைலே: ஸ்தாவர: — த்ரி. ஸே. II, iii, 1. 3: திவா. xi, 305. 4: ஸ்தாவரோ ஜங்கமேதர: —ஆ. கோ. III, i, 73. 5: ஸ்தாவரம் தநு யந்த்ர- குணம் —த்ரி. ஸே. II, viii, 50.]

ஓவர்—கம்மியர், பாடற் கீழ்மக்கள், சித்திரகாரர். [1: சூடா. ii, 28. 2: திவா. ii, 53. 3: அக.]

கோவலன்—இடையன், கண்ணன், கண்ணகி கணவன். [1: திவா. ii, 131. கோபால:. 2, 3: அக.]

காவல்—காப்பு, அரண், மதில். [1: சூடா. ix, 33. 2: பிங். vii, 67. 3: திவா. v, 191.]

பாவல்—பாதுகை, பரப்புதல். [1: பிங். vi, 613. 2: அக.]

933. நாவல்நா மிழற்றி ரக்க வொலிக்குறிப் போர்ம ரப்பேர்
ஆவிபிட் டுயிர்ப்பு வாவி புகைநாற் ற மான்மா வென்ப
தூவிபுட் சிறகன் னத்தி னிறகொடு மயிலின் றோகை [பேர்.
கோவையோர் ப்ரபந்த மோர்பைங் கொடிகோத்த லணிவ டப்

நாவல்—நாமிழற்று, இரக்கவொலிக் குறிப்பு, ஓர் மரம். [1, 2: அக. 3: திவா. iv, 15.]

ஆவி—பிட்டு, உயிர்ப்பு, வாவி, புகை, நாற்றம், ஆன்மா. [1: திவா. vi, 86. 2-6: சூடா. xi, வ, 12.]

தூவி—பறவைச் சிறகு, அன்னத்தின் இறகு, மயிற்றோகை. [1: திவா. iii, 196. 2: திவா. iii, 169. 3: பிங். viii, 5.]

கோவை — ஓர் பிரபந்தம், ஓர் பைங்கொடி, கோத்தல், அணி வடம். [1, 3: அக. 2: பிங். ix, 257. 4: திவா. vii, 62.]

934. தேவ சேனை யிந்திரகு மாரி தேவர் தம்படையாம்
தேவ மேக மிந்திரியந் தேவ னரசன் வானவன்பேர்
தேவ விருக்கங் குற்குலுவே ழிலையின் பாலை தேவதரு
சீவி தேசன் பிழைப்பூட்டுஞ் செயலோன் ப்ராண நாதனமன்.

தேவசேனை — இந்திரன் மகள், தேவர்படை. [1, 2: 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌦𑍍𑌬𑌲𑍇—𑌶. 𑌵. iv, 176.]

தேவம்—மேகம், இந்திரியம். [1, 2: 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 ... 𑌤𑍋𑌯𑌦𑍇—𑌶. 𑌵. ii, 514.]

தேவன்—அரசன், வானவன். [1, 2: 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍌 ... 𑌸𑍁𑌰𑍇—𑌶. 𑌵. ii, 514.]

தேவவிருக்கம் — குற்குலு, ஏழிலைப்பாலை, தேவதரு. [1-3: 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑍌 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇 — 𑌶. 𑌵. iv, 318.]

…சன்—பிழைப்பூட்டுஞ் செயலோன், பிராணநாதன், யமன். [1-3: 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌯𑌮𑍇, 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿 ... —𑌶. 𑌵. iv, 313.]

935. சீவஞ் சீவம் பாலைமரம் சகோரஞ் சிவற்கா டையுமொக்கும்
சீவந் திகைபுல் லுருவிவன்னித் தருமம் பாலை மரஞ்சிந்தி
சீவன் றேவ குருப்ராண னுயிருள் ளதுசீ விப்பதுமாம்
கோவிந் தன்கண் ணன்பொதுவன் சுரகுருக்கோட் டியத்தறிபன்.

சீவஞ்சீவம்—பாலைமரம், சகோரம், சிவற்காடை. [1-3: 𑌜𑍀𑌵𑌂𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑍁𑌥𑍇𑌹𑍇 𑌚𑌕𑍋𑌰𑍇 𑌚—𑌶. 𑌵. iv, 305.]

…கை — புலலுருவி, வன்னிமரம், பாலைமரம், சிந்தி. [1: …𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 — 𑌶. 𑌕𑍋. II, iv, 82. 2, 3: 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌶𑌮𑍀 ...; 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 — 𑌶. 𑌵. iii, 254, 255. 4: … 𑌰—𑌶. 𑌕𑍋. II, iv, 83.]

சீவன்—பிருகற்பதி, பிராணன், உயிருள்ளது, சீவிப்பது. [1, 4: ஜீவ: ஸுராசார்ய ..., ஜீவிதேऽபி ச — அ. ஸ. ii, 510. 2: ஜீவ: ... ப்ராண ... — நா. ர. ii, 433. 3: ஜீவ: ... ஜந்தௌ: த்ரி. ஶே. III, iii, 415.]

கோவிந்தன்—கண்ணன், இடையன், பிருகற்பதி, கோட்டத்ததிபன். [1, 3: கோவிந்தஸ்து ... வாஸுதேவே ப்ருஹஸ்பதௌ—அ. ஸ. iii, 323. 2: கோவிந்த: —ஸ. அக. 4: கோஷ்டாத்யக்ஷேऽபி கோவிந்த: —அ. கோ. III, iii, 91.]

936\. சேவகம்யாஜனப்படுக்கை சேவைசெயல் வீரஞ்
சீவநிசஞ் சீவநிசெவ் வழித்திறத்தோர் பண்ணும்
பாவகஞ்செங் கொடுவேலி விழாலரிசி முன்னை
பல்லாத மரங்கனல்பா விப்பதிரா சியும்பேர்
சீவகன்பாம் பாட்டியோர் சமணரசன் பௌத்தன்
சேவிப்போன் சீவதரன் பொலிசையாற் பிழைப்போன்
தேவநஞ்சூ தாடல்கவ றொளிவழக்கி லீலை
செயவிருப்பந் துதிகதிக ளுச்செருக்குப் புலம்பல்.

சேவகம்—யானைப்படுக்கை, சேவைசெய்தல், வீரம். [1, 3: சூடா. xi, வ, 6. 2: ஸேவகம்—ஸ. அக.]

சீவநி—உயிர்தரு மருந்து, செவ்வழித்திறத்து ஓர் பண். [1, 2: பிங். x, 510. 1: ஸஞ்ஜீவநீ—ஸ. அக.]

பாவகம்—செங்கொடுவேலி[1], விழாலரிசி[2], முன்னை[3], சேராமரம்[4], அக்கினி[5], பாவிப்பது[6], இராசி[7]. [1-5: பாவகோऽக்னௌ ... வஹ்நிஜே ந்து வித்ரகே; ஸ்ராதகே விடங்கே ச — வை. க, 117, 118. 6: பாவக — ஸ. அக. 7: பாவ: —ஸ. அக.]

சீவகன்—பாம்பாட்டி, ஓர் சமணவரசன், பௌத்தன், சேவிப்போன், சீவதரன், பொலிசையாற் பிழைப்போன். [1: ஜீவக: —ஸ. அக. 2: அக. 3-6: ஜீவகோ வ்ருத்திஜீவிநி, க்ஷபணே ப்ராணகே ... ஸேவககயோ: —அ. ஸ. iii, 41.]

தேவநம்—சூதாடல்[1], கவறு[2], ஒளி[3], வழக்கு[4], இலீலை[5], செயவிருப்பம்[6], துதி[7], கதி[8], களு[9], செருக்கு[10], புலம்பல்[11]. [1, 11: தேவநம்—ஸ. அக. 2-8, 10: க்ரீடா ஸுராஜ வ்யவஹார தேவநா:; ஜேதுமிச்சா ஸ்துதி

... க்ரீடாவிஜிகீஷயோ:, வ்யவஹாரே த்யுதௌ ஸ்துதௌ ஸ்வப்ந-மதேந்த்ராநா வர்ந: — நா. ஸ. ii, 131. 9:]

937. பாவநஞ்சாந் தபநாதி பிராயச்சித் தம்நீர்
பாவநன்பா வகன்றூயோன் சுசீகரன்வி யாசன்
ஆவரண மறைவாடை யணிகலன்பிரா காரம்
ஆவர்த்தஞ் சிந்தநம்நீர்ச் சுழிசுழற்றோர் மேகம்
பாவமநோ விகாரஞ்சிங் காராதி லீலை
பதார்த்தம்நிமித் தஞ்செந்து யோநியபி நயஞ்சொ
பாவமைச்சு வரியஞ்சொல் லின்விருத்தி கருத்துற்
பத்திவினை விகுதிக்ரி யைபாப மும்பேர்.

பாவநம்—சாந்தபனம் முதலிய விரதம், பிராயச்சித்தம், நீர். [1-3: பாவநந்த ... க்ருச்ச்ர..., ... ப்ராயச்சித்தே ச பாவநம் — வி. ப்ர. ந, 60.]

பாவநன் — அக்கினி, தூய்யோன், சுசீகரன், வியாசன். [1: பாவந: ... வஹ்நௌ — வி. ப்ர. ந, 60. 2, 3: பாவந: பாவகே ... பாவயிதர்யபி — சு. ஸ. iii, 383. 4: பாவநந்த ... வ்யாஸே — கே. ந, 90.]

ஆவரணம் — மறைவு, ஆடை, ஆபரணம், பிராகாரம். [1, 2, 4: வஸ்த்ர ... ஆவரணேப்யே ஸாஉநே — கே. கோ. 252. 3: ஆபரணம் என்பதன் தற்பவம்.]

ஆவர்த்தம் — சிந்தனம், நீர்ச்சுழி, சுழற்று, ஓர் மேகம். [1-3: ஆவர்த்த: வயஸாம் ப்ரகே, ஆவர்த்தநே சிந்தநே — சு. ஸ. iii, 235. 4: ஆவர்த்த: —ஸ. அக. 'ஆவர்த்தா நிர்ஜலோ கே:.']

பாவம—மனோவிகாரம், யன்[2], [3], பதார்த்தம்[4], நிமித்தம்[5], செந்து[6], யோனி[7], அபிநயம்[8], சுபாவம்[9], ஐச்சுவரியம்[10], சொல்லின் விருத்தி[11], கருத்து[12], உற்பத்தி[13], வினைவிகுதிக் கிரியை[14], பாபம்[15]. [1: ஹாவ: — ஸ. அக. 2-14: ஹாவோऽபிப்ராயவஸ்துநோ:; ஸ்வபாவஜந்மஸத்தாத்மக்ரியாலீலாவிபூதிஷு, சேஷ்டாயோநோ்யா: ... ஜந்தௌ ஸ்ருஜ்ஞாரசேஷ்டு — சு. ஸ. ii, 521, 522. 15: பாவம் — சு. கோ. I, iv, 23.]

938. தேவிபெருங் குரும்பைநாட் டியராணி மனைவி
சீதேவிச் செங்கழுநீ ராரசிதே வப்பெண்
நீவிசெட்டின் மூலதனஞ் சூதினொட்டப் பொருள்மா
திரியார்த மரையுடைக்கொய் சகம்பொலிசை நாற்பேர்
தீவிரம்வெப் பங்கடுமை கடுப்புமிகு தியுமாம்
தீவிரைகேழ் வரகுகொடி யறுகுகடு ரோணி
சீவையா பரணவொலி பிழைப்பதுவின் ஞாணி
சீந்தியுயிர் தருமருந்து வசம்புபூ மியுமே.

தேவி—பெருங்குரும்பை[1], நாட்டிய ராணி[2], ம பூடு[4], செங்கழுநீர்[5], அரசி[6], தேவப்பெண்[7]. [1, 4, 6: தேவீ க்ருதாபிஷேகா-யாஞ்ச தேஜநீஸ்ப்ருக்கயோஷிதி — வி. வ்ரு. வ, 15. 2: 3: சூடா. ii, 79. 5: அக. 7: -ஸ. அக.]

நீவி—செட்டின் மூலதனம், சூதின் ஒட்டப்பொருள், ஸ்திரீகள் அரையுடைக் கொய்சகம், பொலிசை. [1-3: நீவீ ஸ்த்ரீகடீவஸ்த்ரபந்தநே, மூலத்ரவ்யே பரிபணே — ஜ. ஸ. ii, 517. 4: நீவீ வார்த்துஷி — நா. ர. ii, 428.]

தீவிரம் — வெப்பம், கடுமை, கடுப்பு, மிகுதி. [1, 3, 4: தீவ்ரம் கடூஷ்ணாத்யுக்ரேஷு — ஜ. ஸ. ii, 418. 2: தீவ்ர—ஸ. அக.]

தீவிரை—கேழ்வரகு, கொடியறுகு, கடுரோணி. [1: 2, 3: தீவ்ரா து கடுரோஹிணீ, கண்டதூர்வா — ஜ. ஸ. ii, 418.]

சீவை—ஆபரணவொலி[1], பிழைப்பது[2], வில்நாணி[3], சீந்தி[4], உயிர் தருமருந்து[5], வசம்பு[6], பூமி[7]. [1-4, 6, 7: ஜீவா து வசாயாம் பூஷணத்வநௌ; மௌர்வ்யாம் க்ஷிதிஜீவந்தீவ்ருத்திஷு — ஜ. ஸ. ii, 510, 511. 5: ஜீவாதுர்ஜீவநௌஷதம் — ஜ. கோ. II, viii, 120.]

[கூறும்

939. கூவரங்கூ னமுகிய துபார்மரந்தேர்க் கொடிஞ்சிதேர்க் கொடியுஞ்
சாவரம்வெள் ளுலோத்திரங்குற் றம்பாவஞ் சாவென்ப மரணம் பேயாம்
கேவலநிச் சயிப்பதெல்லாம் படிற்றொழுக்கம் தனிமைஞா னமுங்கி ளத்தும்
சீவிகைசீ வரஞ்சேவைத் தொழிற்பெயர்சீ விதம்பிழைப் பதுபி ராணன்.

கூவரம்—கூன், அழகியது, பார்மரம், தேர்க்கொடிஞ்சி, தேர்க்கொடி. [1-3: கூ௱ஙுபர: வ௱ஙஸ:, கூ௱ஜெ ய௱௱ஂஶெ ஈதீ௦—ச. ஸ. iii, 536. 4: பிங். x, 390. 'கூவிரம்.' 5: அக.]

சாவரம்—வெள்ளுலோத்திரம், குற்றம், பாவம். [1-3: ஶாவரோ ரோயூவாவயோ:; அவராயெ—ச. ஸ. iii, 602, 603.]

சாவு—மரணம், பேய். [1: சூடா. ix, 20. 2: திவா. i, 35.]

கேவலம்—நிச்சயிப்பது, எல்லாம், படிற்றொழுக்கம், தனிமை, ஞானம். [1-5: கெவலஂ நிஶக்ஷத்ஸ்தயோ:, நிரீணெத கூ௱ஷமெ ஜூாநெ—ச. ஸ. iii, 635.]

சீவிகை—சீவனம், சேவைத்தொழில். [1: ஜீவிகா ... ஜீவநெ—ஈ. கோ. II, ix, 1. 2: ஜீவிகா ...; ஸெவிநீ—மெ. க, 95, 96.]

ம்—பிழைப்பது, பிராணன். [1: ஜீவிதஂ—ஸ. அக. ீவஸ்௱ ஜீவிதஂ—வெ. 122, 440.]

940. தேவமணி பரிக்கழுத்தின் சுழிகௌத்து வஞ்சிவன்பேர்
பாவனைவா சனைநினைப்பொப் பனைமுயற்சி பாவிப்பாம்
காவலன்மெய் காப்பாளன் காக்கவல்ல வன்கணவன்
சேவியஞ்சு சீலமிலா மிச்சம்வேர் சேவைசெயல்.

தேவமணி—குதிரைக் கழுத்தின் சுழி, கௌத்துவம், சிவன். [1-3: தெவமணிர்வஷ௱வமெக்ஷாமெணௌ ஹரெ; அஶ்வஸ்ய கணாவர்தெ வ—ச. ஸ. iv, 79, 80.]

பாவனை — வாசனை, நினைப்பு, ஒப்பனை, முயற்சி, பாவிப்பு. [1: ஶாவநா வாஸநா—ச. ஸ. iii, 388. 2, 4: ஶாவநா யத்நயோ:—நா. ர. iii, 242. 3: அக. 5: ஶாவநா—ஸ. அக.]

காவலன் — மெய்காப்பாளன், காக்கவல்லவன், கணவன். [1: சூடா. ii, 36. 2: அக. 3: நிக. 468.]

சேவியம் — சுசீலம், இலாமிச்சம்வேர், சேவைசெயல். [1, 2: ஸெவ்மெ௱ஶீரெ ஸெவாரு—ச. ஸ. ii, 378. 3:]

941. கூவல்புட்கூ வுதலழைத்தல் கிணறுபள்ள மும்பேர்
தூவல்துளி மழைபெய்தல் சிதறுதல்புட் சிறகாம்
பாவன்மன் மதனுட்டி யப்புலவ னுன்மா
காவிகருங் குவளையோர் சாயம்நற்செங் கல்லே.

கூவல் — பறவைகூவுதல், அழைத்தல், கிணறு, பள்ளம். [1: அக. 2: திவா. x, 47. 3: திவா. v, 64. 4: நிக. 462.]

தூவல்—துளி, மழைபெய்தல், சிந்துதல், பறவைச் சிறகு. [1: திவா. i, 154. 2: சூடா. i, 89. 3: திவா. ix, 125. 4: அக.]

பாவன்—மன்மதன், நாட்டியப்புலவன், ஆன்மா. [1: 2, 3: ஸாவ: ... கூ-த்ரு ..., விஉ-ஜ ... — நா. ர. ii, 425. பாவன் புலவன் என்பது நாடக வழக்கு—ஸ. அக.]

காவி — கருங்குவளை, ஓர் சாயம், நற்செங்கல். [1, 3: பிங். x, 328. 2: அக.]

942. சீவகம் வேங்கை திருநாமப் பாலை
சீவக னுயுள் வேதியன் பகைஞன்
சீவநி பாலை மரஞ்சீவ நாடி
தாவநி நரிவாற் புல்வண் ணுத்தியே.

சீவகம்—வேங்கைமரம், திருநாமப்பாலை. [1: ஜீவக:—ஸ. கொ. II, iv, 44. 2: ஜீவக: —ஸ. கொ. II, iv, 142.]

சீவதன்—வைத்தியன், பகைஞன். [1, 2: ஜீவதொ ரிவ-ஶெவெ-ஷ-ஹியொ: —ஸ. ஸ. iii, 324.]

சீவநி—பாலைமரம், சீவநாடி. [1: ஜீவநீ—ஸ. கொ. II, iv, 142. 2: அக. ஸீவநீ—ஸ. அக.]

தாவநி — நரிவாற்புல், வண்ணாத்தி. [1: யாவநீ — ஸ. கொ. II, iv, 93. 2: யாவநீ—வெ. 260, 98.]

943. சீவபுட் பம்மருக் கொழுந்து துளசி
தீவர மிருக்கப் பட்டது கடைத்தெரு
பீவரம் பருத்த தாமை தசைந்தது
ஏவ லனுப்புதல் செய்யென லாணையே.

சீவபுட்பம்—மருக்கொழுந்து, துளசி. [1, 2: ஜீவபுஷ்ஃபம் த-ஷ-உந்கெ ஷணிஜூகெ—ஸ. ஸ. iv, 208.]

தீவரம் — இருக்கப்பட்டது, கடைத்தெரு. [1, 2: நீவாஸ்து வாஸ்தெவெ)ஃவி வணிஜ)வி—ஸ. ஸ. iii, 563.]

பீவரம்—பருத்தது, ஆமை, தசைந்தது. [1, 2: பீவர: ஸ்தூலகூர்மயோ: — அ. ஸ. iii, 572. 3: பீவர: — ஸ. அக.]

ஏவல்—அனுப்புதல், செய்யெனல், ஆணை. [1: அக. 2, 3: திவா. xi, 56.]

944. தாவல் பரத்தல் தாண்டல் தழுவுதல்
மேவல் மருவல் விரும்ப லருகுறல்
பாவிதங் கமழப் பட்ட தடைந்தது
நாவிதன் பூர நாள்மயிர் வினைஞன்.

தாவல்—பரப்பு, தாண்டல், தழுவுதல். [1: பிங். vii, 460. 2: பிங். vii, 427. 3: அக. 'எட்டிப்பிடித்தல்.']

மேவல் — கலத்தல், விரும்பல், சேர்தல். [1: பிங். vii, 213. 2: சூடா. viii, 75. 3: அக.]

பாவிதம்—கமழப்பட்டது, அடைந்தது. [1, 2: பாவித:, வாஸிதே ப்ராப்தே — அ. ஸ. iii, 275.]

ன—பூரநட்சத்திரம், ன். [1: திவா. i, 87. 2: நாவித: — அ. கோ. II, x, 10.]

945. ஓவியர் சித்திர காரர் சிற்பியர்
கோவி லிராசா லயந்தே வாலயம்
தீவினை பாவமுந் தீயின் கிரியை
பூவைநா கணவாய்ப் புட்கா சாமரம்.

ஓவியர்—சித்திரகாரர், சிற்பியர். [1: திவா. ii, 40. 2: பிங். x, 227.]

கோவில்—இராசாலயம், தேவாலயம். [1: திவா. v, 147. 2: பிங். iv, 217.]

தீவினை—பாவம், முத்தீத்தொழில். [1: பிங். vii, 140. 2: அக.]

பூவை—நாகணவாய்ப்புள், காயாமரம். [1, 2: திவா. xi, 339.]

946. வாவல் வவ்வால் தாவ லுமாம்

தூவு ;ப் பகையென்ப
மெலிவு வருத்தப்பேர்.

வாவல்—வவ்வால், தாவல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 9.]

தீவு—கடற்குள் திடர், இனிமை. [1: நா. தீ. நி. 483. 2: அக.]

தூவு—மாமிசம், பகை. [1, 2: அக. நி. 130.]

நோவு—மெலிவு, வருத்தம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

947. கைவல் லியமோக் கஞ்சித்தி வைவச் சுதனோர் மநுநமனும்
சைவஞ் சிவசம் பந்தமுள தோர்பு ராணஞ் சிவசமயம் [ளாம்
கௌவை பழிச்சொ லாயிலிய மொலியெள் ளிளங்காய் துயர்கள்
சௌவீ ரங்காஞ் சிகம்யமுநாஞ் சநமி ரந்தைக் கனிமுப்பேர்.

கைவல்லியம்—மோட்சம், சித்தி. [1: கைவல்ய — ஸ. கோ. I, v, 6. 2: அக.]

வைவச்சுதன்—ஓர் மநு, நமன். [1: வைவஸ்வத: — ஸ. அக. 2: வைவஸ்வதோ'ந்தக: — ஸ. கோ. I, i, 62.]

சைவம் — சிவசம்பந்தமுளது, ஓர் புராணம், சிவமதம். [1-3: ஶைவ — ஸ. அக.]

கௌவை — பழிச்சொல், ஆயிலியநட்சத்திரம், ஒலி, எள்ளின் இளங்காய், துயர், கள். [1, 5, 6: பிங். x, 431. 2: திவா. i, 85. 3: அக. 4: திவா. iv, 177.]

சௌவீரம் — காஞ்சிகம், யமுநாஞ்சநம், இலந்தைக்கனி. [1-3: ஸௌவீரம் காஞ்ஜிகயாமுநா'ஞ்ஜநயோர்பதரீபலே — ஸ. ஸ. iii, 615.]

948. ஆவாபம் விதைத்தல் பாத்தி யோர்பாநம் பாண்ட சுத்தி
மாவீரம் குயில்சிங் கம்வெண் பரிவச்ரம் யாக பாத்ரம்
மாவீரன் கருடன் சிரேட்ட னநலன்மா தேவன் சூரன்
ஆவேச நம்ப்ர வேசம் பணிக்கூடம் பூதா வேசம்.

ஆவாபம்—விதைத்தல், பாத்தி, ஓர் பானம், பாண்டசுத்தி. [1-4: ஆவாப: பாதவேஷ்டாலவாலயோ:; ப்ரக்ஷேபே பாண்டவப்போடவ— ஸ. ஸ. iii, 430, 431. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாதவேஷ் என்னுமிடத்தில் பாநவேஷ் என்றிருக்கிறது. அன்றியும் பின் பாண்டவப்பெ என்றொரு பாடமிருப்பதாகவுங் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.]

மாவீரம்—குயில், சிங்கம், வெள்ளைக் குதிரை, வச்சிரம், யாக பாத்திரம். [1, 2, 4: மஹாவீர: ... வஜ்ரேஷு ..., ... பிகே ... ஸிம்ஹே—ஈ. ஸ. iv, 275. 3, 5: மஹாவீரோ யஜ்ஞபாத்ரே ... ஶ்வேத-ஹயே—நா. ர. iv, 125.]

மாவீரன்—கருடன், சிரேட்டன், அக்கினி, சிவன், சூரன். [1-5: மஹாவீர: ... ஹரௌ; .. தார்க்ஷ்யே ... வஹ்னௌ த்ரிஷு ஶ்ரேஷ்டஶூரயோ: — நா. ர. iv, 125, 126. இங்கும் ஸ. அக. யிலும் விஷ்ணு என்னும் பொருளன்றிச் 'சிவன்' காணப்படவில்லை.]

ஆவேசநம் — பிரவேசம், பணிக்கூடம், பூதாவேசம். [1-3: ஆவேஶநம் பூதாவேஶே ப்ரவேஶே ஶில்பிவேஶ்மநி — ஈ. ஸ. iv, 161.]

ழகர வெதுகை

949. கழகஞ்சூ தாயு தம்மற் பயில்களன் கல்விச் சாலை
குழகனே யழகன் செவ்வேள் குழுமலே குவியல் கூட்டம்
அழல்கன லழுதல் வெப்ப மழலோன்சூ ரியன்செவ் வாயாம்
குழலிசைக் குழலாண் குஞ்சி தொளையுடைப் பொருள்பெண்
கூந்தல்.

கழகம்— சூது ஆயுதம் பல் இவை பயில் களன், கல்விச்சாலை. [1, 2: திவா. v, 168.]

குழகன்—அழகன், முருகக்கடவுள். [1: அக. 2: பிங். ii, 18.]

குழுமல்—குவியல், கூட்டம். [1: அக. 2: பிங். vii, 477.]

அழல்—நெருப்பு, அழுதல், வெப்பம். [1: திவா. i, 44. 2: நா. தீ. நி. 735. 3: பிங். vii, 105.]

அழலோன்—சூரியன், செவ்வாய். [1: திவா. i, 55. 2: பிங். ii, 138.]

குழல்—இசைக்குழல், ஆண்மயிர், துளையுடைப்பொருள், பெண்கூந்தல். [1-4: பிங். x, 377.]

950. சழல்வன மகர மற்சந் தழல்கிளி கடிகோல் தீயாம்
நிழலொளி குளிர்ச்சி நீதி யருள்செல்வம் நீழ லென்ப
கிழிநிதிப் பொதிமு டிச்சுக் கீற்றெழு துறுப டப்பேர்
குழிபள்ளம் நிலம ளக்குங் கோலினெண் பெருக்குக் குண்டம்.

சழல்—வனம், மகரமீன். [1: 2:]

தழல்—கிளிகடிகோல், நெருப்பு. [1, 2: பிங். x, 584.]

நிழல்—ஒளி, குளிர்ச்சி, நீதி, அருள், செல்வம், நீழல். [1: திவா. viii, 56. 2, 5, 6: சூடா. xi, ௫, 2. 3: பிங். vii, 59. 4: அக. நி. 146.]

கிழி—நிதிப்பொதி, முடிச்சு, கீற்று, எழுதுபடம். [1, 2, 4: திவா. xi, 277. 3: சூடா. xi, ழ, 1.]

குழி—பள்ளம், நிலமளக்குங் கோலின் எண்பெருக்கு, குண்டம். [1: திவா. v, 216. 2-3: அக.]

951. வழியிடம் பழமை மார்க்கம் மரபுசந் ததிபின் னென்ப
பொழிதலே சொரித லீதல் பொழுதுசூ ரியன்கா லப்பேர்
எழிலியோர் வள்ளல் மேகம் எழில்வண்ண மழகு மொக்கும்
பொழில்புவி பெருமை சோலை பூந்தோட்டம் நாடு மாமே.

வழி—இடம், பழமை, மார்க்கம், மரபு, சந்ததி, பின். [1, 6: திவா. xi, 211. 2: அக. 3: சூடா. xi, ழ, 6. 4, 5: பிங். x, 1011.]

பொழிதல்—சொரிதல், ஈதல். [1: திவா. ix, 164. 2: திவா. ix, 81.]

பொழுது—சூரியன், காலம். [1: பிங். ii, 118. 2: திவா. i, 108.]

எழிலி—ஓர் வள்ளல், மேகம். [1: சூடா. ii, 24. 2: திவா. i, 147.]

எழில்—வண்ணம், அழகு. [1: அக. 2: திவா. viii, 59.]

பொழில்—புவி, பெருமை, சோலை, பூந்தோட்டம், நாடு. [1, 3: திவா. xi, 176. 2: பிங். x, 867. 4: திவா. iv, 85. 5: சூடா. v, 9.]

952. இழிவுபள் ளம்ப ழிப்புக் கேடுதாழ் விறக்க மென்ப
தொழூவிரே வதிநாள் தோழம் பசுப்புரை தொழூம ரப்பேர்
விழூமேட துலைச்சங் க்ராந்தித் திநம்சீர்மை மேன்மை நன்மை
ஒழூகல்செய் முறைந டத்த லுயர்தனீர் வடித னீளல்.

இழிவு — பள்ளம், நிந்தை, கேடு, தாழ்வு, இறக்கம். [1: திவா. v, 216. 2: சூடா. viii, 69. 3: திவா. viii, 235. 4: பிங். vii, 92. 5: அக.]

தொழூ—இரேவதிநட்சத்திரம், பட்டி, பசுப்புரை, தொழூமரம். [1, 2: பிங். x, 660. 3: அக. 4: சூடா. xi, ழ, 3.]

விழூ—சித்திரைவிஷு ஐப்பசிவிஷு, சீர்மை, மேன்மை, நன்மை. [1: விஷுவின் தற்பவம். ஸமராத்ரிந்திவே காலே விஷுவத்விஷுவம் ச தத்—ச. கொ. I, iv, 14. உபயம் ஸமம் ராத்ரிந்திவம் யஸ்மிந்ஸ காலோ துலாஸங்க்ராந்தௌ மேஷஸங்க்ராந்தௌ ச திநராத்ரீ ஸமே பவத: தஸ்மிந் காலே ஸ்மிந் த்வயம்: என்பது மகேசுவரர் உரை. 2-4: அக. 'விழூப்பம்.']

ஒழூகல் — செய்முறை, நடத்தல், உயர்தல், நீர்வடிதல், நீளல். [1: அ. வி. நி. 567. 2, 4: அக. 3: பிங். vii, 2. 5: சூடா. viii, 13.]

953. விழுதலே வீழ்தல் சாதல் விழுமமே நன்மை துன்பம்
இழுதுநெய் நிணமி னிப்பா மிழுதைபொய் யறிவின் மைப்பேர்
முழுதொருங் குணர்ந்தோன் புத்தன் முநீந்திரன் முக்கண்
ணூர்
கொழுநனே யதிபன் கொண்கன் கொழுமையே நிறஞ்செ ழிப்பாம்.

விழுதல்—வீழ்தல், சாதல். [1, 2: அக.]

விழுமம்—நன்மை, துன்பம். [1, 2: திவா. xi, 371.]

இழுது—நெய், நிணம், தித்திப்பு. [1: திவா. vi, 101. 2, 3: அக.]

இழுதை—பொய், அறிவின்மை. [1, 2: அக.]

முழுதொருங்குணர்ந்தோன் — புத்தன், அருகன், சிவன். [1: 2: திவா. i, 11. 3: அக.]

கொழுநன்—அதிபன், கணவன். [1: திவா. ii, 16. 2: பிங். v, 191.]

கொழுமை—நிறம், செழிப்பு. [1: திவா. viii, 55. 2: பிங். vii, 5.]

954. கழுமுள்மா தளைசூ லத்தோ டாயுதங் கழுக்க டைப்பேர்
அழுவமே நாடு முந்நீர் பெருமைவெற் பாண்ப ரப்பாம்
உழுவலே குணம்வி டாது தொடர்ந்தவன் பொடுமு றைப்பேர்
உழையர்மந் திரிய ரேவல் செய்வோர்பக் கத்துள் ளோரே.

கழுமுள்—மாதுளை, சூலம், ஆயுதம், கழுக்கடை. [1: பிங். ix, 72. 2: திவா. vii, 2. 3: திவா. vii, 31. 4: திவா. vii, 19.]

அழுவம்—நாடு, கடல், பெருமை, மலையாண், பரப்பு. [1, 5: சூடா. xi, ழு, 4. 2: பிங். iv, 137. 3: திவா. viii, 20. 4: அக. நி. 12.]

உழுவல்—குணம், விடாது தொடர்ந்த அன்பு, முறை. [1: திவா. viii, 257. 2: திவா. viii, 92. 3: அக.]

உழையர் — மந்திரியர், ஏவல்செய்வோர், பக்கத்துள்ளோர். [1: திவா. ii, 26. 2: திவா. ii, 65. 3: அக.]

955. கிழமைபண் புரிமை வாரங் கிழக்குக்கீழ்த் திசைகீழ் பள்ளம்
உழவர்கம் பளர்வே ளாளர் உழப்புற்சா கம்வ ருத்தம்
ஒழிதல்விட் டகறல் சாதல் ஒழித்தலே தவிர்த்தல் கொல்லல்
முழுகலே யமுங்கல் மூழ்கல் மொழுப்பெண்ப கவின்சி றப்பே.

கிழமை—பண்பு, உரிமை, வாரம். [1-3: பிங். x, 340.]

கிழக்கு—கீழ்த்திசை, கீழ், பள்ளம். [1: திவா. v, 7. 2: அக. நி. 67. 3: திவா. v, 216.]

உழவர்—மருதநில மாக்கள், வேளாளர். [1: திவா. ii, 138. 2: திவா. ii, 33.]

உழப்பு—உற்சாகம், வருத்தம். [1: சூடா. ix, 57. 2: அக.]

ஒழிதல்—விட்டு நீங்கல், சாதல். [1, 2: அக.]

ஒழித்தல்—தவிர்த்தல், கொல்லல். [1, 2: அக.]

முழுகல்—அமுங்கல், குளித்தல். [1, 2: அக.]

மொழுப்பு—அழகு, சிறப்பு. [1: 2:]

956. எழுவளை தடிதூ ணென்ப இழையணி கலன்பஞ் சின்னூல்
வழுவென்ப தவறு கேடாம் மழைகுளிர் துளிநீர் மேகம்
கழுதுபேய் பரண்வண் டாகும் கழைபுனர் தம்வேய் கன்னல்
பழுதுகுற் றம்பொய் பிங்கம் பழையர்கள் விற்போர் முன்னோர்.

எழு—வளைதடி, தூண். [1: அக. 2: பிங். vi, 530.]

இழை—ஆபரணம், பஞ்சின் நூல். [1, 2: சூடா. xi, த, 7.]

வழு—தவறு, கேடு. [1: திவா. ix, 173. 2: திவா. viii, 235.]

மழை—குளிர், துளி, நீர், மேகம். [1, 2, 4: பிங். x, 907. 3: பிங். i, 57.]

கழுது—பேய், பரண், வண்டு. [1-3: திவா. xi, 267.]

கழை—புனர்பூசநட்சத்திரம், மூங்கில், கரும்பு. [1: பிங். ii, 153. 2: திவா. iv, 76. 3: திவா. iv, 77.]

பழுது—குற்றம், பொய், சிதைவு. [1: திவா. viii, 176. 2: பிங். vii, 131. 3: அக.]

பழையர்—கள்விற்போர், முன்னோர். [1: திவா. ii, 50. 2: அக.]

957. கழித்தலே நீக்கல் போக்கல் விழித்தல்கண் டிறத்தல் பார்த்தல்
தெழித்தல்பே ரொலிப்பு றுக்கல் கொழிப்புத்தெள் ளுகைகுற் றப்பேர்
ஒழுக்கமா சார மார்க்கம் நடையொழுங் குளது யர்ச்சி
குழைத்தலே தளிர்த்தல் சேருக் குதல்நெகிழ்த் திடல்வளைத்தல்.

கழித்தல்—நீக்கல், போக்கல். [1, 2: அக.]

விழித்தல் — கண்திறத்தல், பார்த்தல். [1: அக. 2: பிங். vii, 286.]

த்தல் — பேரொலிப்பு, உறுக்கல். [1: திவா. x, 172. 2: திவா. x, 29.]

கொழிப்பு — தெள்ளுகை, குற்றம். [1: திவா. ix, 120. 2: திவா. viii, 177.]

ஒழுக்கம் — ஆசாரம், மார்க்கம், நடை, ஒழுங்குளது, உயர்ச்சி. [1, 2: பிங். x, 213. 3: திவா. ix, 195. 4: 5: சூடா. viii, 8.]

குழைத்தல் — தளிர்த்தல், சேறாகுதல், நெகிழ்ந்திடல், வளைத்தல். [1: பிங். ix, 152. 2-4: அக.]

958. பழங்கணே மெலிவு துன்பங் குழம்புசே றாணம் பாகாம்
அழுங்கல்நோய் வருத்தஞ் சோம்ப லொலித்தல்கே டழுத லென்ப
மழுங்கல்கூர் கெடுதல் மட்கல் ஒழுங்கென்ப வரிசை பந்தி [தோன்.
கொழுந்திளந் தளிர்சு வாலை விழைந்தோன்கொண் டவனா யந்

பழங்கண்—மெலிவு, துன்பம். [1, 2: பிங். x, 768.]

குழம்பு—சேறு, ஆணம், பாகு. [1: திவா. v, 74. 2: பிங். vi, 23. 3: திவா. vi, 97.]

அழுங்கல்—நோய், வருத்தம், சோம்பல், ஒலித்தல், கேடு, அழுதல். [1: 2: பிங். vii, 121. 3: திவா. viii, 164. 4: திவா. x, 171. 5: திவா. viii, 235. 6: அக.]

மழுங்கல்—கூர்கெடுதல், மட்கல். [1: அக. 2: சூடா. viii, 25.]

ஒழுங்கு—வரிசை, பந்தி. [1: நா. தீ. தி. 768. 2: அக.]

கொழுந்து—இளந்தளிர், சுவாலை. [1, 2: அக.]

விழைந்தோன்—கணவன், விரும்பியவன். [1: சூடா. xi, ற, 17. 2: அக.]

959. குழாய்குழ லுடைப்பொ ருட்கு ழூங்கிற்பாத் திரத்துக் கும்பேர்
கிழார்பூட்டை யுரியோர் தோட்டங் கெழுவென்ப சிறப்பொ ருந்தம்
எழா லென்ப யாழ்ந ரம்பி னின்னிசை யோர்புள் ளென்ப
துழாவுதல் கலப்பாச் செய்தல் பரப்புதல் துருவல் வெட்டல்.

குழாய்—குழலுடைப்பொ பாத்திரம். [1: . vi, 580. 2: வழக்.]

கிழார்—பூட்டை, உரியோர், தோட்டம். [1: திவா. vii, 204. 2, 3: அக.]

கெழு—நிறம், பொருத்தம். [1: திவா. viii, 55. 2: நா. தீ. நி. 612.]

எழால்—யாழ்நரம்பின் இன்னிசை, ஓர் பறவை. [1: திவா. x, 140. 2: அக.]

துழாவுதல்—வளாவல், பரப்புதல், ஆராய்தல், வெட்டல். [1: திவா. ix, 190. 2, 3: அக. 4: திவா. ix, 110.]

960. உழலல் சுழல லுலைதற்பேர் கழனி பழன மிடுதிரையாம்
கிழவன் பரணி நாளுரியோன் மருதத் தலைவன் கிழமுடையன்
விழவு மிதுந முற்சவமாந் தொழுவர் வினைஞர் தொழிற்செய்
வோர்
கழும மயக்கம் பற்றென்ப கழுமல் மிகுதல் நிறைதற்பேர்.

உழலல்—சுழலல், உலைதல். [1: பிங். vii, 426. 2: அக.]

கழனி—வயல், இடுதிரை. [1: திவா. v, 204. 2: பிங். vi, 193.]

கிழவன்—பரணிநட்சத்திரம், உரியோன், மருதத்தலைவன், கிழமுடையன். [1: திவா. i, 78. 2: திவா. ii, 81. 3: திவா. ii, 140. 4: அ. வி. நி. 583.]

விழவு—மிதுனராசி, உற்சவம். [1, 2: பிங். x, 1052.]

தொழுவர்— மருதநில மக்கள், தொழிற் செய்வோர். [1: திவா. ii, 138. 2: திவா. ii, 58.]

கழுமம்—மயக்கம், பற்று. [1, 2: இப் பொருள்கள் சூடா. xi, ழு, 4-ல் 'கழுமல்' என்னுஞ் சொற் பொருள்களாகத் தரப்பட்டன. அக. யிலும் அவ்வாறே.]

கழுமல்—மிகுதல், நிறைதல். [1: சூடா. viii, 7. 2: சூடா. viii, 15.]

961. பழக்கம் பயிற்சி பரிசயமாம் பழுப்புப் பழுத்த லரிதாரம்
[சல்
முழக்க மேகத் தொகிமுழங்கல் மிழற்றல் முரலல் சொலல்கொஞ்
உழக்கல் பழக லுழுதற்பேர் உழத்தல் வருந்த லநுபவமாம்
சழக்குப் பிணக்குப் பொய்மூட மிழுக்கு மறவி தவறிகழ்வே.

பழக்கம்—பயிற்சி, பரிசயம். [1, 2: அக.]

பழுப்பு—பழுத்தல், அரிதாரம். [1: அக. 2: அ. வி. நி. 577.]

முழக்கம்—மேகத்தொனி, முழங்கல். [1, 2: அக.]

மிழற்றல்—ஒலித்தல், சொல்லல், கொஞ்சல். [1: அக. 2: திவா. x, 2. 3: திவா. x, 41.]

உழக்கல்—பழகல், உழுதல். [1: அக. 2: பிங். vii, 442.]

உழத்தல்—வருந்தல், அநுபவம். [1, 2: அக.]

சழக்கு—பிணக்கு, பொய், அறியாமை. [1: 2, 3: அக.]

க்கு—மறவி, தவறு, நிந்தை. [1: திவா. viii, 115. 2: பிங். x, 147. 3: அக.]

[ழுமை

962. குழப்பல் குழம்பச் செயலுழப்பல் கொழுப்பு மதர்ப்பு நிணங்கொ
அழித்தல் கெடுத்தல் சங்கரித்தல் அழுத்த லழுந்தச் செயல்பதி
த்தல்
மழுக்கல் மழுங்கச் செயலடித்தல் வழுக்குச் சோர்வு வழும்பிழுக்
காம்
புழுக்க லவித்தல் சோறென்ப புழைக்கை யானை தொளையுளகை.

குழப்பல்—குழம்பச்செயல், உழப்பல். [1, 2: அக.]

கொழுப்பு — மதர்ப்பு, நிணம், கொழுமை. [1: அக. 2: பிங். v, 256. 3: திவா. viii, 231.]

ல்—கெடுத்தல், சங்கரித்தல். [1: திவா. ix, 108. 2: அக.]

அழுத்தல்—அழுந்தச் செய்யல், பதித்தல். [1, 2: அக.]

மழுக்கல்—மழுங்கச் செய்யல், அடித்தல். [1, 2: அக.]

வழுக்கு—மறத்தல், வழும்பு, இழுக்கு. [1: திவா. viii, 115. 2: பிங். v, 258. 3: பிங். vii, 104.]

புழுக்கல்—அவித்தல், சோறு. [1: அக. 2: திவா. vi, 77.]

புழைக்கை—யானை, துளையுள்ள கை. [1: திவா. iii, 4. 2: அக.]

963. கழல்செருப்புக் கழற்கொடிகால் வீரர்தங்கா லணியாம்
கழறல்கழ லுதலுறுதிச் சொற்சொல்ல லும்பேர்
குழவிமான் மரைகடமை முசுவெருமை யானை
குரங்கணில்யா ளியின்பிள்ளை குழக்கைதமரக் கன்றும்

கழிமிகுதி மரக்கழிகோல் நூற்கழிகா யற்பேர்
கழிதல்கழி வுறல்மிகுதல் செலல்கடத்தல் சாதல்
உழையநிருத் தப்பிரியை நிசியருக்க தேவி
யோரிசைமான் பசுப்பக்க மிடமோர்யாழ் நரம்பே.

கழல்—செருப்பு, கழற்கொடி, கால், வீரர்காலணி. [1, 3, 4: திவா. xi, 266. 2: சூடா. xi, ழ, 1.]

கழறல்—கழறுதல், உறுதிச்சொற் சொல்லல். [1: அக. 2: திவா. x, 40.]

குழவி—மான் மரை கடமை எருமை யானை இவற்றின் பிள்ளை, முசுவின் பிள்ளை, குரங்கு அணி லிவற்றின் பிள்ளை, யாளியின் பிள்ளை, குழந்தை, மரக்கன்று. [1: திவா. iii, 103. 2: திவா. iii, 106. 3: திவா. iii, 101. 4-6: அக.]

கழி—மிகுதி, மரக்கழி, கோல், நூற் கழி, காயல். [1: பிங். x, 291. 2-4: அக. 5: சூடா. xi, வ, 10.]

கழிதல்—கழிவுறல், மிகுதல், போதல், கடத்தல், சாதல். [1: அக. 2, 4, 5: திவா. xi, 79. 3: திவா. ix, 39.]

உழை—அநிருத்தன் மனைவி[1], இரவு[2], சூரியன் தேவி[3], ஓர் இசை[4], மான்[5], பசு[6], பக்கம்[7], இடம்[8], ஓர் யாழ்நரம்பு[9]. [1, 2: ஸ்ரீஹர்ஷ நிஸி, வாணவம்த்ரரீ—ஈ. ஸ. ii, 544. 3, 7: அக. 4: திவா. x, 153. 5, 8, 9: திவா. xi, 44. 6:]

964. உழலை தொழுமர முழற்றும் வியாதி
துழனி யொலிபுள் ளீட்டத் தொனிப்பெயர்
சுழிநீர்ச் சுழிமயிர்ச் சுழிசுன் னையுமாம்
மழுவோ ராயுதங் காய்ந்த விரும்பே.

உழலை — தொழுமரம், உழற்றும் வியாதி. [1, 2: அக. வியாதி - பெருந்தாகம்.]

துழனி—ஒலி, பறவையீட்டத் தொனி. [1: திவா. x, 174. 2: திவா. iii, 197.]

சுழி—நீர்ச்சுழி, மயிர்ச்சுழி, சுன்னம். [1-3: அக.]

மழு—ஓர் ஆயுதம், காய்ந்த இரும்பு. [1: திவா. vii, 3. 2: அக.]

965. தொழுதிபுள் ளொலித்திரள் கூட்டந் திரட்சி
கெழுமல் பொருந்துதல் கற்றல் முளைத்தல்
இழுமென வினிதுற லநுகர ணத்தொனி
செழுமை கொழுமை வளமாட் சிமையெழில்.

தொழுதி — பறவையொலி, பறவைத்திரள், கூட்டம், திரட்சி. [1, 3: சூடா. xi, ழ, 10. 2: சூடா. iii, 70. 4: அக.]

கெழுமல்—பொருந்துதல், கற்றல், முளைத்தல். [1: அக. 2: திவா. x, 79. 3: அக. நி. 77.]

இழுமெனல் — இனிதுறல், அநுகரணத்தொனி. [1: அக. 2: திவா. x, 180.]

செழுமை—கொழுமை, வளம், மாட்சிமை, அழகு. [1, 2: திவா. xi, 114. 3, 4: பிங். x, 546.]

966. குழைதளிர் சேறு காது குண்டலம்
தழைபீ லிக்குடை தளிரிலை யும்பேர்
குழைதல் வளைதல் நெகிழ்தல் வாடுதல்
தழைதல் வளர்தல் வாழ்தல் தழைவுறல்.

குழை—தளிர், சேறு, காது, குண்டலம். [1, 2, 4: திவா. xi, 97. 3: அக.]

தழை—பீலிக்குடை, தளிர், இலை. [1: அ. வி. நி. 583. 2: அக. 3: திவா. iv, 111.]

குழைதல்—வளைதல், நெகிழ்தல், வாடுதல். [1-3: அக.]

தழைதல்—வளர்தல், வாழ்தல், தழைவுறல். [1-3: அக.]

967. இழுக்கல் வழுக்கல் தளர்தல் தவறுதல்
விழுப்பஞ் சிறப்பு மேன்மையும் நன்மையும்
இழைத்த லழுத்த லியற்றனூ லிழைத்தல்
தழைத்தல் செழித்தல் தளிர்த்தல்வாழ் வோங்கல்.

இழுக்கல்—வழுக்கல், தளர்தல், தவறுதல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 141.]

விழுப்பம்—சிறப்பு, மேன்மை, நன்மை. [1-3: அக.]

இழைத்தல்—அழுத்தல், இயற்றல், நூல்இழைத்தல். [1-3: அக.]

தழைத்தல்—செழித்தல், தளிர்த்தல், வாழ்வு, ஓங்கல். [1, 3, 4: அக. 2: அக. 'தழைதல்-தளிர்த்தல்.']

968. வழங்கல் சொல்லுத லுலாவல் கொடுத்தல்
கழங்கு வெறியாட்டுச் சூது கழற்சி
புழுங்கல் சினக்குறிப் புப்புழுக் கியநெல்
அழுந்துதல் பதித லாழ்தல் வருந்துதல்.

வழங்கல்—சொல்லுதல், உலாவல், கொடுத்தல். [1, 3: திவா. xi, 210. 2: பிங். x, 1010.]

கழங்கு—வெறியாட்டு, சூது, கழற்கொடி. [1, 3: சூடா. xi, த, 18. 2: சூடா. vii, 58.]

புழுங்கல்—சினக்குறிப்பு, புழுக்கிய நெல். [1: திவா. viii, 103. 2: அக.]

அழுந்துதல்—பதிதல், ஆழ்தல், வருந்துதல். [1: திவா. ix, 105. 2, 3: அக.]

969. விழலோர்புல் விழுதல் வீணும்
பழிநிந்தை துரோகங் குற்றம்
இழிதல்தாழ் வுறலி றங்கல்
விழைவென்ப புணர்ச்சி யாசை.

விழல்—ஓர் புல், விழுதல், வீண். [1, 3: அக. 2: நா. தீ. நி. 735.]

பழி—நிந்தை, துரோகம், குற்றம். [1: அ. வி. நி. 574. 2: அக. 3: திவா. viii, 176.]

ல்—தாழ்வுறல், இறங்கல். [1, 2: அக.]

—புணர்ச்சி, ஆசை. [1: அக. 2: திவா. viii, 88.]

970. ஈழஞ்சிங் களம்பொன் கள்ளாம் ஏழைபெண் வறிஞன் மூடன்
வேழமே கொறுக்கை நாணல் கரும்புவல் விலங்கு மூங்கில்
கோழியே யுறையூ ரோர்புள் கூழ்பயி ருணவு சோறும்
பூழியே புழுதி சேரோர் கொடுந்தமிழ் நாடும் போற்றும்.

ஈழம்—சிங்களம், பொன், கள். [1, 2: பிங். x, 156. 2: சூடா. xi, ழ, 7.]

ஏழை — பெண், வறிஞன், மூடன். [1: அக. 2: சூடா. ii, 49. 3: திவா. ii, 77.]

வேழம் — கொறுக்கைச்சி, நாணல், கரும்பு, யானை, மூங்கில். [1, 3-5: திவா. xi, 374. 2: அக.]

கோழி—உறையூர், ஓர் பறவை. [1, 2: சூடா. xi, ழ, 9.]

கூழ்—பயிர், உணவு, சோறு. [1, 2: திவா. xi, 282. 3: சூடா. vi, 22.]

பூழி—புழுதி, சேறு, ஓர் கொடுந்தமிழ்நாடு. [1: சூடா. vi, 20. 2: திவா. v, 74. 3: நன். 273, உரை.]

971. கோழையே யிலச்சை கூச்சங் குறைபாடு காசம் நாற்பேர்
தாழையோர் மரந்தெங் கென்ப தாழ்வெனல் குறைவு பள்ளம்
மாழைபொன் புளிமா வோலை வங்கார மடமை புஞ்சம்
மூழையே யகப்பை மத்தாம் மோழைகொம் பின்மை கஞ்சி.

கோழை—இலச்சை, கூச்சம், குறைபாடு, காசம். [1-3: அக. 4: நா. தீ. நி. 602.]

தாழை—ஓர் மரம், தெங்கு. [1, 2: பிங். x, 601.]

தாழ்வு—குறைவு, பள்ளம். [1: சூடா. viii, 56. 2: திவா. v, 216.]

மாழை — பொன், புளிமா, ஓலை, உலோகக்கட்டி, மடமை, திரட்சி. [1-5: திவா. xi, 354. 6: பிங். x, 932.]

மூழை—அகப்பை, மத்து. [1: சூடா. xi, ழ, 9. 2: அக.]

மோழை—கொம்பின்மை, கஞ்சி. [1: அக. 2: அ. வி. நி. 575.]

972. காழ்கொட்டை கற்ப ரற்சே கொளிமணி வடம்ப ளிங்காம்
கீழடி யிடங்கி ழக்குப் பொச்சாப்புக் கீழ்மை பள்ளம்
கேழொளி நிறமொப் பும்பேர் பாழ்வீண்சூ னியங்கே டென்ப
தாழ்தலே குறைத லாழ்தல் விரும்புத லிறைஞ்சல் சாய்தல்.

காழ் — கொட்டை, கற்பரல், மரவயிரம், ஒளி, மணிவடம், பளிங்கு. [1: சூடா. xi, ழ, 8. 2-5: திவா. xi, 276. 6: சூடா. vi, 12.]

-அடி, இடம், கிழக்கு, மறத்தல், கீழ்மை, பள்ளம். [1: அக. 2, 3, 5: சூடா. xi, ழ, 8. 4: சூடா. viii, 59. 6: சூடா. v, 61.]

கேழ்—ஒளி, நிறம், ஒப்பு. [1-3: பிங். x, 398.]

பாழ்—வீண், சூனியம், கேடு. [1-3: அக.]

தாழ்தல்—குறைதல், ஆழ்தல், விரும்புதல், இறைஞ்சல், சாய்தல். [1: அக. நி. 121. 2, 5: அக. 3: பிங். vii, 141. 4: திவா. ix, 91.]

973. காழகங் கடாரஞ் சேலை காழ்ப்பென்ப மரக்காழ் கார்ப்பாம்
பூழிலே யகில்பூ மிப்பேர் பூழ்க்கைகைம் மாவவ் யாளி [பச்சொல்
மாழ்கலே மயங்கல் சோம்பல் வாழ்த்துத்தோத் திரஞ்சு
வீழ்தலே விழுதல் வெஃகல் வீழ்க்கைவீ ழுறுகை சுவாதி.

காழகம்—கடாரதேசம், சேலை. [1, 2: பிங். x, 329.]

காழ்ப்பு—மரவயிரம், கார்ப்பு. [1: சூடா. iv, 46. 2. பிங். vi, 62.]

பூழில்—அகில், பூமி. [1, 2: சூடா. xi, த, 24.]

பூழ்க்கை — யானை, யானையாளி. [1: பிங். viii, 102. 'பூட்கை.' 2: திவா. iii, 3. 'பூட்கை.']

மாழ்கல்—மயங்கல், சோம்பல். [1: திவா. viii, 151. 2: திவா. viii, 164.]

வாழ்த்து—தோத்திரம், சுபச்சொல். [1: திவா. x, 20. 2: திவா. x, 15.]

ல், விரும்பல். [1: அக. 2: திவா. viii, 88.]

க்கை — விருப்பம், சுவாதிநட்சத்திரம். [1: அக. 2: திவா. i, 91.]

974. ஊழல் நிரையஞ் சீர்கேடலாம் ஊழி யுகாந்தம் நெடுங்காலம்
ஞாழல் பொன்னு விரைகோங்கு புலிந கக்கொன் றையுநாட்டும்
ஆழி தேர்க்கால் கரைகடல்சக் கிராயு தம்மோ திரம்வட்டம்
பூழி யன்பாண் டியன்சேரன் பூழ்தி புழுதி புலவென்னும்.

ஊழல் — நரகம், சீர்கெடல். [1: நா. தீ. நி. 479. 2: அக.]

ஊழி—யுகாந்தம், நெடுங்காலம். [1: திவா. i, 141. 2: அக.]

ஞாழல் — பொன்னுவிரை, கோங்கு, புலிநகக்கொன்றை. [1-3: அக.]

ஆழி—தேர்க்கால், கரை, கடல், சக்கிராயுதம், மோதிரம், வட்டம். [1, 3-6: பிங். x, 121. 2: சூடா. xi, ழ, 2.]

பூழியன்—பாண்டியன், சேரன். [1: அக. 2: திவா. ii, 21.]

பூழ்தி—புழுதி, புலவு. [1, 2: பிங். x, 855.]

975. வாழ்க்கை வாழ்வ தூர்செல்வ மருத நிலத்தூர் மனைவாழ்வாம்
ஆழ்த்தல் புதைத்த லமிழ்த்துதலாம் வாழ்த்தல் துதிசோ பனம் பாடல்
ஊழ்த்தல் நினைத்தல் மலர்தல்புலா லுதிர்தல் செவ்வி பதனழிதல்
தாழ்த்தல் புதைத்தல் தாமதித்தல் சாய்த்தல் குறைத்தல் கீழ்ப் படுத்தல்.

வாழ்க்கை—வாழ்வது, ஊர், செல்வம், மருதநிலத்தூர், வாழ்வு. [1, 5: அக. 2: திவா. v, 92. 3: திவா. viii, 240. 4: திவா. v, 103.]

ஆழ்த்தல்—புதைத்தல், அமிழ்த்துதல். [1: 2: அக.]

வாழ்த்தல்—துதி, சோபனம்பாடல். [1: சூடா. x, 4. 2: அக.]

ஊழ்த்தல்—நினைந்தல், மலர்தல், புலால், உதிர்தல், பருவம், பதனழிதல். [1, 5, 6: சூடா. xi, ந, 13. 2, 4: அக. 3: பிங். viii, 239.]

தாழ்த்தல்—புதைத்தல், தாமதிக்தல், சாய்த்தல், குறைத்தல், கீழ்ப்படுத்தல். [1, 3, 5: அக. 2: நா. தி. நி. 562. 4: அக.]

976. சூழல்குறிப் புக்கூட்ட மிடஞ்சுற்றுப் புறமாம்
சூழிநீர் நிலையுச்சி யானைமுக படாப்பேர்
பாழிவலி சொற்பதங்கன் முழைபகைவ ரூர்தா
பதம்பெருமை பாயல்மிருக சயநமரு தத்தூர்
நாழில்கொலை யானைகொடிக் கொத்தான்றன் னுடம்பி
னுழைத்தபடைக் கலம்பறித்து நிற்றல்செக்குக் குவிதல்
கூழைகடைக் குறைசேறு நாப்பண்மயிற் றோகை
கூந்தல்கட்டை புட்சிறகு பிற்படையெண் பெயரே.

சூழல்—குறிப்பு, கூட்டம், இடம், சுற்றுப்புறம். [1: சூடா. viii, 34. 2, 4: அக. 3: திவா. v, 227.]

சூழி—நீர்நிலை, உச்சி, யானைமுகபடாம். [1, 3: திவா. xi, 112. 2: பிங். v, 338.]

பாழி—வலி[1], சொற்பதம்[2], கல்முழை[3], பகைவரூர்[4], முனிவர்ப்பிடம்[5], பெருமை[6], பாயல்[7], மிருகசயனம்[8], மருதநிலத்தூர்[9]. [1, 7:

திவா. xi, 336. 2: திவா. x, 4. 3, 5, 8: பிங். x, 793. 4: சூடா. xi, ழ, 2. 6: உரி. நி. xi, 20. 9: திவா. v, 103.]

நூழில்—கொலை, யானை, கொடிக்கொத்தான், தன் உடம்பில் நுழைந்த படைக்கலம் பறித்து நிற்றல், செக்கு, குவிதல். [1-3: சூடா. xi, ழ, 9. 4: அக. 5: அக. நி. 150. 6: பிங். vii, 488.]

கூழை—கடைக்குறை[1], சேறு[2], நடு[3], மயிற்றோகை[4], கூந்தல்[5], கட்டை[6], பறவைச் சிறகு[7], பிற்படை[8]. [1: காரிகை, 19. 2, 6: அக. 3: திவா. v, 230. 4. பிங். viii, 6. 5, 7: பிங். x, 391. 8: சூடா. xi, ழ, 5.]

977. தாழி பரணிநா ளோர்மட் கலங்குடம்
நாழி யளக்கும் படிபூரட் டாதிநாள்
மூழி யகப்பைமத் துச்சோறு காதறை
வாழிய முன்னிலை யசைச்சொல் வாழ்கெனல்.

தாழி—பரணிநட்சத்திரம், ஓர் மட்கலம், குடம். [1: திவா. i, 78. 2: திவா. vii, 263. 3: சூடா. vii, 64.]

நாழி—அளக்கும் படி, பூரட்டாதிநட்சத்திரம். [1, 2: பிங். x, 693.]

[illegible]—அகப்பை, மத்து, சோறு, காதறை. [1, 3: சூடா. ii, 83. 2: அக. 4: அக; வழக். 'மூளி.']

வாழ்ய- யசைச்சொல், வாழ்க. [1: நன். 440. 2: நன். 338, உரை.]

978. நூழை நுண்மை நுழைவாயில் சாளரம்
ஊழ்விதி பண்பு பழமை வெயிற்பெயர்
யாழ்மிது னத்தோ டாதிரை நாள்வீணை
சூழ்த லெண்ண லாராய்தல் சுற்றுதல்.

நூழை—நுண்மை, நுழைவாயில், சாளரம். [1: திவா. viii, 33. 2: திவா. v, 33. 3: திவா. v, 156.]

ஊழ்—விதி, பண்பு, பழமை, வெயில். [1: சூடா. viii, 39. 2: திவா. viii, 257. 3: பிங். x, 188. 4: திவா. i, 115.]

யாழ்—மிதுனம், திருவாதிரைநட்சத்திரம், வீணை. [1, 3: பிங். x, 975. 2: திவா. i, 82.]

சூழ்தல் — எண்ணல், ஆராய்தல், சுற்றுதல். [1: சூடா. viii, 34. 2: அக. 3: நா. தி. நி. 715.]

979. நீழல் காற்று நீதிநிழல்
மாழ்கு மிருக சிரமயக்கம்
ஆழ்த லமிழ்த லழுந்தற்பேர்
கீழ்தல் பிளத்தல் கிழித்திடலே.

நீழல்—காற்று, நீதி, நிழல். [1: திவா. i, 37. 2: பிங். vii, 59. 'நிழல்.' 3: அக.]

மாழ்கு — மிருகசிரிடநட்சத்திரம், மயக்கம். [1: திவா. i, 81. 2: அக.]

ஆழ்தல்—அமிழ்தல், அழுந்தல். [1, 2: அக.]

கீழ்தல்—பிளத்தல், கிழித்திடல். [1, 2: நா. தீ. நி. 763. அக.]

980. அளகுகார்த் திகைநாள் கோழி மயில்கூகை யிவற்றின் பெண்
களபமே சுண்ணச் சாந்து கலவைச்சாந் தியானைக் கன்று
களமஞ்செம் பஞ்சி னீர்நெல் முளைசெந்நெ லெழுது கோற்பேர்
இளமையோர் தசையுன் மத்த மிளவலே யிளைஞன் பின்னோன்.

அளகு—கார்த்திகைநட்சத்திரம், கோழியின் பெண், மயிலின் பெண், கூகையின் பெண். [1: திவா. i, 79. 2, 4: திவா. iii, 192. 3: பிங். viii, 93.]

களபம்—சுண்ணச் சாந்து, கலவைச் சாந்து, யானைக்கன்று. [1: பிங். vi, 617. 2, 3: பிங். x, 295. 3: கலப: கரிஶாவக: — அ. கோ. II, viii, 35.]

களமம்—செம்பஞ்சின் நீர், நெல், முளை, செந்நெல், எழுது கோல். [1-3, 5: கலமஸ்ஸாலிர்மேஷீமேஷ்ரா: ... வாக்ஷாரஸோஸ்த்ர — நா. ர. iii, 303. 4: ஶாலய: கலமாத்ஸ்ய ஷஷ்டிகாத்ஸ்ய பும்ஸ்த்ரீ — அ. கோ. II, ix, 24.]

இளமை—ஓர் தசை, உன்மத்தம். [1, 2: திவா. xi, 36.]

இளவல்—இளைஞன், தம்பி. [1: பிங். v, 200. 2: பிங். v, 186.]

981. சளம்வஞ்சஞ் சஞ்ச லம்பொய் தளிமழைத் துளிகோ யிற்பேர்
வளம்வரு வாய்பல் பண்டம் நலமாண்பு செழிப்புச் செல்வம்
களரிபோர்க் களம ரங்கங் காடுபாழ் நிலங்கூட் டப்பேர்
விளரியோ ரிசைநெய் தல்யாழ் விளர்நிண மிளமை வெண்மை.

சளம் — வஞ்சம், சஞ்சலம், பொய். [1, 2: ஛லம் ஛த்மஸ்கலிதயோ: — அ. ஸ. ii, 475. 3: அக.]

தளி—மழைத்துளி, கோயில். [1: சூடா. i, 90. 2: திவா. v, 143.]

வளம்—வருவாய், பலபண்டம், நன்மை, மாண்பு, செழிப்பு, செல்வம். [1: சூடா. viii, 49. 2: சூடா. xi, ள, 15. 3, 6: அக. 4, 5: பிங். x, 1012.]

களரி—போர்க்களம், அரங்கம், காடு, பாழ்நிலம், கூட்டம். [1, 3: பிங். x, 297. 2, 5: அக. 4: பிங். iv, 130.]

விளரி—ஓர் இசை, நெய்தல்யாழ். [1: திவா. x, 153. 2: திவா. x, 150. 'நெய்தல் யாழ்த்திறன்.']

விளர்—நிணம், இளமை, வெண்மை. [1, 2: பிங். x, 1055. 2: திவா. viii, 51.]

982. களவன்கற் கடக ராசி கரியவன் முசுநண் டியானை
களிகளிப் பினன்க ளிப்பு மாக்களி வெறிம யக்கம்
தெளிதலே துணிதல் தேர்த லுணர்தல்தே றுதல்கொ ழுத்தல்
நளினம்நீர் தாம ரைப்பேர் நளிர்குளிர் வெறுப்பு நண்டாம்.

களவன் — கர்க்கடக ராசி, கரியவன், முசு, நண்டு, யானை. [1: திவா. i, 68. 2: திவா. ii, 90. 3: பிங். viii, 199. 4: திவா. iii, 221. 5: அக.]

களி—களிப்பினன், களிப்பு, மாக்களி, வெறி, மயக்கம். [1, 3: அக. 2, 4: நிக. 506. 5: திவா. viii, 151.]

தெளிதல்—துணிதல், தேர்தல், உணர்தல், தேறுதல், கொழுத்தல். [1-5: அக.]

நளினம்—நீர், தாமரை. [1, 2: [illegible]—வி. ரு. ௩, 128.]

நளிர்—குளிர், வெறுப்பு, நண்டு. [1, 3: சூடா. xi, எ, 3. 2: நிக. 503.]

983. நளினிதா மரைக்கு ளந்தா மரைக்கொடி சுரந திப்பேர்
தளிமங்குட் டிமமேற் கட்டி சயநம்வாள் பஞ்சின் மெத்தை
வளையேகை வளைவிட் டஞ்சக் கிரப்படை சங்கு வங்காம்
வளையமண் டிலமாப் போதல் வட்டந்தா மரைச்சு ருட்டே.

-தாமரைக் குளம், தாமரைக் கொடி, ஆகாச கங்கை. [1-3: [illegible] ... [illegible]; [illegible]—வி. ரு. ௩, 127, 128.]

தளிமம்—கற்படுத்த தரை, மேற்கட்டி, சயனம், வாள், பஞ்சின் மெத்தை. [1-4: [illegible]; [illegible] — ஈ. வ. iii, 457, 458. 5: திவா. xi, 123.]

வளை—கைவளை, விட்டம், சக்கிரப்படை, சங்கு, பொந்து. [1, 3, 4: அ. வி. நி. 592. 2, 5: அக.]

வளையம்—மண்டிலமாப் போதல், வட்டம், தாமரைச் சுருள். [1: வலய:—ஸ. அக. 2: வலயம்—ஸ. அக.; அக. நி. 210. 3: அக.]

984. இளித்தலே சிரித்த லீழ்த்த லிறுங்கலோ டுரித்த லென்ப [ளல்
தெளித்தல்நிச் சயித்தல் தூவல் புரோக்கித்தல் விதைத்தல் தெள்
திளைத்தலே யநுப வித்தல் செறிதல்மூழ் குதல்நி ரம்பல்
வளைத்தலே கவர்தல் சூழ்தல் வணக்குதல் தடுத்தல் கட்டல்.

இளித்தல்—சிரித்தல், ஈழ்த்தல், இறுங்கல், உரித்தல். [1: பிங். vii, 239. 2-4: சூடா. xi, ள, 3. 'இளி.']

தெளித்தல்—நிச்சயித்தல், தூவல், புரோட்சித்தல், விதைத்தல், கொழித்தல். [1, 3: அக. 2, 4, 5: நிக. 507.]

திளைத்தல் — அநுபவித்தல், செறிதல், மூழ்குதல், நிரம்பல். [1, 2, 4: சூடா. xi, ள, 9. 3: அக.]

வளைத்தல்—கவர்தல், சூழ்தல், வணக்குதல், தடுத்தல், கட்டல். [1: அ. வி. நி. 607. 2: திவா. ix, 142. 3, 4: நிக. 507. 5: திவா. ix, 143.]

985. களங்கமே பழிப்பு மாசு கறுப்படை யாளங் கிட்டம் [பேர்
களங்கன்சந் திரன்மா சுள்ளோன் விளிம்புகண் ணிமையோ ரப்
களம்பமே கடம்பு பாண மிலைக்கறிக் காம்பு மாகும்
அளிம்பகங் குயிலி ருப்பை தவளையம் புயப்பூந் தாதே.

களங்கம் — பழிப்பு, மாசு, கறுப்பு, அடையாளம், கிட்டம். [1, 4, 5: கலங்கோ(அ)ங்காபவாதயோ:, காலாயஸமலே(அ)பி—அ. ஸ. iii, 16. 2, 3: கலங்க:—ஸ. அக.]

களங்கன்—சந்திரன், மாசுள்ளோன். [1: திவா. i, 56. 2: அக.]

விளிம்பு—கண்ணிமை, ஓரம். [1: பிங். v, 330. 2: நா. தீ. நி. 546.]

களம்பம் — கடம்பு மரம், பாணம், இலைக்கறிக் காம்பு. [1-3: கலம்போ நாலிகாசாகே வ்ருக்ஷேபி நீபவாணயோ:—அ. ஸ. iii, 439.]

அளிம்பகம்—குயில், இருப்பை மரம், தவளை, தாமரைப் பூந்தாது. [1-4: அலிம்பக: மதூகேலூரே, மண்டூகே கோகிலே(அ)பி ச — அ. ஸ. v, 2. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அலிம்பக: என்பதற்கு அலிபக: என்று காட்டப்பட்ட பாடபேதம் இங்குத் தழுவப்பட்டதுபோலும்.]

986. புளகங் குமிழ்ப்போ டொழுங்கன்னக் கவளம் புடைப்புக் கண்ணாடி
சுளகு விசாக மோர்முறமாம் சுளுக மோர்மட் கலஞ்சிறங்கை
ளதம் பூந்தே னிலாமிச்சம் ளமம் புயம்நெட் டிக்கோரை
வளமை செழுமை வண்மைநலஞ் செல்வப் பொலிவு மாட்சிமையே.

புளகம் — குமிழ்ப்பு, ஒழுங்கு, அன்னக்கவளம், புடைப்பு, கண்ணாடி. [1, 3, 5: பிங். x, 837. 2, 4: புலகஃ: ... ராஜிராவ்—நா. ர. iii, 15. 4: அக.]

சுளகு—விசாகநட்சத்திரம், ஓர் முறம். [1: திவா. i, 92. 2: அக.]

சுளுகம்—ஓர் மட்கலம், சிறங்கை. [1, 2: சுலுகஃ: ப்ரஸ்ருதௌ ஸ்யாத் ஹஸ்தோ குல்பஸ்ய—ச. வ. iii, 37.]

ளதம்—பூந்தேன், இலாமிச்சம். [1, 2: நலதம் மகரந்தோசீரயோ:—ச. வ. iii, 326.]

ளமம் — தாமரை, நெட்டிக்கோரை. [1, 2: நலம்: ... நலே, ... நலம் த்ரு ஸரோஜந்து—ச. வ. ii, 482.]

வளமை—செழுமை, கொடை, நன்மை, செல்வப்பொலிவு, மாட்சிமை. [1, 5: சூடா. xi, ள, 1. 2: அ. வி. நி. 605. 3, 4: அக.]

987. குளம்நீர் நிலைசற் கரைநெற்றி குளிய மருந்தின் பொதுவுண்டை
தளம்நாற் படைசாந் திலைமுறிவு சமதலம்பூ விதழ் தாழி
ளனோர் பிதிர்தே வதையோர்வா னரேச னிடத நாட்டிறையன்
ஒளிபிர தாபம் பிரபைவிளக் கொளிப்பி டம்முர் சுடர்மின்மீன்.

குளம்—நீர்நிலை, சர்க்கரை, நெற்றி. [1: பிங். iv, 157. 2: பிங். vi, 42. 'குடம்:' 3: பிங். v, 335.]

குளியம்—மருந்தின் பொது, உண்டை. [1: பிங். ix, 140. 2: அக. நி. 71. 'குடிகா.']

தளம்—நாற்படை[1], சாந்து[2], இலை[3], முறிவு[4], சமதலம்[5], பூவிதழ்[6], தாழி[7]. [1, 6: சூடா. xi, ள, 12. 2, 7: பிங். x, 585. 3, 4: தலம் பத்ரே தலம் பேதே—மா. கோ. 705. 5: தலம் ..., ... ஸமோபரிதலே —நா. ர. ii, 403.]

ளன்—ஓர் பிதிர்தேவதை, ஓர் வானரேசன், நிடதநாட் டிறைவன். [1-3: நலோ ராஜ்ஞி கபௌ ..., பித்ருதேவே—ச. வ. ii, 482.]

ஒளி—புகழ்[1], பிரபை[2], விளக்கு[3], ஒளிப்பிடம்[4], சூரியன்[5], சந்திரன்[6], அக்கினி[7], நட்சத்திரம்[8]. [1, 3-7: பிங். x, 214. 2: திவா. viii, 56. 8: திவா. i, 105.]

988. தெளிவு துணிவு கலங்காமை தேற்ற முணர்வோர் குணவணியாம்
பிளிற லெழுத்தில் லாவோசை கிண்ட லார வாரப்பேர்
களிறு மகர மீனத்த நாளாண் பன்றி மதகயமா [ழையே.
அளைமோர் வெண்ணெய் தயிரிடம்புற் றெலியி னளைவெற் பின்மு

தெளிவு—துணிவு, கலங்காமை, தேற்றம், உணர்வு, ஓர் குணவணி. [1, 3, 4: நனவுணர்வு தேற்றந் துணிவு தெளிவாகும்—திவா. viii, 152. பிங். சூடா.-வும் இவ்வாறே. 2, 5: அக.]

பிளிறல்—எழுத்தில்லா ஓசை, கிண்டல், ஆரவாரம். [1: திவா. x, 177. 2: திவா. ix, 241. 3: பிங். vii, 356.]

களிறு — மகரமீன், அத்தநட்சத்திரம், ஆண்பன்றி, மதயானை. [1-4: பிங். x, 298.]

அளை—மோர்[1], வெண்ணெய்[2], தயிர்[3], இடம்[4], புற்று[5], எலிவளை[6], மலைக்குகை[7]. [1: பிங். vi, 35. 2: அக. 3, 5, 6: பிங். x, 78. 4: நன். 302. ஏழனுருபு. 7: சூடா. xi, ள, 6.]

989. களையோர் தாளப் பிரமாணங் காந்தி யிளைப்புப் பயிர்க்களையாம்
தளைகாற் பாசி னொருவுப்பாண் மயிர்காற் றளையோ டொலிச்சில
ம்பு
முளைகான் முளைநெல் முளைமரத்தி னாப்புத் தண்டா யுதமூங்கில்
இளையாள் கமலை பின்பிறந்தா ளிளையோன் முருகன் பின்னுதித்
தோன்.

களை—ஓர் தாளப்பிரமாணம், காந்தி, இளைப்பு, பயிர்க்களை. [1, 4: அக. 2, 3: நிக. 508.]

தளை—கற்பாசியின் ஒருவுப்பு, ஆண்மயிர், காற்றளை, ஒலிச்சிலம்பு. [1: தொல். பொ. 340. 2-4: சூடா. xi, ள, 12.]

முளை—பிள்ளை, நெல்முளை, மரத்தின் ஆப்பு, தண்டாயுதம், மூங்கில். [1, 2, 5: பிங். x, 949. 3: அக. 4: நிக. 509.]

இளையாள் — இலக்குமி, தங்கை. [1: பிங். ii, 50. 2: நா. தீ. நி. 191.]

இளையோன் — முருகன், தம்பி. [1: அக. யானைமுகற் கிளையோன்—பிங். ii, 18. 2: பிங். v, 186.]

74

990. களவு கள்ளங் களாமரப்பேர் களைதல் களைகட் டிடனீக்கல்
உளியே தறிகை யிடமென்ப வுளைத லுளைச்சல் கோவுறுதல் [மாம்
துளிபெண் ணாமை திவலைமழை தொளையே மூங்கி லோட்டையு
விளிதல் கெடுதல் சாதற்பேர் விளைவு விளைச்சல் மேகமுமே.

களவு—திருட்டு, களாமரம். [1: திவா. ix, 21. 2: பிங். ix, 67.]

களைதல்—களையெடுத்தல், நீக்கல். [1: பிங். vii, 400. 2: அக.]

உளி—தறிகை, இடம். [1: திவா. vii, 26. 2: பிங். iv, 272.]

உளைதல்—உளைச்சல், கோவுறுதல். [1, 2: அக.]

துளி—பெண்ணாமை, திவலை, மழை. [1: கஜேீ உ-ஊஜி:—க. கொ. I, x, 24. 2, 3: பிங். x, 632.]

தொளை—மூங்கில், ஓட்டை. [1: சூடா. iv, 13. 2: நா. தீ. கி. 769.]

விளிதல்—கெடுதல், சாதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 136.]

விளைவு—விளைச்சல், மேகம். [1: அக. 2: பிங். i, 58.]

991. அளக்கர் பூமி நீர்வழியுப் பளங்கார்த் திகைநாள் கடல்சேறும்
தளர்ச்சி தொய்வோ டசாவுறுகை களிப்பு மகிழ்ச்சி தருக்கென்ப
விளித்த லழைத்தல் மாய்வித்த லிளைத்த லெய்த்தல் மெலிதலு
மாம
உளைத்த லொலித்தல் கூவுதற்பேர் கிளைத்தல் கிண்டல் கிளைக்கொ
ள்ளல்.

அளக்கர்—பூமி, நீர்வழி, உப்பளம், கார்த்திகைநட்சத்திரம், கடல், சேறு. [1, 5, 6: திவா. xi, 240. 2: பிங். iv, 87. 3, 4: பிங். x, 74.]

தளர்ச்சி—தொய்வு, அசாவுறுகை. [1, 2: அக.]

களிப்பு—மகிழ்ச்சி, தருக்கு. [1: அக. 2: பிங். vii, 25.]

விளித்தல்—அழைத்தல், மாய்வித்தல். [1: திவா. x, 47. 2: விளிதல் என்பதன் பிறவினை.]

இளைத்தல்—எய்த்தல், மெலிதல். [1: அக. 2: சூடா. xi, ள, 9.]

உளைத்தல்—ஒலித்தல், கூவுதல். [1: திவா. x, 172. 2: திவா. x, 47.]

கிளைத்தல் — கிண்டல், கிளைக்கொள்ளல். [1: திவா. ix, 242. 2: அக.]

992. வளாகமிடஞ்சூழ்ந் திடல்சூழ வளைந்த பூமி தினைப்புனமாம்
தளாட கங்காட் டெள்ளாகழ்ந்த தடங்கா விக்கல் நாகப்பூ
அளாவல் கலத்த லணைதற்பேர் வளாவல் வளைவு சூழ்போதல்
அளீகம் வெறுப்புப் பொய்நெற்றி களேப ரந்தே கம்பிணமே.

வளாகம் — இடம், சூழ்தல், சூழ வளைந்த பூமி, தினைப்புனம். [1: திவா. v, 227. 2: நா. தீ. நி. 715. 3: அக. நா. தீ. நி. 488. 4: திவா. v, 207.]

தளாடகம் — காட்டெள், அகழ்ந்த தடம், காவிக்கல், நாகப்பூ. [1, 3, 4: [illegible] — [illegible]. iv, 16. 2: [illegible] ...; ... [illegible] — [illegible]. 191, 192.]

அளாவல் — கலத்தல், அணைதல். [1, 2: அக.]

வளாவல் — வளைதல், வளைத்தல். [1: திவா. viii, 3. 2: திவா. ix, 142.]

அளீகம் — வெறுப்பு, பொய், நெற்றி. [1-3: [illegible] — [illegible]. iii, 2.]

களேபரம் — தேகம், பிணம். [1: [illegible], ... [illegible] — [illegible]. II, vi, 70. 2: திவா. ii, 166.]

993. களகண்ட மென்பமயில் குயிலன்னம் புறாப்பேர்
களதௌதம் பொன்வெள்ளி யினியமெல்லோசையுமாம்
குளகமே பலக்குஞ்சுகால் பலபாட்டோரி வினையாக்
கொள்ளுமோர் சொல்லணியுங் குறிப்பொருட்செய் யுளும்பேர்
களமதுரத் தொனியிடையு கழும்பின்பேர்க் களம்நெற்
களியிடங்கொம் பிலாயானைக் கறுப்புமனை வியுமாம்
குளிமலைப் பச்சையோர் தேனீயோர் வண்டாம்
குளிகை வட்ட காகத்தோன் றோருபக்கோ னென்ப.

களகண்டம் — மயில், குயில், அன்னம், புறா. [1-4: [illegible] — [illegible]. iv, 66.]

களதௌதம் — பொன், வெள்ளி, இனிய மெல்லோசை. [1-3: [illegible] — [illegible]. iv, 106.]

குளகம்—அளக்குங் கால், பலபாட்டு ஓர் வினையாகக் கொள்ளும் ஓர் சொல்லணி, குறிற்றொடர் செய்யுள். [1, 3: பிங். x, 379. 2: காம்யகந்த்ரா ... ஸுஹ்ருத்வாக்ய ப்ரபஞ்சகே—வி. வ்ரு. க, 59.]

களம்—மதூரத்தொனி[1], மிடறு[2], கறுப்பின்[3], போர்க்களம்[4], நெற்களம்[5], இடம்[6], கொம்பிலா யானை[7], கறுப்பு[8], மனைவி[9]. [1: ஐயா-ராஷ்ட்ர, கவ: — ச. கொ. 1, vii, 2. 2, 3: ஹவ: ஸர்ஜ ரஸே கண்டே — வி. வ்ரு. ௯, 5. 4, 8: திவா. xi, 268. 5: அக. 6: பி. iv, 272. 7: 9: சூடா. ii, 79.]

குளவி—பலேப்பக்ஷை, ஓர் தேனீ, ஓர் வண்டு. [1-3: நி . 500.]

குளிகன்—அட்டநாகத்தொன்று, ஓர் உபக்கோள். [1: சந்த்ரா வாஸுகி: பத்மோ மஹாபத்மஸ்ததைவ தக்ஷக:, கர்கோடக: குளிக: ஶங்க இத்யேதே நாகநாயகா:—திரு. செ. I, viii, 7. 2: அக.]

994\. குளிர்முழவுப் பறையிலைமூக் கரிகத்தி சீதங்
குடைகூதிர் கவணைகிளி கடிகருவி யென்ப
வெளிலென்ப தயிர்கடைதூண் யானைத்தூ ணணிலாம்
வெளிறென்றல் வெள்ளறிவு வெண்மையலி மரப்பேர்
இளைபுதன்றன் றேவிகா வற்காடு சுற்றி
விடும்வேலி பூதலம்வாக் கிளமைபசு வேழ்பேர்
உளைகண்டி ரவதுரங்கப் பிடரின்மயி ரெழுத்தி
லோசைகொதிச் சேறுபுற மயிருடனாண் மயிர்ப்பேர்.

குளிர்—குடமுழவு[1], இலைமூக்கரி கத்தி[2], சீதம்[3], குடை[4], கூதிர்[5], கவண்[6], கிளிகடி கருவி[7]. [1, 2, 7: திவா. xi, 280. 3, 6: சூடா. xi, ள, 8. 4: அக. 5: அ. வி. நி. 618.]

வெளில்—தயிர்கடை தறி, யானைத்தறி, அணில். [1-3: பிங். x, 1065.]

...ர—புதன்தேவி[1], காவற்காடு[2], சுற்றிடும் வேலி[3], பூதலம்[4], வாக்கு[5], இளமை[6], பசு[7]. [1, 4, 5, 7: இலோர்வீ வாக்த்வயோ: ஸ்த்ரீ கௌ: — அ. ஸ. ii, 465. 2: அக. 3, 6: சூடா. xi, ள, 6.]

உளை—சிங்கங் குதிரைகளின் பிடரிமயிர், எழுத்திலா ஓசை, கொதிச்சேறு, புறமயிர், ஆண்மயிர். [1, 3: அக. 2: திவா. x, 177. 'உளைத்தல்.' உளை ... எடுத்தலோசை — சூடா. x, 45. 4: நிக. 508. பிறமயிர் — திவா. ii, 214. 5: பிங். x, 181.]

[காடாம்
995. முளரிநட்பங் கடைக்கொள்ளி சமித்துவிற கம்புயமுட் செடிதீ
அளவேய ளத்தலெல்லை யெண்ணலா தியுங்காட்சி யாதி யும்பேர்
களிமகிழ்வே சிலைபவளக் கொடிசெறிவு குளிர்கூட்டம் களிதே
னென்னும்
சுளைபலாப் பழத்தின்வித்தைப் பொதியிதழோர் காயின்விண்
டுறுப ருத்தி.

முளரி—நட்பம்[1], கடைக்கொள்ளி[2], சமித்து[3], விறகு[4], தாமரை[5], முட்செடி[6], தீ[7], காடு[8]. [1, 5-8: திவா. xi, 357. 2, 3: அக. 4: சூடா. xi, ள, 2.]

அளவு—அளத்தல், எல்லை, எண்ணல் முதலியன, காட்சிமுதலியன. [1-4: அக. எண்ணலாதி: எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல். காட்சியாதி: காண்டல், கருதல், உரை.]

களி—மகிழ்ச்சி[1], பவளக்கொடி[2], செறிவு[3], குளிர்[4], கூட்டம்[5], கள்[6], தேன்[7]. [1: ஹர்ஷ ஆமோதௌ மதீ — சூ. ஸெ. ii, 482. 2: வித்ரும லதா ... மதீ — சூ. கோ. II, iv, 129. 3, 4, 6: திவா. xi, 138. 5: பிங். x, 683. 7: பிங். viii, 230.]

சுளை — பலாப்பழத்தின் வித்தைப் பொதி இதழ், ஓர் காயின் விண்டுறு பருத்தி. [1: அக. 2:]

996. அளகம் நீர்பயிர்க் குழற்சி பெண்மயிர்
உளர்தல் கோதுதல் சிதறுதல் தடவல்
கிளர்த லிலங்க லெழுதல் வளர்தலாம்
இளியோ ரிசைசிரிப் பவமா னமுமே.

அளகம்—நீர், பயிர்க்குழற்சி, பெண்மயிர். [1, 3: திவா. xi, 289. 2: அலகா சூர்ண குந்தலா: — அ. கோ. II, vi, 96.]

உளர்தல்—கோதுதல், சிதறுதல், தடவல். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ள, 2.]

கிளர்தல்—இலங்கல், எழுதல், வளர்தல். [1-3: அக.]

இளி—ஓர் இசை, சிரிப்பு, அவமானம். [1: திவா. x, 158. 2: சூடா. ix, 63. 3: சூடா. xi, ள, 3.]

997. அளிகொடை யன்பருள் வண்டுமேதம் கள்ளாம்
பளிதங் கற்பூரம் பல்லியங் கணைக்கு
ஒளிவட் டங்கண் ணாடிசக் கராயுதம்
இளைவேய் சுற்றும்வங் கிசைபாக் கிளையே.

அளி—கொடை, அன்பு, அருள், வண்டு, தேன், கள். [1, 2, 4, 5: , 241. 3: சூ. நி. கீ. 608. 6: பிங். x, 76.]

பளிதம்—கர்ப்பூரம், பள்ளம் என்னும் ஊர். [1, 2: சூடா. xi, ள, 4.]

ஒளிவட்டம்—கண்ணாடி, சக்கிராயுதம். [1, 2: பிங். x, 215.]

கிளை—மூங்கில், சுற்றம், வம்சம், மரக்கிளை. [1, 2: பிங். x, 342. 3, 4: அக.]

998. விளக்குச் சோதிநாள் விளக்குவ தொளியாம்
களத்திர மனைவி யணைப்புற மரணிடம்
களத்தொனி பாரா வதங்கோ கிலமயில்
அளித்தல் செறித்தல் கொடுத்தல் காத்தலே.

விளக்கு—சுவாதிநட்சத்திரம், தீபம், ஒளி. [1: திவா. i, 91. 2, 3: திவா. xi, 224.]

களத்திரம் — மனைவி, அணைப்புறம், அரணிடம். [1-3: களத்ரம் ஶ்ரோணிபார்யயோ:, து³ர்கா³தெ³ ராஜதா⁴ந்யாம் — வி. ஶ்ரு. ர, 210.]

களத்தொனி — புறா, குயில், மயில். [1-3: கலத்⁴வநி: கோகிலெ ஸாரஸ பாராவதசடகயோ: — வி. ஶ்ரு. ந, 192.]

அளித்தல்—செறித்தல், கொடுத்தல், காத்தல். [1-3: பிங். x, 77.]

999. துளங்க லசைதல் கலங்க லஞ்சுதல்
தளம்பல் நடுங்கல்தள் ளாடல் ததும்பல்
பளிங்குசுக் கிரனே படிகங் கண்ணடி
துளும்ப லலைதல் திமிறல் துள்ளுதல்.

துளங்கல்—அசைதல், கலங்கல், அஞ்சுதல். [1-3: அக.]

தளம்பல்—நடுங்கல், தள்ளாடல், ததும்பல். [1-3: அக.]

பளிங்கு — சுக்கிரன், படிகம், கண்ணாடி. [1, 2: பிங். x, 769. 3: அக.]

துளும்பல்—அலைதல், திமிறல், துள்ளுதல். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ள, 27.]

1000. அள்ளென்ப செறிவு காதோர் விகுதிபற் றிரும்பு கூர்மை
கள்பன்மை விகுதி பாளைக் கண்ணூறு நீர்மலர்த்தேன்
நள்ளென்ப நடுமா பேராள் வள்ளென்ப செவிவார் கூர்மை
ஞொள்கலே மெலிதல் கூச லிலையல்சோம் பலுறு வற்றும்.

அள்—செறிவு, காது, ஓர் விகுதி, பற்றிரும்பு, கூர்மை. [1, 5 திவா. xi, 19. 2, 4: சூடா. xi, ள, 13. 3: நன். 140.]

கள்—பன்மைவிகுதி, பாளையிடத்துறையும் நீர், மலர்த்தேன். [1: நன். 278, 280. 2, 3: பிங். x, 299.]

நள் — நடு, திருவோணநட்சத்திரம். [1: திவா. v, 230. 2: திவா. i, 98.]

வள்—செவி, வார், கூர்மை. [1: பிங். x, 1013. 2, 3, திவா. xi, 212.]

ஞொள்கல்—மெலிதல், அஞ்சல், இலையல், சோம்பல். [1: திவா. viii, 172. 2: திவா. viii, 170. 3: திவா. ix, 275. 4: திவா. viii, 164.]

1001 கள்ளமே களவு வஞ்சம் புள்ளுவர் கயவர் வேடர்
வள்ளமோர் மரக்கலத் தோணி வட்டில்கா ணுழக்காற்பேர்
வெள்ளம்நீர் நீர்ப்பெருக்கு மிகுதிதெண் டிரையோ டெண்ணும்
மள்ளர்கா ளையர்போர் வீரர் திண்ணியர் மருதமாக்கள்.

கள்ளம்—களவு, வஞ்சம். [1: சூடா. ix, 58. 2: அக.]

புள்ளுவர்—கீழோர், பாலைநிலமாக்கள். [1: பிங். v, 147. 2: சூடா. ii, 67.]

வள்ளம்—ஓர் மரக்கலத்தோணி, வட்டில், மரக்கால். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ள, 16.]

வெள்ளம்—நீர், நீர்ப்பெருக்கு, மிகுதி, கடல், ஓர் எண். [1: அக. 2, 4, 5: பிங். x, 1066. 3: சூடா. xi, ள, 13.]

மள்ளர்—குறிஞ்சிநில மாக்கள், போர்வீரர், திண்ணியர், மருதநில மாக்கள். [1: சூடா. xi, ள, 10. 2-4: பிங். x, 908.]

1002. அள்ளல்வா ருதல்சே றென்ப கிள்ளையக் கவாங்கி ளிப்பேர்
கிள்ளலே தழூஉவல் பேச லலர்தல்செ வுறல்நி றத்தல்
கள்ளிகற் கடகம் கண்டேர் கடைவள்ளல் நன்புள் ளோனும்
புள்ளியொற் றிலக்கப் புள்ளி பொறிபல்லி குறிமே நிப்பே.

அள்ளல்—வாருதல், சேறு. [1: அக. 2: திவா. v, 74.]

கிள்ளை—குதிரை, கிளி. [1, 2: பிங். x, 343.]

விள்ளல்—தழுவல், பேசல், அலர்தல், வேறுபடல், திறத்தல். [1-4: நிக. 511. 5: அக.]

நள்ளி — கர்க்கடகம், நண்டு, ஓர் கடைவள்ளல், நண்புள்ளோன். [1: திவா. i, 68. 2: திவா. iii, 221. 3: சூடா. ii, 24. 4: சூடா. ii, 53.]

புள்ளி—ஒற்று, இலக்கப்புள்ளி, பொறி, பல்லி, குறி, மதிப்பு. [1: சூடா. x, 31. 2, 3, 5, 6: அக. 4: திவா. iii, 216.]

1003. பள்ளியூர் முநிவர் வாச மருதப்பெண் பாயல் கற்கும்
பள்ளிதா வளஞ்சிற் றூர்கண் படையறப் புறங்கோ யிற்பேர்
வெள்ளியே வெண்பொன் வெண்மை சுக்கிரன் விண்மீ னென்ப
வள்ளூர முணக்கு மூன்பாழ் வநத்தறை வராக வூனே.

பள்ளி—ஊர்[1], முனிவர் வாசம்[2], பள்ளுப்பெண்[3], பாயல்[4], கற்கும் பள்ளி[5], மருதநிலத்தூர்[6], சிற்றூர்[7], நித்திரை[8], ஓதும் பள்ளி[9], கோயில்[10]. [1: வஜ்ரீ:—ஸ. அக. 1, 2, 4, 7, 10: பிங். x, 770. 3: வழக். 5, 6: அக. 8: திவா. xi, 161. 9: திவா. v, 145.]

வெள்ளி—வெண்பொன், வெண்மை, சுக்கிரன், நட்சத்திரம். [1, 4: பிங். x, 1067. 2: நிக. 510. 4: அக.]

வள்ளூரம்—உணக்கும் ஊன், பாழ், வனத்தரை, பன்றிமாமிசம். [1-4: வல்லூரம் த்ரு வநக்ஷேத்ரே ... உஷரபூமி, ஶுஷ்கமாம்ஸே கோலமாம்ஸே—ஸ. ஸ. iii, 592.]

1004. பிள்ளைபுட் குஞ்சு காரிப் புள்ளுவா யசம்வி லங்கின்
பிள்ளைமைந் தன்கு ழந்தை மரக்கன்று வடுக னெண்பேர்
வள்ளையே யுலக்கை யோச்சு மகளிர்பாட் டோர்கொ டிப்பேர்
வெள்ளைவெள் ளாடு வெண்பா பலராமன் வெண்மை சங்கே.

பிள்ளை — பறவைக்குஞ்சு[1], கரிக்குருவி[2], காக்கை[3], விலங்கின் பிள்ளை[4], மகன்[5], குழந்தை[6], மரக்கன்று[7], வைரவன்[8]. [1: திவா. iii, 193. 2, 6, 8: பிங். x, 808. 3: சூடா. xi, ள, 10. 4: திவா. iii, 97. 5: சூடா. ii, 80. 7: திவா. iv, 106.]

வள்ளை—உலக்கையோச்சும் மகளிர்பாட்டு, ஓர் கொடி. [1: திவா. x, 132. 2: பிங். ix, 273.]

வெள்ளை—வெள்ளாடு, வெண்பா, பலராமன், வெண்மை, சங்கு. [1, 2: திவா. xi, 373. 3-5: பிங். x, 1068.]

[ந்து
1005. புள்வண் டவிட்ட நாள்பறவை பொள்ளல் பொளிதல் மரப்பொ
வெள்கல் வெட்கல் கூசுதற்பேர் வெள்ளில் பாடை விளாமரமாம்
உள்ள மிதைய மநவெழுச்சி யுள்ள லுள்ளான் குரீஇநினைத்தல்
கொள்ளல் வாங்க லுட்கொள்ளல் தெள்ளல் கொழித்தல் தெளி
தலுமே.

புள் — வண்டு, அவிட்டநட்சத்திரம், பறவை. [1-3: பிங். x, 838.]

பொள்ளல்—பொளிதல், மரப்பொந்து. [1: அக. 2: பிங். ix, 204.]

வெள்கல் — வெட்கம், கூசுதல். [1: பிங். vii, 47. 2: பிங். vii, 95.]

வெள்ளில் — பாடை, விளர்மரம். [1, 2: சூடா. xi, ள, 16.]

உள்ளம்—இருதயம், மனவெழுச்சி. [1: திவா. viii, 94. 2: அக.]

உள்ளல்—உள்ளான்குருவி, நினைத்தல். [1, 2: சூடா. xi, ள, 7.]

கொள்ளல் — வாங்கல், உட்கொள்ளல். [1: நா. தீ. நி. 704. 2: நா. தீ. நி. 693.]

தெள்ளல்—கொழித்தல், தெளிதல். [1, 2: அ. வி. நி. 609.]

[தவறல்
1006. தள்ளல் கழித்தல் விட்டிடல்பொய் யியலல் விழுப்பண் ணுதல்
துள்ளல் மசகங் குதித்தல்கலிப் பாவி னோசை துருவாடாம்
சுள்ளி மரக்கொம் பின்வறளோர் புநலோ டாச்சா நறவமாம்
வள்ளி கந்தப் பிரியைபடர் கொடியோர் கிழங்கா பரணப்பேர்.

தள்ளல்—கழித்தல், விட்டிடல், பொய், இயலல், விழுப்பண்ணு தல், தவறல். [1, 2, 4-6: அக. 3: திவா. x, 11.]

துள்ளல்—சல கொறுகு, குதித்தல், கலிப்பா வோசை, துருவாடு. [1: பிங். viii, 81. 2: அக. 3: காரிகை. செய். 1. 4: சூடா. iii, 16.]

சுள்ளி—மரக்கொம்பின் வறள், ஓர் புநல், ஆச்சா, நறவம். [1: அக. 2: 3: அ. வி. நி. 613. 4: நா. தீ. நி. 281. திவா. iv-ல் நறவஞ் சுள்ளி யிரண்டும் (62) ஞாழலின் பெயராகவும், (66) அனிச்சத்தின் பெயராகவும் காணப்படுகின்றன.]

வள்ளி — கந்தன்தேவி, படர்கொடி, ஓர் கிழங்கு, ஆபரணம். [1: நிக. 522. 2, 4: சூடா. xi, ள, 10. 3: பிங். ix, 259.]

1007. ஞொள்ளல்விரை வுக்குறிப்பு வீதிபள்ள மேன்மை
ஒள்ளியோ னறிவுடையோன் சுக்கிரனல் லவனும்
வள்ளுவன்முப் பானூல்சொற் றவனிமித்தி கன்பேர்
பொள்ளெனல்சீக் கிரக்குறிப்போ டநுகரண வோசை.

ஞொள்ளல்—விரைவுக் குறிப்பு, வீதி, பள்ளம், மேன்மை. [1. திவா. ix, 42. 2, 4: திவா. xi, 117. 3: பிங். x, 564.]

ஒள்ளியோன்—அறிவுடையோன், சுக்கிரன், நல்லவன். [1, 3: ந. 2: திவா. i, 60.]

வள்ளுவன்—திருக்குறளாசிரியர், நிமித்திகன். [1: திருவள்ளுவமாலை, 2. 2: சூடா. ii, 22.]

பொள்ளெனல் — விரைவுக் குறிப்பு, அநுகரணவோசை. [1: சூடா. ix, 40. 2: திவா. x, 180.]

1008. உள்ளென்ப வுள்ள மிடம்வெளி யல்லது
முள்ளென்ப நுண்மை மரத்தின்முட் கூர்மை
கள்ளியுட் கள்ள முடையவ ளோர்மரம்
தொள்ளை மரக்கலந் தொளைப்பட் டதுமே.

உள்—உள்ளம், இடம், வெளியல்லது. [1, 3: அக. 2: திவா. v, 228.]

முள்—நுண்மை, மரத்தின் முள், கூர்மை. [1, 2: அக. 3:]

கள்ளி—உட்கள்ளமுடையவள், ஓர் மரம். [1, 2: அக.]

தொள்ளை—மரக்கலம், துளைப்பட்டது. [1: திவா. vii, 215. 2: அக.]

1009. கூளியே யிடபம் பூதம் பேய்வலி சுற்றங் கூட்டம்
ஞாளியே சுவாநங் கள்ளாம் தாளியோர் கொடிப னைப்பேர்
வாளிகா தணியுங் கம்பி வட்டமா யோட லம்பாம்
காளிங்க மதாவ ளங்கட் செவிகிலப் பூச ணிப்பேர்.

கூளி—எருது, பூதம், பேய், வலி, சுற்றம், கூட்டம். [1-3, 5, 6: சூடா. xi, ள, 14. 4: சூடா. viii, 28.]

ஞாளி—நாய், கள். [1, 2: பிங். x, 562.]

தாளி—ஓர் கொடி, பனை. [1: பிங். ix, 248. 2: பிங். ix, 106.]

வாளி—காதி லணியுங் கம்பி, வட்டமாயோடல், அம்பு. [1: அக. 2: திவா. ix, 57. 3: திவா. vii, 8.]

காளிங்கம் — யானை, பாம்பு, நிலப் பூசணி. [1-3: கா- ஸர்பகுஞ்ஜரௌ ஸஹுதாவஹஸம்ஜ்ஞயோ: —வி. ஞ்ரு. ம, 47.]

1010. *கூளியர் குறவர் நண்பர் படர்குறட் பூத வீரர்*
கேளிர்மித் திரர்சுற் றத்தார் கேள்வனட் பாளன் கொண்கன்
தாளென்ப முயற்சி பாத முதல்தினைத் தாளுஞ் சாற்றும்
வேள்வியே மகநாள் யாகம் விதரண மோம குண்டம்.

கூளியர் — குறவர், நண்பர், படைவீரர், குறட்பூத வீரர். [1: பொ. நி. ii, 847. 2, 4: சூடா. xi, ள, 17. 3: பிங். v, 146.]

கேளிர்—மித்திரர், சுற்றத்தார். [1, 2: அக.]

கேள்வன்—நட்பாளன், கணவன். [1: திவா. ii, 150. 2: பிங். v, 191.]

தாள்—முயற்சி, பாதம், முதல்,   ந்தாள். [1, 2, 4: பிங். x, 603. 3: பிங். vii, 489.]

வேள்வி—மகநட்சத்திரம், யாகம், ஈகை, ஓமகுண்டம். [1-4: பிங். x, 1087.]

1011. *காள பிருட்டங் கருணன்வில் கழுகு முதுகிற் கறுப்புளமான்*
காளங் காள விடங்கறுப்புக் காஞ்சி ரங்கா களஞ்சூலம்
கேளி யிலீலை பரிகாசங் கேள்வி கேட்டல் செவிகல்வி
மீளி பெருமை வலியண்ணல் வீரன் பாலை நிலத்தலைவன்.

காளபிருட்டம் — கர்ணன் வில், கழுகு, முதுகிற் கறுப்புள்ள மான். [1-3: காலப்ருஷ்ம் து ... கர்ணஸ்ய தநு, காலப்ருஷ்டோ ம்ருகபேதே கங்கே—க. ஸ. iv, 68.]

காளம்—காளவிடம், கறுப்பு, எட்டி, காகளம், சூலம். [1, 2, 4: பிங். x, 330. 3: பிங். ix, 92. 5: பிங். vi, 464.]

கேளி—இலீலை, பரிகாசம். [1, 2: த்ரவகேலிபரீஹாஸா: க்ரீடா லீலா ச நர்ம ச—க. கோ. I, vii, 32.]

கேள்வி—கேட்டல், செவி, கல்வி. [1: நா. தீ. நி. 672. 2, 3: திவா. xi, 100.]

மீளி—பெருமை, வலி, அண்ணல், வீரன், பாலைநிலத்தலைவன். [1, 2, 4, 5: பிங். x, 936. 3: சூடா. xi, ள, 5.]

1012. கோளகஞ்சற் கரைகவள மண்டலிவெள் விழிநீர்க்
குடச்சாலிந் தியத்தாந முடைந்தவோ டுண்டை
நாளம்நெல்லா தியின்றண்டுட் டொளைநளினத் தண்டாம்
நாளியே யிலைக்காம்புட் டொளையுளது நெற்றுள்
காளிபுது முகிற்பந்தி பார்ப்பதிகங் காளி
கருநிறத்தி யோர்மாதா நிந்தனையோர் புழுப்பேர்
பாளிநுனி யோரமடை யாளமொத்த வட்டப்
பாறைபந்தி காதின்மடல் மீசையுள பெண்ணே.

கோளகம்—சர்க்கரை[1], கவளம்[2], மண்டலிப் பாம்பு[3], வெள்விழி[4], நீர்க்குடச்சால்[5], இந்தியத்தானம்[6], உடைந்த ஓடு[7], உண்டை[8]. [1, 2: 𑌗𑍁𑌡𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌚 𑌗𑍋𑌲𑌕𑌃 —𑌵𑌿. 𑌕𑍋. 41. 3: பிங். viii, 294. 4: 5, 8: 𑌗𑍋𑌲𑌕𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 — வை. 241, 46. இங்கு 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 என்பதற்குப் பிரதிபேதம் 𑌕𑍁𑌲𑍇 யாகி இரண்டாம் பொருளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கலாம். 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 என்பதற்கும் 2, 8 - பொருள்கள் உண்டு. 6, 7: 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇 ..., ... 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 ... 𑌗𑍋𑌲𑌕𑌃 —𑌨𑌾. 𑌰. iii, 11.]

நாளம்—நெல் முதலியவற்றின் தண்டு, உட்டுளை, தாமரைத்தண்டு. [1, 3: 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌮𑍃𑌣𑌾𑌲𑍇 𑌚 —𑌶. 𑌵. ii, 483. 2: 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯 ... 𑌵𑌿𑌵𑌰 ... — 𑌨𑌾. 𑌰. ii, 416.]

நாளி — இலைக்காம்பு, உட்டுளையுள்ளது, நெற்றுள். [1: 𑌨𑌾𑌲𑍀 𑌶𑌾𑌕𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 —𑌶. 𑌵. ii, 483. 2: 𑌨𑌾𑌲𑍀 —𑌸. அக. 3:]

காளி — புது மேகபந்தி[1], பார்வதி[2], கங்காளி[3], கருநிறத்தி[4], சப்தமாதருள் ஒருத்தி[5], நிபந்தனை[6], ஓர் புழு[7]. [1-3, 5-7: 𑌕𑌾𑌲𑍀 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾-𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌕𑍀𑌟𑌯𑍋𑌃; 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑍇𑌦𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌗𑍌𑌰𑍀𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 —𑌶. 𑌵. ii, 467, 468. 4: 𑌕𑌾𑌲𑍀 —𑌸. அக.]

பாளி — நுனி[1], ஓரம்[2], அடையாளம்[3], ஒத்த வட்டப்பாறை[4], பந்தி[5], காதின் மடல்[6], மீசையுள்ள பெண்[7]. [1-7: 𑌪𑌾𑌲𑍀: ... 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵-𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀; 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍇𑌤𑍌 ..., ... 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌲𑌤𑌯𑍋𑌃 ... 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 —𑌶. 𑌵. ii, 484, 485.]

1013. காளிகைவெண் கலம்பொன்னு தியின்கசடு நாளங்
கார்ப்பந்தி முகுளமயி ரொழுங்கோர்யோ கினிமா
காளிகைதூ சரிகள்புடோற் கொடிபண்ட விலையூன்
கரியகுண்ம் நவமேகம் விருச்சிகம்பத் திரப்பேர்

காளிகைவெய்ங் குழாய்கமல நாளமறு பதுவி
நாடிப்போ துள்ளோட்டை யுள தடுப்பின் றுளையாம்
பாளிதம்பாற் சோறன்னம் குளகண்டம் பட்டாம்
பாளைபனை கமுகுதென்னம் பூக்குலைநெற் பதரே.

காளிகை—வெண்கலம்[1], பொன் முதலியவற்றின் கசடு[2], நாளம்[3], மேகபந்தி[4], அரும்பு[5], மயிரொழுங்கு[6], ஓர் யோகினி[7], மாகாளிகை[8], தூசரி[9], கள்[10], புடோற்கொடி[11], பண்டவிலை[12], ஊன்[13], கரிய குணம்[14], நவமேகம்[15], தேள்[16], பத்திரம்[17]. [1, 2, 4, 6-12, 14-17: காலிகா யோகிநீபிதி; ஸ்வர்ணாதிதோஷே ஜீமூதவ்ருந்தே ஸுராமௌர்வாகுட்மலே, க்ருஷ்ணஜீரகவஸ்த்ரேபி காஷ்ண்யவ்ருஶ்சிகபத்ரயோ:; ரோமாலௌ யஷ்டிஸுரீலாலவா: ... படோலஶாகயோ: — நா. ஸ. iii, 20-22. லாலவா: என்னுமிடத்தில் காலவா: என்னும் பாடபேதம் இருப்பதாக நிர்ணயஸாகரப் பதிப்புக் கூறுகின்றது. லாலவீ என்பது ஓர் கந்ததிரவியம். இக் கோசத்திலும் ஜ. கோசத்திலும் வ்ருஶ்சிகபத்ரயோ: என்றுளது. வ்ருஶ்சிகபத்ரீ என்பது ஒரு செடியின் பெயராயினும் ஸ. அக. யில் தேள் என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 3, 13: காலிகா; நா லாலவ—நா. ஸ. iii, 23, 24. 5: கலிகா—ஸ. அக.]

நாளிகை—மூங்கிற் குழாய், தாமரைநாளம், அறுபது விநாடிப் போது, உள்ஓட்டையுள்ளது, அடுப்பின் துளை. [1-5: ஸ்த்ரீ நாலிகா, நாடீ காலே ஸுஷிரவ்யூஹே விவரே வேணுவாஜநே—நா. ஸ. iii, 53.]

பாளிதம் — பாற்சோறு, அன்னம், கண்டசர்க்கரை, பட்டு. [1: அக. 2-4: பிங். x, 794.]

பாளை—பனை கமுகு தென்னம் பூக்குலை, நெற்பதர். [1, 2: அக.]

யாம

1014. காளகண்டங் கணிமரம்நச் சுப்புள்ளூர்க் குருவிமயில் கரிக்கு
தாளமெனு லரிதாரங் காலக்கி ரியாமாகஞ் சம்பை யாதி
ஆளிசிங்கம் யாளிசுத்தக் கருத்தொழுங்காள் பவன்சேது வகர்
த்தம் பாங்கி
கோளியத்தி யால்கொளுஞ்சி பூவாது காய்க்குமரங் கொள்வோ
னும்பேர்.

காளகண்டம்—வேங்கைமரம், நச்சுப் பறவை, ஊர்க்குருவி, மயில், கரிக்குருவி. [1-5: காலகண்டோ நீலகண்டே வ்யாக்ரே ..., தாத்யூஹே ஸாரஸே புஷ்கரே வ்யாக்ரே ஜீவேடே ப்ரவாலகே—க. வ. iv, 67.]

தாளம்—அரிதாரம், காலக்கிரியாமானம், சம்பை முதலியன. [1, 2: தால: காலக்ரியாமாநே ...; ... ஹரிதாலே—க. வ. ii, 479, 480. 3: தால: —ஸ. அக.]

ஆளி—சிங்கம்[1], யாளி[2], சுத்தக்கருத்து[3], ஒழுங்கு[4], ஆள்பவன்[5], சேது[6], அநர்த்தம்[7], பாங்கி[8]. [1: திவா. iii, 1. 2, 5: அக. 3, 4, 6-8, ஆலி: ஸேதாவாலீ ஸ்த்ரீ ஸகீ ப்ரோக்தா விதிஷ்டாசரணே—க. வ. ii, 464.]

கோளி—அத்தி, ஆல், கொழிஞ்சி, பூவாது காய்க்கும் மரம், கொள்வோன். [1, 3, 4: பிங். x, 428. 2, 5: சூடா. xi, எ, 5.]

[தொன்றும்

1015. சூளிகைமா ளிகைமுகப்புக் கரிச்செவியி னடிநாட காங்கத்
காளைபா லேத்தலைவன் சேங்கன்று புருடன்கட் டிளமை யோன்
பேர்
கோளைமனோ சிலைதோழி பத்திராஞ்ச நங்கோதா வரிநீர்ச்
சாலாம்
கோள்கொள்கை நவக்கிரகங் கொலைதீமை புறங்கூற்றுக் கொ
ள்ள லும்பேர்.

சூளிகை—மாளிகைமுகப்பு, யானைச் செவியின் அடி, நாடகாங்கத்தொன்று. [1: மாட மாளிகை சூளிகை தெற்றி — பிங். iv, 211. 2, 3: சூலிகா நாடகாங்கே; கரிணா: கர்ணமூலே ச—க. வ. iii, 39, 40.]

காளை—பாலைத்தலைவன், சேங்கன்று, புருடன், கட்டிளமையோன். [1: பிங். x, 331. 2, 4: சூடா. xi, எ, 17. 'எருது.' 3: சூடா. ii, 57.]

கோளை — மனோசிலை, தோழி, பத்திராஞ்சனம், கோதாவரி, நீர்ச்சால். [1-5: கோலா மந:ஶிலாயாம் ச கோதாவர்யாம் ஸகீஷ்வபி; ... கடாஞ்ஜநே—க. வ. ii, 473, 474.]

கோள்—கொள்கை, நவக்கிரகம், கொலை, தீமை, புறங்கூற்று, கொள்ளல். [1, 2, 5: பிங். x, 429. 3: திவா. xi, 289. 4: சூடா. viii, 67. 6: திவா. xi, 105.]

1016. காளமே டிகையென்ப கருஞ்சிவதை மஞ்சிட்டை
பூளையோர் புதலிலவம் பஞ்சுமலைக் கணவாயாம்
தேள்விருச் சிகராசி யநுசநா ளோர்செந்து
நாளிராப் பகலுமூ வொன்பதுநக் கத்திரமும்.

காளமேடிகை — கருஞ்சிவதை, மஞ்சிட்டை. [1: காலமேஷிகா — ஸ. கொ. II, iv, 109. 2: மஞ்ஜிஷ்டா ... காலமேஷிகா — ஸ. கொ. II, iv, 90.]

பூளை—ஓர் புதல், இலவம்பஞ்சு, மலைக் கணவாய். [1, 3: பிங். x, 856. 2: திவா. vi. 74.]

தேள் — விருச்சிக ராசி, அனுடநட்சத்திரம், ஓர் செந்து. [1-3: பிங். x, 653.]

நாள்—இராப்பகல், நட்சத்திரம். [1: பிங். ii, 191. 2: அக.]

1017. காளக மெனல்கறுப் புள்ளது புரைகழல்
கோளகை கட்டுறு பூணும் வட்டமும்
ஓளி மதகரிக் கூட மொழுங்காம்
வேள்வி யினர்கொடை யாளர் விப்பிரர்.

காளகம்—கறுப்புள்ளது, புரைகழல். [1: காலக: — ஸ. அக. 2: அக. யில் எக்காளம் என்றொரு பொருள் காணப்படுகிறது. புரை குழல் போலும்?]

கோளகை—கட்டும் பூண், வட்டம். [1: பிங். vi, 103. 2: சூடா. xi, எ, 17.]

ஓளி—யானைக்கூடம், ஒழுங்கு. [1, 2: சூடா. xi, எ, 5.]

வேள்வியினர்—கொடையாளர், அந்தணர். [1: சூடா. ii, 48. 2: திவா. ii, 8.]

1018. கோளமே யுண்டை வட்டம்
சோளமோர் தவச மெய்ப்பை
நீளல்நீ ளுதலோ டற்பேர்
வாளமே வளப்பம் வாளாம்.

கோளம்—உண்டை, வட்டம். [1: அக. 2: கோல: — ஸ. கொ. III, v, 20.]

சோளம் — ஓர் தானியம், மெய்ப்பை. [1: திவா. iv, 162. 2: ஶால: — ஸ. கொ. II, vi, 118.]

நீளல்—நீளுதல், ஓடல். [1: அக. 2: திவா. ix, 50.]

வாளம்—வளப்பம், வாள். [1. 'வளம்' என்பதன் நீட்டல் விகாரம்? 2: அக.]

1019. சூளையே வேசை சுள்ளை
வேளையோர் புதல்நே ரப்பேர்
தோள்கையோர் மெய்யு றுப்பாம்
பீளிளங் கதிர்சூ லென்ப.

-வேசை, சுள்ளை. [1: வேஶந்தா ஶம்பரா — ரு. வே. II, vi, 5. 2: அ. வி. நி. 616.]

வேளை—ஓர் புதல், நேரம். [1, 2: அ. வி. நி. 616.]

தோள்—கை, புயம். [1, 2: பிங். x, 666.]

பீள்—இளங்கதிர், சூல். [1: பிங். ix, 331. 2: பிங். viii, 244.]

1020. வேளாண்மை கொடைமெய்ம் மைப்பேர் ஆளாநந் தறிவே ழத்
காளாநு சாரி யங்கற் கடாரையோ டரக்கு மஞ்சள்
தூளீக தம்பம் வேங்கை கடம்புமா விலிங்குஞ் சொல்ப
நாளீக மம்பி ரும்பின் முளையங்கம் நளிநம் வள்ளை.

வேளாண்மை—கொடை, மெய்ம்மை. [1, 2: பிங். x. 1084.]

ஆளாநம்—தறி, யானைத்தூண். [1: ஸ்தம்பேஷ்வாலாநம் — ரு. வே. 250, 6. 2: ஆலாநம் பந்தஸ்தம்பே — அ. கோ. II, viii, 41.]

காளாநுசாரியம்—கற்கடாரை, அரக்கு மஞ்சள். [1: காலாநுஸார்ய—அ. கோ. II, iv, 122. 'கல்மரம்.' 2: காலீயகம் ச காலாநுஸார்ய—அ. கோ. II, vi, 126.]

மபம் — வேங்கை, கடம்பு, மாவிலிங்கு. [1-3: ப-கதம்பப்ரியோ நீபே வாரணவல்லபே—அ. ஸ. v, 35. நிகசம் வேறு வேங்கை வேறு. அ. கோ. II, 4-ல் இரண்டு மரங்களின் பெயர்களும் அடுத்துக் கூறப்பட்டுள.]

நாளீகம்—அம்பு, இரும்பின் முளை, அங்கம், தாமரை, வள்ளை. [1, 2, 4: நாளீக: ... ஶரே ஶல்யே ... பத்மே ... — அ. ஸ. iii, 52. 3: நாளீக: —ஸ. அக. 5: பிங். ix, 273.]

1021. வேளாட வன்மன் மதவேள் முருகவேள்
வேளாளர் பூவைச் சியரீகை யாளர்பேர்
ஆளோர் விகுதி யடிமையோ ராண்மகன்
வாளோ ராயுதங் கூர்மை யொளியுமாம்.

வேள்—ஆண்மகன், மன்மதன், முருகன். [1: நிக. 516. 2, 3: பிங். x, 1086.]

வேளாளர்—பூவைசியர், ஈகையாளர். [1: பிங். v, 48. 'வைசியர்.' 2: பிங். x, 1085.]

ஆள்—ஓர் விகுதி, அடிமை, ஓர் ஆடவன். [1: நன். 140. 2: திவா. ii, 63. 3: அ. வி. நி. 614.]

வாள்—ஓர் ஆயுதம், கூர்மை, ஒளி. [1, 3: திவா. xi, 218. 2: அ. வி. நி. 612.]

றகர வெதுகை

1022. புறணிதோல் குறிஞ்சி முல்லை நிலம்புறத் ததும ரத்தோல்
திறம்வகை குறைந ரம்பின் யாழ்வலி பொருட்டுஞ் செப்பும்
நிறம்வண்ண மார்பு பண்பாம் நெறிவழி முறைமை நீதி
முறம்விசா கம்வேய்ந் தட்டாம் முறுவல்பல் லொடுசி ரிப்பே.

புறணி—தோல், குறிஞ்சிநிலம், முல்லைநிலம், புறத்தது, மரப்பட்டை. [1-3, 5: பிங். x, 839. 4: சூடா. xi, ற, 1.]

திறம்—வகை, குறைநரம்புள்ள யாழ், வலி, பொருட்டு. [1, 4: அக. 2: திவா. x, 142. 3: நா. தீ. நி. 618.]

நிறம்—வண்ணம், மார்பு, பண்பு. [1: திவா. viii, 55. 2: திவா. ii, 181. 3: திவா. viii, 259.]

நெறி—வழி, முறைமை, நீதி. [1, 3: பிங். x, 707. 2: அக.]

முறம்—விசாகம், மூங்கிற் றட்டு. [1, 2: பிங். x, 950.]

முறுவல்—பல், சிரிப்பு. [1, 2: பிங். x, 952.]

1023. அறல்சிறு தூறு நீர்நீர்த் திரைகரு மணலற் றற்பேர்
குறவர்குன் றவர்கி ராதர் குறிகுறிப் படையா ளப்பேர்
மறவர்வா ளுழவர் வேடர் மறவியே மறதி கள்ளாம்
உறவியே யுறவு நீரூற் றுலைக்கள முயிரெ றும்பே.

அறல்—சிறுதூறு, நீர், நீர்த்திரை, கருமணல், அற்றல். [1: பிங். ix, 197. 2-5: திவா. xi, 20.]

குறவர்—குன்றவர், வேடர். [1, 2: அ. வி. நி. 627.]

குறி—குறிப்பு, அடையாளம். [1: அ. வி. நி. 627. 2: அக.]

மறவர்—படைவீரர், வேடர். [1, 2: பிங். x, 911.]

மறவி—மறதி, கள். [1, 2: சூடா. xi, ற, 16.]

உறவி—உறவு, நீரூற்று, உலைக்களம், உயிர், எறும்பு. [1-5: சூடா. xi, ற, 7.]

1024. பறிமீன்பெய் புட்டில் மீனைப் படுக்கின்ற கருவி பொன்னும்
மறியழுங் கிவுளிக் குட்டி யாடுமா னிவற்றின் குட்டி
முறியென்ப கடன்கொள் ளோலை தளிர்தெரு முறிவு மாகும்
செறிதலே மிகல்க லத்தல் நெருங்கல்சே ருதல்கு ளித்தல்.

பறி—மீன்பெய் கூடை, மீனைப் படுக்கின்ற கருவி, பொன். [1-3: அக.]

மறி — அழுங்கு குதிரை இவற்றின் குட்டி, ஆடு மான் இவற்றின் குட்டி. [1, 2: பிங். viii, 279.]

முறி—கடன்கொள்ளும் ஓலை, தளிர், தெரு, முறிவு. [1, 2, 4: அ. வி. நி. 654. 3:]

செறிதல்—மிகுதல், கலத்தல், நெருங்கல், சேருதல், குளித்தல். [1: பிங். vii, 474. 2, 4, 5: அக. 3: பிங். vii, 476.]

1025. மறுவடுக் குற்ற மாசாம் வறுமையில் லாமை துன்பம்
அறுகோர்புல் சிங்கம் யானை யாளியாண் புலிநாற் பேராம்
இறுதலே முடித லுக்கல் கெடுதலோ டிடித லென்ப
பெறுதலூ தியப்ப டல்வாய்த் திடல்பிள்ளைப் பெறலும் பேசும்.

மறு—வடு, குற்றம், மாசு. [1: அக. 'மச்சம்.' 2, 3: நிக. 530.]

வறுமை—இல்லாமை, துன்பம். [1: திவா. viii, 157. 2: திவா. viii, 174.]

அறுகு—ஓர் புல், சிங்கம், யானையாளி, ஆண்புலி. [1, 2: சூடா. xi, ற, 16. 3: திவா. iii, 3. 4: அக.]

இறுதல்—முடிதல், உக்கல், கெடுதல், இடிதல். [1, 3: அக. 2: வழக். 4: நா. தீ. நி. 720.]

பெறுதல்—ஊதியப்படல், வாய்த்திடல், பிள்ளைப்பெறல். [1: அக. 2: திவா. ix, 93. 3: நா. தீ. நி. 759.]

1026. துறுமல்துன் றுதல்தி ரட்சி துறுவலே செறித லுண்டல்
சிறுமைநோய் துன்ப மற்பந் தெரித்திர மெளிமை யைம்பேர்
எறுழ்தண்டா யுதம்வ லிப்பே ரிறைவனு யகனி ராசன்
அறைசொல்வீட் டரங்க றுப்புண் டறுபாறை முரஞ்சு மாமே.

துறுமல்—நெருங்கல், திரட்சி. [1: சூடா. viii, 14. 2: திவா. viii, 4.]

துறுவல்—செறிதல், உண்டல். [1: திவா. viii, 7. 2: பிங். vii, 240.]

சிறுமை—நோய், துன்பம், அற்பம், வறுமை, எளிமை. [1: பிங். vii, 144. 2: திவா. viii, 174. 3: திவா. viii, 22. 4: திவா. viii, 158. 5: அக.]

எறுழ்—தண்டாயுதம், வலி. [1, 2: பிங். x, 196.]

ர்—நாயகன், அரசன். [1: அக. 2: திவா. ii, 19.]

அறை—சொல், வீட்டறங்கு, அறுப்புண்டது, பாறை, மூரஞ்சு. [1, 2, 4: சூடா. xi, ற, 10. 3: அக. 5: சூடா. v, 14.]

1027. கறையுர லிரத்தங் குற்றங் குடியிறை கறுப்பு மாசாம்
குறைநிறை வின்மை குற்ற மரசிறை குறுவாழ்க் கைப்பேர்
சிறைபக்கஞ் சிறகு காவல் மதில்கரை சிறைப்பெண் ணென்ப
நிறைநிறு வுதனி றுத்தல் துலாமாண்பு நிறைவு நீர்ச்சால்.

கறை—உரல், இரத்தம், குற்றம், குடியிறை, கறுப்பு, மாசு. [1, 2: திவா. xi, 271. 3: பிங். vii, 103. 4-6: பிங். x, 303.]

குறை—நிறைவின்மை, குற்றம், அரசிறை, வறுமை. [1: பிங். vii, 473. 2: திவா. viii, 177. 3: நிக. 534. 4: பிங். vii, 110.]

சிறை—பக்கம், சிறகு, காவல், மதில், கரை, சிறைப்பெண். [1: சூடா. v, 66. 2, 3: திவா. xi, 108. 4: சூடா. v, 43. 5, 6: அக.]

நிறை—நிறுவுதல், நிறுத்தல், துலாராசி, மாண்பு, நிறைவு, நீர்ச்சால். [1, 5: அக. 2, 3: பிங். x, 701. 4: சூடா. viii, 30. 6: திவா. vii, 264.]

1028. பொறைமலை துறுகல் பாரம் புவிசுமை பொறுமை சூற்பேர்
மறைமறை விராசி யச்சொல் லடைக்கல மறுத்தல் வேதம்
முறைமர பொழுக்கந் தொன்மை புத்தக முறைமை பண்பாம்
உறைதலே யிருத்தல் தோய்த லுறையுளூர் சயனம் வீடே.

பொறை—மலை[1], துறுகல்[2], பாரம்[3], புவி[4], சுமை[5], பொறுமை[6], சூல்[7]. [1, 3-6: திவா. xi, 343. 2: திவா. v, 25. 7: அக. நி. 184.]

மறை—மறைவு, இரகசியச்சொல், அடைக்கலம், மறுத்தல், வேதம். [1, 3, 4: அக. 2, 5: திவா. xi, 186.]

முறை—மரபு, ஒழுக்கம், தொன்மை, புத்தகம், முறைமை, பண்பு. [1, 3-5: பிங். x, 953. 2: சூடா. viii, 44. 6: திவா. viii, 257.]

-இருத்தல், தோய்தல். [1, 2: அக.]

உறையுள் — ஊர், சயனம், வீடு. [1, 3: பிங். x, 185. 2: திவா. v, 182.]

1029. விறல்வலி பெருமை வெற்றி மிறையென்ப வருத்தங் குற்றம்
புறவஞ்சீ காழி காடாம் பொறையன்மெய் விரதன் சேரன்
குறளியோர் பேய்தொ ழுத்தை குறைவென்ப வறுமை யூனம்
அறிவென்ப வுணர்வு கல்வி யறைதல்சொல் லுதல டித்தல்.

விறல்—வலி, பெருமை, வெற்றி. [1, 3: பிங். x, 1058. 2: திவா. viii, 20.]

மிறை—வருத்தம், குற்றம். [1: சூடா. viii, 64. 2: திவா. viii, 176.]

புறவம்—சீகாழி, காடு. [1, 2: அ. வி. நி. 626.]

பொறையன்—தருமபுத்திரன், சேரன். [1: சூடா. ii, 14. 2: திவா. ii, 21.]

குறளி—ஓர் பேய், அசதி. [1: அக. 2: சூடா. ii, 65.]

குறைவு—வறுமை, ஊனம். [1: திவா. viii, 158. 2: பிங். vii, 472.]

அறிவு—உணர்வு, கல்வி. [1: சூடா. viii, 31. 2: திவா. x, 77.]

அறைதல்—சொல்லுதல், அடித்தல். [1: திவா. x, 2. 2: திவா. ix, 254.]

1030. இறவையே புட்டி லேணி யிறப்புவீட் டிறப்புச் சாவாம்
வெறிதுபா ழறியா மைப்பேர் விறப்பென்ப பயம்நெ ருக்கம்
தொறுநிரை யடிமை கூட்டந் துறத்தல்சார் பறுத்த னீங்கல்
குறுகல்நீட் டன்மை கிட்டல் குறிக்கோளொற் றுமைக ருத்தே.

இறவை—புட்டில், ஏணி. [1: திவா. vii, 195. 2: திவா. vii, 208.]

இறப்பு—வீட்டிறப்பு, சாவு. [1: பிங். iv, 221. 2: பிங். vii, 149.]

வெறிது—பாழ், அறியாமை. [1, 2: அக.]

விறப்பு—பயம், நெருக்கம். [1, 2: திவா. xi, 225.]

தொறு—பசுக்கூட்டம், அடிமை, கூட்டம். [1, 3: பிங். x, 661. 2: சூடா. xi, ழ, 10.]

துறத்தல்—சார்பறுத்தல், நீங்கல். [1: சூடா. viii, 42. 2: திவா. ix, 65.]

குறுகல்—நீட்டன்மை, கிட்டல். [1: அக. 2: திவா. ix, 61.]

குறிக்கோள்—ஒற்றுமை, கருத்து. [1: திவா. ix, 75. 2: திவா. x, 38. 'தேற்றம்.']

1031. பிறக்கமே மரக்கொம் பச்சம் பிறக்கென்ப வழுவ சைச்சொல்
இறத்தலே மிகுதல் சாதல் கடத்தலே கலுமி யம்பும்
பறித்தறோண் டுதல்பூக் கொய்தல் களைகட்டல் கவர்தல் பன்னும்
வெறித்தல்பே துறல்வெற் றென்றல் வெறுக்கைபொன் வெறுப்
புச் செல்வம்.

பிறக்கம்—மரக்கொம்பு, அச்சம். [1: அக. நி. 169. 2: திவா. viii, 168.]

பிறக்கு—வழு, ஓர் அசைச்சொல். [1: நா. தீ. நி. 635. 2: நன். 441.]

இறத்தல்—மிகுதல், சாதல், கடத்தல், போகல். [1: அக. நி. 26. 2: திவா. ix, 136. 3: பிங். vii, 425. 4: திவா. ix, 38.]

பறித்தல்—தோண்டுதல், பூக்கொய்தல், களைகட்டல், கவர்தல். [1, 3, 4: அக. 2: நா. தீ. நி. 755.]

வெறித்தல்—மயக்குறல், வெற்றென்றல். [1, 2: அக.]

வெறுக்கை—பொன், வெறுப்பு, செல்வம். [1, 3: பிங். x, 1070. 2: அக.]

1032. உறுக்கல்கோ பக்கு றிப்பு மிதித்தல்வற் புறுத்த லும்பேர்
இறுத்தலே முறித்தல் தங்கல் சொலலிறை தரல்வ டித்தல்
ஒறுத்தல்தண் டித்த லெள்ள லுலைத்திடல் வெறுத்த லென்ப
நிறுத்தலே நிறுவ னாட்டல் நிலைச்செய்த னிறுத்தி டற்பேர்.

உறுக்கல்—கோபக்குறிப்பு, மிதித்தல், அதட்டல். [1, 3: அக. 2: சூடா. ix, 38.]

இறுத்தல்—முறித்தல், தங்கல், சொல்லல், இறைதரல், வடித்தல். [1: திவா. ix, 25. 2, 3: திவா. xi, 37. 4: அ. வி. நி. 650. 5: அக.]

ெ, எள்ளல, உலைத்திடல், ல்.
[1: அக. நி. 46. 2, 3: அக. 4: திவா. ix, 27.]

நிறுத்தல்—நிற்கச் செய்தல், நாட்டல், நிலைக்கச் செய்தல், நிறுத்தல். [1, 2, 4: அக. 3: நா. தீ. நி. 744.]

1033. மறுத்தலே மாறு ரைத்தல் வட்கல்மீட் டுழுத லென்றும்
உறுப்பவை யவம ரக்கொம் புடலதி கம்நெ ருக்கம்
வெறுப்பரு வருப்புக் கோபம் வேண்டாமை செறிவச் சப்பேர்
குறைத்தல்சங் கரித்தல் வெட்டல் சுருக்குதல் குறுக்க லென்ப.

மறுத்தல் — மாறுரைத்தல், வெட்கம், மீட்டு உழுதல். [1: அக. 2: சூடா. viii, 42. 3:]

உறுப்பு—அவயவம், மரக்கொம்பு, உடல், அதிகம், நெருக்கம். [1, 3: சூடா. xi, ச, 11. 2: திவா. iv, 108. 4: அ. வி. நி. 650. 5: பிங். vii, 476.]

வெறுப்பு—அருவருப்பு, கோபம், வேண்டாமை, செறிவு, அச்சம். [1: அக. 2, 3: அ. வி. நி. 630. 4: பிங். vii, 476. 5: பிங். vii, 94.]

குறைத்தல்—சங்கரித்தல், வெட்டல், சுருக்குதல், குறுக்கல். [1-4: அக.]

1034. கறங்கலே யொலித்தல் சூழ்தல் கறங்கென்ப சுழல்காற் றுடி
பிறங்கலே நிறைவு வெற்புப் பெருமைமிக் கொளியு யர்ச்சி
பிறங்குதல் மிகல்வி ளங்கல் பெருகுத லொலித்த லும்பேர்
இறும்புதா மரைப்பூக் குன்று மிடைதூறு குறுங்கா டென்ப.

கறங்கல்—ஒலித்தல், சுழலல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 12.]

கறங்கு—சுழல், காற்றுடி. [1: பிங். x, 301. 2: அக.]

பிறங்கல்—நிறைவு, மலை, பெருமை, மிகுதி, ஒளி, உயர்ச்சி. [1: சூடா. xi, ற, 2. 2, 3, 6: திவா. xi, 168. 4: பிங். x, 809. 5: அக. சூடா. xi, ற, 2-ல் ஒலி யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது.]

பிறங்குதல்—மிகுதல், விளங்குதல், பெருகுதல், ஒலித்தல். [1-4: அக.]

இறும்பு—தாமரைப்பூ, குன்று, மிடைதூறு, குறுங்காடு. [1: பிங். ix, 359. 2, 3: பிங். x, 151. 4: சூடா. xi, ற, 12.]

[த்தல்
1035. பிறழ்தல் வெறுத்த லொளிசெய்தல் பெயர்தல் நடுங்கல் விகற்பி
உறழ்வு பகைபோர் செறிவெண்ணின் பெருக்கோ டிடையீ
வமை
கறிசா கங்காய் கனிச்சுவைத்தாய்க் காயம் பெய்தட் டதுமிள
காம
தறிதூ ணுப்பு நடுதறியாந் தறிகை யுளிகுந் தாலிப்பேர்.

பிறழ்தல்—வெறுத்தல், ஒளிசெய்தல், பெயர்தல், நடுங்கல், ற்பித்தல். [1: நிக. 536. 2-5: சூடா. xi, ற, 4.]

உறழ்வு — பகை[1], போர்[2], செறிவு[3], எண்ணின் பெருக்கம்[4], இடையீடு[5], உணர்வு[6], உவமை[7]. [1: திவா. viii, 179. 2: திவா. ix, 147. 3, 5-7: திவா. xi, 45. 4: அக.]

கறி — இலைக்கறி காய் முதலியவற்றைச் சுவையவாகக் காயம் பெய்து சமைத்தது, மிளகு. [1: அக. 2: திவா. iv, 134.]

)—தூண், ஆப்பு,). [1: திவா. vii, 158. 2, 3: அக.]

ிகை — உளி, குந்தாலி. [1: சூடா. vii, 11. 'கணிச்சி.' 2. திவா. vii, 26. 'கணிச்சி.']

1036. வெறிகள் ளாடு கலக்கம்பேய் வாசம் வெறியாட் டச்சமெனும்
அறிஞ னறிவுள் ளோன்புதன்பே ரறிவன் சினனுத் திரட்டாதி
உறுவோ ரோடந் தவமிகுதி உறுவன் முனிவ னசோகமர்ந்தோ
உறுகண் வறுமை நோய்துன்பந் தறுகண் வீர மஞ்சாமை. [ன்

வெறி—கள்[1], ஆடு[2], கலக்கம்[3], பேய்[4], வாசம்[5], வெறியாட்டு[6], அச்சம்[7]. [1: பிங். vi, 45. 2-7: பிங். x, 1069.]

அறிஞன்—அறிவுள்ளோன், புதன். [1: சூடா. ii, 7. 2: பிங். ii, 139.]

அறிவன்—அருகன், உத்திரட்டாதிநட்சத்திரம். [1: திவா. i, 11. 2: திவா. i, 102; பிங். ii, 172. 'அறிவனுள்.']

உறு—ஓர் ஓடம், தவம், மிகுதி. [1: அக. 'உரு.' 2: நா. தீ. நி. 625. 3: திவா. viii, 26.]

உறுவன்—முனிவன், அருகக்கடவுள். [1, 2: பிங். x, 183.]

உறுகண்—வறுமை, நோய், துன்பம். [1-3: சூடா. xi, ற, 7.]

தறுகண்—வீரம், அஞ்சாமை. [1: அ. வி. நி. 649. 2: அக.]

1037. பிறித னீங்கல் பிறிதாதல் பிறித்தல் பிரித்தல் வேறுக்கல் [லாம்
முறுகல் கடுமைப் படல்முதிர்தல் முறுக்கல் திரித்தல் திருகுத
செறுத லழித்தல் கோபித்தல் தெறித்தல் சிதறு படல்சுண்டல்
தெறுதல் நெரிதல் கொலைசெய்தல் செறுத்தல் வெறுத்தல்
கொலல்நெருக்கல்.

பிறிதல்—பிரிதல், பிறிதாதல். [1, 2: அக.]

பிறித்தல்—பிரித்தல், வேறுக்கல். [1, 2: அக.]

முறுகல்—கடுமைப்படல், முதிர்தல். [1, 2: அக.]

முறுக்கல்—திரித்தல், திருகுதல். [1, 2: அக.]

செறுதல்—அழித்தல், கோபித்தல். [1, 2: அக.]

தெறித்தல்—சிதறுபடல், சுண்டல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 728.]

தெறுதல் — நெரிதல், கொலைசெய்தல். [1: திவா. ix, 104. 'நெரித்தல்.' பிங். vii, 407. 'தெறுத்த னெரித்தல்.' 2: பிங். vii, 368.]

செறுத்தல் — வெறுத்தல், கொல்லல், நெருக்கல். [1: திவா. ix, 27. 2: பிங். vii, 368. 3: அக.]

1038. குறடுதிண்ணை மரத்துண்டம் பலகையோர் கருவி
குறளிருசீ ரடிகுறுமை யீரடிப்பாப் பூதம்
புறமென்ப முதுகுபக்க முள்ளலதோ டிடப்பேர்
புறவென்ப குறிஞ்சிநில முல்லைநிலம் புறுவாம்
மறமென்றல் வலிதறுகண் சினங்கொலைபா வமுமாம்
மறல்பிணக்கு மயக்கம்போர் மறதிபகை காலன்
பறழ்தவழ்சா தியின்பிள்ளை புலிபூனை நரிநாய்
பன்றிமுயற் குட்டிகுரங் கணில்கீரிப் பிள்ளை.

குறடு—திண்ணை, மரந்துண்டம், பலகை, ஓர் கருவி. [1, 3: சூடா. xi, ற, 1. 2, 4: அக.]

குறள் — இருசீரடி, குறுமை, ஈரடிப்பா, பூதம். [1: யாப்பருங்கலம், 24. 2, 4: சூடா. xi, ற, 16. 3: யாப்பருங்கலம், 58.]

புறம்—முதுகு, பக்கம், உள்ளலது, இடம். [1: திவா. ii, 190. 2: சூடா. v, 66. 3: அரு. நி. 177. 4: திவா. v, 228.]

புறவு—குறிஞ்சிநிலம், முல்லைநிலம், புறு. [1, 2: [illegible]. v, 33. 3: திவா. iii, 157.]

மறம்—வலி, வீரம், சினம், கொலை, பாவம். [1, 2, 4: திவா. xi, 349. 3, 5: பிங். x, 909.]

மறல் — பிணக்கு, மயக்கம், போர், மறதி, பகை, யமன். [1, 6: சூடா. xi, ர, 1. 2: திவா. viii, 151. 3: திவா. ix, 147. 4: திவா. viii, 115. 5: சூடா. viii, 61.]

பறழ்—தவழ்சாதியின் பிள்ளை, புலி நரி நாய் பன்றி முயல் இவற்றின் குட்டி, பூனைக்குட்டி, குரங்குக்குட்டி, அணில் கீரி இவற்றின் பிள்ளை. [1: பிங். viii, 283. 2: திவா. iii, 98. 3, 5: திவா. iii, 104. 4: திவா. iii, 101.]

1039. பொறியடையா ளந்தேமல் புள்ளிவிதி செல்வம் [பேர்
பொலிவெழுத் தைம்பொறிதோணி மதிற்பொறிபூ மகள்
எறிதலே யுதைத்தல்குத்தல் வெட்டல்வீ சுதலாம்
இருலெருது கார்த்திகைநா ளோர்மீன்றேன் கூடு
செறிவடக்கம் நெருக்கமோர் குணவணிகூட் டமுமாம்
தெறுவியென்ப துடுப்புச்சட் டுவம்பாம்பின் படப்பேர்
உறுதல்வரல் மிகலடைதல் சம்பவித்தல் பொருந்தல்
உறுதிதிட னுணர்வுகல்வி நிச்சயம்நன் மையுமே.

பொறி — அடையாளம்[1], தேமல்[2], புள்ளி[3], விதி[4], செல்வம்[5], பொலிவு[6], எழுத்து[7], ஐம்பொறி[8], தோணி[9], மதிற்பொறி[10], இலக்குமி[11]. [1, 8, 11: திவா. xi, 342. 2: திவா. ii, 184. 3, 4: அக. நி. 184. 5, 7, 9, 10: பிங். x, 868. 6: பிங். vii, 475.]

எறிதல்—உதைத்தல், குத்தல், வெட்டல், வீசுதல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 30. 3: நா. தீ. நி. 756. 4: திவா. ix, 109.]

இருல்—எருது, கார்த்திகைநட்சத்திரம், ஓர் மீன், தேன்கூடு. [1-4: பிங். x, 150.]

செறிவு—அடக்கம், ([illegible]க்கம், ஓர் குணவணி, கூட்டம். [1, 3, 4: அக. 3: தண்டிய. 16.]

தெறுவி — துடுப்பு, சட்டுவம், பாம்பின் படம். [1: [illegible] 91, 202. 2, 3: [illegible] வி. [illegible], 6.]

உறுதல் — வரல், மிகல், அடைதல், சம்பவித்தல், பொருந்தல். [1-5: அக.]

உறுதி — திடன், உணர்வு, கல்வி, நிச்சயம், நன்மை. [1: நிக. 535. 2, 4: அக. 3, 5: சூடா. xi, ற, 11.]

1040. உறைமருந்து பாற்பிரைவெண் கலம்வாழ்நாள் விலங்கி
னுணவுபுள்ளி னிரைநீள முயர்வுபைபொன் மூடும்
உறைகருவிப் புட்டில்பொரு ளுறுத்தல்மழை திவலை
யுவர்நீர்நெல் லளவினிலெண் குறித்திறுதி பெய்தல்

இறைகடன்கை வளைசிறுமை சடுதிசிற கிறைவன்
எதிர்மொழிவீட் டிறப்பரச னிறுப்பிறைதங் கலுமாம்
துறைதுறுத்தல் பாவினத்தி னொன்றுபுறப் பொருளின்
சொலவுதொழிற் செயுமிடம்நீர்த் துறைநதிநாற் றுறையே.

உறை — மருந்து[1], பாற்பிரை[2], வெண்கலம்[3], வாழ்நாள்[4], விலங்கின் உணவு[5], பறவை யிரை[6], நீளம்[7], உயர்வு[8], பை[9], பொன்[10], மூடும் உறை[11], கருவிப்புட்டில்[12], பொருள்[13], உறுத்தல்[14], மழை[15], திவலை[16], உவர் நீர்[17], நெல்லளவினில் எண்குறித்து இறுதி பெய்தல்[18]. [1, 2, 16, 17: திவா. xi, 251. 3, 4, 8, 12, 13: பிங். x, 184. 5, 6: சூடா. vi, 32. 7: திவா. viii, 31. 9, 11, 14: அக. 10: திவா. vi, 1. 15: திவா. i, 146. 18: சூடா. xi, ற, 10.]

இறை — கடன்[1], கைவளை[2], சிறுமை[3], சடுதி[4], சிறகு[5], இறைவன்[6], விடை[7], வீட்டிறப்பு[8], அரசன்[9], அரசிறை[10], குடியிறை[11], தங்கல்[12]. [1, 3, 8, 12: திவா. xi, 38. 2, 5, 6, 9: பிங். x, 153. 4: சூடா. i, 81. 7: அக. 10: திவா. ix, 178. 11: சூடா. xi, ற, 11.]

துறை — துறுத்தல்[1], பாவினத்தி னொன்று[2], புறப் பொருளின் சொலவு[3], தொழிற்செயு மிடம்[4], நீர்த்துறை[5], நதி[6], நாற்றுறை[7]. [1, 3-5, 7: அக. 2: இலக்கணவி. 727. 6: திவா. v, 49.]

[கொங்கை

1041. பறந்தலை பிணஞ்சேர் காடுசெம் புலமாம் பறம்பென்ப பருப்பதங்
குறிஞ்சிசெம் முள்ளி யோர்மர மோர்பண் குன்றுசார் நிலத்தொ
டோ ரிராகம்
குறும்புபொல் லாங்கு கொடுஞ்சமம் பாலை நிலத்தினூர் குறும்பர
ணிருக்கை
குறும்பொறை குறிஞ்சி நிலத்தொடங் நிலத்தூர் குன்றுகா
டென்னநாற் பெயரே.

பறந்தலை—பிணஞ்சேர் காடு, பொருகளம். [1: சூடா. v, 59. 2: திவா. v, 188.]

பறம்பு—மலை, கொங்கை. [1, 2: பிங். x, 771.]

குறிஞ்சி — செம்முள்ளி, ஓர் மரம், ஓர் பண், குன்று சார் நிலம், ஓர் இராகம். [1, 4: திவா. xi, 281. 2: திவா. iv, 128. 3, 5: பிங். x, 382.]

குறும்பு—பொல்லாங்கு, போர், பாலைநிலத்தூர், குறும்பர் அரணிருக்கை. [1: அக. 2: திவா. ix, 147. 3: திவா. v, 102. 4: திவா. v, 107.]

குறும்பொறை—குறிஞ்சிநிலம், குறிஞ்சிநிலத் தூர், குன்று, காடு. [1: பிங். iv, 47. 2-4: பிங். x, 383.]

1042. உறப்புச் செறிவு பிளத்தல் சுருக்கம்
உறழ்ப்பு நெருக்கமோர் பாலை யாழ்த்திறம்
செறித்தல்பா திடு முழுகுதல் சேர்த்தல்
கறுப்புச் சினக்குறிப் புக்கரு நிறங்கறை.

உறப்பு — செறிவு, பிளத்தல், சுருக்கம். [1: திவா. viii, 38. 2, 3: அக.]

உறழ்ப்பு — நெருக்கம், ஓர் பாலையாழ்த்திறம். [1: திவா. xi, 45. 'உறழ்வு.' 2: பிங். vi, 286. 'காந்தார பஞ்சமம்.']

செறித்தல்—பாதிடு, முழுகுதல், சேர்த்தல். [1: திவா. ix, 155. 2: திவா. ix, 213. 3: அக.]

கறுப்பு — சினக்குறிப்பு, கரு நிறம், கறை. [1, 2: பிங். x, 302. 2: அக.]

1043. புறம்பணை குறிஞ்சித் திணைமுல் லைத்திணை
குறும்பர் குறுநில மன்னர் குறும்பினர்
இறும்பூ தாச்சரி யம்பே ருவகை
இறைஞ்சல் குனித லொடுதெண் டனிடல்.

புறம்பணை—குறிஞ்சித்திணை, முல்லைத்திணை. [1, 2: பிங். x, 840.]

குறும்பர் — குறுநில மன்னர், குறும்பினர். [1: திவா. ii, 25. 2: அக.]

இறும்பூது—ஆச்சரியம், பேருவகை. [1: திவா. viii, 107. 2:]

இறைஞ்சல் — குனிதல், தெண்டனிடல். [1: திவா. ix, 29. 2: திவா. ix, 91.]

1044. வறிது சிறுமை பயனின்மை
தெறித னெரித்த லழித்தற்பேர்
நறைகள் வாசம் நறும்புகையாம்
பறைவாச் சியஞ்சொல் விறகென்ப.

வறிது — சிறுமை, பயனின்மை. [1: பிங். vii, 469. 2: பிங். vii, 148.]

தெறிதல் — நெரித்தல், அழித்தல். [1: திவா. ix, 104. 2: திவா. x, 108. அச்சுப்பிரதியில் இரண்டிடத்தும் 'தெறுதல்' என்றுளது.]

நறை— கள், மணம், நறும்புகை. [1: பிங். vi, 45. 2: சூடா. viii, 53. 3: சூடா. i, 51.]

பறை—வாச்சியம், சொல், இறகு. [1-3: பிங். x, 772.]

1045. சிறப்பு மிகுதி சிறந்ததுமாம்
பறப்புப் பறத்தல் நடுக்கப்பேர்
பொறுத்தல் சகித்தல் சுமத்தலுமாம்
உறைத்தல் கார்த்தல் பெலத்திடலே.

சிறப்பு—மிகுதி, சிறந்தது. [1: திவா. viii, 26. 2: நா. தி. நி. 614.]

பறப்பு—பறத்தல், நடுக்கம். [1: அக. 2: ௸ மூக்.]

பொறுத்தல்—சகித்தல், சுமத்தல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 8.]

உறைத்தல்—கார்த்தல், பெலத்திடல். [1, 2: அக.]

1046. திறல்கொடுஞ் சமமாண் மைப்பேர்
கிறிபடிற் றுச்சொல் பாதை
நொறிலென்ப வடக்கம் வேகம்
சிறுகுடி சிற்றில் சீறூர்.

திறல்—போர், வலி. [1: திவா. ix, 147. 2: சூடா. viii, 28.]

—வஞ்சகச் சொல், வழி. [1: அக. நி. 68. 'பொய்.' 2: பிங். v, 32.]

நொறில்—அடக்கம், வேகம். [1, 2: திவா. xi, 148.]

சிறுகுடி—சிற்றில், சீறூர். [1, 2: அக.]

1047. புற்கசர் புலைஞர் நீசர் புற்கசி மதங்கி நீலி
ஒற்கமே மிடிதளர்ச்சி யுற்சேத முடலுயர்ச்சி
சற்கம்வற் கலைதுண் டப்பேர் சற்பிபெண் பாம்பு நீர்நெய்
சொற்கமே முலைசுவர்க்கஞ் சுற்பமே கயிறு செம்பாம்.

புற்கசர் — புலைஞர், நீசர். [1, 2: புல்க்கஸ: ஶ்வபசோந்த்யஜ — வி. ஹ. ஸ, 42.]

புற்கசி—மதங்கி, நீலிச்செடி. [1, 2: புல்க்கஸீ காலிகா நீலீ வொரா: —வி. ஹ. ஸ, 42.]

ஒற்கம்—வறுமை, தளர்ச்சி. [1: திவா. viii, 157. 2: அக.]

உற்சேதம்—உடல், உயர்ச்சி. [1, 2: உத்ஸேதஶ்ஶரீரே ச காயே —வி. ப்ர. த, 23.]

சற்கம்—வற்கலை, துண்டம். [1, 2: ஶல்கம் ஶகலே த்வசி ஶல்கவத் —ச. ஸ. ii, 16.]

சற்பி—பெண்பாம்பு, நீர், நெய். [1: ஸர்ப்பிணீ—ஸ. அக. ஸர்ப ஊர்கிற என்று பொருள்படும். 2, 3: ஸர்ப்பிர்க்⁴ருதே ச தோயே ச —வை. 226, 70.]

சொர்க்கம் — மூலை, சுவர்க்கம். [1: திவா. ii, 182. 2: ஸ்வர்க³: — ச. கோ. I, i, 6.]

சுற்பம்—கயிறு, செம்பு. [1: ஶுல்பம் ... ரஜ்ஜு: —ச. கோ. II, x, 27. 2: தாம்ரகம், ஶுல்பம்—ச. கோ. II, ix, 97.]

1048. முற்கர மிரும்பின் றண்டு முகுளங்கொட் டாப்பு மாகும்
வற்குவெள் ளாடு மெல்லி தழகிய திமைம யிர்ப்பேர்
மற்குணந் தேங்காய் கொம்பி லாயானை மஞ்ச கீடம்
மற்சமீன் விராட தேயம் வற்சநங் கொலைதி யாகம்.

முற்கரம் — இருப்புத்தண்டு, அரும்பு, கொட்டாப்புளி. [1, 2: முத்³க³ர: கோரகாஸ்த்ரயோ: — ச. ஸ. iii, 588. 3: விஶேஷ: ... முத்³க³ர —வை. 91, 204.]

வற்கு—வெள்ளாடு, மெல்லிது, அழகியது, இமைமயிர். [1, 3: வல்கு: ஸுந்த³ரே சாஜே — ச. ஸ. ii, 47. 2: வல்கு மஞ்ஜுள—வை. 229, 32. 4: வல்கு ... ப்⁴ருவோர்த்⁴வ—வை. 180, 189.]

மற்குணம்—தேங்காய், கொம்பிலா யானை, மூட்டுப்பூச்சி. [1-3: மத்குண: ...; உச்சம்ஶோ நாரிகேளோ வ நிஷ்விஷாணகஜேஞ்யபி—ச. ஸ. iii, 208, 209.]

மற்சம்—மீன், விராட தேசம். [1, 2: மத்ஸ்ய: ... மீநே விராடாபி⁴தே⁴ஶ்யாஜவே—வி. ப்ர. ய, 60. 2: மத்ஸ்யா:—ஸ. அக.]

வற்சநம்—கொலை, தியாகம். [1, 2: வர்ஜநம் த்யாக³ஹிம்ஸயோ: — வி. ப்ர. ந, 82.]

1049. வற்சமோ ராட்டைக் கன்று மார்புவற் சரங்கு ழந்தை
மற்சரன் மநத்த ரித்ரன் பிறர்சுபம் பொறும நத்தோன்
உற்சவம் விழாவி யாபிப் புளச்செருக் கிச்சை கோபம்
தற்பண முதுகென் பியானைப் புறந்தருப் பணம்ப ளிங்கே.

வற்சம் — ஓராட்டைக் கன்று, மார்பு, ஆண்டு, குழந்தை. [1-4: வத்ஸஸ்தணகவத்ஸாஜிவறேஷ வத்ஸஸ்த வக்ஷஸி—வி. ஶ. ஸ, 6.]

மற்சரன்—மனத்தரித்திரன், பிறர் நன்மை பொறு மனத்தோன். [1, 2: ஶத்ஸராஸ்நஸ்ஸஹெஷ்வெஷ தந்த்ரவணயொஸ்ஷ—அ. கொ. III, iii, 172.]

உற்சவம்—விழா, வியாபிப்பு, உளச்செருக்கு, இச்சை, கோபம். [1-5: உத்ஸவ க்ரத ... வொத்ஸவொஶெஷ் ஶஹெஷஸிவ, ஐஹாஶஸர உத்ஸெக—அ. ஸ. iii, 689.]

தற்பணம்—முதுகெலும்பு, யானைப்புறம், கண்ணாடி, பளிங்கு. [1, 2: ஓஷ்டநி—ஸ. அக. 3: ஓஷ்ணெ ஶகாரொஷ்டிள — அ. கொ. II, vi, 140. 4: ஓஷ்ண: —ஸ. அக.]

1050. பற்பமே பதுமஞ் சாம்பல் கிற்பிடம் பிழைநோய் பாபம்
கற்பென்ப மகளிர் நெஞ்ச நிலைமுல்லைப் புதல்கற் றற்பேர்
அற்றமே மறைவு சோர்வோ டவகாச மறுதி யென்ப
கொற்றங்கோ வியல்வெற் றிப்பேர் கொற்றியே வடுகி துற்கை.

பற்பம்—தாமரை, சாம்பல். [1: வஜ்ஞ — அ. கொ. I, x, 39. 2: ஸஸிதம் ஸஜ்ஸ ஸஹஜி: —வெ. 11, 65.]

கிற்பிடம்—பிழை, நோய், பாபம். [1-3: கிஸ்ஷிஷ; வாபெ ரொமெஶவாரயெ—அ. ஸ. iii, 726, 727.]

கற்பு—மகளிர் நெஞ்ச நிலை, முல்லைப்புதல், கற்றல். [1, 3: நிக. 539. 2: திவா. iv, 196.]

அற்றம்—மறைவு, சோர்வு, அவகாசம், அறுதி. [1-3: சூடா. xi, ற, 6. 4: நிக. 540.]

கொற்றம்—அரசியல், வெற்றி. [1, 2: திவா. xi, 102.]

ற்றி—காடுகொள், துர்க்கை. [1: திவா. i, 17. 2: அக. நி. 81.]

1051. செற்றமே வைரங் கோபஞ் செற்றல்கொல் லுதனெ ருக்கல்
எற்றலே யெறிதல் கொல்லல் குத்தலெற் றுதல்வெட் டற்பேர்
ஒற்றலொற் றுத லுடுத்தல் ஒற்றுமெய் யெழுத்தொற் றன்பேர்
சுற்றல்சுற் றிடல்சு ருட்டல் சுழலுதல் கவர்தல் சூழ்தல்.

செற்றம் — மனவைரம், கோபம். [1: திவா. viii, 106. 2: திவா. viii, 102.]

செற்றல்—கொல்லுதல், நெருக்கல். [1, 2: அக.]

எற்றல்—எறிதல், கொல்லல், குத்தல், அடித்தல், வெட்டல். [1: திவா. xi, 52. 2: திவா. ix, 106. 3: திவா. ix, 253. 4: திவா. ix, 254. 5: திவா. ix, 111.]

ஒற்றல்—ஒற்றுதல், உடுத்தல். [1: நா. தீ. நி. 776. 2: நா. தீ. நி. 748.]

ஒற்று — மெய்யெழுத்து, ஒற்றன். [1: சூடா. x, 31. 2: திவா. ix, 76.]

சுற்றல்—சுற்றிடல், சுருட்டல், சுழலுதல், கவர்தல், சூழ்தல். [1-4: அக. 5: திவா. ix, 142.]

1052. துற்றலே நெருங்க லுண்டல் துற்றுண வொடுநெ ருக்கம்
பற்றலே தொடர்த லிச்சைப் படல்கொள்ளல் பிடித்த லற்பேர்
சுற்றுமண் டிலமா வோடல் சுழற்சிசூழ் வொடுசு ருட்டாம்
பற்றென்ப தொடர்ச்சி யாசை பசைபிடிப் பன்பு மாமே.

துற்றல் — நெருங்கல், உண்டல். [1: நா. தீ. நி. 777. 2: திவா. ix, 16.]

துற்று—உணவு, நெருக்கம். [1: சூடா. vi, 22. 2: திவா. viii, 38.]

பற்றல்—தொடர்தல், இச்சைப்படல், கொள்ளல், பிடித்தல். [1-3: அக. 4: சூடா. ix, 23.]

சுற்று — மண்டிலமாக ஓடல், சுழற்சி, சூழ்வு, சுருட்டு. [1: திவா. ix, 57. 2-4: அக.]

பற்று — தொடர்ச்சி, ஆசை, பசை, பிடிப்பு, அன்பு. [1, 3: அக. 2: பிங். vii, 141. 4: அ. வி. நி. 637. 5: சூடா. viii, 33.]

1053. அற்கம் விலைபூ சாவிதிப்பேர் அற்பஞ் சிறுமை நொய்யதுமாம்
புற்க லம்மெய்க் காந்தியுட லான்மா ரூபா தியபொருட்பேர்
உற்க லிகைநீர்த் திரைவிடைய நினைவொள் ளிழையா ரியற்குணமாம்
புற்கு விலக்குக் கபிலநிறம் பொற்புப் பொலிவொப் பனையழகே.

அற்கம்—விலை, பூசாவிதி. [1, 2: ஸூ: வ–ஙஜாவிஜெள உ–ஙு–—ஸ. ஸ. ii, 51.]

அற்பம் — சிறுமை, நொய்யது. [1, 2: ஸூ ஸ ஙக்ஷணோ ஷோகம் உஷ உஹ—ஜெ. 212, 271.]

புற்கலம் — உடற் காந்தி, உடல், ஆன்மா, ரூபமுதலிய வுடைய பொருள். [1-4: வ–ஷூ:; காயெ ஈவொஜி ஸ ஞாகாா ஞுஜி—ஸ. ஸ. iii, 664, 665.]

உற்கலிகை — நீர்த்திரை, விடயநினைவு, மாதர் இயற்குணம். [1-3: உக்லிகா த ஹெஷாயாம் தரஜ்ஞா தயொஈவஜி—ஸ. ஸ. iv, 4.]

புற்கு—விலக்கு, கபில நிறம். [1: ஏ. 2: திவா. viii, 50.]

பொற்பு—பொலிவு, ஒப்பனை, அழகு. [1-3: பிங். x, 870.]

1054. குற்சம் நெற்குள் அணியங்க மோர்முத் தாரம் பூங்கொத்தாம்
குற்றல் களைதல் நெற்குற்றல் தெற்றல் பின்னல் மாறுபடல் [தல்
முற்றல் முடிதல் காழ்க்கொள்ளல் முதிர்தல் வளைத்தல் மூப்பா
முற்றில் விசாக நாள்முறமாம் முற்று முடிவு முழுதுமெனும்.

குற்சம் — நெல்லின் தாள், அணியங்கப்புதல், ஓர் முத்தாரம், பூங்கொத்து. [1-4: ஐ: ஷெ ஐ–ஐெயா:, ஹாஷெஷ ஜிவொ—ஸ. ஸ. ii, 565.]

குற்றல்—களைதல், நெற்குற்றல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 6.]

தெற்றல்—பின்னல், மாறுபடல். [1: அக. 2: திவா. ix, 268.]

முற்றல்—முடிதல், வயிரங்கொள்ளல், முதிர்தல், வளைத்தல், மூப்பாதல். [1, 2, 4, 5: சூடா. xi, ற, 15. 3: நா. தி. தி. 747.]

முற்றில்—விசாகநட்சத்திரம், முறம். [1: திவா. i, 92. 2: திவா. vii, 194.]

முற்று—முடிவு, முழுதும். [1: சூடா. viii, 18. 2: திவா. viii, 25.]

1055. கற்கமிடம் பம்விட்டை யயக்கிட்டம் பாவங்
கனல்வெள்ளைக் குதிரைகுடங் கன்றுடி காடாம்
கற்சிதமே கத்துவமி முழக்கமதக் கயப்பேர்
கற்சூரம் பேரீந்து வெள்ளியோர் புழுப்பேர்

கற்பமயன் வாழ்நாளொத் ததுவேத விதியு
காந்தங்கற் பகங்கள்ளு மந்திர நூல் நியாயம
சிற்பமெண்ணெண் கலைஞானத் தொழில்சித்தி ராதி
தெசவிதசிற் பத்தொழிலோர் நூல்சுருவை நாற்பேர்.

கற்கம்—இடம்பம்[1], விட்டை[2], இரும்புக் கிட்டம்[3], பாவம்[4], அக்கினி[5], வெள்ளைக் குதிரை[6], குடம்[7], கண்ணாடி[8], காடு[9]. [1-4: கல்கோ5வ-விஷ்யோ:; உசெ ... கிெட்ட — அ. வ. ii, 2, 3. 5-8: கர்க: ஶ்வேதாஶ்வ உர வடெ; ... அமெள — அ. வ. ii, 3, 4. 9:]

கற்சிதம்—மேகத்தொனி, முழக்கம், மதயானை. [1, 3: ஶர்ஜிதோ ச-தகஜ்ஜெர, ஶர்ஜிதம் ஜலதத்வாநே — அ. வ. iii, 249. 2: அக.]

கற்சூரம்—பேரீந்து, வெள்ளி, ஓர் புழு. [1-3: வஜ்ஜூரம் ரஜத-வர்ஷஶயோ: வஜ்ஜூர: கீட... — அ. வ. iii, 541.]

கற்பம் — பிரமன்வாழ்நாள்[1], ஒத்தது[2], வேதவிதி[3], யுகாந்தம்[4], கற்பகமரம்[5], ஓர் கள்[6], மந்திர நூல்[7], நியாயம்[8]. [1-5, 7, 8: கல்ப விகல்ப கல்பெத்ர ஸம்வர்த்த ப்ரஹ்மவாஸர, ஶாஸ்த்ர ந்யாயெ விதெள — அ. வ. ii, 288. 6: கல்ப—ஸ. அக.]

சிற்பம்—அறுபத்துநாலு கலைஞானத்தொழில், சித்திர முதலிய பத்துவிதச் சிற்பத்தொழில், ஓர் நூல், சுருவை. [1: அக. ஶில்ப — ஸ. அக. 'அறுபத்துநாலு கலைகளுள் ஒன்று.' 2: பிங். iii, 129. 3: அக. 4: ஶில்பம் ஸ்ருவெ — மெ. வ, 12.]

1056. கற்கசங் கடினங் கரும்புகாம் பில்ல மரங்காச மத்தக மரமாம்
கற்கசி கொடியோன் சாகசி குரூரன் கடினன்கிரு பணன்றயை
யில்லான்
கற்கர மெனும்பேர் மீன்சலத் துவாரங் கண்ணாடி திடமொலி
கூகை
சற்சாஞ் சீன்ற மிந்திரன் றுவசஞ் சயகண்டை கலியுக மும்பேர்.

கற்கசம் — கடினம், கரும்பு, காம்பில்லமரம், காசமர்த்தகமரம். [1-4: கர்கஶ: ... காம்பில்க ..., இக்ஷெள ... காஸமர்தெகெ ஸாஹஸெ — அ. வ. iii, 711.]

கற்கசி — கொடியோன், சாகசி, குரூரன், கடினன், கிருபணன், தயையில்லான். [1-6: கர்கஶ: ஸாஹஸெ க்ரூரெ க்ருபணெ நிர்தயெ த்ருடெ; ... ஸாஹஸிகெ — வி. வ்ரு. ஶ, 27, 28.]

கற்கரம் — எறும்பு[1], ஓர் மீன்[2], சலத்துவாரம்[3], கண்ணடி[4], -ம- [6], கூகை[7]. [1: கர்கரீ ...; ..., ... கர்கரா:—வெ. 182, 216. 2: மத்ஸ்யபேதே — ச. ஸ. iii, 543. 3, 6, 7: ஜலத்வாரே ..., உலூகே — ச. ஸ. iii, 545. 4, 5: கர்கரோ தர்பணே — ச. ஸ. iii, 522.]

சற்சரம்—சிதிலமானது, இந்திரன்கொடி, சடைப்பூ, கலியுகம். [1, 2: ஜர்ஜரம் ஜர்ஜரீபூதே — ச. ஸ. iii, 550. 3: வாஸவ-த்வஜே ஜர்ஜர:—ச. கோ. I, vii, 8. 4: ஜர்ஜர:, ... கலியுகே—ச. ஸ. iii, 551.]

1057. உற்கடந்தீ விரஞ்சுரா பானவெறி யிலவங்கம்
கற்கரிகை பறைகொட்டுங் கோல்சதங்கை வறுத்தபொரி
வற்கமரா வுரிவருக்கங் துரகதவா யின்வடப்பேர்
அற்புதம்பத் துக்கோடி யாச்சரியந் தசைக்கனுவே.

உற்கடம்—தீவிரம், சுராபான வெறி, இலவங்கம். [1, 2: உத்கட-ஸ்தீவ்ரமத்தயோ: —ச. ஸ. iii, 143. 3: உத்கடம்—ச. கோ. II, iv, 134.]

கற்கரிகை — பறைகொட்டுங் கோல், சதங்கை, வறுத்த பொரி. [1-3: வாத்யாங்கே ... கிங்கிண்யாம் ..., வாஜிபக்ஷ்ய உபஸ்கரே—ச. ஸ. iv, 12.]

வற்கம் — மரவுரி, வருக்கம், குதிரைவாய்வடம். [1: வல்கம் வல்கல-மித்யபி — ச. கோ. II, iv, 12. 2: வர்கோ ஸஜாதீய: — ச. கோ. II, v, 41. 3: வல்காவகேஸவணி கசாமா—வெ. 113, 227.]

அற்புதம் — பத்துக் கோடி, ஆச்சரியம், தசைக்கனு. [1, 3: அர்புத: ... மாம்ஸகீலகே தசகோடிஷு — ச. ஸ. iii, 317. 2: அத்புதமாச்சர்யம்—ச. கோ. I, vii, 19.]

1058. உற்கைவிண்வீழ் கொள்ளிகடைக் கொள்ளிவிண்மீ னும்பேர்
பற்சங்கி யம்மேகத் தொளிமுழங்கும் புயலாம்
உற்சருக்கங் கொடைதள்ளி விடுகைபொது வியாயம்
உற்புல்லங் கடுகியதோர் சுரதமலர்ந் ததுமே.

உற்கை — விண்வீழ் கொள்ளி, கடைக்கொள்ளி, நட்சத்திரம். [1: சூடா. i, 51. 2: தீப்தாங்கம் காஷ்டஸோல்கா — வெ. 11, 63. 3: சூடா. i, 79.]

பற்சந்நியம்—மேகத்தொனி, முழங்கும் மேகம். [1, 2: பர்ஜந்யோ மேக⁴ஶப்³தே³; ... ஶக்ரேऽபி—ஶ. ர. iii, 486, 487.]

உற்சருக்கம் — கொடை, தள்ளிவிடுகை, பொதுவிதி. [1-3: உத்ஸர்க³: ... த்யாக³யோ:; வர்ஜநே ஸாமாந்யவிதௌ — ஶ. ர. iii, 108, 109.]

உற்புல்லம் — கடுகியது, ஓர் சுரதம், மலர்ந்தது. [1-3: உத்பு²ல்லஸ்து ஸ்த்ரீகரணாந்தரே, விகஸ்வரோத்தாநயோஶ்ச—ஶ. ர. iii, 621.]

1059. மற்கடங் குரங்கோர் சுரதஞ் சிலம்பி
துற்கதி யென்ப நிரயந் தரித்திரம்
கற்கரி கரகந் தயிர்கடை தாழி
அற்களங் கதவின் றாழ்பெருந் திரையே.

மற்கடம்— குரங்கு; ஓர் சுரதம், சிலம்பி. [1-3 மர்கடோ வாநர ஊர்ணநாபே ஸ்த்ரீகரணாந்தரே—ஶ. ர. iii, 157.]

துற்கதி—நரகம், வறுமை. [1, 2: து³ர்க³தி: ; நரகே நி:ஸ்வதாயாம்—ஶ. ர. iii, 258, 259.]

கற்கரி—கரகம், தயிர்கடை தாழி. [1: கர்கரீ — அ. அக. 2: கர்கரீ து [illegible]—ஶ. ர. iii, 543.]

அற்களம் — கதவின் தாழ், பெருந்திரை. [1, 2: அர்க³லம் து கல்லோலே பரிகே⁴ऽபி—ஶ. ர. iii, 615.]

1060. நிற்கிரந் தன்மிடி யாளன் முழுமகன்
நிற்சரை சிந்தி யுமிரிசரை யின்மை
சற்சையே பூசுகை சாமுண்டி சிந்தனை
தற்ப மனைவியட் டாலே சயநமே.

நிற்கிரந்தன்—வறியன், மூடன். [1, 2: நிர்க்³ரந்தோ² நி:ஸ்வமூர்க²யோ: —ஶ. ர. iii, 309.]

நிற்சரை—சிந்தி, உமிரிப்பூண்டு, முதுமையின்மை. [1-3: நிர்ஜரஸ்த்வஜரே ... ; நிர்ஜரா து தாலபத்ர்யாம் கு³டூச்யாம் — ஶ. ர. iii, 560, 561. தாலபத்ரீ தாலபர்ணீ முரா யென்னுங் கந்ததிரவியம்.]

சற்சை—பூசனை, சாமுண்டி, சிந்தனை. [1-3: சர்சா ஸ்யாச்சர்-சிகாயாம் சிந்தாஸ்தாஸகயோரபி—அ. ஸ. ii, 56.]

தற்பம்—மனைவி, மேல்வீடு, சயனம். [1-3: தல்பே ஶய்யா-க்ஷத்ரயோ: —அ. ஸ. ii, 290.]

1061. பிற்படல் பின்று தலும்பிந் துதலும்
முற்படல் முந்துதல் முன்று தலுமாம்
உற்பலம் நறுங்கோட் டங்கரு நெய்தல்
நெற்றி படைவகுப் போர்மெய் யுறுப்பே.

பிற்படல்—பின்றுதல், பிந்துதல். [1, 2: அக.]

முற்படல்—முந்துதல், எதிர்தல். [1, 2: அக.]

உற்பலம்—நறுங்கோட்டம், கருநெய்தல். [1, 2: உத்பலம் குஷ்ட-பேதே; இந்தீவரே—அ. ஸ. iii, 619, 620.]

நெற்றி—படைவகுப்பு, ஓர் உடலுறுப்பு. [1, 2: அக. நி. 151.]

1062. அற்றவ் வியல்பிற் றெனலோர் சாரியை
இற்றித் தன்மைத் தெனலோ ரிடைச்சொல்
மற்றுப் பிறிது வினைமாற் றசைநிலை
பற்றைசெங் காந்தள் சிறுதூ றென்பவே.

அற்று—அவ்வியல்பிற்று, ஓர் சாரியை. [1: அக. 2: நன். 244.]

இற்று — இத்தன்மைத்து, ஓர் சாரியை. [1: தொல். சொல். 19. 2: நன். 244.]

மற்று—பிறிது, வினைமாற்று, அசைநிலை. [1-3; நன். 433.]

பற்றை—செங்காந்தள், சிறுதூறு. [1: திவா. iv, 124. 2: அக.]

1063. உற்கா தம்பூ ரகமுதன்மூன் றுளயோ காப்பி யாசத்தோ
டுற்கா தங்கா லிடறல்பயிப் பறிந்து தொடங்கல் முற்கரமாம்
உற்சா கஞ்சந் தோடமக வெழுச்சி யுத்தி யோகப்பேர்
உற்பா தம்விண் வீழ்கொள்ளி மாரி நோய்பூ கம்பாதி.

உற்காதம் — பூரக முதலிய மூன்றுடைய யோகாப்பியாசம், உற்காதம், காலிடறல், பயிப்பு அறிந்து தொடங்கல், இருப்புத்தடி. [1, 3-5: உத்காத: ஸமுத்கரே; உத்க்ரேஸ்வாஸயோஃபாய க்ஷ்மாகாவிஷ்-

யெ<ஷி வ, வாஜுலூமெ◌ே — ஸ. ஸ. iii, 245, 246. 2: வஙிஜெூஷொஜூாத ... —திூ. ஶெ. III, ii, 24.]

உற்சாகம் — சந்தோடம், மனவெழுச்சி, உத்தியோகம். [1: அக. 2: பிங். x, 187. ஶ்ராயிஷாவா: கூ ஊரெஷுஷாம ஶதிூாஷொ ஜஹஹஷூ-நடி, உதூாஷொ விஷூயொ ஷீதி: கெூாயஶூாகஶூஊரஷி வ — ஒெவ. 142, 151. 3: உதூாஷ: ...கயஹுவஸாயவக—ஒெவ. 96, 333.]

உற்பாதம் — விண்வீழ்கொள்ளி, மாரிநோய், பூகம்பமுதலியன. [1: அக. 2: 3: கஜநுூம் கூீவஊஹதூாத உவஸூ: ஸஊம தூயடி —ஸ. கொ. II, viii, 109. அக.]

1064. தாறள விரும்பின் முள்ளு மரக்குலை தறுக்கு தைப்பேர்
தூறென்ப துறுதல் நிந்தைச் சொல்செடிப் புதைசி லும்பல்
நீறென்ப விபூதி சாம்பர் நூறென்ப சுண்ண மோரெண்
வீறென்ப பெருமை வென்றி பெருமிதம் விளக்கம் வேகம்.

தாறு — அளவு, இரும்புமுள், மரக்குலை, விற்குதை. [1, 3: பிங். x, 604. 2: திவா. vii, 29. 4: சூடா. xi, ற, 3.]

தூறு—துறுதல், பழிச்சொல், செடிப்புதை, சிலும்பல். [1, 2, 4: அக. 3: திவா. iv, 91.]

நீறு—விபூதி, சாம்பர். [1: திவா. vi, 65. 2: அக.]

நூறு—சுண்ணம், ஓர் எண். [1: பிங். iv, 168. 2: திவா. viii, 255.]

வீறு — பெருமை, வெற்றி, பெருமிதம், விளக்கம், வேகம். [1: பிங். vii, 467. 2, 3, 5: அக. 4: நிக. 544.]

1065. ஆறு நதியோ ரெண்வழியாம் காறு கொழுவு மளவும்பேர்
கூறு பங்கு பாதிவகை கூறு தல்சொல் லுதல்விற்றல்
சோறு பரணி நாளுண்டி சூறை சுழல்காற் றுக்கொள்ளை
பாறு பருந்து மரக்கலமாம் பேறு பெறுத லிலாபப்பேர்.

ஆறு—நதி, ஓர் எண், வழி. [1-3: பிங். x, 122.]

காறு—கொழு, அளவு. [1: அக. 2: பிங். vii, 465.]

கூறு—பங்கு, பாதி, வகை. [1, 3: அக. 2: பிங். vii, 483.]

கூறுதல் — சொல்லுதல், விற்றல். [1: திவா. x, 2. 2: பிங். vii, 534.]

சோறு—பரணிநட்சத்திரம், உணவு. [1: திவா. i, 78. 2: திவா. vi, 77.]

சூறை—சுழல்காற்று, கொள்ளை. [1: திவா. i, 43. 2: திவா. ix, 258.]

பாறு—பருந்து, மரக்கலம். [1: திவா. iii, 141. 2: திவா. vii, 215.]

பேறு—பெறுதல், இலாபம். [1: அக. 2: திவா. viii, 212.]

1066. மாறல்விற்றல் பிறிதுபட லெண்பெருக்க னடித்தல்
மாறுபகை துடைப்பமிலை யுதிர்மரக்கொம் பென்ப
ஏறுசிங்க மான்மரைபுல் வாய்கவரி சுருச்சங்
கிவற்றினாண் கடாவெருதே றுண்டதச்சு வதிநாள்
சாறுபுளிங் கறியாதி யிலைமுதலா மருந்தின்
சாரங்காய்க் குலைகள்ளு முற்சவமுஞ் சாற்றும்
சேறுவிழா வினிமைகள்ளு நீரின்மண்சேர் குழைவாம்
சீறுதல்கோ பித்தல்பெருங் கோபமுரப் பனுமே.

மாறல் — விற்றல், பிறிதுபடல், எண்பெருக்கல், நடித்தல். [1: பிங். vii, 534. 2: அக. 3: 'சடாட்சர மாறல்' என்பதிலுள்ள பொருள். 4: பிங். vi, 364.]

மாறு — பகை, துடைப்பம், இலையுதிர் மரக்கொம்பு. [1, 3: அக. 2: பிங். vi, 587.]

ஏறு — ஆண்சிங்கம்[1], மான் மரை புல்வாய் கவரி இவற்றின் ஆண்[2], சுறா சங்கு இவற்றின் ஆண்[3], எருமைக்கடா[4], எருது[5], ஏறுண்டது[6], அச்சுவதி நட்சத்திரம்[7]. [1, 6: அக. 2, 4, 5: திவா. iii, 67. 3: பிங். viii, 255. 7: பிங். x, 204.]

சாறு — புளிங்கறி முதலியன, இலை முதலா மருந்தின் சாரம், காய்க்குலை, கள், உற்சவம். [1, 2: அக. 3: பிங். x, 478. 4, 5: திவா. xi, 291.]

சேறு — விழா, இனிமை, கள், நீரில் மண் சேர் குழைவு. [1-4: சூடா. xi, ற, 3.]

சீறுதல் — கோபித்தல், பெருங்கோபம், அதட்டல். [1, 3: அக. 2: திவா. viii, 105.]

1067. ஈற லெழுதுதல் பிளத்தல் கிழித்தல்
பாறல் பறிதல்பே ரெருதெரு தோடல்
ஊறு கொலைதொட லிடையூ றுறுதல்
தேறுவேர்க் கொம்பா தியதேற் றுமரம்.

ஈறல் — எழுதுதல், பிளத்தல், கிழித்தல். [1: பிங். vii, 366. 2: அக. 3: திவா. ix, 241.]

பாறல் — பறிதல், பேரெருது, எருது, ஓடல். [1: அக. 2: பிங். viii. 162. 3: திவா. iii, 19. 4: திவா. ix, 49.]

ஊறு — கொலை, தொடல், இடையூறு, உறுதல். [1, 3: திவா. xi, 46. 2: பிங். x, 189. 4: அக.]

தேறு — வேர்க்கொம்பு முதலியன, தேற்றுமரம். [1: வேர்க் கொம்பு - இஞ்சி சுக்கு — அக. 2: நா. தீ. நி. 314.]

1068. ஊறல் சுரத்தல் நனைதற்பேர்
தூறல் மழைதூ றுதலுமிழ்தல்
தேறல் தெளிதல் தேன்கள்ளாம்
நாறல் முளைத்தல் கமழ்தலுமே.

ஊறல்—சுரத்தல், நனைதல். [1: நா. தீ. நி. 731. 2: அக.]

தூறல் — மழை, தூறுதல், உமிழ்தல். [1: சூடா. i, 89. 2: அக. 3:]

தேறல் — தெளிதல், தேன், கள். [1: பிங். vii, 81. 2: அக. 3: திவா. vi, 109.]

நாறல் — முளைத்தல், கமழ்தல். [1: திவா. ix, 198. 2: திவா. viii, 241.]

1069. ஊற்றமே புகழ்பற் றுக்கோ டுரமுணர் வுடைமை யூக்கம்
தேற்றமே திடன்கு றிக்கோள் தெளிவுநிச் சயமு மாகும்
தோற்றமே வலிபி றப்புச் சொன்மாலை யுதயம் நாற்பேர்
தூற்றலே முகிறு ளித்த லலர்தூற்றல் நெற்றூற் றற்பேர்.

ஊற்றம் — புகழ், பற்றுக்கோடு, வலி, அறிவுடைமை, ஊக்கம், [1, 3-5: அக. 2: திவா. viii, 208.]

தேற்றம் — திடன், கடைப்பிடி, தெளிவு, நிச்சயம். [1: அக. 2: சூடா. x, 13. 3: திவா. viii, 152. 4: பிங். vii, 81.]

தோற்றம்—வலி, பிறப்பு, சொன்மாலை, வெளிப்படல். [1, 2: பிங். x, 667. 3: பிங். vii, 296. 4: பிங். vii, 64.]

தூற்றல்—மழைதூளித்தல், அலர்தூற்றல், நெல்தூற்றல். [1-3: அக.]

1070. தோற்றல்கா ணுதல்பி றத்தல் முளைத்தல்தோல் விப்ப டற்பேர்
நோற்றல்நோன் புறல்பொ றுத்தல் கூற்றுச்சொ லியமன் காலன்
போற்றலே பாது காத்தல் புகழ்தல்பே ணுதல்வ ணங்கல்
ஏற்றுத லேறச் செய்த லடுக்குத லுயர்த்த லென்ப.

தோற்றல்—புலப்படுதல், பிறத்தல், முளைத்தல், தோல்விப்படல். [1: அக. 2: நிக. 547. 3: திவா. ix, 198. 4: பிங். vii, 106.]

நோற்றல்—நோன்புறல், பொறுத்தல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 13.]

கூற்று — சொல், இயமன், காலன். [1: பிங். x, 394. 2: திவா. i, 13. 3: திவா. i, 14.]

போற்றல்—பாதுகாத்தல், புகழ்தல், பேணுதல், வணங்கல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 5. 3: அக. 4: நிக. 547.]

ஏற்றுதல் — ஏறச் செய்தல், அடுக்குதல், உயர்த்தல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 245.]

1071. மேற்கோள்மீக் கோள்மே லோர்சொல் லுதாரணஞ் சனிமேற்
கொள்கை
ஆற்போதம் விண்டு க்ராந்தி காட்டுமல் லிகையெ ருக்காம்
ஊற்றல்மீன் கூடு ரோணி யூற்றுதல் வார்த்தல் பெய்தல்
ஊற்றான்று கோல்நீ ருற்றுங் காற்றோர்பூ தம்பே யென்ப.

மேற்கோள் — போர்வை, மேலோர்சொல், உதாரணம், சனி, மேற்கொள்கை. [1-3: அக. 4: திவா. i, 61. 5: திவா. viii, 188.]

ஆற்போதம் — விஷ்ணுக்கிராந்தி, காட்டுமல்லிகை, எருக்கு. [1-3: [illegible] ..., [illegible] —[illegible], 92.]

ஊற்றல் — மீன்கூடு, உரோகணிநட்சத்திரம். [1: அக. 2: பிங். ii, 150.]

ஊற்றுதல்—வார்த்தல், பெய்தல். [1: நா. தீ. நி. 695. 2: அக.]

ஊற்று—ஊன்று கோல், நீரூற்று. [1, 2: சூடா. xi, ற, 13.]

காற்று — பஞ்ச பூதங்களுள் ஒன்று, பேய். [1: திவா. i, 37. 2: அக.]

1072. ஏற்ற மதிக மேம்பாடு நினைவு துணிவே றுவதும்பேர் [றை
ஆற்றல் வலிவல் லமைபெருமை யதிகந் தணித்தல் செய்தல்பொ
[கும்
ஏற்ற லொப்புக் கொளலெழுப்பல் எதிர்த்தல் யாசித் தலுமேற்
மாற்றல் மறுத்தல் வேருக்கல் பாற்கு நம்பங் குனிமருதே.

ஏற்றம்—அதிகம், மேம்பாடு, நினைவு, துணிவு, ஏறுவது. [1, 2, 5: நிக. 549. 3, 4: தொல். சொல். 337.]

ஆற்றல் — வலி[1], வல்லமை[2], பெருமை[3], அதிகம்[4], தணித்தல்[5], செய்தல்[6], பொறை[7]. [1: திவா. viii, 64. 2: பிங். x, 123. 3: திவா. viii, 26. 4: நிக. 547. 5: அக. 6: திவா. ix, 3. 7: திவா. viii, 156.]

ஏற்றல்—ஒப்புக்கொளல், எழுப்பல், எதிர்த்தல், யாசித்தல். [1, 3: திவா. xi, 57. 2: திவா. ix, 171. 4: சூடா. ix, 11.]

மாற்றல்—மறுத்தல், வெருக்கல். [1: திவா. ix, 247. 2: அக.]

பாற்குநம் — பங்குனி, மருது. [1, 2: 𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑍋 [illegible] — 𑌤𑍍𑌰𑌿. 𑌶𑍇. III, iii, 248. 𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌃 ...; ... 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 — 𑌅. 𑌕𑍋. iii, 386, 337.]

1073. இனமொரு பொருளின் வற்கங் கிளைஞரோர் வகைத்தி ரட்பேர்
மனவக்குப் பாசி சங்கின் மணிமணிப் பொதுவு மாகும்
துனிநதி புலவி நீட்டம் வெறுப்பொடு துன்ப மென்ப
கனிதல்முன் கோபம் நைத லிரங்கிடல் கனிவு றற்பேர்.

இனம் — ஒரு பொருளின் வர்க்கம், கிளைஞர், ஓர்வகைத் திரள். [1, 3: அக. 2: சூடா. xi, ன, 1.]

மனவு — அக்குமணி, சங்குமணி, மணிப்பொது. [1-3: திவா. xi, 188.]

துனி—நதி, புலவிநீட்டம், வெறுப்பு, துன்பம். [1: ய—நீ — ஞ. கொ. I, x, 30. 2, 4: பிங். x, 633. 3: அக.]

கனிதல்—முன்கோபம், நைதல், இரங்கல், கனிவுறல். [1: சூடா. viii, 63. 2-4: அக.]

1074. புனிதனே யருகன் சுத்தன் புத்தனிந் திரன்ம கேசன்
சினைகருப் பம்ம ரக்கொம் பவையவ முட்டை செப்பும்
நனைகள்ளு மலர்மொட் டென்ப நனந்தலை நடுவோ டுச்சி
மனையென்ப மனைவி வீடாம் வனைதலே புனைதல் செய்தல்.

புனிதன் அருகன், சுத்தன், புத்தன், இந்திரன், மகேசன். [1: திவா. i, 11. 2, 5: அ. வி. நி. னகர வெதுகையில் மிகைப்பாடம் 'புனிதனே றார்வோன் றூயோன்.' 3: திவா. i, 12. 4: திவா. i, 4.]

சினை—கருப்பம், மரக்கொம்பு, அவயவம், முட்டை. [1-3: திவா. xi, 109. 4: பிங். x, 504.]

நனை—கள், மலர்மொட்டு. [1, 2: திவா. xi, 140.]

நனந்தலை—நடு, உச்சி. [1: பிங். iv, 45. 2: அக. நி. 140.]

மனை—மனைவி, வீடு. [1, 2: சூடா. xi, ன, 17.]

வனைதல்—புனைதல், செய்தல். [1: திவா. ix, 12. 2: திவா. ix, 3.]

1075. குனித்தலே வளைத்த லாடல் சினைத்தல்சூற் கொளல்த ளிர்த்தல்
பனித்தல்முன் புறம டுங்கல் பயப்படல் விடாம ழைப்பேர் [லாம்
அனுக்கமே வருத்தம் வாட்டம் அனைத்தேயவ் வளவிற் றெல்
கனைத்தலே யொலித்தல் பெய்த லெருமைகற் கியினுர்ப் பென்ப.

குனித்தல்—வளைத்தல், ஆடல். [1, 2: அக.]

சினைத்தல்—சூற்கொளல், தளிர்த்தல். [1, 2: அக.]

பனித்தல் — துன்புறல், நடுங்கல், பயப்படல், விடாமழை. [1: திவா. viii, 174. 2: பிங். vii, 96. 3: பிங். vii, 94. 4: திவா. i, 150.]

அனுக்கம் — வருத்தம், வாட்டம். [1: பிங். vii, 121. 2: பிங். vii, 164.]

அனைத்து—அவ்வளவிற்று, எல்லாம். [1: அக. 2: திவா. viii, 25.]

த்தல் — ஒலித்தல், பெய்தல், எருமை குதிரையின் ஆரவாரிப்பு. [1: திவா. x, 171. 2: 3: திவா. x, 178.]

1076. கனலி கனலோ னினன்பன்றி கனவு கனாநித் திரையும்பேர்
நனவே தெளிவோ டகலப்பேர் நனியே மிகுதி பெருமையுமாம்
பனியோர் மஞ்சி னீர்குளிராம் பனையோர் மரத்தோ டநுசநாள்
தனியே தநவான் றனிமையெனுந் தனிமை யொற்றை யொப்
பின்மை.

கனலி — அக்கினி, சூரியன், பன்றி. [1, 2: பிங். x, 305. 3: பிங். viii, 192.]

கனவு—கனா, நித்திரை. [1: அக. 2: திவா. ix, 18.]

நனவு—தெளிவு, அகலம். [1, 2: திவா. xi, 139.]

நனி—மிகுதி, பெருமை. [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. viii, 20.]

பனி—ஓர் மஞ்சின் நீர், குளிர். [1, 2: திவா. xi, 332.]

பனை—ஓர் மரம், அனுஷநட்சத்திரம். [1; பிங். ix, 106. 2: திவா. i, 93.]

தனி — தனவான், தனிமை. [1: [illegible] — [illegible]. கொ. III, i, 10. '[illegible]' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: சூடா. xi, ன, 1,]

தனிமை — ஒற்றை, ஒப்பின்மை. [1: சூடா. viii, 65. 2: சூடா. xi, ன, 1. 'தனி.']

1077. புனிதந் தூய்மை புநர்பூசம் புனிறே புதுமை யீன்றணிமை [தல்
புனையொப் பனைகாற் றளைபொலிவாம் புனைதல் பூண லலங்கரித்
முனைபோர் முதன்மை நுனிபகையாம் முனைவு வெறுப்புப் பெரு
ங்கோபம்
வினையே செயல்வெஞ் சமந்தொழிற்பேர் முனைவன் முதல்வன்
மெய்த்தவனே.

புனிதம்—தூய்மை, புனர்பூசநட்சத்திரம். [1: திவா. viii, 216. 2: திவா. i, 83.]

புனிறு — புதுமை, ஈன்றணிமை. [1: சூடா. viii, 45. 2: திவா. viii, 191.]

புனை — ஒப்பனை, கால்விலங்கு, பொலிவு. [1, 3: பிங். x, 843. 2: சூடா. vii, 21.]

புனைதல் — பூணல், அலங்கரித்தல். [1: பிங். vii, 231. 2: பிங். vii, 196.]

முனை — போர், முதன்மை, நுனி, பகை. [1, 4: பிங். x, 955. 2: அக. நி. 200. 3: சூடா. xi, ன, 1.]

முனைவு — வெறுப்பு, பெருங் கோபம். [1: திவா. viii, 89. 2: சூடா. viii, 63.]

வினை — செயல், போர், தொழில். [1: திவா. ix, 1. 2: திவா. ix, 147. 3: அ. வி. நி. 671.]

முனைவன்—முதல்வன், மெய்த்தவன். [1: அக. 2: திவா. ii, 1.]

1078. புனமே குறிஞ்சி நிலங்கொல்லை
சினவல் பொருதல் கோபித்தல்
அனலுட் டணமும் நெருப்பும்பேர்
பனுவல் பஞ்சி னூல்சொன்னூல்.

புனம்—குறிஞ்சிநிலம், கொல்லை. [1, 2: திவா. v, 206.]

சினவல்—பொருதல், கோபித்தல். [1: சூடா. ix, 46. 2: அக.]

அனல்—உட்டணம், நெருப்பு. [1: அக. 2: திவா. i, 44.]

பனுவல்—பஞ்சின் நூல், சொல், நூல். [1, 2: சூடா. xi, ன, 9. 3: திவா. x, 94.]

1079. கொன்னென்ப பெருமை காலம் பயனின்மை பயமுங் கூறும்
சுன்முது மகன்சுன் னைப்பேர் மின்னன்மின் னிடல்து லங்கல்
தென்னழ கிசைக்கு றிப்பாஞ் சென்னியே சிரசு சோழன்
பின்னிடம் வழிபின் பீறும் பின்னலே சடைதெற் றற்பேர்.

கொன் — பெருமை, காலம், பயனின்மை, பயம். [1-4: திவா. xi, 285.]

சுன் — சனி, சுன்னை. [1, 2: அக.]

மின்னல் — மின்னுதல், துலங்கல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 783.]

தென் — அழகு, இசைக்குறிப்பு. [1, 2: பிங். x, 645.]

சென்னி — தலை, சோழன். [1, 2: சூடா. xi, ன, 7.]

பின் — இடம், வழி, பின்பு, ஈறு. [1: திவா. v, 228. 2: திவா. viii, 201. 3: அக. 4: பிங். vii, 492.]

பின்னல் — சடை, பின்னுதல். [1: திவா. ii, 218. 2: அக.]

1080. பொன்னெழி லிரும்போர் தாது பொலிவிலக் குமிவி யாழும்
மன்னிலை பேறி டைச்சொல் பெருமைமன் னவன்மிக் கென்ப
முன்னென்ப பழமை முன்பு முதலிட மேலு மாகும்
கன்மட மழுக்குப் பாவம் புன்மையற் பமிழுக் கும்.

பொன் — அழகு, இரும்பு, ஓர் தாது, பொலிவு, இலக்குமி, வியாழன். [1, 2, 5, 6: பிங். x, 871. 3: திவா. vi, 1. 4: அ. வி. நி. 683.]

மன் — நிலைபேறு, ஓர் இடைச்சொல், பெருமை, மன்னவன், மிகுதி. [1, 2, 4: திவா. xi, 650. 3: அக. 5: அ. வி. நி. 683.]

முன் — பழமை, முன்பு, முதல், இடம், மேல். [1: சூடா. viii, 45. 2, 5: அக. 3: அ. வி. நி. 388. 4: திவா. v, 228.]

கன்மடம் — அழுக்கு, பாவம். [1: 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 — ஸ. அக. 2: 𑌪𑌾𑌪𑌂 ... 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 — அ. கோ. I, iv, 23.]

புன்மை — அற்பம், இழுக்கு. [1: அக. 2: பிங். vii, 104.]

1081. உன்மத்தம் பேதா மத்தை யுன்னலே கிளர்த லுன்னல்
தன்மைதன் னிடம்பண் பென்ப தன்னங்கோக் கன்றே டற்பம்
கன்னபூ ரந்தான் வாகை கருநெய்தல் செவிம லர்ப்பேர்
சன்னமெல் லியதே காந்தத் தலமூடப் பட்ட தற்பம்.

உன்மத்தம்—பைத்தியம், ஊமத்தை. [1, 2: உந்மத்த: ... ஸ்ரா-த்தத்-ப்ரோந்மாதயோர்த்தயோ: —ஐ. ஸ. iii, 245.]

உன்னல்—கிளர்தல், நினைத்தல். [1: அக. 2: பிங். vii, 22.]

தன்மை—தன்னிடம், பண்பு. [1, 2: சூடா. xi, ன, 16.]

தன்னம்—பசுவின் கன்று, அற்பம். [1: பிங். viii, 158. 2: திவா. viii, 22.]

கன்னபூரம்—வாகை, கருநெய்தல், செவிமலர். [1-3: ஶிரீஷோத்பலயோ: கர்ணபூரம் நாஷ்வதம்ஸகே—நா. ர. iv, 127.]

சன்னம்—மெல்லியது, ஏகாந்தத்தலம், மூடப்பட்டது, அற்பம். [1, 4: ஸந்நௌ விஶீர்ணாஜௌ — நா. ர. ii, 246. 2, 3: ஸ்ராவந்நம் ரஹஸி க்ஷீபே ஊர்ஜிதே ... ஸ்ரீஜிகல்ப—நா. ர. ii, 245.]

1082. முன்னர்முற் பக்க முன்பாம் முன்னவன் முதல்வி மூத்தாள்
இன்னலே தீமை துன்ப மின்னுப்போல் லாங்கி டுக்கண்
கன்னல்சர்க் கரைக ரும்பு காரகம்நா ழிகைபவ் வட்டில் [தற்பேர்.
பன்னல்சொல் லுதல்யோ சித்தல் பருத்திபன் னுதல்கொய்

முன்னர்—முற்பக்கம், முன்பு. [1: திவா. v, 233. 2: அக.]

முன்னவன்—முதல்வி, மூத்தாள். [1: அக. 2: பிங். v, 188.]

இன்னல்—தீமை, துன்பம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

இன்னு—போல்லாங்கு, துன்பம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

கன்னல்—சர்க்கரை, கரும்பு, காரகம், நாழிகை, நாழிகை வட்டில். [1: திவா. vi, 106. 2: திவா. iv, 77. 3: திவா. vii, 260. 4: திவா. i, 107. 5: திவா. vii, 97.]

பன்னல்—சொல்லுதல், யோசித்தல், பருத்தி, பன்னுதல், கொய்தல். [1: நா. தீ. நி. 652. 2: அக. 3: திவா. vi, 75. 4: அக. 'பஞ்செஃகுதல்.' 5:]

1083. மன்னனைப் பொருட்கு நாதன் மகிபனுத் திரட்டா திப்பேர்
அன்னைதாய் தமக்கை தோழி என்னையென் றுயை யச்சொல்
பின்னையே பிற்றை நாள்பின் பிலக்குமி பின்பி றந்தாள்
பின்னோர்கூத் திரர்பின் வந்தோர் முன்னோர்தொன் மையர

மைசசர.

மன்னன்—எப்பொருட்கும் நாதன், அரசன், உத்திரட்டாதிநட்சத்திரம். [1: சூடா. ii, 10. 2, 3: பிங். x, 918.]

அன்னை — தாய், தமக்கை, தோழி. [1, 2: பிங். x, 86. 3: சூடா. xi, ன, 16.]

என்னை — என் தாய், ஓர் ஐயச் சொல். [1: அக. 2: பிங். vii, 338.]

பின்னை—பிற்றைநாள், பின்பு, இலக்குமி, தங்கை. [1: திவா. i, 110. 2-4: சூடா. xi, ன, 6.]

பின்னோர் — சூத்திரர், தம்பிமார். [1: திவா. ii, 33. 2: சூடா. i, 77.]

முன்னோர்—பழையார், அமைச்சர். [1: அக. 2: திவா. ii, 26.]

1084. கன்மாடங் கருள்பல் வண்ணங் கன்னார்கன் னுவர்கல் லின்னார்
குன்மாடங் காடி நீர்கா ராமணிப் பயறுங் கூறும்
உன்மாதம் பைத்தி யங்கொல் லுகையெலிப் பொறியூ மத்தை
முன்னோன்முன் னவன்மா தேவன் கணேசன்முக் குடைச்செல்
வன்பேர்.

கன்மாடம்—கறுப்பு, பல்வண்ணம். [1, 2: கல்மாஷ: ... க்ருஷ்ணே ஶபலே(அ)பி—ஸ. ஸ. iii, 726.]

கன்னார்—கன்னுவர், கல்லின் நார். [1: திவா. ii, 43. 2: அக.]

குன்மாடம் — காடிநீர், காராமணிப்பயறு. [1, 2: கல்மாஷம் ஸௌவீரே காஞ்ஜிகே, கல்மாஷோ(அ)ர்த்தஸ்விந்நயவே — ஸ. ஸ. iii, 727.]

உன்மாதம்—பைத்தியம், கொல்லுகை, எலிப்பொறி, ஊமத்தை. [1: உன்மாதஶ்சித்தவிப்லவ: — அ. கோ. I, vii, 26. 2, 3: உன்மாதோ மா-ரணே க்ருத்யாயாம் ... — ஸ. ஸ. iii, 308. 4: உன்மாதக: — ஸ. அக.]

முன்னோன்—முன்னவன், சிவன், கணேசன், அருகன். [1: அக. 'தமையன்'—நா. தீ. நி. 191. 2: சூடா. i, 6. 3: சூடா. i, 21. 4: சூடா. i, 3.]

1085. புன்கணோய் மெலிவு துன்பம் பொன்றுதல் கெடுதல் சாதல்
நன்கெழில் மிகுதி நன்றும் நன்றென்ப பெருமை நன்மை
இன்பமே சுகம கிழ்ச்சி யென்பென்ப வெலும்பு புல்லாம் [பேர்.
முன்பென்ப பெருமை தொன்மை வலிமைமுன் னென்ன நாற்

புன்கண்—நோய், மெலிவு, துன்பம். [1, 3: பிங். x, 844. 2: திவா. viii, 173.]

பொன்றுதல்—கெடுதல், சாதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 136.]

நன்கு—அழகு, மிகுதி. [1: சூடா. viii, 24. 2: அக. நி. 139.]

நன்று—பெருமை, நன்மை. [1, 2: சூடா. xi, வ, 14.]

இன்பம்—சுகம், மகிழ்ச்சி. [1: பிங். vii, 26. 2: திவா. viii, 137.]

என்பு—எலும்பு, புல். [1: திவா. ii, 225. 2: அக. நி. 40.]

முன்பு — பெருமை, தொன்மை, வலி, முன்னிடம். [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 189. 3: திவா. viii, 64. 4: அக.]

1086. மன்றநிச் சயமுண் மைப்பேர் மன்றமம் பலம்நீள் வீதி
கன்றலே மிகுதல் வெம்ப லிரங்குத லுனன்ற லென்ப
குன்றவர் குறவர் வேடர் குன்றலே கெடுத லெஞ்சல்
இன்றிந்நா ளின்மை யென்ப என்றெந்நா ளிரவி வெய்யில்.

மன்ற—நிச்சயம், உண்மை. [1: திவா. viii, 140. 2: திவா. x, 9.]

மன்றம்—அம்பலம், நீள்வீதி. [1: திவா. v, 167. 2: திவா. v, 130.]

கன்றல்—மிகுதல், வெம்பல், இரங்குதல், சினக்குறிப்பு. [1-3: அக. 4: திவா. viii, 103.]

குன்றவர்—குறவர், வேடர். [1: திவா. ii, 124. 2: அக.]

குன்றல்—கெடுதல், எஞ்சல். [1: அக. 2: திவா. ix, 139.]

இன்று—இந்நாள், இன்மை. [1: நா. தீ. நி. 561. 2:]

என்று — எந்நாள், சூரியன், வெய்யில். [1: நா. தீ. நி. 561. 2: நா. தீ. நி. 95. 3:]

1087. கன்ற ராசுத் தட்டொடுகல் மன்றல் வாசங் கல்யாணம்
நன்றி நன்மை யறமுதவி யன்றில் மூல நாளோர்புள்
கன்று மரைமான் பசுவெருமை கடமை கவரிப் பிள்ளைமரக்
கன்று கராமொட் டகம்யானைக் குட்டி யற்பங் கைவளையே.

கன்—தராசுத்தட்டு, கல். [1: நன். 217, 2: சூடா. v, 15.]

மன்றல்—வாசனை, கல்யாணம். [1, 2: பிங். x, 916.]

நன்றி—நன்மை, அறம், உதவி. [1: பிங். vii, 31. 2, 3: அக.]

அன்றில்—மூலநட்சத்திரம், ஓர் பறவை. [1: திவா. i, 95. 2: பிங். x, 84.]

கன்று — மரை மான் பசு எருமை கடமை கவரி இவற்றின் பிள்ளை, மரக்கன்று, கராம் ஒட்டகம் யானை இவற்றின் குட்டி, அற்பம், கைவளை. [1, 3: பிங். viii, 280. 2, 4, 5: பிங். x, 306.]

1088. அன்ன முணவு நீர்சோறோர் புள்ளு மலம்விட் டதுமாகும்
உன்னம் நினைவு மனநீர்ப்புள் தொன்மை பழமை யோர்வனப்பு
மன்ன லடைதல் நிலைபெறுதல் வன்னி சிகங்குங் குமம்குசும்பம்
வன்னி பிரம சாரிகிளி யோர்ம ரம்பா வகன்பரமன்.

அன்னம் — உணவு, நீர், சோறு, ஓர் பறவை, மலம், விட்டது. [1, 3, 6: அந்நம் தா த்ருஷா ஜலே ஸ்யாதோதநே ச ஜலௌகஸி ச —நா. ஸ. i, 46. 4: திவா. iii, 168. 5:]

உன்னம்—நினைவு, மனம், நீர்ப்பறவை. [1: நிக. 562. 2: திவா. viii, 94. 3: நா. தீ. நி. 244.]

தொன்மை—பழமை, ஓர் வனப்பு. [1: திவா. viii, 189. 2: தொல். பொ. 549.]

மன்னல்—அடைதல், நிலைபெறுதல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 607.]

வன்னிசிகம்—குங்குமம், குசும்பம். [1: வஹ்நிஶிகம்—ஸ. அக. குங்குமம்; ... வஹ்நிஶிகம்—அ. கோ. II, vi, 123. 2: ஸ்யாத்குஸும்பம் வஹ்நிஶிகம்— அ. கோ. II, ix, 106.]

வன்னி—பிரமசாரி, கிளி, ஓர் மரம், அக்கினி, சிவன். [1-3: பிங். x, 1016. 4: அக்நி: ... வஹ்நி: —அ. கோ. I, i, 56. 5:]

1089. குன்மமிடப் பாட்டுரல் படைவிகற்பஞ் சுங்கங்
குன்மநோய் பணைகளிலா மரம்புறக்கா வற்பேர்
சின்னமுற்றில் காகளம்ப தாகையடை யாளம்
சிறுமைமரத் தட்டுச்சே திக்கப்பட் டதுமாம்
முன்னஞ்சீக் கரிமரமுள் ளங்குறிப்பு முன்பாம்
முன்னைமுன்பு முன்னோநா ளோர்மரமுன் பிறந்தாள்
கன்னிகா ரங்கொன்றை மரங்கோங்கு மரப்பேர்
கன்னிகைபூப் பொகுட்டுமண மிலாள்கருணி கையுமே.

குன்மம்—இடப்பக்கத்து ஈரல், படைவிகற்பம், சங்கம், குன்ம நோய், பணைகள் இல்லாத மரம், புறக்காவல். [1: ... — நா. ப. ii, 271. 2-6: ... — ச. வ. ii, 314, 315.]

சின்னம்—முற்றில்[1], காகளம்[2], கொடி[3], அடையாளம்[4], சிறுமை[5], மரத்தட்டு[6], சேதிக்கப்பட்டது[7]. [1, 2, 5: அ. வி. நி. 679. 3, 4: ... — ச. வ. ii, 260. 5: நிக. 561, 'தட்டு.' 6: ... — ச. வ. ii, 261.]

முன்னம் — சிக்கரிமரம், உள்ளம், குறிப்பு, முன்பு. [1, 4: பிங். x, 956. 2: பிங். vii, 15. 3: நா. தீ. நி. 605.]

முன்னை—முன்பு, முன்னைநாள், ஓர் மரம், முன் பிறந்தாள். [1, 3, 4: அக. 2:]

கன்னிகாரம் — கொன்றைமரம், கோங்குமரம். [1, 2: ... — ச. வ. iv, 245.]

கன்னிகை—தாமரைக்கொட்டை, மணமில்லாதவள், கருணிகை. [1, 3: ... — ச. வ. iii, 16, 17. 2: ... — ஸ. அக. ... — வெ. 173, 12.]

1090. பன்றியோர் விலங்கோர் கொடுந்தமிழ் நாடு
அன்றல் லவெனா லந்நா ளசைச்சொல்
ஒன்று தனிமையெண் ணின்முதல் மோக்கம்
குன்று சதையஞ் சிறுமலை குன்றமே.

பன்றி—ஓர் விலங்கு, ஓர் கொடுந்தமிழ் நாடு. [1: திவா. iii, 35. 2: அக.]

அன்று — அல்ல, அந்நாள், ஓர் அசைச்சொல். [1: அன்று ஒருமை, அல்ல பன்மை யென்பர். 2: அக. 3: திவா. x, 62.]

ஒன்று—தனிமை, எண்ணின் முதல், மோக்கம். [1: திவா. viii, 160. 2: திவா. viii, 253. 3: திவா. xii, 1.]

குன்று—சதயநட்சத்திரம், சிறு மலை, குன்றம். [1, 2: பிங். x, 384. 3: திவா. v, 21.]

1091. புன்காலி காசா மரம்பா திரைமரம்
வன்பால் குறிஞ்சித் திணைபா
என்றூழ் வெயிலா யிரங்கதி ரோனுமாம்
பின்றை பிறகொடு பிற்றைநா ளும்பெயர்.

புன்காலி — காயாமரம், பாதிரிமரம். [1: பிங். ix, 66. 2: பிங். ix, 32.]

வன்பால்—குறிஞ்சித்திணை, பாலைத்திணை. [1, 2: திவா. v, 87.]

என்றூழ்—வெயில், சூரியன். [1, 2: பிங். x, 197.]

பின்றை—பிறகு, பிற்றைநாள். [1: அக. 2: திவா. i, 110.]

1092. மின்னொளி மேகப் பிரபையோர் விகுதி
துன்மதி பொல்லாப் புத்தியோ ராண்டாம்
துன்முகங் குரங்கோர் நிரயந் துரங்கம்
பின்னக மயிர்முடி யொடுதலைக் கோலம்.

மின்—ஒளி, மேகப் பிரபை, ஓர் விகுதி. [1: பிங். vii, 179. 2: திவா. i, 155. 3: நன். 140.]

துன்மதி — பொல்லாப் புத்தி, ஓராண்டு. [1, 2: துர்மதி: — ஸ. அக.]

துன்முகம் — குரங்கு, ஓர் நரகம், குதிரை. [1, 3: துர்முகே: ... வாஜிநி வாநரே—ஸ. ஸ. iii, 103. 2:]

பின்னகம்—மயிர்முடி, தலைக்கோலம். [1: திவா. ii, 217. 2: திவா. vii, 92. 'பிஞ்ஞகம்.']

1093. கன்னந் திராசுகன் னக்கோல் கவுள்செவி
பன்ன மிலைமுண் முருக்குப் பலாசமரம்
துன்னல் பொருந்த லியற்ற னெருங்குதல்
நன்னிலை யுலகம்நன் னிலைமை சுகந்தவம்.

கன்னம் — திராசு, கன்னக்கோல், கதுப்பு, செவி. [1: அக. கன்னம்பொற் கொல்லன் சின்னத் தட்டே—திவா. vii, 225. 2: பிங். vi, 487. 3: அக. 4: கர்ண:—ஸ. கொ. II, vi, 94.]

பன்னம்—இலை, முள்முருக்கு, புனமுருக்கு. [1, 2: பர்ணம் ஸ்ரீகிம்ஶுகே பத்ரே—வி. ஶ்ரு. ண, 14. 3: அக.]

துன்னல்—பொருந்தல், இயற்றல், நெருங்குதல். [1, 3: சூடா. xi, ம, 10. 2: தைத்தல் என்னும் முக்கியமான பொருள் இங்கில்லை. இப் பொருள் நிக. களிலும் அக. யிலும் காணப்படவில்லை.]

நன்னிலை—உலகம், நல்ல நிலைமை, சுகம், தவம். [1, 2: அக. 3: நிக. 562. 4: அக. நி. 140.]

1094. பானலே மருத வேலி பழனம்நீ லோற்ப லப்பேர்
கானவர் குறவர் வேடர் மான்மகன் பிரமன் காமன்
வானவ னுதியன் றேவன் மானுத லொத்தல் வெள்கல்
ஆனியே மூல நாள்கே டோர்மாத மான்பொ ருந்தம்.

பானல்—மருதவேலி, வயல், கருங்குவளை. [1: திவா. v, 84. 2, 3: பிங். x, 795.]

கானவர்—குறவர், வேடர். [1: திவா. ii, 124. 2: அக.]

மான்மகன் — பிரமன், காமன். [1: திவா. i, 3. 2: பிங். ii, 53. 1, 2: மால் மகன்.]

வானவன்—சேரன், தேவன். [1: திவா. ii, 21. 2: திவா. i, 28.]

மானுதல்—ஒத்தல், வெள்கல். [1: நா. தீ. நி. 675. 2: நா. தீ. நி. 625.]

ஆனி—மூலநட்சத்திரம், கேடு, ஓர் மாதம், ஆன்பொருந்த நதி. [1: திவா. i, 95. 2, 3: சூடா. xi, ன, 4. 2: ஹானி—ஸ. அக. 4: திவா. v, 56.]

1095. வாணியான் பொருநை சேனை துகிற்கொடி விதான மன்னும்
ஆனிய மிருது நாளாம் நான்முக னருகன் வேதா
கூனடி முதலி லத்தத் தொடுநிற்குஞ் சீர்கோ ணற்பேர்
மான்மகான் விலங்கின் சாதி யோர்ம்ருக மகர ராசி.

வாணி—ஆன்பொருநை, சேனை, ற்கொடி, மேற்கட்டி. [1: திவா. v, 56. 2-4: பிங். x, 1031.]

ஆனியம்—இருது, நாள். [1: திவா. i, 138. 2: திவா. i, 119.]

நான்முகன்—அருகன், பிரமன். [1, 2: சூடா. xi, ள, 11.]

கூன்—அடிமுதலில் அர்த்தத்தொடு நிற்கும் சீர், கோணல். [1: தொல். பொ. 361. 2: சூடா. viii, 5.]

மான—மகான,   ன் சாதி, ஓர் மிருகம், மகர ராசி. [1: அக. 2-4: பிங். x, 933.]

1096. ஈனல் பெறுதல் தருதற்பேர் ஏனை மற்று மலங்குமீன் [தேர்
கானல் வரையைக் கடலினைச்சார் சோலை கழியுப் பளம்பேய்த்
தானை முட்டைப் பொரிசேனை புடைவை யாயு தப்பொதுவாம்
தேன்ம துக்கள் பெண்வண்டாம் மீன்விண் மீனோர் நீர்ச்செந் து.

ஈனல்—பெறுதல், தருதல். [1: நா. தீ. நி. 759. 2: அக.]

ஏனை—மற்று, மலங்குமீன். [1, 2: திவா. xi, 58.]

கானல்—மலையைச் சார்ந்த சோலை, கடலைச் சார்ந்த சோலை, கழி, உப்பளம், பேய்த்தேர். [1-5: பிங். x, 333.]

தானை—முட்டைப்பொரி, சேனை, புடைவை, ஆயுதப்பொது. [1: யாநா ஹ்ருஷ்டயவெ—க. கொ. II, ix, 47. 2-4: பிங். x, 606.]

தேன்—மது, கள், பெண்வண்டு. [1: திவா. vi, 105. 2, 3: சூடா. xi, ழ, 3.]

மீன்—நட்சத்திரம், ஓர் நீர்ச்செந்து. [1, 2: சூடா. xi, ன, 14.]

1097. ஆன்ம பூமந் மதன்பிரமன் ஆன்ம யோநி யயன்மதநன்
ஆன்ம வீரன் விறலோன்மைத் துநன்கற் றோன்புத் திரனாகும்
ஆன்மா முயற்சி தைர்யமந மறிவு பிராண னுடல்பரம
வான்மா வாயு வியல்புகதி ராயி ரத்தோன் பாவகனே.

ஆன்மபூ—மன்மதன், பிரமன். [1, 2: ஆத்மபூ: ஸ்ம்ருதிஸ்ரஷ்ட்ருணி ப்ரஹ்மணி—க. ஸ. iii, 443.]

ஆன்மயோநி—பிரமன், மன்மதன். [1, 2: ஆத்மயோநி: ஸ்மரெ வெயஸி—க. ஸ. iv, 163.]

ஆன்மவீரன்—விறலோன், மைத்துனன், கற்றோன், புத்திரன். [1-4: ஆத்மவீரோ பலவதி ஸ்யாலவைதுஷ்ட்ரெ விதூஷகெ — க. ஸ. iv, 240. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ஸ்யாலெ வைதுஷ்ட்ரெ என்றொரு பாடபேதங் காட்டப்பட்டுளது. விதூஷகன் அரசனுக்குத் தோழனாய்ப் பகடி பண்ணும் பிராமணன் என்னும் பொருளில் வரும். விதூஷகன் கல்வியறிவுடையனாயும் புத்திமானாயுமிருக்கவேண்டுவது அவசியமாயினும் அவனைக் கற்றோன் என்று சொல்லும் வழக்கு இல்லை. விதுஷ் என்னும் சொல் ஞானமுடைய என்னும் பொருளது.]

ஆன்மா — முயற்சி[1], தைரியம்[2], மனம்[3], அறிவு[4], பிராணன்[5], உடல்[6], பரமான்மா[7], வாயு[8], இயல்பு[9], சூரியன்[10], அக்கினி[11]. [1-11: ஸூத்ரா விதே யத்னே தைர்யே திஷணாயாம் கலேவரே, பரமாத்மநி ஜீவேऽர்க்கே ஹுதாசநஸமீரயோ:; ஸ்வபாவே — அ. ஸ. ii, 254, 255.]

1098: ஆன்மா தீநன் மைத்துநன்பி ராணு தாரன் சுதன்கற்றோன்
கான்மீ ரந்தான் குங்குமம்புட் கரமூ லங்கல் லுளியென்ப
ஆனோர் விகுதி மூன்றனுரு போர்சா ரியையா வெருதெருமை
வானு காயம் பெருமையெதிர் கால விடைச்சொல் மழைமேகம்.

ஆன்மாதீநன்—மைத்துனன், பிராணுதாரன், மகன், கற்றோன். [1-4: ஸூத்ராயீந: ஸ்வகே ப்ராணாயாமே ஸ்யாலே விதூஷகே — அ. ஸ. iv, 162. முன் செய்யுளில் 'ஆன்ம வீரன்' கீழ் விதூஷக சம்பந்தமாக எழுதிய குறிப்பு இங்கும் பொருந்தும்.]

கான்மீரம்—குங்குமம், புட்கர மூலம், கல்லுளி. [1-3: காஶ்மீரம் புஷ்கரமூலே டங்கே குங்குமயோரபி — அ. ஸ. iii, 530.]

ஆன்—ஓர் விகுதி, மூன்றனுருபு, ஓர் சாரியை, பசு, எருது, எருமை. [1: நன். 140. 2: நன். 297. 3: நன். 244. 4, 5: திவா. iii, 17. 6: திவா. iii, 21. 'காரான்.']

வான்—ஆகாயம், பெருமை, எதிர்கால இடைச்சொல், மழை, மேகம். [1, 2, 4, 5: பிங். x, 1032. 3: நன். 343.]

1099. ஏனல் தினைப்புனம் நெற்கதிர் பைந்தினை
கூனி தொழுத்தைசிற் றிறால்கூ னுள்ளவள்
மேனி யுருவஞ் சரீர நிறமெனும்
சேனை படைகடைத் தெருவோர் கிழங்கே.

ஏனல்—தினைப்புனம், நெற்கதிர், பைந்தினை. [1, 3: பிங். x, 205. 2: பிங். ix, 332.]

கூனி — தொழுத்தை, சிற்றிறால், கூனுள்ளவள். [1, 3: அக. 2: நா. தீ. நி. 268.]

மேனி—உருவம், சரீரம், நிறம். [1, 3: சூடா. xi, ன, 15. 2: பிங். v, 269.]

சேனை — படை, கடைத்தெரு, ஓர் கிழங்கு. [1: ஸேநா — அ. கோ. II, viii, 78. 2, 3: அக.]

1100. மோனை யெழுவாய் முதலெழுத் தொன்றுசீர்
காரனெழுத் தின்சா ரியைமணங் கானகம்
நோன்மை பெருமை வலிபொறை நோன்புமாம்
தந்திரி மறவ

மோனை—முதல், முதலெழுத்து ஒன்று சீர். [1: அக. 2: தொல். பொ. 404.]

கான்—எழுத்தின் சாரியை, மணம், காடு. [1: தொல். எழுத். 134. 2, 3: திவா. xi, 91.]

நோன்மை—பெருமை, வலி, பொறை, நோன்பு. [1, 4: அ. வி. நி. 690. 2: திவா. viii, 64. 3: திவா. viii, 155.]

ஏனாதி—சேனைத்தலைவன், மறவன், நாவிதன். [1-3: பிங். x, 206.]

[றுத்தல்

1101. நோன்புபண் டிகைதவப்பேர் நோன்றல்நோன் புறல்பொ
வூன்றலே திரப்ப டுத்தல் நடுதலூன் றுதல்ப தித்தல்
தோன்றலே சிறந்தோன் முல்லைத் தலைவன்றோன் றுதல்கு மாரன்
தோன்றுதல் முளைத்தல் காணல் வெளிப்பட லுதித்தல்
சொல்லும்.

நோன்பு—பண்டிகை, தவம். [1: அக. 2: பிங். vii, 38.]

நோன்றல்—நோன்புறல், பொறுத்தல். [1: அக. 2: பிங். vii, 32.]

ஊன்றல்—திரப்படுத்தல், நடுதல், ஊன்றுதல், பதித்தல். [1-4: அக.]

தோன்றல்—சிறந்தோன், முல்லைத்தலைவன், தோன்றுதல், மகன். [1: திவா. ii, 15. 2: திவா. ii, 133. 3: அக. 4: பிங். v, 195.]

தோன்றுதல்—முளைத்தல், காணல், வெளிப்படல், உதித்தல். [1-4: அக.]

1102. ஆன்றல் மிகுதி யகல மாட்சிமை
கீன்றங் கிழிந்தது முதிர்ந்தது சீரணம்
ஆன்றவர் மிக்கோ ரறிஞர் பண்புளோர்
சான்றோன் சூரியன் மிக்கோ னற்குணன்.

ஆன்றல் — மிகுதி, அகலம், மாட்சிமை. [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. viii, 34. 3: சூடா. viii, 30.]

சீன்றம்—கிழிந்தது, முதிர்ந்தது, சீரணம். [1-3: ஜீர்ண என்பதன் தற்பவம். ஸ. அக. யில் இப் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.]

ஆன்றவர்—பெரியோர், அறிஞர், பண்புள்ளோர். [1, 3: அக. 2: சூடா. ii, 7.]

சான்றோன்—சூரியன், அறிஞன், நற்குணமுடையோன். [1, 2: பிங். x, 481. 3: அக.]

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	9	—வாசா	—வாசா ...
6	4	ஸ்ஹூத	க்ஹூத
14	24	ஶம்ஸி நிஶிதே	ஶம்ஸிநிஶிதே
16	19	க்ஷமாயோ	க்ஷமாயோ
17	4	விகாஸ.	விகாஸ:
21	15	ஸஹஸ்ரஶ்ரீ:	ஸஹஸ்ரஶ்ரீ
24	29	ருகழ்த	விகழ்த
41	2	i	ii
94	4	தாருஜ ஸிம்ஹயோ:	தாருஜஸிம்ஹயோ:
105	14	தெதக்ஷ்ணே ஹயெ	தெதக்ஷ்ணேஹயெ
110	29	1: 2:	1, 2:
126	24	2,	2: விஷாணீ.
161	4	1: 2:	1, 2:
179	18	டிருக்கிறது	டிருக்கின்றன
193	23	க. கா.	க. கொ.
202	24	விதி:	விதி
204	31	லோக்கியாதி	லோக்யாதி
206	6	உண்டு.	உண்டு. 'ஹ்ருதெ' நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதம்.
210	31	வெதனோ	... உ
215	11	மித்ர	மித்ர
222	23	1-5:	1, 3-5:
	26	6, 7:	2: 6, 7:
225	26	வராஹதநி,	வராஹதநி, ...
226	8	ஸாரஷிவெயவொ:	ஸாரஷி ...
232	6	20.]	20. 2, 5: வெதஸாஸம்வரெ; நதீஸக்ரூவெ— க. ஸ. ii, 206, 207.]
	34	யாதஜ	யாதவ:
234	9	அக.	அக. குஷெஶ—ஸ. அக.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
242	3	யானையழகு	யானையலங்காரம்
	25	சிறுகுமிள்	சிறுகுமிழ்
244	19	ஸிம்ஹூ	ஸிம்ஹ
249	22	ஸ. அக.	—ஸ. அக.
252	13	... கவி-	
255	18	1-3:	1-4:
258	25	ப்ரூஹ	ப்ரூஹூ
268	3	449	450
269	19	447	448
270	15	ஶெஷ்வெர	
	33	கடு	நடு
272	9	672.	672. 8: ந்தீக் —ஸ. அக.
281	15	... ஸம்நிவெஶெ ஶ—	—
290	2	56.	56. 2:
	7	விஷநகெநள	விஷநகெந்தள
292	29	வாநந;	வாநந:;
307	12	தொஜ்ஞநம்	தொऽஜ்ஞநம்
314	17	4:	5:
316	25	ஸ8.	ஸ8:
323	30	வஓ்ர:	வஓ்ர
337	16	ஷொரஓநதா	
340	12	வஜவாஷா	வஜவாஷா
358	15	1, 3, 6:	1-3, 6:
409	32	ரவ:	வர:
412	13	பிரவர்த்தி	பிரவிர்த்தி
419	11	யொலியன்மை	யொலியின்மை
436	16	கெமெஶ	க்ஷெமெஶ
437	24	வேள்வி	கேள்வி
441	19	ரநட	ரநட்
455	29	ஶ்ரெயொநி: ஶ்ரெய	ஶ்ரெயொ நி:ஶ்ரெய
460	10	உஜ்க்ஷுதர்க	உஜ்க்ஷுதர்க்
462	22	ஸம்யாந தெ	ஸம்யாநதெ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
494	29	1-3:	1-4:
509	9	தடங்குருந்தம்	தடங்குந்தம்
514	10	புடைவை. [1, 2, 4:	புடைவை, தோல். [1, 2, 4, 5:
	11	...	வாருணி $_3$
518	12	3:	5:
533	8	செந்நாய்	செந்நாய், குரங்கு.
	9	3:	3, 4:
566	27	2-3:	2, 3:
582	4	2:	3:
584	7	2, 4:	2:
588	26		வெளிறு — வெள்ளறிவு, வெண்மை, அலிமரம். [1: நிக. 504. 2: பிங். vii, 156 3: திவா. iv, 99.]
589	23	ரசைசிரிப்	ரிசைசிரிப்
592	18	1, 4:	1, 3:
600	26	II, 4.	II, iv.
612	14	2:	3:
625	29	க்ஷொஷ்மாத்ஸ்த	க்ஷொஷ்மாத்ஸ்த
626	23	337	387
633	5	மிருதி.	மிருதி, நன்று.
		139.	139. 3: நா. தீ. நி. 610.
634	12	1, 3, 6:	1-3:
	13	5:	5: 6:
635	8	5:	6:
		6:	7:
640	28	கீன்றம்	சீன்றம்

நாநார்த்ததீபிகை

பலபொருளொருசொல் அகராதி

செய்யுளெண்கள்]

தா

நா

நி